

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

عوسمانی کوری عه فغان

که سایه تیی و سه رده مه که ی

نوسینی:

عه لی موحه ممه د سه للاف

وه رگیزی:

حه مید موحه ممه د سه بدوللا

عوسمانی کوری عه ففان

که سایه تیی و سه رده مه که ی

نووسینی:

عهلی موحه مه د سه لابی

وه رگی رانی:

حه مید موحه مه د عه بدو ئلا

بۆدابه زاندنى جۆره ها كتيب: سەردانى: (مُنتدى إقرأ الثقافى)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنتدى إقرأ الثقافى)

پراي دانلود كُتايهاى مَحْتَلَفَ مِراجعه: (منتدى اقرأ الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

به ناوی خواي ميهره بان و دلوفان

ناوي كتيب: عوسماني كوري عهفان

نووسيني: عهلي موحه ممد سه لابي

وهرگي پاني: حه ميد موحه ممد عه بدوللا

ژماره ي سپاردن: (۱۲۷۴) سالي (۲۰۰۸)

نۆره ي چاپ: يه كه م

سالي چاپ: ۲۰۰۸

نه خشه سازي ناوه وه: ئيدريس سيوهيلي

له بلاوكراوه كاني: پروژه ي (تيشك)، زنجيره (۳۸)

ناونيشاني پروژه له سهر توپي ئينته رنييت :

ئيمهيلي پروژه:

www.tishkbooks.com

info@tishkbooks.com

tishkbooks@yahoo.com

مافي له چاپداني ئهم بهرهمه پاريزراوه بو پروژه ي تيشك

به شی یه که م :

عوسمانی کوری عه ففان (ذي النورین) له ژيانی
مه که که وه تا مه دینه ی منه ووهره

باسی یه کهم: ناوو شوهرت و نه ژادو نازناوو خیزان و پلهو پایه ی

عوسمان له سهرده می نه فامیدا

یه کهم: ناوو شوهرت و نه ژادو نازناوی

۱- ئەم کەڵەپیاو، ناوی عوسمانی کورپی عەففانی کورپی ئەبی عاسی کورپی ئومەییە کورپی عەبدولمەنافی کورپی قوسە کورپی کیلابە^(۱)، نەژادی دەگاتەو بە نەژادی پیڤە مەبر عَلَيْهِ السَّلَام لە عەبدولمەنافدا، دایکیشی ناوی ئەروای کچی کورەیزی کورپی رەبیعی کورپی حەیبی عەبدولشەمس کورپی عەبدولمەنافی کورپی قوسەییە^(۲).

زویتری کورپی بیکار، دەگێڕێتەو کە دایکی دایکی عوسمان واتە (نەنکی) ناوی ئومو حەکیمی بەیزای کچی عەبدولمەتەلیبە، ئەم ژنە خوشکی هەقودای عەبدوللای باوکی پیڤە مەبر عَلَيْهِ السَّلَام، هەتا دەلێن، ئەم ژنەو عەبدوللای بە جەم (دووانە) لە دایک بوون، کەواتە دایکی عوسمان پورزای پیڤە مەبر عَلَيْهِ السَّلَام و پیڤە مەبریش عَلَيْهِ السَّلَام خالۆزای ئەو، ئاشکرایە دایکی عوسمان موسلمان بوو و لە سەر دەمی جێنشینیایەتی عوسمانی کورپیدا، کۆچی دوایی کردوو و عوسمان خۆی هەڵگرتوو و ناستویەتی^(۳)، بەلام باوکی لە سەر دەمی نه فامیه تدا مردوو.

۲- شوهرت و ناوبانگی عوسمان:

لە سەر دەمی نه فامیدا پێیان دەوت باوکی عەمر، پاشان لە ڕوقیە کچی پیڤە مەبر عَلَيْهِ السَّلَام کورپکی بوو، ناوی نا عەبدوللای کردی بە کونیە خۆی و موسلمانانیش بە (باوکی عەبدوللای) بانگیان دەکرد^(۴).

۳- نازناوی:

عوسمان بە (ذی النورین) دەناسرا، واتە خاوەنی دوو ڕۆشنایی، بە درەدینی عەینی، لە ڕاڤە سەحیحی بوخاریدا دەگێڕێتەو^(۵)، کە وتویانە بە (موهله بی ئەبی سوفره)^(۶)

^۱ الطبقات لابن سعد (۵۳/۳)، الاصابه (۳۷۷/۴)، رقم (۵۴۶۳).

^۲ التمهيد والبيان في مقتل الشهيد عثمان، محمد یحیی الاندلس، (۱۹).

^۳ الخلافة الراشدة والدولة الاموية، د. یحیی الیحي، (ص ۳۸۸).

^۴ التمهيد والبيان في مقتل الشهيد عثمان، ص (۱۹).

^۵ شفرات الذهبی (۲۸۶/۷) الضوء اللامع (۱۳۱/۱۰).

^۶ وفيات الاعيان (۳۵۰/۵)، سير اعلام النبلاء (۳۸۳/۴).

بۆچی به عوسمان دهوتری (ذي النورين)؟ ئەویش وتی: باوەڕ ناکەم هیچ کەسێ بوویتە
مێردی دوو کچی هیچ پیغه مبهريک ﷺ جگه له عوسمان^(۱)، عەبدوللای عومەری
ئەبانی جەعەفی دەلیت: حەسینی جەعەفی خاڵم پیتی وتم: پۆلە ئەزانی بۆچی به
عوسمانیان دەوت (ذي النورين)؟ منیش وتم: نا .. نازانم، ئەویش وتی: لەو تەمەنە خودای
گەرە ناده می دروست کردوو هەتا قیامەتیش کەسێ نییەو نابێت دوو کچی
پیغه مبهريکی خواستبێت، جگه له نيمامي عوسمان، لەبەر ئەوە ناوی (ذي
النورين)^(۲) ه. دەشڵێن عوسمان هەموو شەویک لە شەونۆیۆدا قورئانی زۆر خوێندوو،
بۆیە پیتی دەوتریت "ذي النورين"، چونکە قورئان نۆرە، شەو هەستانیش نۆریکی
ترە^(۳).

۴- له دايكبوونی:

عوسمانی کۆری عەففان، شەش ساڵ دواي سالی فیل، له مەككه له دايكبووه^(۴).
دەشڵێن له تایف له دایکبووه، پێنج ساڵ له پیغه مبهري ﷺ منالتره له تەمەندا^(۵).
۵- شیوهی روخساری:

پیاویک بووه نه کورت نه درێژ، پێستی تەنک و ناسک و پێشی پان و پۆر بووه، جومگه
گەرە و ناوشان پان و قۆپر و پێشیشی زەرد دەکرد. زوهری دەلیت: "عوسمان پیاویکی
چوارشانە و پوومەت جوان و ناسک بووه، موی سەر سەری تەنک بووه و پیتی بلاوو^(۶) لوتی
قەلەمی و قنج بووه، ئەژنۆی قەبەو بالی هێندە شوڕ بووه دەگەشتە سەرپانی و له دواوه
قژی دەبەست، دانەکانی پێشی جوانترین ددان بووه، قژی له خوار گۆنچکەیهوه بووه و

^۱ عمدة القارئ شرح صحيح البخاري (۲۰۱/۱۶).

^۲ سنن البيهقي (۷۳/۷).

^۳ عثمان بن عفان ذوالنورين، عباس العقاد، (ص ۷۹).

^۴ الاصابة (۳۷۷/۴)، رقم (۵۴۶۴).

^۵ عثمان بن عفان، صادق عرجون، (ص ۴۵).

^۶ تاريخ الطبري (۴۴۰/۵).

دهموچاوی پێکهوتوو بووه، بهلای زۆربهی خهڵکهوه رهنگی سپی بووه، دهشڵێن رهنگی نهسمهر بووه^(۱).

دووهم: خیزان و هاوسهرهکانی

عوسمان ههشت ژنی هیناوه تهه ژنانهشی له دواى موسلمانبوونیان ماره کردوه، ژنهکانیشی تهمانه: (پوقیهی کچی پیغه مبهدر عليه السلام)، که عهبدوللای لی بووه، پاشان ئوموکه لاسومی کچی پیغه مبهدر عليه السلام که دواى مردنی پوقیه خواستی. نهوانی تری بریتیبوون لهفاختهی کچی غهزوان، خوشکی عوتبهی سهروک عهشیرهتی غهزوان بوو، که عهبدوللای بچووکی لی بووه، پاشان ئوموعه مری کچی جوندوبی تهزدی هیناوه و عومهر و خالید و نهبان و عهمر و مریه می لی بووه، ههروهها فاتیمهی کچی وهلید، که ئوموسه عیدی لی بووه، ههروهها ئومو بهنینهی کچی عوبهینهی حیسینی هینا و عهبدوله لیکی لی بووه، ههروهها رهملهی کچی شهیهی کوری رهبیعهی تهمهوی هینا و عایشه و ئومو نهبان و ئومو عه مری لی بووه، دیاره رهمله موسولمان بووه و بهیعهتی به پیغه مبهدر عليه السلام داوه، ههروهها نانیلهی کچی فهرانیسهی کهلبی هیناوه، ههرحههه نانیله لهسهه دینی گاور بووه، بهلام بهر لهوهی شو بکات به عوسمان موسلمان بووه و موسولمان بوونه کهشی بهباشی بهریوه بردوه^(۲). بهپیتی تهه زانیاریانه نو کوری ههبووه له پینج ژنیان، که تهمانه:

۱- عهبدوللا، که له پوقیه بووه و دوو سال پینش کوچکردنیان بو مه دینه له دایکبووه، کاتی که کوچیان کرد بو مه دینه له گهل خویاندا بردوویانه. له سهههتای ژبانی مه دینه دا که له شیریک تهوهنده دنوکی دا له پومهتی عهبدوللا، که تهوکات مندا ل بوو، چاوی تهقاند، ورده ورده شوینی ده نوکی که له شیره که بوو به برین و دایه بهر ههتا دهموچاوی

^۱ صفة الصفوة (۲۹۵/۱)، صحیح التوثیق فی سیره وحیة ذی النورین، (ص ۱۵).

^۲ تاریخ الطبری (۴۴۱/۵)، التمهید والبيان فی مقتل الشهيد عثمان (ص ۱۹)، الامین ذی النورین عمود شاکر

ص (۳۶۴) ..

ههوی کردو ههئاوساو له سالتی چواره می کۆچی، که تهمەنی شەش سالان بوو^(۱)،

کۆچی دواپی کرد

۲- عەبدوللای بچوکی هەبوو، لە فاختە ی کچی غەزوان.

۳- عەمری هەبوو، لە ئومو عەمری کچی جوندوب، عەمر فەرموودەشی لە دەمی باوکی و ئوسامە ی کۆری زەید، پیوایەت کردوو. عەلی حەسەین و سەعیدی کۆری موسەیب و ئەبو زنادیش فەرموودەیان لی وەرگرتوو و فەرموودەکانیش کەمن.

۴- خالیدی هەبوو لە ئومو عەمری کچی جوندوب.

۵- ئەبانی هەبوو لە ئومو عەمری کچی جوندوب، ئەم ئەبانە پێشەواوە فەقیهەو کونیهی باوکی سەعیدی هەبوو (أبو سعید). ماوەی حەوت سال بوو تە سەرۆکاری شاری مەدینە لە سەر دەمی عەبدولەلیکی کۆری مەرواندا، زەیدی کۆری سابتیش هەندێ فەرموودە ی لی بیستوو، کە ئەویش لە باوکیهەو واتە لە عوسمان وەری گرتوو، یەکیەک لەو فەرموودانە ئەمەیه، کە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: "هەرکەسی لە سەرەتای هەموو پۆژتیک و سەرەتای هەموو شەویکدا، سی جار بلیت: "بسم الله الذي لا يضر مع اسمه شئ في الأرض ولا في السماء وهو السميع العليم"، ئەو پۆژە تا ئێوارە و ئێوارە هەتا بەیانی، ئەو کەسە ی کە وتوویەتی هیچ زیانیکی پی ناگات، ئەو کاتە ی ئەبان ئەم فەرموودەیهی دەگێڕایەو خۆی تووشی بای شەلەل بوو بو وتی: وەللاهی ئەو پۆژە ی تووشی ئەم نەخۆشییه بووم، پێشتر لە بیرم چوو بو ئەم زیکرە بخوینم^(۲)، هەتا تووش بووم. ئەبان لە سەر دەمی خۆیدا بە یەکیەک لە شەرعزانەکانی مەدینە ئەژمار دەکرا، لە سالتی سەدو پینجی کۆچی^(۳)، کۆچی دواپی کرد.

۶- وەلیدی هەبوو لە فاختە ی کچی وەلیدی عەبدولشەمسە موعەیرە ی مەخزومی.

۷- سەعیدیش هەر لە فاختە ی کچی وەلیدی مەخزومیە لە سالتی پەنجاو شەشی کۆچی و لە سەر دەمی موعاویەدا کراوە تە والی خۆراسان.

^۱ الامین ذی النورین عمود شاکر، ص (۳۶۵)، التمهید والبيان في مقتل الشهيدين عثمان، (۱۹).

^۲ سنن الترمذی، کتاب الدعوات، رقم () حدیث الصحيح.

^۳ سير اعلام النبلاء (۲۵۳/۴) تاريخ القضاء، ص (۳۰۸).

۸- عەبدولەلیکی ھەبوو، لە ئومو بەنینی کچی عوبەیینە کە ھەر بە منداڵی
مردوو.

۹- (عەنبەس)^(۱) ی ھەبوو، لە نائیلە کچی فەرافیسە، ھەروەھا عوسمان، سالی
ھەشتای کۆچی، پەملە کچی معاویە ئەبوسوفیان خواستوو.

کچەکانیشی ھوت بوون لە پێنج ژنیان:

۱- مەریەمە، لە ئومو عەمری کچی جوندوب.

۲- ئومو سەعیدە لە فاتمە کچی وەلیدی مەخزومی.

۳- عایشە، لە پەملە کچی شەییە.

۴- مەریەمە، لە نائیلە کچی فەرافیسە.

۵- ئوموین، لە ئومولوەلد^(۲).

خوشکەکانیشی ئەمانە:

۱- ئامینە کچی عەفان، لەسەردەمی ئەفامیدا ئیشی دایەنی و شانەکردنی

کردوو، پاشان شووی بە ھەکەمی کیسانی کۆیلە ھیشامی موغەیرە مەخزومی

کردوو، لە دەستە عەبدوللای جەحشدا پارتیزانی کردوو لە مەدینە موسلمان

بوو بە شێوازیکی پێکۆپێک ئیسلامەتی کردوو لە پێغەمبەر ﷺ ماوەتەو ھەتا

لەسەرتای سالی چوارەمی کۆچی و لەپۆژی بیری مەعونەدا شەھید کرا. بەلام، ئامینە

کچی عەفان لەسەر بێباوەری مایەو ھەتا شاری مەککەیان رزگارکرد، ئەوجا لەگەڵ

دایک و خوشکەکانی و بەھاوڕێیەتی ھندی کچی عوتبە و ژنی ئەبوسوفیان رۆشتن بۆلای

پێغەمبەر ﷺ و لەخەمتیدا موسلمان بوون و بەیعتیان پێدا، لەسەر ئەوێ کەس

نەکەن بە ھاوبەشی خودا و دزی و داوێن پیسی نەکەن^(۳).

عوسمان سی برای دایک جیاژەشی ھەیە کە ئەمانە:

^۱ التمهيد والبيان في مقتل الشهيد عثمان، (ص ۲۰).

^۲ الامين ذوالنورين عمود شاکر، (ص ۳۴۶).

^۳ الامين ذوالنورين عمود شاکر، (ص ۳۴۶).

١- وه لیدی کوری عوتبهی نه بی موعیت، که له پۆژی به دردا مهردانه باوکی خۆی کوشت، چونکه کافر بوو. له ناشته وایی حوده ییبه شدا وه لید له گهڵ عه ماری برایدا ده رچوون بۆ نه وهی نوموکه لSUMمی خوشکیان بگه پێننه وه که له نیسلا م هه لگه پابه وه، به لام پێغه مبه ر ﷺ نه یه یشت بیه گه پێننه وه له مه که که مایه وه هه تا پۆژی پزگار کردنی شاره که هه مدیس موسلمان بوویه وه.

٢- عه ماریش له دایکه وه برایه تی و کاتیکی دره نگه موسلمان بووه.

٣- خالیدی کوری عوتبه ش.

خوشکه باوک جیازه کانیشی نه مانه ن:

١- نوموکه لSUMمی کچی عه قبه ی نه بی موعیت، که له مه که که موسلمان بووه هه ر له ویش کۆچی کردووه په یانی داوه به پێغه مبه ر ﷺ. نه م ژنه، یه که مین ئافه ته دوا ی گه رانه وه ی پێغه مبه ر ﷺ بۆ مه دینه له دوا ی سولحی حوده ییبه کۆچی کردییت به ره و شاری مه دینه.

٢- نوموکه کیمی کچی عه قبه.

٣- هن دی کچی عه قبه^(١).

سینه م: پله و پایه ی عوسمان له سه رده می نه فامیدا

عوسمانی کوری عه فان - ره زای خوا ی لی بی ت - له سه رده می نه فامیدا به پزترین که سی تیره که ی خۆی بووه، ناویانگیکی بلندی هه بووه ده و له مه ندیکی زۆر به شه رم و شکۆ بووه هۆزه که ی به و په ری نه واز شه وه پزیزان لی گرتووه و خوشیان ویستووه. له سه رده می نه فامیدا هه رگیز کړنوشی بۆ به تکهان نه بردووه به هیه چ شیوه یه که نزیک ی داوین پیسی نه که وتۆتووه و ئاره قی نه خوار دۆتووه و خۆی ده فه رموی ت: "ئاره ق عه قلی مرۆف تی که ده ات، عه قلیش نایا بترین خه لات ی خودایه بۆ مرۆف، پیویسته مرۆف شانازی به عه قلیه وه بکات نه که به ده ستی خۆی کاو لی بکات".

هه ره ها له سه رده می نه فامیدا گۆرانی هه رزه کارانه و کۆری گالته وه گه پ، سه رنجی رانه کی شاهه. خۆی پاراستووه له ته ماشای هه موو پوتیه که^(١)، په حه تی خودا برژی

^١ الامین ذوالنورین عمود شاکر، (ص ٣٥٤).

به‌سەر عوسماندا زۆر به ناسانی خۆیان پێ ده‌ناسیڤ و ده‌فهرمویت: "گۆرانیم قه‌ت نه‌وتوه، مێ بازیشم نه‌کردوه، له‌وکاته‌وه‌ی په‌یمانم به‌ پێغه‌مبەر ﷺ داوه به‌ هیچ شێوه‌یه‌ك ده‌ستی راستم له‌ زه‌كهرم نه‌داوه، نه‌ له‌سه‌رده‌می نه‌فامی و نه‌ له‌سه‌رده‌می ئیسلامه‌تیدا ئاره‌قم نه‌خواردۆته‌وه‌ و داوێن پیسیشم نه‌کردوه" (٢).

عوسمان - په‌زای خودای لیبت - ماریفه‌تیکی باشی هه‌بووه له‌ كه‌لتووری عه‌ره‌دا، به‌تایبه‌ت: په‌چه‌له‌كناسی و په‌ندو سه‌ربورده‌ و پاژه‌كان. هه‌روه‌ها گه‌شتی زۆری كردوه به‌سەر زه‌ویداو چووه‌ته‌ شام و حه‌به‌شه، له‌ ناو گه‌له‌ ناعه‌ره‌به‌كانیشدا ژیاوه و سروشت و په‌فتاری ناسیون (٣) و زۆربایه‌خی داوه به‌ بازرگانی كه‌ به‌ میرات له‌ باوكیه‌وه‌ بۆی به‌جێ ما‌بوو. به‌هۆی بازرگانیشه‌وه‌ سامانه‌كه‌ی تا ده‌هات په‌ره‌ی ده‌سه‌ندو بوو به‌یه‌كێك له‌و پیاوانه‌ی كه‌ ده‌ركه‌وتبوون له‌ هۆزی ئومه‌یه. له‌ناو قوره‌یشیدا رێزو حورمه‌تی مرۆڤ به‌ ئه‌ندازه‌ی بری سامانه‌كه‌ی و ژماره‌ی كورپوراو تیره‌كه‌یه‌وه‌ به‌ندبووه، له‌م روانگه‌یه‌شه‌وه‌ عوسمان گه‌شتبووه چله‌پۆیه‌ی كۆمه‌لگا و خۆشه‌ویستییه‌کی زۆری به‌ده‌ست هێنا‌بوو له‌ ناو هۆزه‌كه‌یدا، ناسكترین قسه‌ش له‌ باره‌ی خۆشه‌ویستییه‌كه‌ی عوسمانه‌وه‌ ئهم دێره‌ شیعه‌یه، كه‌ هه‌رچی مانا و چه‌مکی ئه‌وین هه‌یه‌ تییدا به‌رجه‌سته ده‌ییت و ئافره‌تانی عه‌ره‌ب له‌ سه‌رده‌می نه‌فامیدا هه‌ركاتێك منداڵی خۆیان بلاواندايه‌ته‌وه‌، به‌ده‌نگی به‌رز ئهم دێره‌ شیعه‌یان ده‌وته‌وه‌:

خۆشم ده‌وییت به‌ په‌همان وه‌ك خۆشه‌ویستی قوره‌یش بۆ عوسمان (٤)

^١ موسوعة التاريخ الاسلامي، أحمد شليي (١/٦١٨).

^٢ حلية الاولياء (١/٦٠)، (٦) الخبر الصحيح.

^٣ عبقرية عثمان للعقاد، (٧٢).

^٤ موسوعة التاريخ الاسلامي (١/٦١٨).

چوارەم: موسلمانبوونی

عوسمان، تەمەنی سی و چوار سال بوو، کاتیک ئەبوبە کری سدیق بانگی کرد بۆ موسولمانبوون، عوسمانیش هیچ سستی و پەکی و سەرلیکردنەوی لە داواکەیی ئەبوبە کر نەکرد و خێرا وەلامی دەستبەجینی بانگەکەیی دایەو. بەم بەپێرەو چوونە خێرایەش، بوو بە پیشینەبەرایبەکانی ئیسلام و لەمبارەو ئەبو ئیسحاق دەلیت: "یەكەم كەسێك كە موسلمانبوو لە دواي ئەبوبە کر و عەلی و زەیدی کورپی حاریسە، عوسمان بوو"^(۱). بە عوسمانەو پیاو موسلمانبوو کان بوون بە چوار کەس"، پێدەچیت پە لە کردنی عوسمان لە موسلمانبووندا لە ئەنجامی ئەو روداو بەیت کە لە کاتی گەرانەویدا لە شام بینی. ئەویش کاتیک لە گەل تەلەمی عوبەیدوللا چوونە خزمەت پیغەمبەر ﷺ بۆی گیرایەو، پیغەمبەریش ﷺ ئیسلامی بۆ باسکردن و قورئانی بەسەردا خویندن و مافەکانی ئیسلامی تیگەیانندن و بەلئینی پاداشتی خودایی پێدان، هەردووکیان پروایان هێناو باوەریان پێکرد، پاشان عوسمان وتی: "کاتیک ئیمە لە نیوان مەعان و زەرقادا بووین وەکو خەوتوو و ابووین، بانگیبۆیک بانگی کردین و وتی: ئەی خەوتوووە کان، بیدار ببینەو، دلنایان ئەحمەد لەمەکە دەرکەوتوو، ئیمەیش کە گەراینەو یە کسەر ناوی تۆمان بیست"^(۲).

یینگومان ئەم چیرۆکە لە ناخی بیسەرەکیدا کاریگەرییەکی باشی بەجێهێشبوو، نەیدەتوانی خۆی لای گیل بکات، لە کاتیکدا راستییە کە کەرویشکەیی دەکرد بە بەرچاوییەو. کێ بەر لەگەیشتنی بە شارێک، ببیستیت پیغەمبەریکی تیدا دەرکەوتوو و ئەمیش بۆ ئەو شارە بچیت، کاتیکیش بچیتە شارە کەو و هەموو راستی و گۆرانەکان بەدەنگەوێ هەوار بکەن، ئایا ئیتەر چ پیویستی بە پارایی و دردۆنگی هەیه. مەرۆ هەرچەندە مەزن بیئت ناتوانیت ملکەچی حەق و راستی نەبیئت، هەرچەندە زبیریش بیئت هەمیشە ویژدان و ناخی واژم واژم دەکات و گێژاو دەخوات، هەتا باوەر دەهینیت یان دەمریت ئەوسا قوتار دەبیئت لە تانەیی ویژدانی. عوسمان، کە بەخێراییی بە پیر ئیسلامەو چوو، لە ئەنجامی لاوازی گیلیتی نەبوو، بەلکو متمانەییەکی پتەوو

^۱ السيرة النبوية لابن هشام (۱/ ۲۸۷ - ۲۸۹).

^۲ الطبقات لابن سعد (۳/ ۵۵).

بروایه کی بینگهردی هه‌بووه، قهت دوودلۆ گومانای نه‌بووه^(١)، زۆر به هیمنی وردبوویهوه له‌م بانگه‌وازه نوێیه که چاره‌سهری کێشه‌کانی ده‌کردو تیگه‌یشت نه‌م ئیسلامه بۆ سه‌ربه‌رزو و پوسوورییه و پساوی ده‌تارێنتیت .. ئیسلام بریتیه له‌خوداپه‌رستی و سه‌له‌مینه‌وه له‌هاویه‌ش په‌یدا کردن بۆ خودا.. ئیسلام بۆ خوداپه‌رستی و بێداربوونه‌ویه له‌ بێ ناگایی و هه‌لکشانه به‌ره‌و ناکاری به‌رزو ناوازه و تریزکردن له‌ هه‌موو په‌وشتیکی ناله‌بار. عوسمان، له‌دوای خۆی ته‌ماشای هۆزه‌که‌ی کرد^(٢)، هه‌ر هه‌موویان خه‌ریکی بت په‌رستی و گوشتی مرده‌ره‌وه‌بوو خواردن بوون، به‌د ناوماڵ بوون و هه‌رچی هه‌رامه‌ سه‌له‌میه‌یه ده‌کردوه‌و به‌ناحه‌ق خوینی یه‌کتریان ده‌پرشت و چه‌نده‌ها شتی تری خراپیان ده‌کرد. له‌ولاشه‌وه موحه‌مه‌دی کوپی عه‌بدوللا عليه السلام ده‌ستپاک و پاستگۆیه و هه‌رچی ناکاری چاکه‌یه تیپه‌دايه و هه‌رگیز خراپه‌ی لیوه ده‌رنه‌که‌وتوه‌و په‌یمان شکین و گزیکار نه‌بووه سه‌ره‌پای نه‌مه بانگه‌وازی په‌رستنی خودای تاک و ته‌نیاو بێ هاویه‌ش ده‌کات، نامۆگاری شيرازه‌ی خزمایه‌تی و ناوماڵ چاکی و نوێژکردن و پۆژوگرتن و وازه‌یتان له‌ کۆیلايه‌تی کردن بۆ به‌ته‌کان ده‌کات^(٣). له‌به‌ر نه‌وه عوسمان له‌ سه‌ر ده‌ستی نه‌بوه‌که‌ر موسلمان بوو. ماوه‌یه‌کی زۆریش به‌سه‌ر ئیمانه‌که‌یدا تێ نه‌په‌رپیوو، بوویه بانگه‌وازیکی به‌هێزو خۆگریکی به‌ نارام و که‌له‌پیاویکی پوگه‌ش و له‌ خۆبوردویه‌کی به‌پۆژو چاکه‌خوازییه‌کی نه‌رمونیان و به‌خشنده‌یه‌کی سنگ فراوان و خه‌مخۆریکی باورداران و هاوکاریکی بێ نه‌وایان، هه‌تا ئیسلام گه‌شته دوا هه‌وارگه‌ی خۆی^(٤)، سه‌دان په‌زاو ره‌حه‌تی خودای لی بێت تا رۆژی دوايی.

پینجه‌م: خواستنی روقيه‌ی گچی پینقه‌مه‌به‌ر عليه السلام

موسلمانه‌کان شادمان بوون به‌ موسلمانبوونی ئیمامی عوسمان، له‌ نێوان خۆیان و ئیمامی عوسماندا په‌تی خۆشه‌ویستییان گرێداو بوونه‌ برای ئیمانی و خودای گه‌وره‌ش

^١ جولة تاريخية في عصر الخلفاء الراشدين، (ص ٣٠٢).

^٢ مروبات العهد المكي، عادل عبدالغفور (٨٠٢/٢).

^٣ فتنة قتل عثمان، د. محمد عبدالله الغبان (٣٧/١).

^٤ عثمان بن عفان، صادق عرجون، (ص ٥٣).

تاجی زیرینی خسته سەر سەری عوسمان بە خواستنی کچی پیغه مبه‌ره‌که‌ی ﷺ،
چیرۆکی ئەم خواستنه‌ش ئاوه‌هابوو:

پیغه مبه‌ر ﷺ روقیه‌ی کچی دابوو بە عوتبه‌ی ئەبوله‌ه‌ب و ئوموکه‌لسومیشی
دابوو بە عوتیه‌یه‌ی برای، ه‌یشتا نه‌گوازارابوونه‌وه، کاتیک سوره‌تی (تبت یدا)
هاته‌خواره‌وه. له‌دوای هاتنه‌ خواره‌وه‌ی سوره‌ته‌که‌ش ئەبو له‌ه‌به‌ی باوکیان و ئومو
جه‌میلی دایکیان که کچی به‌نی ئومه‌یه‌یه‌ و پیتی ده‌وترا - حمالة الحطب - کۆل به‌کۆل،
وتیان به‌ کورپه‌کانیان ده‌بیته‌ هه‌ردووکتان له‌دوو کچه‌که‌ی موحه‌مه‌د ﷺ جیا بینه‌وه،
ئه‌وانیش به‌ر له‌وه‌ی هاوسه‌ریان بکه‌ن جیابوونه‌وه‌ و ته‌لاقیان دان، ئەم کاره‌ش بوو به
چاکه‌یه‌کی تری خودای میه‌ره‌بان بۆ هه‌ردوو کچه‌که‌و بوو به‌ سەر شوڕپه‌کیش بۆ
کورپه‌کانی ئەبو له‌ه‌ب^(١). هه‌رکه‌ عوسمان ئەم هه‌واله‌ی بیست، خه‌رکیوو له‌خۆشیدا
بفرپیت، خیرا ده‌ستپیشخه‌ری کردو خوازیینی روقیه‌ی کرد له‌ پیغه مبه‌ر ﷺ، ئه‌ویش
لیی ماره‌کردو خه‌دیجه‌ی دایکی ئیمانداران به‌ریوکی بۆ کرد. ئەو ده‌مه‌ عوسمان
پیکه‌وتووترین گه‌نجی قوره‌یش بوو، روقیه‌ هه‌موو به‌یانی و ئیواره‌یه‌ک له‌ جوانی عوسمان
نه‌گه‌شایه‌وه‌و ئەلێن له‌کاتی گواستنه‌وه‌دا روقیه‌، وتویه‌تی

جوانترین ژن و می‌ردیک هاتیبته‌ به‌رچاوی ئینسان

روقیه‌و می‌رده‌که‌یتی، که پیتی ده‌وتری عوسمان^(٢).

عه‌بدولپه‌جمانی قوره‌یشی ده‌لیت "پیغه مبه‌ر ﷺ چوه‌ته‌ سەردانی روقیه‌ی کچی،
سه‌یره‌ده‌کات سەری عوسمان ده‌شوڕپیت، ده‌فه‌رمویت "کچی خۆم چاک به‌ بۆ ئەبو
عه‌بدوللایه‌عنی عوسمان، چونکه‌ له‌ناو هاوه‌لاندا زۆریه‌ی په‌وشته‌کانی له‌په‌وشتی من
ده‌چیت"^(٣).

ئوموجه‌میلی کچی هه‌رب و ئەبوله‌ه‌به‌ی می‌ردی پێیان وابوو، ته‌لاقانی روقیه‌و ئوم
که‌لسوم ده‌بیته‌ کیشه‌و ته‌نگوچه‌له‌مه‌و مائی پیغه مبه‌ر ﷺ پیتی سەرك‌ز ده‌بن. به‌لام،

^١ ذوالنورین عثمان بن عفان، محمد رشید رضا، (١٢).

^٢ انساب الاشراف، (ص ٨٩).

^٣ رواه الطبراني ورحالة ثقات ماله الهیثمی، الجمع رقم (١٤٥٠٠).

به پیچه وانه وه خودای گه وه له کورانی نه وان باشتی بۆ هه لێژاردن و کردی به نسییان، نه وانیش به هالای دلیان نه گه یشتنه خۆشییه کانیان، خودای گه وه مال و خیزانی پیغه مبه ری ﷺ له وان خاوین کرده وه. هه میشه فەرمانی خودا، له جیتی خۆیدا جیبه جی ده بیته ^(۱).

شه شه م: چه ره سه ری و کوچکردن بۆ چه به شه

زۆر تاك و كۆمه ل و گه ل و لا تیک به قۆناغی چه ره سه ری دا گوزه ری ان کردو وه. نمونه ی نهم قۆناغه دژواره ش به سه ر ها وه له به ریزه کانی پیغه مبه ردای تیپه ری وه ناسۆری وایان چه شتو وه شاخه سه رکه شه کانیش پێیان هه لئا گیریت، به جارێک مال و خوینی خۆیان به ختکردو وه له پێناو خودای گه وه دا. هه رچی خودای گه وه ریستویه تی نه غامیاندا وه بۆی کۆشا ون، موسلمان ه پله و پایه داره کانیش له م نا ره حه تی و چه ره سه ریانه بیوه ی و بیبه ش نه بو ون. بۆ نمونه عوسمان که خا وه ن پله و پایه ی کۆمه لایه تی بو وه، له لایه ن حه که می نه بی عاسمی مامیه وه له ریگای سه رخستنی ریازی خودای گه وه دا نه شکه نجه درا وه. حه که م، به گوریس عوسمانی شه ته ک ده دا و پێی ده وت "وا ز له ثانی با و با پیرانت نه هی نی بۆ ثانیکی ده ست هه لبه ست؟! سویند بیته، به رت نا ده م هه تا نه و ثانی نه هه لئگرتو وه فری نه ده یته " عوسمانیش، فەرمو ی وه للاهی بپرا و بپره ی نا ده م و لێی جودا نا به وه ". که حه که می مامی تیگه یشت له دینداریه که یدا زۆر توندو تۆله وازی لێ نا هی نی گوریسه که ی لێ کرده وه و نا زاد بو و ^(۲). به هه مان شیوه ی عوسمان و پتریش نا زا رو نه شکه نجه ی موسلمانان نا هه مو اربو و. بۆ نمونه یاسرو سومه یه ی خیزانی له ری نیسلامه تی دا کو ژران. ته نا نه ت پیغه مبه ریش ﷺ نا زا رو نه شکه نجه ی سه ختی چه شت بۆیه بی ری له وه کرده وه موسلمانان چی بکه ن و چۆن له م قۆناغه تا له قورتا ر بن. خودای گه وه ره ش پیغه مبه ر ﷺ ری پێنمایی کرد به ره و حه به شه کۆچ بکه ن. بۆیه پیغه مبه ر ﷺ به موسلمانانی فەرمو و "نه گه ر بچونا یه بۆ حه به شه کاریکی باشتان ده کرد، چونکه پا دشا یه کی سه رپا ستیان هه یه و لای نه و که س زو لمی لێ

^۱ دماء علی قمیص عصمان، د. ابراهیم الفتاوی، ص (۸۴).

^۲ التمهید والبیان فی مقتل الشهید عثمان، ص (۲۲).

ناكریت" (١). بھم فەرمووده یەش کۆچکردن دەستی پێکرد، وەختیکی زانی دەستە یەکی زۆر لە نێمانداران بە نەیننی دزەیان کردوو بۆ دەرەوی شاری مەككە (٢)، هەندێکیان لە رینگە ی دەریا و هەندێکی تر بە سواری و لاخ و ئەوێتریش بە پیاده خەریکن دەکەونە پێ، پێغەمبەر ﷺ تێرما لەم کۆچکردنە و عوسمانی کۆری مەزعوونی کردە چاوساگیان و لەوێ گەشتە کەنار دەریای سوور، خەدای گەورە یارمەتی دان و دوو بە لە میان دەست کەوت (٣)، یەکی بە نیو دینار سواری بوون، هاوکات قورەیش بە مەیان زانی خێرا وەدیان کەوتن، بەلام کاتێک کە قورەیش زانیان ئەوان لە ئا و کەردبوویانە ئەو بەرەو.

یەکی ئەوانە ی کۆچی کرد لە جاری یە کەم و دوو مەدا عوسمان بوو. ئەم هاو ئە ی پێغەمبەر، لە سائی پێنجەمی هاتنی ئیسلام، دوو جار لە گەل روقیە ی خێزانی دا کۆچیکرد. کاتێک لە گەل موسوڵمانەکانی تردا گەشتە حەبەشە لەوێ بە ئارامی و ئازادی خەدایە رستی و دینداری خۆیان دە کرد، تەنانەت قورئان ئامازە ی کردوو بۆ کۆچکردنی موسوڵمانە یە کە مینە کان کە چوون بەرەو حەبەشە دە فەرمویت (وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ) (النحل: ٤١).

قورتوبی لە ریاو یە تی قەتادە وە نووسیویە تی ئەم ئایە تە مەبەستی هاو ئە نی پێغەمبەر ﷺ، ئەو دە مە ی دە چە و سەنە وە بە دەستی موشریکە کەنە وە ئازاریان دە چە شت، دەستە یە کە لە هاو ئە ن کۆچیان کرد بۆ حەبەشە و خەدای گەورە بۆی کردە لانی حەسەنە وە یە کە مین هەوارگە ی کۆچکردن و بێ یکی زۆر دۆستی بۆ هاو ئە ن راکرد (٤)، هەروە ک خۆی لە مەبارە یە وە فەرمو یە تی (قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ

^١ الهجرة في القرآن الكريم، ص (٢٩٠)، السيرة النبوية لابن هشام (٤١٣/١).

^٢ دماء على قميص عصمان، ص (١٥) الطبقات (٦٩/٢).

^٣ الطبقات (٢٠٤/١)، تاريخ الطبري (٦٩/٢).

^٤ الجامع لاحكام القرآن القرطبي (١٠٧/١٠).

حَسَابٍ) (الزمر: ١٠). تەنانت ئیبن عەباس دەلیت "ئەم ئایەتە مەبەستی جەغفەری کۆری ئەبوتالیب و ئەو هاوولانەیه که کۆچیان کرد لەگەڵیدا بۆ حەبەشە"^(١).

بێگومان عوسمانی کۆری عەففان - رەزای خودای لیبیت کەلکی زۆری وەرگرت لەم کۆچکردنەو برێکی باش پەندو نامۆژگاری لێوەرگرتو لە میانەیی دەسلاتی خەلافەتی خۆیدا بە کاری هێناو پیادهی کرد.

گرنگترین ئەو پەندو نامۆژگاریانەش ئەمانەبوون:

١- چەسپاوی و دامەزراوی عەقیدەیی نیمانداران، سەرەرای ئەو هەموو ئەشکەنجەو خەشمەیی که دانهبارییە سەریان لە لایەن گومراو سەرسەرییەکانی مەککەو، ئەمە خۆی لە خۆیدا نیشانەیی نیمان دروستی و دلپاکییان بۆ خودای گەورە پیشان ئەدات، ناماژەیی دەروون بەرزەیی و گیان پۆلایی ئەوان بوو، ئەم نازارو ئەشکەنجەیان بە تەرزێ لیکدەدایەو که ویژدانیان ناسوودە بکات و عەقل و دەرونیان هێتور بکاتەو، ئەوەندە ئاواتەخوازی رەزای خودا بوون گوئیان ئەندایە ئەو نازارو ستمەیی که دەگەیهنرایە جەستەیان، چونکە باوەرداری راستەقینەو بانگخوازی نیازپاک هەمیشەو هەردەم غەم و پەژارە بۆ لایەنی رۆح دەخوات، ئەک بۆ لایەنی جەستە. ئەوان ئەوەندە پەرێشانی خواستەکانی رۆح و گیانیان بوون بە جۆریکی وەها خواستەکانی لایەنی جەستەیان که بریتییه لەپشوووان و سک تێرکردن و لەزەتچەشتن، ئەدەخستە بەر ئەندێشەیی خۆیان، بەم تابلۆیه بانگەواز، سەردەکەوێت و تارمایی و تاریکی نەفامی رادەمالێت^(٢).

٢- عوسمان - رەزای خۆای لیبیت - لە رێنماییەکانی پیغمبەر ﷺ فیڕی سۆزو دلپاوەری بوو بەرامبەر ئومەتی ئیسلام، ئەم هەستەش کاتێک گزنگیدا که خەلافەتی پێ بەخشا، پێشتریش لەسەردەمی مەدینەو سەرەتای پیغمبەراییەتی هەتا سەردەمی ئەبوبەکر و عومەریش بە چاوی دل و بەچاوی سەر، سۆزو میهرەبانی ئەوانی دیبوو، که چەندە بە پەرۆش بوون بۆ داوینکردنی ناسایش و حەسانەوێ هاوولان، هەر دەرەنجامی ئەم دۆسۆزییەشبوو، که پیغمبەر ﷺ نامۆژگاریی کردن بچن بۆ سایەیی پادشایەکی

^١ الجامع لاحکام للقراف للقرطبي (٢٤٠/١٥).

^٢ السيرة النبوية للدكتور مصطفى السباعي، (٥٧).

دادوهر که له حه‌به‌شه‌یه‌و سته‌م له که‌س ناکات کتومت هه‌رواش ده‌رچوو، له‌وی له‌رووی ئایندارییه‌وه ئازادبوونو له‌ پوی ژیانیشه‌وه له‌ باشترین جینگه‌دا میوانداری کران^(۱)، سا بۆیه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ چاوی پێزو حورمه‌ته‌وه ته‌ماشای حه‌به‌شی ده‌کردو به‌ ولاتیکی ئارامی ناوه‌برد، بۆ بانگه‌وازو کۆمه‌له‌ هاوه‌له‌که‌ی، وه‌کو قه‌لغان، سودی لیوه‌رگرت بۆ پاراستنی ئیمانداران. ئهم پێوره‌سه‌مه‌ په‌روه‌رده‌یه‌کی پیغه‌مبه‌رانه‌یه‌ بۆ گشت پیشه‌واکان و فه‌رمانپه‌وا موسلمانانه‌کان له‌ گشت سه‌رده‌می‌کدا هه‌تا بتوانن به‌رنامه‌پێژی دانایانه‌ بکه‌ن و په‌هه‌نده‌کانی پاراستنی بانگه‌وازو بانگه‌وازکار له‌به‌رچاو بگرن و بگه‌رپێن به‌ شوین ناوچه‌یه‌کی ئاران و گزرده‌ تا بیکه‌ن به‌ پایته‌ختیک بۆ بانگه‌وازو بیکه‌ن به‌ ناوه‌ندیک بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی باسو خواسته‌کان، نه‌گه‌ر ناوه‌ندی سه‌رده‌کی شکستی هێنا یان که‌وته مه‌ترسییه‌وه یاخود سه‌ربازو شوێشگیره‌کان دوچارى گرفت بوونه‌وه، ئه‌وکاته ناوه‌نده‌ دوره‌ ده‌سته‌کان کارو فرمانه‌کان جێبه‌جێ بکه‌ن^(۲).

۳- عوسمان له‌ پێنمايه‌یه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کو چى حه‌به‌شه‌دا، فی‌ری ئه‌وه‌بوو که‌ ترسو بیم به‌ سه‌ختی پروه‌پرووی ئه‌و که‌سانه‌ ده‌بیته‌وه که‌ که‌سوکاری نزیکى پیشه‌وان، چونکه‌ ناگو‌نجیت که‌سه‌ تاییه‌ته‌کانی پیشه‌وا، خۆیان ماته‌ به‌دن له‌ناسۆرییه‌کان و خه‌لکه‌ ره‌شو‌پوته‌که‌ش بخه‌یته‌ به‌رسزاو ئازار. ئهم دیده‌ دوره‌، له‌ پێبازی پیغه‌مبه‌ر ﷺ^(۳) له‌به‌ر ئه‌وه‌ کاتیکی عوسمان، ده‌سه‌لاتی خه‌لافه‌تی گرتە ئه‌ستۆ خزمه‌ نزیکه‌کانی خسته‌ پێشی سوپاو کردنی به‌ که‌واسوری به‌ر له‌شکر، بۆ نمونه‌ عه‌بدو‌ل‌لای ئه‌بی سه‌رح له‌ پزگارکردنی ئه‌فه‌ریقاو عه‌بدو‌ل‌لای عامر، له‌ پزگارکردنی مه‌شریقا له‌ پێشی پیشه‌وه‌ دانا، هه‌روه‌ها مه‌عاویه‌ی ناچار کرد له‌ گه‌ل خه‌زانه‌که‌یدا له‌ پێشی سوپابه‌رزه‌فه‌که‌یه‌وه، سواری پشته‌ی که‌شتی ببیت، درێژه‌ی ئهم باسه‌ش له‌ باسی پزگارکردنه‌دا ده‌بینیت.

^۱ الهجرة في القرآن الكريم، ص (۳۱۲).

^۲ التربية القيادية، مغیر الغضبان (۳۳۳/۱).

^۳ السيرة النبوية للصلاحي (۳۴۸/۱).

٤ - عوسمان، یه که مین که سه له م ئومه ته دا که به خاوخیزانه وه کۆچی کرده وه بۆ حه به شه^(١)، پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت بۆ کۆچی عوسمان و روقیه "خودای گه وره ه امرايان بیته دواي (لوط و لوطه) عوسمان یه که مین که سه که به خاوخیزانه وه کۆچی کرد بیته بۆ لای خودای گه وره^(٢)".

پروپاگه نده یه که گه شته کۆچه رانی حه به شه، که گوايه نه هلی مه که که موسلمان بوون، نه وانیش له خۆشیاندا گه رانه وه، کاتیک نزیکی مه که که بوونه وه هه والیان بۆ هات، نه وه ده نگوباسه درۆو ده له سه یه، نه مانیش به دالده ی هه ندیک پیاوی مه که که هاتنه ناو شارو هه ندیک تریان گه رانه وه وه هه مدیس کۆچیان کردوه بۆ حه به شه. عوسمان، یه کیک بوو له وه که سانه ی له گه ل روقیه ی خیزانی له مه که که مانه وه^(٣) هه تا خودای گه وره مۆله تی کۆچکردنی مه دینه ی دا، نه ویش کۆچی کرد بۆ مه دینه. عوسمان له وه تی موسلمان بووه به هه موو جوړیک هۆگری پیغه مبه ر ﷺ بووه، قه ت لیتی جودا نه بوته وه، مه گه ر به فهرمانی پیغه مبه ر ﷺ کۆچی کرد بیته یان بۆ ئیشیک رۆشت بیته. هه یج که سیکیش به نه دازه ی عوسمان، به هره مه ند نه بووه له به هره ی پیغه مبه ر ﷺ. عوسمان له هۆگریه کهیدا وه کو خه لیفه راشیدینه کان بوو، نه م خه لیفانه ش وه که بلئیت، یه که له دواي یه که پالتور اوو تایبه ت و ده ستنیشان کراو بوون، بۆ جینشینایه تی^(٤). له راستیدا عوسمان، له سه ر پردیکی مه حکه م بوو بۆ وه رگرتنی نه م ئایینه پیروژه، هه یج هه والیک ت تایبه تی و گشتی پیغه مبه ر ﷺ له ده ست ده رنه چووه، به هه مان شیوه له زه مان هه ردوو خه لیفه به رپژه که شدا ته نها ساتیک فهرامۆش نه بووه، به گوزارشتیک تری، نه وه کرداره ی که نه مپۆ پیی ده وتری ریکه خستن^(٥)، له ولاتی ئیسلامدا نهیده هیشت له کیسی به چیت و له ده ست ده ر به چیت، به لکه یه که به یه که هه نگاوی پیشینه کانی خۆی له ژیا نی کرده ییدا جیبه جی ده کرد.

^١ الصواعق المرسله (٣١٤/١).

^٢ المعرفة والتاریخ (٢٦٨/٣) ضعیف الاسناد.

^٣ السیره النبویه لابن هشام (٤٠٢/١).

^٤ عثمان بن عفان للعقاد، ص (٨٠).

^٥ عثمان بن عفان للعقاد، ص (٧٨).

باسی دووهم: ژبانی عوسمان - پهزای خوی لیبیت - له گهل قورئاندا

ئەو ریبازە پەروردهیەکی که عوسمان و گشت هاوێله بەرپزەکانی لەسەر گۆشکرا، قورئانی پیرۆز بوو. ئەم قورئانەش لە لایەن پەرورددگاری جیهانەو دادەبەزی و پیڤەمبەری خۆشەویستمان بەسەر هەموو قسەکاندا قورئانی هەلبژاردبوو. سووربوو لەسەر ئەوێ که قورئان تاکە مەرجەو سەرچاوەبێت و بکریته تاکە ریبازی پەروردهی بۆ تاک و کۆی مۆسڵمانان. لەم رۆانگەیدەشەو، عوسمان، ئەو نایەتە پیرۆزانەکی لە پیڤەمبەرەو ﷺ وەری گرتبوو، راستەوخۆ کاریگەری بەرچاوی لەدەرشتنی کەسایەتیدا هەبوو بە جوانی دلی خاوی کەردبوو. قورئان لە گهل رۆحی عوسماندا کاریکی کردبوو بە جوړیکی وەها که بەتەواوی گۆری و کردی بە مۆفئیکی تر بە خۆی و نامانچ و پەفتارو بەهاو ماریفەتییهو^(١). ئیمامی عوسمان لکابوو بە دەقەکانی قورئانەو، ئەبوعبدوهرەحمانی سەلمەمی دەگێریتەو دەلێت: "ئەو کەسانەکی ئیمەیان فێری قورئان کرد وەکو عوسمانی کۆری عەفان و عەبدوللای کۆری مەسعود و غەیری ئەمانە، هەر کاتیک (١٠) نایەتی قورئان فێربووبن، یان وەریانگرتبێت لە پیڤەمبەرەو ﷺ بەسەریدا تێنەپەرپوون هەتا بە چاکی زانیویانە، چ زانست و چ کردەوێکی تێدایە هەتا کاری پێ بکەن". ئەبوعبدوهرەحمان درێژەیی دەدا و دەلێت: "دەیانوت ئیمە که فێری قورئان دەبووین لە هەمان کاتدا فێری زانست و کردەوێکی دەبووین پێکەو، بۆیە ماوێهەکی زۆر سەرقاتی فێربوونی یەک سورەت دەبووین"^(٢)، هەرەوێکی خۆدای گەورە دەفەرموێت (کِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ). (ص: ٢٩).

لە عوسمانەو ریبایەت کراو، که پیڤەمبەر ﷺ فەرموێهەتی "خیرکم من تعلم القرآن وعلمه"^(٣) عوسمان، هەموو قورئانی خوێندۆتەو بۆ پیڤەمبەر ﷺ، بەر لەوێ وەفات بکات. دەرکەوتووترین قوتابی عوسمان لەبواری فێرکردنی قورئانیشدا ئەبو

^١ السيرة النبوية للصلاحي (١/١٤٥).

^٢ الفتاوى (١٧٧/١٣).

^٣ البخاري، فضائل القرآن، رقم (٥٠٢٧).

عەبدولرەحمانی سەلەمی و موغەیرە ی ئەبی شەهاب و ئەبو ئەسوەد و زوڕە ی کوری
 حوبەیشە^(۱). هەر لە بارە ی ریزی قورئانەوە میژوو، کۆمەڵێک و تە ی ئیمامی عوسمانی
 تۆمار کردووە، بۆ نمونە دەفەرمویت: "ئەگەر دڵمان خاوین بیت هەرگیز لە
 فەرمایشتەکانی خودای گەورە تیر نابین"^(۲). هەروەها دەفەرمویت: "پێم ناخۆشە
 پۆژێک تێپەریت بەسەرماو چاوم بە قورئان نەکویت"^(۳). هەروەها دەفەرمویت "لە
 دنیا سێ شتم لەلا نازدارە: تیرکردنی برسێهەکان .. پۆشتەکردنەوێ یەرەجالەکان..
 خۆتندنەوێ قورئان"^(۴). هەروەها دەفەرمویت: "چار شت هەیە بە پڕاوەت (فەزڵە،
 بەلام لە راستیدا) فرزند ئەوانیش: تێکەڵاوی چاکەکاران فەزڵە، بەلام شۆینکەوتنیان
 فەرزە. خۆتندنەوێ قورئان فەزڵە، بەلام نیشپێکردنی فەرزە. سەردانی گۆرستان فەزڵە،
 بەلام خۆئامادەکردن بۆ مردن فەرزە. سەردانی نەخۆش فەزڵە، بەلام وەسیهەتکردن
 فەرزە"^(۵). هەروەها دەفەرمویت: "دە بەلا هەیە شتەکانی تر وێران دەکات، زانایەک
 پرسایاری لێ نەکریت، زانستێک کاری پێنەکریت، بۆچوێک پەسەند نەکریت، تەقەنگێک
 تەقە ی پێ نەکریت، مەزگەوتێک نوێژی تێدا نەکریت، قورئانی مۆتالا - نەکریت،
 سەرەوێتێک لێی نەبەخشریت، وڵاخێک بارنەکریت، زانستی کەمویستی (زەه) لەسینە ی
 دنیاویستی کدا بیت، تەمەنیکی درێژ تویشووی سەفەری پێ نەبیت"^(۶).
 عوسمان - پەزای خۆی لیبیت - قورئانەکی خودای گەورە ی لەبەر بوو، هەرگیز
 ژووڕەکی بێ قورئان نەبوو، تەنانەت لەمبارەیهووە گفتوگۆیان لەگەڵدا کردووە و
 فەرموویەتی "ئەو قورئانە پیرۆزە و پیرۆزیکیش هیئایەتی"^(۷). عوسمان، کۆچی دوا یی
 نەکرد هەتا قورئانەکی بەردەستی لە ئەنجامی خۆتندنەوێ تێریمان و ئەمدیودیوکردن،

^۱ تاریخ الاسلام، عهد الخلفاء الراشدين للذهبي، ص(۴۶۷).

^۲ الفتاوى (۱۲۲/۱۱)، البداية والنهاية (۲۲۵/۷).

^۳ البداية والنهاية (۲۲۵/۷)، فوائد الکلام، (ص ۲۷۵).

^۴ ارشاد العباد للاستعداد ليوم المعاد، (ص ۸۸).

^۵ المصدر نفسه (ص ۹۰)، فوائد الکلام (ص ۲۷۸).

^۶ المصدر نفسه (ص ۹۱)، فوائد الکلام (ص ۲۷۸).

^۷ البيان والتبيين في فضل الشهيد عثمان (۱۷۷/۳) فوائد الکلام، (ص ۲۷۳).

درا^(۱). تهنا نه خێزانی عوسمان له پۆژی گه مارۆدانیدا وتی: "یان بیکوژن یان وازی لی بهینن، وه لاهی لهیه ک پکاتی شه نوێژدا هه موو قورئانی خویندوه"^(۲).

عوسمان نهو نایه تهی تیدا بهرجهسته بووه که خودای گهوره دهفرمویت: (أَمَّنْ هُوَ قَانَتْ أَنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَانِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ) (الزمر: ۹). عوسمان، تاسقی شکابوو لهلهزهتی قورئان، چه ندين سال قوتابی بهردهستی پیغه مبهه عليه السلام بوو، له دیدی قورئانهوه تیگه یشتبوو کى خودای راسته قینهیه و ده بیته بهرستریته، چونکه پیغه مبهه عليه السلام چه مکی نایه ته پهروژه کانی له ناخیدا چاندبوو، به هه مان شیوه پیغه مبهه عليه السلام زۆر به پهروش بوو که هاوه لانی له سهه وینهیه کی دروست بهرامبهه پهروهردگارو مافه کانی پهروهده بکات، تا له پینگهی نهه وینهیه شهوه بگهن به کۆگای متمانهو باوهه. لهه لایه نه شهوه عوسمان، گه شته نهو پادهیهی دیدو بزچوونی خۆی بهرامبهه خودای پهروهردگارو بوونهوهو ژیانو بهههشت و دۆزهخ و قهزاو قهدهرو ناخی مرۆڤو کیشمه کیشمی له گه ل شهیتاندا له قورئانو سوننه ته کانی پیغه مبههوه هه ل بهی نه جیته و فرههههه بیتهته. بۆ نهوونه بهرامبهه به خودای گهوره بهو پهههه سوپاسهوه ستایشی ده کرد، بههه گهردو له خاوی نه خاوی نهتر ناوی ده برد، به تاک و ته نیاو بهه شه ریک و بهه کورپو هاوسهه لیته دهروانی، ههروهه نه خشهی بۆ رهوشنایی به ندهیه تهیه کهه کی شابوو، به تاییهت خودا په رستهیه کهه له چوارچیه دروستدا ویتا کردبوو^(۳)، به هه مان شیوه تیروانیی بۆ بونهوهه له چه مکی قورئانهوهو له ژیر رهوشنایی نهه نایه تهوه وهه رگرتبوو (قُلْ أَنْتُمْ لَكُمْ كُفْرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَندَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ) (فصلت: ۹). ههروهه بهرامبهه ژیانیش تیروانیی و ابوو ژیان هه رچه نهه درێژ بیتهوه هه نهه هه کۆتایی دیت و ده بریتهوه، خۆشیهه کان هه رچه نهه زۆرو گه وهه بهن ههه کهه و

^۱ البداية والنهاية (۲۲۵/۷).

^۲ البداية والنهاية (۲۲۵/۷).

تیبینی: لهو پکاته نوێژهی که عوسمان هه موو قورئانی تیدا خویندوه نوێژی تری نه کردوه. الخلافة الراشدة والدولة الاموية، (ص ۳۹۷).

^۳ منهج الرسول في غرس الروح الجهادية، ص (۱۶/۱۰).

بِئْرُخْن، لَه چاو ژيانى قيامه تدا. ئەمەشى لەم ئايەتە وەرگرتبوو: (إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا..) (يونس: ٢٤).

هەر بەم دەستورە لە ژێر پۆشنایى ئایەتەکانى بەهەشت و دۆزەخدا دەپروانییە باسو خواسەکانى بەهەشت و ناگرو کردبوونى بەبناغەیهك بۆ خۆشى و ناخۆشییەکانى خۆى، بۆ ئەوەى لەبەرنامەكەى خودای گەورە لا ئەدات و توشى گێرمەو کێشمە نەبیّت، لەم ناسۆیەو بەزمان دەرەكەویتی، عوسمان، بیروبۆچوون و ژيانى هێندە قول و بەرىنە هەموار ناکریت. چونکە تێگەیشتنیكى بەرفراوانى هەبوو دەربارەى خودای گەورەو زۆر ترساو لە سزاو تۆلەى ئەو، ئەمە جگە لەوەى کە بەباشى لە قەزاوقەدەر تێگەیشتبوو، ماناو مەبەستەکانى لە دلدا چەقیبوو شارەزای پلەو قۆناغەکان بوو بوو، دلایابوو کە زانستى خودای گەورە، دەورى هەموو شتیکی داو، وەك لەچەندین ئایەتدا ئاماژەى بۆی کراو، لەوانەش: (وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا..).

هەرشتێك بێتە بوون لە ئەنجامى نووسینەكەى خودای گەورەو، هەمیشە ئارەزووى بالای ئەو، جێبەجێ دەبیّت، توانایەكی بۆ سنوورى هەیه بۆ بەدیھێنانى ئەو شتەى کە دەیهویتی ببیّت، چونکە سەرەتای هەموو شتیك دەگەریتەو بۆ دروستکراوى خۆى.

عوسمان لە چەمك و پاڤەى ئایەتە قەدەرییەکان بیرو باوەرى خۆى داچەسپاندبوو، سوودو کەلکیکی زۆرى لى بەدەستھێناو، هەر بە هەمان شیوە ناخى خۆى و ئەوەکانى ترى هەلسەنگاندبوو، دەیگوت دروستبوونى مەژۆ دەگەریتەو بۆ دوو بنج و بنەما، بنجى یەكەم: کە دروستبوونى مەژۆ لەگل، پاشان خودای گەورە پێکیخست و گیانى کرد بە بەرىدا. بنجى دوووەمیش: دروستبویەتى لە تۆرماو، وەكو خودای گەورە دەفەرموى: (الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأُ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ) (السجدة: ٧).

عوسمان، باش زانیبووى کە مەژۆ دروستکراوى خودای گەورەو بە دیمەنیکی جوان قەدو بالایەكی پێکۆپیك، سفت کراو. بە ژیری و گوتن و جیای کردۆتەو و پێزی لێگیراوە و هەرچی لە ئاسمان و پێسماندایە بۆی پامکراوە و پتر لە دروستکراوەکانى تر پێزی لى گیراوە. تەنانەت مەژۆ بەسەردارى بوونەو، هەرەکانى تر ناسراوە و بەناردنى

پێغه مبه‌ران له‌وان و بۆ نه‌وان پێزی لێ گه‌راوه. ناسکترین چوارچێه‌یه‌ك كه خودای گه‌وره
 كێشایه‌تی بۆ پێزو نازی مرۆڤ نه‌ویه كه سه‌رجه‌م مرۆڤی كر�ۆته گه‌ڕیه‌ك بۆ
 خۆشه‌ویستی و پێزلینانی خۆی، سروشتیشه‌ نهم پێزه به‌شۆنكه‌وتنی پێغه‌مبه‌ران ﷺ
 ببیت، كه پێشه‌یان بانگکردنی خه‌لكه بۆ ئیسلامه‌تی هه‌تا له‌ دنیاو قیامه‌تا به
 ئارامی و سه‌ره‌به‌ری بژین و هه‌سانه‌وی دواپۆژ وه‌كو هه‌لی بقۆزنه‌وه، هه‌روه‌ك خودای
 گه‌وره په‌یمانی داوه ژیان و گه‌زه‌رانی نه‌و كه‌سانه‌ش پێ له‌ خۆشی بكات كه كرداری چاك
 ده‌كهن و ده‌فه‌رمویت "مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً
 وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ". (النحل: ٩٧).

عوسمان - په‌زای خوای لیبیت - هه‌ر له‌ به‌رتیشکی نایه‌ته‌کانی قورئان په‌گی
 کێشه‌کێشمی نیوان مرۆڤ و شه‌یتانی به‌چاکی ناسیبوو، كه شه‌یتان دوژمنی‌کی
 سه‌رسه‌خته له‌ پێشه‌وه‌و له‌ دواوه‌و له‌ راسته‌وه‌و له‌چه‌په‌وه‌ په‌لاماری مرۆڤ ده‌دات،
 گه‌رمه‌ته ده‌کات و وه‌سه‌سه‌و سه‌ره‌پێچی ده‌خاته دڵیه‌وه‌و کوانوی ئاره‌زووبازی مرۆڤ
 هه‌لده‌گیرسینیت، بۆیه به‌ توندی په‌نای به‌ خودای گه‌وره به‌ستبوو، توانیشی له‌ ژیانیدا
 سه‌رکه‌وێت به‌سه‌ریدا، چونکه له‌ چیرۆکی باوا ئاده‌م و شه‌یتان په‌ندی وه‌رگرتبوو، كه
 بناغه‌ی مرۆڤ و مرۆڤایه‌تییه. كه‌واته مرۆڤ شایانی نه‌ویه به‌که‌وێته هه‌له‌وه بۆیه
 پێویسته ئیماندار به‌قایی پشت به‌خودای گه‌وره به‌ستیت و زۆر بایه‌خ به‌ ته‌ویه‌و
 گه‌رانه‌وه بدات و هه‌رده‌م داوای لی‌خۆشبوون بکات و دوره‌په‌ریز بیت له‌ ئیره‌یی و گه‌نگی
 بدات به‌ گفتوگۆی شیرین و قسه‌ی باش له‌ گه‌ل هه‌وده‌مه‌کان و ده‌وره‌به‌ره‌که‌یدا، وه‌ك
 خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَقُلْ لِّعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ
 إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا) (الإسراء: ٥٣). خودای گه‌وره به‌ ئیسلام پێزی
 نا له‌ عوسمان، پیتی ژیاو بۆی تێکۆشاو له‌ پێگه‌یاندنی بنه‌ماو لقه‌کانیدا به‌ پیتی قورئان و
 سوننه‌ت هه‌ولیداو بوو به‌یه‌کێك له‌ پێشه‌وا چاوساغه‌کان و بوو به‌ یه‌کێك له‌وانه‌ی
 نه‌خشه‌ی ژیانیان بۆ خه‌لك ده‌کێشا، پێویسته خه‌لکی وا به‌سته‌ی کردار و گوتاری عوسمان
 بیت، با نه‌وه‌شان له‌ بیرمان نه‌چیت، عوسمان، نوسه‌ری وه‌حی بووه، له‌ سه‌رده‌می
 پێغه‌مبه‌ردا ﷺ^(١).

^١ السياسة المالية لعثمان (ص ٢٢)، التبیین فی انساب القرشین، (ص ٩٤).

باسی سییهه: ئالودهیی ئیمامی عوسمان به پیغه مبهروهه ﷺ له

مه دینه دا

ئهو پالپشته به هیزه ی کاری کرده سهر که سایه تی عوسمان و به هره کانی ده رخت و وزه ی هه لقولاندو دهروونی پاکژ کرده وه، هاوپییه تی و ئالودهیی پیغه مبهردا بوو ﷺ. عوسمان له دوا ی موسلمان بوونی، هه می شه وه کو قوتابی له بهرده ست پیغه مبهردا بوو، ههر له مه که لیتی دوور نه که وته وه هه تا ژیا نی مه دینه شی به سهر برد، عوسمان دهروونی خۆی وا ریکه خستبو هه می شه په رۆشی قوتابخانه ی پیغه مبهرایه تی بوو بۆ گشت لقه جیا وازه کانی زانست، زۆریش سوربوو له سهر فیروونی قورئان و سوننه ت له سهر دهستی سهرداری مرۆفایه تی.

ئوه ته عوسمان خۆی باسی هۆگریه که ی خۆی ده کات به پیغه مبهروهه و ده ئیت "خودای گه وه به راستی موحه مده ی ﷺ په وانه کردو په راویشی له گه لدا نارد، منیش یه کیك بووم له وانه ی که چوم به پیری بانگه وازه که یه وه و باوه رم پئ کرد، له سهره تای نیسلامدا دوجار کۆچم کردو خودای گه وه خه لات ی کردم به زاویه تی پیغه مبهره که ی و منیش خسته سهر چاوانم" (۱).

به راستی عوسمان له سهر ریبازی قورئان پهروه ده کراو مامۆستا که شی نیردراوی خودای گه وه بوو، یه که مین هه نگاوی پهروه ده ی عوسمان بریتیبوو له دیدار و گفتوگۆی له گه ل پیغه مبهردا ﷺ، به م دیداره ش گۆرانیکی سهر و شاره زاییه کی کتوپر هاته زیهنی و له باز نه ی تاریکی ده رچوو به ره و باز نه یه کی رووناك، ئیمانی وه رگرت و کوفری فری دا، هیژو گو رپکی وای هاته بهر که بتوانیت هه موو ته نگ و چه له مه و ناسۆرییه کانی ژیا ن هه لبرگرت له پینا و نیسلام و بیرو باوه ره پرۆزه کهیدا، سهره رای که سایه تی پیغه مبهردا ﷺ که کاریگه رییه کی به هیژی هه بوو له کیشکردنی ده ورو به ره که ی، خودای گه وه هه لئ خستبوو کردبووی به ته ووترین وینه ی مرۆڤ له میژووی ژیا نی سهرزه ویدا، ئه وه نده گه وه یی ده نواند ببوه خۆشه ویستی خه لکی و به سهر سو پرمانه وه ده وریان لی ده دا و به تایبته ت هه واده کانی له ههر چوار لوه لیتی ده مرو شان هه و خۆیا ن پیوه ده نو سان و ئه و

^۱ فضائل الصحابة لابی عبدالله أحمد بن حنبل (۵۹۷/۱)، اسناده صحیح.

ئەفین و سەرسامییە ناچاری دەکردن خۆشیان بویت. ھەرچەند پیغەمبەر ﷺ جگە لەم گەورەییە گەورەییەکی تر ببووە خەلاتی ئەویش ھەلسوکەوتی پیغەمبەرەییەتی و فرۆستادەیی بوو کە لە لایەن خودای گەورەو نیگای بەسەردا دەخوێنرایەووە کرابوو بە بانگەوازکاری مرۆڤایەتی بۆ سەر راستە شەقامی ئیسلامەتی، ئەم پەھەندەش کاریگەرەییەکی تایبەتمەندی ھەبوو لەسەر باری دەروونی ئیماندارەکانی بەردەستی. وەنەیت ئیمانداران لەبەر بەرژەوێندی خۆیان خۆشیان و یستبێت وەک چۆن خەڵکی سەرۆکیکیان خۆش دەوێت. بەڵکە لەبەر ئەو دوو گەورەییەبوو، یەکی گەورەیی پیغەمبەرەییەتی، دووەم گەورەیی پەفتاری شیرینی، واتە دابەزینی نیگا و ساغ و سەلامەتی کە سایەتیەکی ھەردوکیان لێک ئالابوون و مرۆڤیکی مەزنیان دروست کردبوو نێردراویکی مەزنیان بەرجەستە کردبوو. لەم رووئەشەووە عوسمان، ئەوینیکی قول و بەرفراوان ھەبوو لە دایدا بەرامبەر نێردراوی مرۆڤایەتی و مرۆڤیکی نێردراو ئەم دوو چەمکە ناوێتی یەک کردبوو لە ھەستی خۆیدا بە توندی گرتی دابوو کردی بە خاڵی ورەچەرخانێ دڵ و دەروونی بەرەو خۆش و یستنی خودای گەورەو پیغەمبەرەکی ﷺ. عوسمان، ئەم خۆشەویستیەیی کرد بە داینەمۆی جولەو ھەست و ھۆشی، ھەر لە سایەتی ئەم خۆشەویستیەشەووە بوو کە نەوێ یەکەمی ھاوێلانی بزوان و ببونە نەمامی پەرورەدە ئیسلامەتی و مەکۆی دەرچوونی ورە بەرزو ھەنگاوی پێرۆز^(۱)، لە ھەمان کاتدا بە ھۆی ھاوێلانی پەرورەدە پیغەمبەرەووە ﷺ چەندین دۆخی تری ئیمانی بەدەست ھاتوو، بە تایبەت بۆ عوسمان کە فێرخوازیکی زیتەل بوو و فێری قورئان و سوننەت و ئەحکامەکان و دەرون پاکێ بوو.

عوسمان، لە ھاوێی ئالودەبوونی بە پیغەمبەر ﷺ سەرگەرمی قالبوونەو بوو لە سوننەتەکانی ناشتی و غەزاکردن و بابەتەکانی تر، ھەرەھا ئەم پیکەوێیانە بوو بە دەسماوەی عوسمان و خۆی پێی پازاندبوووە بە جوانی وەکو تیشکیکی پرشنگذار بەکاری دەھێنا لە کاروباری غەزاو ناسینی سروشت و غەریزەکاندا.

^۱ الامین ذوالنورین، محمود شاکر، (ص ۴۰).

له مه و دوا هه لۆیسته کانی عوسمان له گۆره پانی تیکۆشان و باری پامیاری و کۆمه لایهتی و نابووریدا پروون ده که مینه وه به تایبته له قوناغی مه دینه دا که له خزمهتی پیغه مبهردا ﷺ بووه.

یه کهم: عوسمان له خزمهتی پیغه مبهردا ﷺ له گۆره پانی تیکۆشاندا

پاش ئۆقره گرتن له شاری مه دینه پیغه مبهردا ﷺ دهستوریکی دارشت بۆ چه سپاندنی ستونه کانی ولاتی نیسلامی و ههستا برایهتی خسته نیوان کۆچه ری و یاریده ده ران (انصار)، هه ر کۆچه رێک نه نسارییه کی ده کرده برای خۆی، له م برایه تییه شدا عوسمان بهر نه ووسی کۆری سابیت کهوت، پاشان ههستا به دروستکردنی مزگه وتیک و په یماننامه یه کیشی له گه ل جوله که کان به ست و بزوتنه وه ی پارتیزانی دامه زرانده زۆر بایه خه به دروستکردنی کۆشکی نابووری و په روه رده کردن و فیترخوازی ده دا له کۆمه لگای مه دینه دا. عوسمان یه کێک بوو له ستونه کانی ولاتی نیسلامی و هه رگیز دریغی نه ده کرد له مال و سه روه تدان و جگه له به در له گشت راویژو جهنگه کاندایه شداریی هه بووه^(۱).

۱- عوسمان و جهنگی به در

کاتی که موسلمانان ده رچوون بۆ غه زای به در، روقیه خانی که چی پیغه مبهردا ﷺ و خیزانی عوسمان نه خۆش بو، نه خۆشی سورێژه ی هه بوو، به تایبته له و کاته ی جاری رێگه گرتن له کاروانه که ی نه بو سو فیان درا روقیه له ناو جینگه دا که وتبوو، عوسمانیش به گورده مییه که وه هات له گه ل پیغه مبهردا ﷺ هاوه لاندای ده ر بچیت که چی له لایه ن پیغه مبهردا ﷺ فرمان کرا که عوسمان لای روقیه بمینیتته وه، چونکه زۆر نه خۆشه. عوسمانیش به سنگی کی فراوانه وه فه رمانه که ی وه رگرت، لای نه م هاوسه ره به رێژه ی به نارامی مایه وه و له نه نجامدا نه خۆشییه که زۆری بۆ هیئاو تارمایی مه رگ خۆی کیشا به سه ریدا و زۆر مه خابن نه و ده مه ی کهوته گیان سپاردن زۆر په ریشان بوو بۆ دیداری پیغه مبهردا ﷺ که له به در بوو، هه روه ها بۆ دیتنی زهینه بی خوشکی که له مه که بوو، عوسمان شینی داناو نه شه که و په ژاره په رده ی دلی دهشارد^(۲)، به م شیوه یه روقیه

^۱ الخلفاء الراشدون، عبدالوهاب النجار، (ص ۲۶۹).

^۲ نساء أهل النبی، أحمد خلیل جمعة، (ص ۴۹۱ - ۵۰۴).

مالئاوایی کرد له چرکهکانی ژیان و شایهتیدا بوو که تنها خدا تاک و تنیا شایانی په‌رستننه. موحه‌ممه‌دی باوکیشی ﷺ فروستاده‌ی خودای گه‌وره‌یه. روقیه له دنیا برآو گه‌شته چینی بالآو هەر چنده باوکی نه‌بینی و باوکیشی ناماده‌ی ناشتنی نه‌بوو، کفن کراو تهرمی پیرۆزی به‌شان هه‌لگیرا و می‌رده‌کەشی به‌داماوی به‌شوینیه‌وه بوو، هه‌تا گه‌یان‌دیانه گۆرستانی به‌قیعو له‌وی نیژرا.

به راستی فرمی‌سکی ته‌عزیه‌باران لیژمه‌ی ده‌کردو کچی پیغه‌مبەر ﷺ نیژرا زۆری نه‌برد جه‌نگاوهرانی به‌در گه‌رانه‌وه، زهیدی کوپی حاریسه ریشمه‌ی وشتره‌که‌ی پیغه‌مبهری ﷺ به‌ده‌سته‌وه‌بوو، خوش خوش مزگیننی سه‌رکه‌وتنی موسلمان و کوشتارکردنی "قاره‌مانه" بته‌پرسته‌کانی راده‌گه‌یاندا، موسلمانه‌کانی مه‌دینه به‌م هه‌واله ده‌موچاویان گه‌شایه‌وه، یه‌کی‌کیش له‌و خوشحاله‌نه عوسمان بوو، به‌لام هه‌رچی کرد نه‌یتوانی تازیباری کۆچی روقیه بشاریتته‌وه، پیغه‌مبەر ﷺ که وه‌فاتی روقیه‌ی بیست هه‌ستا چوو بۆ گۆرستانی به‌قیعو له‌سه‌ر گۆره‌که‌ی وه‌ستاو لای خدا بۆی پارایه‌وه^(۱). عوسمانی کوپی عه‌فان، له‌و که‌سانه نه‌بوو به‌نه‌نقه‌ست له‌به‌ر دواکه‌وتنی یا له‌به‌ر که‌مه‌ته‌رخه‌می نه‌چوو‌ییت بۆ‌به‌در، یان هه‌له‌ها‌تبیت وه‌ک خه‌لکی‌کی ئاره‌زووباز له‌سه‌ری ده‌هۆنه‌وه‌و ته‌شه‌ری لی ده‌ده‌ن. به‌لکه‌ ته‌نها نه‌و، ویستوو‌یه‌تی فه‌رمانی پیغه‌مبەر ﷺ جیبه‌جی بکات، هه‌تا نه‌و فه‌زله به‌خه‌شرا به‌نه‌هلی به‌در به‌هۆی گوێ‌پرایه‌لی پیغه‌مبهره‌وه ﷺ به‌هه‌مان شیوه عوسمانیش هاته ژیر نه‌و فه‌زله، به‌لام پیغه‌مبەر ﷺ له‌پری‌گا گه‌راندیه‌وه بۆ نه‌وه‌ی به‌دیار که‌چه‌که‌یه‌وه بمینیتته‌وه، نه‌مه‌ش خۆی له‌خۆیدا گوێ‌پرایه‌لییه‌ واته هه‌مان فه‌زلی گوێ‌پرایه‌لی هاوه‌لانی تری هه‌یه. هه‌روه‌ها عوسمان وه‌کیلی پیغه‌مبەر ﷺ بووه، بۆ شاری مه‌دینه، نه‌مه‌ش له‌لایه‌ک ناشکرایه عوسمان وه‌کو نه‌وانی تر غه‌نیمه‌و پا‌دا‌شتی به‌رکه‌وت و له‌فه‌زل و چاکه به‌شداره، چونکه ملکه‌چ و گوێ‌پرایه‌لی پیغه‌مبهری ﷺ کردوه^(۲).

عوسمانی کوپی عه‌بدوللای موهه‌له‌ب ده‌لیت: پیاوێک له‌میسره‌وه هات بۆ حه‌ج کردن، وتی: نه‌ی ئیبن و عومەر پرسیارێکت لی ده‌که‌م به‌راستی وه‌لام به‌ده‌ره‌وه، ئایا

^۱ دماء علی قمیص عثمان بن عفان (ص ۲۰).

^۲ کتاب الامامة، الرد علی الرافضة، للأصبهانی، (ص ۳۰۲).

راسته عوسمان له بهدر دواکهوتوو؟ نههلی بهدر نییه؟ نهویش وتی بهلّی له غهزای بهدردا دیار نهبوو، بهلام نهوکاته روقیهی کچی پیغهمبهر ﷺ، که خیزانی عوسمان بوون زۆر نهخۆش بوو، بهدیاریهوه مایهوه، پیغهمبهریش ﷺ پیتی فەرموو پاداشتی پیاویکی ههیه که جهنگی بهدری کردییت، پشکیک له غه نیمه تیشی دهکهویت^(۱).

دیسان نهبی وههیلوه له عوسمانی کوری عهفانهوه دهگیرتتهوه، عوسمان فەرمویهتی پۆژی بهدر بهجیمام، به بۆنهی کچهکهی پیغهمبهرهوه ﷺ، له دوایدا پشکیکی غه نیمه یان پیدام، له درێژی قسهکانیدا دهلّیت: هه رکه سیک پیغهمبهر ﷺ پشکی بداتّی نهوه نامادهی بهدر بووه^(۲)، به کۆی رای زانیانیش عوسمان به نههلی بهدر ده ژمیردریت^(۳).

۲- عوسمان و جهنگی نوحد

له سه ره تای جهنگی نوحددا خودای گهوره سه رکهوتنی به خشی به موسلمانان و شمشیرهکانیان برشتی خۆی پری و گهردنی موشریکهکانی لهت و پەت کردو به عاله می ناشکرا هه ره سیانهی ناو کوژران، نهو ژنانهش، که گۆرانییان دهوت و ده فیان لی ده دا، کهوتنه چریک و چاک و ده فەکانیان فریاد و به زهبری شمشیر هه لزان به شاخه که داو لاقیان به ده ره وه بوو، بهلام تای ته رازووی جهنگه که له نا کاو کهوت بهو دیوداو هاوکی شه که ناوه ژوو بوویه وه، هۆی نه مهش له بهر نهو تیره نه دازانه بوو که پیغهمبهر ﷺ له سه ره وی شاخه که وه سه نگه ری بۆ دیاری کرد بوون و پیتی فەرموون "نه نجامی شه ره که هه ر چۆن بوو نیوه سه نگه ر چۆل نه کن"، که چی نهوانیش هه له یان کردو که میکیان نه بیّت هه موویان هاتنه گۆره پانی شه ره که، کاتیکیش بیبا وه ره کان ناوریان دایه وه سه یر ده کن موسلمانه کان مه شغو لی کۆ کرد نه وه ی ده ست کهوتن. خالیدی کوری وه لیدی سه ر له شکری چه کدارانی قوره یش، له گه ل عی کریمه ی کوری نه بو جهلدا هه لیان قۆسته وه و بیریان کرد وه به نه سپ سواری به دن به سه ریاندا و له نه نجامی نه مه شدا نهو بره تیربازه ی

^۱ البخاری، رقم (۳۶۹۸).

^۲ الامامة والرد علی الرافضة، (ص ۳۰۴).

^۳ عثمان بن عفان، صادق عرجون، (ص ۴۷).

که به تکارو رجاى نه میره که یان، عهبدوللای کورپی جوبیر، مابوونه وه شهید کران. له نهغامی بیتاگایی موسلمانان، سەرلهشکری موشریکهکان که خالید بوو، دای بهسەر نهوانی تریشداو کوشتاری کردن و تاقمیک له موسلمانان کهوتنه ههله داوان و له نزیک مه دینه شهید کران یه کیک لهو که سانهی که نه گه پرایه وه ههلهات له گۆزه پانی شه په که ههتا ههردوو لا، بلاوه یانکرد، عوسمانی کورپی عه فان بوو. تاقمیکیش خویان کرده قۆچی قوربانی له بهر بلاو بوونه وهی دهنگۆی شهید بوونی پیغه مبهەر ﷺ. نهو تاقمه ی که شکان و ههلهاتن عوسمانیشیان له گه لدا بوو، خودای گه وره به دهقی نایهت گوزه شته ی لی کردن و ههتا قیامت به خشین، به پپی نه نایه ته که دهفرمویت: (إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ) (آل عمران: ۱۵۵).

ته ماشا ده که یان خه لکانی هه وه سباز جگه له ههوا ی دهروونی خویان هیچی تر په سه ندنا که ن ناوی یه کیکیت نابه ن و ته نها عوسمان تۆمه تبار ده که ن. نایا هه ر عوسمان ههلهات و نه گه پرایه وه؟^(۱) نه گه ر واشی کردییت، به ههله دا چو نیکی دهروونی خۆی بووه، سه ره پای نه وهش خودای گه وره له پا کردو وه کان خۆش بووه، نیتر چی تیدا ما وه ته وه، حوکه که رۆشن و ناشکرایه و هیچ ئالۆزی و گێژاویکی تیدا نییه. له دوا ی دابه زینی نه م نایه ته پیروژه نیتر هیچ گله ییه که له عوسمان نا کریت^(۲)، نهو نایه ته به سه که به دهقی قورنان خواد لپی خۆش بووه، تیکۆشان و غه زاکانی تر شاهیدن که عوسمان چهن دی نازاو دلێرو دوور بووه لهو تۆمه تانه ی به نارپه وا بۆی هه لده به سن.

۳- شه پری غه ته فان (ذی أمره)

پیغه مبهەر ﷺ له گه ل چوار سه د ها وه لیدا ههنگاوی هه لگرت و عوسمانی کرده بریکاری خۆی بۆ به رپۆه بردنی شاری مه دینه، پیغه مبهرو ها وه لانی رۆیشتن له (زیل قیسه) پیاویکی به ره ی دوژمنیان توش هات پیا یان دهوت (جباری ختلی سه عله به)، گرتیان و هی نایان بۆ لای پیغه مبهەر ﷺ نهویش هه وال و دهنگوباسی هۆزه که ی خۆی

^۱ الامین ذوالنورین، عمود شاکر، (ص ۴۹).

^۲ ذوالنورین مع النبی، د. عاطف لماخه، (ص ۳۲).

پێدان، وتی: هەرگیز نایه‌ نه‌ پێتان ماده‌م بیستویانه‌ ئێوه‌ هێرشتان بۆ هێنان و هه‌له‌تاون بۆ شاخه‌کان، من له‌گه‌ڵتان دێم، پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئیسلامی پێی راگه‌یانده‌، نه‌ویش قبوڵی کرد و موسلمان بوو، پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ) به‌ جوړیک ده‌ستی کرده‌ ملی که‌ پێشتر بۆ هیچ که‌سیک وه‌های نه‌کردبوو، پاشان له‌گه‌ڵ بیلال دا ناردی و خۆیان به‌ره‌و شاری مه‌دینه‌ گه‌رانوه‌ به‌بێ نه‌وه‌ی تووشی هیچ کۆسپ و ته‌گه‌ریه‌ک ببن. ئه‌م رووداوه‌ش ماوه‌ی (١١) رۆژی خایاند^(١).

۴۔ لہ جہنگی (ذات الرقاع)

هه‌واڵ گه‌شته پێغه‌مبه‌ر ﷺ که کۆمه‌ڵێک له‌ به‌نی سه‌عه‌له‌بو به‌نی ئەمار له‌ غه‌ته‌فان ده‌یانه‌وێت به‌دن به‌سه‌ر مه‌دینه‌دا، پێغه‌مبه‌ریش ﷺ به‌خۆی و چوار سه‌د هاوه‌له‌وه‌ ده‌رچوو بۆیان، کاتی‌ک گه‌شتنه‌ (سیرار) به‌ر له‌وه‌ی ده‌ربه‌چن عوسمانی کرده‌ چاودێری مه‌دینه‌، له‌غه‌ته‌فان موسلمانان تووشی حه‌شاماتیکی زۆر هات‌ن و نزیک‌ی یه‌کتری که‌وتنه‌وه‌، به‌لام جه‌نگ له‌ نێوانیاندا پرووی نه‌دا. ئەوه‌نده‌ مه‌ترسییان هه‌بوو بۆ سه‌ر یه‌کتر، پێغه‌مبه‌ر ﷺ نوێژی ترسی بۆ کرد‌ن و پاشان له‌شکره‌که‌ی گه‌رانده‌وه‌ به‌ سه‌لامه‌تی و ئەم دوورکه‌وتنه‌وه‌ به‌ش له‌مه‌دینه‌ ماوه‌ی ۱۵ رۆژی خایاند^(۲).

۵- له په پمانی ریزواندا

کاتیڭ پیڤه مېهر ﷺ له حوده بیه به پټوستی زانی نوینه ریکی تایبه تی
بنیریت بۆ لای قوره یش بۆ نه وهی رازو نیازی ناشتی خوازانه ی موسولمانه کانیاں پی
ر اباگه یه نیت، پیڤه مېهر ویستی به قوره یش بلیت به ته مای کوشتار نییه و زور سووره
له سهر ریتلینانی شته پروره کان و دهیه ویت مه راسیمی عه مره به جیبه یت و دواتر
بگه ریته وه بۆ مه دینه. یه که جار (خه راشی نومده ی خوزاعی) ده ستنیشانکرا بکریته
نوینهر. خه راش، و شتریکی هه بوو پینان دهوت (سه عله ب) به نوینهر نارديان به سواری
سه عله به که ی کاتیڭ چوه مه که قوره یش و شتره که یان سه ربرې و ویستیان خوښی
بکوژن، به لام حه به شییه کان نه یانه یشته، خه راش هاته وه و به سه رهاتی خو ی گتراهه وه

^١ الروض الاوف (١٣٧/٩)، الطبقات لابن سعد (٣٤/٢، ٣٥).

^٢ الامين ذوالنورين محمود شاكر، (ص٥٢، ٥٣).

پاشان پیغه مبهەر ﷺ ویستی نوینه ریکی تر بنیژیت، له سه ره تادا عومهری خه تابى هه لبارد^(۱)، عومهریش داواى لیبور دنى کرد بۆ نه چوونى بۆ ناو قوره يش و ناماژى کرد بۆ پیغه مبهەر ﷺ که عوسمان بنیژیت له برى نهو^(۲)، پوسوران هه لامة کهى خۆى به به لگه وه خسته پروو، وه لامة کهشى نه مه بوو "هه رکه سیک نزیکی قوره يشى دوژمن ببیته وه پیویسته بهرگرى و دالده ی هه بی، نه مهش بۆ من ده ست نادات".

عومهر ناماژى کرد بۆ عوسمان، چونکه تیره کهى ده ی پارێزن له نه زیه تی موشریکه کان و ده توانیت نامه کهى پیغه مبهەر بگه یه نیت^(۳) و وتی: "من خۆم ده زانم، تۆش چاک ده زانی نه ی پیغه مبهەر ﷺ من دوژمنى قوره يشم و به نی عه دیش له وى نییه بهرگرم لى بکه ن، نه گه ر پیشت خۆشه نه چه لایان". پیغه مبهەر ﷺ هیچی نه وت^(۴)، عومهر هه م وتی: "نه ی پیغه مبهەر ﷺ پیاویکت نیشان نه ده م له مه ککه له من بهرێژت ره وه ژزه کهشى زۆرت ره وه ده شی پارێزن، نه ویش عوسمانه"، پیغه مبهەریش ﷺ عوسمانى بانگ کرد و پیتی فه رموو "برۆ بۆ لای قوره يش و پیتان بلێ ئیمه نه هاتووین بۆ شهرو کوشتارى هیچ لایه ک ته نیا بۆ نه وه هاتووین سهردانى که عبه بکه یین و حورمه تی بنرخین و دیارییمان هینا وه سه ری ده برین و ده گه ریننه وه".

عوسمانیش به نوینه رایه تی پیغه مبهەر رۆشت و گه شته (به لده ج) سه یرده کات قوره يش له وین، و تیان بۆ کوێ ده چیت؟ نه ویش وتی: "پیغه مبهەر ﷺ ناردومى بۆ لای ئیوه بانگه یشتان بکه م بۆ ئیسلام و خوا په رستى و هه مووتان و هه رنه نیو دینی خوا وه، دلنیا بن خودای گه وه دینی خۆى سه رده خات و پیغه مبه ره کهشى سه ر بلند ده کات، نه مه دوا هه مین ناگاداریتانه، نه گه ر ئیوه زال بوون به سه ر پیغه مبه ردا ﷺ نه وا چیتان ویست بیکه ن، خۆ نه گه ر نه وه زه فه ری به ئیوه بر د نه وا به ئاره زووی خۆتانه نه گه ر بیته ناو نه و باز نه ی که عاله مى تیهاتوه یان به شه ر بێن له گه لیا". "ئیه وه فره و مؤلن، شه ر، شی و شیتالی کردوون و که سه دیاره کانی له ناو بر دوون".

^۱ غزوة الحديبية لابي فارس، (ص ۸۳).

^۲ المعازي محمد عمر الواقدي (۲/ ۶۰۰).

^۳ المصدر السابق.

^۴ المصدر السابق.

عوسمان فره نامۆژگاری کردن، به لّام مه به سته که ی ئهویان گهره که نه بوو، بۆیه وتیان باش گویمان لیبوو چیت وت، هه رگیز وانابیت و نابیت قهت بیتنه ناومان، به گوندهیی خۆمان ده تنیژینه وه بۆ لای هاوه له که ت و پیتی بلن "نابیت به هیچ شیوهیه که بیتنه ناومان". ئه یانی سه عدی کۆری عاس هه ستا به ده می عوسمانه وه و پیشوازی لی کردو دالده ی داو وتی: "له کاری خۆت ده ست هه لمه گره، پاشان له سهر و لاخه که ی دابه زی و عوسمانی خسته سهر زینی ئه سپه که ی خزی و خۆشی له پاشکۆوه سوار بوو، به م شیوهیه عوسمان چوه شاری مه که که یه که یه که پیاوانی شار هاتنه خزمه تی و به خیره اتیان کرد، ئه بو سوفیان و سه فوان و ئه وانی تر، به لّام به رده وام پیتیان ده وت "نابی موحه مه د بیتنه ناومان"^(۱). ته نانه ت موشریکه کان خولکی عوسمانیان کرد ته وانی که عبه ش بکات، عوسمانیش نه ی کرد^(۲)، هه ستا نامه ی پیغه مبه ری ﷺ گه یاند به چه وساوه کانی مه که که و مژده ی ده روی خیری پیدان و نامه یه کی زاره کی له وان وه رگرت بۆ پیغه مبه ر ﷺ که ئه مه ی تیا بوو "سه لامی ئیمه بگه یه نه به پیغه مبه ر ﷺ پیتی بلن ئه و خودایه ی ئه وی هینا وه ته حوده ییبه هه ر به و جۆره ش ده توانیت بیهیئتیه ناوه راستی مه که که ش"^(۳). له ناکاو پروپاگه نده یه که دزه ی کرده ناو موسلمانان گوايه عوسمان کوزراوه، پیغه مبه ر ﷺ بانگی هاوه لانی کرد بۆ ئه وه ی په یانی بده نی بۆ کوشتنی موشریکه کان و رامالینیان، هاوه لانیش هاتن به ده نگیه وه وه په یانی مردنیان پید^(۴)، ته نها جه دی کۆری قه یس نه بیت چونکه دو رو بوو^(۵).

له ریوايه تیکێ تردا په یمانه که له سهر ئارامگرتن درا به پیغه مبه ر ﷺ^(۶)، ریوايه تیکێتر باس له وه ده کات په یمانه که له سهر رانه کردن بوو^(۷)، ئه مانه ش هه موو

^۱ زاد المعاد (۲۹۰/۳)، السیره النبویه لابن هشام (۳/۴۴۴).

^۲ زاد المعاد (۲۹۰/۳).

^۳ غزوة الحديبية لابي فارس، (ص ۸۳).

^۴ البخاري، رقم الحديث (۴۱۶۹).

^۵ السیره النبویه في ضوء المصادر الاصلية، (ص ۴۸۶).

^۶ البخاري، رقم الحديث (۴۱۶۹).

^۷ مسلم، رقم (۱۸۵۶).

نزیک و هاومانان. چونکه په یمانیاں له سهر نارامگرتن و هه لته هاتن و مردن به سستبو^(۱)، یه کهم کهس ته بوسینای عهبدو لای و هه بی ته سه دی بو^(۲)، دواى نهم هاوه لآن چوون له سهر په یانه کهى نهم په یمانیدا^(۳)، سه له مەى نه کوه ع سى که پەت په یمانیدا له سهره تاو ناوه راست و کوتایى^(۴)، پاشان پیغه مبهه ﷺ فەرمووی به دهستی راستى خۆى "نهمه دهستی عوسمانه خستیه ناو نهو دهسته کهى تری"^(۵). ژماره ی نهو هاوه لانه ی په یمانیاں لى وه گریرا له ژیر دره خته کهدا هه زارو چوار سه د هاوه ل بوون^(۶)، قورثانى پیروز باسی هاوه لانه ی په یمانى ژیر دره ختى ریزوانى کردووه و ریزو نهوازشى نهوانه له قورثان و سوننه تدا هاتووه، وه ده فەرموئ (إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا) (الفتح: ۱۰).

جابرى کورپى عهبدو ل ده لیت "پیغه مبهه ﷺ له رۆژى حوده یییه فەرمووی پیمان (نیوه باشتین خه لکی سه رزهوین) نیمه ش هه زارو چوار سه د هاوه ل بووین، نه گهر چاوم بمایه شوینی درخته کهم نیشان ده دان"^(۷). نهم فەرموودانه به راشکاوی باسی ریزو حورمه تی هاوه لانه ی ژیر دره ختى ریزوان ده کات، نه مکاته موسلمانان گشتیان له وئ نه بوون، به لکو نهمه کۆمه لکیان بوو کۆمه لکی تریشیان له مه دینه و شوینه کانی تر بوون.

هه ندی له شیعه کان ده ستیان گرتووه به فەرموده کانی پیغه مبهه وه که لهم په یانه دا فەرموویه تی بو به رزکردنه وه ی پیگه ی عه لی به سهر عوسماندا، چونکه عه لی له ناو نهو خه لک و هاوه لانه دا بوو، که نهم وتاره یان به سهر دا خوینرایه وه یه کیکیش بوو له وانیه

^۱ السيرة النبوية في ضوء المصادر الاصلية، (ص ۴۸۶).

^۲ المصدر نفسه.

^۳ زاد المعاد (۲/۲۹۱).

^۴ صحيح السيرة النبوية (ص ۴۰۴).

^۵ السيرة النبوية في ضوء المصادر الاصلية، (ص ۴۸۲).

^۶ مسلم، رقم (۱۴۸۵).

^۷ فتح الباري (۷/۴۴۳).

که له ژیر دره خته که دا په یمانی له گهل پیغه مبه‌ر به‌ست، لهو کاته‌دا عوسمان له‌وی نه‌بوو. ^(۱) عَلَيْهِ السَّلَام نهم هه‌له‌ینجانه‌ی شیعه پر‌پوچه، چونکه پیغه مبه‌ر عَلَيْهِ السَّلَام له باتی عوسمان په‌یمانی دا، که‌واته عوسمان هاوشانی نه‌وانه لهو خه‌لا‌ت‌کردنه‌دا، مه‌به‌ستی نهم فەر‌مووده‌یه‌ش نه‌وه نییه ریزی هه‌ندی‌کیان بدات به‌سەر نه‌وانی تردا ^(۲). مو‌حیی ته‌به‌ری تاییه‌قه‌ندی عوسمانی له‌چەند ږویه‌که‌وه باس کرد‌وه، یه‌کیک له‌وانه که گرن‌گی ریزی عوسمانان بۆ در‌ده‌خات، نه‌وه‌یه که پیغه مبه‌ر عَلَيْهِ السَّلَام هه‌ستا‌وه ده‌ستی پر‌وژی خۆی له شوینی ده‌ستی عوسمان دان‌وه، یه‌کیکی تر نه‌وه‌یه عوسمان نوینه‌ری نامه‌ی پیغه مبه‌ر بوو عَلَيْهِ السَّلَام بۆ مه‌که‌و مو‌سل‌مانه ده‌ست به‌سه‌ره‌کانی شاری نا‌وبراو. هه‌روه‌ها پیغه مبه‌ر عَلَيْهِ السَّلَام شایه‌تی دا بۆ عوسمان، که به‌بی مۆل‌ه‌تی پیغه مبه‌ر ته‌واف نا‌کات ^(۳)، له نه‌یاسی کور‌ی سه‌له‌مه‌وه هات‌وه نه‌ویش له با‌و‌کیه‌وه ده‌لیت: "پیغه مبه‌ر عَلَيْهِ السَّلَام ده‌ستیکی خسته‌ناو نه‌و ده‌سته‌که‌ی په‌یمانی به‌ست بۆ عوسمان، خه‌ل‌کی وتیان پر‌وژی بی‌ت، به‌نا‌رامی و نا‌سایشی ته‌وافی خۆی کرد. پیغه مبه‌ر عَلَيْهِ السَّلَام فەر‌مو‌وی (عوسمان هه‌ر‌چەند بم‌ین‌یه‌ته‌وه تا من ته‌واف نه‌که‌م نه‌ویش نا‌یک‌ات) ^(۴)، له راستیدا سته‌مه عوسمان تۆمه‌ت بار‌یک‌ری‌ت له‌به‌ر نه‌وه‌ی له په‌یمانی ریز‌واندا په‌یمانی به‌ پیغه مبه‌ر عَلَيْهِ السَّلَام نه‌دا‌وه له‌وی ناماده‌نه‌بو‌وه. نهم تۆمه‌ته له‌سه‌روبه‌ندی هه‌ل‌خ‌را‌نی نا‌زا‌وه فیتنه‌دا نو‌سا‌وه به‌که‌سایه‌تی عوسمانه‌وه، ته‌نها بۆ نه‌و مه‌به‌سته‌ش وترا‌وه پایه‌کانی خه‌لافه‌تی نه‌و پر‌وخ‌ین ^(۵). له‌مه‌ودوا در‌یژه‌ی نهم با‌سه به‌نیزنی خودا ده‌بین‌ن، له نه‌نه‌سه‌وه هات‌وه ده‌لیت "کاتیک پیغه مبه‌ر عَلَيْهِ السَّلَام فەر‌مانی کرد به‌ په‌یمانی ریز‌وان، عوسمانی کور‌ی عه‌فانی به‌ نوینه‌ری خۆی نارد بۆ لای نه‌هلی مه‌که‌و، ها‌وه‌ل‌ان هه‌مو‌ویان په‌یمانیان دا‌و نه‌ویش فەر‌مو‌وی (عوسمان وا له‌جیبه‌جی‌کردنی نه‌مری خودا‌و پیغه مبه‌ره‌که‌ی) ". نه‌نه‌س ده‌ستیکی کی‌شا به‌زه‌ویدا‌و وتی "ده‌ستی پیغه مبه‌ر عَلَيْهِ السَّلَام بۆ عوسمان له ده‌ستی هه‌مو‌و ها‌وه‌ل‌ان با‌ش‌تر بوو که په‌یمانیان پی به‌ست" ^(۶).

^۱ الرياض النظرية في مناقب العشرة، ص (٤٩٠، ٤٩١)

^۲ المصدر نفسه (ص ٤٩١)، في سند ضعيف.

^۳ ذوالنورين مع النبي، ص (٣٢).

^۴ سير السلف الصالحين (١٨١/١)، اسناده ضعيف والحديث صحيح اسنن الترمذي، رقم (٣٧٠٢).

^۵ الصارم المسلول على شاتم الرسول، (ص ١٠٩).

٦- تکای عوسمان بۆ عبدوللای نهبی سهرح

عبدوللای نهبی سهرح، لای عوسمانی کورپی عهفان خۆی په نادابوو هینای ههتا له
 بهردهمی پیغه مبهردا عَلَيْهِ السَّلَام وهستاندی و وتی: "ئهی پیغه مبهری خواد عَلَيْهِ السَّلَام په یان له
 عبدوللای وهگره، پیغه مبهریش عَلَيْهِ السَّلَام سهری بهرز کردهوه سی جار ته ماشای کرد ههرسی
 جاره که هیمای په تکردهوهی تیدابوو، پاشان په یانی لی وهگرهت و پرووی کرده
 هاوه لانی و فهرمووی "نایا پیایوکی به غیره تان تیا نه بوو ههستی بۆ نهو که سهی که
 سی جار ته ماشام کردو دهستم گرتوه له په یان پیدانی بیکوژیت". نهوانیش و تیان نهی
 پیغه مبهرد عَلَيْهِ السَّلَام نیمه چوزانین چی له دلی تۆدایه نهی بۆ به چاو نیشارهت بۆ نه کردین؟
 فهرمووی "رهوا نییه بۆ پیغه مبهرد عَلَيْهِ السَّلَام به چاو، گزی بکات" ^(١). له پریوایه تیکی تردا
 هاتوو په ژۆی فهتقی مه که پیغه مبهرد عَلَيْهِ السَّلَام لیبوردنی دهر کرد بۆ گشت خه لک، تنها بۆ
 چوار کهس نه بیئت، فهرمووی "نهو چواره بکوژن نه گهر دهستیان به دیواری که عبه شهوه
 بو". نهوانهش: عیکریمه ی نه بوجههل، عبدوللای خه تهل، موقه یسی حویابه،
عبدوللای نهبی سهرح، بوون ^(٢). موسولمانه کان، عبدوللای خه تهل یان دۆزییه وه خۆی
 هه لۆاسی بوو به دیواری که عبه دا، سه عیدی کورپی حاریس و عه ماری یاسر بۆی چونه
 پیش سه عید کهوته پیش عه مارو کوشتی.

به لām عیکریمه سواری کهشتی بوو له ناو دهریاو تووشی ره شه بایه کی تیژ بوون،
 کهشتیه وان که وتی "پویه که نه خودای تاک و تنها، لی ره دا بته کامان ده سه لاتیان نییه و
 سودمان پی ناگه یه نن، عیکریمه وتی: وه لاهی مادهم له دهریا تنها خودای گه وره
 فریامان ده که ویت له وشکانیشدا جگه له نهو، کهسی تر فریامان ناکه ویت. نهی خودا،
 به لاین بیئت نه گهر قوتارت کردم لهم نا په هه تییه بچم بۆ لای موحه محمد عَلَيْهِ السَّلَام و کوژ نه ده
 ههتا دهستم ده خه مه ناو دهستی، ده زام لیبوردو لیخۆشبووه، نهو جا نیتر هاتوو
 موسلمان بوو.

^١ اخوان البیان فی تاریخ القرآن صابر ابو سلیمان، (ص ٧٩).

^٢ المصدر نفسه (ص ٧٩).

به لām عهبدوللای نه بی سهرح لای عوسمان خۆی ماته داو کاتیک پیغه مبهەر ﷺ بانگی خه لکی کرد وهرن بۆ په یاندان، عوسمان عهبدوللای له گه ل خۆی هیناو له بهرده می پیغه مبهردا ﷺ رایگرت، پاشان نه وهی باسمان کرد پرویدا^(۱). له عهبدوللای کورپی عه باسه وه هاتوه ده لیت: "عهبدوللای نه بی سهرح، نووسهری وه حی بوو لای پیغه مبهەر ﷺ، شهیتان سهری لیتشواندو خۆی لکاند به کافران وه، بۆیه پیغه مبهەر ﷺ له فه تحی مه که که دا فرمانی کرد بیکوژن، عوسمانیش په نای داو پیغه مبهریش په ناکه ی قبول کرد"^(۲). ئینبو ئیسحاق باسی ئهم به سه رهاته ی کردوه ده لیت "پیغه مبهەر ﷺ فرمانیدا بیکوژن، چونکه موسلمانبو، نووسهری وه حی بوو، که چی هه لگه رایه وه بوو به موشریک و گه رایه وه بۆ ناو قوره ییش، له دوا ییدا رای کرد بۆ لای عوسمان په نای بدات، چونکه برای شیر ی عوسمان بوو، نه ویش گلیدا یه وه هه تا خه لک هیتور بوونه وه نه هلی مه که که ئاسایشیان گرت هینای بۆ لای پیغه مبهەر ﷺ. ئین هیشام ده لیت: "عومهری کورپی خه تتاب عهبدوللای کرده وه به والی هه ندی له کاره کانی، پاشانیش عوسمان کردوه یه تی به لیپرسراو"^(۳).

۷- جهنگی ته بوک

له سالی نۆی کۆچی هیره قل پرووی گه له کۆمه کاری شه په نگیزی خۆی چه رخاند به ره و ناوجه رگه ی نیوه دورگه ی عه ره ب و به ئاواتیکی پر تاسه وه زمانه بلیسه ی بوو بۆ دوژمنایه تیکردنی موسولمانان و به دیه یینانی مه رامه کانی. فرمانی کرد هیزه که ی ناماده باش بن و چاوه پروانی زهنگی ئوردو ئاپۆرا بن، لهم باره یه وه هه والی جوړاو جوړ، ده گه یه نرا به پیغه مبهەر ﷺ له بهر نه وه بانگی سه رجهم هاوه لانی کردو فرمانی پیکردن خۆیان سازده ن بۆ تی کوژشان، نه و کاته ش هاوینیکی نه وه نده گهرم بوو شاخه کانی روتال کردبوو، شاره کانیش به ده ست وشکه سالییه وه ده یان نالاند، له گه ل ئهم بارود خه شدا موسلمانان به برپای پۆلاینه وه هه ستان بۆ به ره نگاری و پێیان چزان به و

^۱ المصدر نفسه (ص ۸۰).

^۲ المصدر نفسه (ص ۸۰).

^۳ السيرة النبوية لابن هشام (۵۷/۴، ۵۸).

گەرما سه خه داو ده چوون بۆ غهزا به سهر بيبابانيهه كي قريقاو داگيرساودا، كاتيكيش سهيريان كرد چهكو چيوي پيويست و خهرجي تيكوشانيان نيهه و نه شيان ده زاني له كوئي بينن؟ پيغه مبهردا عليه السلام هانيدان بۆ مال په خشين و ههركه سيك به گيرهه كي سههه خوي خيري هينا، ئافره تان ده ست و برديان كردو ئالتون و خشلي خويان هيناه بهر ده ستى پيغه مبهردا عليه السلام، دهركه وت نهم به خشينانه هه مووي له چاو پيداويستى له شكره كه زۆر كه مه و بهش ناكات. پيغه مبهردا عليه السلام ته ماشايه كي نهو ريزه دوورو دريژهه مو جاهيمه ده كاني كرد كه خويان سازداوه بۆ تيكوشان و فهرمووي "ههريه كي كه نه مانه بجاته رڤ خوداي گه و ره لبي خوش ده بيت". ده ست به جي عوسمان نهم زايه لهه پيغه مبهردا عليه السلام وه رگرت و قبولي كردو خوي خسته بهر ليخوشبووني خوداي گه و ره هه ستا به ريك خست و ئاماده كردني له شكره كه به جو ريك كه پيويستيان به ره شوو گوله نكيكيش نه ما، نه مهيه تهنگي و سهختي كه عوسمان مالي تيدا به خشي ^(١).

نين و شه هابي زوهري ده ليت "عوسمان بۆ له شكرى تهنگانه له غه زاي ته بو كدا نۆسه دو چل و شتر و سه شت نه سهي هينا كه ده كاته ههزار سهر ولاخ، ههروه ها ده ههزار ديناري هينا و له بهرده مه پيغه مبهردا عليه السلام هه لپريزا، پيغه مبهريش عليه السلام به ده ستى موباره كي نه مدبوديو ده كردو ده يفهرموو "له مرۆ به دواوه عوسمان هه ريشيك بكات زه ره ناكات" ^(٢). به راستى عوسمان خاوهني كاسهيه كي لپان ليه به له خشين ^(٣). عه بدولپه حمانى كورى حبان، چيروكي نهو به خشينه مان بۆ باس ده كات و ده ليت "من له گه ل پيغه مبهردا عليه السلام بووم، هاني ده داين بۆ مال به خشين بۆ له شكرى تهنگانه، عوسمان هه ستا و وتى: نهه پيغه مبهردا عليه السلام دوو سه د و شتر به خويان و جله كانيانه وه به سك و توره كهه تيره وه له پيناوي خوداي گه و ره دا ده به خشم، پاشان پيغه مبهردا عليه السلام پتر هانيدان بۆ به خشين، عوسمان هه ستا و وتى نهه پيغه مبهردا عليه السلام سه د و شتر له سهر من به خويان و جله و ئاليكيانه وه له ريگاي خودادا، من پيغه مبهردا عليه السلام بيني له سهر

^١ فتح الباري (٦/٦٧)، خلفاء الرسول، ص (٢٥٠) - العشرة المبشرون بالجنة (ص ٥٣).

^٢ سنن الترمذي رقم (٣٧٨٥)، صحيح النوثيق، (٢٦).

^٣ السيرة النبوية في ضوء المصادر الاصلية، (ص ٦١٥).

مینبهره که دابهزی و فەرمووی دواى ئەم کرداره عوسمان هیچی تری لەسەر نییه، دواى ئەم کرداره کرداری تر لەسەر عوسمان نییه" (۱).

لە عەبدولپەجمانی سەمورهه هاتووە دەلیت "وەختی رێکخستو ئامادەکردنی لەشکری تەنگانە، عوسمان هاتە بەردەمی پێغەمبەر ﷺ هەزار دیناری لە باخەلیدا هینا، پێغەمبەریش ﷺ بە دەستی موبارەکی ئەمدیو ئەودیوی دەکردو دەیفەرموو: ئیبنو عەفان لەمڕۆ بەدواوە هەچ کاریک بکات زیان ناکات. چەند جاریک ئەمەدی وتەوه" (۲). لێرەدا دەردەکەویت تاکە بەخشندەى ئەم ئومەتە تازەیه عوسمانە! پێغەمبەر ﷺ لە پیشی لەشکرەکەوه پڕوشت هەتا گەشتە شوێنیک پێیان دەوت تەبوك، کە دەکەویتە ناوەرەستی رێگەى مەدینەو دیمەشقو لەویدا هەوالێکی خوشیان بۆ هات ئەو هیرەقلەى کە ئوردوێه سوپای هەلجەراندا بوو بۆ شەری مانو نەمان لە دیمەشق درزو کەلێن کەوتوو تە لێرانییهوه دیمەشقی بەجێهێلاوه بە دەستی بەتالی و هەولەکەى زێ دەرجوو، دوا بەدوايان پێغەمبەر و ﷺ هاوێلان بۆ پەلاماریان دان و بەساغ و سەلامەتى گەرانەوهو عوسمانیش لە ئەزمون دەرجوو، ئایا عوسمان هیچی لەو ماله گەراندهوه بۆ خۆى، کاتیک بەدەژى هاتەوه؟ بێگومان نەخێر. حاشا ئەگەر وای کردبێت، عوسمان سایه و سێبەرى هەبووه وەکو جاران لە بەخشیندا خێرا بووهو بۆ وەلامى هەموو بانگەوازیک کە پێغەمبەر ﷺ پەسەندى کردبێت لەپیشی هەمووان بووه، واتە هەمیشە دەمەزەرد بووه بۆ چۆرەینانی گیرفانى و زۆر بەسۆز بووه بۆمال بەخشین" (۳).

دووهم: لە بارەى ژيانى کۆمەڵایەتییهوه لە مەدینەدا

۱- خواستنى ئوموکهلسوم لەسالى سیتی کۆچى

ئوموکهلسوم، کونییەیه و نازانرێت ناوی تەواوی چیه، تەنها (حاکم) باسی کردوو هەویش لە موسعەبەوه و دەلیت ناوی (ئومەیه) بووه و لە فاتمەگەرە تر بووه (۴). سەعیدى

^۱ سنن الترمذی، رقم (۳۷۰۰).

^۲ سنن الترمذی، رقم (۳۷۵۲).

^۳ خلفاء الرسول ﷺ (ص ۱۳۸)، العشرة المبشر بالجنة (ص ۳۱).

^۴ البوحة النبوية الشريفة، فاروق حمادة، (ص ۴۵، ۴۶).

کۆری موسه‌یه‌یه‌ش ده‌لێت "عوسمان، بێوه‌ پیاو بوو له‌ ڕوقیه‌ی کچی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، له‌وکاته‌شدا حه‌فسه‌ی کچی ئیمامی عومه‌ریش بێوه‌ژن که‌وتبوو، جاریکیان عومه‌ر دای به‌لای عوسماندا و پیتی وت حه‌فسه‌ت ده‌وێت؟ عوسمان پێشتر له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ی بیستبوو، که‌ به‌ ته‌مایه‌تی، بۆیه‌ هیچ وه‌لامێکی عومه‌ری نه‌دایه‌وه‌، عومه‌ریش دلگران بوو، نه‌مه‌ی باسکرد بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌ویش پیتی فهرموو "نایا له‌ نه‌و چاکتر ده‌وێت؟ من حه‌فسه‌ ده‌خا‌زم و عوسمانیش له‌حه‌فسه‌ باشت‌ر ده‌خا‌زێت که‌ ئوموکه‌لسومه‌" ^(۱). له‌ ڕیوایه‌تی بوخاریدا هاتوه‌، عومه‌ر ده‌لێت "حه‌فسه‌ی کچم بێوه‌ژن که‌وتبوو، له‌ (خونه‌یسی سه‌همی) که‌ یه‌کیك بوو له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و له‌ مه‌دینه‌ کۆچی دوا‌یی کردبوو". عومه‌ر ده‌لێت "هاقه‌ لای عوسمان و حه‌فسه‌م خسته‌ پێش چاوی و وتم: نه‌گه‌ر هه‌ز بکه‌یت حه‌فسه‌ت لێ ما‌ره ده‌که‌م، نه‌ویش وتی: با بیرێک له‌خۆم بکه‌مه‌وه‌". چه‌ند شه‌ویک چاوه‌ڕێم کرد، پاشان پیتی گه‌یشتم و وتی "واباشه‌ له‌م ڕۆژانه‌ ژن نه‌هێنم". عومه‌ر ده‌لێت "گه‌شتم به‌ نه‌بویه‌کری سدیق و پێم وت "نه‌گه‌ر هه‌ز نه‌که‌یت حه‌فسه‌ی کچمت لێ ما‌ره ده‌که‌م، نه‌بویه‌کر ماتبوو ده‌نگی نه‌کرد، منیش له‌ وه‌لامه‌که‌ی عوسمان زیات‌ر دلگران بووم، پاش چه‌ند شه‌ویک پیغه‌مبه‌ر ﷺ خا‌زایینی کردو لێم ما‌ره کرد، له‌ دوا‌یدا نه‌بویه‌کر پیتی وتم: له‌وانه‌یه‌ دلته‌ گه‌ردی گرتبێت، که‌ حه‌فسه‌ت پێشنیار کردو منیش وه‌لامم نه‌دایه‌وه‌، له‌به‌ر نه‌وه‌بوو زانیبووم که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ با‌سی کردوه‌و خۆناشکری من نه‌یینی نه‌و بلا‌و که‌مه‌وه‌، خۆ نه‌گه‌ر نه‌و نه‌یویستایه‌ من قبۆلم ده‌کرد" ^(۲). دایکی ئیمانداران پاستگۆی گچی پاستگۆ (عانیشه‌) ڕودا‌وی می‌ردک‌رنی ئوموکه‌لسوم به‌ ئیمامی عوسمان ڕیوات کردوه‌و ده‌لێت "کاتێک پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئومو که‌لسومی دا به‌شو‌و فهرمو‌وی به‌ ئوموئه‌یه‌ن: ئوموکه‌لسومی کچم بجه‌ره‌ری و بیکه‌ به‌ بوک بۆ عوسمان و له‌ پێشیه‌وه‌ ده‌ف لێبده‌ن و یاری پێ بکه‌ن". ئومو نه‌یه‌ن وای کردو دوا‌ی سی ڕۆژ پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاته‌ سه‌ردانی و چو‌وه‌ ما‌ل و پیتی فهرموو "کچم می‌رده‌که‌ت چۆنه‌ بۆت؟ وتی: باشت‌رین می‌رده‌" ^(۳). له‌ نه‌بی هوره‌یره‌وه‌ هاتوه‌،

^۱ مستدرک الحاکم (۴/۴۹)، الاثار لابی یوسف، رقم (۱۹۵۷).

^۲ رواه البخاري كتاب النکاح رقم (۵۱۲۲).

^۳ السيرة النبوية لابی شهبة (۲/۲۳۱)، دماء علی قميص عثمان، (ص ۲۲).

دهلّیت "پښغه مبهەر ﷺ له بهر دهره کی مرگه وتدا راوه ستابوو، فهرمووی: نهی عوسمان نهوه جویره نیله ههوالی پیدام که خدای گهواره ئوموکه لسموی کردۆته هاوسهرت، به نه ندازهی ماره ییه کهی روقیه و به هه مان شیوهی نهو مامه لهی له گه لدا بکهیت".
 نه مهش سالی سیی کۆچی روویدا^(۱).

۲- مردنی عهبدوللای کوری عوسمان

له مانگی جه مادی یه که می سالی چواره می کۆچی، عهبدوللای کوری عوسمان و کوری روقیه وهفاتی کرد، نهوکات عهبدوللای ته مهنی شش سال بو، پښغه مبهەر ﷺ نوژیی مردووی له سهر کردو عوسمان دایه ییلایه ناو گۆره کهی^(۲)، نه مه داخو مهینه تییک بوو هاته ژيانی عوسمان. نای ناره حهتی چهند زۆره له ژيانی بانگه وازکارانی خودادا.

۳- مردنی ئوموکه لسمو

ئوموکه لسمو، لای عوسمان مایه وه هتا له مانگی شهعبانی سالی نۆی کۆچی، کۆچی دوابی کرد، هۆی مردنه کهشی نه خوشییه که بوو که پتوهی گیرۆده بوبوو، پښغه مبهەر ﷺ نوژیی له سهر کردو له سهر گۆره کهی دانیشیت. نه نه سی کوری مالیک ده گیریتته وه و ده لّیت "پښغه مبهردم ﷺ بینی له سهر گۆری ئوموکه لسمو دانیشتبوو، بینیم ههردوو چاوی فرمیسکی پیا نه هاته خواره وه". فهرمووی "نایا پیاویکتان تیدایه نه مشه و نزیککی خیزانی نه که وتبیته وه"، نه بو ته له وتی: من، فهرمووی "بچۆره ناو گۆره کهی"^(۳)، له یلای کچی قاتفی سهقه فی ده لّیت: "من یه کییک بووم له وانهی ئوموکه لسمو مان شۆرد، یه که م شتییک که پښغه مبهەر ﷺ پیی داین کفن بوو، پاشان کراس و سه ریۆش و که و او پاشان نه مانه ی پیچا به پۆشاکینکی تره وه، پښغه مبهەر ﷺ له لای دهرگا که وه ستابوو پارچه پارچه کفنه کهی به نۆره دایه ده سمان^(۴). لای نیبن و سه عد هاتوو، که عه لی کوری نه بی تالیبو و فه زلی کوری عه باس و ئوسامه ی کوری زهید، دابه زینه ناو گۆره کهی له گه ل نه بی ته له، نهو نافره ته ی که شۆردی نه سمای کچی

^۱ سنن ابن ماجه رقم (۱۱۰)، وفیه عثمان بن خالد وهو ضعيف.

^۲ الکامل لابن الاثير (۱۳۰/۲)، دماء علی قميص عثمان، (ص ۲۲).

^۳ البخاري كتاب الجنائز رقم (۱۳۴۲).

^۴ سنن ابی داود رقم (۳۱۵۷).

عومه یسو و حەفسە ی کچی عەبدولموتەلیب بوو^(۱)، بەم کارەساتە عوسمان زۆر تەوسی کردو نینگەرانی پرووی کردە دڵو دەروونی بۆکوچی یە کجاری ئومو کەلسوم، پیڤە مەبەر ﷺ زانی عوسمان دلتشکاوه و پوخساری غەمبارە، لیتی تزیك بوویەوه و فەرمووی "عوسمان ئەگەر کچی سێهەمان هەبوا یە لیم مایە" دەکردی^(۲)، ئەمە بەلگە یە لەسەر خۆشەویستی پیڤە مەبەر ﷺ بەرامبەر بە عوسمان و نیشانی رێزگرتنی عوسمانەو ئەستۆ پاکێ ئەو دەردەخات بە پیڤەوانە ی ئەوانە ی تەفەنگ بەتاریکییەوه دەنێن و خویان پیۆه گرتووه لە بەرامبەر عوسماندا، نیتێر قەدەری خودای گەوره وا گوزەری کردو فەرمانەکانی جیبە جی بوو، فەرمانەکانیشی بە هیچ کەسیک بەرپەرچ نادریتەوه^(۳).

سێهەم: بەخشینە ئابوورییەکانی عوسمان لە بنیاتانی ولادت

عوسمان، یەکیک بوو لەو دەولە مەندانی که خودای گوره دەولە مەندی و بازرگانی و مالتیکی فراوانی پێ بەخشیبوو، ئەویش لە گوێراییەلی و پەزە مەندی خودای گوره دا خەرجی دەکرد، هەتا وای لێهاتبوو لە بەخشندەیییدا پێش پێشانی دەکردو هەرگیز نەدەترسا لە هەژاری، ئەو بەخشینە بێ شومارەش ئەمانەن:

۱- کرینی بیری پۆمیه: ئەو دەمە ی پیڤە مەبەر ﷺ چوو مەدینە ی مەنوەره، سەیر دەکات ئاوی شیرین و سازگار کەمەو نییه، لە مەدینەشدا تەنیا بیری پۆمیه ئاوی شیرینی هەیه و بەشی موسلمانان ناکات، فەرمووی "هەرکەسیک بیری پۆمیه بکریت، ئەو پەرداخی خۆی بە چاکترین شێوه دەخاتە پال پەرداخی موسلمانان لە بەهەشتدا"^(۴). هەرەها فەرمووی "بەهەشت بۆ ئەو کەسە ی بیری پۆمیه هەلە کەنیت"^(۵). بیری پۆمیه پێشتر کەس بەبێ پاره ئاوی لێ نەدەخواردەوه، کاتێک کۆچەر یەکان گەشتە شاری مەدینە سکاڵای بێ ئاویان کرد، پیاویکی بەنی غیفاری بیریکی هەبوو پێیان دەوت مەدینە، بە کونە لەناو کە ی دەفرۆشت، پیڤە مەبەر ﷺ فەرمووی "دەیفروشی بە

^۱ الطبقات لابن سعد (۳۹/۸) الدوحة النبوية (ص ۴۸).

^۲ مجمع الزوائد للهيثمی (۸۳/۹)، اسنادە حسن لماله من شواهد.

^۳ الخلفاء الراشدون اعمال و أحداث د. أمين القضاة (ص ۷۳).

^۴ صحيح النسائي للالباني (۷۶۶/۲).

^۵ أخرجه البخاري رقم (۲۷۷۸) معلقا وهو صحيح لشواهد.

کانییه کی به ههشت؟"، نهویش وتی "خۆم و مال و منداڵم هیچمان نییه ئه مه نه بیّت"، دهنگوباس گهیه نا به عوسمان، نهویش ههستا لیتی کپی به سی سهدو په نجا ههزار درههم، پاشان هاته خزمهتی پیغه مبهەر عَلَيْهِ السَّلَام وتی "ئایا ئه و مژده یه یه فرموته بۆ خاوهن بیره که به نسیبی منیش ده بیّت"، پیغه مبهەر عَلَيْهِ السَّلَام فرمووی "به لّی". وتی: ئه و به خشییم به موسلمانان^(۱). ده شلین پۆمیه بیرى جوویهك بوو، ئاوه که ی ده فروشت به موسلمانان، عوسمانیش له جووه که ی کپی به بیست ههزار درههم و دای به ههزارو دهوله مه ندو ریباران^(۲).

۲- فراوانکردنی مزگه وتی پیغه مبهەر عَلَيْهِ السَّلَام

دوای نهوێ پیغه مبهەر عَلَيْهِ السَّلَام مزگه وتینکی دروستکرد له مه دینه. ورده ورده موسلمانان زۆر بوون و له مزگه وت گردبوونه و بۆ نوێزه فره زه کان، بۆ وتاره کانی پیغه مبهەر عَلَيْهِ السَّلَام و فیزبوونی کاروباری نیسلامه تی، هه رله مزگه وته وه ده رده چون بۆ غه زاو دواتریش ده گه رانه وه بۆ نه وێ، مزگه وت به ته نگ و به چوک ده رده که وت، پیغه مبهەر عَلَيْهِ السَّلَام ئاره زووی کپینی نه وپارچه زه ویه یی کرد که به ته نیشت مزگه وته وه بوو، بۆ نه وێ مزگه وتی پێ گه وره بکات، فرمووی "هه رکه سیك پارچه زه وێ خێلی فلان که س بکپێ و مزگه وتی پێ گه وره بکات به چاکى، ئه وه به وینه ی مزگه وته که ی پێ ده به خشن له به هه شتدا". عوسمان له مالێ نه ختی خۆی^(۳) و به بیست و پینج ههزار درههم، زه ویه که ی کپی یان به بیست ههزار درههم، پاشان خستیه سه ر مزگه وته که^(۴) و جینگه ی موسلمانانی فراوان کرد، نه وانیش لیتی پازی بوون^(۵).

۳- له شکری ته نگانه و به خشنده یی عوسمان

وه ختیك پیغه مبهەر عَلَيْهِ السَّلَام ویستی بپرات بۆ غه زای ته بوک هانی هاوه له ده وله مه ندو سه رمایه داره کانی دا، که نه وپه پری وزه ی خۆیان بجه نه گه ر بۆ سازدانی له شکری ته نگانه

^۱ تحفة الاحوذی بشرح سنن الترمذی (۱/۱۹۶).

^۲ فتح الباری (۵/۴۰۸)، الحکمة فی الدعوة الى الله، ص (۲۳۱).

^۳ صحیح السنن الترمذی للالبانی (۳/۲۰۹)، رقم (۲۹۲۱).

^۴ صحیح السنن النسائی (۲/۷۶۶).

^۵ اعلام المسلمین لخالد البیطار (۳/۴۱).

که خۆی پێکیخستبوو بۆ غەزای پۆمه‌کان، هاو‌ه‌لانی‌ش به‌ گۆی‌ره‌ی توانا مال‌یان به‌خشی،
 به‌لام عوسمان به‌خشی‌نێکی وای به‌خشی که‌س وێنه‌ی نه‌وی نه‌به‌خشی^(۱) - به‌ جوانی
 نه‌مه‌مان باسکرد له‌ جه‌نگی ته‌بوکدا -

^۱ الحکمة في الدعوة الى الله، (ص ۲۳۱).

باسی چوارەم: ڤەرمودەکانی پێڤەمبەر ﷺ دەربارە ی عوسمانی کوری عەففان

پەكەم: ئەو ڤەرمودانە ی دەربارە ی ڤەزلی عوسمان هاتوون:

۱- دەرگای بۆیکەرەو و مژدە ی بەهەشتی پێ بده لەسەر بەلایەك كه توشی دیت. له ئەبو موسای ئەشعەرییەو ڤیوایەت کراو و دەلێت "لەگەل پێڤەمبەر دا بووم ﷺ" له ناو باخێك له باخەکانی شاری مەدینە، ڤیوایەك هات دای لە دەرگای باخەكە پێڤەمبەر ﷺ ڤەرموی دەرگاکی بۆ بکەرەو و مژدە ی بەهەشتی پێ بده، منیش بۆم کردەو و سەیردەكەم ئەبۆبەکرە، منیش مژدەكەم پێداو ئەویش سوپاسی خودای میهرەبانی کرد، پاشان ڤیوایەکی تر هات دای لە دەرگا، پێڤەمبەر ﷺ ڤەرموی: بۆی بکەرەو و مژدە ی بەهەشتی پێ بده، کردمەو سەیر دەكەم عومەرە، مژدەكەم پێداو ئەویش سوپاسی خوای گەورە ی کرد، پاش کەمێك ڤیوایەکی تر هات دای لە دەرگا، ڤەرموی: بۆی بکەرەو و مژدە ی بەهەشتی پێ بده لەسەر تەنگوچەلەمەو بەلایەك كه توشی دیت، سەیردەكەم عوسمان، هەوالەكەم پێداو سوپاسی خودای گەورە ی کردو پاشان وتی "خودای گەورە یارمەتیمان بدات" ^(۱). ئەم ڤەرمودە ی ڤەزلی هەرسێکیان دەرەخات، ئەبۆبەکر و عومەر و عوسمان، ئەمانە ئەهلی بەهەشتن وەك له ڤیوایەتەكە ی ئەبا موسادا دەرکەوتوو. هەرەها ئەم ڤەرمودە ی بەلگە ی ئەوێشی تێدایە كه دروستە ڤووبەر و وەسفی مژۆفی چاك بکەیت، بەمەرچێك دلناییت لەوێ كه توشی له خۆبایی و فیزکردن نابیت، هەرەها ئەم ڤەرمودە ی بەلگە یەکی ئاشکرایە بۆ موعجیزاتی پێڤەمبەر ﷺ كه هەوالی ڤودانی بەلای عوسمانی باس کردوو، ئەوێش دەگەییەت كه ئەم سیانە لەسەر ئیمان و ئیسلام بەردەوام دەبن ^(۲).

^۱ البخاري رقم (۳۶۹۵).

^۲ شرح النووي علی صحيح مسلم (۱۷۰/۱۵، ۱۷۱).

۲- نوحود هیئور به‌روه جگه له پیڤه‌مبه‌رو ﷺ راستگۆیه‌ك و شه‌هید هیچی ترت له‌سەر نییه.

ئه‌نەس ده‌لێت "پیڤه‌مبه‌ر ﷺ چوو ه‌ سەر شاخی نوحود، ئه‌بویه‌ک‌رو عومه‌رو عوسمانی له‌گه‌ڵدا بوو و نوحود هاته‌ له‌رزین. پیڤه‌مبه‌ر ﷺ پیتی فەرموو نوحود دامه‌زری و ابزانم پیتی موباره‌کی پیاکی‌شا، بێجگه‌ له‌ پیڤه‌مبه‌ر ﷺ راستگۆو شه‌هید هیچی ترت له‌سەر نییه" (۱).

۳- هیمن به‌ره‌و جگه‌ له‌ پیڤه‌مبه‌رو ﷺ راستگۆو شه‌هید که‌سی ترت له‌سەر نییه ئه‌بو هوره‌یره ده‌لێت "پیڤه‌مبه‌ر ﷺ له‌ سەر ئه‌شکه‌وتی حه‌را بوو، ئه‌بویه‌ک‌رو عومه‌رو عوسمان و عه‌لی و ته‌لحه‌و زوبی‌ری له‌گه‌ڵدا بوو، به‌رده‌که‌ جولاً، پیڤه‌مبه‌ر ﷺ فەرموی "هیمن به‌، جگه‌ له‌پیڤه‌مبه‌ر ﷺ راستگۆو شه‌هید که‌سی ترت له‌سەر نییه" (۲).

۴- شه‌رمی عوسمان

له‌ یه‌حیای کورپی سه‌عیدی عاسه‌وه‌ هاته‌وه‌، ئه‌ویش له‌ سه‌عیدی باوکییه‌وه‌، ئه‌ویش له‌ عایشه‌و عوسمانه‌وه‌ وه‌ری گرتوه‌، جارێکیان ئه‌بویه‌ک‌ری سدیق، مۆله‌تی خواست به‌جێته‌ خزمه‌تی پیڤه‌مبه‌ر ﷺ، پیڤه‌مبه‌ریش ﷺ له‌سەر جینگه‌که‌ی پاکش‌ابوو په‌رده‌یه‌کی خوری دابوو به‌ خۆیدا، عایشه‌ مۆله‌تی بۆ وه‌رگرت و ئه‌بویه‌ک‌ری سدیقیش هات و ئاتاجی خۆی جیبه‌جی کردو گه‌رایه‌وه‌، پاشان عومه‌ر داوای مۆله‌تی کرد، مۆله‌تی پێدراو پیڤه‌مبه‌ر ﷺ خۆی تێکنه‌دابوو هه‌ر له‌سەر حاڵی پیشووی راکش‌ابوو، ئه‌ویش ئاتاجی خۆی جیبه‌جی کردو گه‌رایه‌وه‌، عوسمان ده‌لێت: پاشان من مۆله‌تم وه‌رگرت که‌ چوومه‌ ژووره‌وه‌ پیڤه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ستا دانیش‌ت و فەرمووی به‌ عایشه "خۆت داپۆشه‌و جله‌کانت بده‌ به‌ خۆتدا". عوسمان ده‌لێت: منیش ئاتاجم ته‌واو کردو گه‌رامه‌وه‌، عایشه‌ وتی: ئه‌ی نێردراوی خودای گه‌وره‌، تۆ ئه‌و داچله‌کان و خۆکو‌کردنه‌وه‌ی بۆ عوسمانت کرد، نه‌تکرده‌ بۆ ئه‌بویه‌ک‌رو عومه‌ر. پیڤه‌مبه‌ریش فەرمووی

۱ البخاري رقم (۳۶۹۷).

۲ البخاري رقم (۲۴۱۷).

"بهراستی عوسمان پیاویکی شهرمنه، خورتییی نهوهم کرد بهم حالهوه مؤلّهتی بدهم و پرووی نهیّت ناتاجی خۆسیم بۆ باس بکات" (۱).

۵- شهرمی فریشتهکان له عوسمان

له ئه‌بو سه‌له‌مهی کورپی عه‌بدولپه‌همانه‌وه هاتوه له عایشه‌وه ده‌لیت: "جاریک پیغه‌مبه‌ر ﷺ له مائی مندا پاکشابوو، رانی یان ساقی ده‌رکه‌وتیوو، ئه‌بویه‌کر مؤلّهتی خواست، مؤلّهتی داو حاله‌تی خۆی تیڤ نه‌داو گفتوگۆی له‌گه‌ڵدا کرد، پاشان عومه‌ر مؤلّهتی خواست و مؤلّهتی داو به‌هه‌مان شیوه‌بوو گفتوگۆی له‌گه‌ڵ ئه‌ویش کرد، پاشان عوسمان مؤلّهتی خواست، پیغه‌مبه‌ر ﷺ راست بوویه‌و دانیششت و خۆی داپۆشی و جله‌کانی رێککرد، عوسمان هاته ژووره‌وه گفتوگۆی له‌گه‌ڵ ئه‌ویش کرد، (راوی ده‌لیت: نازاڤم ئه‌م کرداره هه‌مووی له پۆژیکدا بوو یان چه‌ند پۆژیک بوو)، ده‌لیت: کاتیڤ عوسمان گه‌راپه‌وه وتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌بویه‌کرو عومه‌ر هاتن تۆ نه‌شله‌ژای و خۆت کۆنه‌کرده‌وه، که‌چی عوسمان هات هه‌ستای دانیشیت و جله‌کانت رێکوپێک کرد ئه‌ویش فهرمووی "من چۆن شهرم نه‌که‌م له پیاویک فریشته‌کان شهرمی لێده‌که‌ن" (۲).

مه‌ناوی ده‌لیت پله‌و پایه‌ی عوسمان، له‌پله‌ی شهرمه‌که‌یدایه، شهرمیش لقیکه له شکۆداریه‌وه سه‌رچاوه ده‌گریت، هه‌رکه‌سیڤ شهرمی هه‌بیّت و به‌جوانی ئه‌دای بکات و بینه‌رخینیت، له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا ده‌روونی خۆی به‌که‌م بزانیّت (خاکه‌سارییّت) ئه‌وه وه‌ک ئه‌وه وه‌هایه گه‌وره‌و گرانی خودای میه‌ره‌بان زāl بوویّت به‌سه‌ریداو ده‌روونی خۆی به‌که‌مه‌ترخه‌م بزانیّت به‌رامبه‌ر خه‌لک و خودا، ئه‌م دوانه‌ش گرانترین ناکاری به‌نده‌ نزیکه‌کانن. هه‌ر ئه‌م شهرم و خاکه‌سارییه‌ش بوو عوسمانی به‌رز کرده‌وه و سه‌رجه‌م دروستکراوه‌کانی خودای میه‌ره‌بان شهرمیان لێده‌کرد، هه‌تا فریشته‌و پیغه‌مبه‌رانیش ﷺ ئه‌مه‌ش به‌ره‌می خۆشه‌ویستی و ترسانه له خودای گه‌وره، هه‌رکه‌سیڤ خودای گه‌وره‌ی خوش بویت هه‌موو دروستکراوه‌کان خۆشیان ده‌ویت، هه‌رکه‌سیش له‌خوا بترسیّت هه‌موو شتیڤ لێی ده‌ترسیّت (۳).

۱- مسلم رقم (۲۴۰۲).

۲- مسلم رقم (۲۴۰۱).

۳- فیض القدیر للمناوی (۳۰۲/۴).

٦- پاساڵترین کەس لە شەرم و شەژدا عوسمانە

ئەنەسی کۆری مالیک دەلیت "پێغەمبەر ﷺ" فەرموویەتی: بە بەزەییترین کەسی
ئومەت ئەبۆبەکر، گۆرج و گۆڵترین کەسی ئومەت لە دینی خودادا عومەر، پاساڵترین
کەسی ئومەت عوسمان، زاناڵترینیان بە حەلال و حەرام موعازی کۆری جەبەل،
خوێنەوارترینیان بۆ قورئان ئوبە کەعبە، شارەزاترینیان بە میرات زەیدی کۆری
ساییتە، هەموو ئومەتێک دەستپاکی هەبە، دەستپاکی ئومەتی منیش ئەبۆعوبەیدە
جەراحە" (١).

دووهم: هەواڵەکانی پێغەمبەر ﷺ لە بارەی ئەو ئاژاوایە کە عوسمانی بەناحەق

تیا دەکوژری

١- هەرکەسیک لەسێ شت دەرباز ببیت ئەو پزگاری بوو.

عەبدوللای حەواڵە دەلیت "پێغەمبەر ﷺ" فەرموویەتی: (هەرکەسیک لەسێ شت
دەرباز ببیت ئەو بە راستی پزگاری بوو - سێ جار ئەمە فەرموو - یەكەم مردنی من،
دووهم دەجال، سێهەم کوشتنی خەلیفەی راست پەروەرو بەخشنده) (٢)، ناشکرایە ئەو
خەلیفەیهش کە بە خۆگری و لەسەر حەق رۆشتن کوژرا، ئیمامی عوسمان بوو.
فەرمووده کە ئاماژە بۆ رووداوی عوسمان دەکات، پێغەمبەری خوداش باش دەیزانی کە
ئاژاوایەکی گەورە بەرپۆویه، بۆیه گرنگی خۆپار استن پادەگەیه نیت، وریامان دەکاتەو
بەجەستەیان بەهەست یان بەهەلۆیست، نەکەوینە جوملەی شوڤارەکانەو، بەشداری
جەستەیی لەم ئاژاوایەدا بریتییه لە هەلئان، هۆتەرەکردن و خەلک لی هەلگەپاندنەو
کوشتن. لایەنی هەلۆیستیش خوێندنەو تەماشاکردنی ناپەوا و ناحەقە بۆ پەرەندەکانی
ئاژاوەکەو هەلشێواندنیەتی، لەگەڵ هەلۆیستی ناشیرین نواندن و قسەێ ناشایستەیه -
کەواتە ئەم فەرموودە کە دەفەرمویت هەرکەسیک لەسێ شت دەرباز ببیت، ئەو

^١ مسند الامام أحمد باب مسند انس بن مالك (١٢٤٩٣).

^٢ المسند (٤١٩/٤)، (٣٤٦/٥) تحقیق أحمد شاکر.

پزگاری بووه. مردنی منو ده جالو رشتنی خەلیفە ی راست رۆشتوو، بە ناحەق. هەموومان دەگریته وەو مەبەستی ئومەتە و تاییبەت نییە بەو چەند کەسە ی کە هەستان بەنازاوێه کە، واتە هەریە کمان بە خراپی بەشداری بکەین ئەو دەستمان هەیه تێیدا^(۱).

۲- لەرۆژەدا، ئەو سەرداپیچراوێ دەکوژرێت

ئێین عومەر دەلێت "پێغەمبەر ﷺ" باسی هەلگیرسانی فیتنە و نازاوێ دەکرد، لەپ پیاوێک رابورد فەرموی "لەو رۆژەدا ئەو سەرداپیچراوێ بە سەتم لیکراوی دەکوژرێت". دەلێت: تەماشامان کرد، کە سەرداپیچراوێ کە عوسمانی کورێ عەفانە^(۲).

۳- لەو رۆژەدا ئەو، لەسەر هیدایەتە

لە کەعبی کورێ حوجرەوێ دەلێت "پێغەمبەر ﷺ" باسی هەلگیرسانی فیتنە و نازاوێ دەکرد، باسە کە ی نزیک کردەوێ لە ناکاو پیاوێک سەری داپیچابوو تێپەری، پێغەمبەر ﷺ فەرموی: ئەو پیاوێ لەو رۆژەدا لەسەر ئیسلام و هیدایەتە، منیش دەرپەڕیم و پەلی عوسمانم گرت و هی نام بۆ لای پێغەمبەر ﷺ و تم ئەمە دەفەرمویت؟ فەرمووی "ئەمە دەلێم"^(۳).

۴- نازاوێ وەکو گرکان گلپە دەکات ئەمەو ئەو کەسەش کە لەگەڵیدان لەسەر حەقن لەمورە ی بوھزییەوێ دەلێت "من لە خزمەتی پێغەمبەر ﷺ دانیشتبوم، فەرمووی: نازاوێ فیتنە وەکو گرکان گلپە دەکات، ئەمەو ئەو کەسانەش کە لەگەڵیدان لەسەر حەقن، دەلێت رۆشتەم نەویم لەجل و بەرگی زەلامە کە (کە پێغەمبەر ﷺ ناماژە ی بۆ کرد) سەیر دەکەم عوسمانی کورێ عەفانە"^(۴).

۵- ئەمەو هاوڕێکانی لەسەر حەق و هیدایەتن

ئەبی ئەشعەس دەلێت "وتارییژەکان لە خەلافەتی موعاویەدا هەستان و گفتوگۆیان دەکرد و وتوویژیان دەکرد، دواھەمین وتارییژیان کە قسە ی کرد مورە ی کورێ کە عەب

^۱ فتنة مقتل عثمان، د. محمد عبدالله الفبان (۴۴/۱).

^۲ فضائل الصحابة (۵۵۱/۱)، اسنادە حسن.

^۳ صحيح سنن ابن ماجة (۲۴/۱).

^۴ المسند (۳۳/۵)، لە طرق تقوية.

بوو، وتی: نه گهر شو فرموده ییم نه بیستایه له پیڼغه مبهروه ﷺ هه ښه نه سام - بیستومه له پیڼغه مبهروه ﷺ باسی نازاوه و نارېه حتی ده کړدو د څه که ی نزیك کړده، له و کاته دا پیاوړکی سرداپیچراو تیپه پری و نه ویش فرمووی: له و پوژده نه مه و هاوریکانی له سره حق و هیدا یه تن، منیش عوسمانم پرو به پروی هیئا و وتم: نه مه نه ی پیڼغه مبه ر ﷺ؟ فرمووی "نه مه" ^(۱).

۶- ده ست بگرن به ده سو دل پاک و هاوریکانی یه وه

له نه بو حه بییه وه هاتوه، ده لیت "من چومه شو خانوه ی که نیمامی عوسمانی تیدا گه مارو درابوو، ناگادارم نه بو هوره یه مؤلته ی خواست له عوسمان، که قسه بکات. نیمامی عوسمان مؤلته ی دا، نه ویش هه ستا و سو پاس و ستایشی خودای گوره ی کړدو پاشان وتی: من بیستومه له پیڼغه مبهروه ﷺ فرمویه تی: نیوه دوا ی من تووشی نازاوه و دوبه ر که ده بن، یه کیك له ناو خه لکه که وتی: نه ی نیمه چی بکه ی نه ی پیڼغه مبه ر ﷺ؟ نه ویش فرمووی: ده ست بگرن به ده ست و دلپاک و هاوریکانی یه وه، له م کاته شدا ناماژه ی کړد بو عوسمان" ^(۲).

۷- نه گهر دوړوه کان ویستیان کراسه که ت داکه نن دا یه که نه

عبداللای نوعمانی به شیر نه ویش له عائیشه وه ده لیت "پیڼغه مبه ر ﷺ ناردی به شوین عوسماندا، پیڼغه مبه ر ﷺ به جوړیک روی کړده عوسمان پیشر نه مانندیو به و شیوه یه پرو بکاته که سی تر، له دوا قسه یدا که کړدی کیشای به ناوشانی عوسماندا و فرمووی: نه ی عوسمان له وانه یه خودای گوره کراسیک بکاته به رت، نه گهر مونافیه کان ویستیان له به رت داکه نن، تو دای مه که نه هه تا ده گه یته من. سی جار نم قسه یه ی فرموو - منیش وتم نه ی دایکی نیمانداران نم فرموده یه تا نیستا له کوئ بووه؟ عائیشه وتی: وه للاهی له بیرم چوو بوو نه که و ته وه یادم، - ده لیت: هه والما به موعاویه باوه پری نه کړد هه تا نوسراوړیک پره سی بو دایکی نیمانداران ناردو وتی: نه و فرموده ییم بو بنوسه نه ویش به نوسراوړیک بو نووسی و بو ی نارد" ^(۳).

^۱ مسند أحمد رقم (۱۷۶۰۲).

^۲ فضائل الصحابة (۵۵۲/۱)، اسناد صحیح.

^۳ مسند أحمد باقي مسندا لانساری (۲۴۰۴۵).

٨- پێغه مبه‌ر ﷺ گه‌تیکی لی وه‌رگرتووم ده‌بی خۆم بگرم و ئارام بگرم له‌سه‌ری له‌ نه‌بو سه‌هله‌وه‌ نه‌ویش له‌ عانیشه‌وه‌ ده‌لیت: پێغه مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی "هه‌ندی له‌ هاوه‌لانم بۆ بانگ بکه‌، وتم: نه‌بویه‌که‌ر فه‌رموی: نه‌خێر، وتم: عوسمان؟ فه‌رموی: به‌لێ. کاتی که‌ بانگمان کرد فه‌رموی به‌ عانیشه‌ "برۆ ته‌ولاوه‌"، له‌گه‌ڵ عوسماندا که‌وته‌ چرپه‌و کورمه‌و برمه‌، عوسمان ره‌نگی گۆرا، وه‌ختی که‌وتینه‌ رۆژی گه‌مارۆدانی خانوه‌که‌ی عوسمان، وتمان نه‌ی ته‌میری ئیماندران ئایا شه‌ر نه‌که‌ین له‌گه‌ڵیان؟ وتی: نه‌خێر، پێغه مبه‌ر ﷺ په‌مانیکی لی وه‌رگرتووم که‌ خۆم بگرم له‌سه‌ری^(١). له‌م فه‌رموده‌یه‌ی که‌ پێغه مبه‌ر ﷺ چرپاندی به‌ گوێی عوسماندا، سه‌رتاسه‌ر واتای خۆشه‌ویستییه‌ بۆ عوسمان و په‌رۆشی پێغه مبه‌ر ﷺ بۆ به‌رژه‌وه‌ندیی ئومه‌ته‌که‌ی له‌دوای خۆی، پێغه مبه‌ر، پێشتر هه‌والی هه‌ندی رۆوداوی وتوو که‌ په‌یوه‌ندیی به‌دووبه‌ره‌کی و ئازاوه‌وه‌ هه‌بووه‌ و سه‌ره‌نجامی ته‌مانه‌ش به‌ کوشتنی ئیمامی عوسمان کۆتایی دیت. پێغه مبه‌ر مه‌به‌ستی بووه‌ نیشانه‌ گه‌وره‌کانی ته‌م ئازاوه‌یه‌، سه‌ر په‌نه‌ان بیته‌، ته‌نانه‌ت ئیمامی عوسمان ناشکرای نه‌کردو که‌س هه‌یچی لینه‌ده‌زانی. کاتی که‌ پێیان وت: بۆچی شه‌ر نه‌که‌ین؟ وتی: نابیت، به‌لینم داوه‌ به‌ پێغه مبه‌ر ﷺ خۆراگرم له‌سه‌ر ته‌م به‌لایه‌^(٢)، له‌م قسه‌یه‌دا ده‌رده‌که‌ویته‌ پێغه مبه‌ر ﷺ عوسمانی رێنمایی کردوو بۆ هه‌لوێستیکی له‌بارو گونجاو له‌ داکه‌وتنی ئازاوه‌که‌دا، له‌به‌ر ته‌وه‌ی کپ بکریته‌وه‌ نه‌که‌ په‌ره‌ی پێبدریت و کلپه‌ بکات، له‌ هه‌ندی رێویه‌تیشدا له‌و وته‌یه‌ زیاتر هاتوووه‌ چمکه‌کانی ته‌م فه‌رته‌نه‌یه‌ی تیا ناشکرا کراوه‌، وه‌که‌ پێغه مبه‌ر ﷺ به‌ عوسمانی فه‌رموو "ته‌گه‌ر مونا فیه‌که‌کان داوایان لی‌کردی ته‌و کراسه‌ی خودای گه‌وره‌ کردویه‌تییه‌ به‌رت داویه‌که‌نیت، دای مه‌که‌نه‌"^(٣).

کاکله‌ی ته‌م وه‌عدو په‌یمانه‌ که‌ عوسمان باسی کردوو په‌یوه‌سته‌ به‌ ئازاوه‌که‌وه‌، وه‌سیه‌تی پێ کراوه‌ خۆی بگریته‌ و کراسه‌که‌ی دانه‌که‌نیت، له‌ فه‌رموده‌کان و کۆمه‌لیکه‌ نیشانه‌ی تره‌وه‌ ته‌وه‌ ده‌رده‌که‌ویته‌ که‌ عوسمان رۆژی له‌ رۆژان ده‌بیته‌ خه‌لیفه‌. ته‌نه‌ها عوسمان، خۆی

^١ فضائل الصحابة (٦٠٥/١)، اسناده صحيح.

^٢ المصدر السابق.

^٣ فضائل الصحابة (٦١٣/١)، اسناده صحيح، الطبقات (٦٦/٣)، (٦٧).

ئەم راسىيانەى دەزانى وەكو نەينىيەكى پىغەمبەر ﷺ لای خۆى پاراستبووى و نەيدەدرکاند. وەك دەريشكەوتووہ كە فەرمووى بە عانىشە بچۆرە نەولاوہ، واتاى نەوہيە گەرەكى بووہ بە نەينىى و دووقۆلى قسەى بۆ بکات و كەسى تر لە ژوورەكەدا نەبىت، عوسمان رەنگى گۆرا نەوہش بەلگەيە لەسەر سەختى و ناھەموارى ئاژاوہكە، عانىشە نەينىيەكان دەبەستىتەوہ بە ئاژاوہكەوہ، بۆيە عوسمان ھەموو لالەو پالەكان بۆ شەپکردن، لەچواردەورى خۆى رەتدەكاتەوہ و كار دەگاتە نەوہى بە ناحق ئىمامى عوسمان شەھيد بکەن، ھەروەھا ئەم نەينىيانە چەندىن ئاماژەى تر لەناواخندايە بۆ ئىمامى عوسمان، لەمەر داكەندنى كراسەكەى بەرى ھەلۆيىستى گونجاوو دروستى ھەبىت و حەقەن ئاژاوہيەك دەكەويىتە تەمەن و سەردەمى عوسمانەوہ لە كۆمەلەىك فەرمودەشدا بە راشكاوى ھاتوو بەلام بەنەينىيە ھىشتەنەوہى وردەكارىيەكەى بۆ شاردنەوہى چەندىن شتى تری پەيوەندار بووہ، كە چەند ھىكمەتەك لەپاراستنى ئەم نەينىيانەدا ھەيە. كاتەك عوسمان رەفرى كوشتار دەكات لە كاتى گەمارۆدانەكەيدا لە خۆيەوہ نەيكردووہ، وەختەيكيش موناقيقەكان، پيشنياريان كرد كە عوسمان واز لە خەلافەت بھينىت، ئەو رافەى ھالى خۆى دەكات و رافەى وازنەھينانى لە خەلافەتەكەشان بۆ دەكات. ئەم دوو ھەلۆيىستە ميژوونوسان و ليكۆلەرەوان پرسیار دەكەن ھۆى چى بوو عوسمان وای كردو ئالۆزى دروست كرد؟^(١) لەراستیدا ئاژاوہى كوشتنى نارەوای ئىمامى عوسمان لەكۆزى ئەو پرووداوانەدايە كە پىغەمبەر ﷺ لە ژيانى خۆيدا باسى كردووہ و ھەوالى داوہ كە دىتە كايەوہ، ئەويش وەكو زانستىكى غەيب خودا نيشانىداوہ و فرمانيشى پى كرد بۆ خەلكى و بەتايبەت بۆ عوسمانى رۆشن بکاتەوہ و بەم شىوہەش چارەسەرى بکات و بە ھىمنى و گفتوگۆ مامەلەبکات و كوشتار نەكات و شەپ ھەلگيرسىتەت^(٢). كەواتە نىوہپۆكى ئەم ھەراو مەرافەيە بۆ عوسمان و بۆ خەلكى ناشكرا نەكراوہ و ھەتا پۆزى خۆى پارێزراوہ، عوسمانيش بە پىتى ئەو پەيمانەى دابووى جوولايەوہ.

^١ فتنة مقتل عثمان، محمد عبدالله الغبان (٤٨/١).

^٢ المصدر نفسه.

باسی پینجه‌م: عوسمان، له سه‌رده‌می نه‌بویه‌گری صدیق و عومه‌ری فاروقدا

یه‌که‌م: له‌سه‌رده‌می نه‌بویه‌گری صدیقدا

۱- له خه‌لافه‌تی نه‌بویه‌کردا، عوسمانی کورپی عه‌فان، یه‌کی‌ک بووه له‌ئه‌ندامانی
راویژکاری له‌بابه‌ته هه‌نوکه‌بیه‌کانی ولّاتدا. عوسمان، یه‌کی‌ک بووه له‌هاوله‌و
راویژیی‌کراوه‌کانی نه‌بویه‌کرو راویژچوونه‌کانی له‌کی‌شه هه‌ره گرنه‌گه‌کاندا وه‌رگیراوه.
هه‌روه‌ها دووه‌مین که‌س بووه له‌باوه‌پیت‌کراوه‌کانی لای نه‌بویه‌گری صدیق. عومه‌ری
خه‌تاب بۆ یه‌کلاکردنه‌وی پرسه‌کان و تاو‌پکردنی ته‌نگانه‌کان عوسمانی هه‌بووه بۆ له‌سه‌ر
خۆیی و نه‌رمونیانیی. عومه‌ر، وه‌زیری خه‌لافه‌تی صدیق بوو، عوسمانیش ئه‌مینداریی
گشتیی ده‌وله‌ته‌که‌ی بوو بوو، له‌هه‌مان‌کاتدا نووسه‌ری گه‌وره‌و شه‌ره‌فی مه‌زنی
خه‌لافه‌ت بووه^(۱). بۆ چوونه‌کانی عوسمان، لای نه‌بویه‌گری صدیق سه‌نگین بوو، دوا‌ی
ئه‌وه‌ی نه‌بویه‌کر سه‌رکه‌وت به‌سه‌ر بزووتنه‌وه‌ی هه‌لگه‌پراوه‌کاندا ویستی پۆم قه‌لاچۆ
بکات و له‌شکریکی تیکۆشه‌ری ده‌رکرد بۆ چوارده‌وری ولّات و گه‌را به‌ناو خه‌لکداو
راویژی پی‌کردن هه‌رچیان به‌باشزانی وتیان، نه‌بویه‌کر هه‌ر کۆلی نه‌دا، فه‌رموی چیت‌ر
ده‌زانن؟ عوسمان وتی: من واده‌زام تۆ خه‌مخۆری ئه‌هلی ئه‌م دینه‌یت و زۆریش دلسۆزی
بۆیان، من بۆچونی‌کم هه‌یه بۆ به‌رژه‌وه‌ندی گشتیی، تۆ پیت‌داگریه له‌سه‌ر
ریشه‌کینش‌کردنیان، تۆ که‌سپکی پارا نیت^(۲). ته‌له‌و زویپ‌رو سه‌عدو نه‌بوعوبه‌یده‌و
سه‌عیدی زه‌یدو ئه‌وانه‌ی ئاماده‌ی کۆبونه‌وه‌که‌ بوون له‌کۆچه‌ری و ئه‌نسارییه‌کان، وتیان:
عوسمان راست ده‌کات، ئه‌ویش به‌گویتی کردو هه‌لی پاچین^(۳). جاریکی تر نه‌بویه‌گری
صدیق ویستی والیه‌ک بنی‌ریت بۆ به‌حه‌رین و له‌مباریه‌وه راویژی کرد به‌هاوله‌لان،
عوسمان وتی: پیاویک بنیره، که‌پتغه‌مبه‌ر ﷺ ناردیبتی بۆلایان و ئیسلامه‌تی و
گوپ‌رايه‌لییان پیتشکه‌ش کردیبت و بیناسن و بیاناسیت، هه‌روه‌ها بزائن خه‌لکی کو‌تیه

^۱ عثمان بن عفان صادق عرجون (ص ۵۸).

^۲ تاریخ دمشق لابن عساکر (۶۳/۲، ۶۴)، أبوبکر الصديق للصلاحي (ص ۳۶۴).

^۳ أبوبکر الصديق للصلاحي (ص ۳۶۴).

یەعنی (عەلای کۆری خەزەرەمی)، ئەبوبە کریش بەقسەیی عوسمانی کردو عەلای هەنارد بو بەحرەین^(۱).

هەر وەها کاتیەک نەخۆشی زۆری بو ئەبوبە کر هینا، کەوتە راویژکردن بە خەلک، تا بزانی ت کێیان پێ خۆشە لەدوای ئەو فەرمانرەوایی بگری تە دەست، ئەبوبە کر لە دوای خۆی ناماژەیی کرد بو عومەر، پای عوسمانیش بو عومەر ئەمە بوو (ئەیی خودای گەورە بەپێی ئەو زانیارییەیی من هەمە عومەر نەینییە کانی لە ناشکراکانی چاکترە، لە ناو ئێمەشدا لە عومەر چاکترمان نییە)^(۲)، ئەبوبە کریش وتی: پەحمەتی خودای لێبی ت وەللاهی ئەگەر بیکەمە فەرمانرەواتان نەیاریتان ناکات و دژتان ناوەستیتەو^(۳).

قەیرانی تکی ئابووری لەسەردەمی ئەبوبە کری سدی قدا

ئێینو عەباس دەلێت "کەوتینە پێ بارانی لەسەردەمی سدی قدا، خەلک کۆبوونەو وەو چوونە لای ئەبوبە کر وتیان: ئاسمان باران نابارینیت و زەویش هیچ سەوز ناکات، خەلکیش لە تەنگانەو ناپەحمەتی و ناسۆردان، ئەبوبە کریش فەرموی بچنەو وەو خۆتان بگرن هیچتان چنگ ناکەویت، بەلکە خودای گەورە بە هوێ بەخشنەدییە ککی گوشادەو و دەوورتان لێ بکاتەو، ئێین عەباس دەلێت زۆری پێ نەچو کاروانیی، بارەخواردنی ئیمامی عوسمان هاتەو، چی هات باری سەد و شتر گەم بوو یان خواردن، خەلک هۆتەرەیان کردە بەر دەرگای عوسمان و پژان بەسەری دا. عوسمان هاتە ناو حەشاماتە سەرمایەدارەکان و وتی چیتان دەویت؟ وتیان وشکە سالییەو ئاسمان باران نابارینیت و زەوی سەمچە سەوز ناکات و خەلکی لە سەختی ژیاندا یە، بیستومانە تو باراشیتکی پێ شومارت لایە پێمان بفروشه تا ئێمەش بلاوی کەینەو بە ناو موسلماناندا بەشی هەژاران بەین. ئەویش فەرموی بەسەرچاو فەرموون بیکرن، سەرمایەدارەکان چوون ژوورەو و بارەکان لە مائی عوسمان دانرابوون، ئادەیی بازەرگەکان چەند قازانچم پێ دەدەن بەرامبەر ئەو بارانەیی کە

^۱ کنز العمال (۵/۶۲۰)، رقم (۱۴۰۹۳)، القیود الواردة علی سلطة الدولة عبدالله الکيلاني (ص ۱۶۹)، تاریخ الطبری (۴/۱۲۲).

^۲ الکامل لابن الاثير (۲/۷۹)، الخلفاء الراشدون عمود شاکر (ص ۱۰۱).

^۳ الکامل لابن الاثير (۲/۷۹).

هەتا كەى سەرمایە پەرستەكان و ئەوانەى بۆئوى مەرقەكان قۆرخ دەكەن بۆ تەماعكارىی و چاوەنژۆكى گۆشيان ناكەنەوه بۆ ئەم زایەلە مەزنە عوسمانىيە، بۆ ئەوى بىجێتە دڵیان و راپاچەلەكێن، راپاچەلەكانىكى وايت سۆزو مېهرەبانى و زەنگى بەزەبى و چاكەخوازى بەرامبەر بە هەژاران و بى ئەويان و هەتيوان و بێوەژنان و داماوەكان بكێتەوه، ئەو هەژارانەى كە كۆسپەكانى ژيان خوێنى گوشيون، بۆ شەرابى دڵپەرقە مېرھەلاتووەكان! ئاى مۇسلمانانى ئەم سەردەمە، چەند ئاتاجتان بە عوسمانىكى ترە، بۆ بەخشىنى مائۆ دارايى بەسەر هەژارو موحتاجەكاندا، سۆزو دۆستايەتى و چاكەخوازى پەخش بكاتەوه لە نێوانياندا^(۳)، ئەمە هەلۆستىتێكە لە هەلۆستە خێرۆمەندىيەكانى عوسمان، چونكە بە بەزەيترين كەس حسیب دەكرێت، بەرامبەر مۇسلمانان. بەلام زۆرێك لەسەرمایەدارو بازرگانەكانى تر لەخۆبايىن، وەك خۇداى گەورە دەفەرموى: (كُلُّا اِنْ

^۳ عثمان بن عفان صادق عرجون (ص ۵۲).

نیشانهیهکی تری عوسمان ئەوەیە دوورترین کەس بوو لە دوووی و لە دوووی کانی^(۱).

دووهم: ئەسەردەمی عومەری فاروقدا

عوسمان، پلەو پایەیهکی بەرزى هەبوو لای ئیمامى عومەر، ئەگەر خەلکی بیان وێستایە پرسیاری شتێک لە عومەر بکەن، دەیناردن بۆ لای عوسمان و عەبدولپەرەمانی کۆری عەوف، بەعوسمانیشیان دەوت، پاشکۆ (پاشکۆ: لەزمانی عەرەبیدا ئەو کەسەیه لە پشتی کەسیکی ترهه سواری و لاخێکی بوو، بەلام لە پووی دەسەلاتهوه، ئەم ناوه به کەسیک دوتریت کە حەزیکەن جێگەى سەرۆک بگریتەوه)، عومەر لەگەڵ عوسماندا دەستیان نەشکایە بەسەر کارێکدا، دەچوونە لای عەباس و لەگەڵیدا دەبوون بە سیان^(۲)، جاریکیان واپوویدا عومەر چوو سەردانی پەرەیت و دەیکردن بەسەرباز، کە پێیان دەوترا (سەربازی نازادی)، عوسمان هات و پرسیاری لێکرد و وتی: چیت بیستوو؟ چیت دەویت؟ عومەر جاریدا وەرن بۆ نوێژ، (الصلاة جامعة)، پاشان رایگەیاندا کە ئەمە کارێکی گەرنە بۆ غەزای عێراق^(۳).

جاریکی تر ئەبوعوبەیدە، جوابی نارد بۆ عومەر بۆ ئەوەی هەنگاوینیت، بۆ پرژگارکردنی قودس، عومەر پاوێژی کرد بە خەلکی و عوسمان ناماژەى بۆ ئەوەکرد با خۆمان قایم و قۆڵ نەکەین و ئەسپ تاوێدەین، با بە هاكەزایی بچین بۆ ئەوەی بێتە پساوی و سەرشۆری بۆیان، وتی بە عومەر ئەگەر سەرقالی خۆنامادەکردن بیت و نەچیتە سەریان ئەوا واتێدەگەن تۆ لە بازویان دەترسیت و خۆت بۆ شەری ئەوان پێکەوه دەنیت، هیچ شتێک بەکەلک نایەت، جگە لەدەرچوون، بۆئەوەی دابارینە سەریان و بە سوکی بیانگرین و سەرانهیان لێ بستیین^(۴)، عومەریش هێرشبردنی پەسەند کرد و وای پێخۆش

^۱ شهيد الدار (ص ۲۲، ۲۳).

^۲ تاريخ الطبري (۸۳/۴)، المرتضى للندوي، ص (۱۳۱) ..

^۳ عثمان بن عفان الخليفة الشاكر الجابر (ص ۶۳).

^۴ عثمان بن عفان محمد حسين هيكل (ص ۴۷)، نقلا عن السياسة المالية لعثمان بن عفان (ص ۲۴).

بوو به هه‌رزان بشکێتته‌وه به‌سه‌ر موسلماناندا، ئایا گه‌مارۆیان بده‌ین یان به‌سه‌ریاندا بده‌ین^(١).

پێشتریش له‌سه‌ره‌تای وه‌رگرنتی خه‌لافه‌تدا، ئیمامی عومه‌ر راوێژی کرد به‌هاوه‌له‌ دیاره‌کان بۆ ده‌رماله‌ی خۆی له‌ به‌یتولمالی موسلمانان، عوسمان پێی وت: لێی بخۆ به‌شی خه‌لکیشی لێ بده‌، به‌ راستی پله‌و پایه‌ی عوسمان له‌ خه‌لافه‌تی ئیمامی عومه‌ردا وه‌کو پله‌وپایه‌ی وه‌زیری ده‌سته‌راست وابوو، ده‌توانین ب‌لێین پله‌و پایه‌ی عومه‌ری هه‌بووه‌، له‌ خه‌لافه‌تی صدیقا‌دا که‌ بۆ غه‌یری ئه‌و ده‌ستی نه‌دا‌بوو - ئه‌بویه‌که‌ به‌به‌زه‌یه‌ترین که‌سه‌بووه‌ به‌رامبه‌ر به‌ خه‌لک، عومه‌ر توندترین که‌س بووه‌ بۆ حق سه‌ندن و ئایینی خودا، خودای گه‌وره‌ برپشتی عومه‌رو به‌زه‌ی ئه‌بویه‌که‌ی ئاوێته‌ یه‌که‌ کردبوو به‌ هه‌ردووکیان خه‌لافه‌تیکی راسته‌قینه‌و سیاسه‌تیکی دادوه‌رانه‌و پشتمینیکی ئه‌ستوریان دروستکردبوو. عوسمان، له‌ سۆزو به‌زه‌ییدا، زۆر له‌ صدیق ده‌چوو. عومه‌ریش له‌سه‌ر رێبازی خۆی بوو له‌ توندوتۆڵیدا، کاتیک کاری گه‌رته‌ ده‌ست خودای گه‌وره‌ عوسمانی کرده‌ وه‌زیری یه‌که‌می خه‌لافه‌ته‌که‌ی بۆ قه‌ره‌بووی به‌زه‌ی و سۆزی ئه‌بویه‌که‌ی صدیق، دیسانه‌وه‌ به‌ هه‌ردوکیانه‌وه‌ نمونه‌یه‌کی زیندوویان به‌رپا کرد، له‌ پوی رێکه‌خستنی ده‌سه‌لات و به‌رپوه‌بردنی ئومه‌ته‌وه‌ که‌ وردترین سیاسه‌ت و دادوه‌ری بوو. خه‌لک چاک، ئه‌م پله‌و پایه‌ی عوسمانه‌ ده‌زانن له‌ خه‌لافه‌تی عومه‌ردا، هه‌ر عوسمان بوو ئاماژه‌ی کرد بۆ عومه‌ر دیوان دروست بکات و میژوو به‌روار بنوسی‌ت، وه‌کو ریوايه‌ت کراوه‌.

١- دانانی دیوان

وه‌ختیک رزگارکردن په‌ره‌ی سه‌ندو سه‌روه‌ت و سامان بۆ شو‌ماربوو، عومه‌ر ده‌سته‌یه‌که‌ له‌هاوه‌لاتی کۆکرده‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی سه‌باره‌ت به‌م داراییه‌، راوێژیان پێی بکات، عوسمان وتی: داراییه‌کی زۆرمان هه‌یه‌، خه‌لکیش پرش و بلاوه‌، ئه‌گه‌ر ئاماریک نه‌نووسین بۆ ئه‌وه‌ی بزاین کۆ و وه‌ری ده‌گرێت و کۆ و وه‌ری ناگرێت، ده‌که‌وینه‌ هه‌له‌و مه‌ترسییه‌وه‌و کاروباره‌کانمان گه‌نده‌ڵ ده‌بی‌ت. عومه‌ریش له‌سه‌ر بۆچونه‌که‌ی عوسمان ته‌سائه‌ی دا دیوان دا‌بنێن و لیست دروست بکه‌ن بۆ تۆمارکردنی ناوی خه‌لک^(٢).

^١ عثمان بن عفان الخليفة الشاکر (ص ٦٣).

^٢ تاریخ الطبری (٢٠٣/٥)، عثمان بن عفان، صادق عرجون (ص ٦٠).

۲- میژوو

له هەندێك پێوايه تدا هاتوو هه‌و كه سه‌ی كه ئاماژه‌ی كرد بۆ ئیمامی عومەر میژووی سالی كۆچی دابینیت و مانگی موحه‌رهم بكاته سه‌ره‌تای سال، ئیمامی عوسمان بو. ئەمەش پاش پێككه‌وتن بوو له‌سه‌ر ئەوه‌ی كه سه‌ره‌تای میژووی ئیسلامی، له‌كۆچی پێغه‌مبه‌ره‌وه ده‌ست پێ بكەن ﷺ. چونكه له‌و رۆژه‌وه حەق له‌ ناحەق جیا كرايه‌وه وه‌لاوێرا، چەندین بۆچوون هاته‌ ئاراوه كام مانگ بکەنه سه‌ره‌تای سال؟ عوسمان وتی: وام پێ خۆشه‌ موحه‌رهم سه‌ره‌تای سال بیت، چونكه مانگی موحه‌رهم يه‌كه‌م مانگیشه‌ له‌ ژماردندا، له‌و مانگه‌دا خەلك له‌ حەج ده‌گه‌رێنه‌وه، عومەر و هاوه‌له‌ ئاماده‌بووه‌ كان رازی بوون به‌ بۆچوونه‌كه‌ی عوسمان و پێریان له‌سه‌ر داو كرا به‌ په‌یرووی به‌رواری میژووی ئیسلام^(۱).

۳- زه‌وییه‌كانی باج و ده‌رامەت

عوسمان يه‌كێك بوو له‌وانه‌ی پشتگیری عومەری ده‌کرد كه زه‌وییه‌ پزگار كراوه‌كان، دابه‌ش نه‌كړیت به‌سه‌ر سه‌ریازه‌كاندا، به‌لكه وه‌ك ده‌سمایه‌یه‌ك به‌یتریته‌وه بۆ موستمانه‌كان و نه‌وه‌كانی دواي خۆیان.

۴- حەج كردنی عوسمان له‌گەڵ دایکی ئیمامداراندا^(۲)

عومەری كۆری خەتاب له‌ سالی سیانزه كرايه‌ خەلیفه، هەر له‌و ساله‌دا عەبدولپه‌همانی كۆری عوفی كرده سه‌رقافله‌ی حاجیان، دیسانه‌وه عومەر سالی بیست و سێ حەجی كرده‌وه، هەر له‌و ساله‌دا رۆخسه‌تی دا به‌خێزانە‌كانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بچن بۆ حەج و له‌ كه‌ژاوه‌دا هه‌لیان گرتن و عوسمان و عەبدولپه‌همانی له‌گه‌لیان نارد، عوسمان له‌سه‌ر ولاخه‌كه‌ی ده‌رۆشت له‌ پشتیان‌وه، نه‌یده‌ه‌یشت كه‌س نزیکیان بکه‌وتنه‌وه و له‌ هەر مه‌نزلیك عومەر لایبدايه، ئەویش لایده‌دان. عوسمان و عەبدولپه‌همان، له‌ شیوێكدا دایان‌به‌زاندن و خۆیان كه‌وتنه‌ خواری شیوه‌كه‌وه بۆ ئەوه‌ی كه‌س تێ نه‌په‌ریت به‌سه‌ریاندا^(۳).

^۱ عثمان بن عفان، صادق عرجون (ص ۶۰).

^۲ السياسة المالية لعثمان (ص ۲۵).

^۳ طبقات ابن سعد (۱۳۴/۳)، انساب الاشراف البلاذري (۴۶۵/۱، ۴۶۶) مجلة البحوث الاسلامية العدد العاشر (ص ۲۶۳).

به شی دووهم:

جینشینکردنی عوسمان و رپیازی حوکهکردنی و
گرنهترین ئاکاره که سییه کانی

باسی یه کهم: جینشینکردنی عوسمان

یه کهم: په پیره وکردنی تیځه یشتنی عومهریانه له خه لافه تدا

عومهری کورې خه تاب بهرده وام بایه خی دهدا به یه کپیزی گهل و ناینده یان، هه تا دواهمین ساته کانی ژیانی، هه رچهنده نازاری برینه ناسوره کانی ببوه کوسپ بۆی، به لام هه لویتسته کانی سهره مهرگی ده رمانیکی هه میسه زیندون، چونکه له باوه ری قول و دلسوزی و له خو بو و دووییوه سهرچاوه ی گرتبوو^(۱). عومهری فاروق لهو ساته وه خته سه خته دا توانی ریچکه یه کی نوی دابریوتت بو ده ستینشانکردنی خلافت، که پیشوتر نه بوو. نه مهش دیاره به لگه یه کی به رچاوو داناییه کی روشن له سهر سیاسه تی حوکمرانی ولاتی نیسلام. له وده مه ی پیغه مبه ر ﷺ کوچی دواپی کرد، به راشکاوی جینگره وه ی دوا ی خو ی دیاری نه کرد، هه روه ها نه بویه کر کوچی دواپی کرد به راویژکردن له نیوان گه وره هاوه لاند ا عومهر کرا به جینشین. کاتیک عومهری فاروقیش له سهر به ریه ی مهرگ بوو داوا ی لیکرا جینشین دابنیت، ماوه یه کی بیر ی لیکرده وهو بریاریدا ریچکه یه کی تر بینیته ناراه که له گهل نهو شوین و سهرده مه دا بگوغیت، خه لک به گشتی یه کده نگ و کۆک بوون له سهر ریژو فه زلی نه بویه کر، دوا ی پیغه مبه ر ﷺ. هیچ نه گه ریکی ناکوکی و دوویه ره کی له م بواره دا نه بوو، به تایبته پیغه مبه ر ﷺ به کردارو گوftar نومه تی ریتمایی کردبوو که نه بویه کر شیاوی نه م کاره یه له دوا ی خو ی. به هه مان شیوه نه بویه کری سدیقیش کاتیک عومهری کرده خلیفه باش ده یزانی که تیکر پای باوه رداران قه ناعه تیان وایه عومهر، له هه مووان به ریژترو به هیژترو بو هه لگرتنی لیپرسراویتی پاش نه بویه کر، بویه له پاش راویژی که له باوه رداران کردیانه خلیفه و هیچ که س و لایه ک نه یار نه بوو نیجماع کرا له سهر په یمان پیدانی^(۲)، به لام ریچکه ی هه لباردنی خلیفه ی نوی خرایه نه ستوی ژماره یه کی دیاری کراو له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ واته خرایه دهستی (نه نجمونه ی راویژکاران)، نه م دهسته یه ش له شه ش هاوه لدا قه تیس کرابوو، هه مووشیان شیاوی نهو کارو هه رمانه بوون که هه لی سوریتن. هه رچهنده نه م شه ش

^۱ الخلیفة الفاروق عمر بن الخطاب، (ص ۱۶۱).

^۲ أولیات الفاروق، د. غالب عبدالکافی القرشي، (ص ۱۲۲).

هاوه‌له هه‌موویان له‌یه‌ك ناستدا نه‌بوون، عومهری فاروق، شیوازی هه‌لبژاردن و ماوه‌كه‌ی بۆ دیاری كردن، هه‌روه‌ها ژماره‌ی ده‌نگه‌ بریارده‌رویه‌كلاكه‌روه‌كه‌ی بۆ دیاری كردن، هه‌روه‌ها حوكمی كۆبوونه‌وه‌كه‌ی ده‌ستنیشانكردو چاره‌سه‌ری ته‌گه‌ره‌كانیشی بۆ روونكردنه‌وه، گه‌ر ده‌نگه‌كان به‌رامبه‌ر بوون چون چاره‌ی بکه‌ن، فه‌رمانی ده‌ركرد كه كۆمه‌لێك سه‌ربازی خودایی، چاوداشتی ره‌وتی هه‌لبژاردنه‌كه‌ بکه‌ن و سزای نه‌و كه‌سه‌ بدنه‌ كه‌ پێچه‌وانه‌ی پای گشتی ده‌جولێته‌وه‌ پێگه‌رش بکه‌ن له‌ گه‌ره‌لاوژه‌و نه‌هێلن هیچ كه‌سێك به‌جێته‌ ژووره‌كه‌یان و گوێیان لی بگه‌ڕیت و قسه‌كانی نه‌نجومه‌ن و مه‌جلیسی (نه‌هلی حه‌لو عه‌قد)^(١) دزه‌ی پێ نه‌كه‌ریت.

لیه‌رده‌ا په‌نده‌كانی پلان و به‌رنامه‌كه‌ی عومهر لیكه‌ده‌ینه‌وه:

١- عومهر، ژماره‌و ناوی نه‌و هاوه‌لانه‌ی ده‌ستنیشان كرد كه نه‌نجومه‌نی راویژكاری پێكه‌هێتن، ژماره‌یان شه‌ش هاوه‌ل بوو: (عه‌لی كورپی نه‌بو تالیب، عوسمانی كورپی عه‌فان، عه‌بدولپه‌همانی كورپی عه‌وف، سه‌عدی كورپی نه‌بی وه‌قاص، زوبییری كورپی عه‌وام و ته‌لمه‌ی كورپی عه‌به‌یدوللا) بوون، به‌لام سه‌عیدی كورپی زه‌یدیان تیا نه‌بوو كه له ده‌كه‌سه‌ مژده‌ پێدراوه‌كانی به‌هه‌شته، پێده‌چیت، هه‌لاواردنی نه‌و له‌به‌ر نه‌وه‌بوویت كه له‌هۆزی به‌نی عه‌دیه‌یه^(٢)، عومهریش سوڕیو له‌سه‌ر دوورخستنه‌وه‌ی خزماني له‌فه‌رمانپه‌وايه‌تی، هه‌ر خۆی له‌به‌ر نه‌مه‌ش سه‌عیدی جیاكرده‌وه له‌ لیستی پالێوراوان و راویژكاران، چونكه‌ خزمی نزیکي خۆی بوو^(٣).

٢- له‌شیوازی هه‌لبژاردنی جێنشین (خه‌لیفه) دا، عومهر فه‌رمانی پێكردن له‌مائی یه‌كێكیانه‌دا كۆ ببنه‌وه‌ و راویژ بکه‌ن، عه‌بدوللای كورپی ئیمامی عومهریشیان له‌گه‌ل بوو، ته‌نها وه‌ك راویژپێكراو هیچی تر، هیچ کاریکیان به‌ عه‌بدوللا نه‌سپاردبوو. سوه‌بیی رۆمیشیان له‌ ماوه‌ی راویژكردنه‌كه‌دا كرده‌بوو پێشنوێژو ئیمامی خه‌لك. ئیمامی عومهر پێی فه‌رموو: نه‌ی صوه‌هیب، له‌م سی رۆژه‌دا ئیمامی به‌رنوێژی كردن به‌، بۆ

^١ أولیات الفاروق، د. غالب عبدالکافی القرشي، (ص ١٢٢).

^٢ البداية والنهاية (١٤٢/٤).

^٣ الخلفاء الراشدين الخالدي، (ص ٩٨).

ئەوێ یەکیك لەم شەش ھاوێڵە نەبیته ئیمامو پێشنویژو چانسی لەپالائوتنەکەدا بەرزیکاتەوێ بۆ خەلافەت^(۱). ھەرۆھا عومەر فرمانی کرد بە میقدادی کوری ئەسودو ئەبو تەلحەمی ئەنساری کە پارێزگاری و چاودێری پەوتی ھەلبژاردنەکە بکەن^(۲).

۳- ماوەی ھەلبژاردن یان راویژکردن: عومەری فاروق، سێ پۆژی دیاری کردو بە ماوەیەکی گونجاوی زانی بۆ دیاریکردنی خەلیفە لەدوای خۆی، گەر لەمە زیاتر بێت مانای وایە درزی دووبەرەکی بەرفراوانتر دەبێت، بۆیە پیتی وتن "با خۆری پۆژی چوارەم ھەلنەیت، ئێوە یەکیکتان نەکردبێت بە ئەمیر"^(۳).

۴- ژمارە ی ئەو دەنگانە ی کە بەسە بۆ ھەلبژاردنی خەلیفە: ئیبن و سەعد بە سەنەدیک کە پیاوێکانی ساغن، ھیناویەتی، ئیمامی عومەر فەرموویەتی بە سوھەیب سێ پۆژ بەرنویژی بکە بۆ خەلک، ئەم کۆمەڵەش (شەش ھاوێڵەکە) بڕ بەدە لە مالتیکدا ئەگەر یەکدەنگ بوون لەسەر پیاویکیان و یەکیکیان لاساری دەکرد، ئەو بەدە لەگەردنی^(۴). عومەر، فرمانی دا ئەو کەسە ی دەیووت پێچەوانە ی ئەم دەستە یە بھۆلیتەوێ داری دەستی موسلمانان بشکێنێت و دووبەرەکی بھاتە نیوانیانەو بھیکوژن، لەژێر پۆشنایی ئەم فەرموودە یە ی پیغەمبەر دا ﷺ "ئەگەر ئێوە لەسەر یەکیك کۆک و تەبابوون کەسیکی تر ھاتو ویستی داری دەستان بشکێنێت یان دووبەرەکی بھاتە نیوانتانەوێ ئەو بھیکوژن"^(۵).

ئەوێ لە پەرەوێ مێژووییەکاندا ھاتوو، گواہی ئیمامی عومەر فرمانی کردوو، بەکۆبوونەوێ راویژ کردن و وتوێتە ی ئەگەر پێنجیان کۆک بوون لەسەر یەکیکیان و دانە یەکان لاری کرد بە شمشیر بەدن لە گەردنی، ئەگەر چاریان کۆک بن و پیاویکیان ھەلبژارد، بەلام دوانیان لاری ھەبوو بەدن لە گەردنی ھەردووکیان^(۶)، ئەمە پیاویەتیکی نادروستەو سەنەدی تەواو نییە. بەلکو لەو پیاویەتە ناقۆلانە یە کە (ئەبو میخنەقی

^۱ الخلافة والخلفاء الراشدون للبنسائي (ص ۲۱۳).

^۲ أشهر مشاهير الاسلام في الحزب والسياسة (ص ۶۴۸).

^۳ الطبقات لابن سعد (۳/۳۶۴).

^۴ الطبقات لابن سعد (۳/۳۴۲).

^۵ مسلم (۳/۱۴۸۰).

^۶ تاريخ الطبري (۵/۲۲۶).

۵- چۆننیه‌تی حوکمردن له‌کاتی تێپه‌رپن به‌دۆخی ناکوکی و نارێکی. نیمامی عومهر، وه‌سیه‌تی کرد به‌عبدوللای کوری ئاماده‌ی ئهو دانیه‌شته‌ی بێت و هیچ کاروباریکی به‌ده‌ست نه‌بێت، به‌لام پێی وتن (ئه‌گه‌ر سیانیان پازی بوون به‌سیانه‌که‌ی تهرتان ئه‌وکاته‌عبدوللا، حوکم بدات به‌لایه‌ک‌تان. عبدوللا هه‌رلایه‌کی په‌سه‌ند کرد (له‌سێ که‌سه‌که‌) ئێوه‌ش پیاویکیان هه‌لبژێرن، خۆ ئه‌گه‌ر پازی نه‌بوون به‌حوکمی عبدوللا، ئه‌وه‌ بچنه‌سه‌ر ئه‌و لایه‌ی که‌عبدولپه‌همانی عه‌وفی تێدايه‌. نیمامی عومهر، عبدولپه‌همانی به‌خاوه‌ن بریارو پیاویکی عاقل وه‌سف کردو فهرموی: باشترین خواوه‌ن بریار عبدولپه‌همانی عه‌وفه‌و عاقلانه‌پێگه‌ له‌گرفته‌کان ده‌گرێت و که‌سیکی دانایه‌و خوای گه‌وره‌پارێزه‌ریه‌تی، جاکویتی بۆ بگرن^(۵).

^۱ تاریخ الطبری (۲۲۶/۵).

^٢ مرويات أبي مخنف في تاريخ الطبري، د. يحيى اليعاقبة (ص ١٧٥).

^٣ الطبقات لابن سعد (٣/٣٤٢).

^٤ مرويّات أبي مخنف في تاريخ الطبري (١٧٦).

^۵ تاریخ الطبری (۳۲۵/۵).

٦- بەرەیهك سەربازی كرده چاودێری هەلبژاردنەكە، تا پێگەری لەناواوەو گەرەلاوژە بکەن.

ئیمامی عومەر داوای لە ئەبو تەلحە ی ئەنصاری کردو پیتی فەرموو ئەو ئەبو تەلحە خودای گەورە ئیوەی بە هۆی ئیسلامەو بەرزکردەو، پەنجای پیاوی ئەنصاری هەلبژێرە با سەرپرشتی ئەم دەستەیه بکەن و پاسەوانیان بێت هەتا پیاویك لە خۆیان هەڵدەبژێرن^(١). هەروەها فەرمووی بە میقدادی کۆری ئەسودە "هەركاتیك منتان خستە گۆرەكەم، پاشان ئەم دەستەیه کۆبکەنەو لە مالتێکدا هەتا یەکیك لەخۆیان هەڵدەبژێرن بەخەلیفە"^(٢).

٧- پێگەدان بە فەرمانڕەوایی کەسیك کە کەسی لەو بەرپرتریش هەبێت. یەکیك لەبەر ویوومەکانی پرودای راویژکردن، پێگەدانه بە گرتنە دەستی بەرپرسیاریتی لەلایەن کەسیکەو کە لەهەمان کاتیشدا لەو پایەدارتر هەبوو، هەروەك ئیمامی عومەر دەستە ی راویژکاری کرد بە شەش کەس و چاکیش دەیزانی هەندێکیان لە هەندێکی تریان بەرپرترن، ئەم جۆرە نەخشانە لەژیانی ئیمامی عومەردا هەیه تەنانەت لەو کاربەدەستانە ی کە کردوونی بە سەرپرشتیاری شارەکان بە چەندەها شیوە هەلی سەنگاندوون تەنیا فەزلی دینداری نەدەکردە پێوەر، بەلکو زیاتر دەگەراییەو سەر فەرھەنگ و باکگراوەندی سیاسی کەسەکان، لەگەڵ ئەوەشدا خۆی دەپاراست لەسەرپێچی شەرع، بۆ نمونە موغابیەو موغەیرە ی شوعبەو عەمری کۆری عاسی کردە کاربەدەست، هەرچەندە لە پروی دینداری و زانیارییەو لەوان بەرپرتر هەبوو، هەروەها ئەبو دەردای کردە والی شام و ئیبن مەسعودیشی کردە والی کوفە^(٣).

٨- عومەر، لە نێوان دیاریکردن و دیاری نەکردنی جێگەرەو ی خۆیدا تیل نیشانیکی کرد، ئیمامی عومەر، دیاریکردن و دیاری نەکردنی لە یەكکاتدا کۆکردەو، واتە وەکو ئیمامی ئەبو بکر پالێوراوی دەستنیشان کرد، بەلام بە راشکاوی ناماژی بۆ نەکرد

^١ تاریخ الطبری (٢٥٥/٥).

^٢ المصدر السابق.

^٣ المدينة النبوية فجر الاسلام والعصر الراشدي (٩٧/٢).

بههه مان شیوهی پیغه مبهەر ﷺ، نیمامی عومهریش شهش هاوه لئی دیاری کردو داوای لیکردن له نیۆ خۆیاندا راویژ بکەن^(۱).

۹- راویژکردن، تهنه له دههنگدانی شهش هاوه له کهدا کورت هه لئه هاتوه و قهتیس بوویت. نیمامی عومهر، دهیزانی راویژکردنه که به دهنگدانی نهم شهش هاوه له کۆتایی نایهت، به لگه ده بیته رای گشتی خه لکی مه دینه وه ریگرن. دانانی سێ پۆزیش بۆ راویژ خۆی له خۆیدا مۆله تیک بۆ راویژکردن وه رگرتنی رای خه لک، تا بزانه کێ بیته خه لیفه و کێیان پێ باشه بکریته فهرمانپه و، نهمهش به پێی زۆرینه ی دهنگی ئاماده بوانی شاری مه دینه که شاری کۆچه ریان و هاوه له مه زنه کانه. رای نه و که سه مه دینه بیانهش وه ریگرن که له شارو شوینی تر نیشته جێ بوون، بۆ نه وه ی له پیکه که وتنه کهدا ته واکه ری نه وانی تر بن. مه دینه هه تا سالی (۲۳) ی کۆچی نۆردوگای هاوه لانی بووه و که له باوه روانی تیدا مابو، چونکه نیمامی عومهر له ته نیشت خوی هیشتبوونییه وه گیری دابوون و مۆله تی پێ نه ده دان کۆچ بکەن بۆ هه ریتمه ئازاد کراوه کان^(۲).

۱۰- نه نجومه نی راویژکاری هاوه لانی پیغه مبهەر ﷺ به رزترین ده سه لاتی سیاسی بوو، به راستی نیمامی عومهر شاره زای که سایه تی نه دنامه نی راویژکاری بوو، بۆ نه وهش بری دابوون که له نیوان خۆیاندا خه لیفه یه که هه لبرێرن. نه وه ی گرنگه و ده بیته ئامازه ی پێ بکریته نه وه یه هیچ که سی که ده رباره ی بریاره که ی نیمامی عومهر نه یار نه بووه، چ له دیاریکردنی نه دنامه نی راویژکارو چ له وه سیه ته کانی، به پێی نه و به لگانه ی که له به رده ستماندان و به پێی به لگه بیستراوه کانیش یه کێ که نه بوو په لپو بیانووی هه بیته له هه نگاوه که ی عومهر و ته نانه ت پێشینیاریکی جیا واز تریش له و کات و ساته دا له ئارادا نه بووه، ههروه ها هیچ که سیکی یاخو کوله باز نه بووه و تا دوا هه مین ساته کانی ژیا نی عومهر و له وای وه فات کردنی شی هیچ ئالۆزییه که به دی نه کراوه، به لکو به پێچه وانه وه هه ر هه موو خه لک رازی بوون به م ته گبیره و پێیان وابوو نه مه به رژه وه ندی کۆمه لئی

^۱ المدينة النبویه فجر الاسلام والعصر الراشدی (۹۷/۲).

^۲ المصدر السابق.

موسلمانانی تێدایه. دهتوانین بڵێین عومەر، ههیکهلیکی بالای سیاسیی داهینا که په‌یامیان هه‌لبژاردنی سه‌رۆکی ولات و دانانی خه‌لیفه‌بوو، نه‌مه‌ش خۆی له‌ خۆیدا رێکخستنی ده‌ستورێکی تازه‌یه‌و بلیمه‌تی ئیمامی عومەر پێشان دهدات. ئهم ته‌گبیره‌ش هه‌یج نا‌رێکییه‌کی نییه‌ له‌ گه‌ڵ بنه‌ما په‌سه‌نه‌کانی ئیسلامدا به‌ تاییه‌ت نه‌و به‌ندانیه‌ی په‌یوه‌سته‌ به‌ راویژکردنه‌وه‌و دواتر ورده‌ ورده‌ حیکمه‌تی راویژکردنه‌که‌ ده‌رکه‌وت و هه‌ره‌مه‌وه‌ نه‌هلی شار له‌ مزگه‌وتی گه‌وره‌ په‌یماناندا. هه‌ر له‌م میانه‌یه‌شدا جینگای نه‌و په‌رسیاره‌ نایته‌وه‌ که به‌ میشکی هه‌ندێ که‌سدا هاتوه‌ "کێ ئهم مافه‌ی داوه‌ به‌ ئیمامی عومەر وابکات؟" یان عومەر به‌ لگه‌ی چی بووه‌ بۆ ئهم ته‌گبیره‌؟ نه‌وه‌نده‌ به‌سه‌ بزانه‌ی که‌ گرو‌ی موسلمانان و هاوه‌لان، پێی رازی بوون و لێی بێده‌نگ و پێخۆش‌حالبوون پێی، به‌ هه‌یج کلۆجیکیش ده‌نگی نا‌ره‌زایی نه‌بیستراوه‌، شتیکی زانراوه‌و ئاساییشه‌وه‌ ئهم ته‌گبیره‌ رای گشتیی له‌ گه‌ڵدا بووه‌و کۆرا (الجماع) یه‌کیکه‌ له‌ سه‌رچاوه‌کانی شه‌رع^(١). با نه‌وه‌شمان له‌بیر نه‌چێت، ئیمامی عومەر خۆشی خه‌لیفه‌یه‌کی گرو‌ی بۆ گیراوه‌و مه‌رجه‌ع بووه‌، ئیمه‌ ده‌بیته‌ جه‌خت بکه‌ینه‌وه‌ له‌و بنه‌مایانه‌ی که‌ نه‌ندامانی راویژکاری که‌ به‌رزترین هه‌یکه‌لی سیاسین له‌ پڕۆژمی حکومه‌تی ئیسلامدا، له‌ سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ راشیده‌کاندا ته‌سه‌له‌ یان له‌ سه‌رداوه‌، ئهم هه‌یکه‌له‌ی ئیمامی عومەر ناوی لێنان نه‌وه‌نده‌ که‌ لکی له‌م ده‌سته‌ هاوه‌له‌ وه‌رگرت له‌ هه‌یج ده‌سته‌یه‌کی تری وه‌ر نه‌گرت، بنه‌مای راویژکردنه‌ش له‌وه‌وه‌ هاتوه‌ که‌ خودای گه‌وره‌ مۆله‌تی به‌ راویژکردن داوه‌و پێغه‌مبه‌ریش ﷺ رایگه‌یانداوه‌. له‌ناو ئیماندارانی‌شدا هه‌یج که‌سه‌یک نه‌بووه‌ شان بدات له‌ شانی ئهم ده‌ هاوه‌له‌ له‌ ته‌قوا و سپارده‌ پارێزیدا^(٢).

به‌م شیوه‌یه‌ ژیا‌نی ئیمامی عومەر کۆتایی هات و نه‌زری مردن و نازاری برینه‌که‌ی سه‌رقاڵی نه‌کرد له‌ ته‌گبیره‌و نه‌خشه‌کی‌شان بۆ کاروباری موسلمانان، پته‌وترین پڕۆژمی راویژکردنی دامه‌زراند که‌ هه‌یج که‌سه‌یک پێشی ئهم نه‌یکردبوو، بێگومان بناغه‌ی راویژکردن، قورئان و فه‌رموده‌و کرداو گوشتار دا‌یرشته‌وه‌و پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئیشی له‌ سه‌ر

^١ نظام الحكم في الشريعة والتاريخ الاسلامي، طاهر القامی (١/٢٢٧، ٢٢٦).

^٢ المصدر نفسه.

کردووو و نه بوبه کریش وه کو بنه مایه کی دینی کاری پینکردووو، کهواته ئیمامی عومەر شتی تازهی دانه هیناوه و کاره کهشی دهستنیشانکردنی ریتیچکهی ههلبژاردنی خهلیفه بوو، بۆ ئهم کارهش ژماریهکی دیاری کرای پتوه تایبعت کرد، ئهم شتوه بنیاتناوه نه پیغه مبهەر ﷺ و نه نه بوبه کر نهیان کردبوو، بهلکه یه که مین کهس و یه که مین جار عومەر کردی و زۆر باشیشی کرد، چونکه باشتین ریتیگی گونجاو بوو بۆ بارودۆخی هاوهلان له وکاته دا^(۱).

دووهم: وه سیتی ئیمامی عومەر بۆ خهلیفه کهی پاش خۆی

ئیمامی عومەر، (پرهزای خوای لیبت) چهند وه سیتیکی گزنگی کرد بۆ ئهو جینشینهی که دواي خۆی ده بیته فرمانرهواو پیشه وای ئهم ئوممهته. ناوه پۆکی وه سیهته کانیشی بهم شتویه بوو "وه سیئت پی ده کهم هه میسه له خودای ته نهاو بی هاویهش بترسه، وه سیئت پی ده کهم، بهرامبهر کۆچه ریه یه که مه کان چاک بهو پیشینهیان له بهر چاو بگره، به هه مان شتوه بهرامبهر نه نساره کان چاکبهو کرداری باشیان قبول بکهو چاوپۆشی له خراپهیان بکه، ههروه ها وه سیهت پی ده کهم بۆ نه هلی شاره کان باش به، چونکه نه وان قه لغانی دوژمن و کانگای ده سکه وتن، به خۆشی خۆیان نه بیته هیچ کاریکی گران مه ده به سهریاندا، وه سیهت پی ده کهم بهرامبهر نه هلی ده شته کی باشبه، چونکه نه وانه عه ره بی په سه نن و که ره سه ی خوای ئیسلامن، له قه راغی مال و داراییان وه بگره و بیده به هه ژاره کانیا، وه سیهت پی ده کهم بهرامبهر نه هلی زیمه (گاورو جوله که) باش به له دواوه مه یان کوزه، زیاتر له وزه ی خۆیان نه رک مه خه ره سهریان، نه گهر سه رانه ی خۆیان به خۆشی خۆیاندا باشه، نه گینا به سوکی و سه رکزی لییان وه رگره. وه سیهت پی ده کهم له خودا بترسه و کۆسپه بکه له بهر خاتری ئهو، له خه شمی بترسه و نه که ی گونا هت لی بوه شیتته وه. ئامۆژگاریت ده کهم له خودای گه وه بترسه و بۆ وه رگرتنه وه ی مافی خودای گه وه له خه لک مه ترسه. وه سیهت پی ده کهم، دادوهر به بۆ ئوممهت و گه له کهت، یه کلابه ره وه بۆ پیویستی و ته نگاویان، ریزی ده و له مه نده کان مه ده به سه ر هه ژاره کاند، نه گهر به یارمه تی خودای گه وه بهم شتویه

^۱ اولیات الفاروق، د. غالب عبد الکافی القرشی (ص ۱۲۷).

بۆیت بېنگومان دلت سه لامهت ده بېت و گونا نه کانت هه لده وه ریت و کرداره کانت به چاکه
 کۆتایی دیت، لای نهو خودایه ی که له په نهانه کان ده زانیته و له وردو کردی دلت
 ناگاداره و لی خوشبووه. فرمانت پی ده کهم هه رگیز له فرمانه کانی خودای گه وره
 ده رنه چیت و سنوور شکیتنی نه کهیت، توندوتۆل به له بهرام بهر سه رپیچی کردن بۆ
 نزیکترین کهس یان دوورترین کهس. ده باره ی هیچ تاوانباریک سۆز مه نوینه هه تا به
 نه ندازه ی تاوانه که ی میرازی ده گریته، با خه لکی لات یه کسان بن، باکت نه بیت حق
 ده که ویته سه رکی، بۆ ره زای خودای گه وره سه رزه نشتی خه لکی فرمانۆش که، ده خیل
 بم خوشه و یستی و چاوبرسییه تی نهو داراییه ی که خودای گه وره پیت ده به خشیت وات لی
 نه کات به شو مافی نیماندارانی لی نه دهیت و نه غز له خه لکی به کهیت و سته مکاریت
 له گه لیاندا، نه فسی خۆت رابگره به نه ندازه ی نهو فراوانییه ی که خودا پیی به خشیویت،
 به راستی ده چیت هه وارگه یه ک، هه وارگه ی دونیا و قیامه ته. نه گه ر پۆیچیت به دونیادا
 به بی گهردی و دادپهروه ری به نه ندازه ی نهو گوشادییه ی خودا بۆتی فه راهم دینێ نهو
 وازانه به ناو نیمان و په زامه ندی خودادا پۆشتوویت، خۆ نه گه ر ئاره زوو بازی زال بیت
 به سه رتا نهو به ناو خه شم و غه زه بی خودادا پۆچوویت. وه سیه تت پی ده کهم بوار نه دهیت
 به خۆت و کهسی تریش زۆل له نه هلی زیمه بکه ن، من وه سیه تت بۆ ده کهم و نامۆزگاری
 تاییه تت ده کهم تۆش به م قسانه په زامه ندی خودای گه وره و پووسووری پۆژی قیامهت
 به ده ست بینه، من نهو نامۆزگاری و پینماییه ات بۆ هه لده بژیرم که خۆم کوپه کهم
 له سه ری ده رۆین و که لکمان لی وه رگرتوه، نه گه ر نیش بکه ی به نامۆزگارییه کانه و
 وازی نیت له و کارانه ی قه ده غهت لی ده کهم، نهو چاک بزانه ده ست گرتوه به داهاتیکی
 فراوان و پشکیکی تیرو ته سه له وه، خۆ نه گه ر پیاده ی نه کهیت و پشتگوئی بجهیت و دوور
 نه که ویته وه له و کاره ناهه مو ارانه ی که خودای گه وره پیی رازی نییه، نهو په رته وازه و
 له که دار ده بیت و به ره ره چی بۆچوون و فرمانه کانت ده دریته وه، چونکه هه ره مو
 خه لکی له ئاره زوو هه وه سدا به شیان هه یه و شه ریکن، باش بزانه کاپۆلی تاوان نیلیسه و
 سه به بکاری هه مو و تیاچونیکه، نیبلیس میلله تانی پیش تۆی سه ر لی شیوان هه تا
 بردینه ناو ناگرو خراپترین شوین، قیزه و نترین سامانی که سیك نه وه یه دوژمنی خودای

خۆش بویت و پێشه‌وای گونا‌ه‌باری بی‌ت و سواری بۆ ته‌قه‌ی حق بی‌ت و قه‌لا‌چۆ‌کردن و مه‌رگه‌ساتی له‌لا ئاسان بی‌ت. هه‌میشه و تاربی‌ژی ده‌رونت به، سویندت ده‌دم به‌ خودا، به‌زه‌بی‌ت بی‌ته‌وه به‌ کۆمه‌لی موس‌لماناندا و پێزی گه‌وره‌یان بگه‌وه سو‌زت هه‌بی بۆ بچوکیان و نتم به‌ بۆ زانیانیان، له‌ موس‌لمانان مه‌ده با زه‌لیل نه‌بن و نا‌په‌ه‌تیان مه‌که با تو‌په نه‌بن، به‌شویاری خۆیان لی حه‌رام مه‌که با هه‌ژار نه‌که‌من، به‌ تو‌پزی مه‌یان نی‌ره به‌ملا‌ولادا با دوا برا‌و نه‌بن، مه‌هێله دارایی بی‌ته گۆی ده‌ست ده‌وله‌مه‌نده‌کان، ده‌رگایان به‌رودا دامه‌خه، نه‌وه‌که به‌هێزه‌کان لا‌وازه‌کان بخۆن. ئه‌مه وه‌سی‌تی منه بۆ تو، خودا ده‌که‌م به‌ شایه‌ت به‌سه‌رته‌وه و رێزو سلا‌وم هه‌یه بۆت" (١).

ئهم وه‌سیه‌ته به‌ شێوه‌یه‌کی ئاسان و په‌وان به‌لگه‌یه له‌سه‌ر دو‌وری‌نی ئی‌مامی عومه‌ر له‌ باره‌ی حو‌کم‌پانی و به‌رپۆه‌برده‌نه‌وه، چون‌که با‌سی پێ‌بازو پ‌ژیمی حو‌کم‌کردن و به‌رپۆه‌بورده‌نی تۆ‌که ده‌کات. له‌ناوه‌پۆ‌کی ئهم وه‌سی‌ته‌دا کۆمه‌لی‌ک بنه‌مای فره‌ بایه‌خدا‌ری تێ‌دا‌یه حق وایه بک‌ری‌ته گه‌لا‌له‌یه‌کی ته‌خت، له‌به‌ر خات‌ری ئه‌و هه‌مووه پێ‌سا‌و پ‌رۆ‌گرام و بن‌چینه به‌نرخانه‌ی که تێ‌یدا‌یه و حو‌کمه‌تێ‌کی تۆ‌که‌می لی دروست ده‌ک‌ری‌ت له‌ پرو‌ی ئایینی و سه‌ربازی و ئابو‌ری و کۆمه‌لایه‌تییه‌وه، له‌ پێ‌شه‌کی وه‌سیه‌ته‌که‌دا ئه‌مانه هات‌وه:

١- پێ‌دا‌گری کردن بۆ ته‌ق‌وا و ترسان له‌ خودای گه‌وره.

أ - وه‌سیه‌تی ده‌کرد بۆ زیات‌ر ته‌ق‌وا و ترسان له‌ خودای گه‌وره له‌ ناشک‌را و په‌نه‌اندا چ به‌ گو‌فتار یان به‌ کردار بی‌ت، چون‌که هه‌ر که‌سی‌ک ته‌ق‌وای هه‌بی‌ت خودای گه‌وره‌ش ده‌پیار‌یز‌ی‌ت، هه‌ر که‌سی‌ک ترس و بیمی خودای له‌د‌ل‌دا بی‌ت خودای گه‌وره‌ش سایه‌ناتی ده‌کات و په‌ر‌ژینی به‌ چوارده‌وردا ده‌کات (وه‌سی‌تت پێ ده‌که‌م، بترسه له‌خودای تا‌ک و ته‌نیا‌و بی شه‌ری‌ک)، (وه‌سی‌تت پێ ده‌که‌م له‌خودای گه‌وره بترسه و کۆسپه‌ی لی بکه .. وه‌سی‌ت بی‌ت ته‌قییه له‌خودای گه‌وره بکه).

ب - تۆ‌له‌ی خودایی بسی‌نه له‌ خزم و پێ‌گانه "گو‌ی مه‌ده‌و با‌کت نه‌بی حق ده‌که‌وی‌ته سه‌ر‌کی"، "له‌مافه‌کانی خودای گه‌وره‌دا لۆمه‌ی لۆمه‌کاران فه‌رامۆش بکه"، چون‌که

^١ الطبقات لابن سعد (٣٣٩/٩) البیان، والتبیین للجاحظ (٤٦/٢)، الکامل فی التاریخ (٢١٠/٢)، الخلیفة الفاروق عمر بن خطاب للعاني، ص (١٧١، ١٧٢).

سنووره‌کانی خودای گه‌وره به‌لگهی شرعی له‌سه‌ره، که کرۆکی دینه. ده‌بیّت شرع پی‌وه‌ریّت بۆ خه‌لک ده‌رباره‌ی گوشتارو کرداریان، بی ناگایی له‌شرع، له‌به‌ریه‌ک هه‌لوه‌شانی دین و کۆمه‌لگهی لی ده‌که‌ویته‌وه.

ج - ده‌بی مڕۆڤ دامه‌زراو بیّت "چۆن فەرمانت پی کراوه به‌و شیوه‌یه ده‌ق بگره"، جا ده‌ق گرتن زه‌روره‌تیکی دینی و دونیاییه‌و پی‌ویسته به‌رپر و فەرمان په‌واکان یه‌که‌مجار خۆیانی پی پرازیینه‌وه، پاشان گه‌له‌که‌ی خۆیانی پی بمۆچینن، وه‌ک ده‌فه‌رمویت " به‌ره‌ده‌وام نامۆزگاریی ده‌رونی خۆت بکه"، یان ده‌لیت "په‌زامه‌ندی خودا و پۆژی دوا‌یی به‌ده‌ست بیته".

۲- له‌گۆشه‌ی سیاسه‌ت و چه‌مه‌که‌یه‌وه

أ - خوگرتن و په‌یه‌هست بوون به‌ دادپه‌روه‌رییه‌وه، چونکه‌ بنه‌مای هوکمرانییه. نه‌گه‌ر دادگه‌ری له‌ناو گه‌لدا پیاده‌ بکریّت، چاوگهی ده‌سه‌لات و هوکم به‌هێزو به‌سام ده‌بیّت، دادگای سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌بیّت و ده‌وله‌ت سام و شکۆ زیاتر ده‌بیّت و پێزی کاربه‌ده‌سته‌کان له‌ ناخی خه‌لکیدا پتر ده‌بیّت وه‌ک ده‌فه‌رمویت "وه‌سیّت بیّت دادپه‌روه‌ر به" یان "به‌ چاویتی یه‌کسان سه‌یری خه‌لک بکه".

ب - بایه‌خ به‌ موسلمانه‌ یه‌که‌مه‌ینه‌کانی کۆچه‌ی و نه‌نسا‌ر بده، چونکه‌ نه‌وان پی‌شینیانی ئیسلامن و عه‌قیده‌ ده‌سه‌لاتی سیاسی له‌سه‌ر شانی نه‌وان پاسته‌کرایه‌وه‌و داکو‌ترا، هه‌ر نه‌وانه‌ هه‌لگه‌رو قه‌لغانی ئیسلام بوون، وه‌ک ده‌فه‌رمویت "وه‌سیّت بیّت بۆ کۆچه‌رییه‌ یه‌که‌مه‌کان چاک به‌و پی‌شینه‌بیان له‌به‌رچاو بگره، وه‌سیّت بیّت بۆ نه‌نسا‌ره‌کان چاک به‌و کرده‌وه‌ی چاکیان قبول بکه‌و چاو له‌ که‌موکوریان بیۆشه".

۳- له‌گۆشه‌ی سه‌ربازی و ناوه‌پۆکه‌که‌یه‌وه.

أ - گرنگی بده به‌ سوپا و ناماده‌سازیان، به‌ شیوه‌یه‌کی گونجاو، به‌ مه‌رجی‌ک گه‌وره‌ترین به‌رپر سیارییه‌تی بجه‌یته‌ نه‌ستۆی خۆت، بۆ ده‌سته‌به‌رکردنی ئاسایشی و لات سه‌لامه‌تییه‌کانی، گرنگی بده به‌ بنه‌ب‌رکردنی ئاتاجی سه‌ربازه‌ مو‌جاهیده‌کان، وه‌ک ده‌فه‌رمویت "یه‌ک‌لا به‌ره‌و بۆ ئاتاج و ته‌نگی مو‌جاهیده‌کان".

ب - گیرنه‌دانی جه‌نگاوه‌ران بۆ ماوه‌یه‌کی دوورودریژ، نه‌وه‌ک دا‌ب‌پ‌رین له‌ خاو‌خیزانیان و وێڵ بن لییان، چونکه‌ سه‌ره‌نجامه‌که‌ی ده‌بی‌ته‌ هۆی شه‌که‌تی و پارایی و

هه‌ره‌سی مه‌عنه‌وییان، له‌به‌ر ئه‌وه زۆر پێویسته مۆله‌تی دیاری کراویان بدریتێ له کاتێکی دیاریکراودا، له‌پروویه‌که‌وه بۆ ئه‌وه‌ی پشوویه‌کی تیا بده‌ن و چالاکی خۆیان تازه بکه‌نه‌وه، له‌پروویه‌کی تریشه‌وه بگه‌ڕێنه‌وه ناو خه‌زان و مندالێ خۆیان بۆ ئه‌وه‌ی نه‌وه‌یان نه‌به‌ریته‌وه و هه‌ک ده‌فهرمویت "له‌ تنگی و نا‌په‌ه‌تیدا قه‌تسیان مه‌که با دوا‌براوو زنجیره‌ پچراو نه‌بن"، "وه‌سیت بی‌ت بۆ ئه‌هلی شاره‌کان چاک به‌ ئه‌وانه قه‌لغانی نی‌سلا‌من".

ج - پێدانی موچه‌و به‌خشیش به‌ جه‌نگاوه‌رو سه‌ربازه‌کان به‌ گوێره‌ی پله‌و پایه‌یان، ئه‌مه‌ش دالده‌و سه‌چاوه‌ی بژێوی چه‌سپاویان بۆ دیاری ده‌کات و پێگه‌یان بۆ خۆش ده‌کات زیاتر تینکۆشان بکه‌ن و بیرو هۆشیان گرفتاری پارو سه‌رمایه‌ کۆکردنه‌وه نه‌بی‌ت، هه‌روه‌ها له‌که‌مه‌درا‌مه‌تی و نه‌داریش ده‌رباز بن. و هه‌ک ده‌فهرمویت "نا‌په‌ه‌تیان مه‌که‌و موچه‌ی مانگان‌ه‌یان پێ بده با زویر نه‌بن و له‌کاتی خۆیدا هه‌رگیز به‌خششیان لێ مه‌به‌ره با هه‌ژارو قه‌رزار نه‌که‌ون".

٤- له‌ گۆشه‌ی ئابووری و دارایی و په‌ه‌نده‌کانیانه‌.

أ - گرنگیدان به‌ که‌له‌په‌ل به‌ خشینه‌وه له‌ ئێ‌و خه‌لکدا، به‌ شیوه‌یه‌کی داده‌په‌روه‌رانه‌و پێ‌وانه‌یه‌کی راسالانه‌. زۆر وریابه‌ له‌وه‌ی شه‌ه‌ک و که‌ره‌سه‌کان بینه‌ به‌ش و سه‌رمایه‌ی چاوچنۆکه‌کان و چینه‌کانی تری لێ بی‌به‌ری بی‌ت و هه‌ک ده‌فهرمویت "سه‌رمایه‌و داها‌ت مه‌که به‌ گۆی ده‌ستی ده‌وله‌مه‌نده‌کان".

ب - له‌ وزه‌ی خۆیان زیاتر ئه‌رك و زه‌حمه‌ت مه‌خه‌ سه‌ر شانی ئه‌هلی زیمه‌، به‌ تاییه‌تی ئه‌گه‌ر رسوما‌تی با‌ج و سه‌رانه‌یان ته‌سليم کرد و هه‌ک ده‌فهرمویت "پتر له‌ توانای خۆیان ئه‌رك مه‌خه‌ره سه‌ر شانیان ئه‌گه‌ر سه‌رانه‌ی خۆیاندا".

ج - مافی بژێوی بۆ گشت لایه‌ک ته‌رخان بکری‌ت و زیاده‌ رو‌یی تیدا نه‌کری‌ت و نه‌پشی و نه‌ نه‌رژێ و ده‌ست هه‌ل بگیری‌ت له‌و کارانه‌ی له‌ توانا به‌ده‌رن و هه‌ک ده‌فهرمویت "هیچ کاریک مه‌ده به‌سه‌ریاندا به‌ ئه‌ندازه‌ی تواناو خۆشی خۆیان نه‌بی‌ت"، یان "له‌ قه‌راغی مال و داراییان وه‌ر‌بگه‌ره‌و بی‌ده به‌ هه‌ژاره‌کانیان"^(١).

^١ الخليفة الفاروق عمر بن خطاب للعاني، (١٧٤، ١٧٥).

ه- له گۆشەى كۆمه‌لايه‌تى و مه‌به‌سته‌كانيه‌وه.

أ- گرنگيدان به گه‌ل و سۆزاغکردنى کاروباريان و پرکردنه‌وى ئاتاجيان و موچه‌و ماف پيدانيان له‌به‌خشينه‌كان، وه‌ك ده‌فه‌رمووت "به‌خشين و موچه‌كانيان لى مه‌گره‌وه له‌كات و جىگای خويدا".

ب- خۆپاراستن له‌ ئاوێته‌بوون و خۆش ويستنى دونيا و شوينكه‌وتنى ئاره‌زووبازى، چونكه‌ چه‌نده‌ها قهيران و كيشى تيدايه‌ فه‌رمانپه‌وا و شوانه‌كانه به‌ره‌و هه‌لدیرو كاولكارى ده‌بات و سه‌رده‌كىشیت بۆ گه‌نده‌لى كۆمه‌لگاى بى متمانه‌یى و په‌يوه‌نديه‌ مرۆفایه‌تیه‌كان ده‌شوینیت، وه‌ك ده‌فه‌رمووت "ده‌خيلت بى نه‌بيته كۆيله‌و دۆستى نه‌و داراييه‌ى كه‌ خودای گه‌وره ده‌بجاته به‌رده‌ست"، "ريزى ده‌وله‌مه‌نده‌كان نه‌ده‌ى به‌سه‌ر هه‌زاره‌كاندا".

ج- ريزى ميلله‌ت بگه‌ر و نتم به به‌رامبه‌ريان و خاكه‌ساره بۆ گه‌وره‌و بچوكيان، چونكه‌ ريزگرتن به‌رزترين په‌يوه‌ندى كۆمه‌لايه‌تیه‌و هه‌نگاو ده‌نیت بۆ ئاوێته‌بوون و ئاويزانى گه‌ل و سه‌ركرده‌و لای يه‌كتر خۆشه‌ويستيان ده‌كات. وه‌ك ده‌فه‌رمووت "سویندت ده‌دم به‌ خودا، به‌زه‌ييت بێته‌وه به‌ كۆمه‌لى موسلماندا و مه‌زنى بده به‌ پیره‌كان و ميه‌ره‌بانى بده به‌ منداڵه‌كان و نتم به‌ بۆ زاناكان".

د- ده‌بیته به‌پوى گه‌ل و ميلله‌تدا سنگت كراوه‌بیته نه‌مه‌ش به‌گوى گرتن له‌ سكاڵاكانيان و تۆله‌سه‌ندن له‌هه‌نديكيان بۆ هه‌نديكى تریان ده‌بیته، گه‌ر وا نه‌كریت په‌يوه‌ندى نيوان گه‌ل و سه‌رۆك ده‌شیویت و پێكخستنى كۆمه‌لگاش ويران ده‌بیته، وه‌ك ده‌فه‌رمووت "ده‌رگایان لى دامه‌خه نه‌وه‌ك به‌هێژه‌كان لاوازه‌كان بۆن".

ه- به‌دواى هه‌قدا رۆشتن و سووبوون له‌سه‌ر پیاوه‌کردنى له‌ناو كۆمه‌لگادا له‌ گشت بارودۆخێكدا، چونكه‌ پيداويستیه‌كى كۆمه‌لايه‌تیه‌و هه‌ر ده‌بى به‌رپا بكریت، وه‌ك ده‌فه‌رمووت "ده‌ست بگه‌ر به‌حه‌ق و راستیه‌وه‌و خۆت لاده له‌گێژاو". "به‌چاویكى يه‌كسان ته‌ماشای خه‌لكى بكه‌و مه‌پرسه‌ هه‌ق ده‌كه‌وێته سه‌ركى"، واته‌: تۆله‌ بسینه له‌وه‌ى تۆله‌ ده‌كه‌وێته سه‌رى.

و- دووركه‌وتنه‌وه له‌ ستم به‌هه‌موو شێوه‌و كلۆجیه‌ك به‌ تايه‌ت له‌گه‌ل نه‌هلى زيمه‌دا، چونكه‌ دادپه‌روه‌رى خواستراوه ده‌بى پیاوه بكریت له‌ نێوه‌ندى گشت ميلله‌ته

جیاوازه‌کانی ولاتی ئیسلامدا بۆ ئەوەی هەموان لەسایە ئیسلامدا بھەسێنەو، وەك دەفەرمویت "وەسیت بێت دەرفەت نەدەي نە بە خۆت و نە بە كەسێ تریش زۆلم لە ئەهلی زیمە بکریت"، واتە: گاورو جوله‌كه.

ز - بایە خدان بە خەلكی دەشته‌کی و گزنگی پێدانیان، "وەسیت بێت بۆ خەلكی دەشته‌کی چاكه‌ ئه‌وان عه‌ره‌بی په‌سه‌نن و كه‌ره‌سه‌ی خاوی ئیسلامن"^(١).

ح - له‌ ناوه‌پۆکی وەسیتە‌که‌ی ئیمامی عورمه‌دا هاتوو كه‌ وەعدی نەداوه‌ هیچ کریکارێکی بیانی له‌ یه‌ك سال‌ زیاتر له‌ ناو مه‌دینه‌دا بێنیتێوه‌، به‌لام بۆ کریکاره‌که‌ی ئەبو موسای ئەشعەری وەعدی پێدا چوار سال‌ بێنیتێوه‌ له‌ کۆتاییدا به‌دهستی ئەو کریکاره‌ که‌ (ئەبو لوئلوئی فیروزی) بوو شه‌هید کرا^(٢).

سێیه‌م: ده‌ستوری عه‌بدولپه‌همانی گۆری عه‌وف له‌ به‌ریوه‌بردنی شورا

١- لیژنه‌ی راویژکردنی کۆکرده‌وه‌

تازه‌ به‌تازه‌ خەلك له‌ ناشتنی ئیمامی عومەر ته‌واو بووبوون، به‌ خێرای ده‌سته‌ی راویژکارو ئەندامانی بالا‌ی هه‌لبژاردە‌ی ولات له‌ مالتی عایشه‌ی دایکی ئیمانداران کۆبوونه‌وه‌، ده‌شلێن له‌ مالتی فاتیمه‌ی کچی قه‌یسی فه‌هریدا کۆبوونه‌وه‌ که‌ گزێدراوه‌ بۆ چاره‌سه‌رکردنی گه‌وره‌ترین کێشه‌ که‌ پروبه‌پۆی ژیا‌نی موسلمانان بۆته‌وه‌ له‌دوای کۆچی دوایی ئیمامی عومەر. ئەنجومه‌نه‌که‌ وتویژیان کردو رای خۆیان ده‌رپری به‌ یارمه‌تی خودای گه‌وره‌ گه‌شتنه‌ دێپێکی پێکو پێك كه‌ خۆیان به‌ تاییه‌تی و موسلمانان به‌ گشتی پێی پازی بوون^(٣).

٢- کاتێك كه‌ ده‌سته‌ی راویژکاران کۆبوونه‌وه‌، عه‌بدولپه‌همان ته‌نازول (ده‌ست لی‌ هه‌لگرتن)ی خۆی راگه‌یان‌دو پێی وتن فه‌رمانه‌که‌ بسپه‌رن به‌ سێ كه‌ستان زویپه‌ر وتی: من به‌شی خۆم یان کاری خۆم ده‌به‌خشم به‌ عه‌لی^(٤)، ته‌له‌ش وتی: منیش ده‌نگی خۆم ده‌به‌خشم به‌ عوسمان، سه‌عه‌دیش وتی: منیش ده‌نگی خۆم ده‌ده‌م به‌ عه‌بدولپه‌همان،

^١ الخليفة الفاروق للعاني، (ص ١٧٣).

^٢ عصر الخلافة الراشدة (ص ١٠٢).

^٣ عثمان بن عفان صادق عرجون (ص ٦٢، ٦٣).

^٤ البخاري، كتاب فضائل أصحاب النبي، رقم (٣٧٠٠).

ئالیرەدا پالتیوراوه کان بوون به سیان که بریتی بوون له عەلی و عوسمان و عەبدولپەرەمان، عەبدولپەرەمانیش وتی: کامتان له حوکمرانی هەڵدین و لیتی بیزارن منیش ئەیدەم به ئەوەتان، وەللاهی خەمی نیسلام و خودای گەورە دەکەوێتە سەر، عەبدولپەرەمان، وا تێگەیشت که ئەوان نەم، به لەپیشتر و شیاوتر دەزانن بۆیە هەردووکیان بێدەنگ بوون. عەبدولپەرەمان وتی: ئەیدەن به من وەللاهی من له نێو شیاوتر نیم^(۱).

۳- عەبدولپەرەمانی کۆری عەوف کەوتە راپرسی بۆ جێبەجێکردنی کارەکانی دەستە ی راویژکاری.

عەبدولپەرەمان، دوا بە داوی کۆیو نەوێ شەش پالتیوراوه که له بهیانی پۆزی یەکشەممە دەستیان پێکەردبوو، زۆر به دەستبەرد کەوتە پەیوەندیکردن و راویژکردن و لەم هەنگاوی بەردەوام بوو سێ پۆزی تەواو، هەتا بەرە بهیانی پۆزی چوارەمی مانگی چوارەمی موخەرەم، که دوا پۆزی ئەو مۆلەتە بوو که نێمەمی عومەر دیاری کردبوو. پاشان عەبدولپەرەمان به عەلی کۆری ئەبی تالیب دەستی پێکرد و پیتی وت: ئەگەر پەیمان بیت تۆ هەڵنەبۆیترین تۆ کێ هەڵنەبۆیتریت بۆ خەلافەت؟ عەلی وتی: عوسمانی کۆری عەفان هەڵنەبۆیترم، پاشان چو بۆلای عوسمان و پیتی وت ئەگەر تۆ هەڵنەبۆیت و پەیمان نەدەینێ تۆ کێ هەڵنەبۆیتری وتی: عەلی کۆری ئەبی تالیب. داوی ئەمە چو بۆلای یارەکانی ترو راویژی پێکردن، عەبدولپەرەمان، به هەر باوەردارییهکی تر دەگەشت له شاری مەدینەدا رای وەرەگرت و پرسى پێ دەکرد، هەروەها پرسى به ئەمیری سەربازو لەشکرەکان کردو ئەو کەسانەش که هاتوونەتە شاری مەدینە، راویژکردنی عەبدولپەرەمان پەرەى سەندو تەنانت راویژی کرد بەو ئافەرەتانی که له پەچەى خۆیاندا بوون و رای وەرگرتن و رای منداڵ و کۆیلەکانی مەدینەشی وەرگرت، سەرەنجام گەشتە ئەو پایەى که زۆرینەى موسڵمانان ئاماژە بۆ نێمەمی عوسمان دەکەن و برێکیشت هەبوون ئاماژەیان بۆ عەلی دەکرد. لەنێو شەو، شەوی چوارشەممە عەبدولپەرەمان، چو بۆ مالتی میسورەى مەخرەمەى خوشکەزای و دای له دەرگا، ئەوکاتە میسورە خەوتبوو^(۲) ئەوەندە دەى کردە

^۱ المصدر السابق.

^۲ الخلفاء الراشدون للخالدي (ص ۱۰۶).

دهرگا ههتا خه بهری بوویه وه پیتی وت نه وه چیه نه لیتی خه وتوویت؟ وه لّاهی نه مشه وه خه وه نه چۆته چاوم، ههسته برۆ زویپرو سه عدم بۆ بانگ بکه، نه ویش بانگی کردن وه بهدولپه همان وتویتی له گه لدا کردن و پراوژی پیکردن، پاشان وتی: برۆ عه لیم بۆ بانگ بکه، بانگم کردو گفتوگۆیان کرد ههتا شه و زنگایه وه، پاشان عه لی گه پرایه وه، پاشان وتی: عوسمانم بۆ بانگ بکه، بانگم کردو گفتوگۆیان کرد ههتا بانگی به یانی^(۱).

۴- ریککه وتن له سه ر به یعه تدان به ئیمامی عوسمان

دوای نوژی به یانی کردیان به پۆژی به یعه تدان، که دوا هه مین پۆژی مۆله ته که بوو، له مانگی حاجیان ۲۳/کۆچی/۶۴۴ زاینی، عه بهدولپه هانی کورپی عه وف لای مینه به به ره که میزه ره که ی پیغه مبه ری ﷺ پینچابو به سه ری ه وه، پیاوانی دهسته ی پراوژکاری کۆکرده وه سه هه یی پۆمی نارد بۆ لای نه وه کۆچه ری وه نه ساریانه ی که له ماله و بوون و ناردی به شوین سه ره له شکره کاندای که له نیویاندا مو عاوییه له شامو عومه یی کورپی سه عد له حیمسو عه مری کورپی عاس له میسر، هه بوون. به پیتی ریوایه تی بوخاری نه مانیش هاو پابوون له گه ل نه خشه که ی عومه رو به ده م بانگه یشته که وه هاتبوون بۆ مه دینه^(۲). کاتیک کۆبوونه وه دهستی پیکرد، عه بهدولپه همان، شایه تومانی هیناو دهستی کرد به وتاردان، پاشان فه رمو ی: نه ی عه لی من له پراوژچوونی خه لک تیرا مامو سه رنجم داوه که که سه به هاوشان و هاوسه نگی عوسمان نازانن، تو دلت گه رد نه گریت. پاشان فه رمو ی به عوسمان: به یعه تت ده ده می له سه ر سونه تی خودای گه وره و پیغه مبه ره که ی ﷺ و هه ردو خه لیفه که ی دوای خۆی، به م شیویه عه بهدولپه همان، په یانی داو هه موو کۆچه ری وه نه ساره کان و نه میره کان و سه رجه م موسلمانان^(۳) به دوایدا په یماناندا به ئیمامی عوسمان. له ریوایه تی خاوه نی (قهید البیان) دا هاتوه که عه لی کورپی نه بی تالیب یه که م که سه بووه که گفت و په یانی داوه به ئیمامی عوسمان پاشان عه بهدولپه هانی کورپی عه وف و باقی هاوه لان^(۴).

^۱ البخاری کتاب الاحکام، رقم (۷۲۰۷).

^۲ شهید الدار عثمان بن عفان، أحمد الخروف، (ص ۳۷).

^۳ البخاری کتاب الاحکام، رقم (۷۲۰۷).

^۴ التمهید والبيان (ص ۲۶).

۵- دانایی عەبدولپەرەمانی کۆری عەوف لە جێبەجێکردنی نەخشەی راویژکردنە کەدا. عەبدولپەرەمانی کۆری عەوف، ژیرانەو میرانەو بە ئاقاری بەرژەوهندیی گشتیدا نەخشەی راویژکردنە کە جێبەجێکردو نەبێرد بە ئاقاری بەرژەوهندی تاییبەتی و سوودی تاکە کەسیدا، دەستی لە هەلپەرستی و تەماعکاری بەرداو پازی بوو بە خۆلادان لە بەرزترین پلەوپایەی دنیایی کە مۆڤه‌کان هەلپەیی بۆ دەکەن، لەبەر ئەوەی هەلۆیست و دەنگی موسلمانان کۆک و تەبابێت. یە کەمین ئیش لە ئیشەکانی پێکخراوی دەستی راویژکاری بە هەلپێاردنی کەسێک بۆ تەختی خەلافەت دەستی پێکردو کاروباری موسلمانان کەوتە سەر سەکی دەستاو دەست کردن. بە راستی عەبدولپەرەمان، ئەم ئیشەیی بە نەرمی و ئارام و تەگبیری جوان سازاندو بریکاریک بوو کە سەرکەوتنی لە جێبەجێکردنی پاسپارەیه‌کی مەزندا بە دەست هێنا.

ئەو هەنگاوانەی عەبدولپەرەمان نای ئەمانەیی خوارەو هەبوو:

۱- لە یە کەم دانیشتنی ئەنجومەنی راویژکاریدا بەرنامەیه‌کی ئاسانی دارپشت لە چوارچێوەی ئەو مۆلەتەیی ئیمامی عومەر دیاری کردبوو، بەم بەرنامەیه‌ش توانی پای هەموو ئەندامانی دەستەیی راویژکاری وەر بگرت و بیاخاتە بەر تیشکو لێکۆڵینەو وەو راو بۆچوونی یە کە بە یە کە یانی زانی و ئەوانیش بە چارۆژشنی لە سەر پلانه‌کی رۆشتن.

۲- نەفسی خۆی کوشت و لە مافی خۆی بۆ خەلافەت تەنازولی کرد، لە پێناو ئەوەی هەرچی گومانە لە سەری بپه‌یتەو و بە قایمی دەستی گرت بە گوریسی ئەستوری متمانەو دڵنیا یەو.

۳- هاتە سەر دوا هەمین زانیارییه‌ک کە لە لایەن هاوێلانەو پێی گەیشتبوو، واتە گەشتە ئەنجامی راپرسییه‌کە. لە گەڵ ئەوەشدا بەردەوام راو بۆچوونەکانی تاوتوی دەکرد لە گەڵیان، هەتا لە کۆتاییدا سوکە هەلپێاردنیکی پچرپچری کرد. ئیمامی عوسمان لە سەر رای سەعدی ئەبی وەقاس و زوبیری کۆری عەوام هەلپێاردراو زۆرینەیی ئەندامە دەنگدەرەکانی تریشیان لە گەڵ بوو، عەبدولپەرەمانی کۆری عەوف کە سایەتی هەردوو پێشەوا عوسمان و عەلی بە لاوێ گرت بوو. لە ناو ئەو دەستەیه‌ش، کە ئیمامی عومەر پالاولتی، ئەم دوانە لە هاوێلیه‌تی پێغه‌مبەر و لە کێشدا هاوسەنگی یە کتر بوون،

ئەوەشیان تیا دەرکەوتبوو کە هیچ کامیان لاری لەوی تریان نییە، با پۆستەکەشی لەکیس بچوايه.

٤- لەودیوی دەستە پراویژکارەو عەبدولپەحمان گەڕاپەو بۆ سەر رای کەسە ماقول و خاوەن بۆچوونەکان، پاشان پرسیاری لەعامەیی خەڵک و کۆیلهکانیش کردوو، بۆی دەرکەوتوو زۆری زۆری خەڵک کەس بە هاوشان و هاوتای عوسمان نازانن، بۆیە پەیمانی پێداو خەڵکیش بە گشتیی پەیمانیان پێدا^(١).

عەبدولپەحمانی کۆری عەوف بە عاقلانەو دەستپاکی و دامەزراوی و خۆ فەرامۆش کردن و خۆ تەراکردن لە هەڵپەیی خەلافەت و دەست هەلگرتن لە بەرزترین پلەو پایەیی دنیایی توانی ئەو تەنگ و چەلەمەییە پابەڵیت و سەرپەرشتی کاروانی دەستە پراویژکاران بە لێتەتوویی و بویژی و راستی بکات، عەبدولپەحمان، شایانی گەورەترین رێژو پێزانینە^(٢)، ئیمامی زەهەبی دەلیت "نایابترین کردەوی عەبدولپەحمان، ئەوێە نەفسی خۆی گرت و خۆی بەرکەنار کرد لە کارەکە لەکاتی پراویژکردنەکەداو ئومەتی سەرپشک کرد خۆیان ئەو کەسە هەلبژێرن کە ئەهلی (حەل و عەقد) ناماژەیی پێ دەکات، لەم بوارەدا خەڵکی رابوون و کردیانە دەنگدانێکی سەرتاسەری بۆ ئیمامی عوسمان، ئەگەر عەبدولپەحمان مەرامی بە خەلافەت هەبوايه بۆ بەرژەوێندی خۆی خەریک دەبوو، یان بۆ نامۆزاکەیی کە سەعدی کۆری ئەبی وەقاسە کە نزیکترین کەسبوو لێیەو^(٣)، بەم شێوەیە کاریک لەکارەکانی دەستە پراویژکاری لەسەردەمی خەلیفە راشیدیەکاندا پیادەکرا، ئەوەبوو کە خەلیفە لەرێگەیی دەستە پراویژکاری دەبوو دباری کراو کەسیک کرا بە فەرمانرەوا لەدوای راپرسی گشتی و پاشان پەیمانی گشتیی درا"^(٤).

^١ عثمان بن عفان، صادق عرجون (ص ٧٠، ٧١).

^٢ مجلة البحوث الاسلامية العدد (١٠) ص (٢٥٥).

^٣ سير اعلام النبلاء شمس الدين الذهبي (١/٨٦).

^٤ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة (ص ٢٧٨).

چوارەم: پۆخلەواتی ڕافزی چیرۆکی ڕاویژکردنە کە ی بۆگەن کردوو

لە میژووی نیسلامدا پۆخلەواتی شیعو درۆ دەلەسە ی ڕافزی تەپیوەتە سەر یەك، یەكێك لەو پۆخلەواتانە چیرۆکی ڕاویژکردنە کە یەو بەخەلیفە کردنی ئیمامی عوسمانە بۆ خەلافەت. ڕۆژەلاتناسەکانیش ئەم کەلینەیان قۆزتۆتەو. پەرەیان پێداو و زۆریە ی میژوونووسان و بیرمەندە تازەکانیش پێی کاریگەر بوون، بەبێ ئەو ی سۆراغی ڕیوایەتەکان بکەن و لەسەندەو دەقەکان بکۆلنەو، لەنێو موسلماناندا بلاویان پێکردوو. میژووناسە شیعو ڕافزیەکان زۆر گرنگیان داو بەباس و خواستی ڕاویژکردنە کەو گرتنە دەستی پایە ی خەلافەت لەلایەن ئیمامی عوسمانەو. ئەوان ئەم بەسەرھاتەیان ئاخیو لەپۆخلەوات و درۆی شاخدار و تەنانەت کۆمەڵێکیان لەمبارە یەو پەرتوکیان نووسیو. بۆ نمونە (ئەبو میخنەق) پەرتوکی شورای نووسیو، ھەر وەھا ئیبن و عوقدە و ئیبن بابوئە^(١) وە ئیبن و سەعد، نۆ ڕیوایەتی ھێناو لە ڕێگە ی واقیدی یەو دەربارە ی دەنگوباسی ڕاویژکردنە کەو بەیعتدان بە ئیمامی عوسمان و بەرواری دەست بەکاربوونی خەلافەتە کە^(٢) و ڕیوایەتی تری نقل کردوو لە ڕێگە ی عوبەیدوللای کور ی موساو، ھەر لەشەھیدکردنی ئیمامی عومرو تاییبەتکردنی دەستە ی ڕاویژکاری لە شەش کەسدا، تا دەگاتە وەسیتکردنی بۆ عەلی و عوسمان، لەم ڕیوایەتانەدا ھاتوو کە ئەگەر ھەرکام لەعەلی و عوسمان، کاروباری خەلافەتیان گرتە دەست چی بکەن و چی نەکەن؟ ھەر لەم ریواتانەشدا وەسیت کراو بۆ سوھەیبی رۆمی کە بەوکارە ھەستیت کە پێی سپێردراو^(٣).

ھەر وەھا بە لازری، دەنگوباسی ڕاویژکردنە کە ی دەستە ی ڕاویژکارو بەیعتدان ی بە ئیمامی عوسمان لە ئەب ی میخنەقەو نقل کردوو^(٤)، ھیشامی کەلبی، یەكێکی ترە لەوانە ی کە ڕاویژکردنە کە ی لە ئەب ی میخنەقەو نقل کردوو و تەنھا پشتی بە ئەم

^١ الذریعة الى تصانیف الشيعة (٢٤٦/١٤).

^٢ الطبقات الكبرى لابن سعد (٦٣/٣).

^٣ المصدر السابق (٣٤٠/٣).

^٤ اناب الاشراف البلاذري (١٨/٥).

بهستوه^(١) و له واقیدی^(٢) و عەبدوللای کۆری موساشهوه^(٣) شتی نقل کردوه، ته‌به‌ریش لهم به‌سه‌ره‌هاته‌دا پشتی به‌ستوه به‌چەند رپوایه‌تیک، که یه‌کیک لهو رپوایه‌تانه رپوایه‌تی نه‌بی میخنه‌قه^(٤)، ئیبنو نه‌بی هەدیدیش هەندیک رپوادی چیرۆکی راویژکردنه‌که‌ی گواستۆته‌وه له‌رێگه‌ی (نه‌حه‌دی عەبدول عەزیزی)یه‌وه^(٥) نه‌ویش له‌ نقله‌که‌یدا ناماژه‌ بۆ کتیبی شورای واقیدی ده‌کات^(٦).

سه‌یره‌که‌ین گێڕانه‌وه‌ی شیعه‌کان چەنده‌ها قسه‌و باسی نابەجێ و هه‌لیت و په‌لیتی تێدايه‌و رپوایه‌ته‌کان سه‌روینیان نییه‌و بێ به‌لگه‌ ماونه‌ته‌وه، بۆ ئونه‌ یه‌کیک له‌و قسه‌و باسه‌ پرۆپوچانه‌ نه‌مه‌یه:

١- هاوه‌لان به‌ خزم خزمینه‌ له‌که‌دار ده‌که‌ن له‌ کاروباری موسلماناندا، رپوایه‌ته‌کانی شیعه‌ هاوه‌لان به‌ خزم‌چیتی له‌که‌دار ده‌که‌ن له‌ کاروباری موسلماناندا و تۆمه‌تی نه‌وه‌ دروست ده‌که‌ن که‌ عه‌لی رازی نه‌بووه‌ عەبدولپه‌حمانی کۆری عه‌وف کاری دیاریکردن و پالۆتنی خه‌لیفه‌ راپه‌رێنیت. نه‌بو‌میخنه‌ق و هیشامی که‌لبی نه‌میش له‌ باوکیه‌وه، نه‌حه‌دی جه‌وه‌هری - هیناویانه‌ ده‌لێن کاتێ نیمامی عومەر، عەبدولپه‌حمانی کۆری عه‌وفی کرده‌ حه‌که‌م و بریارده‌ر نه‌گه‌ر هه‌ردوتای ته‌رازوه‌که‌ هاوسه‌نگ بوو، ئالیه‌دا نیمامی عه‌لی زانی خه‌لافه‌تی له‌کیس چوه‌و به‌ری ئه‌م ناکه‌ویت، چونکه‌ عەبدولپه‌حمان له‌به‌ر زاواو خه‌زووری نیوان خۆی و نیمامی عوسمان، بێگومان عوسمان پێشده‌خات^(٧). ئیبن ته‌میمیه‌ وه‌لامی ئه‌م قسه‌یه‌ ده‌داته‌وه، خزمایه‌تی نیوان عوسمان و عەبدولپه‌حمان به‌درۆ ده‌خاته‌وه‌ و ده‌لێت: "عەبدولپه‌حمان نه‌ برای عوسمانه‌و نه‌ ئامۆزایه‌تی، ته‌نانه‌ت له‌ هۆزه‌که‌یشی نییه‌و به‌ هیچ شیوه‌یه‌که‌سی یه‌کتر نین، به‌لکه‌ عەبدولپه‌حمان تیره‌ی زوه‌رییه‌و عوسمان تیره‌ی به‌نی ئومه‌یه‌یه، تیره‌ی به‌نی زوه‌ره‌ش زیاتر هاوسیتی به‌نی

^١ المصدر السابق.

^٢ المصدر السابق.

^٣ المصدر السابق.

^٤ أثر التشيع على الروايات التاريخية، د. عبدالعزيز نور، ص (٣٢١)، وهو العمدة في هذه الفقر.

^٥ شرح نهج البلاغة (٤٩/٩).

^٦ المصدر السابق (١٥/٩).

^٧ أثر التشيع على الروايات التاريخية، (ص ٣٢٢).

هاشمین نەك بەنی ئومەیه، چونكه بەنی زوهره خالوانی پیغه مبهرن ﷺ و ده فەرمویت به سه عەدی ئەبی وه قاص (ئەمە خالۆمە مندالیش دەچیتەوه سەر خالوانی)^(۱)، هەر وه ها پیغه مبهەر ﷺ بڕایەتی نەخستە نێوان کۆچەرێک و کۆچەرێکێکی تر یان ئەنسارێک و ئەنسارێکێکی تر، بەلکو بڕایەتی خستبووه نێوان کۆچەری و ئەنساری، عەبدولپەرەمانی عەوفی کۆچەری و سه عەدی کورپی پەبیعی ئەنساری کردە بۆ یەکتری^(۲). ئەم وه لāmە ی نین و تەبیعی مەشهور وه سەلمێنراوه لە کتێبه نوسراوه کاندای هەموو ئەهلی زانست و راستپەر وه دهیزانن^(۳).

رێوایه تەکانی شیعه له سه ر خزمایەتی عەبدولپەرەمان و عوسمان هەلبەستراوه، گوايه عەبدولپەرەمان زاواو خەزووری راستی و حەقی له بیر بردۆتەوه. بێگومان له پڕویه که وه سۆزو عاتیفه ی پشت و باوکی ئەستورتره، تا سۆزی زاواو خەزووری. له پڕویه کی تریشه وه پەییوه ندیی دنیایی و سروشتی له نێوان نه و ی یه که می ئیمانداراندا، واته (هاوه لāن) پەر او یز خرابوو هەرگیز وابەستە ی خزمایەتی و پشت و باوانی نه بوون، بەلکه پشتگوێیان خستوه، چیرۆکی زاواو خەزووری که شیان ئەوه بووه که عەبدولپەرەمان ئومو که لسو می کچی عەقه به ی ئەبی مو عیتی خوشکی وه لیدی خواستوه^(۴).

۲- ده نگۆی دروستبوونی حزبی ئەمه و ی و حزبی هاشمی بۆ ده که نه وه.

رێوایه تی ئەبی میخنەق ئاماژه بۆ پرودانی کیشو ناژاوه ده کات له نێوان بەنی هاشم و بەنی ئومەیه دا له کاتی پەیمان و بیعه ت داندا به عوسمان. ئەمه ش زۆر ناپێک و نادروسته و راست نییه، چونکه له مباره یه وه هیچ رێوایه تیکی دروست و لاوازی نه هاتوه^(۵)، تەنها ئەوه هیه میژو و ناسه کان تەشکیان گرتوه به رێوایه تەکانی شیعه ی پافزیه وه، ده ستیان گرتوه به کلکی پالāنته کانی شیعه وه و لیکدان وه ی هەلەیان له سه ر رێوایه تی شیعه کان هەلچنیوه، واته وه ها بینش ده کەن، پراویژی هاوه لāنی پیغه مبهەر

^۱ صحیح سنن الترمزی (۲۲۰/۳)، رقم (۴۰۱۸).

^۲ البخاری کتاب المناقی الانتصار، رقم (۳۷۸۰).

^۳ منهاج السنة النبویه لابن تیمیة (۲۷۱/۶).

^۴ الطبقات الکبری (۱۲۷/۳).

^۵ الخلفاء الراشدون امین القضاة، (ص ۷۸، ۷۹).

ﷺ له دیاریکردنی خەلیفەى تازەدا بە شیوەى گێرمەو کێشمەى عدشایەرى بوو و خەلک و هاوێلان بۆنەتە دوو بەرەو و دروستبوونی حیزبى ئومەوى و حزبى ھاشمى لى کەوتوو و تەو. ئەمە بۆچونىكى ئەندێشەى و تەلیسمایى و ئەنجامىكى قەلبەو ھىچ بەلگەى کى لەسەر نییە، ھەرگیز شتى وا لەو بارودۆخەى هاوێلانێ پێغەمبەر ﷺ تیا ژیاو ھەڵنەداو ھە کاتێکدا ئەوان واتە (کۆچەرى و ئەنسارەکان) پڕووبە پڕوى باوک و براو نامۆزاو کۆرى عەشیرەتى خۆیان و ھەستاونەتەو لەسەر دین، ناشکوێجى بیر لەبەرپاىبوونی ناکارى و ھا بەکەمین لەو بەرپێزانە، چونکە ئەوان ھەموو شتێکى دنیایان کردبوو قوربانى سەلامەتى دینەکیان. قەسى ناحەزان، بەرامبەر ئەم ھاوێلانە ھەلکەوتوانەى کە مژدەى بەھەشتیان پێدراو، پشتراست ناییتەو. پڕوداو بەسەرھات زۆرە لەلایەن ھاوێلانەو کە دەیسەلمێنێت ھاوێلان زۆر لەو گەورەتربوون، کە خۆیان بۆخەنە سوچێکى تەنگەبەرى ناو ھاو بۆ چارەسەرکردنى کاروبارەکانیان، چونکە ئەم کێشمە کێشمەى نوێنەرى بنەمالەو عەشیرەت نەبوو، ھەرەھا ئەنجومەنى راویژکارى شایستەى راویژکردن بوون، لەئىسلامدا پایەدار بوون.

۳- ئەو قسانەى دەدرێنە پال ئىمامى عەلى درۆو بوھتانە

ئىبن و کەسیر دەلێت "ئەو باسەى کە زۆریەى مێژوونووسان و کەسانێتر ناماژەیان پێکردووە و ھەکو ئىبن و جەبرو غەیری ئەویش لە پێشینیانى خۆیانەو نەیان بیستووە، کە عەلى کۆرى ئەبى تالیب و تەبێتى بە عەبدولرەھمانى کۆر عەوف "فیلت لىکردم و فریوت دام، عوسمانت کردە خەلیفە لەبەر دەستپەڕیوەندى زاواو خەزورى و ھەموو پۆژێ کەین و بەینتان دەبەست بۆ بەرژووەندى خۆتان".

تەنانت عوسمان ئەوێندە تەلەکى کرد بە عەبدولرەھمانى کۆرى عەوف بۆ ئەوێ ھەلێ بۆرێت بۆ خەلیفەى تە، تا عەبدولرەھمان وتی: "إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمُسْوُوتُهُ أَجْرًا عَظِيمًا". (الفَتْح: ۱۰)، کە ئەمە درۆیەکى شاخدارە.

۴- لەکەدارکردنى عەمرى کۆرى عاس و موغەیرەى کۆرى شوغە

ئەبو میخەنەق لە رپوایەتى پڕوداوى راویژکردنەکەدا باسى عەمرى کۆرى عاس و موغەیرەى کۆرى شوغە دەکات، گوايە ئەم دوانە لەبەر دەمى دەرگای راویژکردنەکەدا

دانیشتون و سەعد چوو بە گۆیاندا. ئەم کردە وەبە لە خەلکی ڕەشۆکی و عەوام ناوەشیته وە چ جاییە لە هاوێڵە بە ڕێزەکان! باشە چۆن سەعد پێیان دەلێت دە تانە وێت بڵێن ئێمەش گۆی دە گرین و ئەهلی ڕاویژ کردن. خەلک زانیبوویان و لایان ڕۆشن بوو کۆ ئەهلی ڕاویژ. ئەگەر کەسێک دێقەتی بدات روون دەبیته وە کە ڕیوایەتە کە ی ئەبو میخەنق هەندێکی ڕەخنە و پلارە لە هەندە کە ی تری و بە ڕاشکاری بۆی دەردە کە وێت کە لە گەڵ بنەما دروستەکاندا پێچەوانە. شتە دزیوێ کانی ئەبی میخەنق لە دیس دەرجوو، هەر وەک (یحیی الیحمی) ئاماژە ی بە هەندێک نمونە و نەزێلە کردوو ئەوانە بە سە بۆ ڕمان و هەلۆە شانە نوێ ڕیوایەتە کانی ئەبو میخەنق و ناوە ڕۆکە کانی^(۱).

ئەم خالانە ئاماژە یە کۆ سەر پێیی بوو کە ڕژاوێتە کولتوری میژووی ئیسلامە وە و پرش و بلاو بۆتە وە لە ئەدەبیات و کەلچەری ئیسلامدا و کاریگەرییە کۆ دیاری کردووێتە سەر پیاوانی هزر و خامە و میژوو.

۵- عوسمانی کۆری عەفان شایستە ی خەلیفە یەتی بوو.

هیچ نیماندارێک گومانی لە ڕەوایەتی خەلافەتی عوسمان و دروستی ئەم خەلافەتە نییە و کەس ناتوانێت تانە و تەشەری لێ بدات، جگە لەو کەسانە ی کە دڵیان تووشی دەخەز بوو و گەنیو. لە ئەنجامی ئەو کینە یە ی کە دلی تەنیو هەلە شەبی دە کات بەرامبەر هاوێڵانی پێغەمبەر ﷺ ئەمەش لە هیچ کەسێکە وە داناکە وێت لە شیعه ڕافزیه کە نوێت. کە سەرما یە ی ژیا نی دۆنیایان بۆتە جێنۆدان بە هاوێڵان و رق لێ بوونیان، گۆی ئەدان بە و توانج و تەشەرانە ی دە یگرنە هەرسێ جێ نشینە کە، چونکە بە پوچ و بە تالیان دەزانن و خەلافەتە کە یان بە سە قەت و ناتەواو دەزانن. چەندین بەلگە ی دروست و بڕاو و ئاساری دێرین و ئاماژە نا هاتوو لە بارە ی شایستە یی و ڕەوایەتی خەلافەتی ئیمامی عوسمانە وە لە وانە ش^(۲):

۱- نایەتی (وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ

^۱ مرویان أبی مخنف (۱۷۹).

^۲ عقیدة أهل السنة في الصحابة ص (۶۵۶/۲).

خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (النور: ٥٥).
 ئەم ئایەتە بە دیوێکدا بەلگەیه لەسەر شایستەیی خەلافەتی ئیمامی عوسمان، چونکە ئەو لەو کەسانەیه کە خودای گەورە کردوویەتی بە جێنشین لە زەویداو جێگە پێی بتهوکردوو لەپەرژانی خەلافەتیدا. عوسمان، ژیانیکێ باشی بەسەر بردوو، لەناو خەلکیدا بە شیوەیهکی دادپەرورەرانە حوکمی کردوو نوێژەکانی بەچاکی نەنجام داو و زەکاتی مالتی خۆی دەرکردوو و فەرمانی کردوو بە چاکو و پێگرتی کردوو لە خراپە. ئەم ئایەتەش خۆی لە خۆیدا ناماژەیه بۆ دروستی و شایستەیی خەلافەتی ئیمامی عوسمان^(١).

٢- (قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعُونَ إِلَى قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ فَإِنْ تَطَلَّعُوا يُوَفِّكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا) (الفتح: ١٦).
 ئەم ئایەتەش بە پرویە کدا بەلگەیه لەسەر شیاوی خەلافەتی ئیمامی عوسمان، چونکە ناویراو بانگخوازی ئەعراپەکان بوو، کە لە دوا پێغەمبەر ﷺ دەعوای خەلکیان دەکرد وەک ئەبوبەکرێ سدیق و ئیمامی عومەر و ئیمامی عوسمان، ئەبوبەکر بانگی کردن بۆ جیهادی فارس و رۆم و تورک، کەواتە ئەگەر گوێڕایەڵی ئەم سیانە بە گوێرە دەقی قورئان واجب بێت، ئەوا خەلافەتیشیان ساغ و سەلامەتەو خەلکیش لێیان رازیە^(٢).

٣- ئەبی موسا دەلێت "پێغەمبەر ﷺ جاریکیان چوو ناو باخێک و فەرمانی کرد بە من دەرگاوانی باخەکەم، پیاویک هات و داوای مۆلەتی کرد و فەرمووی: پێگە بەدەو مژدە بەهەشتی بەدەرئ. سەیرەکەم عومەر، پاشان یەکیکی تر هات و داوای مۆلەتی کرد و فەرمووی: پێگە بەدەو مژدە بەهەشتی بەدەرئ لەسەر بەلایەک کە تووشی دەبێت، سەیرەکەم عوسمان^(٣). ئەم فەرمودەیه ناماژەیه ئەوێ تێدا یە کە هەرسێ خەلافەتە کە تەرتیب کراو و پێکخراو و هەوالتی ئەو بەلایەش کە تووشی ئیمامی عوسمان دێت،

^١ عقيدة أهل السنة في الصحابة ص (٦٥٦/٢).

^٢ الفصل في الملل والأهواء والنحل (٤/ ١٠٩ - ١١٠).

^٣ البخاري رقم (٣٦٩٥).

به واقعی هاته رینگای، نهوه بوو له خانووه که ی خوی گه مارژدرا هه تا نه وکاته ی بهسته ملیکراوی شه هیدیان کرد^(۱).

نهم فرموده یه نیشانه یه که له نیشانه کانی پیغه مبهرایه تی و ناماژه یه کیشه بۆ شه هیدبوونی عوسمان و لی رازی بوونی له لایه ن پیغه مبه روه. نه بوداود به سنده دیکی ته واوله جابری کوری عه بدوللاوه ریوایه تی کردوه، که پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام فرمودیه تی: "پیاویکی چاک نهم شهو خویکی بینیه، نه بویه کر به پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام کیشراوه، عومهریش به نه بویه کر کیشراوه، عوسمانیش به عومهر کیشراوه". جابر ده لیت: "کاتیک هه ستاین له لای پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام وتمان نهو پیاوه چاکه پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام خویه تی و نهو سیانهش که هه ندیکیان به هه ندیکیان کیشراون نه وانه ده بیه سه رکارو سه رپرشتیاری نهم ثاینه ی که خودا ناردویه تی بۆ پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام^(۲).

۵- نه بو عه بدوللا حاکم، به سنده دی نه بی هورهیره ریوایه تی کردوه نه بی هورهیره ده لیت "بیستومه له پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام فرمودیه تی به مزوانه ناژاوه و دوویه رکی دانه که ویت، ده لیت نیمهش وتمان نه ی پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام چارمان چییه؟ فرمودی: بده نه پال نه میرو هاوه له کانی، ناماژه ی کرد بۆ عوسمان"^(۳). نهم فرموده یه موعجیزه یه کی ناشکرای پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام، که پیغه مبه رایه تییه که ی ده سه لمینیت، کتومت نهو هه و الانی ناماژه ی پیکردبوو له سه رده می خه لافه تی نیامی عوسماندا به رپا بوو، ناژاوه کان به دیهاتن، له هه مان کاتدا نهم فرموده یه نیشانیکی تیدایه بۆ ره وایه تی و دروستی خه لافه تی نیامی عوسمان، چونکه پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام خه لکی رینومایی کردبوو که په یوه ست بن به عوسمانه وه، هه وائی نه وهشی دابوو له کاتی هه لقولینی ناژاوه و ناکوکییه کاند له گه ل نه میری نیمانداران و پیشه واکه یان بن، فرمانی کرد به عوسمان ناوړ نه داته وه به ملاولادا و هه موولایه ک په یوه ندی پیوه بکه ن، چونکه له سه ر حقه و نه وانه ی که ده رچوون له ژیر فرمانی و گه له کۆمه یان لی کرد له سه ر به تال بوون و زیاتر

^۱ عقیده أهل السنة في الصحابة ص (۶۵۷/۲).

^۲ سنن أبي داود (۵۱۳/۲).

^۳ المستدک (۹۹/۳).

خەلکی هیچ و پوچ و هه وه سبازبون. به راستی پیغه مبهەر ﷺ شایه تی دابوو که عوسمان هه میشه و بهرده وام له سه ر حه ق و هیدایه ته و لیی جودا نایه ته وه^(۱).

۶- نه بو عیسای تورمزی له رینگهی عانیشه وه ریوایه تی کردووه، پیغه مبهەر ﷺ فەرموویه تی "نه ی عوسمان زۆر نزیکه و پێ ده چیت خودای گه وه کراسیک بکاته بهر ت نه گه ر و یستیان له بهر ت دایکه نن، نه که ی دایکه نیت"^(۲). نا له م فەرمووده دا نامازه کراوه بۆ خه لافه تی نیمامی عوسمان به خواستنی وشه ی کراس واته کراس خوازه یه، ههروه ها وشه ی له بهر کردن، واته هه لپژاردن و پالۆتن، واته خودای گه وه ده تکاته جینشین، نه گه ر خه لکی و یستیان لاتبه رن و دات پرن له خه لافه ت، تۆ خۆتی لی دامه پنه و کۆلی لی مه ده بۆ خاتری نه وان، چونکه تۆ له سه ر حه قی و نه وان له سه ر ناحه قن^(۳).

۷- تورموزی به سه نه دی نه بی سه هله ریوایه تی کردووه، نه بی سه هله ده لیت "عوسمان له رۆژی گه مارۆدانی ماله که ی پیتی وتم: پیغه مبهەر ﷺ په یمانیکی لیوه رگرم، من خۆم ده گرم له سه ر نه و په یمانه و نایشکیتم^(۴). نه م قسه یه که ده لیت په یمانی لیوه رگرم به عنی (وه سیه تی پێ کردم کراسه که م دانه که نم)، ههروه ک پیغه مبهەر ﷺ پیتی فەرمووه "نه گه ر و یستیان کراسه که ت له بهر دا که نن داینه که نی". بۆیه نیمامی عوسمان ده لیت: ئارامی له سه ر ده گرم و په یمانه که ناشکیتم^(۵).

۸- نه بو عه بدوللای حاکم به سه نه دی نه بی سه هله ریوایه تی کردووه له عه بدوللای عوسمانه وه نه ویش له عانیشه وه، پیغه مبهەر ﷺ فەرموویه تی "یه کینکم بۆ بانگ بکه ن". یان فەرموویه تی "نه وه یه کینک له هاوه له کام دیار نییه؟ عانیشه ده لی: وتم نه بو به کرت ده ویت، فەرمووی نه خیر. وتم: عومده رت ده وی؟ فەرمووی نه خیر. وتم عه لی نامۆزات ده وی؟ فەرمووی: نه خیر. وتم: که وابو عوسمانت ده وی؟ فەرمووی به لی. پاشان

^۱ عقیده أهل السنن والجماعة في الصحابة (۶۶۰/۲).

^۲ فضائل الصحابة (۶۱۳/۱).

^۳ اللین الخالص، محمد صديق حسن القنوجي البخاري (۴/۴۴۶).

^۴ فضائل الصحابة (۶۰۵/۱)، الترمذي (۵/۲۹۵).

^۵ تحفة الاحوذی، محمد عبدالرحمن المبارکفوري، (ص ۲۰۹/۱۰).

عوسمان هات و پیغه مبهەر ﷺ چرپاندی به گوئی عوسماندا و عوسمان پهنگی گۆزا، ده‌ئیت پوژی گه مارۆدانی ماله‌که‌ی پیمان وت شه‌ر بکه‌ین له‌گه‌لیان؟ وتی: نه‌خیر شه‌ر مه‌که‌ن، پیغه مبهەر ﷺ په‌مانیکی لی وه‌رگرتوم، نارام ده‌گرم له‌سه‌ری و نه‌و په‌یمانه ناشکینم^(۱).
 نهم فهرموده‌یه و نه‌وه‌ی پیشووش دوو به‌لگه‌ی ناشکران له‌سه‌ر خه‌لافه‌تی ئیمامی عوسمان و ههر که‌سیک نکولی له‌خه‌لافه‌ته‌که‌ی بکات و به‌نه‌هلی به‌هه‌شت و به‌شه‌هیدی نه‌زانیت، به‌زمان یان به‌جووله‌بی نه‌ده‌بی بکات به‌رانبه‌ری، نه‌وه‌له‌بازنه‌ی ئیمان و ئیسلام ده‌رجووه^(۲).

۹- به‌لگه‌یه‌کی تر هاتوه‌له‌سه‌ر شایسته‌یی ئیمامه‌ت و خه‌لافه‌تی عوسمان. ئیمامی بوخاری به‌سه‌نه‌دی ئیبن و عومەر ریوایه‌تی کردوه‌ ده‌ئیت "ئیمه‌له‌سه‌رده‌می پیغه مبه‌ردا ﷺ هیچ که‌سیکمان به‌هاوشانی نه‌بویه‌کر نه‌ده‌زانی، پاشان عومەر پاشان عوسمان، نیت وازمان هیتابوو له‌هاوه‌لانی پیغه مبه‌ر ﷺ که‌سیمان نه‌نه‌دا به‌سه‌ر که‌سی تریاندا، واته‌هه‌مویمان به‌هاوشانی یه‌کتری ده‌زانی^(۳)"، ئهمه‌خۆی له‌خۆیدا ئاماژه‌یه‌که‌که‌خودای گه‌وره‌به‌سروش و خورپه‌تییه‌که‌یانده‌بون و ناخی ریک‌خستبوون که‌چ بارودۆختیک ده‌سازینئ بۆ سه‌رۆکایه‌تی خه‌لافه‌ت له‌پاش پیغه مبه‌ره‌که‌ی ﷺ^(۴).

ئیبن ته‌یمیه‌ ده‌فه‌رموئیت "هه‌وال و ده‌نگوباسی نه‌وه‌هاتوه‌که‌له‌سه‌رده‌می پیغه مبه‌ردا ﷺ هاوه‌لان ریکو کۆک بوون له‌سه‌ر فه‌زلی نه‌بویه‌کر، پاشان له‌سه‌ر فه‌زلی عومەر، پاشان له‌سه‌ر فه‌زلی عوسمان. هه‌روه‌ها ریوایه‌تیش کراوه‌نهم هه‌واله‌گه‌شتوه‌به‌پیغه مبه‌ر ﷺ نا‌په‌حه‌ت نه‌بووه‌و نکولی لی نه‌کردوه‌، که‌واته‌ده‌ده‌که‌وئیت نهم فه‌زل و پێزه‌به‌حه‌ق چه‌سپاوه‌، یاخود به‌رای کۆچه‌ری و نه‌نساره‌کان چه‌سپاوه‌له‌سه‌رده‌می پیغه مبه‌ردا ﷺ و هیچ که‌سیک پیچه‌وانه‌ی نه‌و په‌یمان و به‌ئینه‌ی که‌دراوه‌به‌عوسمان نه‌جولاوه‌ته‌وه‌. هه‌روه‌ها هه‌موویان له‌دوای کۆچی ئیمامی عومەر، په‌یماناندا

^۱ فضائل الصحابة (۶۰۵/۱)، المستدرک (۹۹/۳).

^۲ الدين الخالص (۴۴۶/۳).

^۳ البخاري كتاب فضال اصحاب النبي رقم (۳۶۹۸).

^۴ عقيدة أهل السنة (۶۶۲/۲).

به ئیمامی عوسمان به بی فریودان و ترساندن. هیچ کەس و لایەك دژایەتی ئەم سەرۆکایەتییهی نەکردوو و بەرھەڵستی نەبوو^(۱). دەقی ئەم بەندانە ی کە باسمان کرد لەمەوبەر هەموویان بەلگە ی بەھێژن و ئاماژەن بۆ لایقی و دروستی ئیمامی عوسمان و خەلافەتە کە ی و هیچ دوو دلییه کی تێدا نییه و لای ئەوانە ی کە دەستیان بە قورئان و سوننەت وە گرتوو هیچ گێروگرفتییکیان نییه. هەر ئەمانە ش بەختە وەرترین کەسن، چونکە کار بە قورئان و سوننەت دەکەن و هەر ئەوانە ش ئەھلی سوننەت و جەماعەتن. واجییشە لەسەر هەموو موسلمانێک بیروپروای وەھابیت کە ئیمامی عوسمان شایستە و پەوای خەلافەت بوو و بە تەواوەتی تەسلیمی ئەو بەلگانە بیت کە لەم بارە ی وە هاتوو^(۲).

شەشەم: گێردانی کۆرا (الاجماع) لەسەر خەلافەتی عوسمان

هەموو ھاو ئەلانی پێغەمبەر ﷺ و ئەوانە ش کە دوا ی ئەوان هاتوون و پێچکە ی ئەوانیان گرتوو تە بەر، لە ئەھلی سوننەت و جەماعەت یە کە دەنگن و کۆکن لەسەر ئەو ی کە ئیمامی عوسمان، شیاوترین کەس بوو جێنشینایەتی پێغەمبەر ﷺ لە دوا ی ئیمامی عومەر. لەم بوارە شدا هیچ کەس نە یارو دژ نەبوو، بەلکو هەر هەموویان ملکەچ و پازی بوون، لەبەر ئەو ی بەشیوہ یە کی پەھا ئیمامی عوسمان بەرێژترین دروستکراوی خودایە لە دوا ی هەردوو شێخە کە (ئەبوبە کەر عومەر). دەستە یە کە لە ئەھلی زانست و فەرمو دە یە کە دەنگن لەسەر ئەو ی کە لە دوا ی ئیمامی عومەر، ئیمامی عوسمان شایەنی خەلافەتە. جگە لەمانە ش هەندیک لەو پاو بۆچوونە نەقل کراوانە ئەمانە^(۳):

۱- ئین و ئەبی شەیبە بە سەندی حارسی کور ی موحریب، پێوایەتی کردوو و دە ئیت: "لەسەر دەمی ئیمامی عومەر دا حەجم کردوو، هیچ لایە ک گومان ی لەو دا نەبوو کە خەلافەت دوا ی ئیمامی عومەر ئیمامی عوسمانە"^(۴).

^۱ منهاج السنة النبوية لابن تيمية (۱۶۵/۳).

^۲ عقيدة أهل السنة والجماعة في الصحابة الكرام، د. ناصر بن علی (۶۶۴/۲).

^۳ المصدر نفسه (۶۶۴/۲).

^۴ المصنف (۵۸۸/۱۴).

٢- ئەبو نەعیمی ئەسفەهانی بە سەنەدی حوزەیفە پێوایەتی کردووە دەلیت: "من وهستا بوم له گەڵ ئیمامی عومەردا ئەژنۆم لکابو بە ئەژنۆیەوه، فەرمووی: قەومەکەت کێ بە خەلیفە ی خۆیان دەزانن له دواى من، منیش وتم: بە راستی خەڵکی کاروباری خۆیان دەخەنە ژێر دەستی عوسمانی کۆری عەفان"^(١).

٣- حافزی زەهەبی له شەریکی کۆری عەبدوڵلای قازییەوه نقلی کردووە دەلیت "پێغەمبەر ﷺ وەفاتی کردو موسلمانان ئەبۆبە کریان کردە خەلیفە، خو ئەگەر زانیبیتیان یەکیکی تر هەیه لهو بەرپێتر مەعنای وایە غەشیان کردووە، پاشان عومەریان کردە جێگرهوهی ئەو، عومەریش هەرچی پێ کرا له دادگەری و راستی پێی هەستا، هەتا وەفاتی کرد، پاشان کارەکه بوو بەراویژکردن له نێوان شەش هاوێلی بەرپێزدا ئەوانیش له سەر ئیمامی عوسمان رێککەوتن، ئەگەر زانیبیتیان که سینک هەیه له عوسمان ئەوبەرتره، مەعنای وایە فیل و غەشیان کردووە، حاشا ئەوانەش پیاوی غەش کردن نین"^(٢).

ئەم نووسراوانه پرونکردنەوهیهکی ناشکرای تێدایه که له ناو هاوێلهکانی پێغەمبەردا ﷺ بلاوه و زراوه له ناو خۆیاندا که ئیمامی عوسمان بەرپێتره و ئەوبەرتره بۆ خەلافەت. هێشتا ئیمامی عومەر مابوو زیندبوو که دەمیک بوو هاوێلان دەیانزانی به گوێرهی هەندیک دەقی تیل نیشان و پر له ناواخن چۆن کاروباری خەلافەت رێک بخەن و خەلافەتی پێغەمبەر ﷺ له دواى ئیمامی عومەر چۆن دەبیته و کێ دەبیته خەلیفە. چاک دەیانزانی به شێوهیهکی رەها ئیمامی عوسمان بەرپێترترین که سیانه له دواى ئەبۆبەکرو عومەر^(٣).

٤- ئیبنو سەعد به سەنەدی (نیزالی سەبره) پێوایەتی کردووە دەلیت "عەبدوڵلای کۆری مەسعود فەرمویهتی کاتیکی عوسمان هەلبێژدرا بۆ خەلافەت، باشتین زیندوومان بوو، ئیمە کردمانه جێ نشین و که مەترخەمیشمان نه کردووه واتە درێغیمان نه کردووه

^١ کتاب الامامة والرد على الرافضة (٣٠٦).

^٢ میزان الاعتدال في نقد الرجال محمد بن عثمان الذهبي (٢٢٣/٢).

^٣ عقيدة أهل السنة والجماعة في الصحابة الكرام، د. ناصر بن علی عایض (٦٦٦/٢).

له كه سى باشترو له پيشتەر". له ريوايه تىكى تردا ده لىت: "باشترين زيندوومان كرده سهردارو دريغيشمان نه كردوو" (۱).

۵- حه سه نى كورپى موحه ممدى زه عفهرانى ده لىت: "بيستومه له نيمامى شافيعى ده بوت: گشت خه لك كوك و ته بابوون له سهر خه لافه تى نه بوبه كرو نه بوبه كرىش عومهرى كرده خه ليفه و پاشان خه لافه ت كرا به راويژ كردن و درايه ده ست شه ش كه س كه يه كىك له خوڤيان بكه نه سهردار، نه وانيش عوسمانيان كرده جيئشين - ره زاي خوا له هه موويان (۲) - ههروه ها (نه بو حارسى كورپى موحه ممدى مه قديسى) و ته يه كى نقل كردوو و نيمامى شافيعيش په سه ندى كردوو ده لىت: "چاك بزائن پيشه واي راسته قينه، دواى نيمامى عومهر به هه لىبژاردنى نه نجومه نى راويژكارى و ديارى كردنى عه بدولرهمانى كورپى عه وف نيمامى عوسمانه. عومهر عه بدولرهمانى كرده نيمام و نه ويش عوسمانى كورپى عه فانى پالاوت و هه لىبژارد. ئىجماعى هاوه لانيشى هاته سهر و گشت هاوه لان پازى بوون و په يمانياندا، بيروبووچوونى عه بدولرهمانى كورپى عه وف بو دامه زراندى و چه سپاندنى خه لافه تى ئيسلامى بوو، كاريسى بو نه وه كردو نيمامى عوسمانيش هه تا شه هيد كرا له جيئيه جى كردنى حه ق و راستى و له بينا كردنى دادپه روه رى نه وه ستا (۳).

۶- ئين ته يمه له نيمامى نه حمه ده وه ريوايه تى كردوو فهرمويه تى "نه و يه كده نكى و كوڤرايه ي كه هاوه لان كرديان بو په يماندان به نيمامى عوسمان هه رگيز بو په يماندانى هيج كه سىكى تر نه يان كردوو و بو كه سى تر نه وه نده يه كده نك نه بوون" (۴).

۷- نه بو حه سه نى نه شعهرى ده لىت "نيمامه تى عوسمان و خه لافه تى عوسمان، جيئگيرو بپاوه بووه، له دواى نيمامى عومهر و به دانىشتن و راويژ كردن له لايه ن هاوه لان و نه نجومه نى راويژكارى به ده دانراوه. نه وانيش نيمامى عومهر ده ست نيشانى كردبوون و هه موو يه كده نك و يه كپه نك بوون له سهر فه زل و دادپه روه ريه كه ي" (۵).

^۱ الطبقات الكبرى، (۶۳/۳).

^۲ مناقن الشامعي للبيهقي، (۴۳۴/۱).

^۳ الرد على الرافضة، (ص ۳۱۹).

^۴ منهاج السنة (۶۶/۳)، السنة للخلال، (ص ۳۲۰).

^۵ الابانة عن اصول الديانة، (ص ۶۸).

۸- عوسمان سابونی ده‌لێت: "بیرۆرای پێشین و نه‌هلی فهرموده‌ پۆشنه‌ له‌سه‌ر ته‌رتیب و رێکخستنی خه‌لافه‌ت، هه‌موویان وتویانه‌ یه‌که‌مین خه‌لیفه‌ نه‌بویه‌ که‌، پاشان عومه‌ره‌ و پاشان عوسمان خه‌لیفه‌یه‌ به‌ئێجماعی نه‌نجومه‌نی راویژکاری و ئێجماعی هه‌موو هاوه‌لان و گشت لایه‌ک پێی پازی بوون و کردوویانه‌ته‌ خه‌لیفه‌ی خۆیان"^(۱).

۹- شه‌عولئیسلا م ئه‌بن ته‌میه‌، په‌حه‌مه‌تی خۆای لێبێت ده‌لێت: "هه‌موو موسلمانان و هاوه‌لان په‌یمانێان داوه‌ به‌ ئیمامی عوسمان و که‌س له‌ په‌یماندا نه‌که‌ی دوا نه‌که‌وتوه‌ و هاوه‌له‌ خاوه‌ن شکۆ و دیار و به‌تواناکان پێش هه‌مووان په‌یمانێان پێداوه‌. ئه‌وسا بوو به‌ پێشه‌واو خه‌لیفه‌، گریمان وادابنێن عه‌بدولپه‌حمان و عه‌لی و هاوه‌له‌ دیار و هه‌لکه‌وتوه‌کان په‌یمانێان نه‌داوه‌تی، گه‌ر وابوایه‌ نه‌ده‌بوو به‌ ئیمام، به‌لام که‌ ئیمامی عومه‌ر راویژی دایه‌ ده‌ستی شه‌ش که‌سه‌که‌ (عوسمان و عه‌لی و ته‌له‌ح و زویئرو سه‌عدو عه‌بدولپه‌حمان)، ته‌له‌ح و زویئرو سه‌عد به‌ که‌یفی خۆیان ده‌رجوون و ده‌ستیان لێ هه‌لگه‌رت، عوسمان و عه‌لی عه‌بدولپه‌حمان مانه‌وه‌، عه‌بدولپه‌حمانیش خه‌لیفایه‌تی نه‌کردو عوسمان و عه‌لی مانه‌وه‌ و یه‌کێک له‌م دوو پیاوه‌ هه‌لبژێردرا. به‌م شێوه‌یه‌ عه‌بدولپه‌حمان سوێندی خوارد سی پۆژ، زۆر نه‌خه‌ویت و چاو له‌یه‌که‌ نه‌نیت، ده‌ستی کرد به‌ راویژکردن به‌ پێشینیه‌ یه‌که‌مینه‌کان و شوێنکه‌وتوه‌ چاکه‌خوازه‌کان و راویژی کرد به‌ سه‌ر له‌شکری تێکۆشه‌ران. هه‌ر له‌و ساڵه‌شدا سه‌رحه‌م موسلمانان له‌گه‌ڵ ئیمامی عومه‌ردا هه‌جیان ده‌کرد به‌ کۆی ده‌نگ ناماژه‌یان کرد بۆ خه‌لیفه‌یه‌تی عوسمان، ئاشکرایه‌ هه‌موویان عوسمانیان پێشخست و په‌یمانێان پێداو هیچ به‌رژه‌وه‌ندی و ته‌ماحیک نه‌بوو له‌ ئاراواو هیچ ترسو و تۆقیکیش له‌گۆریدا نه‌بوو. بۆیه‌ کۆمه‌لێک له‌پێشه‌وايان و پێشینیه‌کانی وه‌کو نه‌بو ئه‌یوبی سه‌ختیانی و ئه‌حه‌مه‌دی حه‌نبه‌ل و داوه‌قوتنی و غه‌یری ئه‌مانه‌ ده‌لێن "هه‌ر که‌سیک ئیمامی عه‌لی بخته‌ پێش ئیمامی عوسمان، ئه‌وه‌، موهاجیرین و ئه‌نسار به‌گێل و گه‌مژه‌ و گزیکار ده‌زانیت. ئه‌مه‌ به‌ هێزترین به‌لگه‌یه‌ که‌ ئیمامی عوسمان ئه‌وبه‌رترو ئه‌فزه‌له‌ره‌، چونکه‌ هاوه‌لان و پێشه‌وايان به‌ راویژو هه‌لبژاردن پێشیان خستوه‌.

۱۰- ئه‌بن و که‌سیری حافز - په‌حه‌مه‌تی خۆای لێ بێت - باسی ئێجماعی هاوه‌لان ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ له‌سه‌ر خه‌لافه‌تی ئیمامی عوسمان و ده‌لێت "په‌یوایه‌ت کراوه‌ که‌ نه‌هلی راویژ

^۱ عقیده السلف واصحاب الحديث من الرسالة المنبرية (۱/۱۳۹).

سەرپەرشتی کارەکیان داوەتە دەست عەبدولپەرمان، بۆ ئەوەی هەول بەدات و تێ بکۆشی بۆ خاتری موسڵمانان بەپێزترین کەس بکاتە خەلیفەیان. عەبدولپەرمانیش راپرسی کردووە و پرسبیری کردووە کە کێ شیاوو بەپێزترە لەناو دەستە یاروژکارانداو لە خەڵکی تریشی پرسبوو. هەر هەموویان ئیمامی عوسمانیان دەستنیشان کردووە، هەتا عەبدولپەرمان وتیوەتی بە ئیمامی عەلی ئەگەر بزانی تۆ هەڵنابێزیت تۆ کێ هەڵنابێزیت؟ وتیوەتی عوسمان. هەر هەموو وەتیوەتی بە ئیمامی عوسمان ئەگەر بزانی تۆ هەڵنابێزیت تۆ کێ هەڵنابێزیت؟ ئەویش وتیوەتی عەلی. دەرکەوتوو ئەم پرسبیارە پیش هەڵاوردنی سێ کەسە بوو. پاشان عەبدولپەرمانیش کشایەووە لەگەڵ سێ کەسەکی ترداو بەجێیان هیشت بۆ دوو خاوەن فەزڵە (ئیمامی عوسمان و ئیمامی عەلی)، چونکە ترسی خوداو حەقی ئیسلام کەوتبوو بەریان. هەر لەبەر ئەوەش بوو کە عەبدولپەرمان، زۆر تێکۆشا کە بەپێزترین بکاتە خەلیفە بۆ ئەم کارە. ئەو، راپەڕی و راپرسی کرد بە خەڵک دەربارە ی هەردووکیان و راپی موسڵمانانی تاوتوی کرد، لەگەڵ راپی سەرکردە و قیادەکانداو بە تێکرا، عەبدولپەرمان بەپەنھانی و بە ناشکرا دانیشتنی کرد لەگەڵیان، هەتا خۆی گەیاندا ئەو ئافەرەتە ی کە لەپەرچەمی خۆیاندا بوون و پرسبیری کرد لەمنداڵان لەمەدرەسە ی خۆیانداو پرسبیری کرد لەو سوارو دەشتەکیانە ی کە دەهاتنە مەدینە. ئەم هاوڵە ی ئەندامی ئەنجومەنی راپرسیاری، لەماوە ی سێ رۆژو سێ شەودا هەر سەرقاڵی نوێژو پارانەو نوێژی ئیستیخارە بوو، پرساری لە پیاوماقولا ن کرد، بەلام کەسی بەرچاو نەکەوت بگاتە ئاست ئیمامی عوسمان و هاوشانی بیت. کاتێک گەشتە ئەو شەو ی کە بەیانیبە کە ی دەبوو رۆژی چوارەم، واتە (چوارەم رۆژی کۆچی ئیمامی عومەر)، بەر لە هەموو شت هات بۆ مالتی میسوەری کورپی مەخرەمە ی خوشکەزای و پیتی و ت "بانگی عوسمان و عەلیم بۆ بکە". ئەویش بانگی کردن و ئەوانیش هاتنە لای عەبدولپەرمان، هەوالی پێدان کە پرسبیری کردووە لەسەرچەم خەڵک، کەس لە ئێوە بە باشتر نازانن. پاشان بەلێنی لی وەرگرتن دیواره، ئەگەر هەرکامیان بوو بە خەلیفە دادپەورەر بیت و هەر کامیشیان فەرمان بەسەر مندا بکەن، گوێرایەل و ملکەچ دەبم. پاشان رۆشت بۆ مزگەوت و میژەرە کە ی پیغەمبەری ﷺ پیچابوو بەسەرپەرمان و شمشیرە کە ی کرد بە لاقەدیاو ناردی بە شوێن پیاو دیارەکانی کۆچەری و ئەنسارەکانداو بە دەنگی بەرز هاواری کرد "کۆبەنەو بۆ نوێژ"، مزگەوت پرپوو لە خەڵک و دەگەران بە

شوین ئەوانی تردا. هەموویان ریزیان بەستو ڕێکخران بەجۆریک کە ئیمامی عوسمان جینگە بۆ نەمایەوه و لەخواری خەلکەوه دانیشت. چونکە پیاویکی شەرمن بوو، پاشان عەبدولرەحمان چوو هەر مینبەرەکە ی پێغەمبەر ﷺ زۆر وەستاو پارانەوهیەکی زۆری کرد، پێشتر پارانەوهی وایان نەبیستبوو، پاشان قسە ی کردو وتی: ئە ی خەلکینە بە نەینیی و ئاشکرا پرسیارم لە هەمووتان کردووه نەمبێستوو ه لە هیچ کەسیکتان لەم دووپیاوه بە بەرێزتر بزانی (ئیمامی عەلی و ئیمامی عوسمان). عەبدولرەحمان وتی: عەلی هەستە وەرە لام، عەلیش هەستاو چوو لەبەردەمی مینبەرەکە وەستا. عەبدولرەحمان دەستی گرت و پێی وت: پەیمانم پێ دەدەیت لەسەر قورئان و سوننەتی پێغەمبەر ﷺ و کردەوهی ئەبوبەکر و عومەر برۆیت؟ عەلیش وتی: نەو، لا، خودایە شایەت بە نەخێر. بەلام بەپێی توانا و زە ی خۆم. عەبدولرەحمان دەستی بەردا و پاشان وتی: ئە ی عوسمان هەستە وەرە لام. عوسمان هەستاو چوو بەردەمی عەبدولرەحمان دەستی گرت و پێی وت: ئایا پەیمانم پێ دەدەیت لەسەر قورئان و سوننەتی پێغەمبەر ﷺ و کردەوهی ئەبوبەکر و عومەر ن بچیت؟ وتی: بەلێ. عەبدولرەحمان سەری بەرز کردەوه رووه و سەققی مزگوتەکە و دەستی لەناو دەستی عوسماندا بوو، وتی: ئە ی خودایە گوێ پادێرە شایەت بە، ئە ی خودایە گوێ پادێرە شایەت بە، ئە ی خودایە گوێ پادێرە شایەت بە، ئە ی خودایە ئەو کارە ی کە لەگەردنی مندا بوو خستە گەردنی عوسمان. دەلێت: خەلکی هوترەیان کردو کەلەکە بوون و پەیماناندا بە ئیمامەتی عوسمان، بەجۆریک کە لەبەردەمی مینبەرەکە دا یان پۆشی. دەلێت: عەبدولرەحمان لە شوێنەکە ی پێغەمبەر ﷺ دانیشت و عوسمانیش لە پلە ی دوو ه دانیشت لە خواری، خەلک هاتن پۆل پۆل پەیمانان پێدا، یەکەم کەسیش عەلی کوپی ئەبی تالیب پەیمانی پێدا، ئەشێن دوو ه کەس بووه.

ئەم نووسراوانە ی کە لەمە وێش باسمان کرد، ئیجماعی ئەو ئیمانانە بوون کە ناویان برا، هەر هەموو رایەکان ئەو چەمکە دەگەینن و ئەو ناکۆکییە یەکلایی دەکەنەوه کە پەیمانان بە خیلافەتی ئیمامی عوسمان بە تێرو تەسەلی دراوه، بە پاک و پوختی بووه بە

خەلیفە. بەئیجماعی هاوەلان هیچ کەسیکیان نەیار نەبوو و دژایەتی نەکردوو و کەس لەم پەیمانە دوا نەکەوتوو^(١).

هەوتەم: پێشخستنی عەلی بەسەر عوسماندا حوکمی چییە؟
ئەوێ کە ئەهلی سوننەت و جەماعەت لەسەری کۆکن، ئەوێ "هەرکەس فەزڵی عەلی بەدات بەسەر عوسماندا، ئەو هەڵی کردوو و بە گومراو بیدەچی ناوی دەبن"^(٢)، هەرچەندە هەندێک لە ئەهلی عیلم زۆر بەتوندی ئەدوین و دەلێن هەرکەس فەزڵی عەلی بەدات بەسەر عوسماندا و عەلی پێش بجات ئەو گومانی هەیە لە هاوەلانی پێغەمبەر ﷺ کە لەم نایینە خیانەتیان کردوو و عوسمانیان هەلبژاردوو بەسەر عەلیدا - پەزای خودا لە هەردووکیان -^(٣).

ئێن تەمییە دەلێت بۆچوونی ئەهلی سوننەت و جەماعەت دامەزرێت لەسەر فەزڵ و پێشخستنی ئیمامی عوسمان بەسەر عەلیدا، هەرچەندە لای جەمهوری ئەهلی سوننەت و جەماعەت مەسەلەی عوسمان و عەلی بێ مایەکی نییە لە بنەماکانی دین، تا هەرکەس پێچەوانەی بێت بە گومراو بیدەچی بزانرێت. بەلام ئەو بابەتە کە خەلکی پێ گومرا دەبێت مەسەلەی خودی خەلافەتە کە، ئەهلی سوننەت بیروپروایان وایە دوا پێغەمبەر ﷺ ئەبۆبەکر خەلیفە و پاشان عومەر، پاشان عوسمان و پاشان عەلی، هەرکەس توانج بگرێتە خەلافەتی هەریەک لەم چوار خەلیفە لە گۆڕێزێوە کە دەرمائی خۆیان سەر لێ شیواوترە^(٤)، پاشان باسی رای زانیان دەکات لە بارەی فەزڵی ئیمامی عوسمان بەسەر ئیمامی عەلیدا، لەم رووئەشەو دوو رێوایەت هەیە:

یەکەم: هەرکەس فەزڵی عەلی بەدات بەسەر عوسماندا ئەو لە سوننەت دەرچوو بەرو بیدە، چونکە پێچەوانەی ئیجماعی هاوەلانی بەر ئەو دەلێن هەرکەس عەلی بجاتە پێش عوسمان ئەو سوکایەتی بە کوچەریان و ئەنسار کردوو. ئەم رێوایەتە لە زیاتر

^١ عقيدة أهل السنة والجماعة في الصحابة الكرام، د. ناصر بن علی عایض (٢/١٧١).

^٢ مجموعة الفتاوى (٣/١٠١، ١٠٢).

^٣ حقه من التاريخ، عثمان الخميس (ص ٦٥).

^٤ مجموعة الفتاوى (٣/١٠١، ١٠٢).

له كه سيكه وه باس كراوه، وهك نه بو نه يوي سه ختياني و نه هه دي كوري هه بهل و داره
 قوتني.

دووه م: ههركه س عهلي بخاته پيش عوسمان، واته فزلي عهلي بدات به سه ر عوسماندا
 بيدعه چيه⁽¹⁾، چونكه عهلي و عوسمان هاوشاني يه كن و چون يه كن.

¹ المصدر نفسه (٢٦٧/٤).

باسی دووهم: دهستووری عوسمانی کوری عه‌فان له حوکمرانیدا

کاتیکی به‌یعه‌تی خه‌لافه‌ت درا به عوسمان، راسته‌وخۆ هه‌ستا له‌ناو خه‌لکدا وتاریکی خۆینه‌وه‌و تییدا سیاسه‌تی خۆی راگه‌یانده‌و ئه‌وه‌ی روونکرده‌وه که پابه‌ندی قورئان و سونه‌ت و په‌فتاری هه‌ردوو شێخه‌که ده‌بی‌ت، (ئه‌بویه‌کرو عومهر). هه‌روه‌ها له‌وتاره‌که‌یدا ئاماژه‌ی کردوه به‌وه‌ی به‌دانایی و هێمنی سه‌رۆکاری خه‌لک ده‌کات، به‌مه‌رجێک سنووری شه‌رعی تیدا پارێزراوی‌ت. پاشان وریای کردنه‌وه له‌پشت به‌ستن به‌ دنیاو تیشکینه‌ره‌کانی، نه‌وه‌ک به‌کونه پیشه‌په‌رکی و په‌قه‌به‌رایه‌تی و ئیره‌یی بردن له‌ناوخوايانداو سه‌ره‌نجام ئومه‌ت به‌ره‌و ناکوکی و دووبه‌ره‌کی به‌جێت. ئه‌مه‌ش ئاماژه‌ی ئه‌وه‌ی تیدا‌یه که ئیمامی عوسمان بۆ ئه‌و دیوی په‌رده ده‌روانی‌ت به‌ به‌رچاوپروونی باسی ئه‌و شتانه‌ی ده‌کرد که له‌م ئومه‌ته‌دا به‌ هۆی ئاره‌زووبازی و نه‌هامه‌تی خه‌لکه‌وه دانه‌که‌وی‌ت. پاش ئه‌وه‌ی به‌یعه‌تیشی پێدرا^(۱)، فه‌رموی "پاش سوپاس و ستایشی خوای گه‌وره، من راسپێردرام و قبولم کرد، باش بزائن من شوینکه‌وته‌م نه‌ک داهێنه‌ر، باش بزائن له‌دوای قورئان و سونه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ شتی سییه‌م شوین ئه‌و کردارانه ده‌که‌وم که پێش خه‌لافه‌تی من کوک و ته‌بابوون له‌سه‌ری و ده‌قیان پێوه‌ گرتوه‌، چونکه له‌ زاناگه‌وره‌کان و ه‌ریان گرتوه‌. ده‌ست هه‌لده‌گرم له‌و شتانه‌ی که تاوانبار نا‌م له‌سه‌ری. چاک بزائن دونیا شیناییه‌کی ئال و جوانه‌و خه‌م‌لیوه‌ زۆر که‌سیکیش ئه‌ل‌های ده‌کات، به‌لام ئیوه‌ ئامی‌زی بۆ مه‌که‌نه‌وه‌و مه‌تانه‌ی پێ مه‌که‌ن، چونکه سیقه‌ی له‌سه‌ر نییه‌و هه‌تا وازی لی نه‌هینن وازتان لی ناهێنیت"^(۲). ئه‌و قسه‌یه‌ی که ده‌لیت ئیمامی عوسمان له‌ وتاری یه‌که‌مه‌دا له‌رزیه‌و شله‌ژاوه‌ نه‌یزانی چی بلی‌ت و وتویه‌تی "خه‌لکینه‌ یه‌که‌م سه‌رکه‌وته‌ن و سواربوون گرانه، نه‌گه‌ر مام وتاریکی چاکتان بۆ ده‌ده‌م" - ئه‌م قسه‌یه‌ خاوه‌نی کتێبی (العقد)^(۳) باسی کردوه جگه‌ له‌میش کتێبی (گرافه‌ الفوائد) باسی ده‌کات به‌لام سه‌نه‌ده‌کانی راست و دروست نییه‌و ناته‌واوه^(۴).

^۱ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۱/۳۹۲).

^۲ تاریخ الطبری (۵/۴۴۳).

^۳ المراد ابن عبد ربه‌ الأندلیس صاحب کتاب العقد الفريد وهو کتاب في طرق الأخبار والحکایات والنوادر ولا یهم بسند الخبر أو صحته.

^۴ خلافة عثمان بن عفان د. السلمي، ص (۳۴ - ۳۵)، والخبر من طریق الوافدی وهو متروک.

یه که م: ئیمامی عوسمان نامە ی نووسی بۆ کرێکارو سەرۆکارو ئەمیری سەربازەکان و خەڵکی بە گشتی، ئیمامی عوسمان دانای نا بە کارمەندەکانی ئیمامی عومەردا و تا ماوەی یەکسال کەسیانی لانیبردو ئالوگۆزی پێی نەکردن ئەمەشی لەسەر وەسییتی ئیمامی عومەر کرد. ئەگەر تەماشای ئەو نامانەش بکەیت کە دەینارد بۆ والی و کرێکارەکانی بەیتول مال و ئەمیری سەربازەکان هەمووی لەسەر پێرەوی ئەو ژێمە دەچوو کە گەرەکی بوو ژیا نی ئومەتی لەسەر پێکبخت^(۱).

۱- یە کە مەن نامە ی نووسی بۆ گشت والییەکان (ئەمیرەکان) دوا ی سوپاس: خودای گەرە فەرمانی کردووە بە پیشەواکان وەکو شوان و سەپان بن رێگە ی نەداوە ملهوپرین، بناغە ی ئەم ئومەتە والییە راسالەکان دروستیان کرد ملهوپرەکان دروستیان نەکرد. هیوای ئەو هەیه والییەکان شوان ئاسا بن ملهوپر ئاسا نەبن، خۆ ئەگەر سنورتان بەزاندو واتان کرد ئەو کاتە شەرم و ئەمە کە هەڵدەگیریت باش بزانی دادپەرورترین ژیان ئەو هیه کە ئاورپەدەینەو لە کاروباری موسلمانان و بزانی کێشەیان چیه هەرچییان دەکەوێ پێیان بەخشین و شتیکیش کەوتە سەریان بە چاکی لێیان وەرگرەو، پاشان چاوداشتی ئەهلی زیمە بکەن، ئەو ی کە هی ئەوانە بیانەنێ، ئەو هەش دەکەوێتە سەریان لێیان بستی ن لە گەڵ ئەو دوژمنانە ی پەشیمان دەبنەو بە ئارام بن^(۲).

تییینی دەکریت ئیمامی عوسمان، لە نامە ئاراستە کراوە کاندای جەختی کردۆتەو لە والی شارەکان کە ئەرکیان چیه بەرامبەر جەماوەرە کەیان و ناشنای کردون کە کاری فرە گرنگی ئەوان سامان کۆکردنەو نییه، بە لکو خەمخۆری و چاودێری کردن و نوێنەراییەتی کردنی بەرژووەندی خەلکە. لەم پێناوەشدا ئەو سیاسەتە ی رۆشن کردەو، کە سەرپەرشتی ئومەتی پێی دەکریت ئەویش پیادە کردنی ئەرکەکانی سەرشانیانە و مافدانە بە ژێردەستەکانیان ئەوسا ئومەت رێکو راست دەبی ت، خۆ ئەگەر والییەکان هەلشاخان و بوونە ملهوپر و هەموو خەم و پەژارەییەکیان بوو مال و دارایی کۆکردنەو ئەو کاتە شەرم و سپاردە وەفا باوی نامینی ت و ون دەبی ت. نامەکانی ئیمامی عوسمان جەختکردن بوو

^۱ تحقیق مواقف الصحابة - د. محمد أعزون (۱/۳۹۳).

^۲ تاریخ الطبري (۵/۲۴۴).

له سهر جیبه جێکردنی دادپەرۆری له سیاسهت و ئابووری و کۆمهڵایهتی له میانیهی ههقدان به خاوهن حهقه کان و سهندنهوهی حق له ههقه خۆران. ههروهها بهرز راگرتنی په یامی سیاسهتی شوان ئاسا، نهك فره سامانی و چهوسانهوهی خهلك^(١)، ههروهها ئاگاداری کردوون که والیه کان له خۆیان نه گۆڕین و نه بنه گونده و سته مکار، چونکه رهوشته بهرزه کانی وهکو نه مهك و متمانه و شهرم له ناوده چیت. ئهم رهوشتهش گوریسیکی قائمه له نیوان والی و گهلا ههتا چه سپاو و دامه زرا و بیت، سهروك و جه ماوه نیوانیان باشه و به پێچهوانه و به بیگومان به دهسته یێنانی ئهم ئامانجهش به ههول دانی گشت لایهك به دی دیت که مه بهستیان بیت ره زامهندی خودای گهروه و دادپەرۆری پیاده بکریت.

نه گهر والیه کان بۆ ره زامهندی خودای گهروه و بهرپا کردنی عه دالهت تی کۆشان، نه وه گۆرپایه لێ و دۆستایهتی و شهرم و وفا و نه مانه تپاریزی پێشکهشی والی ده کریت و هه موان ده چنه سیبه ری ئهم ئاكاره به پێژانه و دۆرده که ونه وه له و رهفتاره نابوت و خرابانهی که ههست و عه قل بریندار ده کات و ده می جه ماوه پر ده کات له گله یی، پاشان ئیمامی عوسمان وه سیته ده کات که داد وهرین به سهر گه له که یانه وه به تۆله سهندن له خراپه کارانیان و خه لات کردنیان له سه رچا که کردنیان. ئیمامی عوسمان، ئاماژه ده کات بۆ خالیکی گزنگ نه ویش نه وه یه به رانه بر نه و په یمان و به لێ نهانی پێیان درا وه فادارین نه وه گزنگترین هۆکاری سه رکه وتنه به سهر دۆژمندا، ههروهك میژوون وosan شوینه واری ئهم رهوشته بهرزهی موسلمانانیا ن پۆشن کرده وه له بهرپۆه بردن و جهنگ و غه زاکاندا^(٢).

٢- نامه کان بۆ سه رله شکری جهنگا وهران

یه که مین نامه یهك که عوسمان، نووسی بۆ سه رله شکره کان له هه ریتمه کانی ولات نه مه بوو^(٣) "پاش سوپاسی خودای گهوره ئهی سه رله شکرو فەرمانده کان، ئیوه قه لغان و په رژی نی موسلمانان و نه و کۆل و باره ی ئیمامی عومهر پێیدا ون له ئیمه شاراه نییه،

^١ الدولة الالامیه فی عصر الخلفاء - حمدي شاهين (ص ٢٤٦).

^٢ التاريخ الاسلامي مواقف وعبر - د. عبدالعزيز الحميدي (١٢/٣٦٩).

^٣ هه ریتمه دووره دهسته کان.

بەلکو بە پای کۆمەڵێک لە نێمە پێی دۆن، با لەخۆدەرچوون و سەرتان لێ شیوانی هیچ کامیکتانم پێ نەگات، چونکە خودای گەورە سەری لێ دەشیوینیت و ئێوە لادەبات و کەسی تر دەهینیتە جێگەتان، دیقەت بەدەن پێشتر چۆن بوون هەروا بمیننەو، منیش هەڵدەستم بەو کارانەی کە خودای گەورە پێی سپاردووم و بەجێی دینم و لەبەرچاوی دەگرم" (۱).

لەم نامەدا ناوێر دەداتەو لەو کارو فەرمانانەی کە بە گۆزانی خەلیفە گۆزانی بەسەردا نایەت، چونکە خەلیفەو والییەکانی تر لەسەر یەک هێل دەچن ئەویش هەستانە بەجێبەجێکردنی پەیامی ئیسلام لە واقعیی ژياندا، ئەو قسەییە کە دەلێت: "ئەو کۆل و بارەئێمە ئیمامی عومەر پێی داوون لە نێمە شاراوە نییە، بەلکو بە ئاگاداریی پیاوێ سەلارەکانی نێمە پێی داوون". ئاماژەیە بۆ پەنابردنی خەلیفەکان بۆ راویژکردن و هەلسوکەوتی خۆنەویستانەیان، ئەو پاستییەشیان لا دەردەخات کە کێشەو گێڕوگرفتهکان بە دوورودریژی لای ئەهلی (حەل و عەقد) ئاشکرا بوو، هەركات خەلیفە یەک لا چوین و یەکیکی تر هاتیبێتە شوینی، لەسەر هەمان پەیام چوو. لەبەر ئەوە لای هەمووان ئاماژە کە پروون بوو. ئەو قسەییەشی کە دەلێت "لەخۆتان مەگۆزێن خۆتان لێتان دەگۆزێن"، تێگەشتنە لە سوننەتی خودای گەورە لە بوونەوێرا، خودای گەورە یارمەتی و هاوکاری دۆستەکانی دەکات و دەیانپارێزێت و سەریان دەخات بە مەرجێک پەيوەست بن بە شەریعەتەو، بە سۆزێن بۆ مەروڤەکان و مەلکەچی فەرمانەکانی خودای گەورە بن. خۆ ئەگەر لەم حالە دەرجوون و لەخۆیان گۆزان ئەو خودای گەورە لێیان دەگۆزێت و ئەمانە لادەبات و خەلکی سامدارو پێگەدارتر لەجێگایان دەهینیت (۲). هەروەک دەفرموی (..إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِن وَالٍ) (الرعد: ۱۱).

^۱ تاریخ الطبری (۲۴۴/۵).

^۲ تاریخ الطبری (۳۷۰/۱۲).

٤- نامه‌یه‌ك بۆ هه‌مووان (بۆ گشت لایه‌ك)

پاش سوپاسی خودای گه‌وره له‌پاستیدا ئێوه پیتان راگه‌یه‌نراوه وابه‌سته‌و شوینكه‌وته‌ی قورشان و سونه‌ت بن و دنیا له‌ خشته‌تان نه‌بات. چونكه په‌یامی ئهم ئومه‌ته زیاده‌ی ده‌خړیته سه‌رو شتی تری پتوه ده‌لكیته، به‌ تاییه‌تی کاتیك سی‌ شت هاته‌ ناراوه^(١)؛

١- نازو نیعمه‌تی زۆرو زه‌به‌ن.

٢- بالغ بوون و پینگه‌شتنی مندالی که‌نیزه‌که‌کان.

٣- خۆینده‌وه‌ی قورشان له‌ لایه‌ن عه‌ره‌بی لاوه‌کی و عه‌جه‌مه‌وه.

هه‌روه‌ك پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی "بی باوه‌ری له‌حالی نه‌بوونه‌وه (له‌ تینه‌گه‌شته‌وه) سه‌ر هه‌لده‌دات، ته‌گه‌ر له‌ به‌ندو نایه‌ته‌کانی دین شتیکیان لی‌ ئالۆز بوو زۆر له‌ خۆیان ده‌که‌ن و بیده‌عه‌ دروست ده‌که‌ن".

له‌م لێدوانه‌دا تیبینی ئه‌وه ده‌که‌مین که‌ ئیمامی عوسمان ئومه‌تی به‌ گشتی هانداوه‌ شوینكه‌وته‌ی قورشان و فه‌رموده‌ بن و زۆر له‌ خۆیان نه‌که‌ن و شتی تازه‌ نه‌خه‌نه‌ ناو دینه‌وه‌، ناگا‌داریان ده‌کات ته‌گه‌ر سی‌ نه‌هامه‌تی ڕووی تیکردن ئه‌وه‌ حالیان خراپ ده‌بیته‌ و له‌ چاکه‌وه‌ ده‌گۆریت (نازونیعمه‌تی زۆر که‌ نه‌فسی نینسان بایه‌لان ده‌کات و به‌ره‌و که‌شه‌بازی پالی پتوه‌ ده‌نی و ده‌بیته‌ کۆسپی سه‌ر ڕینگه‌ی تیکۆشان و جیهاد و ده‌یچه‌رخینی به‌ره‌و به‌تالی و ته‌مه‌لی، ته‌نانه‌ت وای لێده‌کات چالاکیی هه‌لده‌وه‌شیینیته‌ و هه‌لمه‌تی ده‌پوکیینیته‌وه‌، هه‌روه‌ها پینگه‌شتنی مندالی که‌نیزه‌که‌کان به‌ درێژایی میژوو ئهم ئومه‌ته‌یان گه‌ستوه‌ه. برینی ئه‌مانه‌ له‌ ناو کۆمه‌لگای ئیسلامدا له‌رووی سیاسی و ناینی و کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌ دیاره‌، هه‌روه‌ها قورشان خۆیندن له‌لایه‌ن عه‌ره‌بی ده‌شته‌کی و عه‌جه‌مه‌وه‌، له‌م وته‌یه‌دا ئیمامی عوسمان مه‌به‌ستی سه‌روشتی ده‌رونی عه‌ره‌بی ده‌شته‌کییه‌کانه‌ که‌ ده‌رون و شکن و دل‌ په‌قن و ڕێنمایی قورشان ناگاته‌ شوینیکی باش له‌ دلێاندا، مه‌به‌ستی له‌عه‌جه‌مه‌کانیش ئه‌وه‌یه‌ ئه‌مانه‌ داب و نه‌ریتیان به‌ میرات بۆ جیماوه‌ و په‌وشتی کۆنیان پتوه‌ نووساوه‌، ئه‌مانه‌ دوری ده‌خاته‌ نێوان ئه‌وان و قورشان و

^١ تاریخ الطبری (١٢/٢٤٥).

سوننهت. لهراستیدا ههرواش بوو شوینهواری خراپی عه‌ره‌به ده‌شته‌کییه‌کانو خه‌وارچه‌کان ده‌رکه‌وتن که زۆر ده‌رون وشکو دل‌ه‌ق بوونو له هه‌مان کاتدا خوینه‌وارترین که‌سیشبوون بۆ قورئان به‌لام دووربوون له تیگه‌یشتنی، پاشان شوینه‌واری خراپی عه‌جه‌مه‌کانیش ده‌رکه‌وت که چهند دژایه‌تی ئیسلامیان کرد به‌وه‌ی مه‌زه‌به‌گه‌رییان هێنایه‌ ناوه‌و راوبۆچوونی زۆریان هه‌لبه‌ستو بوو به‌ موسیبه‌تی موسلمانان، زۆربه‌ی سه‌رلێشێواوه‌کان له‌مانه‌ بوونو له‌میژووی ئیسلامدا ترسناکترین پۆلیان هه‌بوو^(۱).

دووهم: سه‌رچاوه‌ی بالای ولات

ئیمامی عوسمان، رایگه‌یاند که سه‌رچاوه‌ی هه‌ره‌ بالای ولات په‌رتوکی خوداو سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و شوین پی هه‌لگرتنی هه‌ردوو شیخه‌که‌یه‌ (ئیمامی نه‌بویه‌که‌رو عومه‌ر) پاشان فه‌رمووی "من شوینکه‌وته‌م نه‌ک بیده‌چی، چاک بزانی بۆتان هه‌یه‌ سی شت له‌سه‌ر من حسیب بکه‌ن، قورئان و سوننه‌ت و شوینکه‌وته‌نی پیشینانی خۆم، به‌تایبه‌ت له‌و کاروبارانیه‌ی که‌ئێوه‌ رێکوپێک بوون له‌سه‌ری و کرده‌وتان پی کردووه‌"^(۲).

۱- سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌مه‌ په‌رتوکه‌که‌ی خودای گه‌وره‌یه‌ هه‌روه‌ک خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا) (النساء: ۱۰۵).

په‌رتوکه‌که‌ی خوادی گه‌وره‌ داباریوه‌ به‌سه‌ر نه‌و نه‌حکامه‌ شه‌رعیانه‌ی که‌ په‌یوه‌ستن به‌ کاروباری ژیانه‌وه‌و بنه‌ماو حوکمه‌ پراوه‌کانی له‌خۆگرتووه‌، بۆ به‌رپێوه‌بردنی گشت شیوازه‌کانی ژیان و هه‌موو نه‌و شتانه‌شی بۆ موسلمانان روون کردۆته‌وه‌ که‌ پیتی ئاتاجن له‌ بنچینه‌کانی حوکمپانی بۆ نه‌وه‌ی به‌ پاک‌ی له‌سه‌ری بپۆن و بژین.

۲- سوننه‌تی راسته‌قینه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، نه‌و سوننه‌ته‌ خاویانه‌ی که‌ بنه‌ماکانی ئیسلام له‌ نه‌ستۆ ده‌گریته‌و هه‌ر له‌پراوانگه‌ی فه‌رمووده‌وه‌ ده‌کریت شیوه‌ی جیبه‌جێکردن و پیاده‌کردنی نه‌حکامه‌کانی قورئان ده‌ریئین^(۳).

^۱ عثمان بن عفان - صادق عرجون (ص ۱۹۹).

^۲ تاریخ الطبری (۴۴۳/۵).

^۳ فقه التمكن في القرآن الكريم - الصلابي (ص ۴۳۲).

٣- شوینکه وتنی ههردوو شه یخه که (نیمامی نه بویه کرو عومەر) ^(١)، پیغه مبهەر ﷺ ده فەرمویت "وابه سته بن بهو دوانه ی که له دوا ی منه وه دین: نه بویه کرو عومەر"، ده ولته تی عوسمان، ملکه چو پابه ندی شه ریه تی شکۆداری نیسلام بووه له سه روی هه موو بۆ چوون و پایه که وه داینا وه، ده ولته تی نیسلامی به ده ولته تی شه ریه ت ناسرا وه وینه یه کی پرشن گداری دروست کردوه و نمونه یه کی زیندووی بهرچاوی هه بووه وه موو ده زگا کانی ولات ملکه چی نه حکامه کانی شه ریه تی نیسلام بووه، به تاییه تی عه داله ت ریکی شه ریه ت بووه نه پیشکه وت، وه نه لیبی دوا که وتوه، چونکه کۆمه لگه کۆمه لگای ها وه لآن بووه، حاکم و مه حکوم وه یه گویا ریه لیان کردوه یه که عجار بۆ خودای گه وه و پیغه مبهەر ﷺ پاشان بۆ خه لیفه، هه وه که پیغه مبهەر ﷺ پیتی فەرموون "هه میشه گویا ریه ل بن بۆ چاکه و یاخی بن له خرا به" ^(٢) بالی شه ریه ت به سه ر ده ولته تی خه لیفه کاندای سه نگین بووه و تاییه ته ندیبی حوکه مه ته کانیان بووه.

حوکه مرانی خه لیفه راشیده کان به چهند تاییه ته ییه که جیا ده کریتته وه له حوکه مه کانی تر وه که:

١- تاییه ته ندیبی دیاری ولاتی خه لیفه کان، تیهه لکیش کردنی نیوان کاروباری دین و دنیا بووه، واته دین و دنیا یان به شیوه یه کی هه کیمانه ناوینه کردبوو.

٢- ولاتی خه لیفه کان خۆی خستوه ته ژیر رکیفی نه حکامه کانی شه ر.

٣- خه لافه تیان به ره و یه کیتیبی و یه کگرتنی جیهانی نیسلامی بهرپه وه ده برد ^(٣).

سینه م: مافی گهل له دادگایی کردنی خه لیفه دا

گهل بۆی هه بووه لی پرسینه وه بکات له کاروباره کانی خه لیفه دا، چونکه ده سه لاتی خه لیفه ده سه لاتیکی ره ها نییه، به لکو به سترا وه به دوو بهنده وه.

١- خه لیفه نا ییت سه ریچی ده قیکی راشکا و بکات، (ده قی قورئان و سونه ت)، نه وکاره ی خه لیفه ده یکات، به ریککه وتن بیت و له گهل نا وه پۆک و چه مکی نیسلامدا بگو نجیت.

^١ صحیح سنن الترمذی (٣/٢٠٠).

^٢ بخاری رقم (٧١٤٥).

^٣ فقه الخلافة - للسهروري.

۲- نابیت پیچهوانه‌ی ئەو شتانه‌بیت، که ئومەتی ئیسلام لەسەری پێککەوتوو و نابیت بە مەیلی خۆی زیاده‌پەوی بکات. بە پیتی ئەم دوو بەنده خەلیفە‌ی ولاتی ئیسلام بریکارو جینگری ئومەتە، لەبەپاری گەلەو دەسلاتی بەرقەرار دەبیت و ماوەی حوکمرانی دیاری دەکریت و ئومەت دەتوانیت ئەم دەسلاتە پەرە پێدات و فراوانی بکات، بە هەمان شێوە دەتوانیت بەرتەسکیشی بکات یان مەرج و بەندی بۆ دابنیت هەركات بەرژووە‌ندییه‌کانی تێدا بەدیکرد یان پەنایەکی چاکتری دۆزییەو بە پێوە‌بردنی فەرمانە‌کانی خودای گەورە سودی ئومەت^(۱)، بێگومان ئەم کارانەش بە دەستە‌ی راویژووە‌سی لێزان دەکریت. ئیمامی عوسمان جەختی لەو دە‌کردووە که ئومەت مافی لێپرسنە‌و و لێپێچینە‌و‌ی خەلیفە‌یان هەیه، هەر‌و‌هه‌ خۆی دە‌فەر‌مویت "ئە‌گەر لە‌پەر‌تو‌که‌ی خودای گەورە‌دا دۆزیتانە‌و که هەردو‌پێم ب‌جە‌مه ناو کۆت و زنجیره‌و، ئی‌تو هەردو پێم ب‌جە‌نه کۆت و زنجیره‌و"، کۆ‌مه‌لێک خۆ‌پیشاندانیان کرد بۆ لێپێچینە‌و لە‌سەر هە‌ندێک کردار که پە‌خنە‌یان هە‌بوو لێ، ئیمامی عوسمان ملکه‌چی کردو خواستە‌کانی قبوڵ کردن و نکولی نە‌کرد لە‌م حە‌ق‌دا و ژۆر بە‌پێ‌زە‌و نامادە‌یی خۆی دەر‌پری بۆ چاک‌کردنی ئە‌و شتە‌ی که پێ‌ ده‌چی هە‌لە‌ی تێدا کرد‌بیت و تێدا لە‌سەر هیدایەت نەرۆشت‌بیت^(۲).

چوارەم: راویژ‌کردن

یە‌کیکی تر لە‌بن‌چینه‌ مسۆ‌گەرە‌کانی دە‌وڵە‌تی ئیسلامی راویژ‌کردنی والی و سەر‌له‌شکرو کاربە‌دە‌ستانی ولاتە‌ له‌گە‌ل گە‌ل و موس‌لماناندا هیچ دە‌ستورێک نە‌دە‌ن بە‌بی راویژ‌کردن، خودای گە‌ورە‌ له‌مبارە‌یه‌و دە‌فەر‌مویت "قَبِمَا رَحْمَةً مِّنَ اللَّهِ لَئِنْ لَّمْ يَكُنْ قَدْ غَلِظَ الْقَلْبُ لَأَنْفَضُوهُ مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ (آل عمران: ۱۵۹)، هەر‌و‌هه‌ د‌قه‌‌فەر‌مویت "وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (الشورى: ۳۸).

^۱ الدولة السيادة - فتحي عبدالكريم (ص ۲۶۸).

^۲ الدولة السيادة (ص ۳۷۹).

ئىمامى عوسمان، له دهوله ته كهيدا ليژنه يه كى بۆ راويژ كردن دروست كردبوو له هاوهاله مەزنە كانی پيغه مەبەر ﷺ ئەم ليژنه يەش له كۆچەريان و ئەنسار^(١) پيڤكهاتبوو بە راشكاوى داواى ده كرد لەسەر لەشكرو پۆليسەكان و دەيوت: "لەسەر كارەكانتەن بەردەوام بن و بە كۆچكردنى ئىمامى عومەر واز مەهێنن و مەيگۆژن. لەهەرشتيڤا تەلخى و ئالۆزى هاتە پيژان پەوانەى لای ئىمەى بکەن هەتا كۆيونەوه و راويژى لەسەر بکەين و وهلامتان بدەينەوه"^(٢). سەرلهشكەرەكان دەستيان گرتبوو بەم ياداشتەوه و هەركات بيان ويستايە هەنگاو بنين بۆ رزگارکردنى شويتنيك ئيزنيان وەردهگرت و راويژيان دەکرد، ئەويش هەلدهستا بە رۆلى خۆى و هاوهالانى كۆدەكردهوه پرسى پيڤدەكرنو دەنگى ئەژمار دەکردن دەنگى لى وەردهگرتن و نەخشەيه كى گونجاوى ليوەردهگرتن، پاشان مۆلتەتى هەستانى دەدان جارتيك لەجاران (عەبدوللای ئەبى سەرح) نووسراويكى نووسى بۆ ئىمامى عوسمان و داواى لى كردبوو مۆلى بدات دەورەبەرى ئەفريقا رزگار بكات^(٣)، لەبەر ئەوهى نزىكى دورگەى رۆمەكانە. ئىمامى عوسمان دواى راويژکردن، وهلامى دايهوه و خەلكيكي زۆرى بۆ ناردن^(٤)، هەروەها موعاويەى كورپى ئەبوسوفيان كاتيڤ ويستى دورگەى قوبروس رزگار بكات، نووسراويكى نووسى بۆ پابەرى بالاي گشت ئومەت، واتە خەليفە، داواى رپڤه پيڤدانى كرد و وهلامى بۆ نەهاتەوه تا دواى دانىشتن و راويژکردن و باسى بابەتەكە، پاشان رپڤه گەى بۆ كردهوه^(٥)، هەروەك ئىمامى عوسمان لەگەل هاوهاله مەزنەكاندا دەيکرد، بۆ نمونە بۆ كۆكردنەوهى قورنان راويژى پيڤکردن، بۆ كوشتنى عەبدوللای كورپى ئىمامى عومەر له حەقى هورمزاند، بەمشيويه هەولئى داوه بۆ بنه بركردنى ئاژاوه و كيڤشە قەزاييه كان. جگە لەمانەش له كۆمەلتيك هەلويست و پرودادا كە بەرپۆشنى باسى دەكەين.

^١ الادارة العسكرية في الدولة الاسلامية (ص ٣٧٩).

^٢ المصدر نفسه (ص ٢٧٧).

^٣ فتوح مصر (ص ٨٣).

^٤ المصدر نفسه (ص ١٨٣).

^٥ المصدر نفسه.

پینځهم: دادپه‌روه‌ری و یه‌کسانی

یه‌کیک له‌ئامانجه‌کانی حکومه‌تی نیسلام به‌ته‌نگه‌وه‌بوونی دامه‌زراندنی بنه‌ماکانی رژی‌می نیسلامه‌که رینگه‌خۆشده‌کات بۆ پینکه‌وه‌نانی کۆمه‌لگای موسلمانان و گرن‌گترین بنه‌ماش دادپه‌روه‌ری و یه‌کسانییه. عوسمان نام‌ه‌ی نووسی بۆ خه‌لکی شاره‌کان و فهرمووی "فهرمان به‌چاکه‌بکه‌ن و رینگری له‌خراپه‌بکه‌ن، با هیچ موسلمانیک خۆی زه‌بوون نه‌کات من له‌گه‌ل لاوازو چه‌وساوه‌دام گهر زولمی لی کراییت دژی هه‌موو به‌هیزیکم"^(۱).

به‌راستی سیاسه‌تی نیمامی عوسمان له‌سه‌ر دادپه‌روه‌ری ده‌رۆشت، بۆ نمونه‌داری هه‌دی دا له‌ (وه‌لیدی کورپی عه‌قه‌به‌ی والی کوفه)، که برای دایکی خۆی بوو له‌سه‌ر شایه‌تی نه‌و شایه‌تانه‌ی وتیان مه‌ی خواردۆته‌وه، پاشان له‌والیه‌تی لایبرد، نه‌م چه‌رۆکه به‌دریژی ده‌بینین له‌مه‌ولاو نه‌بی موسای نه‌شعه‌ری خسته‌جینگه‌که‌ی. ده‌گێر نه‌وه جارێکیان نیمامی عوسمان توپه‌بووه له‌خزمه‌تکاره‌که‌ی و گویتی باداووه و نازاری پینگه‌یانندوه، نه‌و شه‌وه نیمامی عوسمان نه‌یتوانیوه بجه‌وی به‌حواله‌وه هه‌تا بانگی خزمه‌تکاره‌که‌ی ده‌کات بۆ ژووره‌که‌ی خۆی و فهرمانی پیده‌کات تۆله‌ی خۆی بکاته‌وه و گویتی با بدات، له‌سه‌ره‌تادا خزمه‌تکاره‌که‌ قه‌بوڵی نه‌کردوه و حاشای کردوه، نیمامی عوسمان پیداگری ده‌کات، خزمه‌تکاره‌که‌ش به‌قه‌سی ده‌کات و گویتی خه‌لیفه با ده‌دات^(۲).

شه‌شه‌م: نازادییه‌کان

په‌یامی نازادی یه‌کیکه‌ له‌ ده‌ستپێکه‌ بایه‌خداره‌کانی حوکمرانی له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه‌راشیدیینه‌کاندا. ئاینی نیسلام ده‌سته‌به‌ری نازادییه‌کانی خه‌لکی به‌گشتیی کردوه له‌ چوارچێوه‌ی سنووری شه‌رعی نیسلامدا. خۆی راست ده‌وی بانگه‌وازی نیسلام بۆ نازادکردنی خه‌لکه‌و به‌گشتیی ئاینیکی نازادبخو‌زای وه‌کو نیسلام ده‌گه‌مه‌ نه‌موونه‌ی هه‌بیت له‌ میژوودا.

^۱ تاریخ الطبری (۴/۴۱۴).

^۲ نظام الحكم في عهد خلفاء الراشدين - حمد محمد الصمد (۱۴۹).

له سهرده می خهلیفه راشیدینه کاندای نازادییه کان گشتی بووه، وه کو نازادیی بیروپرای نایینی (عه قیده) و نازادی گوێزانه وه مافی نارامی و ناسایشکردن و پاراستنی خانوبه ره و نازادی سامان^(۱)، دارایی تاکه که سو نازادیی راوبۆچوون.

حه وه ته م: پێگهی و قه ده غه کردن

نه میری نیمانداران نیمامی عوسمان گرنگیدا به قه ده غه کردن و پێگریکردن له هه ندیک هه لسوکه وه و کرده وه ی خراپ، نه و کارانه ش، که قه ده غه ی کردبوو وه ک: ۱- لاری هه بووه له پۆشینی جلویه رگی زهرد کراو یه کیئک له پێگرییه کانی نه وه بوو نکولی کرد له (موحه ممدی کوپی جه عفه ری نه بی تالیب) که جلویه رگی زهرد کراو بکاته به ری. له نه به وه ره یه وه پیاوایت کراوه ده لیت "نیمامی عوسمان چوو بۆ حه ج کردن بۆ مه ککه، خێزانه که ی (موحه ممدی کوپی جه عفه ر) چوو له گه ل میژده که یدا تابه یانی مایه وه، به یانی که موحه ممد ده رچوو بۆنی عه تری لیڤه هاتو، خا ولییه کی (زهرد کراو) و سوری تۆخی پێچابوو به خۆیه وه، خه لکی گه شتنه (مه له ل) شوێنی که له نیوان مه ککه و مه دینه - پێش نه وه ی ئیواره برۆن نیمامی عوسمان موحه ممدی بی نی قه لس بوو، داخیکی هه لکیشاو فره مویی ئایا (جلی زهرد کراو) ده که یته به ر له کاتی که دا پێغه مبه ر ﷺ نه هی لی کردوه؟^(۲)

۲- نکولی له و نافرته تانه کردوه که له سوپی مانگانه دا بوون و یستویانه به چن بۆ حه ج یان عه مره، ته نانه ت نه و ژنانه ی که به و حاله بوون و ده چوون بۆ حه ج یان عه مره، ده یگه پاندنه وه، عه بدولپه زاق له موچه هی ده وه ریوایه تی کردوه ده لیت: "نیمامی عومه رو عوسمان نه و جۆره نافرته تانه یان له ناوچه ی جوحفه و زیلحو له یفه ده گه پاندنه وه. ۳- فره مانی ده کرد هه رچی کۆتره سه ر به ریت. خه لکی مه نه ک کرد له خه ری که بوون به کۆتر بازی و کایه ی کۆترانه وه به تابه تی کاتی که بوو به دیارده یه کی به رچاو و گوژه رانی خه لک خۆش بوو، فره مانی ده کرد که سه ریان به رن. نیمامی بوخاری له حه سه نه وه

^۱ المصدر نفسه (۱۵۷ - ۱۵۸).

^۲ المسند رقم (۵۱۷).

رپوایه‌تی کردووه ده‌لێت: "بیستم له ئیمامی عوسمان له وتاره‌کهیدا نه‌م‌ری ده‌کرد سه‌گه‌کان بکوژن و کوژره‌کان سه‌ربهرن"^(۱).

۴- یاری تاو‌له‌ی قه‌ده‌غه کردووه. ئیمامی عوسمان یاری تاو‌له‌ی قه‌ده‌غه کردو فەرمانی کرد له مالی هه‌رکه‌سی‌کدا هه‌بوو بیسوتینن. ئیمامی به‌یهه‌قی له زوبه‌ید هه‌له‌توه رپوایه‌تی کردووه، ئیمامی عوسمان له‌سه‌ر مینبه‌ر وتویه‌تی "ئه‌ی خه‌لکینه ده‌خیلتان ب‌م قوما‌ر مه‌که‌ن، (مه‌به‌ستی تاو‌له‌ بوو) پێم گه‌یشته‌وه کو‌مه‌لێک خه‌لک قوما‌ری هه‌یه، هه‌رکه‌س له‌مالیایه‌تی با بیشکینن یان بیسوتینن". جارێکی تر ئیمامی عوسمان فەرمووی خه‌لکینه‌ من له‌ باره‌ی تاو‌له‌ قسه‌م بۆ کردن به‌لام وابزانم فێتان نه‌داوه وایه‌رده‌که‌مه‌وه فەرمان بکه‌م باوه‌شێک پوشم بۆ بینن مالی ئه‌و که‌سانه‌ بسوتینم که تاو‌له‌ی تێدا‌یه"^(۲).

۵- شاره‌به‌ده‌رکردنی ئه‌وانه‌ی گرفتیار لی داکه‌وتوه یان چه‌کیان پ‌اساندوه‌ته‌وه‌و خۆیان نواندوه له شاری مه‌دینه‌دا. رینگریه‌کی تری ئه‌وه‌بوو دژایه‌تی ئه‌و که‌سانه‌ی ده‌کردو شاره‌به‌ده‌ری ده‌کردن، که‌ نا‌زاوه‌و موشکیله‌یان دروست کردووه یان تفه‌نگیان له‌گه‌ڵ خۆیان هه‌لگرتوه له‌ ناو شاردا. له‌ سالمی کورێ عه‌بدوللاوه رپوایه‌ت کراوه ده‌لێت "ئیمامی عوسمان هه‌یج که‌سی‌کی له‌وانه‌ قبو‌ل نه‌ده‌کرد که‌ سه‌ر به‌ گو‌به‌ندو موشکیلاوین و ئه‌وانه‌ش که‌ چه‌کیان ده‌کرده‌ شان و خۆیان ده‌رده‌خست. عوسمان، جگه‌ له‌ گو‌چان هه‌یجی تری قبو‌ل نه‌ده‌کرد"^(۳).

۶- لی‌دانی ئه‌وانه‌ی که‌ مامی پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌که‌م ده‌زانن و سوکی ده‌که‌ن و لی‌ی ده‌خوینن. له‌ سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی خۆیدا لی‌دانی کابرایه‌کی کرد که له‌ ده‌مه‌قاله‌یه‌کدا سوکایه‌تی به‌ عه‌باسی مامی پێغه‌مبه‌ر ﷺ کردبوو، پێیان وت "بۆ ئه‌م لی‌دانه‌ بیانوت هه‌یه؟ فەرمووی: پێغه‌مبه‌ر ﷺ مامی به‌ گه‌وره‌و به‌رێز بزانی‌ت، ئێمه‌ش مو‌لّه‌ت بده‌ین

^۱ باب ذیح الحام (الادب المفرد) رقم (۱۳۰۷).

^۲ السنن الکبری - کتاب الشهادات (۱/۲۱۵).

^۳ تاریخ الطبری (۶/۴۱۴).

خەلکی سوکایەتی پێ بکات و لێی بخوێنێ، هەرکەسێ وابکات و پێی رازیبێت ئەو
پێچەوانەی رەوشتی پێغەمبەر ﷺ" (١).

٧- ئارەقی یاساغ کردوو، چونکە باوکی پێسەکانە. ئیمامی نەسائی و بەیەهقی
لەسۆننەتەکانیاندا رێوایانکردوو، ئیمامی عوسمانی کۆری عەفان فەرمووەتی
"دوورکەونەو لەمە، چونکە باوکی پێسییەکانە. پیاویک لەسەر دەمی پێش ئێو
خودا پەرستی کردوو، ئافەرەتێک لێی ئالاه و رەوتی لێ شیواندوو، رۆژی کەنیزە کە
خۆی دەنێری بە شوین پیاو کەدا پێی دەلێت خانە کەم بانگت دەکات، بۆ شایەتیدان،
پیاو کەش لە گەڵ کەنیزە کە چوو هەتا رۆشتە ژووری ئافەرەتە کە. لەدەرگای یە کەم
چۆتە ژوورەو، دوو هاتە رێگە، هەر وەها رۆشت هەتا گەشتە ئافەرەتێکی جوان و
جەو نەیک ئارەقی لەلابوو، خانە کە وتی: وەللاهی بۆ شایەتیدان بانگم نەکردوێت بۆ
ئەو بانگم کردوێت کە کاری سێکسێم لە گەڵدا بکەیت، یان پێکێک ئارەق بخۆیت، یان
ئەم منداڵە بکوژیت، پیاو کە وتی: باشە جامێک لە ئارەقە کە دەخۆم، جامێکی خوارد،
وتی: زیاتر بۆ تێکە وازی نەهێنا هەتا مەستبوو، لە گەڵ ژنە کە زینای کردو
منداڵە کەشی کوشتم دوور کەونەو لە ئارەق وەللاهی مە خواردنەو و ئیماندارێ
هەرگیز پێکەو کۆنابنەو و هەمیشە یەکیکیان ئەوی تریان تاردەنێت" (٢).

٨- وتارەکانی ئیمامی عوسمان و هەندێک لە حیکمەتەکانی لەناو خەلکدا

أ - وتاریک دەربارە ی رۆژی دوا یی و خۆسازدان بۆی.

حەسەنی بەسری دەلێت: "ئیمامی عوسمان وتاریکی دا پاش سوپاس و ستایشی
خودای گەرە فەرمووی: ئەی خەلکێنە لە خودا بترسن، چونکە لەخودا ترسان
سەرما یە، ئاقلترین کەس ئەو یە سەر زەنشتی دەرونی خۆی بکات و بۆ دوا ی مەرگ
کار بکات و لە نوری خودای گەرە بە دەست یبێت بۆ رۆشنایی ناو گۆرە کە ی، با
هەموومان بترسین لەو ی خودای گەرە بە کویری حەرمان بکات و لە دنیا شدا چاوساغ
بووین، فەرموودە تێر و تەسە لەکانی پێغەمبەر ﷺ بەسە بۆ کەسێ ئاقل ئەو کەسانە ی

١ المصدر نفسه (٤١٧/٥).

٢ سنن النسائي - كتاب الاشرية (ص ٥٣).

له دنیادا یاخی بوون له قیامه تدا له شوینیکی دوروهه بانگ ده کرین". ههروهه
 فەرموویه تی "چاک بزانی هه رکه سیکی خودای له گه لدا بیته له هیچ شتیکی باکی نییه و
 هه رکه سیکی ش خوی گه روه شکستی بکات نیتەر هانا بۆ کوێ ده بات؟ چ په نایه کی
 ده ست ده که وێ؟" (۱). له ئیمامی عوسمانه وه رپوایهت کراوه که پیغه مبه ر ﷺ
 فەرموویه تی "له پۆژی په سلاندا تۆله ی ناژه لی کوژ ده سه نریت له ناژه لی شاخدار" (۲).

ب - وه بیر هینانه وه ی ره وشته به رخه کان

ئیمامی عوسمان ده فەرمویت: "وه لاهی ئیمه هاو پێه تی پیغه مبه رمان کردووه ﷺ
 له مال و له ده ره وه. نه و، له گه لمان سه ردانی نه خو شانی کردووه و مردووی ناشتوه،
 له گه لمان غه زای کردووه و بۆ نا ره حه تی زۆرو که م، سه رخو شی لی کردوین و دلی
 داوینه ته وه، که چی خه لکانی که هه ن من فیری ره وشته کانی نه و ده که ن به لام پیده چیته
 هه رگیز پیغه مبه ریان ﷺ نه دی بیته" (۳).

ج - نه و حیکمه تانه ی که له ناو خه لکدا باوه.

ئیمامی عوسمان ده لیت: "نه گه ر دلمان پاک و خاوین بیته هه رگیز له فەرمایشته کانی
 خودای گه روه تیر نابین و تاسقیمان ناشکی" (۴)، هه روه ها ده لیت: "هیچ گونا هینیکی
 په نهانی ناشار د ریتته وه ئیلا خودای گه روه له سه ر شاشه ی ده موچا و یان به هه له و
 سوتانه وه ی زمانی خاوه نه که ی، ناشکرای ده کات" (۵).

هه روه ها ده لیت: "هه لپ و ماش بۆ دنیا تاریکی دل به لام غه م و په ژاره بۆ قیامهت
 رو شنایی دل" (۶). هه روه ها ده لیت: "له پۆژانی ناژاوه و نا شویدا له خودای گه روه

۱ صحیح التوثیق فی سیره وحیاء ذی النورین (ص ۱۰۷).

۲ الموعظة الحدیثیو رقم (۵۲۰).

۳ صحیح التوثیق فی سیره وحیاء ذی النورین (ص ۱۰۷).

۴ جامع العلوم والحکم (ص ۳۶۲).

۵ فوائد الکلام للخلفاء الکرام (ص ۲۸۹).

۶ الاستعداد لیوم المعاد (ص ۹).

ده پارێمهوه نه گهر زولم کردیئت لیم خوش بیئت، خو نه گهر زولمیشم لی کرایئت له هه موو کهس ده بوورم و ده ییه خشم"^(۱).

ههروهها ده لیئت: "هه مووشت به لایه کی هه یه و هه موو به هه ریه ک دوژمنی کی هه یه، به لای نه م دینه و دوژمنی نه م به هه ریه ئیسلامه (توانجگرو داخ له دله کانیه تی)، چونکه کاتی ک ده تان بینن خو شییان لی تان نایه و هه رگرفتیک بیته ریتان پییان خو شه. ناحزه کان وه کو نه عامه کان وان".

کاتی ک عه بدوللای کورێ زوییر له رزگار کردنی نه فریقا گه رایه وه ئیمامی عوسمان فه رمانی پیکرد و تارێ ک بدات، پاشان که عه بدوللا له وتاره کی بویه وه ئیمامی عوسمان فه رمووی "به گزه ی که سایه تی باوک و براکان، ژن بخوازن"، له نه وه کانی نه بویه کردا هه یچ کورپیکم نه دیوه نه وه نه دی عه بدوللا لی بیجیئت، عه بدوللای کورێ زوییر کورێ نه سمای کچی ئیمامی نه بویه کره، مه به ستی نه وه بوو، که عه بدوللا له باپه ری چوه له زیره کی و بویری و له زمان پارا ویدا"^(۲).

ههروهها ده لیئت: "هه یچ که سی ک نییه کاری ک بکاته پیه ی خوی ئیلا خدای گه وه به رگی نه و ئیش و هه رمانه ده کاته به ری"^(۳). ههروهها ده لیئت: "ئیماندار له تو بی پینج تر سدا یه، یه که میان ترسی خدای گه وه که ئیمان ه کی لی نه سین یته وه، دو وه ترسان له فریشته پاکه کان، که گونا هه کانی له سه ر ده نووسن و رۆژی قیامه ت پیی رسوا ده بیئت، سی هه م ترسان له شه ی تان که کرده وه کانی لی هه ل نه وه شین یه وه. چاره م ترسان له فریشته ی گیان کی شان که له نا کاو گیانی نه کی شیت و نه م له بی نا گاییدا بیئت، پینجه م ترسان له دنیا که فریوی نه دات و مه شغو لی نه کات"^(۴).

ههروهها ده لیئت "تام و چیژی عیبا ده تم له چوار شتا به دی کردو وه، یه که م له جیبه جی کاردنی فه رزه کانی خدای گه وه ردا، دو وه دو ور که و تنه وه له حه رامه کان،

^۱ جمع الأمثال (۴۵۳/۲۰).

^۲ فوائد الکلام (ص ۲۷۱).

^۳ الراهد للامام الاحمد (۱۵۸).

^۴ فوائد الکلام الخلفاء الکرام (ص ۲۷۸).

سییم فەرمانکردن به چاکه و چاوه‌پروانی پاداشته‌کە، چوارەم نەه‌ی کردن له خراپه‌و
خۆپاراستن له خەشمی خودای گه‌وره‌، هه‌ره‌ها ده‌لێت: "نەوه‌نده به‌سه بۆ تۆ
حه‌سوده‌کانت پێشده‌خۆن و تۆش دلشادی"^(۱).

۶- نیمامی عوسمان له‌گه‌ڵ شیعرو شاعیراندا

هه‌رچه‌نده ته‌مه‌نی خه‌لافه‌تی عوسمان، ماوه‌یه‌کی دوورودرێژی خایاندووه‌، که‌چی
هیچ سه‌رچاوه‌ و کتێبێک نیه‌ باسی په‌یوه‌ندی نێوان نیمامی عوسمان و شیعرو شاعیری
کردبێت، جگه‌ له‌ کتێبی (النزار القلیل). له‌م کتێبه‌دا هاتووه‌ که نیمامی عوسمان
هۆگری پێگه‌ و شوێنی نه‌و په‌یامه‌ بووه‌، که پێغه‌مبه‌ر ﷺ چه‌مکه‌کانی پۆشن
کردۆته‌وه‌ و پێشینانی وه‌کو نیمامی نه‌بویه‌کرو عومه‌ر له‌سه‌ری پۆشتوون. بێگومان
هه‌ریه‌ک له‌مانه‌ توانایه‌کی زۆریان هه‌بووه‌، بۆ نمونه نیمامی نه‌بویه‌کر ناسراوه‌ به
شاره‌زای ره‌چه‌له‌ک و شاره‌زاییه‌کی باشیشی هه‌بووه‌ ده‌رباره‌ی شیعرو خۆی شیعرو
دارشتووه‌، نیمامی عومه‌ریش ناسراوه‌ به‌هاندهری شیعرو شاعیران و هه‌رکات
رووبه‌پرووی هه‌ر کێشه‌و گرفتێک بووبێته‌وه‌ به‌دوودێره‌ شیعرو وه‌لامی داوه‌ته‌وه‌ و حه‌لی
کردووه‌، گه‌ر له‌مه‌ زیاتر له‌سه‌ری برۆین ده‌ر نه‌که‌وێت که شاعیربووه‌. نه‌گه‌ر خه‌لیفه‌ی
سییم نیمامی عوسمان یایه‌خی به‌ شیعرو نه‌دایه‌ت و شاعیرانی له‌خۆی نزیک نه‌کردبێته‌وه‌،
نه‌وا شه‌هیدکردنه‌کە له‌ لایه‌ن ناحه‌زه‌ بێ ناسته‌کانیه‌وه‌ ده‌رگای شیعری کرده‌وه
له‌شاعیران و له‌وکاته‌دا شیعری سیاسیی هاته‌ ئاراوه‌. به‌ تایبه‌ت بۆ شه‌هاده‌تی عوسمان
گریانیکی زۆری شاعیران به‌ شیعرو قه‌تاره‌ی به‌ستووه‌.

به‌لام نیمامی عوسمان په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ شاعیراندا نه‌بووه‌، کاریگه‌ر نه‌بوو پێیان
له‌سه‌رده‌می نه‌مدا شاعیره‌کان وازیان هێناو له‌شارو کۆشکی خه‌لافه‌تی ده‌رچوون به‌ره‌و
ده‌شت، هه‌رچه‌ند هه‌ندی بیتی لێوه‌ پێوایه‌ت کراوه‌ وه‌ک

چاک بزانه‌ هیچ سیفه‌تی وه‌ک سیفه‌تی خودا نیه‌

سیفه‌تی خودای گه‌وره‌ ناشکرایه‌ بابێ باوه‌ریش مل نه‌دا.

نه‌وه‌ی گشت هه‌رامه‌کانی چه‌شت تامه‌که‌یی پۆیی

^۱ المصدر نفسه.

گوناھو سەرشۆری ماوەتەو لە گەل پەنجە پۆیی

سەرەنجامی خراپە کاری هاویشتنە بەربارە

بێ خێرە ئەو لەزەتە ی کۆتاییە کە ی ئارە^(١)

ئەو پۆژە ی کە هەرچی و پەرچیە کان هەلیان کوتایە سەری کە بیکۆژن فەرمووی:

مەرگ دەبینم پیاو بە پێزە کان هەڵدەگرێ

بەلام سەرکەشە کانیش پەنایەکیان دەست ناکەوێ لە شارو لەدی^(٢).

کاتی ئابڵوقەیاندا لە خانوو کە ی خۆیدا فەرمووی:

خاوەن مالا لە مالاو دەرگاشی لی داخراو

کێتێک هاتوو مەرگ لە سەر لوتکە کە ی دانراو^(٣).

دلی گوشاد دەرون والا دەکات تا تێر ئەبێ

ئەو نەندە هۆگری دەبێ هەژاری هەژار دەبێ

هیچ تەنگوچە لە مەیه ک نییه کە تووشت بێ

نیلا شادومانی بەدوادا دی گەر سەبەرت هەبێ

نیمامی عوسمان سزای خستوو سەر شیعری جنیوودان و داشۆرین. هەروەها ئەو

شیعرانەشی کە پێنجەوانە ی ئەحکامی شەریعت بوو، وە پێخۆشە ئالبوو گوێبیستی

شیعری چاک و مەرۆڤ دۆستانە و ئاین پەرەرانە بیئت^(٤).

^١ شعراء الخلفاء - نیال تیسیر الحماش (ص ٢٧).

^٢ البداية والنهاية (١٠٢/٧).

^٣ المصدر نفسه.

^٤ ادب صدر لاسلام - واضح الصمد (ص ١٠٢).

باسی سییه م: گرنگترین ناكاره كانی (سیفاتی)

عوسمان، به كه سایه تییه کی رابه رو پیشهوا له قه لّم ده دریت و به سیفه تی رابه ریکی خوداناسیش ستایش ده کریت، ئیمه كه سایه تی ئهم پیشه وایه به چهند ره وشتیک کورت ده كهینه وه هه ندیکیشی به دوورو دریژی باس ده كهین.

گرنگترین سیفه تی ئیمامی عوسمان باوه ربوون به خودای گه وره بووه و بره وایه کی قایمی به رژی دواپی هه بووه. هه روه ها شاره زاییده کی باشیشی له شه ریعه تا هه بووه و متمانه یه کی سه نگینی به خودای گه وره هه بووه. عوسمان، له کارکردوهیدا راستگۆ بووه و لیاقه تی هه موو کاریکی هه بوو له هه لۆیست ده برینیشدا بویره مه رد بووه، له ژیاپی دونیادا كه م ویست بووه له تیکۆشاندا عه ودالی قوربانیدان بووه، له به رامبه ر خه لکدا خاكه ساربووه و نامۆزگاری خه لکی وه رگرتوه، خۆگرو هیمه تی به رز بووه ئیراده ی به هیز بووه توانای بریاردانی هه بووه. له کیشه و گرفته كاندا دادپه روه ر بووه توانای فیژکردن و سازدانی کادیری هه بووه جگه له مانه ش سیفه تی جوامیری هه بووه هه ر به هۆی ئهم سیفه ته قیادیانه شه وه توانیویه تی پارێزگاری له ولات بکات و خروقاته کان قه لاچۆ بکات. عوسمان، به فه زل و کۆمه کی خودای گه وره ئومه تی سه رخست به ره و نامانجه نه خشه بۆ کیشراوه کان به چهند قۆناغیکی پته و گرنگترین ئهو سیفه تانه ی که هه ولماندا تیشك بجهینه سه ری ئه مانه ن:

یه كه م: لیژانی و لیها تووی له رێنمایی كردن و راهیناندا

ئیمامی عوسمان به یه كه له زانا گه وره کان ده ناسریت له زانیی قورنان و سونه تدا، له مه ولا باسی چالاکییه فیه قیه یه كانی ده كهین له بواری دادگا و دارایی و جیهاددا، ئیمامی عوسمان زۆر په رۆش بووه بۆ شوێنكه وتنی رێنماییه كانی پیغه مبه ر ﷺ و نه بوبه كرو عومه ر.

عه بدوللای كۆپی عه دی ریه وایه تی کردوه بۆ عروه ی كۆپی زویتر كه میسه وه ری كۆپی مه خزه مه و عه بدولپه همانی كۆپی ئه سه وده پێیان وتوه وه ئه وه ناتوانیت به خاڵت بلیّ قسه له گه لّ ئیمامی عوسماندا بکات له باره ی وه لیدی كۆپی عه قبه وه كه زۆربه ی خه لکی گله یی له کرده وه كانی ده كهین، عه بدوللای ده ئیت: کاتی ئیمامی عوسمان ده رچوو

عوسمان، هۆگری پیغه مبه‌ر ﷺ بوو پێنمایی وزانسته‌که‌ی کردبووه زانایه‌کی گه‌وره بو قازانجی دین و دنیا، ئیمامی عوسمان لێزان و به‌توانابوو له به‌پێوه‌به‌ردنی گه‌له‌که‌یدا به‌ شیوه‌یه‌کی به‌ره‌م‌دار ناراسته‌ی ده‌کردن و ئه‌ركه‌کانی پێ نیشان ده‌دان و بۆچوونه‌ کامل بووه‌کانی له زانست و نه‌زموون و به‌رخوداندا پێشکesh ده‌کردن هه‌تا له‌بۆری بانگ‌خوای و په‌روه‌رده‌کردن و تیکۆشاندا سازى ده‌دان بۆ دیداری په‌روه‌ردگاریان. یه‌کیکی تر له‌ته‌وجیهاتی ئیمامی عوسمان، ئه‌و باسه‌یه‌ که له‌ وتاری به‌خه‌لیفه‌ بووندا فه‌رموی "خه‌لکینه‌ ئێوه له‌ کۆشک و ته‌لاردان و هه‌وارگه‌تان ئاوه‌دانه‌ بابه‌ چاکی و پاکی به‌رن هه‌روه‌ک زانیان له‌به‌ری به‌یاندا یان له‌په‌ری ئێواره‌دا گیانکێش هاته‌ سه‌رتان، چاک بزانی دنیا تێهه‌لکێش کراوه‌ له‌گه‌ڵ فیزو له‌خۆباییبۆندا، ژیا‌نی دنیا فریوتان نه‌دات و سه‌ره‌سه‌ریه‌کان به‌لێبۆرده‌یی و خودا فریوتان نه‌ده‌ن و په‌ند و هه‌رگرن له‌و شتانه‌ی به‌سه‌رتانا تێپه‌ریوه‌ قۆڵ هه‌لمان و له‌مس و بێناگا مه‌بن. کوا پۆله‌کانی دنیا و براکانی خۆهه‌ر سه‌رقاڵی دنیا بوون و نه‌مدیو و نه‌ودیوتان پێ ده‌کردو ئاوه‌دانیان ده‌کرده‌وه‌ و رایان ده‌ه‌وارد. ئایا ده‌توانن بێنه‌ فه‌رمان که‌واته‌ دنیا به‌ شیوه‌یه‌کی چاک به‌پێ بکه‌ن^(١)، خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی "وَاضْرِبْ لَهُم مِّثْلَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أُنزِلَتْهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا * (النَّمْلُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا) (الک‌هف: ٤٥ - ٤٦).

له‌م وتاره‌دا خه‌لیفه‌ی سێهه‌م مه‌به‌ستی ئه‌وه‌بوو خه‌لکی ناراسته‌ بکات و هانی بدات بۆ هه‌نگاوه‌لگرتن به‌ره‌و خودای گه‌وره‌ به‌شیوه‌یه‌که‌ که‌ زۆر پاپای دنیا نه‌بن، هه‌ر نه‌مه‌ش گو‌نجابوو که له‌م وتاره‌دا بو‌ترێ، چونکه‌ له‌م کاته‌دا ئیسلام له‌ پشوداندا بووه‌و که‌وتبووه‌ ناو جه‌رگه‌ی هه‌ریمه‌ پێ له‌ ته‌لارو کۆشکه‌کان و شاره‌ گه‌وره‌کان پزگار کرابوو دنیا به‌ به‌هه‌رو نێعمه‌ته‌کانیی‌هه‌ نامێزی کردبووه‌و خه‌لکی که‌وتبوونه‌ کێبه‌رکی و که‌رتی تاییه‌ت هاتبووه‌ ئاراوه‌، جگه‌ له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ وتاره‌که‌ بۆ ئه‌وانی تر زۆر شیاو و گو‌نجابوو. له‌ئیمامی عوسمانه‌وه‌ چه‌ندین فه‌رموده‌ پێوايه‌ت کراوه‌ که‌ ئوممه‌ت

^١ البداية والنهاية (ص ١٥٣/٧).

که لکی لی وەرده گریت، وه کو نه بو عهبدولپه جمانی سه له می بۆمان باس ده کات، لهو
 فرموده یه ش که له نیامی عوسمانی بیستوه و کاری پیکردوه سه عدی عوبه یدیش له
 عهبدولپه جمانی وه گرتوه، که پیغه مبه ر وَعَلَى اللَّهِ فرمویه تی: "باشترین کهستان نهو
 که سه یه قورئان زانییت و خه لکی فیر بکات" ^(۱)، ده لیت: "نه بو عهبدولپه جمان له
 حوجره ی نیامی عوسماندا فیری قورئان بووه، هه تا حه جاج ده لیت: "نیامی عوسمان
 نهو که سه بوو منی گه یانده نه م پله و پایه ی نیستا" ^(۲) له ریوایه تی شوعبه دا هاتوه
 نه بو عهبدولپه جمان ده لیت: "نیامی عوسمان منی گه یانده نه م پله و پایه، چونکه به
 چاکی فیری قورئانی کردبوو، نیامی عوسمان گه لیک فرموده ی پیغه مبه ری وَعَلَى اللَّهِ
 ریوایه ت کردوه، فرموده کانیش نه مانه ن:

۱- بایه خدان به ده ستنوژ

نیامی عوسمان له سه ر سه کۆیه ک ده ستنوژی شت و فرموی فرموده یه کتان بۆ
 ده گیرمه وه که له پیغه مبه ر وَعَلَى اللَّهِ بیستوه، نه گه ر له ترسی نهو نایه تی قورئان
 نه بویه بۆم باس نه ده کردن، بیستومه که پیغه مبه ر وَعَلَى اللَّهِ ده یفه رموو "هه رکه س
 ده ستنوژیکی باش بگریت و پاشان بچیت بۆ مزگه وت نوژ بکات به جه ماعه ت له م
 نوژوه تا نوژیکی تر که ده یکات خودای گه وره له گونا هه کانی نیوانیان ده بوریت" ^(۳).

۲- لاسایی کردنه وه ی پیغه مبه ر وَعَلَى اللَّهِ له ده ستنوژ گرتندا

له حیمرا نی کورپی نه بان ی عوسمانه وه ده لیت جار یکیان نیامی عوسمان داوای ناوی
 کردو ده ستی کرد به ده ستنوژ گرتن، ده ستی شوړدو ناوی را دا له ده م و لوتی و مشی
 کردو پاشان سی جار ده موچاوی شوړدو هه ردو و بالیشی سی جار شوړدو ده ستی هیئا
 به سه ریدا، پاشان پیتی شت و له کۆتا ییدا پیکه نی و فرموی پیغه مبه ر وَعَلَى اللَّهِ دیوه له م
 پارچه زه مینه دا داوای ناوی کردو وه کو چۆن من ده ستنوژم شت له به رچاوتان، ئاوه ها
 نه ویش ده ستنوژی گرت، پاشان پیکه نی و فرموی نه وه بۆچی نا پرسن چی منی

^۱ بخاری رقم (۵۰۴۸).

^۲ الکفاءة الادارية في السياسة الشرعية للقادری (ص ۹۳).

^۳ مسند احمد رقم (۴۰۰).

خستۆته پێكهێن؟ وتیان بهچی پێ نهكەنی ئەى پێغه مېهر ﷺ؟ فرموى هەر بهندهیهك دهستنیوژی گرت، كه ده موچاوى شت هەرتاوانێكى به روخسار كرديت دهسپێتهوه، هەركات باله كانی شت، گوناھى باله كانی دهسپێتهوه، كاتێك مهسحى سهرى كردو پێیه كانی شت به هه مان شیوه^(١).

٣- دهستنیوژ یه كێكه له تاوان شۆره كان

له نيمامى عوسمانه وه ده لیت "پێغه مېهر ﷺ فرمویهتى: هەر كەس دهستنیوژێكى تیرو تهسهل بگريت بهوشیوهیهى كه خودای گهوره فرمانى كردوه و نوژه فرهزه كانی بكات، ده بیته هۆى هه لوه رینی گوناھى ئەم نوژ تا نه و نوژه ی تری"^(٢).

٤- دهستنیوژێك و دوو پركات نوژ، تاوانه كان دهسپێتهوه

نيمامى عوسمان، له سه ر كورسییه ك بوو، بانگی ناوی كرد ، ئاوه كەى كرد به سه ر دهستی راستیدا و شۆردى، پاشان دهستی خسته ناو ده فره كه و سیجار دهستی شت و سى جارى تر رومه تى شت، دواى ئەوه ی ناوی را دا له دهم و لوتى و پاشان با لى هه تا نه نیشكى سیجار شت و پاشان دهستی هینا به سه ریدا و هه تا قوله پێى، سى جار پێكانى شت. پاشان فرموى: "بیستومه له پێغه مېهر ﷺ فرمویهتى: "هەر كەس دهستنیوژێك وه كو ئەم دهستنیوژه ی من بگريت و پاشان دوو پركات نوژ بكات و دا لفه و وردو كرد نه كات تێیدا، ئەوا خودای گهوره له گوناھى رابردوو داها توى خو ش ده بیته"^(٣).

٥- وشەى نیه تپاکی و وشەى ته قوا (خودا په رستى) (خۆپاریزی)

نيمامى عوسمان ده لیت بیستومه له پێغه مېهره وه ﷺ فرمویهتى "من وشه يه ك ده زاتم، هەر بهنده يه ك له دله وه به راستى بیلێ خودای گهوره هەرگیز نا یخاته ناو ناگره وه، عومهرى كوپى خه تتاب وتى: من پیت بلێم چیه؟، ئەو وشه يه نیه ت پاکیه، كه

^١ مسند أحمد رقم (٤١٥).

^٢ مسند أحمد رقم (٤٠٦).

^٣ مسند أحمد رقم (٤١٨).

خودای گهوره، پیڼغه مبهرو هاوه لانی پیوه په یوه ست کردووه و شه که ش وشه ی - ته قوا -
یه که پیڼغه مبهرو ﷺ زور هه ولیدا مامه که ی له سهره مهرگا بیلیت" (۱).

٦- چاک ناسینی خودای گهوره مروژ ده خاته به هه شته وه

له ئیمامی عوسمانه وه نه ویش له پیڼغه مبهرو وه ﷺ فرمویه تی "هه رکه س بریت و
به چاک زانیبیتی جگه له خودا، خودایه کی تر نییه، نه وه ده چیت به هه شته وه" (۲).

٧- هه سته نات و باقیات

له حارسی خزمه تکاری ئیمامی عوسمانه وه هاتووه، ده لیت رۆژێک ئیمامی عوسمان
دانیشت و ئیمه ش دانیشتین له ده وری و بانگیبژه که هات، ئیمام داوای ناوی کرد له
قاییکدا، که یه ک دو مشتی تیدا بوو، ده ستنوژی گرت. پاشان فرموی پیڼغه مبهرو ﷺ
دیوه ده ستنوژی گرتووه وه کو چۆن من گرتم له بهرچاوتان، پاشان فرمویه تی "هه رکه س
ده ستنوژیکی وه کو ئهم ده ستنوژی به گرت و نوژی که ی بکات، نوژی نیوه رۆ هه رچی
تاوانی کردووه له به یانی تا نیوه رۆ ده سپرته وه، که نیوژی عه سری کرد تاوانی نیوه رۆی تا
عه سری ده سپرته وه که مه غریبی کرد عه سر تا مه غریبی ده سپرته وه، که نوژی عیشای
کرد مه غریب تا عیشای ده سپرته وه خو نه گه ر شه و مایه وه بو گالته و گه پ، هه سته
ده ستنوژی گرت و نوژی به یانی کرد گوناھی عیشا تا به یانی ده سپرته وه، نه مانه
هه سته ناتن و خراپه کانی مروژ ده سپرته وه". وتیان نه مانه هه سته نات نه ی باقیاتی چیه؟
فرموی: باقیاتیشی نه مانه یه (لا اله الا الله، الحمد لله، الله اکبر، لاحول ولا قوه الا
بالله) (۳).

٨- ترسناکی درۆ کردن به ده م پیڼغه مبهرو وه ﷺ

له ئیمامی عوسمانه وه ده لیت "پیڼغه مبهرو ﷺ فرمویه تی: هه رکه س به نه نه قه ست
درۆ به ده م منه وه بکات، با مالتیک له ناو ناگر بو خو ی دانیته و دیاری بکات" (۴).

١ مسند احمد رقم (٤٤٧).

٢ مسند احمد رقم (٤٦٤).

٣ مسند احمد رقم (٥١٣).

٤ مسند احمد رقم (٥٠٧).

ئەمانە ھەندى لىو فەرمودانەبۇون كە ئىمامى عوسمان لە پىڭمەبەرەو ﷺ وەرگرتووە بەلگەشە لەسەر زانایی و پەرۆشى ئىمامى عوسمان بۆ پەرەپىدانى رىئەمىيەكانى پىڭمەبەر ﷺ.

دووهم: لەسەر خۆی و ھىمنى

لەسەر خۆی بنەمايە كە لە بنەماكانى ھىكمەت و خودای گەورە لەچەندىن شۆينى قورئانى پىرۆزدا زاتى پىرۆزى خۆى بە (حلىم) واتە لەسەر خۆى تارىف دەكات، وەك دەفەرموئەت (أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ حَلِيمٌ)، ھەر ھەم ھا پىڭمەبەرىش ﷺ لە ھىمنى و لەسەر خۆیدا گەشتبوو پايەكى نموونەى و ئەندىشەى بە ھەمان شێو جێنشینى پىڭمەبەر عوسمانى كۆرى عەفان بە توندوتۆلى چاوى لە پىڭمەبەر ﷺ كەردىبوو لە كەردار و گوشتار و بارودۆخەكاندا و ھەلۆستى زۆرىشى ھەيە لەسەر ھىمنى و لەسەر خۆى و ھەروون پاكى، رۆشتەين ھەلۆست كە بەلگەيە بۆ ھىمنى و شىنەمىيەكەى چىرۆكى گەمارۆدانەكەيەتى لە لايەن ناھەزەكانىيەو، لەوكاتە ناسكەدا فەرمانىكرد بە كۆچەرى و ئەنسارىيەكانى چوار دەورى بچنەو ھە بۆ مالى خۆيان و جىي بەيئەن بە مەرجىك دەيانتوانى بەناسانى بەرگرى لى بكن، بەلام لەسەر خۆ و ھىمنىيەكەى دەرى خست كە موشتاقى دیدارى پەرەردگار يەتى و نايەوى خوينى موسلمان بپۆيت، تەنانەت با خوينى خۆى بەناھەق بپۆيت^(١).

سێھەم: سەنگفراوانى و دنگوشادى

لەعەتای كۆرى فروخى خزمەتكارى قورەيشىيەكان ھاتوووە دەلێت "ئىمامى عوسمان پارچەيدەك زەوى كپى لە كابرايەك، كابرا ساردى و تەمەلى كرد لە وەرگرتنى پارەكەى، ئىمامى عوسمان پىي گەشت و فەرموى بۆچى نەھاتى پارەكەت وەرگريت؟ وتى: تۆ من خەلەتاندوو. بە ھەركەس دەگەم سەرزەنشتم دەكات، فەرموى لەبەر ئەو نايەيت؟ وتى: بەلى، فەرموى خۆت سەرىشك بە لەنێوان زەوى و پارەكەدا، پاشان فەرموى پىڭمەبەر ﷺ فەرموئەتى "خودای گەورە ئەو پىاوانە دەخاتە بەھەشت كە ئاسان و ئاسايى بن لە كپى و فرۆشتن و لە بپارداندا"^(٢). ئەمە نموونەيەكى بەرزە

^١ الكفاءة الادارية في السياسة الشرعية (ص ٦٥).

^٢ مسند أحمد رقم (٤١٠).

له دلقراوانی نیمامی عوسمان له کړیږ و فرۆشتندا، نه وهش ده گهیه نیت که به خشنده و لیږورده بووه و دهستی له دونیا شتووه و دنیا ږیگر نه بووه له پیداده کړدنې ره وشته بهرزه کانیدا، ههروه ها عوسمان، هه رگیز خو ویستی نه کړدوه و به دواى بهرزه ونډیه کانیدا ویل نه بووه.

چوارم: نهرم و نیانی

خودای گه وړه منعت ده کات به سهر پیغه مبهردا ﷺ که ږوژی پیداوه و سیفه تی نهرمون نیانی پی به خشیوه، نهرم و نیانی به زه یی خودایه بو پیغه مبهرو مرؤقه کانی تریش و ده فرمویت "فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِنْ لَمْ يَأْتِكُمْ رَسُولٌ مِّنْ اللَّهِ لَفَتَّ غُلَيْظُ الْقَلْبِ لَئِنْ فَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ..."^(۱).

له م نایه ته وه درده که ویست سیفه تی نهرم و نیانی ږه می خودای گه وړه یه و ده ی کاته ږزو و ږوژی بو نه و به ندانه ی که خو ی ثاره زوی لییان هیه، پیغه مبهرو ﷺ له سیفه تدا به شی زوړی هه بووه، ږه می تیک بووه له خودای گه وړه یه بو نه و به ندانه ی که پیغه مبهریان ﷺ بو ږه وانه کراوه.

له سونگی هم نایه ته وه نه و چه مکه فام ده کړیت که هه رکس به نهرم و نیان بناسریت خه لکی خوشیان ده ویت و له ده وری کو ده بنه وه و گوپی بو ده گرن و نه مرو نه هییه کانی قبول ده کن، نهرمون نیانی یه کی که له ونا کاره بهر زانه ی که نیمامی عوسمان پی پیناسه ده کړیت، که بهرام بهر گه له که ی نهرم و دلها وهر بووه له وه تر ساوه که سیک نار همت و بیتا قهت بیت و هم پی نه زانی بیت یان به گویره ی پیویست و ه لامی ناتاجی خه لکی نه دابیت ته وه، بویه زو و هه والی خه لکی ده پرسی و چه و ساوه کانی سه رده خست و حق و توله ی له ده سه لاتداره کان ده سه ند ه وه.

پینجه م: لیږور دن و چا و پوښی

له عیمرانی کړی عه دوللای کړی ته له وه ده لیت "نیمامی عوسمان جاریک چو و بو نویژی به یانی له و در گایه ی که گوزهری بوو چویه ژو وړه وه و سه یر ده کات به رده رگا که قه ره بالغه و فرموی: ته ماشا کن، هه مو یان ته ماشایان کړد پیا ویک بوخه نجه ریک

^۱ الکفاءة الادارية (ص ۸۹).

هه‌لگرتبوو، پیتی فەرموو ئەوێ چیه؟ کابرا وتی: دەمەویت بێتکۆژم، فەرموی: سوێحانە‌للا، قور بەسەرت لەبەرچی دەمکۆژیت؟ وتی: کرێکارە کانت (پۆلیس) زولمیان لێ کردووم لەیەمەن، فەرموی: ئایا تۆ زولمە کەت گەیان دوو هەتا من و منیش بێیژدانیم کردییت یان نادادیم کردییت بەرامبەرت و پشیتی ئەوم گرتییت تا تۆ هەقی ئەوم لێ بکەیتەو؟ فەرموی بە ئەوانە چۆڵ دەوری ئێوە ئەلێن چی؟ وتیان ئەو ئەمیری ئیمانداران ئەمە دوژمنیکەو خودا تۆی پاراست لێی. فەرموی ئەمە بەندەیکەو ویستی گوناھێک بکات، خۆی گەورە لایدا لێم، پڕۆ یەکیک یێنە کە فالتەت بکات جاریکی تر نەیتەو شاری مەدینە هەتا من خەلیفە موسلمانان بێم، ئەویش پیاویکی ھۆزەکی خۆی ھێناو بوو بە کەفیلی و ئیمامی عوسمانیش پێگەی بۆ چۆڵ کرد و نازادی کرد^(۱).

ئەم چاوپۆشییە مەزنە ھەر لە ئەمیری ئیمانداران، عوسمانی کۆری عەفان، دەوێشێتەو. ئەو کەسە ویستی بیکۆژیت ئەم عەفوی کرد وەک دەزانن لێبوردن لە دەسەلاتدا پەشتیکی زۆر بە نرخە لە پەوشتی مەردان. ئەم ئاکارە بە لگەییە لەسەر خۆدارین لە خود ویستی و سەرسام نەبوون بە خودی خۆی و گۆینەدانە بە دنیاو نامێژکردنەو ھێ بە قیامەت. ئەو پەوشتە یەکیکە لە کردارە ھەرە چاکەکان و پلەو پایەیی خاوەنەکی لە ناخیرەتدا دەپازینیشتەو و سیاسەتیکی حەکیمانەشە لە دنیا دا. وەختێک ئەو کابرایە ویستی دەستدریژی بکات ئەگەر بکۆژرایە یان سزایەکی سەختی بەسەردا بدرایە پێدەچیت ئازاویەکی دژواری لێ بکەوتایەتەو و ھۆزەکی بکەوتایەتەو خۆ ھەر کات بۆیان پڕەخسایە تۆلەیان بکەوتایەتەو. بەلام لێبوردنەکی وای لە ئەندامانی ھۆزەکی و خەلکی بە گشتیی کرد، کە خراپچوون بە گۆیداو پەزلیان کرد. بەم شێوەیە ئازاوە بەر لە ھەلگیرسانی دامەریکایەو و خاوەن عەفویش دلی ھەمووانی بۆ لای خۆی کەمەن کێش کرد و بوو بە خاوەن پێژو خۆشەویستی^(۲).

^۱ التاریخ الاسلام (۱۷/۲۲۱۸).

^۲ التاریخ الاسلام (۱۷/۲۲۱۸).

شه شهه: خاكه سارى (تهوازوع)

خوداى گهوره دهفرمويٽ "وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا" (الفرقان: ٦٣)، خوداى گهوره سيفهتى خاكه سارى كردووه بهديارتريه سيفهتى بهنده نيمانداره كان، به راستى خهليفه پيشهنگ، نيمامى عوسمان له مهيدهنده ناسراوبووه سهرچاوهى شه سيفهته له نيازپاكييهوه ههلقولاوه، لهعهبدوللاى روميهيهوه هاتووه دهليٽ "نيمامى عوسمان ههركات شهو ههلسايه بو شهونيژ خوى ناوى دهستونيژهكهى ههلهگرت پييان دهوت بوچى خزمهتكارهكانت ههلسايٽى؟ فرموى: "نهخير شهو بو پشودانى نهوانه" ^(١)، شهه نموندهكه، كه پر لهبهزهيه بووه، لهگهل شهوهشدا كه تهههني گهوره بووه پلهى كومهلايهتيشى بهرز بووه، هههچهنده خزمهتكار رامكراوى گهورهكهيهتى، لهشهودا خوى خزمهتى خوى كردووه بهردهستهكانى خهبر نهكردوتهوه. ليرهدها پيويسته گشت لايهكه شهوه بزانه شه كهسهى كه خوداى گهوره كهوى كردووه خزمهت بكات، با بزانه شهويش مرؤفهوو وزهيهكى ديارى كراوى ههيه بو نيشكردنو وهكو نيئه ههستو سوژى ههيه دهبي مشورى بخويٽو ناسانكارى بو بكهيت، پشوى تهواو وهگرٽ له خهوتنو نيشكردندا. نيمامى عوسمان شهوندهى بي فيزو خاكهسار بووه بهرامبهه عهباسى مامى پيغهمبهه ^(٢) و ^(٣) دهركات بهسواري بيدياه بهلايدا دادهبهزى، ههتا عهباس ون دهبوو لهچاو وهكو پيرو شكزيهكه بو شهوهى كه مامى پيغهمبهه ^(٢) و ^(٣).

حهوتهه: شههرو داوينپاكى

شههركردن بهناويانگرتين ئاكارى نيمامى عوسمانه، له ههمووى نازارتريش شه سيفهته قهشهنگه بوو، كه خوداى گهوره پيى جوان كردبوو، ببووه سهرچاوهيهكى بهبيتو چاوگهيهكى پرسوزو بهزهيه. نيمامى عوسمان لهههموو كهس بهشهههه تريوو ^(٣)، ههههههه بهسرى باسى سهردهههه نيمامى عوسمان دهكات، كه چهند به شهههه بووهو

^١ فضائل الصحابة رقم (٧٤٢).

^٢ البين في اناب القرشيش (١٥٣).

^٣ عثمان بن عفان - صادق عرجون، (ص ٤٨ - ٤٩).

دهلّیت "جاری وا هه‌بووه له‌مالی خۆیان بووه ده‌رگا داخرا‌بوو جله‌کانی دانه‌که‌ندووه تا به‌تەواوه‌تی ئاو بکات به‌خۆیدا، ئەو شەرمه‌ وای لێ‌کرد‌بوو پشتی راست نه‌کاته‌وه قەد قنچ نه‌روات به‌پێوه، یه‌کێک له‌هه‌لوێسته شەرمه‌کانی که (بوانه) رپوایه‌تی کردووه، که‌ خێزانی ئیمامی عوسمان که‌نیزه‌ی هه‌بووه دهلّیت: ئیمامی عوسمان کاتی‌ک خۆی بشتایه جله‌کافان بۆ ده‌بردو پێی ده‌وتین ته‌ماشام مه‌که‌ن، چونکه‌ دروست نییه‌.

به‌ راستی چەندین فەرمو‌ده‌ی پێغه‌مبەر ﷺ رپوایه‌ت کراوه له‌باره‌ی شەرمی ئیمامی عوسمانه‌وه، هه‌روه‌ها له‌ باره‌ی داوێن پاک‌شیه‌وه. عوسمان، زۆر دوور بووه له‌په‌وشته خراپه‌کان، له‌م یاره‌دا به‌ که‌یفی خۆت ستایشی بکه‌و په‌سه‌ندی بده‌روه مه‌ترسه، چونکه‌ هه‌رگیز رپه‌گه‌ی داوێن پیسی نه‌ناسیوه نه‌ له‌سه‌رده‌می نه‌فامیداو نه‌له سه‌رده‌می ئیسلامدا، خۆی ده‌فه‌رمو‌یت "قه‌ت گۆرانیم نه‌وتوووه درۆو ده‌له‌سه‌م نه‌کردوو، له‌وه‌تی په‌یمانداوه به‌ پێغه‌مبەر ﷺ به‌ ده‌ستی راستم زه‌که‌رم نه‌گرتوووه، نه‌ نه‌نه‌فامی و نه‌ له‌ئیسلامدا ئاره‌قم نه‌خواردوووه نه‌ له‌ نه‌فامی نه‌له ئیسلامدا زینام نه‌کردوووه" (۱).

هه‌شته‌م: سه‌خواه‌ت و ده‌ستکراوه‌یی

ئیمامی عوسمان ده‌ستکراوه‌ترین و سه‌خواه‌تمه‌ندترین که‌سی ئەم نۆمه‌ته‌یه، چەندین هه‌لوێست و شوێنه‌واری له‌مباریه‌وه هه‌یه‌و به‌رده‌وام ده‌گه‌شیت‌ه‌وه به‌نیۆ چاوانی میژووی ئیسلامه‌وه، با‌سمان کردوه عوسمان چی کرد له‌جەنگی ته‌بوکدا، هه‌روه‌ها چۆن بیری پۆمیه‌ی سه‌ندو مزگه‌وتی پێغه‌مبەر ﷺ فراوان کردو له‌ سه‌رده‌می نه‌بو‌به‌کردا کاروانه‌که‌ی به‌کۆڵ و باره‌که‌ی کرده خێرو هه‌موو هه‌ینییه‌ک کۆیله‌یه‌کی ئازاد ده‌کرد له‌به‌ر خاتری خودای گه‌وره. سه‌رجه‌م ئەو کۆیلانه‌ی که‌ ئازادی کرد‌بوون نزیکه‌ی دوو هه‌زارو چوارسه‌د کۆیله‌ بوون (۲)، رپوایه‌ت کراوه که‌ په‌نج هه‌زاری به‌لای ته‌له‌ی کورپی عوبه‌یدو‌للاوه‌ بووه، ته‌له‌ پێی وت: پاره‌که‌م بۆ په‌یدا کردو‌یت، فەرموو لێم بگره‌، ئیمامی عوسمان پێی فەرموو بیبه‌ بۆ خۆت با بیته‌ دیاری و خه‌لاتت.

۱ صحیح التوثیق (ص ۴۴).

۲ الصواعق‌ المحرقة - لابن حجر‌ المیثمی (۱/۲۲۷).

سیفه‌تی سه‌خواه‌ت و مالداری نیشان‌یک بوو له‌که‌سایه‌تی کرده‌یی ئیمامی عوسمان، هه‌موو مال و سامانه‌که‌ی تهرخان کردبوو بۆ خزمه‌تی دینی خوداو هه‌رگیز چروکی نه‌کردوو له‌پرت‌خستنی ولاتی ئیسلام، جیهادو خزمه‌تی کۆمه‌لگا تاکه مه‌به‌ستی نه‌بووه.

نۆیه‌م: دلیری و بۆیری

ئیمامی عوسمان به دلیرو بۆیر ده‌ژمی‌دری‌ت به‌لگه‌ش له‌سه‌ر نه‌مه:

۱- ده‌رچونه‌کانی بۆ جیهاده له پیناوی خودای گه‌وره

ناماده‌ی هه‌موو دیمه‌نه‌کانی جیهاد بووه، له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ردا ﷺ نه‌گه‌ر له‌که‌داری که‌ن به‌دواکه‌وتنی له شه‌ری به‌در پینتر روپان کرده‌وه که به فەرمانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دواکه‌وت، له‌سه‌ر فەرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌یه‌کین له هاره‌لانی به‌در حسیبی بۆ کراو پشکی پیندراو له‌پاداشتی غزاکه‌ش به‌شدار بوو، له‌پاش قسه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ قسه‌ی تر زیاده‌یه‌و ناخوات.

۲- نوینه‌ری پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوو له ناشته‌وایی حوده‌ی بییه‌دا

ئیمامی عوسمان نیوتنه‌ری داخوازییه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوو، پۆشت بۆ ناو هۆزی قوره‌یش باش باش ده‌یزانی چی به‌سه‌ردی‌ت، به‌لام قاره‌مانی و جوامی‌رییه‌که‌ی هه‌لی پینچاو کردی به گوپ‌رایه‌ل و نوینه‌ری پیغه‌مبه‌ر ﷺ، هه‌رکه‌س له‌ویارودۆخه‌دا نوینه‌رایه‌تی قبول بکات که‌واته دلیرییه‌که‌و قاره‌مانییه‌که‌ی ده‌گمه‌نه، راسته فەرمانی له پیغه‌مبه‌ره‌وه‌یه ﷺ به‌لام بۆیرو جوامی‌ریشی پتوه دیاره، چونکه پیاوی ترسنۆک و عادی پیتی نه‌ده‌کرا^(۱).

۳- خۆکردنه قوربانی (نه‌فسی خۆی کرده په‌رژینی نه‌فسی خه‌لکی)

کاتی‌ک ئیمامی عوسمان له‌ماله‌که‌ی خۆیدا گه‌مارۆ درا، له دین ده‌رچوو هه‌کان داوایان لیکرد له‌خه‌لافه‌ت واز بپینیت و چاره‌یه‌کی تری نییه نه‌گه‌رنا ده‌یکوژن، یان خۆی بداته که‌ناری‌ک و فەرمان په‌وایه‌که‌ی ته‌سلیمی ته‌م ده‌سته‌یه بکات، ئیمامی عوسمانیش له‌سه‌ر هه‌لوێستی خۆی به‌رده‌وام بوو، خۆی کرده قوربانی و فیدا به مه‌رجی‌ک خه‌لافه‌ته‌که

^۱ الامین ذوالنورین (ص ۱۹۴ - ۱۹۶).

نه كه وێته دهست نهه جوهره خهلكانه نه به ئاره زووی خوێان خهلكی ههلبێژن و كهسانی تر لایهه یان خهلافهت له بهری نهو كه سه دا دابكه نه كه ئوممهت ههلی بژاردوه و نهه کرداره بیهته داب و نه ریت و رسوم^(۱). بۆیه له سه ره ههلوێستی خۆی بهردهوام بوو هه رچه نهه مه رگی خۆی له شمشیری گه مارۆچیهه كاندا ده بیینی، نهو كه سانه ی نهه هه لوێستانه ده نوێن له راستیدا ئازاو بوێن و خاوهن حه قن، چونكه كه سی تر سنۆك و دونیا و یست هه رگیز هه لوێستی لهه شیوه نا نوێنیت، چونكه ژیا ن لای خهلكی تر سنۆك له پله و پایه به رێژتره، به لكو له هه موو دنیا ش گه و ره تره نهه پێداگری و جه سوریه ی نیمامی عوسمان نواندنی به ره مه می ئیمانی به هیزبوو، به خودای گه و ره پۆژی دوا یی، هه ر نهه مه ش وای لی کردبوو گالته ی به هه موو شته کانیان ده هات و ته نانهت گالته ی به خودی ژیا ن ده هات^(۲).

۴- تێكۆشان به مال و سامان

تێكۆشان به گیا ن خرا وه ته پال تێكۆشانی مال و سامان له هه ندی شوێنیشدا پێش خرا وه، خودای گه و ره ده فه رموی: (لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا) (النساء: ۹۵). چه ندين ئایه تمان هه یه كه به راوردی سامان ده کات و نزیککی ده خاته وه له گیا ن به خشین، نهو كه سانه ی مال و سامان ده به خشن له بهر خاتری خودای گه و ره سه خا وهت ده که ن نه وانه مو جا هیدن.

نیمامی عوسمان نه وهنده مالی به خشیبوو هه تا پێغه مبه ر ﷺ دوجار فه رموی "ئیه تر له مه رۆ به دوا وه عوسمان هه رکارێك بکات زه ره ر نا کات"^(۳). له گه ل نهه سه خا وه ته شدا دلێرو بوێر بووه له مه ردن نه ترسا وه و پرویه پروی باتل بۆ ته وه و له ملما لانییه كاندا به جه نگ و له سه ره خۆ بووه ته نانهت گه و جه کانی ش به مه ده زانن^(۴).

^۱ الامین ذی النورین (ص ۱۹۷).

^۲ جولة تاريخية في عصر خلفاء الراشدين - عماد وکیل (ص ۳۰۴).

^۳ سنن الترمذی (۳۷۸۵).

^۴ جولة تاريخية في عصر خلفاء الراشدين - عماد وکیل (ص ۳۰۴).

دهیهه: بریاردهرویه کلاکه رهوه بووه

سیفهتی بریاردان و تهساله دان له که سایهتی عوسماندا ره سهن و دیار بووه، بۆ نمونه کاتیکی تیمامی نه بویه کر ئیسلامی بۆ باس کرد، فرموی عوسمان قوربه سهرت تۆ پیاویکی بریاردهری و پیاویکی یه که گهریت، له بهر خاتری پر و پوچ حق له تۆ شاراهه نییه، ئهم بتانه چین هۆزه که ی من و تۆ دهیان په رستن^(۱).

ههروه ها له سالی (۲۶) ی کۆچیدا تیمامی عوسمان رو بهری مزگهوتی که عبهی زیاد کرد و فراوانی کرد و زهوی هه ندیک خه لکی کړی، به لام هه ندیک تر لاساریان کرد، تیمامی عوسمان خانوه کانی پروو خاندن و نرخه که ی خسته بهیتومال، نهوانیش گازهره یان لی کیشا، تیمامی عوسمان فرمانی کرد زیندانیان بکه ن و فرموی "نه زانن بۆچی بهرانبهر من نه وهنده پروو دارن و قاره مانن، نه وه له سه ر خۆیی و هیمنی منه بۆیه به من ده وێرن، خۆ تیمامی عومهر پیشووتر ئهم کاره ی کردووه و نه تان توانیوه فزه بکه ن"^(۲)، پاشان عه بدوللای کورێ خالیدی نهید، یه کیک بوو لهوانه ی که قسه ی له گه ل کرد و له سه ر قسه ی نهو، نازادی کردن.

یه کیک تر له وه هه لۆیستانه ی که به لگه یه له سه ر بریاردهری تیمامی عوسمان، پاراستنی ریک خراوی خه لافه تی بوو که نهیده هیشت که رت بییت و وه لامی یاخی بووه کانی نه دایه وه و بهرگی خه لافه تی دانه که ندو دهستی له کار نه کیشایه وه. بهم کرداره ش درێژه ی به ریک خه ستنی خه لافه ت و پینگه ی ده وله تی ئیسلامی داوه داموده زگای ولاتی نه شیواندوه، خۆ نه گه ر به قسه ی یاخی بووه کانی بکر دایه خۆی بهر که نار بکر دایه و چاره نووسی موسلمانانی بدایه ته دهستی نهوانه نهو کاته پله و پایه ی خه لافه ت و خه لیفه ده بووه گه مه ی دهستی وێل و گه و جه کان و گه نه ده لی و پشیوی ده که وته نیو موسلمانان و ولات وێران ده بوو، ده سه لاتی سه ر سه ریه کان زال ده بوو به سه ر ده سه لاتی فرمانه وه و داد پهروه کاند، به راستی تیمامی عوسمان زۆر ورد بوو نه گه ر به قسه ی نهوانی بکر دایه و داواکاریی نهوانی جیبه جی بکر دایه نه مه ده بووه

^۱ عثمان بن عفان - صادق عرجون (ص ۴۷).

^۲ تاریخ الطبری (۲۵۰/۵).

سوننهت و پسونم و ههركات گهليک بيان ويستايه پيشهواکهي خويان لادهبرد. نهگهتي دهکهوته نيوان نوممت له باتي خهريکبوون به دوژمنهوه سهراقال دهبوون به خويانهوه، نه مهش نزیکترین هۆکاری لاوزبوون و هه رهس هيئانه، له بهر نهوه نيمامي عوسمان جگه له گياني خۆي هيچي تري دهست نه کهوت بيکاته قورباني نوممهته کهي و به پوحي خۆي نه بيهت نهيزاني چۆن نوممت بپاريزيت، بۆيه گياني خۆي خسته لاوه و خۆي فيداکرد و دهستوري خهلافهتي هه لئه وه شانده وه، چونکه ده بوو خهلافهت ده ستاوده ست پروات و نه شيوتيري و نه بيهته گالته جاري، بيگومان نه م کرده يه ي نيمامي عوسمان زۆر گه وره و به هيزه و هيچ پياويکي تر ناتوانيت کاري واکات به مه رجتيک هه موو گه ل و جه ماوه کهي ئيختياريان دابوو ده ستی خۆي و نازادبوو چي بکات، نيمامي عوسمان زيانی که م و شه ري نه هه وني هه لئبارد، يه که مين که سه که به گياني خۆي دا کوکي ده سه لاتی خهلافهتي کردوه^(۱)، دواتر پونتر باسي ده که ين.

يازده يه م: نارامگرتن و خوگر بيه کهي

نيمامي عوسمان، به سيفهتي نارامگرتن ده ناسريت و که سيکي خوگر بووه به لگه شمان بۆ نه م تاريخه نه وه يه کاتيک نازاوه و گه ره لاوژه که هه لويست يکي دانسقه ي نواند بۆ بنه بر کردني نه و پروداوانه ي که خۆي و موسلمانان گيرۆده ي بوون، هه ستا نمونه يه کهي هه ميشه زيندوي نواند خۆي کرده فيداي سه لامه تي و هيشتنه وه ي قه واره ي کۆمه لتيک و حورمه تي نوممه تيکي پاراست له شه ري خو کوژي و خو ين پشتني موسلمانان به ناحق، نه گه ر خو ويست بوايه و گو يي له جه ماوه ر نه بوايه ده يتواني خۆي ده رباز بکات و گه له کهي خۆي به يئيته وه، بيگومان مه سه له حه تچي و خو ويست بوايه نه وه نده له خو بوردو و نه ده بوو، ده يتواني خهلافه تيان بداتي و ده ست بنييت به ده سه لاته که يه وه و بيخاته گه ردني ياخي سووه کان، به لام ويستي کاروباري نوممه ت و ژيانی گه ل نه که ويته نه هامه تي و فه ساده وه، بۆيه خۆي کرده به رخی قورباني و جه ماوه ري نه شه قاند، رايگه ياند که به سه برو نارامي پرو به پرو ي نه م ياخي به سه رکه شانه ده يته وه و ته مي سلی نه و نايه تي خواي گه وره ده کات^(۲)، "الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ

^۱ تحقيق موافق الصحابة من الفتنة (۱/۴۷۴).

^۲ المصدر نفسه (۱/۴۷۲).

إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ". (آل عمران: ١٧٣). ئیمامی عوسمان ئیمان پتهوو دهروون گهوارهبوو بهرچاو پۆشنیکی کارامهبوو خۆگرییهکی هه لکهوتهبوو به شیوهیهکی بوو دهستی له گیان و نهفسی خۆی هه لگرت بۆ سه لامهتی خوین و ژبانی ئومه ته که ی، پیوسته گهوارهترین پێزو قهدری بۆ بنرخینریت له لایهن موسلمانانهوه.

ئین تهیمیه ده ئیت "ناشکرایه به چهندين رینگای رپوایهت هاتوه که ئیمامی عوسمان سه لامهتترین کهس بووه ده باره ی خوین رشتن و ئارامگرتین که سیش بووه بهرامبهر ئهو که سه ی که بیته ده بی ده کات له کهرامه تیدا، بهرامبهر ئهو که سه ش که ههول ده دات بۆ خوین رشتن". کاتیک گه مارۆیان دابوو هه لپ و ماشیان ده کرد بۆ شه هید کردنی لیشی روون بوو که ده یکوژن موسلمانان هاتن یارمه تی بدهن و بیپاریژن، فره مان ی کرد به خه لکه و به هاوه لان واز له کوشتارو شه پرکردن بینن و که سیان لی نه کوژن، وتیان قوربان برۆ بۆ شاری مه ککه و دوور که وهره فره مووی "نا به که سیک له وانیه ئازاوه ده خه نه حهره مه وه". وتیان پیتی ده برۆ بۆ شام، فره مووی "شاری کۆچکردم به جی ناهیلیم"، وتیان پیتی ده با شهریان له گه ل بکه ین؟ فره مووی "خۆم ناکه مه یه که مین کهس شم شیر هه لکیشم له ئومه تی پیغه مبه ر ﷺ برا کوژی بکه م". ئارامی گرت هه تا به ناحق شه هید کراو بوو به به ریزترین کهس لای هه مووان^(١).

دوازه یه م: داد پهروه رییه که ی

سیفه تیکی تری عوسمان، ئاکاری داد پهروه رییه. له عوبه ی دووللای کوپی عه دی کوپی خیاره وه هاتوه که چوه ته ژوره که ی ئیمامی عوسمان له کاتی گه مارۆکه دا پیتی وتوه تو پیشه وایه کی داد پهروه ریت و ئه م نه هامه تییه داباریوه به سه رتا لایه قی ئیمامی کی گهنده له. عه بدول په حمانی کوپی عوده یس به رنوژی مان ده کات من ئه چم له گه ل ئه ودا نوێ ده که م، ئیمامی عوسمان پیتی فره موو نوێ چاکترین ئیشیکه که مرۆ بیکات، ئه گه ر خه لکی باشبوو بۆت تۆش له گه لیان باش به ئه گه ر خراپ بوو دوور که وه ره وه له خراپه یان^(٢).

^١ منهاج السنة (٢٠١٣، ٢٠٣).

^٢ بخاری، رقم (٨٨٥).

له ئیبنو شەبیهووە بەسەنەد ڕیوایەت کراوە دەلیت "ئیمامی عوسمان جاریکیان چوو لە لای خزمەتکارە کەمی ئالیکە دەدا بە حوشرەکان، شتیکی لە ئالیکە کەدا بینێ پیتی ناخۆش بوو، بۆیە گوێی خزمەتکارە کەمی بادا لە دوایدا پەشیمان بووێوە و فەرمووی بە خزمەتکارە کەمی تۆلەمی لێ بکاتەو، خزمەتکارە کەم نەیکرد، وازی لێ نەهێنا هەتا گوێی ئیمامی عوسمانی گرت و بایدا، فەرمووی دەست توندکە تا ئەندازەی ئازارە کەمی خۆت، پاشان ئیمامی عوسمان فەرمووی: ئۆخەمی تۆلەم لێ سەنرایەو پێش ئەوێ لە قیامەت تۆلەم لێ بکریتەو^(۱).

سیانزەیه: عیبادهتە کەمی - خواپەرستییه کەمی

ئیمامی عوسمان یەکیەک بوو لەوانە، کە زۆر ئەکۆشا لە عیبادهت، لەچەند ڕینگێکە کەوێه ڕیوایەت کراوە کە لە ڕۆژانی حەجدا لای بەردە ڕەشە کە هەموو قورئانی خوێندۆتوێه لەیەک ڕکات نوێژدا، ئەمەش نەریتی بوو^(۲)، لە ئیبنو عومەرەو ڕیوایەت کراوە دەفەرمویت: (أَمَّنْ هُوَ قَانَتْ آثَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَانِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ..)، دەلیت: "ئەو کەسێ کە ئەم نایەتە یاس کردوێ ئیمامی عوسمان، ئیبنو عەباس دەلیت: (وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّهُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) (النحل: ۷۶). دەلیت "مەبەستی ئیمامی عوسمان^(۳)، ئیمامی عوسمان شەوی هەینی دەستی دەکرد بە قورئان خوێندن، شەوی پێنج شەممە تەواوی دەکرد^(۴)، بەدریژیایی سالی بە ڕۆژوو بوو، دواي سەر خەوی سەرەتای شەو، هەموو شەویەک هەڵدەستا بۆ شەونوێژ^(۵).

^۱ أخبار المدينة - لأبن شيبه (۲۳۶/۳).

^۲ صباغات الكبرى (۷۶/۳).

^۳ تفسير ابن كثير (۴/۴۷).

^۴ تفسير ابن كثير (۲/۵۷۹).

^۵ علو الرحمة (۳/۹۳).

چواردەهەم: لە خوا ترسان و گریان سەركۆنە كردنی دەروونی خۆی

لە یەكێك لە وتارەكانی عوسماندا هاتوووە فەرمویەتی "ئەو خەڵكێنە لە خدا بترسن، چونكە لە خودا ترسان سەرمایە و دەستكەوتە، ئاقلترین كەس ئەو كەسە یە سەركۆنە ی دەروونی خۆی بكات، ئیش بۆ دوا ی مردنی بكات، لە نوری خودای گەورە بەشی خۆی بچەرێت بۆ پۆشنایی گۆرەكە ی، بترسن لەو ی خودای گەورە بە كوێری حەشران بكات، كەچی چاویشتان ساغ بوو" (١). رپوایەت كراوە لەئیمامی عوسمانەو هەرموویەتی: "ئەگەر لە نێوان بەهەشت و دۆزەخدا بێ نازام بەرەو کامیان فەرمانم پێ دەكرێت، خۆزگە خۆلەمیش بوومایە پیش ئەو ی بزنام بۆ کامیان رەوانە دەكرێم، هەركات باسی دواپۆزی بكردایە پۆحی رادەچلەکی و پێلۆوەكانی چاوی جۆگە ی فرمیسکی دەبەست و دەكوتە خەیاڵ و ئەندێشە ی راستبۆنەو ی نێو گۆرۆ ملی دەنا بەرەو حساب و كیتاب" (٢).

لە هانیینی خۆمەتکاری ئیمامی عوسمانەو هاتوووە، دەلیت: ئیمامی عوسمان هەركات لەسەر گۆرێك بوەستایە دەگرایا هەتا ریشی موبارەكە ی تەر دەبوو، پێیان دەوت یاد ی بەهەشت و دۆزەخ دەكەیت وا لەم شوێنەدا دەگریت؟ لە وەلامدا دەیوت: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی "گۆر یەكەمین مەنزلی پەسلانە، هەركەس رزگاری ببیت لێی ئەو هەزرگاری بوو، هەرچی بەدوا ی گۆردا بیت ئاسانترە، خۆ ئەگەر رزگاری نەبێ لێی ئەو هەرچی بەدوا ی گۆردا بیت سەخت و گرانترە". دەلیت وتی: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: "وەللاهی هیچ روداوێك نییە لە گۆر سامناكترو دژوارتر بیت". هەرەو هەا وتی "پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی "داوا ی لێخۆشبوون بکەن بۆ براکەتان و لە خدا بپارینەو هە زمانی هەلبێنیت، چونكە نیستا پرسیری لێ دەكەن" (٣)، ئەم چەمكە ی ئیمامی عوسمان بەرامبەر خودای گەورە نوچی پێدادابوو، بەم تێگە یشتنەو هە دژیا نیەمش پێویستمان بەم چەمكە هەیه بۆ ئەو ی زیندوو ببینەو هە وزەكانی پێ بتهقینەو.

^١ صحیح والتوفیق فی سیرة وحیة ذی النورین - محمدي متحي سيد (ص ١٠٧).

^٢ نظام الحكم في عهد الخلفاء - حمد عماد الصمد (٢٠٥).

^٣ فضائل الصحابة رقم ٧٧٣.

پازدیهه: که موستییه کهی - زوهد

ئیمامی عوسمان که سیکی دهوله مەندو سەرمایه دار بووه کهچی چەندین هەوائی لی دهگیرنوه که هەموویان بەلگەن لەسەر زوهدو دۆنیانەویستی نەو، لەحمیدی کۆری نەعیمەو هاتوو، دەلیت "ئیمامی عومەرو عوسمان جاریکیان دەعوەت کران بۆ سەر خوانیك کاتی پیکهوه چوون، ئیمامی عوسمان وتی بە ئیمامی عومەر نامادە ی خوانیك بووین خۆزگە نەهاتینایە، وتی: بۆ؟ وتی: دەترسم کەش و فشان تیا دروست بیت" (۱).
لە بواری سەخواوەت و مالداریدا بۆچوونی وابوو سەخواوەت بە شانازی کردن و خۆهەلکێشان و زۆرخۆری و باشخۆری نیە، بەلکو بریتییه لە خەر جکردنی بی زیادەڕۆی و سوپاسی خاوەن نیعمەت بکەیت و دەستکراوە بیت بەرامبەر خەلک، ئەمەش بەلگەیه لەسەر زوهدی ئیمامی عوسمان، یەکیکی تر لە نمونەکانی ئەمەیه که ئیمامی ئەحمەد ریاویەتی کردوو لە پێگە ی مەیمونی کۆری مەهرانەو دەلیت "هەمەدانی پێی راگەیاندم که ئیمامی عوسمانی دیوہ سواری هیستریك بووہ و خزمەتکارە کە ی لە پاشکۆیەو بووہ بەمەرجیک ئەو دەمە خەلیفە بووہ" (۲)، هەرەها لە ریاویەتی هەمەدانی هیناویەتی دەلیت "ئیمامی عوسمانی دیوہ لە مزگەوت خەوتووہ بە عاباکە ی خۆیەوہ و هیچ کەسیکی بە دەورەوہ نەبووہ لە هەمان کاتدا خەلیفە ی موسلمانانیش بووہ". هەرەها لە ریاویەتی شەرحییلی کۆری موسلیمەوہ هیناویەتی که ئیمامی عوسمان چیشت و خۆراکی داوہ بە خەلکی لە خۆراکی بەیتولمال و چووەتەوہ بۆ مالی خۆیان سەرکەو زەیتی خواردووہ" (۳).

ئەمانە چەند نمونەیه کی درەوشاوەن لە زوهدو قەناعەتی عوسمان، زوهدە کە ی نەیدەهیتلا ئاوڕ بداتەوہ بۆ تەماع و زۆرکردن و سەرسامی هیچ شتیك نەبووہ، هەركات دەوله مەندوبایە زوهدە کە ی رایدەچلە کاندو هۆشمەندانە کاری دەکرد، خۆی دەبویرا لەو داراییە زۆری که مەرۆف فریو دەدات و سەرنجی بۆ لای تام و چیژەکان رادەکیشیئت،

^۱ تاریخ الاسدي (۱۷، ۱۸/۴۸).

^۲ الزهد (ص ۱۲۷).

^۳ المصدر نفسه (ص ۱۲۷).

ههژدهیهه: دیاریکردنی پشپۆری لێزانهاکان

مه به ست له دیاری کردنی پشپۆری دابهشکردنی کارهکانه به سهر کرێکارهکاندا، به شێوهیهک ئه وه ئهرکهی بخریته ئه ستۆ شارهزا بیت تێیدا به بێ که مه ترخه می و سهره پۆی کردن بۆ کارێکی تر. دابهشکردنی ئهرک و وهزیه سونهتی گهردونی خودای گهرهیه، دهستووری پیغه مبه ر ﷺ و جێنشینهاکانه، له سهرده می نیامی عوسماندا هه رمانه کان دابهشکرابوون به سهر موسلمانهاکاندا به گوێره ی لێها تووی و لێزانیان له بواری دارایی، سوپا، داده وه ری کردن، سهر به رشتی ویلایه ته کان، زۆ به وردی پشپۆره کانی دیاری کردبوو به م کاره سیفه تی رابه ری نیام و سهرکه وتنی ولاتی خوله فا ئه سه لمێنرا، ئه مه ش به گونجانی سونه تی گهردوونی و سونه تی شه رعی بوو^(۱)

نۆزه یهه: سوودهرگرتن له سه لیه هه داره کان

سوودمه ندبوون له به هره داران و پێنمایی کردنی ئومه ت بۆ رێزگرتن له سه لیه هه خۆیان و دانانیان له شوینی خۆیاندا و پشتگۆی نه خستنیان و سوودهرگرتن له توانا پشپۆرییان بوو به هه وتنی سهربلندی خه لافه ت و په لهاویشن و ئاوه دانکردنه وه ی سهرزه وه ی و هه لڅه ستنی پێشتینی ئه م ئومه ته له گشت رویه کی چاک و پاکه وه^(۲). بۆ نمونه نیامی عوسمان سوودی وه رگرتوه له شاره زایی زهیدی کۆری سابیت و ئه و لێزه یه ی له گه لێدا بوو بۆ کۆکردنه وه ی قورئان له سهر یه ک پیت.

ئه مانه کۆمه لێک سیفه ت و ئاکاربوون که باسمان کرد له که سایه تی نیامی عوسمان ئه وه ده سه لمێنین که جێگه ی خۆیه تی رابه رو پێشه نگ و پێشه وای موسلمانان بیت و چراهه که رێگا و رێبازی پیغه مبه ر ﷺ و جێنشینهاکانی رۆشن ده کاته وه له سه رانه ری ژیاندا.

ناسینی ئاکاره کانی خوله فای راشیدین و هه ولدان بۆ شوێنه که وتنیان هه نگاوێکی پێرژه، چونکه ئه وانه رابه رێکی خودا ناسبوون ئه وانه بوون که توانیان گه ل به ره و نامانجه بنه رته ییه کان به نه و چمکه کانی ئه م نایینه قایم و قول بکه ن، کارکردن بۆ دروستکردنی

^۱ الکفاءه الاداریه (ص ۱۱۷)

^۲ الکفاءه الاداریه (ص ۱۵۷)

رابه‌ری خوداناس و ئیماندار خێرو به‌ره‌که‌ت و برژینی به‌سه‌ر گه‌ل و ولّتا. رابه‌ری
 راسته‌قینه‌ش ئه‌وه‌یه توندوتۆل بی‌ت بۆ حوکم کردن به‌شه‌رعی خوداو گه‌ل ئاراسته‌ بکات
 بۆ به‌کاره‌ینانی تواناو وزه‌کانیان و ئیسلام بکاته‌ په‌رژینی دڵ و جه‌سته‌ی و به‌ پڕوخسارو
 ناوه‌پۆک به‌ عه‌قیده‌و شه‌ریعه‌ت به‌ دین و ده‌ولّه‌ت ئیسلام جی‌به‌جی بکات و خه‌می
 ئیواره‌و به‌یانی عه‌قیده‌ی گه‌له‌که‌ی بی‌ت و هه‌ولّی چاره‌سه‌ری کێشه‌کانیان بدات و
 له‌مپه‌ره‌کان بنه‌بڕ بکات.

به‌شی سییه‌م :

داموده‌زگای دارایی و قه‌زایی له سه‌رده‌می نیمامی
عوسماندا

باسی یه کهم: دهزگای دارایی

کاتیك نیمامی عوسمان خهلافهتی گرتهدهست، هههچهند پئیگهی دا به موسلمانان سامان پیئکهوه بنین و کۆشک و تهلار دروست بکهن و دهشتی پان پۆر تاپۆ بکهن، کهچی سیاسهتهکانی نیمامی عومهری لهپرووی داراییهوه نهگۆری. توندوتۆلی نیمامی عومهر بهسهر چوو، خهلك ترسو تۆقیان نهما، چونکه لهسهردهمی نیمامی عومهردا ههموو کەس زیاد لهبهشی خۆی نهوهی ههیبوايه لیی دهسهندرا، به راستی سههردهمی نیمامی عوسمان سههردهمی نهرمی و فراوانی بوو لهسهر موسلمانان^(۱).

یه کهم: نهو سیاسهته داراییهی نیمامی عوسمان بانگهشهی بۆ دهکرد نهوهبوو، نوسراویکی ناراستهی والیهکان و پۆلیسهکانی باج کردو بهسهر ههمواندا گشتاندی. لهم نووسراوهدا بنهماکانی سیاسهتی دارایی گشتیی لهسهر نهه پههگهزانه بنهههت کرابوو:

۱- جیبههچیکردنی سیاسهتی گشتیی دارایی نیسلامی.

۲- کاری پۆلیسهکانی گوهرگ نهکریته کاری چاودیری، نههرکی والیهکان تیئکهه به پۆلیسهکان نهکریته.

۳- نهو باجهی دهکهویته سهه موسلمانان بۆ بهیتومال بیته.

۴- پیدانی دههماله به موسلمانان لهبهیتومال.

۵- وههگرتنی نهو سههرانهی دهکهویته سهه نههلی زیمه.

۶- پۆلیسهکانی گوهرگ نهمین و بهئهمهه و دهست پاک بن.

۷- ههه سههپیییهکی دارایی پروویدا، نهوه ههموو نیعمهتهکانی خهلك هههدهشینیتهوه.

نهه بنهمايانه به دوورو درێژی باس دهکهین^(۲)

^۱ میادی الاقتصاد الاسلام - سعاد ابراهيم (ص ۲۱۷)

^۲ السياسة المالية لعثمان - قطب ابراهيم (ص ۶۱).

١- مەبەستی نێمامی عوسمان لە جێبه‌جێکردنی سیاسەتی گشتیی دارایی:

بێگومان خەلیفەی سێیەم زۆر پەرۆش بوو لەسەر جێبه‌جێکردنی دەستوور و حوکمی خۆدای گەورە و پێغەمبەر ﷺ و سیاسەتی هەردوو خەلیفە کە ی پێشو و نەبۆیه‌کرو عومەر، هەرچی لە قورئان و سوننەتی پێغەمبەردا ﷺ بوو پیاده‌ی دەکرد بە تاییه‌تی ئەو بەندانە‌ی کە پەییوه‌ندی بە سیاسەتی دارایی و حوکمەکانییەوه هەیه، نێمامی عومەریش هەستا بە پەرەپێدانی دەزگاگانی دارایی و بنەما و پێساگانی بۆ داکوتاو سەرچاوە ئابورییه‌کانی زیاد کردو خەرجی تری بۆ پێکەوه‌نا، نێمامی عومەسمانی‌ش پێگەکانی گرتە بەرو لەهەندێ کاریشدا ئیجتیهادی تازه‌ی کرد بە تاییه‌تی ئەو گۆرانانە‌ی کە ئیجتیهاد هەڵدەگرن.

عوسمان، لە‌ب‌واری دارایی و هەمووب‌واره‌کانی تردا حوکمی خۆدای گەورە‌ی پیاده‌ دەکرد لەزه‌ویدا. ئەو، بە‌جوانی سەرپەرشتی زه‌کاتی ده‌کرد بۆ به‌یت‌ولمال و دابه‌شی ده‌کرد به‌سەر موسته‌حه‌قه‌کاندا، سەرانی له‌نه‌ه‌لی کیتاب وەرده‌گرت بۆ به‌یت‌ولمال، به‌م‌کاره‌ش نه‌ه‌لی کیتاب ماف و به‌رزه‌وه‌ندیان ده‌که‌وته نه‌ستۆی ده‌وله‌تی ئیسلام و ده‌پاریزان و ئاسایشیان بۆ ده‌سته‌به‌رده‌کراو خزمه‌ت‌گوزاری پێی‌ه‌ستیان بۆ دابین ده‌کرا، ه‌روه‌ها مو‌ج‌اهیده‌کان ده‌ست‌که‌وتی جه‌نگیان ده‌بر‌و پێنج یه‌کیان ده‌نارد بۆ به‌یت‌ولمال، نه‌ویش دابه‌شی ده‌کرد به‌سەر ه‌ه‌تیوو ه‌ه‌زارو پێ‌ب‌و‌ارو دام‌اواندا، جگه‌ له‌مه‌ش ده‌س‌که‌وته‌کان له‌ پێناوی خێرو چاکه‌دا خه‌رج ده‌کرا. (وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّن شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسُهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ...) (الأنفال: ٤١).

سیاسەتی گشتیی دارایی سەرده‌می خولفای راشیدی‌ن و عوسمان تاییه‌ت بوو، چون‌که پابه‌ندی ئیسلام و جێبه‌جێکردنی بنەما ئابورییه‌کانی ئەم ئاینه‌بوون. دەستوری خەرج‌کردنیش بۆ بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی په‌یامی ئیسلام و به‌یداخی خۆشی مو‌س‌لمانان بوو خەرج‌کردنه‌که‌شی خراب‌وه ژێر ر‌ک‌ت‌فی ئیسلام، له‌به‌ر ئەوه‌ی نه‌که‌ونه ئی‌س‌راف‌کردن، خۆدای گەورە‌ش خە‌ل‌کی مو‌س‌ری‌فی خۆش ناو‌یت، خەرج‌کردنی گ‌ی‌ل و گ‌ه‌واله‌کان قه‌ده‌غه ده‌کات و پێگه‌ نادات مال و سامان ب‌که‌و‌یت‌ه ژێر چ‌نگ‌یان، دارایی گ‌شت‌یی س‌ه‌ر‌چ‌او‌ه

ئابورییه کان پیشکەشی چینه لاوازه کانی ده کردو بهیتولمالیش داراییه کی چاک و خاوینی دوور له گزی کۆکردبۆوه و سهراوهی داهاته کانی له ههراهم پاراستبوو، بۆیه خودای گهوره بیت و بهرده کهتی تی خستبوو.

۲- نه رکى والییه کان ئاویتهی پۆلیسه کانی گومرگ نه کریت:

نیمامی عوسمان، له نامه ی والییه کاندای ناگاداری کردبوون که کاری پۆلیسه کانی گومرگی بهیتولمال تیکه لاوی نه رکى والییه کان نه کریت، چونکه نه رکى والییه کان چاوداشتی گه له و نه رکى پۆلیسه کانی گومرگ کۆکردنه وهی باج و خهراجی موسلمانانه، ناییت هیچ لایه کیان سنووری خۆیان بههزینن به تایبەت والییه کان سنووری دهسه لاوتی خۆیان بزانی و سه لاجیه تیان هه بیته. بۆ دیاریکردنی سنووری دهسه لاوتی والییه کان^(۱)، شههزانه کان له فهرموده کانی پیغه مبهه وَعَلَّاهُ و سهرده می راشیدین نه رکه کانی والیان هه له یه نجاوه و سنووری دهسه لاوتیان بۆ دیاریکردوون که نه مانه ن له م ده بهنده دا کورت کراونه ته وه.

۱- پاراستنی دین له سه ره نه و به نه ما به ته وانه ی که مه حکه م کراوه و پیشینانی نومته له سه ری پۆشتوون.

۲- جیه جییکردنی حوکمه کانی دین له نیوان نا کۆکه کاندای یه کلاکردنه وهی کیشه و قهیرانی مه رافه چیه کان به شیه وه که زولمی زالم بگه ریتته وه و مافی مه زلوم به سه نه ریتته وه و یژدان ناسوده بیته.

۳- پارێزگاری ته نانه ت هیلکه یه که و مورویه که بکریته و نه هیلریت بدزریته و زایه بیته، تا خه لکی بتوانن بلا و به نه وه و دلنیا بن له سه ره و مالیان.

۴- سزا وهه رگرتن بۆ قه ده غه کراوه کانی خودای گه وه و خۆپاراستن له نه تکه کردن و له ناویردن و فه وتانندن.

۵- قایمکردنی که له به ره کان به قه لغانیکی به ته و هیزیکی به زه بهر هه تا دوژمنان تروسکاییه که به دی نه که ن، هه رامیک پشیشیل بکه ن یان خوینی موسلمانیک یان زه مییه که به ناحق به رزینن.

^۱ السياسة المالية لعثمان (ص ۶۲).

٦- له‌ناوبردنی ئەو کەسانەی دژایەتی نیسلام دەکەن دواي دەعوەتکردن یان نیسلامی خۆی پاگەیه‌نی‌ت یان بچیتە بەرەي ئەهلی زیمی.

٧- پۆلیسه‌کانی گومرگ خێرو زه‌کات و سه‌رانه به‌گوێره‌ي ده‌قی نیسلام وه‌ربگرن و دوور بکه‌ونه‌وه له‌ترساندن و سه‌ته‌مکردن.

٨- ده‌ست پتوه‌گرتنی ئەو به‌خشش و ده‌ستمایه‌ي ده‌دریتە به‌یتومال نه‌ زیاده‌په‌وی و نه‌ په‌زیلی تیدا نه‌کریت و له‌کات و شوینی خۆیدا خه‌رج بکری‌ت.

٩- خه‌لیفه‌ خۆی سه‌ره‌پرشتی کاروباره‌کان بکات و بارودۆخه‌کان هه‌لبه‌سه‌نگینی‌ت و به‌ سیاسه‌تی گشتیی رابگات و نه‌یداته ده‌ست که‌سی تر^(١).

١٠- نامۆژگاری نه‌مینه‌داره‌کان و وتارییژه‌کان بکات و ئەو کارانه‌ بداته ده‌ستیان که‌ تیی‌دا کارامه‌و شاره‌زان و داراییش بداته ده‌ست ئەوانه‌ي ده‌ستپاکن و به‌ گوێره‌ي لی‌زانی که‌سه‌کان کاره‌کان دابه‌ش بکات.

به‌ کورتی ئه‌رکی سه‌رشانی خه‌لیفه‌ له‌ مه‌رجی به‌یعه‌تدا سه‌رچاوه‌ ده‌گری‌و به‌یعه‌تیش دوو جوگه‌ي لی‌ ده‌بیته‌وه که‌ پارێزگاری دین و پارێزگاری دونه‌یاه^(٢)، ئەم دوانه‌ خه‌م و ئاواتی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ و جینشینه‌کانی بووه، ئیمامی ماوه‌ردی و فه‌رائی هاوچه‌رخ‌ي یه‌ک‌رابوون له‌ ده‌ست‌نیشانکردنی ئه‌رکه‌کانی خه‌لیفه^(٣)، ئەم ئیجتیهاده‌ بو‌و سه‌رده‌می ئەوان ته‌واو و گونجاوه‌، به‌لام ناکری‌ت به‌رژه‌وه‌ندی گه‌ل له‌خا‌ل و ژماره‌کانی نه‌واندا قه‌تیس بکه‌ین یاخود تی‌پروانی‌نی زانایه‌کی هاوچه‌رخ بی‌نین و بی‌که‌ینه‌ پتوه‌ره‌و به‌رنامه‌یه‌کی هه‌میشه‌یی، به‌لکه‌ پتویسته‌ ئه‌رکه‌کانی ئیمام دیاری بکه‌ین و له‌سه‌ر دوو په‌گه‌زی گشتیی دایمه‌زینین که‌ پارێزگاری دین و سیاسه‌تی دونه‌یا بی‌ت. پتویسته‌ لی‌ژنه‌یه‌که‌ له‌زانایانی سه‌رده‌م کاره‌کان دیاری بکه‌ن و په‌ره‌ به‌پای شه‌رع‌زانه‌کان بده‌ن و هه‌ر شتی‌ک گونجاوی ئەم سه‌رده‌میه‌ هه‌لی‌بژێرن و به‌ مه‌رجی‌ک به‌نده‌کانیان پی‌چه‌وانه‌ي ده‌قی قورئان و سونه‌ت نه‌بی‌ت و ئەحکامه‌کانی نیسلام پی‌شیل نه‌کات^(٤).

^١ الأحكام السلطانية والولايات الدينية - أبو حسن المارودي (ص ١٦ - ١٧).

^٢ مقدمة ابن خلدون، (ص ١٩١).

^٣ الخلافة بين التنظير والتطبيق - محمد المرادوي (ص ٦٦).

^٤ السياسة المالية لعثمان (ص ٦٣).

۳- وەرگرتنی ئەو باج و خێراتەى شێوهى کى دروست:

پۆلیسه کانی خیرات و باج نوێنه رى و لات بوون و له نێو بینه و برده ی به یتولمالدا بوون، ئەو به ندانه ی ده که و ته سه ر موسلمانان به شێوه یه کى په و و ه ریان ده گرت و ئەو مافانه ش ده که و ته سه ریان به شێوه یه کى جوان پێیان ده دان، هه ر کاتیش زیاده گیریان به کردایه له باجی به یتولمالدا به سته م ده شکایه وه به سه ر جه ماوه رداو بارى ناتاقه ت ده که و ته سه رشانیان، بۆیه پێغه مبه ر ﷺ ناگاداری کردبوون که زیاده په و ی و زیاده گیرى نه که ن له نه رکه کانی به یتولمالدا زۆر به توندی نه یی کردوه له باجگرو کرێکاره کانی زه کات زیاده گیرى به که ن، ده بو ئاسانکاری به که ن له زه کاتی به رووبداو سه ختگیر نه بن^(۱).

۴- ده رماله و موچه دان به موسلمانان له به یتولمال:

موچه ی به یتولمال بۆ موسلمانان راسته وخۆ ده بیته، بۆ نمونه به خشینه وه ی زه کات بۆ موسته حقه کان بوو ئەو داها ته بى شوماره ی که ده که و پته ژێر ده سه لاتى لیژنه ی موچه پێدان، دابه شی ده کات به سه ر گشت موسلماناندا.

رێگه ی دووه م به شیوازیکی ناراسته وخۆ ده بیته، وه کو به خشینه گشتیه کان که بۆ خزمه تگوزاری گشتی به کار دێت و له ئاتاجیه گشتیه کاندا خه رج ده کریت. له هه ردوو جوړه خه رج کردنه که دا پێویسته به شێوه یه کى رێکو پێک خه رج به کریت، دروست نییه به خشینى راسته وخۆ پێچه وانه ی بنه ماکانى نیسلام سه رف به کریت و له به ر خۆشه و یستیی و نزیکى و به رژه وه ندی به دریت به هه ندی که سو له هه ندیکى تر به شاردریته وه یان لێی که مبه کریته وه، دروست نییه ئەو به خشینه له کاتى دیاریکراوى خۆی دوا به ریت یان زۆر گیر به دریت و وه گیردانی زالمه کان که موچه دوا ده خه ن و لێی ده برن و نایگه یه نن به خه لک. دروست نییه به خشینى ناراسته وخۆش بۆ قازانجی تاکه که س خه رج به کریت، به لکو ده بیته بۆ سه رجه م جه ماوه ر بیته و گه ل لێی به هه رمه ند بیت^(۲).

^۱ المصدر نفسه (ص ۶۴).

^۲ المصدر نفسه (ص ۶۵).

5- وەرگرتنی ئەو سەرانییهی که ده کهوێته ئەستۆی ئەهلی زعمه، دروست نییه ئەهلی زعمه بچه و سێنرێتهوه له کاتی وەرگرتنی سەرانیهدا، چونکه ئەوانه ئەهلی کیتابن و له ولاتی ئیسلامدا نیشتهجێ دهکړین و چاودێری دهکړین و مافهکانیان ده کهوێته ئەستۆی ئیسلام تا ئەوکاتی بهردهوام بن له سەرانیهدان، پێغه مبه‌ر ﷺ له باره یانهوه وه سێتی کردووه، عه‌بدوللای کورپی ئه‌رقه‌می کردۆته سهرپه‌رشتیاریان و فهرمویه‌تی "هه‌رکەس ببێته سهرپه‌رشتیاری ئەهلی زعمه و دڵ و ده‌رونی پاک نه‌یته له‌گه‌ڵیان، له‌پۆژی قیامه‌تدا من ده‌بمه‌ مکولی"^(١). بۆ زیاتر دلتیابوون له‌چاودێری و خزمه‌تی ئەهلی زعمه نیمامی عومه‌ری خه‌تاب له‌سه‌ره‌مه‌رگیدا وه‌سێتی کردووه و له‌باره‌یانهوه فهرمویه‌تی "وه‌سێت ده‌که‌م بۆ خه‌لیفه‌ی دوا‌ی خۆم که‌ چاکتر بێت به‌رامبه‌ر ئەهلی زعمه و په‌یمانیه‌ن نه‌شکێنن و له‌بێخه‌به‌ری نه‌یان کوژیت و زیاد له‌توانای خۆیان نه‌رک نه‌خاته سهرشانیان"^(٢).

ئه‌گه‌ر پۆلیسه‌کانی سەرانه، نازاری زعمیه‌کان به‌ن یان نه‌رکی زیاد له‌حه‌دی خۆیان ب‌خه‌نه سهرشانیان، یان سزایان به‌ن یاخود سەرانه له‌ پیرو په‌که‌وته‌کان وه‌ریگرن یان ئەو که‌سانه‌ی توانای کاریان نییه، یان سەرانه بسێنن له‌و زعمیه‌نه‌ی که‌ موسلمان بوون، ئەمانه‌ جو‌ریکن له‌جو‌ره‌کانی ستم. هه‌روه‌ک خه‌لیفه‌ی سییهم نیمامی عوسمان له‌نامه‌و نوسراوه‌کاندا پۆلیسه‌کانی باجو سەرانه‌ی ئاگادار کردبوو که‌ ستم نه‌که‌ن، ئەمه‌شی له‌پێنمايه‌یه‌کانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ وەرگرتبوو^(٣). له‌سەرانه، زیاتریش باجی ئەو زه‌ویانه‌یه که‌ ئەهلی زعمه ده‌یان هێناو زه‌وییه‌کانیان ده‌کێلاو موڵکانه‌یان ده‌دا، ئەمه‌ش خۆی له‌خۆیدا سه‌رچاوه‌یه‌ک بوو بۆ به‌یتولمال، پێویسته‌ موڵک سێنه‌کان تیبینی و په‌چاوی هه‌ق بکه‌ن و نه‌رخیه‌کی شیاوی بۆ دابنێن به‌ گوێره‌ی ده‌رامه‌تی زه‌وییه‌که‌، هه‌روه‌ها په‌چاوی ئەو بنه‌مایانه بکه‌ن، که‌ له‌پێوانه‌کردندا به‌کارده‌یت، چونکه‌ خۆگێل کردن له‌هه‌مووی یان له‌هه‌ندیکی زوڵمه‌ له‌کشتیاره‌کانی ئەهلی زعمه، که‌ره‌سه‌کانی پێوانه‌کردنیش ته‌م چاره‌یه‌ واته ده‌بێت که‌ره‌سه‌کان دابین کرابێت بۆ جو‌تیاره‌کان ته‌وجا بپێوریت.

^١ المنتخب من السنة (ص ٢٦١).

^٢ السياسة المالية لعثمان (ص ٦٤).

^٣ المصدر نفسه.

١- نامیره‌کانی گه‌شه‌کردن و پاراستنی ده‌غل و دانیان پی‌ بدری و که‌ره‌سه‌کانی زه‌وی خوش‌کردنیان بۆ ده‌سته‌به‌ر بکریت.

٢- نه‌و شتانه‌ش که په‌یوه‌ندی به‌ خودی کشتوکاله‌وه هه‌یه وه‌کو جو‌ری دانه‌ویله‌و به‌روبووم و فیات گران و فیات هه‌رزان لێک جیا بکریته‌وه.

٣- نه‌و شتانه‌ش که په‌یوه‌ندی به‌ ناودێرییه‌وه هه‌یه، ده‌بی‌ت کشتوکالی ناو‌پ‌رژین و ناودێران جیا بکریته‌وه له‌ کشتوکالی باران و باراناو.

٤- نا‌بی‌ت له‌مول‌کانه وه‌رگرتندا په‌رگیری بکریت و هه‌چی تێدا نه‌هیل‌ریته‌وه، ده‌بی‌ت به‌ گو‌ره‌ی زه‌وی ناسه‌کان لێیان وه‌رگیری له‌ جوتیاره‌کان نه‌ک له‌ نیوه‌کارو په‌شو‌پ‌ووته‌کان^(١).

نه‌گه‌ر ده‌وله‌تی نیسه‌لامی په‌مانێک یان گرێبه‌ستێکی سول‌حی کرد له‌گه‌ڵ نه‌هلی کیتابدا پێ‌ویسته‌ پۆلیسه‌کانی مول‌کانه‌و باج په‌یوه‌ست بن به‌و مه‌رجانه‌وه که له‌ گرێبه‌سته‌که‌دا هاتوو‌وه‌ نرخ‌ی سه‌رانه‌و مول‌کانه‌که‌ی تیا دیاری کراوه. ده‌بی‌ت موسلمانان پێ‌کۆلی په‌مانیان بن و به‌ نه‌مه‌ک بن.

٦- زولم له‌ هه‌تیو نه‌که‌ن

هه‌تیوه‌کان مافیان هه‌یه له‌دارایی گشتیی، به‌پیتی ده‌قی قورثانی پێ‌و‌ز یه‌کی‌کن له‌ موسته‌حه‌قه‌کانی زه‌کات، وه‌ک خودای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: (إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ) (التوبة: ٦٠).

به‌ هه‌مان شیوه‌ پێ‌نج یه‌کی ده‌سه‌ک‌وته‌کانی شه‌ری ده‌دری‌تی، هه‌روه‌ک خودای گه‌وره له‌قورثاندا ناما‌ژه‌ی پێ‌کردوو‌ه، هه‌روه‌ها پشکی هه‌یه له‌ به‌یت‌ول‌مالدا، مندا‌لان به‌ گشتی و مندا‌له هه‌تیوه‌کان به‌ تاییه‌تی به‌شیان هه‌یه، خۆ نه‌گه‌ر مندا‌له هه‌تیوه‌که ده‌وله‌مه‌ند بوو زه‌کاتی فه‌رز ده‌خ‌ری‌ته سه‌ر سامانه‌که‌ی، پێ‌ویسته‌ پۆلیسه‌کانی زه‌کات به‌ شیوه‌یه‌کی دا‌وه‌ری و به‌پێ‌زاننه زه‌کاته‌که وه‌رگرن و نه‌که‌ونه په‌ری‌زی زولم و گزی‌کردن و ناحه‌قی تێدا نه‌که‌ن^(٢).

^١ المصدر نفسه (ص ٦٧).

^٢ السياسة المالية لعثمان (ص ٦٨).

٧- پۆلیسه کانی گومرگ و خیرات، ده‌ستپاک و وه‌فادار بن

خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ...)، خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ) (المؤمنون: ٨).

خه‌لیفه‌ی راشیدی‌ن ئیمامی عوسمان، داوای کرد له پۆلیسه‌کانی خیرات و باج که خویان برازی‌ننه‌وه به ده‌ستپاک‌ی و وه‌فاداری، نه‌مه‌شی به ناکاریکی گرنگی هه‌موو نه‌و که‌سانه ده‌زانی که سه‌رقال بوون به دارایی گه‌شتیه‌وه، خۆ نه‌گه‌ر نه‌م په‌وه‌ستانه‌یان تیدا به‌دی نه‌کریت، بێگومان سته‌م له‌خه‌لک و له‌به‌یتولمالیش ده‌که‌ن و موچه‌خۆره‌کانیش تووشی نه‌و سته‌مه ده‌بن، نه‌وکاته په‌یه‌ه‌ندی نیوان مرۆڤو به‌یتولمال تیکو پێک ده‌شکیت، له‌باره‌ی نه‌م په‌وه‌ستانه‌وه قورثانی پیرۆزو فه‌رمایه‌شته‌کانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ناگاهیداوه به هه‌لسۆرپه‌نه‌رانی دارایی ده‌ستپاکو نه‌مانه‌تپاریزو به‌وه‌فا بن، هه‌ر به‌م جۆره ئیمامی عوسمانیش داوای کردووه له‌پۆلیسه‌کانی خیرات و باجو که سه‌نگین و وه‌فادار بن، هه‌روه‌ک له‌نووسراوه‌کانیدا هاتووه که چاک‌بن به‌رامبه‌ر گه‌لو جه‌ماوه‌رو مافه‌کانی به‌یتولمالیش به‌تیروته‌سه‌لی به‌پاریزن، به‌رامبه‌ر موچه‌خۆره‌کانیش زیاده‌په‌وی و که‌موکۆری نه‌نوینن، به‌رامبه‌ر نه‌ه‌لی زه‌مه‌ش نه‌رمو نیان بن و هه‌لسوکه‌وتی باش بکه‌ن و نه‌و به‌ندانه جێبه‌جێ بکه‌ن که له‌روونکردنه‌وه‌ی سه‌رانه‌دا هاتووه^(١).

٨- شوینه‌واری به‌هه‌ره بێشوما‌ره‌کان له‌سه‌ر په‌وتی ئوممه‌ت:

نییه‌و نه‌هاتووه که ئیمامی عوسمان خه‌لکی گه‌شتیی فه‌رامۆش کردبیت و چاوپۆشی نه‌کردبن، به‌لکو ناگاداری کردون که دنیا سه‌ره‌نجیان نه‌بات و شه‌یدای له‌زه‌ت و رابواردنه‌کانی نه‌بن، ترسی هه‌بووه نه‌م خۆشگوزه‌رانییه سه‌ر بکێشیت بۆ بیده‌گه‌ری هه‌روه‌ک پێشتر ئاماژه‌ی پێک‌دبوو که سی شت هاته ئاراوه مه‌ترسی دروست ده‌بیت، یه‌که‌م کامه‌رانی و خۆشگوزه‌رانی، دوهمه‌م بالتعبوونی مندالتی که‌نیزه‌که‌کان، سێهه‌م قورئاخوینه‌ ناعه‌ره‌به‌کان^(٢).

^١ السياسة المالية لعثمان (ص ٦٩).

^٢ تاریخ الطبری (٢٤٥/٥).

ئىمامى عوسمان دەرکى کردبوو خۆشگوزەرائى و ئاوەدانى بۆ هەندى کەس دەبیته
هۆى لادان و لاسارکردنى، چونکە سەرۆت و سامانى هەلپژاو تاکەکانى کۆمەل تەمەل و
گەندەل دەکات و مالهەمى لەپاڤواردن و تەوەنسدا خەرج دەکات^(۱)، هەرۆهك خودای
گەرۆه دەفەرموی: (وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا
الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا) (الإسراء: ۱۶).

۹- بەراوردیک لە نێوان سیاسەتى عومەرى و سیاسەتى عوسمانى:

ئەو سیاسەتە داراییەى ئىمامى عوسمان پرایگەیانددبوو، زۆر لەو سیاسەتە داراییە
دەچوو کە ئىمامى عومەر جێبەجێی دەکرد، ئىمامى عوسمان لەسەرەتای گرتنەدەستى
دەسلالتى خەلافەتدا فەرموی "دەبیت دارایی گشتییى لەژێر سیبەرى سى مەرجدا بیت،
یەكەم حق وەربرگیت بە حقیانەتیش خەرجى بکات، دووهم لەشوینى خۆیدا سەرفى
بکات، سێیەم بۆ شتى حەرام و قەدەغەکراو خەرج نەکړیت"^(۲). کەواتە سیاسەتى
عومەرو سیاسەتى عوسمان هەردوکیان لە یەك بلورەو درەوشابونەو، ئەویش بلورى
ئىسلام و بنەما و پەگەزەکانى بوو^(۳).

دووهم: ئامۆزگارییەکانى لەبارەى دەستورى زەکاتدان و پوونکردنەو

لە مانگی پەمەزاندای ئىمامى عوسمان فەرموی: "ئەم مانگە مانگی زەکاتدانە،
هەرکەس قەرزى بەلاوێه، با بیداتەو بە خاوەنەکەى هەتا زەکاتى مالى و سامانەکیان
بدەن و نێوێش زەکاتى خۆتان دەرێکەن، هەرکەس پارەى لەدەستدا نییە داواى هیچى لى
ناکړی، مەگەر خۆى حەز لە خێر بکات، هەرکەس ئیستای لى وەرێگێرى هەتا
مانگێکى تر وەختان وەخت ئیتر لى وەرناگړین".

ئىبراهیمى کوپى سەعد دەلیت "ئەو مانگە مانگی پەمەزان بوو"^(۴). ئېووبەیدە
دەلیت: "لە هەندى ئەسەردا هاتوو ئەو مانگەى ئىمامى عوسمان خەلکى لى ئاگادار

^۱ السياسة المالية لعثمان (ص ۷۰).

^۲ السياسة المالية لعمر بن الخطاب - قطب ابراهيم (ص ۲۳).

^۳ السياسة المالية لعثمان (ص ۷۶).

^۴ الاموال لأبي عبيد (ص ۲۳۴).

کرده وه مانگی موحرره بم بو" (۱). ئەم ناگادارییهی ئیمامی عوسمان جهخت لهم بهرنامانه دهکاته وه:

۱- دانانی دهستوری زهکاتی سالانه بو بهرپوهبردنی فهرزی زهکات، جگه لهزهکاتی کشتوکال، چونکه ئەم زهکاته بهپیتی حاسلاته. ئەم دهستورهش لهو وتهیهدایه که خۆی که فهرموویهتی "هه رکهس زهکاتی سامانهکی ئەم مانگه وهرگیرا، تا سالتیکی تری هه مان مانگ لیتی وهرناگیریتته وه".

۲- ئەگەر لهسهر قسهی ئەبوعوبهیده بچین دهبیئت مانگی موحرره بم بکهین به مانگی زهکات دان، چونکه ئیمامی عوسمان ویستویهتی سالتی کۆکردنهوی داهاتی نیسلاهم ریک هاوتای سالتی کۆچی بکات، پتویسته لهسهر موسلمانان داوی گوزهرکردنی سالتیکی کۆچی ئەگەر مهرحهکانی زهکات بهدی هاتبوو، زهکاتی مال و سامانهکیان دهربهکن. ۳- ئیمامی عوسمان، جاری خهڵکیدا که قاسهی زهکاتیان حسیب بکهن و داوی لیکردن ئەو قهرزانهی بهسهریانوهیه بیژیرن و لهزادهکی زهکات دهربهکن (۲)، لهوانهیه ویستبیتی خهڵک هانبدات قهرزکانیان بیژیرن و وهفایان ههبیئت بهرامبهه خاوهن قهرزکان بو ئەوهی قهرزکان بنهبر بکریئت و قهرزکردن نهکریته دیاردهیهکی کۆمهلایهتی و مالهکانیان ملکهچی زهکات بکهن و حسابی داهات و سامانی خۆیان بکهن (۳).

۴- ئیمامی عوسمان دهفهرمویت "هه رکهس پارهی نهبیئت داوی هیچی لی ناکریئت، مهگهر خۆی ههز لهخیر بکات، بهم وتهیه دههراگی لهخیر و بهخشین کردۆته وه، وادیاریبو وهندی له موسلمانان زهکات ناکهویتته سهریان بهلکو مالهکیان به خیر و تهبهپروعه دهردهکریئت و دهدریته بهیتومال، ئەویش لییان وهردهگریئت و دهیخاته تویتی سهراوهکانی زهکات، دهولەت له هه مان ئەو خهرجییانهدا خهرجی دهکات که زهکاتی تیدا خهرج دهکریئت. ههروهها ئەو وتهیهش: که دهلیت: "هه رکهس لیمان وهرگرت جاریکی تر لیتی

۱ المصدر نفسه (ص ۵۳۵).

۲ السياسة المالية لعثمان (ص ۷۶).

۳ السياسة المالية لعثمان (ص ۷۷).

وهرناگرین، مه گهر خۆی ههز له خهیری زیاده بکات"، مه بهست نهوه بوو بهیتومال تۆزێ ناخاته سهه کهر. بۆ زه کاتی ئالتون و زیویش ده بوو خاوهن ماله خۆی بیهیتیت و بهینی خۆی و خودای خۆی زه کاته کهی ده ربکات، به لام نهو زه کاتهی خاوهنه کهی ناچار ده کری بیهیتیت زه کاتی مه پروومال و کینگه و باخ و نهو جوهرانهیه، نیمامی عوسمان ماله سامانی شاروه و ده رنه که وتووی به جی ده هیلا بۆ خاوهن ماله تا خۆی وه کیل بیت و لیشی وهرنه ده گرتن به دلێکی پاک و بی خهوش نه بوايه نهو شتانهش بریتیبوون له ئالتون و زیو که ره سهی بازرگانی و هه ندی شتی تری به نرخ^(۱).

نهو عوبه یده له م باره یه وه ده لیت "نایا ئیوه نازانن پیغه مبهه ﷺ زه کات سینی ده نارد بۆ زه کاتی ئاژه له به تۆزێ یان به ره زامه ندی خۆیان، ههروه ها نیمامه کانی دواي نهویش ههه وایان کرد، ههتا نهو که سانهی زه کاتی ئاژه لیان مه نهع کردو نه یاندا نیمامی نه بو به کر شه ری له گه لدا کردن"، نه له پیغه مبهه ﷺ نه له خوله فای راشیدینه وه نه هاتووه و نه بیستراوه که خه لکیان ناچار کرد بیت به زۆرو فشار، زه کاتی شه که بی گیان و نه جو لا وه کانیان و هه رگرت بیت، مه گهر خاوهن ماله که به خۆشی و ره زامه ندی خۆی هینابیت، به لئ زه کاتی نه که وئ به لام خاوهن ماله خۆی وه کیله، واته: نه مانه تی لای خاوهن ماله و پیوسته له سهریان خۆیان حسابی بکهن و زه کاتی ده ربکهن، چونکه نهو مولک و سامانهی له سیبهه ری نارامش و ناسایشی ولاتدا ده ست که وتووه و له نه نجامی به یعه ته که یه وه ژیا نی بۆ دا بین کرا وه و بی ترس پۆشتووه و بیخه م خه وتووه، به لام زه کاتی ئاژه له حوکمی خۆی هه یه و حوکمه که شی به پیی ژماره و دیتنه^(۲).

بهه نامه ی نیمامی عوسمان له باره ی داراییه وه

۱- رای نیمامی عوسمان ده رباره ی نهو قهه زانه ی زه کاتیان ده که ویت

له سانیبی کورێ زه یده وه هاتووه نیمامی عوسمان و تویه تی "زه کاتی نهو قهه زه ی که له بهر ده وه له مه ندی و شه رم کردن و هه رگرتنه وه یه دوا خستووه و هه ر کات ناره زووت هه بوو و هه ری ده گریته وه خۆت پشته گویت خستووه نهو زه کاتی ده که ویت، ههروه ها نهو پاره یه ی له کاسبی و پیشه یه که دایه نهو زه کاتی ده که ویت".

^۱ الاموال لابی عبید (ص ۵۳۷).

^۲ الاموال لابی عبید (ص ۵۳۷).

له ئیمامی عوسمانه وه هاتوو ده فەرمویت "زە کاتی ئەو قەرزه بدهن، که له بهر تیری و بی ئاتاجی، له قەرزاری ناسیننه وه و پیوستن پێی نییه" ^(۱). لهم وتهی ئیمامی عوسمانه وه ده رده که ویت، زه کات واجبه له سه ر ئەو قەرزه ی خاوه ن قەرزه که له بهر تیری و شه رم و بی ئاتاجی وه ری ناگریته وه. به لām له بهر ره هندی تر داوا ی نا کاته وه، یا خود داویه تی به قەر ز بۆ مه به ستی کاسپی و شه راکه ت، یا ن پشه یه کی پێ نه جماده دات و له قازانجه که ی شه ریکه و خاوه ن قەر ز له بهر قازانجه که ی گوێی له پاره که ی نییه و وه ری ناگریته وه ^(۲).

۲- ئیمامی عوسمان، خه رجی زه کاتی جینگۆرکی پێ ده کرد و بۆ به رژه وه ندی گشتیی خه رجی ده کرد، بۆ نمونه: داها تی زه کاتی خه رج ده کرد بۆ غه زا و جه نگ و ههروه ها پیوستیی تر، بۆ ئەوه ی ئاتاجی جه نگ و خه لک مه یسه ر بی ت، ئیمامی گه لیش مافی ئەوه ی هه یه زه کات له خه رجییه که وه بۆ خه رجییه کی تر بگوازیته وه له شوێنیکی پیوستی تر دا سه رفی بکات ^(۳).

ئه م گۆرانه، نه پێچه وانه ی په یامی ئیسلامه و نه گۆرینی سوننه ته، چونکه ئیمامه که که کردوویه تی پشه نگی و ره نگریژه. ئەسلی زه کات پرکردنه وه ی که لینی موسلمانانه هه تا هه ندی راویزچوون هه یه باس له وه ده کات، زه کات سه رف ده کریت له پیناوی خودا و ده دریت به موجهیدانی ریگهی ئیسلام، چونکه ئەوانه خۆیان ته رخا ن ده که ن بۆ تیکۆشان و ده ست هه لده گرن له کارو که سابه ت، ئەمه ش ئەوه ناگه یه نیت خه لک هانبدات بۆ ته مه لێ و بی ئیشی له بهر ئەوه ئەم گۆرێه به رژه وه ندیی ئیسلامیان داوه به سه ر به رژه وه ندیی ده روونی خۆیاندا وازیان له کاری شه خسی هینا وه له بواریکی گرنگتر فراوانتر دا کار ده که ن، ئەویش به رزرا گرتنی وشه ی (لااله الا الله) و بلا و کردنه وه ی په یامی ئیسلامه له شارو شوێنه کاندا، هه ندی له زانایان پێیان وایه دروسته زه کات سه رف بکریت لهم گروپانه و له سووده گشتییه کاندا ^(۴).

^۱ المنتخب من السنة (ص ۳۰۶).

^۲ السياسة المالية لعثمان (۷۹).

^۳ السياسة المالية لعثمان (۷۹).

^۴ السياسة المالية لعثمان (ص ۸۱).

نیمامی عوسمان سونه‌تیک‌کی تازه‌ی داهینا هستا خواردن و خواردنه‌وی له‌رپه‌زاندا له‌مزگوت داده‌نا و ده‌یفرموو به‌و که‌سه خوداپه‌رستانه‌ی که له‌مزگوت ده‌مانه‌وه، به‌و هه‌ژارو میوانانه‌ی خۆیان ده‌گرت و به‌ شهرم بوون، نان بخۆن^(۱).

نیمای عوسمان خلیفہ موسلمانان ہم شیوہ لہ بہیتو مال ریزی لہ موسلمانان دہناو چاوی لہ پیغہ مبہر ﷺ دہ کرد، کہ بہ خشنده ترین کہ سبوه بہ تاییہ تی لہ رہ مہ زاندا لہ ہمووکات سہخی تر بووہ، ثم سونندہ تہ وای کرد لہ موسلمانان لہ مزگہوت بمیننہ وہو نیعتیکاف بکہنو سونندہ تی پیغہ مبہر ﷺ زیندو بکہنہ وہ لہ مانہ وہدا، چونکہ خواردنہ کہ بان مسزگہر کرابو^(۲).

۴- دروستکردنی میوانخانه له یاره‌ی زه‌کات بۆ میوانداری

هه‌وێڵ گه‌شت به‌ نيمامي عوسمان كه‌ نه‌بسه‌ ماكي نه‌سه‌دي و چه‌ند كه‌سيكي نه‌هلي
كوفه‌ بانگي جارچي خويانيان كردوه‌ پييان وتوون هه‌ركاتي وه‌ختي ناخواردن هات جار
بده‌ن و بليين "هه‌ركه‌سه‌ له‌هه‌ژو تيره‌كان كه‌ هاتوونه‌ته‌ شاري كوفه‌ و خزم مه‌نزلي تييدا
نييه‌ با بيته‌ ميواني نه‌بسه‌ ماك بيته‌ و هه‌ر لاي نه‌ويش بمينيته‌وه‌"، نيمامي عوسمانيش
هه‌ستا كه‌مه‌ليكه‌ ميواخانه‌ي دروست كردو خه‌لكي غه‌واره‌و بي ته‌رجو ده‌هاته‌ ناوي و
له‌وي ده‌مانه‌وه‌، يه‌كه‌ له‌و ته‌لارانه‌ شوقه‌كه‌ي عه‌بدوللای كورې مه‌سه‌عود بوو له‌ هه‌زه‌يل،
كاتي پيشتريش كه‌ ميوانه‌كان له‌مزه‌گه‌وت جييان ته‌نگ بوايه‌ ده‌چوونه‌ ماله‌كه‌ي ئييين
مه‌سه‌عود له‌ هه‌زه‌يل⁽³⁾.

۵- له یاره‌ی به‌یتومال موچه‌ی به‌گشت کوټیله‌کان ده‌دا.

له‌سه‌ر ده‌ستی ئیمامی عوسمان نازادکردنی کۆیله‌کانی شاری کوفه به‌ریابوو. عوسمان، له هه‌ر مانگی‌کدا (٣٠) کۆیله‌ی رزگار ده‌کردو نازادی ده‌کردن به‌بی‌شه‌وی

^۱ تاریخ الطبری (۲۴۵/۵).

^٢ السياسة المالية لعثمان (ص ٨٢ - ٨٣).

^۳ تاریخ الطبری (۵/۲۷۳).

هیچ له موچهو بژیویان کهم بکاتهوه^(۱)، بهزۆری ئهو پارهیەکی که دابهشی ده کرد بهسەر کۆیلهکاندا له زیادهی خیری زهکات بوو، به ئیعتیباری ئهوهی که پشکیان ههیه له زهکاتدا، چونکه کۆیله دهکهوتیه جوملهی ههشت تاقمه ئایهتی زهکات خودای گهوره دهفهرمویت (وفي الرقاب)، ههر ئهه دهقهش بوو بهقاسهی زرگارکردنیان^(۲).

سیہم: پینجیہ کی دستکھوتی غزا

جيهاد له سهرده می پيښه مېره وه ﷺ دهستی پيڅر دوهو ه هر بېر دهوام بوو تا سهرده می خليفه ی سييم نيمامی عوسمان، مېهست و نيازه کښی بلاوکر دنه وهی بهيامی نيسلام و پره سندنی خاکي ولاټی نيسلام بووه، بهتايهت فتوحاتی سهرده می نيمامی عوسمان دهسکهوتی زورترو بيشومار بو بهيتولمال هلدراوه تهوه، پينج يه کی دهسکهوتی غه زاکانیش ده دريټه بهيتولمال، ههروهک سهرانه ی نه هلی کيتاب که له بارمته ی مانوه له سهر دینی خويان و پاراستنيان له شهرو قهيران ده ياندايه بهيتولمال. ليټره دا په يوه ندييه که له نيوان فتوحاتی نيسلامی و بهيتولمالدا ههست پي ده کهين، بهيتولمال له سهرده می نيمامی عوسماندا هه لدهستا به پاره خر جکردن بو فتوحات و موچه ی ددها به لهشکره کان به گوږه ی پله ی سهر بازنيان و چه کو چولي بو ده سندن، نهوانيش سهر و مالو گيانيان ده کرده قوربانی، هه رکات سهر کهوتن بهاتايه ته ناروه پتيوست بوو له سهری نهو نه هلی کيتابانه ی موسلمان نابن سهرانه بدهن و مولکانه ی زهوی و زاريان بدهن، نهوانهش که موسلمان ده بوون زهکات ده يگر تنه وه گهر سامانه که يان بگه شتايه حده دی زهکات و مهرجه کانی تيا به دی بکرايه. ناشکرايه نيسلامه تی هيچ کهس دانابه سترئ هه تا زهکات نه دات گهر کهوته بهر زهکاتدان، نه م داهاتانهش هه مووی که ره ستن بو خواسته کانی ده ولته تی نيسلامی، خودای گه ورهش ده سته کوته ی غه زای هه لال کردوه بو موسلمانان دابه شی پينجي بکه ن چواری بو جهنگاوهران و به کيکی بو بهيتولمال^(۳).

^١ المصدر نفسه (٢٧٥/٥).

^٢ السياسة المالية لعثمان (ص ٨٤).

^٣ السياسة المالية لعثمان (ص ٨٥ - ٨٧).

هەندێ لەو بابەتەکانی کە ئیمامی عوسمان هێناوە سیاسەتی جێبەجێ کردنی دارایی گشتییەوه لە بارەی پێنجیەکەی غەنیمەوه.

۱- لەسەر دەمی ئیمامی عوسماندا، منداڵان پشکیان نەبوو لە دەستکەوتی جیهادا. لەتەمیمی کۆری مەهریبەوه هاتوو دەلێ "لەرزگار کردنی دووهم جاری ئەسکەندەر یەدا بەشداریم کرد، بەلام پشکیان نەدامی هەتا خەریکبوو لە نێوان هۆزی من و قورەیشدا دەمەقالە پوویدا، هەندێ لە خەڵکەکە وتیان جواب بنێرن بۆ بوئەبوزەری غیفاری و عوقبەیی کۆری عامری جووهنی هەردوکیان هاوێلی پیغەمبەر ﷺ، پرسیاریان لێ بکەن، ئایا منداڵ پشکی دەکەوی یان نا؟ لە وەلامدا وتیان: ئەگەر دەموچاویان موی لێدەر هاتبوو، واتە خەتیان داوو ئەوا پشکیان بدەن، ئەوانیش دیکەتیان دام خەتم داوو پشکیان پێدام^(۱)، کەواتە پشکی دەستکەوت (غەنیمە) نادریت بە منداڵ و ئافەرەت بەلکو شتیکی کەمیان دەدریت بۆ بە بۆنەی هاوکاری و دەستوریان لە غەزادا هەر ئەم خالەش پیادە کراوە لە سەر دەمی پیغەمبەر ﷺ^(۲).

۲- لەسەر دەمی ئیمامی عوسماندا وەک سەر دەمی پیغەمبەر ﷺ کەرەستەیی کوژراو و دەدرایە بکوژەکە، واتە دەی ماشییەوه. ماشینهوه یەعنی هەر موسلمانێک کافرێکی بکوشتایە لەغەزادا هەموو کەلوپەل و لاخ و کەرەسەکانی کوژراوەکەیی دەدرایە بکوژەکەیی، کاتی خۆشی پیغەمبەر ﷺ ماشینهوهی بریارداوە بۆ بکوژەکەیی، وەک ئەبێ قەتادە لە پیغەمبەر ﷺ روایەتی کردووه، کە رۆژی حوێنە فەرمویەتی "هەرکەس کافرێک بکوژێ و بەلگەی ناشکرای هەبێ، ئەو بەکەلوپەلی کوژراوەکە بماشیتەوه"^(۳)، کەلکی ئەم فەرمودەیە ئەوێه کە ناکرێ بکوژ هیچ بماشیتەوه، هەتا بەلگەی دروستی نەبێت کە ئەم کوشتویەتی^(۴)، تەنانهت ئەگەر دوو کەس بۆ بە کێشەیان و هەردولا دەیان وت من کوشتومە، بۆ ئەو کەسەیه کە کوشتویەتی، لەدوای

^۱ فتوحات مصر وأخبارها (ص ۱۲۱).

^۲ السياسة المالية لعثمان (ص ۹۳).

^۳ بخاری - کتاب المغازی رقم ۴۳۲۲.

^۴ السياسة المالية لعثمان (ص ۹۲).

راپه‌پینی شاری ئەسکەندەریە ئەم حالەتە پوویدا، کاتێ رۆمه‌کان هاتن بەسەر لەشکری (مەنویلی حەصا) چوێ ناو ئەسکەندەریەو، عەمر رێگەی بۆ چۆڵ کردن هەتا گەشتنە نزیک، بە جاریک ئەهلی شار لێیان هاتنە دەست و خودای گەورەش خۆیانیدا بە گۆ خۆیانداو لە ئەسکەندەریە دەرجوون و کەلوپەکی شارو شوینەکانی تریان پێ بوو تریان نان هەتا گەشتنە گوندیک و لایاندا دەستیان کرد بە ئارەق خواردنەو و نانیاں خواردو تالانی خۆیان کرد، عەمر پووبەرپریان نەبویەو هەتا گەشتنە (نفیوس) لەوشکانی و لە دەریا جەنگا لە گەڵیدا، پاشان لە دەریا پەڕینەو، ئەمان و ئەوان لەوبەری دەریا رووبەرپووی یەکتەر بوونەو و درێژەیان بەشەردا یەکیکیان ناوی بەتریق بوو لەسەر ئەسپێک بوو، تەفەنیگی بەنالتون رووبۆشکراوی پێ بوو سنکی دەرپەراندو لەزەوی رۆمدابوو هاواری دەکرد کێ دیتە بەر بەرکانی، پیاویکی خەلکی زوید ناوی (حومل) بوو کونیهی (ئەبا مەزجەحی) هەبوو، هاتە مەیدانی کێبەرکێکەو و ماوێکی زۆر شەپریان کرد، پاشان بەتریق رەمەکی فەرەداو شمشیرێکی هەلگرت حوملێش رەمەکی فەرەداو شمشیری هەلگرت، عەمر هاواری کرد ئەبا مەزجەح جوابی داوێو، بەلێ قوربان، خەلکەکەش لەسەر کەناری نیل بوون و ریزیان بەستبوو ماوێک کێشە کێشیان کرد بە شمشیر، پاشان بەتریق هەلەمەتە دایەو خۆی لادا پاشان (حومل) خەنجەرێک لە بێدەستیدا بوو دەرپهێناو دای لە گەردن دۆژمەنەکی و شادەماری ملی بێ و خستی و کەوتە سەری، پاشان هەرچی کەلوپەلی هەبوو ماشییەو بۆ خۆی پاشان حومل دواي چەند رۆژێک کۆچی دواي کرد، ئینجا موسلمانان زۆریان بۆ هێنان لە ئەسکەندەریە دەریان کردن و جاریکی تر خودای گەورە بۆی رزگار کردنەو لە کۆتایشدا (مەنویلی حەصایش) کۆژا^(١).

٣- بێ دەستکەوت و پشکی بەیتومال لە یەکیک لە فتوحاتەکانی عوسماندا

لە ریوايەتەکی عەبدولمەلیکی کۆپی مەسلەمەو لە غەیری ئەویشەو هاتووە دەلێن "کاتێ لە گەڵ عەبدوللای کۆپی سەعددا ئەفریقمان رزگار کردو پێنجیەکی دەستکەوتە کەمان دانا بۆ بەیتومال و لە نێوان خۆشاندا پشکی سوارەکان گەشتە سێ هەزار دینار، دوو هەزاری بۆ وڵاخەکو و هەزاری بۆ سوارەکانی پیاوێ کانی هەریەکیان

^١ فتوحات المصر وأخبارها (ص ١١٩ - ١٢٠).

ههزار دینار^(۱)، پاش که میك سهرباز عثماني (زاتولحه مام) بوو، وه كو میراتی ههزار دیناره که یان به خشی به که سوکاره که ی^(۲).

ههروه ها له ریوایه تی عوسمانی کوری سالحدا هاتوو ده لیت "سوپای عه بدوللای کوری سه عد ژماره یان بیست ههزار جهنگاوه ر بووه، وه ناشکرایه پینج یه کی ره وانهی بهیتولمال کراوه، به گویره ی نایه تی (وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسُهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ...)، به هه مان شیه له سه رده می نیامی نه بویه کردو عومهریشدا پینج یه کی ده به خشی به ئالوبهیت و چوار پشکه که ی تری ده دا به جهنگاوه ران، هه ر موجهیدیک سی ههزاری پی ده درا نه گه ر سواربویه پیاده کانیش ههزار دینار نه گه ر به گشتی پینج یه کو چواره شه که به سه ریه که وه حساب بکه ین وه که له دو ریوایه ته که دا هاتوو بری ده سته که وتی نه و رزگار کردنه ده گاته (۱۶) ملیون دینار بۆ سواره کان، (۸) ملیون دینار بۆ پیاهه کان، که واته بری ده سته که وته که یه کسانه به (۲۴) ملیون دینار نه م ژماره یه چوار به شه که یه له گه ل پینج یه که که ی بهیتولمالدا ده گاته (۲۴) ملیون دینار^(۳).

۴- سه رفکردنی پینجیه کی ده سته که وت بۆ به رژه وه ندیی گشتیی

پینجیه کی ده سته که وتی غه زا به گویره ی ده قی نایه ت سه رف ده کریت بۆ پیغه مبه ر ﷺ و خزمه نزیکه کانی و هه تیوو داماوو پیبوارن. له پاش کوچی دواپی پیغه مبه ر ﷺ پشکی پیغه مبه ر ﷺ و خزمه نزیکه کانی ره وانهی بهیتولمال ده کرا بۆ نه وه ی سه رف بکریت بۆ چه کو ته قه منه ی، نیامی عوسمان نه م رایه ی جیه جی ده کرد، پشکی پیغه مبه ر ﷺ و خزمه نزیکه کانی سه رف ده کرد بۆ تفاق و که سه ره ی فتوحات، که جیهاد له سه رده می نه و دا گه شتبه وه لوتکه^(۳).

۵- سه رکه وتنی سیاسه تی دارایی له هه ره وه زیکردنی فتوحاتدا

له ناواخن ی نه و مملانییه ی نیامی عوسمان پرویه پروی بوویه وه، هه ندی ولاتی رزگار کراوی شکستیان خواردوو هه لگه رابونه وه، نیامی عوسمان به چاکی توانی نه و

^۱ المصدر نفسه (ص ۱۲۵).

^۲ السياسة المالية لعثمان (ص ۹۵).

^۳ السياسة المالية لعثمان (ص ۹۷).

ولاتانه‌ی په‌مانیان شکاندوو و کو‌تی به‌لینه‌کانیان پساندوو، ناچاران بکات بی‌نه هیل و مل بدن بۆ حوکمه‌که‌ی، له ژیر کاریگه‌ری نهم فتوحاتانه‌دا که موسلمانان به ده‌ستیان هینا ده‌کریت بلین پی‌که‌وه‌نانی سیاسه‌تی گشتیی دارایی که پابه‌ندی رزگارکردنه‌کان بوو کاریکی گونجاوو پی‌ویست بوو، چونکه غه‌زاکان پی‌ویستیان به هاوکاری و هه‌روه‌زی بوو تا بتوانیت نامانجه‌کانی به‌دی بینیت، له‌به‌رامبه‌ریشدا فتوحاته‌کانیش قاسه‌ی به‌یتومالیان ده‌بوژانده‌وه به‌سه‌رانو مول‌کانه‌و زه‌کات و ده‌ستکه‌وتی جه‌نگ.. هتد. ده‌بووه سه‌رچاوه‌ی داها‌تی به‌یتومال^(۱).

چواره‌م: داها‌تی گشتیی سه‌رانه له سه‌رده‌می نیمامی عوسماندا

۱- جی‌گیرکردنی رپوره‌می سه‌رانه له سه‌رده‌می نیمامی عوسماندا.
جی‌گیربوونی حوکمه‌کانی سه‌رانو ریساو ده‌ستوره‌که‌ی له سه‌رده‌می نیمامی عومه‌ردا ده‌ستی پی‌کراو له‌سه‌رده‌می نیمامی عوسماندا به ته‌واوه‌تی کۆده‌کرایه‌وه و خۆی سه‌ره‌رشتی ده‌کردو له‌سه‌ر پره‌که‌ی رپیکه‌که‌وت له‌گه‌ل نه‌هلی کیتابدا، ولاتیش بیده‌نگ ده‌بوو له‌و په‌یمان و سولحه‌ی که پیشتر به‌سترا‌بووه‌وه دانیشی ده‌نا به سولحه تازه‌کاندا له به‌رامبه‌ریشدا ده‌ولت ده‌چوو به‌ارمه‌ی ژیان و مافی نه‌و که‌سانه‌ی سه‌رانه ده‌دن هه‌تا ملکه‌چی سه‌رانه بن^(۲).

۲- چهند نمونه‌یه‌ک له داها‌تی نه‌و سه‌رانه‌یه‌ی ره‌وانه‌ی به‌یتومال ده‌کرا.

أ - وه‌لیدی کوری عه‌قه‌به کاتێ والی کوفه بوو هه‌ستا غه‌زای نازه‌ربایجانی کردو رزگاری کرد، له‌سه‌رده‌می نیمامی عوسمانداو له‌گه‌ل خه‌لکه‌که‌یدا له‌سه‌ر هه‌شت هه‌زار دره‌م سولحه‌ی له‌گه‌ل کرد، که له‌دوا‌ی وه‌فاتی نیمامی عومه‌ر سه‌رانه‌که‌یان گیردا‌بوو بۆیه وه‌لیدیش به‌له‌شکروه‌وه چوو سه‌ریان و ملکه‌چی کردنه‌وه سه‌رانه‌یان دا^(۳).

ب - کاتیک نیمامی عوسمان عه‌بدو‌ل‌لای کورێ سه‌عدی ئاراسته‌ی نه‌فریقا کرد نه‌وانیش سولحه‌یان کرد له‌گه‌ل جه‌رجیر، هه‌زار هه‌زار دیناریان قه‌راردان یان پینچ سه‌د

^۱ المصدر نفسه (ص ۹۹).

^۲ المصدر نفسه (ص ۱۰۳).

^۳ تاریخ الطبری (۲۴۶/۵).

ههزار یان بیست ههزار، عه‌بدوللای کۆپری سه‌ع‌دیش له‌سه‌ر سیّ سه‌د قینتار ئالتون سولّحی له‌گه‌ل کردن، (له‌وانه‌یه ئهم بپه ئه‌وه‌نده‌ی مه‌بله‌غی یه‌که‌م بیّت)^(۱).
ج - سولّحی قوبروسیش هه‌ر به سه‌رانه کرا که هه‌وت ^{سه‌هزار} هه‌زار دینار بوو ته‌سلیمی ده‌ستی موسلمانان کرا^(۲).

د - سه‌عدی کۆپری سالتج سولّحی له‌گه‌ل ئه‌هلی نه‌جران، کرد هه‌ندی جار سه‌د هه‌زاریان ده‌دا ده‌یان وت به ئه‌وه‌نده سولّح ده‌که‌ین هه‌ندی جاری تر به دووسه‌د هه‌زار، جاری واش هه‌بوو به سیّ سه‌د هه‌زار، هه‌ر به‌م جۆره عه‌بدوللای کۆپری عامر زال بوو به‌سه‌ر نه‌یسار بورداو له‌وێشه‌وه چوو بۆ (سه‌رخه‌س بۆ ناو خه‌لکی مرو) ناوێریوانیکیان ناره‌ لا‌یان که ئه‌ین و حاته‌می باهیلی بوو له‌گه‌ل مه‌رزه‌بانی مرو، له‌سه‌ر هه‌زار هه‌زار دره‌م سولّحیان کرد، رایه‌کی تر ده‌لێت له‌سه‌ر شه‌ست هه‌زار دره‌م سولّحیان کرد^(۳).
و - نه‌حه‌نفی کۆپری قه‌یسیش چو بۆ (به‌لّخ) و ئابلقه‌ی دان، خه‌لکه‌که هاتن و سولّحیان کرد له‌سه‌ر چواره‌سه‌د هه‌زارو ئازادیان کردن، ئامۆزاکه‌ی که ئوسه‌یدی کۆپری موته‌شه‌میس بوو کردی به‌سه‌روکاریان هه‌تا پاره‌ی سولّحه‌که‌یان لیّ بسینیت^(۴).

۳- ئیمامی عوسمان نوسراوه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری ﷺ بۆ خه‌لکی نه‌جران جێبه‌جێ کرد. پێغه‌مبه‌ر ﷺ بێده‌نگ بوو له‌سه‌ر کۆمه‌لێک مه‌رج که دانران بۆ ئه‌هلی نه‌جران و ئه‌وانیش مه‌رجیان دانا، ئه‌ویش نووسراویکی بۆ نووسین و مه‌رجه‌کانی تیا پۆشن کردبووه‌وه، سه‌رانه‌که‌شی بۆ دیاری کردبوون، هه‌روه‌ک ئیمامی ئه‌بویه‌کر به هه‌مان مه‌رجه‌کانی پێشووتر، نووسراویکی بۆ نووسین و پاشانیش ئیمامی عومه‌ریش سه‌رانه‌ی لی‌وه‌رگرتن و له نه‌جرانی یه‌مه‌ن باری پێکردن و له نه‌جرانی عێراق نیشته‌جێی کردن، چونکه مه‌ترسییان هه‌بوو بۆ سه‌ر موسلمانان^(۵).

^۱ تاریخ الطبري (۲۵۵/۵).

^۲ المصدر نفسه (۲۶۱/۵).

^۳ تاریخ الطبري (۳۱۸/۵).

^۴ تاریخ الطبري (۳۰۷/۵).

^۵ الحزاج لأبي يوسف (ص ۷۴).

له پاش سپاردنی ئیمامی عومەر، ئیمامی عوسمان نامەیه کی نووسی بۆ وه لیدی کورپی عهقه به، که وه کیلی بوو له نهجران (بهناوی خودای دههندهو دلۆفان: له بهندهی خوداوه ئیمامی عوسمان نه میری ئیمانداران بۆ وه لیدی کورپی عهقه به، سهلام و عهلیکم، من ستایشی نهو خودایه ده کهم که جگه له خۆی زیاتر خودایه کی تر نییه له نهرزو ناسماندا، له پاشان ئوسقوف و ئاقیب و سوراتی نههلی نهجران له عیراق هاتوونه ته لام و سکا لایان کردووه و مه رجه کانی ئیمامی عومهریان نیشان داوم، واده زاتم تنگیان پێ هه لچنراوه له لایهن موسلمانانه وه، من سی حوله له سه رانه که یان ده شکینم و لاده بهم له بهر خاتری خودای گه وره، وه فادار ده بم بۆیان به رامبه ر نهو زه ویانه ی که ئیمامی عومهر پێیداو، له باتی زه وییه کانی خۆیان له یه مه ن، تۆش چای خێرت لییان بیت، نه وانه نه هلی زیمه ن له نیتوان ئیمه و نه وانداناشنایه تی هه یه، به روانه په ره ی نهو کیتابانه ی که ئیمامی عومهر بۆی نووسیون، چی تێدا یه جیبه جی بکه و حه قی خۆیان پێی ده، وه سه لام)، نه مه له نیوه ی کو له مانگی سالتی بیست و حه وتی کۆچیدا بوو^(۱).

له نو سراوه که ی ئیمامی عوسماندا چه ند کارێک فه رمانی پێی کرا.

أ - ئیمامی عوسمان به رامبه ر نهو په یمانه ی که دابووی به پێغه مبه ر ﷺ و هه ردوو هاوه له که ی وه فای هه بوو، نه مه ش له به رنامه ی ئیسلامه وه هه لقولا وه، که هه رکه س په یمانێکی دا یان گه فتا ده بیت وه فای هه بیت به رامبه ری.

ب - ئیمامی عوسمان، سه رانه ی له سه ر سووک کردن و نه رزه کانی خۆیانی پێدانه وه و داوای کرد له وه لیدی کورپی عهقه به وه فای هه بی به رانه ر نهو خالا نه ی که له نو سراوه که ی ئیمامی عومهردا هاتووه و چای خێرت لییان بیت، چونکه نه وانه نه هلی زیمه ن^(۲).

۴- تا نه هلی کیتاب سه رانه به دن له نه ستۆی موسلماناندا ن.

دوای سه رکه وتنی عه مری کورپی عاس له نه سه کنده ریه، خه لکی شاره کانی کۆکرده وه بۆ نه وه ی له نزیکه وه بزانیته له میانه ی شه ردا تووشی چی هاتوون، خه لکی

^۱ السياسة المالية لعثمان (ص ۱۰۵).

^۲ المصدر نفسه.

شاره‌كان هاتن به تاييهت نهوانه‌ی كه له‌سه‌ر په‌يمانی خۆيان مابوون، وتیان ئيمه له‌سه‌ر سولنجی خۆمان ماوين، به‌لام نهم هه‌ره‌سناكانه‌ی (رۆم) داويانه به‌سه‌رماندان و ناژه‌ل و كه‌لوپه‌ليان فهرهود كردوين، و ئيستاش واين له‌ژير ده‌ستی تۆدا به‌خۆمان و سامانمانه‌وه، عه‌مری كورپی عاس هه‌موو نه‌و كه‌لوپه‌ل و شه‌كانه‌ی بۆ گه‌رانده‌وه كه ده‌يان به‌لگه‌يان له‌سه‌ری هه‌بوو، هه‌ندیکيشيان وتیان به‌ عه‌مری كورپی عاس په‌وا نيه‌يه بۆ تۆ نه‌وه‌ی به‌سه‌رماندان هاتوو و تۆش پيمان بکه‌یت، ده‌بی ئيه‌وش شه‌رمان له‌سه‌ر بکه‌ن، چونکه ئيمه له‌ زيمه‌ی ئيه‌وداين و په‌يمانان نه‌شکاندوو. ته‌ماشاکه ده‌ستووری سه‌رانه چۆن مافيان ته‌رتيب ده‌کات كه موسلمانان ناچار ده‌کات په‌يه‌وست بن و له‌بری سه‌رانه‌که‌يان پاريزگاری ژيانيان بکه‌ن، هه‌رچه‌ند نه‌هلی زيمه به‌شداریی ته‌رکی و لا‌تی موسلمانان ناکه‌ن، واته بۆ مافه‌کانی خۆيان سه‌رانه ده‌ده‌ن، يه‌کيت له‌مافه‌کانيان پاريزگاری کردنيانه‌و مافی چاوديري کردنيانه، بۆيه عه‌مری كورپی عاس له‌سه‌ر نه‌مانه بي‌ده‌نگ بوو مال و كه‌لوپه‌که‌ی بۆ گه‌رانده‌وه^(١).

هـ به‌شداریی نه‌هلی زيمه له‌ ته‌نگوچه‌له‌مه گشتيه‌که‌کاندا له‌ سه‌رده‌می ئيمامي عوسمان.

نه‌وه‌ی باسده‌کری له‌باره‌ی رزگارکردنی دووهم جاری نه‌سکه‌نده‌رييه‌وه له‌خه‌لافه‌تی ئيمامي عوسماندا له‌ باره‌ی سه‌رانه‌وه، نه‌وه‌يه که (صاحيب نه‌خنا) که ناوی (گاله‌مايه) هاته‌ لای عه‌مری كورپی عاس وتی: پيم بلێ هه‌ر که‌سي‌که‌مان چه‌ندی سه‌رانه‌ی ده‌که‌ويته‌ سه‌ر بۆ نه‌وه‌ی بي‌دات؟ عه‌مر وتی: ئيه‌و ده‌خيله‌ی ئيمه‌ن، نه‌گه‌ر زۆرمان بۆهات زۆرتان بۆ دینين، نه‌گه‌ر کارمان له‌به‌ر بروات له‌سه‌رتان سووک ده‌که‌ين (صاحيب نه‌خنا) توپه‌ بوو چو بۆ لای رۆمه‌کان و هي‌نانی بۆ سه‌ر موسلمانان، خودای گه‌وره‌ شکاندن و هه‌ره‌سی پي هي‌نان، (صاحيب نه‌خنا) نه‌سير کراو هي‌نانيان بۆ لای عه‌مری كورپی عاس، خه‌لك وتیان بي‌کوژه، وتی: نه‌خيز نايكوژم، ده‌لین کاتێ هي‌نانيان بۆ لای عه‌مر به‌ رووی خۆش و کراوه‌وه روی تي‌کردو که‌وايه‌کی ته‌رخه‌وانی کرده به‌ری و پيی وت: نه‌وه‌نده‌ی خه‌لكی سه‌رانه‌مان بۆ بي‌نه‌و برۆ، پاشان پيی وت نه‌گه‌ر براهيه‌يت بۆ لای پادشای رۆم چی

^١ السياسة المالية لعثمان (ص ١٠٦).

لێ ده کردی؟ وتی: نه گهر بپرایم بۆ لای نهو دهیکوشتم، پاشان وتی: هاوهله کانی منت کوشتوه کهچی من لیت دهبورم^۱، نه گهر قسه کانی عه مری کوری عاس شی بکهینهوه که ده لیت "ئینه ده خهلهی ئیمه، نه گهر زۆرمان بۆ بیت زۆرتان بۆ دینین، نه گهر بارمان سوک بیت، بارتان سوک ده کهین"، کۆمه لێک بهرنامه ی سیاسییانه ی دارایی هه لده یینجین به نیسبه ت خه لکی ناموسلمانه وه له سه رده می ئیمامی عوسماندا له وانه: **أ - نه هلی زیمه به شی خویان هیه له بهیتومالی موسلمانان، بهرامبه ر نهو سه رانه یه ی که واسلی ده کهن، نهوانیش ده خهله ی بهیتومالن.**

ب - به شی نه هلی زیمه به گوێره ی نهو تهنگوچه له مهیه ده پیوری که تووشی ولاتی نیسلام ده بیت، نه گهر نا په حه تییه که گه وه بوو پری سه رانه کهش بهرز ده بیته وه نه گهر نا په حه تییه کان کهم بوو، پری سه رانه کهش کهم ده کات.

ج - گوێرانکاری سه رانه دان له گه ل هه لکشان و داشکانی سه خت و دژواری حوکمدا، گرێدرابوو به بهرنامه ی به شداریکردنی داراییه وه له لایه ن هاوولاتیانی ولاته که وه به گوێره ی سه ختی و دژوارییه که، به شیوه یه ک هه رکه سی به نه ندازه ی توانای خۆی به شداری ده کردو به پیی جوړی سه ختی و دژوارییه کهش باجو سه رانه داده نرا به شیوه یه کی داد په روه رانه و له ژیر سیبه ری نهو وه سیته نه ی که پیغه مبه ر ﷺ کرد بووی ده رباره ی نه هلی زیمه که هه لسوکه وتان باش بیت له گه لیان^(۲).

پینجه م: داها تی گشتی و مولکانه ی ده یه ک له سه رده می ئیمامی عوسماندا

۱- مولکانه

له سه رده می ئیمامی عوسماندا فتوحاتی ئیسلامی زۆرو فراوان بوو، له نه نجامدا زه وییه کشتو کالیه کانی شاره پژگار کراوه کان که وتنه نامیزی ده ولته ی ئیسلامیه وه، ئیمامی عومه ر به ده ست که وتی (فهینی) موسلمانان حسابی ده کرد، نهو نه هلی کیتابانه ی که سوربوون له سه ر دینی خویان بمیننه وه زه وییه که ی خۆی پی ده دانه وه ده یان کرد به کشتو کال و ئیمامی عوسمانیش مولکانه و زه کاتی لێ ده سه ندن و ده یکرده

^۱ فتوحالمصر تأخبارها (ص ۱۰۲).

^۲ السياسة المالية لعثمان (ص ۱۰۷).

نیو بهیتومالی موسلمانانوه، مولکانه‌ی زهوی ببوه سه‌راوه‌ی داهاتی بهیتومال بهه‌وی درێژبوونه‌وی فتوحاتی ئیسلامیه‌وه لهو سه‌رده‌مه‌دا^(۱).

۲- دهیه‌کی بازگانی

دهستوری دهیه‌ک له‌سه‌رده‌می فاروقدا دامه‌زراوه و له‌سه‌رده‌می عوسماندا پێساو بنه‌ماکانی چینگیرکراوه. له‌سه‌رده‌می عوسماندا له‌ نه‌جای گه‌وره‌بوونی پروبه‌ری ده‌وله‌تی ئیسلامی به‌ه‌وی فتوحاته‌وه، دهیه‌ک، داهاتی بهیتومالی پێ زیاد کراو به‌ه‌وی زۆربوونی سامان و دارایی لای زۆرینه‌ی خه‌لک بووه ه‌وی به‌هێزبوونی هێزی کپین و فرۆشتن به‌ تایبەت له‌سالانی سه‌ره‌تادا که پێی ده‌وتری سالانی ئاسایش و ئارامی، زیادبوونی هێزی کپین و فرۆشتن خواستی له‌سه‌ر شه‌که‌کان دروست کردو خواسته‌کانیش پێگه‌یان خۆش کرد بۆ چالاکی‌بوونی هاتنه‌ ناوه‌ی شه‌که‌کان هه‌تا وای لێهات بکه‌وێته ژێر بریاری دهیه‌کی بازگانی، چونکه مه‌رجه‌کانی دهیه‌کی بازگانی هاته‌ کایه‌وه، یه‌کیکی تر له‌هۆکاره‌کانی بریاری دهیه‌کی بازگانی به‌رزبوونه‌وی نرخ بوو، چونکه به‌رزبوونه‌وی نرخ سه‌رده‌کیشت بۆ زیادکردنی قازانج و ده‌سه‌ت، له‌وکاته‌شدا شه‌که‌کان به‌ پێی نرخه‌کانیان دیاری ده‌کرین نه‌ک به‌پێی جوړه‌کانیان^(۲).

شه‌شه‌م: سیاسه‌تی ئیمامی عوسمان له‌ تاپۆکردنی زه‌ویدا

ئیمامی نه‌بویه‌کر، له‌سه‌ر سیاسه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌چوو له‌ جێبه‌جێ کردنی تاپۆکردنی زه‌یدا، به‌ مه‌به‌ستی پاک‌کردنه‌وی زه‌وی و ده‌ره‌ینانی، زوبییری کورپی عه‌وام له‌نیوان جو‌رف و قه‌ناتدا پارچه‌یه‌ک زه‌وی مردوی بچ‌ری و پاکی کرده‌وه^(۳)، مه‌جاعی کورپی مه‌راره‌ی حه‌نه‌فی زه‌وی خه‌زعه‌می پچ‌ری و چاکی کرد بۆ خۆی و ویستی زه‌ویه‌کانیش پاک‌کاته‌وه، به‌لام خۆی لێ لادا، له‌به‌ر نه‌یاری و نا‌ره‌زایه‌تی ئیمامی عومه‌ر هه‌روه‌ها عوبه‌یینه‌ی کورپی حسنی فه‌زاری و نه‌قره‌عی کورپی حابیس ته‌میمی ویستیان پارچه‌ زه‌ویه‌ک کرک و بێ که‌لک پاک‌که‌نه‌وه و ده‌ری به‌هێتن، به‌لام وازیان لێ هێنا له‌به‌ر

^۱ المصدر نفسه (ص ۱۱۳).

^۲ المصدر نفسه (۱۲۳).

^۳ الطبقات الكبرى لابن سعد (۱۰۴/۳).

بۆچوننه که ی ئیمامی عومەر، که پێی وابوو ئەم جۆره کهسانه تازه موسلمان نین ههتا بهم زهویانه دلتنهوایی بکرتن، ئیمامی عومەر فەموی پیغه مبهەر ﷺ دلتنهوایی خەلکی ده کرد له پۆژیکدا ئیسلام لاواز بوو ئیستا خودای گهوره ئیسلامی سهربه رز کردهوه برۆن ههولێ خۆتان بچنه گهرو کاری خۆتان بکهن، ناشکرایه نارازیه که ی ئیمامی عومەر له سه ر تا پۆ کردنی زهوی نه بوو، به لکو مه به سستی رێگری کردن له و که سانه بوو که پتو یستیان به دلتنهوایی نییه، چونکه موسلمانێ پێشینن به پیچه وانه وه به مه به سستی چاک کردن و ده ره ی نانی په ره ی به تا پۆ کردن و دا برینی زهوی ده دا، چونکه له سه ره و شتی پیغه مبهەر ﷺ ده چوون، ته نانه ت پیغه مبهەر به ناشکرا رایگه یاند وتی "ئه ی خەلکینه هه ر که س زهوییه کی مر دو زیندوو بکاته وه ده ردی ت به خۆی"^(۱)، هه رچه ند چه ندین قسه و قسه لۆک هه یه گوایه ئیمامی عومەر مو لکداری و تا پۆی زهوی تاییه تییه تی زهوی لابرده وه نه یه یشتوه^(۲)، پیاویه تیکی لاوازش هه یه له مباره یه وه که ماوه ی بۆ تا پۆ کردن و مو لکداری دانا وه ماوه که شی سی سāl بووه، به لām نه وه سه لما وه که ئیمامی عومەر زهوییه کی مر دو ی تا پۆ کردوه له سه ر خه وانی کو پی جو بیرو هه موو زهوییه کانی عه قیقی تا پۆ کردوه له سه ر زو پیتری کو پی عه وām، زهوی به نه عی شی دا وه به ئیمامی عه لی که ناویکی فره ی له بهر ده رۆشت، ئیمامی عه لیش کردی به وه قف بۆ هه ژاران^(۳). کاتی که ئیمامی عه وām خه لافه تی گرت هه ست تا پۆ کردن و مو لکداری زهوی فراوان کرد به تاییه ت له ناوچه رزگار کو ره کاندا، هه رچه ند زۆریه ی مو لکداره کان زهوییه کانی خۆیان به جی هی لاو هه لته اتن، ده ول ته تیش هه ستا به به ره مه مه ی نانی زهوییه بو ره کان، برێکی شی تا پۆ کرد له خه لک بۆ نه وه ی به با یه ری نه مین یته وه^(۴)، ئیمامی ئەحمەد وای بۆ ده چی ت زهوییه ره شه کانی تا پۆی کرد بی ت له سه ر خه لک، بی گو مان زهوییه بو ره کان زۆریه یان ده که و نه نیو زهوییه ره شه کانه وه (نه کی لرا وه کان)، سا لانه له سه ر ده می ئیمامی عه وām

^۱ عصر الخلافة الراشدة للعمرى (ص ۲۲۰).

^۲ المصدر نفسه (۲۲۰).

^۳ المصدر نفسه (۲۲۲).

^۴ المصدر نفسه (۲۲۳).

ورده ورده مولكانه‌ی بايهره‌كان بهرز بوييهوه له‌نۆ مليۆن درهه‌مه‌وه بۆ په‌نجايه‌ ميلۆن درهه‌م، نه‌مه‌ش به‌لگه‌يه له‌سه‌ر سه‌ركه‌وتنى سياسه‌تى ئيمامى عوسمان، سه‌رچاوه‌كان باسى ليستى نه‌و ناوانه ده‌كه‌ن كه ئيمامى عوسمان زه‌وى بۆ تاپۆ كردون، زۆربه‌يان قوره‌يشى نين، له‌مه‌شه‌وه ده‌رده‌كه‌وييت كه تاپۆ‌كردنى به‌رفراوان كردوووه نه‌و كه‌سانه‌ش سوودمه‌ندبوون و زه‌ويان وه‌رگرتوووه. له‌وانه‌ش:

١- عه‌بدوڵلاى كورپى مه‌سه‌عود (زه‌وييه‌ك له‌ نيوان روبارى نيلى و سه‌دادا).

٢- عه‌ممارى كورپى ياسر له‌ نه‌سيتينيا.

٣- خه‌بابى كورپى نه‌ره‌تى ته‌ميمى له‌ سه‌عنه‌بى، گونديكه‌ له‌ سه‌واد.

٤- عه‌دى كورپى خاته‌مى تائى، له‌ (ره‌وحا) گونديكه‌ له‌ گونده‌كانى به‌غدا لاي

پرووبارى عه‌به‌س.

٥- سه‌عدى كورپى نه‌بى وه‌قاصى زوه‌رى قوره‌يشى له‌ گوندى (هورمز).

٦- زويپى كورپى عه‌وام لاي بىرى فارس.

٧- ئوسامه‌ى كورپى زه‌يدى كه‌لبى.

٨- سه‌عيدى كورپى زه‌يدى عه‌دى قوره‌يش.

٩- جه‌ريرى كورپى عه‌بدوڵلاى به‌جه‌لى لاي كه‌نارى فورات.

١٠- ئيبن وه‌بار.

١١- ته‌لمه‌ى كورپى عه‌بدوڵلاى ته‌ميمى قوره‌يش له‌ (نه‌شاستيح).

١٢- وائىلى كورپى حيجرى خه‌زره‌مى (زه‌وييه‌كانى ته‌والى گوندى زه‌راره‌ له‌ كوفه‌).

١٣- خالىدى كورپى عوتوفه‌ى قه‌تاعى پارچه‌ زه‌وييه‌ك بوو له‌ حه‌مام نه‌عيون له‌

كوفه‌.

١٤- نه‌شه‌سى كورپى قه‌يسى كيندى زه‌وى (گيز ناباز) شوپنيكه‌ له‌ نيوان كوفه‌و

قاسيه‌.

١٥- نه‌بوميربه‌دى حه‌نه‌فى (زه‌وييه‌ك بوو له‌ هواز له‌سه‌ر روبارى تىرى).

١٦- نافىعى كورپى حارسى كيندى سه‌قه‌فى (له‌ به‌سه‌ره‌).

١٧- نه‌بو موساى نه‌شه‌رى (له‌ حه‌مامى عه‌مه‌ره‌).

١٨- عوسمانى كورپى نه‌بى عاصى سه‌قه‌فى (له‌ به‌سه‌ره‌).

دیاره ئاواره بوونی خاوهن ئەم زەویانە و پرەوکردنیان وەهای کردووە کە زەویەکانیان حوکمی زەوی مردوی هەبێت، بۆیە ئیمامی عوسمانیش داویەتی بەو کەسانەو تاپۆی کردووە لەسەریان بۆ ئەوەی زیندووی بکەنەو و مشوری بچۆن، مەعاویە ی کۆری سوفیانیش چەند پارچە زەویەکی لەقەراغی شاری شام داپۆی و جیای کردەو بۆ ئەوەی بیکاتە ئاوەدانی و سەنگەر بۆ بەرپەرچدانەوێ هێرشەکانی رۆم، هەروەها چەند پارچەیه کیشی داپۆی لە ئەنتاکیە بە پوختە ی ئیمامی عوسمان، هەندیکێ تریش لە قەلیقلە، بەلام تاپۆکردنی فەدەک بۆ مەروانی کۆری حەکەم بە پێگەیه کی راست و دروست رێوایەت نەکراو، دەشڵێن ئەو کەسە ی فەدەکی تاپۆ کرد بۆ مەروان مەعاویە ی ئەبوسوفیان بوو^(١).

سیاسەتی ئیمامی عوسمان لە تاپۆکردنی زەویدا، دابینکردنی داھاتیکی بوو بۆ بەیتولمال، موسلمانانیش لەگەڵ مولکانە کەشدا زەکاتیان دەدا بە بەیتولمال، گەر مەرجهکانی زەکاتی تیا بەدی بەاتایە ئیمامی عوسمان سەرکەوتوو بوو لەسیاسەتی تاپۆ کردنی زەویداو سەرچاوە ی داھاتی دەوڵەتی لەجاران زیاترکرد، بە تاییەت لە مولکەکانی عێراقداو دارایی ئەو زەویانە گەشتە پەنجە هەزار درھەم پاش ئەوەی لەسەر دەمی عومەری فارووقدا (٩٠٠) هەزار بوو^(٢).

حەوتەم: سیاسەتی ئیمامی عوسمان لە پاوه نکردنی زەویدا

کۆمەڵێک زەوی هەبوون، عوسمان تاییەتی کردبوون بۆ لەوەراندنی ئەو و لاخ و و شترانە ی کە لەژێر شوانکارەیی دەوڵەتدا بوون، هەر لەم میانە یەشدا هەمیشە بیری بەلای پاراستنی دۆلی نەقیعەوە بوو، کە ئیمامی ئەبوبەکر عومەر لە خەلافەتی خۆیاندا پاوه نیان کردبوو، هەروەک پێغەمبەر ﷺ پێشوو تر قۆرخ ی کردبوو بۆ هیستەرەکانی بەیتولمال^(٣)، ئەو دۆڵە درێژیه کە ی هەشتا کلیۆمەتر بوو دەکەوتی تە باکوری شاری مەدینە، لەبەر زۆربوونی ئەو و شتر و لاخانە ی کە لەجیھاددا کەوتبوو و ژێر دەستی دەوڵەت، ناوچە پاوه نەکراوە کانیش لەسەر دەمی ئیمامی عومەردا زۆر زۆر بوون.

^١ عصر الخلافة الراشدة (ص ٢٢٥).

^٢ السياسة المالية لعثمان (ص ١١٨).

^٣ سنن أبي داود - الألباني (٥٩٥/٢).

هەر بهم دهستووهر زهوی پهزهیان پاوهن کرد بۆ ئاژهلهکانی زهکات و (ههنا)ی خزمهتکاریان کرده سه‌ربه‌رشتیاریان، ئیمامی عوسمان وه‌سیتی پێکرد که بۆ هه‌زاران دلی فراوان بی‌ت و بیانکاته‌ شو‌ان و سه‌پانی ئهم ئاژه‌لانه، هه‌روه‌ها زه‌ویه‌کی تری له به‌نی سه‌عله‌ب پاوهن کرد، هه‌رچه‌ند زۆر پێو‌ستی‌ان پێی هه‌بوو، فه‌رموی ئهم زه‌ویه زه‌وی خودای گه‌وره‌یه پاوه‌نیش ده‌کرێ بۆ ئاژه‌له‌کانی به‌یتومال که هی خودای گه‌وره‌یه^(۱).

به هۆی په‌رسه‌ندنی قه‌له‌مه‌روی و خه‌لافه‌ت و زیاده‌بونی فتوحاته‌وه، ئیمامی عوسمان رییازی پێشینه‌ی خۆی پیاده‌کرد له پاوهن کردنی زه‌ویدا. زه‌ویه پاوه‌نه‌کانیشی خست‌بووه خزمه‌نی خێرو خوشی موسلمانانه‌وه هه‌تا گه‌ل و په‌عیه‌تی زیاد ده‌بوو پاوه‌نیشی فراوان ده‌کرد، وه‌ک وتراوه شتی‌ک له‌ئه‌سلدا بۆ ئاتاج حه‌لāl بی‌ت هه‌تا ئاتاج و پێو‌ستیت زیاتر بی‌یت ئه‌و شته‌ زیاد به‌که‌یت دروسته‌، کاتی خۆی ئیمامی ئه‌بویه‌کرو عومه‌ر پاوه‌نیان ده‌کرد که‌س نکولی نه‌ده‌کرن، ئیمامی عوسمانیش پاوه‌نه‌کانی زۆر ده‌کرد له‌به‌ر زۆری وش‌ترو مه‌روو مالاتی زه‌کات و هه‌یج که‌س ره‌خنه‌ی لی نه‌ده‌گرت و بیانوی نه‌بوو، هه‌رچه‌نده له لایه‌ن شو‌انه‌کانه‌وه هه‌ندێ گرفت هات ئاراوه، که‌واته ئه‌و پاوه‌ن کردنه‌ی ئیمامی ئه‌بویه‌کرو عومه‌رو عوسمان کردویه‌ نکولی نه‌کرد به‌رامبه‌ریان و له‌دژیان، خۆی له خۆیدا ئیجماعی هاوه‌لان ده‌گه‌یه‌نیت^(۲)، ئیبنو قودامه‌ش له‌مباریه‌وه باسی ئیجماعی کرد‌وه‌.

هه‌شته‌م: جوهره‌کانی خه‌رجی گشتی له سه‌رده‌می عوسماندا

۱- ئیمامی عوسمان له‌به‌یتومالی موسلمانان هه‌یج شتی‌کی وه‌رنه‌گرت، چونکه له ناو هۆزی قوره‌یشدا مال و سامانی له گشتیان زۆتر بووه، له هه‌موویان گورجو گو‌ل‌تر بوو له‌بازرگانه‌یداو خێرو سه‌ده‌قه‌ی ده‌دا به ده‌ورو به‌ره‌که‌ی له مالی تایبه‌تی خۆی.

۲- موچه‌دان به والیه‌کان به‌پێی پله‌کانیان له به‌یتومال:

له سه‌رده‌می ئیمامی عوسماندا خه‌لافه‌تی ئیسلامی دابه‌ش کرابوو بۆ چه‌ند ویلایه‌تی‌ک، هه‌ر ویلایه‌تی‌کیش والیه‌کی بۆ دانرابوو، به گو‌یره‌ی پله‌ی خۆی موچه‌ی پێ

^۱ نظام الخلافة في الفكر الاسلامي، د. مصطفى حلمی (ص ۷۸).

^۲ نظام الاراض في صدر الدولة الاسلامية (ص ۱۶۹).

ده دراو کاروباری ویلایه ته کهش ده قاو دهق له چوارچیوهی نه حکامه کانی شریعه تی نیسلامدا قه تیس کرابوو، نه گهر خهلیفه نوینه ری نه ناردایه بۆ داهاتی ویلایه ته کان، ده بو نه هلی باجو و ده رامهت چاودیری سه رچاوه کانی ویلایهت بکات، داهاته کانیش سه رانه و مولکانه و زه کات و دهیه کی بازرگانی و.. هتد، بوو که له نه نجامدا خه رج ده کرا بۆ کاروباری ویلایه ته کان و زیاده کهشی بۆ به یتولمالی موسلمانان له مه دینه، په وانه ده کرا ته نها زه کات نه بیته که له ده وه له مه نده کان و هرده گیراو ده درا به هه ژاره کانی ویلایه ته که^(۱).

۳- موچه ی سه ربازه کان به گویره ی پله و پایه یان.

به یتولمال موچه ی سه ربازه موجهیده کانی به پیتی پله کانیان ده داو له ده سته که وتی جیهادیش پشکی دیاریکراوی ده دانئ و به هه مان شیوه سه ربازی ویلایه ته کانیش موچه یان بۆ برابووه، بۆ نمونه ئیمامی عوسمان، نوسراویکی نارد بۆ سه ربازه موجهیده کانی میسرو بۆ عه بدوللای کوری سه عدی والی میسر نوسراوه کهشی نه مه بوو "چاک ده زانم سه ربازه کانی نه سه که نده ریه چۆن رۆمه کان تا ئیستا دوچار په یانیان شکاندوه به رویاندا، وریای نه سه که نده ریه بن زۆر به توندوتۆلی ناگاداری بن موچه و بۆ یو بیان به دلّی خو یان به درئ و ئیسراحه تیان پیّ بده، با واجبه کانیان له شهش مانگ تینه په پی^(۲)".

۴- خه رجی گشتیی بۆ هه جکردن له به یتولمال

خه رجی گشتیی له سه رده می عوسماندا بۆ حاجیان و کرینی پۆشاکی که عبه له قوماش و (قیباطی) قوماشی که له که تان، چنراوی میسره^(۳).

۵- بوجه ی نۆژه نکرده و ی بینای مزگه وتی پیغه مبه ر ﷺ، ئیمامی عوسمان گفتوگۆی کرد له گه لّ خه لکدا له سه رته ی خه لافه تیدا بۆ نۆژه نکردن و فراوانکردنی مزگه وتی پیغه مبه ر ﷺ که ته نگ و ترش بوو، به تایبه تی له نوژی هه یینیدا به بۆنه ی فتوحات و زۆربوونی خه لافه ته وه جیگه ی نه مابوو، شاری مه دینهش گه وره و

^۱ السياسة المالية لعثمان (ص ۱۳۰).

^۲ المصدر نفسه (۱۴۰).

^۳ المصدر نفسه (ص ۱۴۰ - ۱۴۱).

کەڵە کە بوو، یە کە مچار لە سەر روخانی مزگەوت و بەرین کردنی ئیمامی عوسمان نوژیی نیوهرۆی کرد بۆ خەلکی، پاشان چوو سەر مینبەرە کە سوپاس و ستایشی خودای کردو پاشان فرموی: "ئەو خەلکینە من دەمەوێ مزگەوتی پێغەمبەر ﷺ بروخینم و گەورە بکەم، شاھە تەم بیستومە لە پێغەمبەر ﷺ دەیفەرموو "هەرکەسێ مزگەوتی دروست بکات خودای گەورە لە بەهەشتدا مایێکی بۆ دروست دەکات" پێش منیش پێشەواکانی تر لەم جۆرە کارەدا دەستپێشخەرییان کردوو، ئەم مزگەوتەیان زیادو فراوان کردوو، کە ئیمامی عومەر، راویژم بە ئەهلی رەئیش کردوو هەر هەموویان یە کە دەنگ و کۆکن لە سەر رووخواندن و نۆژە نکردهو فراوانکردنی ئەم مزگەوتە"، خەلکە کەش بە جاری دەستخۆشییان لێ کردو دوعای خێریان بۆ کرد کە رۆژ بویەو کریکارەکانی بانگ کردو دەستی پێکردو خودی خۆشی لە گەڵیاندا بوو^(۱).

۶- لە بەیتولمال برێک پارە ی تەرخان کرد بۆ فراوانکردنی مزگەوتی کەعبە.

مزگەوتی کەعبە لە سەر دەمی پێغەمبەر ﷺ دروستکرا بوو بە لایم بێ دەرفەت بوو پەنایەکی بەر تەسکی هەبوو خەلکی نوژیان تیا دەکرد، لە سەر دەمی ئیمامی ئەبوبەکردا مزگەوت هەروا مایەو، لە سەر دەمی ئیمامی عومەریشدا هەستا مزگەوتە کە ی فراوان کردو برێک زەوی کڕی لە دەورە بەری کەعبە و پاکی کردەو و خستیه سەری و کۆلە دیواریکی کرد بە هەر چوار لایداو گۆیێکی رۆشنی تی خست بۆ شەوانی نوژیخوینەکان، بە لایم مزگەوتە کە لە چاو حاجییەکاندا تەسک و بەر تەنگ بوو بە تاییەت دوا ی فتوحاتی ئیسلامی و فراوانبوونی قەڵەمەرەوی خەلافەت، خەلکی موسلمان پۆل پۆل دەهاتنە کەعبە بۆ بەجێهێنانی فەرزی حەج، دووبارە مزگەوت بەر تەسک بویەو لە سەر دەمی ئیمامی عوسماندا، ئەویش هەستا بە خستە کە ی ئیمامی عومەر پرکە یە ک زەوی خستە سەری و کەعبە ی بەرین کردو بە کۆلە دیواریک چوار دەوری گرت بە ئەندازە ی بەرزی بالای پیاویک^(۲)، هەر بەم شێوە یە والییەکان مزگەوتیان لە ویلا یە تەکانی خۆیاندا

^۱ البداية والنهاية (۸۰/۷).

^۲ تاريخ الطبري (۲۵۰/۵).

فراوان ده کردو له بهیتولمال مه سروفیان ده کیشا، بۆ نمونه مزگهوتی (ئه پره جه) یان دروست کردو مزگهوتی (نیسته خر) یان دروست کرد له فتوحاتی مه شریقدا^(۱).

۷- پاره دان بۆ دروستکردنی یه کهم پاپۆری ده ریایی.

بهیتولمال پشکینکی ته رخان کرد بۆ دروستکردنی یه کهمین پاپۆری ده ریایی له سه رده می ئیمامی عوسماندا، له مه ولا باسی ئه و پاپۆره ده کهمین چ رۆلێکی هه بووه له فتوحاتی ئیسلامیدا^(۲).

۸- پاره دان بۆ گۆرپینی که نارێ له شوعه ییه وه بۆ جدده

له سالی (۲۶) ی کۆچی ئه هلی مه کهکه قسه یان کرد له گه ل ئیمامی عوسمان له باره ی گۆرپینی ده شتو که نارێ شوعه ییه وه که نارێکی کۆنی مه کهکه یه له سه رده می نه فامیییه وه بۆ که نارێ جدده که ئیستا هه یه، ئیمامی عوسمان چو بۆ جدده و شوینه که ی بینو و فه رمانی کرد که ناره که بگۆرن، هه تا چوه ناو ده ریا که و خۆی لی شۆردو فه رموی ئه م ئاوه پیرۆزه هه مووتان بچه ناوی و مه له ی تیا بکه ن، به لām با ده ربی کورتتان له پێدا بیّت، پاشان به رپێگه ی عه سه فاندا له جدده وه ده رچو به ره و مه دینه، خه لکی له و سه رده مه دا وازیان له که نارێ شوعه ییه هی نا، به لām که نارێ جدده هه تا ئیستا به رده وامه و بووه ته به نده رێک بۆ مه کهکه ی پیرۆز.

۹- پاره دان بۆ هه لکه ندنی بیر بۆ موسلمانان له بهیتولمال^(۳)

یه کێکی تر له و ئیشانه ی که بهیتولمال پاره ی بۆ سه رف ده کرد، له سه رده می ئیمامی عوسماندا هه لکه ندنی بیر بوو بۆ موسلمانان، له مه دینه بیرى ئه رییانی هه لکه ند سالی (۳۰) ی کۆچی، کاتیک ئیمامی عوسمان له سه ر قه راغی بیره که دانیشتبوو، مستیله که ی پیغه مبه ر ﷺ له په نجهیدا بوو، داخرا له په نجه ی و که وته ناو بیره که وه، هه رچی ناوی تێدا بوو هه لێ گۆزی به لām نه ی دۆزیسه وه، پاره یه کی زۆری دانا بۆ هه رکه سی بۆی بدۆزیته وه، خه م و په ژایه کی زۆری بۆ هه لکیشا، به لām ناو می د بوو مستیله یه کی تری

^۱ السياسة المالية لعثمان (ص ۱۴۷ - ۱۴۸).

^۲ المصدر نفسه (۱۴۸).

^۳ ذوالنورین عثمان بن عفان، محمد رشید (ص ۲۶).

به‌وینه‌ی ئەو دروست کرد له زیوو (محمد رسول الله) ی لێ هەڵکۆڵی و کردیە دەستی، هەتا شەهید کرا، هەر له دەستیا بوو دایه‌که‌ند دواتر نازانریت کێ بردی^(١).

١٠- پاره‌سەرفکردن بۆ ئامانجە بەرزەکانی ئیسلام

له‌ورده‌کاری خەرجییە گشتییەکانی بەیتولمال بەشێکی باش پارە‌ی تەرخان کردووه، بۆ ئامانجە هەرە بەرزەکانی ولاتی ئیسلام. سەرەپای ئەو مەسروفاتە‌ی بۆ بە‌رپۆه‌بردنی خەلافەت و بە‌رژە‌هەندیی گە‌ل خەرج دە‌کرا، له‌ هەمان کاتدا پارە سەرف کراوه‌ بۆ بلا‌وکردنە‌وه‌ی پە‌یامی ئیسلام بۆ بە‌رزراگرتنی ناوی خودا، دوبارە پارە سەرف کراوه‌ بۆ بلا‌وکردنە‌وه‌ی پە‌یامی ئیسلام بۆ بە‌رزراگرتنی ناوی خوداوه‌ پارە سەرف دە‌کرا بۆ دروستکردنی پاپۆ‌رو نۆ‌ژە‌نکردنە‌وه‌ی فراوان کردنی کە‌عبە‌و ناو‌ه‌دانکردنە‌وه‌ی کۆ‌مە‌لێ مزگە‌وتی تازە‌و مۆ‌چە‌دان بە بانگۆ‌یژه‌کان و والییە‌کان و دادو‌ه‌ره‌کان و سە‌ربازو پۆ‌لیسە‌کانی خەلافەت، هە‌روه‌ها بۆ قافلە‌و کاروانی حاجیان و پۆ‌شته‌کردنە‌وه‌ی مزگە‌وتی کە‌عبە، کە روگە‌ی ئیسلام‌و پارە‌ی دە‌دا بۆ کە‌ندنی بیرو بۆ نیشته‌جێ‌بو‌ان و پێ‌ی‌واران هە‌تا لیتی بە‌ه‌ره‌مە‌ند بن، ئە‌م مە‌سروفاتە گشتییانە‌ش لە‌دا‌هاتی زە‌کات و پێ‌نج یە‌کی دە‌ستکە‌وتی جە‌نگ دە‌رده‌هات، هە‌ریە‌م دە‌ستورە مۆ‌چە‌ی ب‌رێ‌بو‌وه‌و بۆ چینه‌ لا‌وا‌زه‌کانی کۆ‌مە‌لگا وە‌کو (هە‌ژاران، بێ‌نه‌وایان، هە‌تیوان، غە‌ریب و رێ‌ی‌واران، کۆ‌یله‌کان)^(٢).

نۆ‌یه‌م: بە‌رده‌وام‌بوون لە‌سەر بە‌رنامە‌ی بە‌خشیش و بە‌خشین

دریژه‌دان بە نێ‌زامی بە‌خشین و لە‌سەر‌ده‌می ئی‌مامی عوسماندا بە‌رده‌وام‌بوو وە‌کو سەر‌ده‌می ئی‌مامی عومەر، زۆ‌ر بایە‌خی دە‌دا بە‌و کە‌سانە‌ی کە دە‌ست‌پێ‌ش‌خە‌ریان کرد‌بوو له‌ موس‌لمان‌بو‌ندا و کرد‌بووی بە‌ بناغە‌یه‌ک بۆ مۆ‌چە‌و بە‌خشیشیان لە‌مبارە‌یه‌وه نووسی بۆ والییە‌کە‌ی کوفە‌و فە‌رموی "دوای سوپاسی خودای گە‌وره‌و سە‌ل‌ه‌وات لە‌سەر گیانی پێ‌غە‌م‌بەر ﷺ، ئە‌و خە‌لکە‌ی کە زوتر موس‌لمان بو‌وه‌و دە‌ست پێ‌ش‌خە‌ریان کرد‌وو‌ه‌و بۆ‌نه‌ته پێ‌شینانی ئە‌م دینه‌و شارو شو‌ینه‌کانیان پێ‌ رزگار کراوه‌ رێ‌زی تایبە‌تیان هە‌یه، وریایان بە‌ ئە‌وانە‌ی ئی‌ستا بە‌ هۆ‌ی ئە‌وانە‌وه‌ هات‌نه‌ بە‌ره‌م‌و

^١ البداية والنهاية (١٦١/٧).

^٢ السياسة المالية لعثمان (ص ١٥٠).

شوینکه وتە ی ئەوانن جگە لەو کەسانە ی کە مەتەر خەمییان کردوو و نەریکی ئیسلامیان جێبەجێ نەکردوو، هەر یەکیان لە شوینی گونجاوی خۆیاندا دابنێ و بۆیوی خۆیان بەرێ بە گوێرە ی نەسب ی خۆیان، باش بزانه زانیاریت لە بارە ی خەلکەو و دەتگە یە نیتە دادپەرورە ی^(۱).

کاتێ فتوحاتی ئیسلام بەرفراوان بوو سەرچاوە ی دارایی خەلافەت زۆرو زەوەندبوو، ئەمە وای کرد ئیمامی عوسمان خەزینە و گیرفانی بۆ دروست کردو بوو هۆی زیادکردنی موچە و بۆیوی موحاهیدەکان و بۆ هەر یەکیکیان سەد درهەمی دەدا، ئیمامی عوسمان یە کە مەن خەلیفە ی بەخشش و موچە ی خەلکی زیاد کردو بوو سوننەتێک بۆ خەلیفەکانی پاش خۆی^(۲).

حەسەن دەلێ "شایەتی ئەو مە جاردەرێکی ئیمامی عوسمان جاری ئەدا ئەبوت: ئە ی خەلکینە وەرن جل و پۆشاک ی خۆتان بەرن، خەلکیش چون بەرگ و پۆشاکیان هینا، پاشان جاریدا و تی: خۆراکیکی بێشومار هەلژابوو خێراتیکی فرە ی کەلە کە بوو هەلژابوو وە، هیچ مۆسڵمانێ لەو خەلافەتەدا نەتەرسا لە مۆسڵمانیکی تر، چونکە ئیمامی عوسمان دالەدەر و سەر خەری خەلک بوو، زۆر گرنگی دەدا بە پاسەوانی و چاودێری فەرمانی دەکرد بەسەر لەشکرەکان، موچە و خۆراک و پێژلێنان بەن بە موحاهیدە ئیشکەر و پاسەوانەکان^(۳).

دەیهەم: شوینە راوی خەرمانی دارایی لەسەر ژانی کۆمەلایەتی و ئابووری

لە سەر دەمی ئیمامی عوسماندا باج و دەرمانەت زۆربوو، لەهەموو لایەکەو مالاو سامان دەهاتە بەردەستیان، ئەویش هەستا گەنجینە ی بۆ دروست کرد، ئەم خەزینە یە کاریگەری هەبوو لەسەر رەوتی کۆمەلایەتی و ئابووری، لەئەبی ئیسماعیل هاتوو کە باوای داویەتی بە لای ئیمامی عوسماندا پیتی فەرموو یا شیخ چەند سەر خێزانی؟ ئەویش وتیەتی ئەو نە کەسین، فەرموویەتی ئێمە بۆ تۆ پانزە مان داناو یەعنی هەزارو پینج سەد درهەم، بۆ منداڵەکانیش یەکی سەد درهەم.

^۱ تاریخ الطبري (۵/ ۲۸۰).

^۲ تاریخ الطبري (۵/ ۲۴۵).

^۳ فتوح مصر (ص ۱۹۲).

له موحه مەدی کۆری هیلالی مەدینییه وه هاتوو ده لێ "باوکم بۆی باسکردم نهویش له نه نکمه وه وهری گرتبوو که نه نکم هاتوچۆی مائی نیمامی عوسمانی ده کرد، ماوه یه ک نه نکم نه چوو بۆ مائی نیمامی عوسمان، وتبووی به خیزانه کهی، نه ری فلان کهس دیار نییه، خیزانه کهشی وتبووی نه مشهو کۆرینکی بووه، نه نکم ده لێ په نجا درههم و شه قیقه یه کی بۆ ناردم (جلو بهرگی مندا لانه)، فرمووی نه مه به خششی مندا له که ته و نه وهش جلو بهرگیه تی، که سائی تیپه پرا ند به شه کهی ده که یه به سه د درههم^(۱)، وه کو نه و ژن و مندا لانه ی له مەدینه دا موچه و پۆشاکمان بۆ دا یه کردوون"^(۲).

کاتێ موگینی کۆری عه مری هیلالی که سه ر له شکریوو هه ستا به موچه دان بۆ نه و سوپایه ی که هاوده ستی و هاو پۆی بوون ژماره شیان چوار هه زار سه رباز بوو، بۆ هه ری به که یان چوار هه زار دره همی پیدان وه کو هاندان و ده ستخۆشی کردنیان، عه بدو لای کۆری عامر که والی به صره بوو، نه م بړه پاره یه ی به زۆر زانی بۆیه هه والی گه یان ده نیمامی عوسمان، نهویش رینگه ی داو پیتی خۆشبوو، وتی: "هه ر کۆمه کێ له پیتاوی خوای گه و ره دا بی ت دروسته و باشه"^(۳).

نیمامی عوسمان هه ستا موچه ی موچه یه ده شه یه ده کهانی کرده میراتی شه هیدانه، بۆ کچ و خیزانه کهانیان، زو بیری کۆری عه وام وتی به نیمامی عوسمان عه بدو لای کۆری مه سه ود شه هید بووه، موچه که یه م به ده ری بۆ مندا له کهانی، نه وان پیتیستیان به به دیتو مال له و ئاتاجن پیتی نهویش پانه زاری پیدان، له گه ل نه م کاره شدا بزوو تنه وه ی کشتو کالێ و پیشه سازی له م سه ر ده مه دا چوست و چالا ک بوو به هۆی نه و نازو نیعه مه ته زۆره ی که خودای گه و ره رشتبووی به سه ر مو سه لمانان دا له نه نجامی فتوحاتی و لاتانی تر، مو سه لمانان به گشتی و شاری مه دینه به تاییه تی خۆشگوزه رانی و نا وه دانیان تیکه وتبوو باجو ده رامه تیکێ نه ختینه ی شاره کهانی بهر که وتبوو که نیوه دو ورگه ی عه ره بی پیشتر به خۆیه وه نه ی دیبوو، له مه ش زیاتر مو سه لمانان ده رکیان به ژیا رو

^۱ الادارة العسكرية (۲/۷۶۸).

^۲ الطبقات (۳/۲۹۸).

^۳ الاوائل للعکریه (۲/۲۶، ۲۷).

شارستانییه تی گهلانی تر کردوو، نه‌ندازه‌یه کی باشیان لی قۆسته‌وه به تاییهت له‌سه‌رده‌می نیمامی عوسماندا به شیوه‌یه‌کی تیرو ته‌سه‌ل وه‌ریان گرت، ته‌نا‌نه‌ت هه‌ندی له‌هاوه‌لان کۆشک وه‌وارگهی گه‌وره‌یان دروست کرد، نه‌و که‌سانه‌ش که ماندو‌بوون له‌بنیاتنانی ژیا‌نی کۆمه‌لایه‌تی و نابووری ولاتی نی‌سلامدا پشکیان هه‌بوو له‌داهاتی بوجه‌ی نی‌سلامدا^(۱).

یازده‌یه‌م: نیمامی عوسمان و به‌خششی به‌یتولمال و که‌سوکاره‌که‌ی

له‌لایه‌ن بی سهر و به‌ره‌کانه‌وه به تاییهت خه‌وارچه‌کان، نیمامی عوسمان به‌وه تۆمه‌تبار ده‌کرا که له به‌یتولمال زیاده‌روی ده‌کات و زۆربه‌ی هه‌ره زۆری به خزمه‌کانی ده‌دات، نه‌م تۆمه‌ته‌بوو به هه‌لمه‌تیکی پروپاگه‌نده‌و به‌سه‌رۆکایه‌تی سه‌به‌نی و شیعه رافزیه‌کان که دوژمنی نیمامی عوسمان بوون پشتگیری لی کراو به شینه‌یی نه‌م تۆمه‌ته‌ده‌ی کرده‌ ناو می‌ژووی نی‌سلام و هه‌رچه‌ند قسه‌یه‌کی بی سهر و به‌رو درۆیه هه‌ندی له می‌ژوون و نوسان و بیرمه‌ندان به‌راست وه‌ریان گرتوو. چونکه شه‌ری واته‌ وات بوو دژی نیمامی عه‌سمان نه‌وه‌ی که چه‌سپاوه ده‌رباره‌ی موچه‌و به‌خششی عوسمان بۆ خزمه‌کانی نه‌م کارانه‌یه که به (بیاوچاکی ده‌ژمی‌ری نه‌ک به‌گری کاری).

۱- نیمامی عوسمان سه‌رمایه‌و سامانیکی بی شوماری هه‌بوو کردبوویه نامرازی شیرازه‌ی خزمایه‌تی و که‌سوکاره‌که‌ی بی ده‌ه‌سانده‌وه‌و خه‌لاتی جۆراو جۆری ده‌دانی، به‌لام خراپه‌کیله‌کان رقیان لی هه‌لده‌گرت و بوه‌تانیان بۆ ده‌کردو ده‌یان وت: گشت پاره‌ی به‌یتولمال ته‌خشان و په‌خشان پیده‌کات، نیمامی عوسمانیش له هه‌لو‌یستیکدا وه‌لامی دانه‌وه‌و وتی "من که‌سوکاری خۆم خۆش ده‌ویت و خه‌لاتیان ده‌که‌م، خۆشه‌ویستی من بۆ خزماتم هه‌رگیز وام لی‌ناکات، هاوسۆزیان بم له زولمدا و ده‌مارگیریم بۆیان به‌لکو من نه‌و مافانه‌یان ده‌گرمه نه‌ستۆ که ده‌که‌ویته سه‌رم.. به‌خشش و موچه‌که‌یشم له مالی حه‌لالی خۆم ده‌رده‌که‌م ته‌یانه‌می و مال و سامانی هیچ موسلمانن بۆ خۆم که‌سوکارم به حه‌لال نازام، هه‌روه‌کو جاران خه‌لات و به‌خششی عه‌نتیکه له سه‌روه‌تی ئاره‌قی نیوچاوانم ده‌به‌خشم به خزماتم وه‌ک له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر ﷺ و نه‌بویه‌کرو عوممه‌ردا

^۱ الحضارة العربية الإسلامية، د. وضاح الحمد (ص ۱۱۴).

کردومه، من نه مپۆ له چا و جارێدا رهزێل و بهرچاوتەنگم، ئەتانهوێ بەسەر تەمەنیاندا تێپەرێم و تەمەنم بەسەر بچێ و مالاو دارایی خۆم بەجێ بێنم و بەشی خزمانی لی ئەدەم؟^(۱)

لارو لاساره کان هەرچی بزانی له تۆمەت و بوهتان و تیان و کردیان، به پاستی ئیمامی عوسمان زهوی و سامانی خۆی دا به شده کرد بهسەر بهنی ئومیه و سه رهتا له نه وه کانی نه بی عاصه وه دهستی پێ ده کرد و یه کی ده هه زاری پێدان، پاشان دهیدا به پیا وه کانی خێلی چه که م نه مانه سه د هه زاریان بهر که وت، پاشان دهیدا به نه وه کانی خۆی و بهشی بهنی عاص و بهنی عه یص و بهنی حه ربی دیاری کرد بو^(۲)، ئەم ده قانه و غه ییری نه مانه ش له و قسانه ی که پاست و دروستن له باسی فه زلی تێر و پری ئیمامی عوسماندا به لگهن، بهر په رچه دانه و ه ی نه واته واته ی هه لده به سترا، گوا یه له به ی تو مال نیس را فی کرد و وه و زۆری بۆ خۆی و خزمه کانی خه رج کرد و وه کۆشکی پێ دروست کرد و وه نه مانه هه مو یان حیکایه تی بێ ره شه و له قاون نه و که سه ی بۆی هه لبه ستو وه زۆریشی بۆ هه لپشتو وه، ناشکرایه ئیمامی عوسمان بهری و خاوی نه له و تۆمه تانه ی دهیده نه پالی، نیین و ته ییه ده فه مو ی "بهشی خزمه دان لای هه ندی له شه ر عزانه کان کار یکی په سه نده و به باشی ده زانی، چونکه که سوکاری ئیمامن وه که سه ن و نه بو سه و و تو یانه، هه ره و که پیغه مبه ر ﷺ بهشی خزمه کانی خۆی ده دا به حو کمی نه وه ی که پیغه مبه ر ﷺ حاکمی و لا ته و خزمه کانی خا وه ن پێزو حورمه ت بوون، له ژیا نی پیغه مبه ردا ﷺ له دوا ی وه فات کرد نیشی هه ر به پێز بوون، لای خه لیفه کانی پاش خۆی، چونکه سه ر خستنی خه لیفه و خۆ کرد نه قوربا نی ده سه لا تی زیاتر و زیاتر که سوکاره که ی ده ی کات هه تا خه لکی تر".

نیین ته ییه ده لێ "تێکرای نه وانه ی فه رمان په و ییان کرد و وه دوا ی ئیمامی عومه ر هه ندی له خزمانی خۆیان خه لا ت کرد و وه یان به پله و پایه یان به مالا و سامان". ده لێ "نه وه ی که ئیمامی عوسمان ده ییه خشی له مالا و دارایی له روانگه ی سێ هۆکاره وه بو، یه که م خۆی کرێکاری به ی تو مال بو، کرێکاریش هه رچه ند ده و له مه ند بێت بهشی خۆی

^۱ تاریخ الطبری (۳۵۶/۵).

^۲ المصدر نفسه (۳۵۶/۵).

هەر ده‌که‌وی، دووهم خزمی نزیکى ئیمامی خه‌لافه‌ت بوون، سییه‌م خزمانی ئیمامی عوسمان زۆرو فره‌بوون، وه‌کو هۆزی نه‌بویه‌کرو عومهر که‌م نه‌بوون بۆیه‌ ده‌بوو موچه‌و ده‌سه‌لاتیان بداتى له‌وان زیاتر، نه‌گهر ئیمامی عوسمان کارى واشى کردیته‌ به‌لگه‌ی دروستی خۆی هه‌یه^(۱).

۲- له‌ میژووی ته‌به‌ریدا هاتوه، که ئیمامی عوسمان فره‌مانیداوه‌ عه‌بدوللای کورپی سه‌عه‌دی کورپی نه‌بی سه‌رح له‌ میسر بگه‌رپه‌ته‌وه‌و به‌چى بۆ رزگارکردنی تونس، پیتی فره‌موو نه‌گهر خودای گه‌وره‌ له‌ سه‌ر ده‌ستی تۆ نه‌فریقای رزگار کرد هه‌رچی ده‌سته‌که‌وتتان هه‌بوو یه‌ک له‌ پینجی دیاری بیته‌ بۆ تۆ، نه‌ویش به‌ خۆی و سوپاکه‌یه‌وه‌ ده‌رچوو تا خاکی میسریان بری و ده‌یه‌یان کرده‌ خاکی نه‌فریقاو رزگاریان کرد به‌ ده‌شت و چیاوه‌، ده‌سته‌که‌وته‌که‌یه‌یان دابه‌ش کرد به‌سه‌ر موچه‌یه‌که‌کانداو یه‌ک له‌پینجیان دا به‌ عه‌بدوللای چوار له‌ پینجی نارد بۆ ئیمامی عوسمان به‌ (ئین و وه‌تیمه‌ نه‌زریدا)، که‌سیکی تری له‌گه‌لدا بوو که‌ گه‌یشته‌ لای ئیمام شکاتی کرد له‌ عه‌بدوللای که‌ نه‌وه‌نده‌و نه‌وه‌نده‌ی بردوه‌ بۆ خۆی نه‌ویش پیتی وتن "من خۆم پیمداوه‌ نه‌گهر پیتان ناخۆشه‌ ده‌یگه‌رپه‌نمه‌وه‌، وتیان پیمان ناخۆشه‌ ئیمامی عوسمان فره‌مانی کرد به‌ عه‌بدوللای بیگه‌رپه‌نیتته‌وه‌ بۆیان نه‌ویش گه‌راندیه‌وه^(۲)"، له‌ سونه‌تدا هاتوه‌ دیاری و خه‌لات بۆ نه‌و که‌سانه‌ی که‌ ماندوو شه‌که‌ت ده‌بن و ناسۆری ده‌چیژن له‌ تیکۆشاندا دروسته^(۳).

۳- هه‌ندى له‌ پینج یه‌ک و مه‌رو مالآت مایه‌وه‌ له‌ رزگارکردنی نه‌فریقادا، نه‌و که‌لویه‌لانه‌ به‌ نا‌په‌حه‌ت ده‌گوازایه‌وه‌ بۆ شارى مه‌دینه‌ بۆیه‌ مه‌روان به‌سه‌د هه‌زار دره‌م کړی به‌ پارهی کاش، به‌لام هه‌ندى هه‌ر مایه‌وه‌، مه‌روان به‌ر له‌گشتی رۆشت مژده‌ی رزگارکردنی دا به‌ ئیمامی عوسمان و نه‌وکات موسلمانان له‌کاتیکى زۆر ناسک و ترسو دله‌راویدا بوون، ناخۆغه‌زای نه‌فریقا چۆن ده‌بی، ئیمامی عوسمان نه‌و به‌شه‌ که‌لویه‌لانه‌ی که‌ مابوو به‌ مژدانه‌ به‌خشی به‌ مه‌روان، که‌واته‌ ئیمام بۆی هه‌یه‌ مژدانه‌ی مژده‌هێن بدات

^۱ منهاج السنة (۱۸۷/۳، ۱۸۸).

^۲ تاریخ الطبری (۲۵۳/۵).

^۳ فصل الخطاب فی مواقف الاصحاب (ص ۸۴).

به ئەندازەى ماندوووبوون و جۆرى مژدەكە، تەنیا ئەم جۆرە بەخششانه راستە لەسیرەى ئیمامى عوسماندا بە تايبەت بۆ مەروان ئەوەى كە دەلێن پێنجیەكى ئەفریقای داوێ بە مەروان درۆیه^(١)، بەلێ ئیمامى عوسمان سۆزو بەزەبى زۆر بووێ بۆ كە سوکاری، بەلام وای لێ نەكردووێ گزى بكات و حەرام خۆرى و گەندەلێ بكات، هەر لەبارەى داراییەوێ جگە لەم قەسەى شەخەندەها درۆى شاخدارو پرۆپوچیان خزانددووێ پەرتوكە مێژووویەكانەوێ هەمووشى دەست هەلبەستى سەبەنى و شیعیە رافزیهەكانى لەپشتەوێ بووێ.

ژیاننامەى ئیمامى عوسمان سەبارەت بە خزمەكانى میهرەبان بوو، ئەو فەرموودەیهى خۆداى گەورەى جێبەجێ كردووێ كە دەفەرموێت: "قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْرِضْ حَسَنَةً تَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ" (الشورى: ٢٣). وەك دەفەرموێت (وَأْتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ)، هەرۆهە لاسایی پێغەمبەر ﷺ كردووێ تەوێ سیرەى ئەو جێبەجێ كردووێ هیچ كەسیكى تر ئەوێندەى عوسمان شارەزای ئاكارو گوشتارى پێغەمبەر ﷺ نەبوو، بۆیە زۆر تەمسیلی ئەوەى كردوو، هیچ كەسێ لە خەلكى زەمانى خۆى بە ئەندازەى ئەو شارەزای فیهو شەرە نەبوو، كە خزمان مافی چییان هەبێ، ئیمامى عوسمان دیوێتێ كە پێغەمبەر ﷺ بە شێكى وای دا بە عەباسى مامى بە هیچ كەسیكى تری نەدا، ئیمامى عەلى كە ئامۆزای بوو، كردى بە كاربەدەست، كەواتە دەبێ دەرس لە پێغەمبەر ﷺ وەرگیرین، چونكە باشترین پێشنەنگە بۆ سەرچەم مۆسلمانان^(٢).

ئێبنو كەسیر دەلێ "ئیمامى عوسمان پیاوێكى ئاكار بەرزو خاوەن شەرمێكى زۆر بوو و سەخییەكى بە لێشاو بوو لەبەر خاترى خۆداى گەورە سۆزى خزمایەتێ زۆر بوو و هەمووجارێ بەشى داوێ بۆ ئەوەى بەلەزەتێ ئەم دونیا پەوتە نییه دلێان راگیر بكات و مەیلیان بچۆشێ بۆ ژيانى قیامت و ئەوێندە را نەكەن بە داوى دونیادا". هەرۆه پێغەمبەر ﷺ بەشى خەلكانىكى دەدا و وازی لە كەسانىكى تر دەهینا بە بۆنەى ئەو ئیمانه پتەوێ كە لەدلێاندا جێگیر بوو، بە هۆى ئەم پەوستانەوێ خەلكانىك

^١ المصدر نفسه.

^٢ البداية والنهاية (٧/ ٢٠١).

ره‌خه‌وگاژنده‌یان ده‌گرتە ئیمامی عوسمان وه‌کو. خه‌واربجه‌کان ره‌خه‌یان گرت له پیغه‌مبەر ﷺ^(۱).

له جابری کورپی عه‌بدوللاوه هاتوو ده‌لێ "جاریکیان پیغه‌مبەر ﷺ له جوعرازیه ده‌ستکه‌وتی دابه‌ش ده‌کرد، له پڕیکدا پیاویک پیی وت دادوه‌ریه له‌خودا بترسه، پیغه‌مبەریش ﷺ فه‌رموی: قور به‌سه‌رت گەر من دادوه‌ر نه‌بم"^(۲)، له‌سۆنگهی ئەم به‌ل‌گانه‌وه ئیمامی عوسمان پاساوی خزم و دۆسته‌که‌ی خۆی ده‌هینایه‌وه و ئەم وته‌یه‌شی درک‌اند لای ده‌سته‌ی راویژکاران، وتی "هه‌وائی خۆم و ده‌سه‌لاته‌که‌متان ده‌ده‌م" هه‌ردوو خه‌لیفه‌که‌ی پیش من له‌خۆیان و که‌سوکاریان ده‌بچری بۆ ره‌زامه‌ندی خودای گه‌وره‌و، پیغه‌مبەریش ﷺ به‌شی خزمه‌کانی ده‌دا، من خۆم له‌ ناو هۆزی عه‌یله‌دا بووم بژێویتان نه‌بوو هه‌ژار بوون ده‌ستم لێ درپونه‌ته‌وه و شتیکی پێویستم داوه پێیان نه‌گه‌ر نه‌زانن هه‌لەم کردوو به‌یگه‌رپێنه‌وه"^(۳)، ئین و ته‌یمیه‌ په‌دی نه‌وانه ده‌داته‌وه که ئیمامی عوسمان تۆمه‌تبار ده‌که‌ن، که زیاده‌و به‌خششی داوه به‌ که‌سوکاری له‌به‌یتومال، ده‌لێ "وتویانه له‌به‌یتومال سامانیکی زۆری به‌خشیوه به‌ خزمانی ته‌نانه‌ت چوارسه‌د هه‌زار دیناری داوه به‌ چوارکه‌سی قوره‌یش که زاوای بوون، ده هه‌زار هه‌زار دیناری داوه به‌ مه‌روان، ئاده‌ی به‌ل‌گه‌یه‌کی راست و دروست پێن و راستیه‌که‌مان نیشان ده‌ن".

به‌لێ ئیمامی عوسمان به‌خشنده بووه بۆ خزم و بیه‌گانه و سه‌رحه‌م موسلمانان، چاکه‌خواز بووه، به‌لام ئەم ژمارانه پێویستیان به‌ ده‌قیکی چه‌سپاو هه‌یه، پاشان دووباره ده‌لێ "ئه‌مانه درۆی ناشکران، نه عوسمان و نه هیچ خه‌لیفه‌یه‌کی راشیدین نه‌وه‌نده پاره‌یان نه‌داوه به‌ هیچ که‌س"^(۴).

^۱ المصدر نفسه.

^۲ البخاري - كتاب فرض الخمس.

^۳ الطبقات الكبرى (۶۴/۳).

^۴ منهاج السنة (۱۹۰/۳).

باسی دووهم: دهزگای داوه‌ری و هه‌ندی هه‌له‌نجانی فیهی

سه‌رده‌می زین نوره‌ین به درێژه‌پێدانی سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ژمی‌دری که جی نشینیکی هیمم‌ت به‌رزو دره‌شاهه‌ بووه‌ و ژۆر پابه‌ندی ژیا‌نامه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بووه‌، سه‌رده‌می راشیدین سه‌رده‌میکی گشتگیر بوو، به‌لام داموده‌زگای داوه‌ری تایب‌ت بووه‌ به‌ داوه‌ری‌بانه‌ی که له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ردا ﷺ کراوه‌، له‌گه‌ل هه‌موو به‌ندو بر‌گه‌کانیداو گشت ره‌هه‌نده‌کانی جێبه‌جی کراوه‌ و ده‌ق و چه‌مه‌که‌کانی پیاده‌ کراوه‌، گرنگی سه‌رده‌می راشیدین له‌رووی داوه‌رییه‌وه‌ له‌کاره‌ بنه‌ر‌ه‌تییه‌کاندا ده‌رکه‌وتوو بوو، وه‌کو:

- ۱- پارێزگاری کردن له‌و به‌ندو بر‌گانه‌ی که سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌رووی داوه‌رییه‌وه‌ کاری پی کراوه‌ شوین پی هه‌لگریان بوو، په‌یوه‌ست بوو پێبانه‌وه‌.
- ۲- دانانی لیژنه‌یه‌کی داوه‌ری بۆ پته‌و‌کردنی پایه‌کانی خه‌لافه‌ت که ولات فراوان بووه‌ و رووبه‌ری تازه‌گه‌ری و نوێکاری جو‌راو جو‌ر بو‌ته‌وه‌^(۱).

ئیمامی عومه‌ر به‌ یارمه‌تی خودای گه‌وره‌ و بلیمه‌تی له‌بن نه‌هاتوویی، توانی ده‌زگا داداوه‌رییه‌کانی خه‌لافه‌ت گه‌شه‌ پی بدات و زیادی کات و رێساو بنه‌مای بۆ دابنیت، ئیمامی عوسمانیش سودی زۆری لی وه‌رگرت له‌دامه‌زراندنی داداوه‌رو دیاری کردنی موچه‌ و پسپۆریان له‌بواره‌ قه‌زاییه‌کاندا و ده‌ست‌نیشان‌کردنی داداوه‌رو نه‌رکه‌کانی و ناو‌بردنی ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی قازی حوکه‌می پێده‌کات به‌ پیی به‌لگه‌کان، وه‌کو چۆن پێشتر ده‌زگا داداوه‌رییه‌کانی سه‌رده‌می ئه‌بو‌به‌کرو عومه‌ر هه‌لسوکه‌وتیان ده‌کرد بۆ ئه‌م سه‌رده‌مه‌ عوسمانیه‌ش که‌لکی لی وه‌رده‌گیرا، ئه‌و ده‌مه‌ی ئیمامی عوسمان بو به‌ خه‌لیفه‌داوه‌ره‌کانی مه‌دینه‌ عه‌لی کو‌ری ئه‌بی تالیب و زه‌یدی کو‌ری سابت و سانیی کو‌ری زه‌یده‌، هه‌ندی له‌ لی‌کۆله‌وه‌ران ده‌لێن ئیمامی عوسمان هه‌یج کێشه‌یه‌کی قه‌زایی فەرما‌ش نه‌کردوووه‌ نه‌یه‌شتوووه‌ سه‌ربه‌خۆ بیت بۆ هه‌یج قازییه‌ک وه‌ک سه‌رده‌می ئیمامی عومه‌ر وابوو به‌لکو به‌تایب‌ت ده‌یروانییه‌ کێشه‌کان و راویژی تیا ده‌کرد له‌گه‌ل قازی و هاوه‌له‌کاندا نه‌گه‌ر هاو‌ر‌پا‌ونایه‌ ئیحم‌زای ده‌کرد، خۆ نه‌گه‌ر هاو‌ر‌پا‌نایه‌ بۆ

^۱ تاریخ القضاء في الاسلام للزحيلي (ص ۸۳ - ۸۴).

چوونه که یانی موتالا ده کرد، پاشان فرمانی ده رکرد بۆ کاره که، وه همر سۆ قازیه که یی مه دینه ی هیشه وه و کردنی به راویژکاری یاسایی، همر قهیرانی که بهاتی به پیش راویژی به خه لکانی تریش ده کرد، هه ندیک وا ده بینن ده قیچی راشکاو نییه که نیمامی عوسمان قازیه کانی مه دینه ی نازاد کردییت، به لکو به پیچه وانه وه کردونی به هاوکاری خۆی و دانیسی ناوه به بریاره یاساییه کانی نیمامی عومهردا، ته نیا چاوی خشان دووه به کۆمه لێ پرۆژه بریاردا به راویژی نهوانی تر. نیمامی به یهه قی له سووننه که ییدا هیناویه تی که وه کیع له باره ی قازیه کاندایه عه بدولپه همانی کورپی سه عده وه وه ری گرتوه ده لێت "باپیرم بۆی باس کردم وتی: نیمامی عوسمان دیوه له مزگه وتدا دوو ناکۆک هاتنه لای، فرموی به یه کیان ههسته برۆ عه لیم بۆ بانگ بکه، بهوی تری وت ههسته برۆ بانگی ته لحه و زویپرو عه بدولپه همان بۆ بکه، هه موویان هاتن و فرموی ناده ی سکا لای خۆتان بکه، پاشان گوپی لی گرتن وتویژی کرد له گه ل هاوه لان، فرموی راویژ بکه نه به عه لی گهر حوکه که هاوسه نگی حوکه ی عه لی بوایه خۆشی واژی ده کرد، گهر پیچه وانه بوایه تیرامانی تیا ده کردو به بیوه یی کۆتاییان پی ده هینا، نه بیستراوه که عوسمان کرابیته قازی مه دینه هه تا نه و رۆژه ی شه هید کراوه."

له میژووی ته به ریدا هاتوه له باسی پۆلیسه کانی خه لافه تدا، که زهیدی کوری سابیت قازیه که بووه له قازیه کان، که واته زهیدی به قازیه تی هیلاوه ته وه، مۆله تی یاسایی پیداه که داوه ری کیشه کان بکات، به پیی ئه م ده قه و ده قه که ی پیشوو ده توانین پارسه نگی هه ردووکیان بدهینه وه به وه ی نیمامی عوسمان قازیه کانی مه دینه ی لا نه بردوو به رکه ناری نه کردوون، هه ندی کیشه ی هه ره مه زنی تایهت کردبوو به خۆی و نهوانی تری کردبووه راویژی نهوان، وێرای راویژکردن به هاوه لان و خاوه ن راکان^(۱)، ههر به مشیویه داوه ری دامه زراند بۆ هه ری مه کانی تریش بۆ نهونه که عه بی کورپی سوپه ی کرده قازی به صره، هه ندی جاریش داوه ری ده دایه دهستی والیه کان، کاتی که عه بی له سه ر کار لا برد به هه مان شیوه به عه لی کورپی ئومه یه ی کرده والی و قازی سه نعان. ده رکه وتوه هه ندی له والیه کان خۆیان قازیان هه لپژاردوووه بۆ شاره کان، هه تا

^۱ النظم الاسلامیه (۱/۳۷۸).

جەماوەریان پتر بووی قازیش زیادی کردووه، لە نووسینه‌کانی ئیمامی عوسماندا هاتوو نووسیویەتی بۆ والی شارەکان و ئەمیری موjahیدان کە ناتاج و کەله‌بەری موسلمانان پڕ بکەنەوه، لەمەوه بۆمان دەسەلمی کە دانانی قازی مافیکی تایبەتی والییەکانەو بەکرده‌ویش ئەنجامیان داوه و ئەو کەسانەیان دیاری کردووه کە سەلیقەی داوهری هەبویت، ئەو سەرده‌مه نامە‌گۆڕینه‌وه هەبووه لەنیوان قازیەکاندا بۆ چاره‌سەری کیشە‌کان، هەموویان لەگەڵ ئیمامی عوسماندا نامە‌گۆڕینه‌وه‌یان هەبووه وەکو خەلیفە‌ی خەلافەت^(١).

- ئیبنو عومەر دەستی لە داوهری هەڵدە‌گرت کاتی ئیمامی عوسمان پیتی وت ببە قازی لە نیوان خە‌ل‌ک‌دا، ئەویش لە وە‌لام‌دا وتی: هەرگیز داوهری نیوان هیچ دوو کە‌سی ناکە‌م و ئیمامە‌تی دوو پیاویش ناکە‌م، ئە‌ی نە‌تبیس‌تووه پیغە‌مبەر ﷺ چی فەر‌مووه، ئیمامی عوسمانیش چاوپۆشی لێ‌کردو وتی: ئە‌م هە‌واله به‌کە‌س نە‌ده‌یت^(٢).

- دروست‌کردنی خانە‌ی داد بۆ داوهری کردن، هە‌ندی پە‌رتوکی می‌ژوویی با‌سی ئە‌وه دە‌کە‌ن یە‌ک‌ک‌ لە‌شوینە‌واره‌کانی ئیمامی عوسمان دروست‌کردنی داد‌گایە‌ک بوو بۆ داوهری کردن، لە‌و ری‌وایە‌تە‌دا دەر‌که‌وتوو کە ئیبنو عە‌سا‌کیر ری‌وایە‌تی کردووه لە‌ئە‌بی صالحی خزمە‌ت‌کاری عە‌باس‌ه‌وه، دە‌لتی: (عە‌باس نار‌دمی بۆ لای ئیمامی عوسمان بانگی بکە‌م کە چووم، لە‌خانە‌ی داد‌گا بوو خە‌ریکی داوهری بوو)، بە‌پیتی ئە‌م ری‌وایە‌تە ئیمامی عوسمان یە‌کە‌مین کە‌س بووه کە داد‌گای بۆ داوهری دروست کردووه، چون‌کە دوو خە‌لیفە‌کە‌ی پێ‌ش‌وو لە‌ مزگە‌وت دادە‌نیش‌تن بۆ داوهری کردن^(٣).

ناودارترین قازیە‌کانی خیلافە‌تی ئیمامی عوسمان

١- زە‌یدی کۆ‌ری سایی‌ت لە شاری مە‌دینە.

٢- ئە‌بو دەر‌دا لە دیمە‌شق.

٣- شۆ‌رە‌یح لە کوفە.

^١ الولاية على البلدان (٩٢/٢).

^٢ مسند امام أحمد رقم (٤٧٥).

^٣ أشهر شاهيد الاسلام (٧٤٠/٤).

٤- ئەبو موسای ئەشعەری لە بەسرە لە پال واییه تییه کهیدا.

٥- کهعبی کوری سوره لە بەسرە.

٦- ئومامە لە سەنعا.

٧- یەعلای کوری ئومەیه لە یەمەن.

٨- عوسمانی کوری قەیس لە میسر^(١).

وێرای ئەمانە خەلیفە عوسمان کۆمەڵی فێقی لە بواری سزادا بەجی هێشتوو، هەرەها لە بابەت تۆڵەکردنەوه و کەتندان و تەمی کردن و کۆمەڵی عیبادهت و مامەڵە ی پۆژانە پای (فێقی) خۆی بەجێهێشتوو، ئەمانە شوێنەواریکی رون لە فێرگە فێقییهکاندا، ئەمانەش هەندێ لەو بریارو فەتوایانەیه لە بواری شەرعدا، که ئیمامی عوسمان لەبارەیانەوه فەرماشتی داوه:

١- یەکه مین کێشهیه که هاته پێگهی ئیمامی عوسمان کێشه ی کوشتن بوو (قەتل)

یەکه م کێشهیه که رووبهرووی ئیمامی عوسمان بوویهوه مهسهله ی کوشتنی عهبدوللای کوری ئیمامی عومەر بوو، که هێرش کردبوو سەر کچه که ی ئەبی لؤلؤلنی بکوژی ئیمامی عومەر و ئەو کچه ی کوشتبو، کابرای گاوریشی کوشتبو که ناوی جوفهینه بووه و له گەڵ هورمزان، واتە ئەم سیانە ی کوشتوو، که هەر سیانیان هاودهست و هاوپای ئەبو لؤلؤلنی بکوژی ئیمامی عومەر بوون -خودا باشترده زانی-^(٢).

ئیمامی عومەر فەرمانی کرد، عوبهیدوللای زیندانی بکەن هەتا خەلیفە ی دوا ی خۆی دیت با ئەو حوکم بدات بەسەریا، له دوایدا ئیمامی عوسمان کرا بە خەلیفە، یەکه م حوکمی هاته بهردهستی له باره ی کوشتاره که ی عوبهیدوللایوه بوو (ئیمامی عدلی) وتی: ئەمە دادپەرۆه ی نییه واز له عوبهیدوللای بهیتریت فەرمانی کرد بیکوژن، هەندێ لە موهاجیرین وتیان دوتنی باوکی کوژراوه ئەمڕۆش کۆره که ی بکوژن کاریکی دژواره، عەمری کوری عاص وتی: ئە ی ئەمیری ئیمانداران خودای گهوره تۆی لەم رووداوه پاراستوو له سهردهمی تۆدا پوینه داوه تۆش خۆتی لی دوورخهروه، ئیمامی عوسمان

^١ عصر الخلافة الراشدة (ص ١٥٩ - ١٦٠).

^٢ البداية والنهاية (١٥٤/٧).

ههستا له مالّو سامانی خۆی خۆینی کوژراوه‌کانی بژاردو کێشه‌که‌ی چاره‌سه‌ر کرد، کوژراوه‌کانیش واریسیان نه‌بوو، بۆیه‌ خۆینه‌که‌ درایه‌ به‌یتولمالو عوبه‌یدوللای ئازاد کرد^(١)، رپوايه‌تیک له‌ته‌به‌ریدا هاتوه‌ که‌ قومازبانێ کورێ هورمزان له‌ عوبه‌یدوللای خۆش بووه‌، له‌ نه‌بی مه‌نصوره‌وه‌ هاتوه‌ ده‌لتی بیستم له‌ قوماز بان باسی کوشتنی باوکی ده‌کرد ده‌یوت کاتێ عه‌جه‌مه‌کان هاتنه‌ شاری مه‌دینه‌ هه‌ندیکیان چونه‌ په‌نای عه‌ره‌به‌کانو مانه‌وه‌ له‌ مه‌دینه‌، جارێک نه‌با لوتلونی فه‌یروزی دای به‌لای باوکمدا خنجه‌ریکی دووسه‌ره‌ی پێ بوو راسانديه‌وه‌ له‌ باوکم، باوکم وتی: له‌م شاره‌ ئارامدا ئهم خنجه‌ره‌ت بۆچییه‌؟ نه‌ویش وتی: خوم پێوه‌ گرتوه‌ له‌و کاته‌دا پیاویکیش ئهم دیمه‌نه‌ی بینێ، پاشان کاتێ درا له‌ ئیمامی عومهر، پیاوه‌که‌ وتی: ئهم خنجه‌ره‌م به‌ هورمزانوه‌ دیوه‌، ئهو داویه‌تی به‌ فه‌یروزی، عوبه‌یدوللای ملی ناو چو هورمزانێ باوکمی کوشت، کاتێ ئیمامی عوسمان خه‌لافه‌تی گه‌ته‌ ده‌ست بانگی کردم لای خۆی داینام، پاشان وتی: کورێ خۆم ئه‌مه‌ باوکی تۆی کوشتوه‌و تۆش له‌ئێمه‌ نزیکتری بۆ باوکت هه‌سته‌ برۆ بیکۆژه، من هه‌ستام و هه‌موو خه‌لکیش هاوړای من بوون که‌س نکولی نه‌ده‌کرد، ته‌نیا تکایان لێ ده‌کردم و داوای عه‌فوێان لێ ده‌کردم، وتم: ئایا بۆ من نییه‌ بیکۆژم، وتیان: به‌لێ، هه‌موویان لۆمه‌ی عوبه‌یدوللایان ده‌کرد، وتم: ئایا پێم لێده‌گرن بیکۆژم؟ وتیان: نه‌خێر، هه‌ر سه‌ره‌زه‌نشتیان ده‌کرد، پاشان عه‌فوم کردو وازم لێ هێنا، هه‌موویان به‌جاری هه‌لیان گرتمو به‌رزیان کردمه‌وه‌، به‌ کۆلی هاوه‌له‌کان گه‌شتمه‌وه‌ مال^(٢)، هه‌یج دژایه‌تییه‌ک نییه‌ له‌ نێوان ئهم دوو رپوايه‌ته‌دا، واته‌ له‌ لایه‌ن واریسه‌وه‌ عه‌فو کراوه‌یان ئیمامی عوسمان خۆینه‌که‌ی داوه‌ به‌ میراته‌گره‌کانی خۆی قومازبات مافی تۆله‌سه‌ندنی هه‌بوو، به‌لام هاوه‌له‌کان تکایان لێ کردو نه‌ویش قبولی کردو ئیمامی عوسمانیش خۆینه‌که‌ی بژارد، سه‌ره‌ړای ئه‌مه‌ش خه‌لیفه‌، که‌ ده‌سه‌لاتی یاسایی به‌ده‌سته‌، عوبه‌یدوللای عه‌فو کرد، بێگومان حوکمی خه‌لیفه‌ ده‌خریته‌ پێش حوکمی وارسه‌کان هه‌رچه‌ند عوبه‌یدوللای سه‌رپێچی خه‌لیفه‌ی کردبوو، به‌لام خه‌لیفه‌ عه‌فوی کردو

^١ المصدر نفسه (١٥٤/٧).

^٢ تاريخ الطبري (٢٤٣/٥).

خوینەکه‌ی بۆ بژارد، ئەم کارە هەڵە‌ی که عوبەیدوللا کردی بوو بە مایە‌ی دروستکردنی کارێکی دژوار بۆ سەرشارانی خەلافەت، دەبوو ئەو تۆرە بدۆزێتەوه، که پە‌یوه‌ندییان هە‌یه بە کوشتنی ئیمامی عومەرەوه لەودێو پە‌رده‌وه دەستیان هە‌یه لەم کارە دزی‌وه‌دا، واتە (شە‌هیدکردنی ئیمامی عومەر)، پاشان هاتنە سەر چارەسەرکردنی کوشتنی جوفە‌ینەو کچە‌که‌ی ئە‌با لوتلونی مە‌جوسی قاتڵ، هێچکامیان وارسیان نە‌بوو بۆ‌یه حوکم درایە دەستی خە‌لیفە، ئە‌ویش لێ‌بوردنی هە‌ل‌بژارد.

بە‌ گۆ‌یرە‌ی ر‌ی‌وا‌یه‌ت و سەرچاوه‌می‌ژ‌وو‌یه‌کان ئە‌و خنجه‌ره‌ی ئیمامی عومە‌ری پ‌ی‌ شه‌هید کرا بە‌ دەستی هورمزان و جوفە‌ینە‌وه ب‌ین‌راوه، دوو هاو‌ه‌ل‌ شایه‌ت‌ییان لە‌سەر ئە‌م حاله‌ته داوه (عە‌بدول‌ره‌همانی ک‌ور‌ی عە‌وف و عە‌بدول‌ره‌همانی ک‌ور‌ی ئە‌ب‌وبه‌کر) بوون ر‌ی‌وا‌یه‌ته‌که‌ی عە‌بدول‌ره‌همانی ئە‌ب‌وبه‌کر ئە‌وه ده‌گه‌یه‌نی‌ که ئە‌با لوتلونی فە‌ی‌روزی له‌گه‌ل ئە‌م دوو که‌سه‌دا هەر چ‌ر‌په‌چ‌ر‌ییان کرد‌وه‌وه ده‌لێ "کاتێ‌ من دام بە‌لایاندا ئە‌م خنجه‌ره له‌به‌ینیاندا که‌وته خواره‌وه له‌د‌و‌ای شه‌هیدکردنی ئیمامی عومەر سه‌یره‌که‌م هەر ئە‌و خنجه‌ره‌یه، که من ب‌ین‌یم که‌وته خواره‌وه، که‌واته هورمزان و جوفە‌ینە‌ شایانی کوشتن بوون، به‌لام کچە‌که‌ی ئە‌بالوتلونه، به‌ هە‌ل‌ه‌ ک‌وژ‌را عوبە‌یدول‌لا وای ده‌زانی ئە‌م کچە‌ ده‌ستی لە‌م کاره‌دا هە‌یه‌و چە‌کی بۆ‌ باوکی شارد‌وه‌ته‌وه، ب‌ینگ‌ومان که‌س به‌ قە‌ت‌لی هە‌ل‌ه‌ ناک‌وژ‌ر‌ێتە‌وه^(١).

٢- کوشتنی د‌زو سه‌رسه‌ریه‌کان

هە‌ندێ‌ گه‌نجی خە‌ل‌کی کوفه‌ له‌وی‌لایه‌تی وه‌لیدی ک‌ور‌ی عە‌قه‌به‌ نوکه‌ ر‌میان ده‌دا له‌ئ‌ین و حوسه‌یانی خوزاعی و زاماریان کرد‌بوو ک‌ۆ‌له‌واریان کرد‌بوو، ئە‌ویش به‌ شمشیره‌که‌ی هه‌ستاوه‌ته‌وه ب‌ۆ‌یان کاتێ‌ زانی زۆ‌رن ده‌ستی کرد‌بوو به‌ هات و هاوار ئە‌وانیش وت‌بوویان: ب‌ێ‌ده‌نگبه‌ بۆ‌ ئە‌وه سی‌خ‌و‌ر‌مە‌ت لێ‌ ده‌ده‌ین، ترسی شه‌و له‌ گیانت ده‌ر‌ب‌جێ‌، ئە‌بی سوره‌ی‌حی خوزاعی هات‌بوو به‌سەر ئە‌م د‌ۆ‌خه‌داو سه‌یره‌کا حوسه‌ی‌مان هاوای ده‌کرد ئە‌وانیش له‌دا‌خا کوشتیان خە‌ل‌کی به‌مه‌یان زانی و ده‌وریان دان و گرت‌نیان، سه‌یرکه‌ن (زوهه‌یری ک‌ور‌ی جوندوبی ئە‌زدی و مو‌ر‌ه‌عی ئە‌سه‌دی و شوبه‌یلی ک‌ور‌ی ئە‌بی

^١ طبقات الکبری (٣/ ٣٥٠، ٣٥٥).

نەزدی و کەسانێکی ترن ئەبی شوریح و کۆرە کە ی بونە شایەت بە سەریانەو، بۆ چار
 ەسەری ئەم خۆینە وەلید نوسراوێکی نارد بۆ ئیمامی عوسمان ئەویش وتی: بیانکوژە،
 وەلیدیش لەبەر دەرگای کۆشکدا لەرەحەبە کوشتنی.

۳- پیاوێک، بازرگانێکی گوشت بۆ ئەوێ مالهەکی ببات

ئەمە لە خەلافەتی ئیمامی عوسماندا رویدا و تۆلە کەیشی کوشتنەوێ بکوژە کە بوو
 لە بریدا^(۱).

۴- سزای جادوگەر

لە سەردەمی ئیمامی عوسماندا کەنیزە کێکی حەفصە دایکی موسلمانان جادوی
 کردبوو لە حەفصە و دانێ نا بە جادووە کەیدا، حەفصە فەرمانی کرد بە عەبدولپەرەمان
 کۆری زەید بیکوژێ، ئەویش هەستا کوشتی، ئیمامی عوسمان نکولی کرد لەم کارە،
 ئین و عومەر وتی: بۆچی پێت ناخۆشە و لۆمە دایکی ئیماندارن دەکەیت لەبەر خاتری
 ژنیکی جادو گەر، کە خۆشی ئیعتزافی کردوو، پاشان ئیمامی عوسمان بێدەنگ بوو
 چیت نکولی لە کارە کە نەکرد، بەلام نکولی لەو کرد، کە حەفسە مافی خەلیفە پێشیل
 کردوو بە کەیفی خۆی سزای تاوانباری داو، لە کاتی کە سزادان تاییبەتە بە ئیمامەو،
 و تە کە ئین و عومەر بەلگەیه لەسەر ئەوێ کە ئیمامی عوسمان نکولی نەکردوو، لە
 کارە کە، بەلام نکولی لە بریارە کە کردوو، واتە حوکمە کە راستەو گومان و تەلخی تیا
 نییە^(۲).

۵- تاوانی کوێر

کوێر لە گەل چاوساغدا وەکو ئامیڕێک وایە بە دەستی چاوساغە کەو، چونکە بە
 قسە ی ئەو دەجولێتەو و پێتاگیە لە دەوربەری خۆی، ئەگەر لە هەلسوکە و تیدا
 زیانیکیدا، ناکرێ ئەو زیانە ی پێ بیژێردرێ، چونکە نابینایە، کەواتە ئەگەر بکەوێت
 بە سەرکەسیکدا یان شتیکیدا بەبێ مەبەست و ناگاداری خۆی ئەو تاوانە کە قەرەبووی
 نییە، ئیمامی عوسمان دەفەرموێت: (هەرکەسێ لە گەل کوێرێکی دا بنیشی یان نزیکێ

^۱ عصر الخلافة الراشدين (ص ۱۵۳).

^۲ موسوعة فقه عثمان بن عفان، (ص ۱۶۹ - ۱۷۰).

بیستهوه زیانیکی لی بکهویت له لایه ن کویره کهوه نهوه قهره بووی نییه)، خو نه گهر دهستکیشه چاوساغه که نهو تاوانه ی پی نه نجام بدات نهوه دهستکیشه که تاوانباره^(۱).

٦- سزای دوو شهپرکهری یه کترکوژ

شهپر مدرافه ی نیتوان چهند که سیکێ شهپهنگیز که پهلاماری یه کتر دهدهن ههر زیانیکی لی کهوتهوه واجبه تولهیان لی بسینری، چونکه تاوانی دهسته نقهسته وه ههر یه که یان سووره له سهر لیدان و کوشتنی نهوی تر، نیمامی عوسمان دهلی: (نه گهر دوو شهپر که به گژ یه کدا هاتن ههر زامو زیانیکی کهوته نیتوانیان توله ی خو ی ههیه و دهبی سزا وهربگرن)^(۲).

٧- سته مکردن له ئاژه لان

نه گهر سته مکر له ئاژه لیک پیویسته نرخ ی نهو ئاژه له وه کو قهره بوو بدری به خاوه نه که ی، له عوقبه ی کوپی عامروه هاتوه که له سهرده می نیمامی عوسماندا کابرایه ک سه گیکێ راوه کی زۆر در ی کوشت، ههشت سه د دره میان لی سه ند، نیمامی عوسمان ناچاری کرد نهو پاره بژاردنه بدات، پیاویکی تر سه گیکێ کوشتبوو بیست و شتریان لی سه ند له باتییا^(۳).

٨- بهر په رچدان وه ی چه ته وه شهوکوت

نه گهر که سی دهستدریژی بکاته سهر مال و ناموسی که سیک یان زیان بگهیه نیت به ژیان و گیانی که سیک، زولم لیکراویش له گهر مه ی تاوانه که دا دهست بکاته وه و بیکوژی، نهوه خوینی ناکه ویتته سهرو خوینی کوژراوه که به فیرو ده چیت، له په رتوکی (موحه لای نیبن و هه زمد) دا هاتوه: (پیاویکی کابرایه کی بینی له گهل خیزانه کهیدا به خراپی، دهسته بجی کوشتی، سکالایان گه یانده نیمامی عوسمان نهویش خوینه که ی به فیرو دا).

^۱ المصدر نفسه (ص ۹۹).

^۲ المصدر نفسه (ص ۱۰۰).

^۳ المصدر نفسه (۱۰۲).

٩۔ داری حەددان لەو هەلگەراوانەیی، کە پەشیمان دەبنەوه^(١)

داری حدود نادری له هه لگه پړاوه هه تا سې جار په شیمان نه بیته وه، خو نه گهر هه ر
سووربوو له سه ر هه لگه رانه وه که ی نه وه ده کوژئ، وه کو روویداوه، عه بدوللای کوږی
مه سعود له کوفه کو مه لئ پیاوی گرت که له نیسلام هه لگه رابونه وه و قسه و باسه کانی
موسه یله مه ی دروژنیان ده پازانده وه و ده نرخاند، هه ستا نوسراوټکی نارد بو نه میری
ثیماندازان نیمامی عوسمان، نه ویش فرموی ناینی نیسلام و شایه تومانیان عه رز بکه،
نه گهر و هریان گرت و دووریان گرت له موسه یله مه مه یان کوژه، به پټچه وانوه بیان
بیانکوژه، هه نندیکیان نیسلامیان قبول کردو نه وانی تر ره تیان کرده وه و موسه یله مه یان
سه رده خت، نه ویش کوشتنی.

۱۰- خه لکم زۆر کوشتووہ ئایا بۆم ههیه په شیمان بيمه وه؟

پیاویك وتی: به نیمامی عوسمان نهی نه میری ژیمانداران من خه لکم کوشتووه نایا
 بۆم ههیه پاشگهز بیهه وه تهویه بکهیم؟ نهویش سه ره تا نهم سورته ی خوینده وه
 به سه ریا: (حم) تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ * غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ
 الْعِقَابِ ذِي الطُّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصِيرِ (غافر: ۱ - ۳).

پاشان پیتی وت: عیبادهت بکهو ناٹومید مهبه، شایانی باسه تهویه کردن تاوانه کان لای خودا دهسپیتتهوه، بهلام مافی کهسه کان ههر دهبی بدریتتهوه به خاوهنه کانیان یان گوزشتهی لی بکهن^(۲).

۱۱- داری حدود له مه یخوره کان

وهك ده‌زانیڼ پېڼغه مېهر ﷺ داری همدی داوه له‌و كه‌سه‌ی، كه‌ نازاده‌و مه‌ی ده‌خواتمه‌و، حه‌دده‌كه‌شی چل جه‌لده‌، لی‌دانه‌كه‌ش به‌ نه‌علو چم‌كی جلو‌به‌گ ده‌بی‌ت، بۆ سو‌كایه‌تی پې‌كردنی، نه‌بویه‌ك‌ریش هه‌روای كردووه‌، عومه‌ریش له‌ سه‌ره‌تای خه‌لافه‌تدا هه‌ر به‌مشیتویه‌ بووه‌، پاشان زۆری پې‌نه‌چوو به‌ راو‌یژی هاوه‌ل‌آن نی‌مامی عومه‌ر كردی به‌هه‌شتا جه‌ل‌د، چلی بۆ زیاد كرد، چون‌كه‌ خه‌لك‌ی گالته‌یان به‌ چل جه‌ل‌د ده‌هات‌و لی‌ی

^١ المصدر نفسه (ص ١٣٠).

^٢ المصدر نفسه (ص ٩٣).

نەدەترسان، ئىمامى عوسمانىش ھەندى جار چل جەلدى لىداون ھەندى جارېش ھەشتا جەلدى لىداون، ئەمەشى بە ھەوانتە نەکردوو، بەلکو لەرقى ئارەقخۆرەکان کردوو، بۆنۆونە دارى ھەددى نەداوہ لەو کەسانەى کە تىگەوتوونو ھەلەيان کردوو، بەلام دارى داوہ لەو کەسانەى کە خوويان پىتوہ گرتوو، ئەوانەى ھەلەيان کردوو، چل جەلدد بوو، بەلام خويپتوہ گرتووہ کان ھەشتا جەلدد بوو، چلى يە کەم دارى ھەدد بوو، چلى دووہ تەمىکردن بوو^(١).

١٢- پىادەکردنى دارى ھەدد لەسەر براى داىكى خۆى (وہلىدى كۆرى عەقەبە) لە حوصەينى كۆرى مونزىرەوہ ھاتووہ دەلى: لای عوسمان دانىشتبووم وەلىديان ھىتا دوو پىاو شاىەتییان دا لەسەرى، کە ئارەقى خواردوو، يەکیان (ھمران) بوو، وتى: وەلىد ئارەقى خواردوو، ئەوى ترىان بىنبىبوى پشاوہتەوہ، ئىمامى عوسمان فەرمووى: (کەسى ساغ نارىشتەوہ ھەتا نەخواتەوہ)، ئەى عەلى ھەستە جەلددى لىبەدە، عەلى وتى: بە عەبدوللای كۆرى جەعفەر ھەستە جەلدى لىبەدە، ئەویش جەلدى لىداو ئىمامى عەلى دەيژمارد، ھەتا گەشتە چل جەلدد، وتى: پايگرن، پىنغەمبەر ﷺ چل جەلدى داوہ لە ئارەقخۆر، ئەبوبەكرىش ھەر چل جەلدى بەكار ھىناوہ، بەلام ئىمامى عومەر ھەشتای بەكار ھىناوہ، ھەمووشيان سوننەتە لای منىش ئەمەى خۆم پى باشترە کەچل دارە^(٢). لەم باسەدا ئەوہ تىدەگەين دارى ھەدد لەسەر ئارەقخۆر بۆ تەمى کردن و وازھىنانە بۆ ئەوہى كۆلى لىبەدات و خەلکى ترىش ترسیان وەبەر بىت، ئەوہش دەرکەوتووہ کە ئىمامى عوسمان لە جىبەجى کردنى تۆلەو مافدا بەھىز بووہ گوئى نەداوہتە لۆمەى لۆمەکاران، وەلىد براى داىكى خۆى بووہ حوکمى شەرى بەسەردا سەپاند ئەمەش باشترىن کردەوہى کاربەدەستەنە^(٣).

١٣- دزى کردنى مندال

سزای دەستپرىن لەسەر مندالى دز، پىادە ناکرى ئەگەر مندالە کە بالغ و ژيرو نازادو شارەزابە ھەرامو ھەلال نەبووبى، مندالىکیان ھىتا بۆ لای ئىمامى عوسمان دزى

^١ المصدر نفسه.

^٢ شرح نوويي علما صحيح المسلم - كتاب المدود (١١/٢١٦).

^٣ ولاية الشرطة في الامام - د. نمر الحيداتي (ص ١٠٥).

کردبوو، فەرمووی سەیری موی بەری بکەن ئەگەر موی لێ نەهاتبوو وازی لێ بێنن، لە ئەنجامدا بەریان داو دەستیان نەبڕی، چونکە مووی لێ نەهاتبوو^(١).

١٤- زیندانی کردن بۆ تەمبێخوازی

سەنابی کورپی حارسى بورجەمى لەسەردەمى وەلیدی کورپی عەقەبەدا لە تیرەى ئەنصارى سەگێکی بە ئەمانەت هێنابوو، پێیان دەوت (قەرەحان) و راوی بزغۆی پێ دەکرد، لای خۆی قەتێسى کردوو نەبێگەراندەوه بۆیان ئەنصارىبەکان ھۆتەرەیان کردە سەرى و کردیانە گالەو لە دەستیان ھەلپروکەند و بەردیانەوه، کابراش جێنێوى پێدان و دايشۆرین، کاتى ئىمامى عوسمان بەمەى زانى ناردى بە شوێن سەنابدا و بەلێدان تەمبێ کردو زیندانی کرد، ئەم کابرایە وازی لە جێنێدان نەهێنا بۆیە کردیانە زیندان و ھەر لە زیندانییدا مرد^(٢).

١٥- ئازاردانی ئەوکەسانەى پوویدەپروو جێنێ دەدەن و سوکایەتى دەکەن

ئىمامى عوسمان جێنێوى ئاشکراو رووبەپروى تەمبێکردوو وە دەدەى لێ داو، پیاویێک وتبووی بە یەکیێکی تر (ئەى ئیبن و شامە دایکتدا و پێ بکەم) واتە (زینا بکەم) یان (زینای دایکتەم کردوو) کاتى ئىمامى عوسمان لەم مەسەلەى کۆلییەوه، کابراکە وتی: زۆر ناپەرەتەى کردوم و ئاگام لە خۆم نەبوو، ئىمامى عوسمان ئەمەى کرد داری دەدەى لێدەن و گوێى نەدا بە بیانووەکەى^(٣).

١٦- سزای زیناکەر

ئەگەر سەلمێنرا پیاوی یان ژنێ زینای کردوو، لە ھەمان کاتدا ئازادە و ھوسەرى خۆشى ھەبە، سزاكەى بەردبارانە ھەتا دەمرێ، ئافەرەتیێکی شودار لە سەردەمى ئىمامى عوسماندا زینای کردبوو، ئىمامى عوسمان بپارییدا بەردبارانىکەن تەنانتە خۆى نامادەى بەردبارانەکە بوو^(٤).

^١ صحيح التوثيق (ص ٧٧).

^٢ تاريخ الطبري (٥/٤٢٠).

^٣ موسوعة فقه عثمان (ص ٢٤٧).

^٤ المصدر نفسه (ص ١٨٤).

١٧- تەمىڭکردن بە تەراکردن و دەركردن

هەوال گەشت بە ئىمامى عوسمان، كە ئىبن و حوبكەى هەندى خەرىكى نەرىڭجە، نەرىڭج وەكو جادوو وایە، جادوش نىیە، ئىمامى عوسمان نامەى نارد بۆ لای وەلیدی كۆرى عەقەبە پەرسىارى نەرىڭج بکات لە حوبكە، ئەگەر دانى پىيانا، كە كردویەتى ئەوا نازارى بدات و تەمىتى بکات، وەلید پەرسىارى لى کرد، چونكە وتى: بۆخۆشى و بىتاقەتى كردومە، ئىمامى عوسمان فەرمانى کرد لىدانى بکەن و هەوالیش بدەن بە خەلکى، وەلید نامەكەى ئىمامى عوسمانى خۆیندەو، كە فەرموبووی: (هەركەسى جددى بوو بەرامبەرتان ئىوێش جددى بن بەرانبەرى، ئامانتان بىم گالته جار مەبن و وریای گالته جاریش بن، چونكە خەلکى تر دەچنە سەر پەفتارەكانى ئەو گالته جارانه). خەلکى سەریان سورما لەم ئامۆژگارییە بۆیە وەلید توپە بوو هەستا لەگەڵ ئەو كەسانەى كە دەچوون بەرەو شام، كەعبى زى حوبكەو مالیکى كۆرى عەبدوللای نارد لەگەڵیان نامەیه كىشى نووسى بۆ ئىمامى عوسمان، چونكە ئەم دوانە لەسەریەك بیروباوەر بوون^(١).

١٨- دوورخستنهوهى خەلکى لە تەرمەكەى عەباس

لە عەبدولرەحمانى كۆرى یەزیدەو و هاتوو، دەلى: كاتى تەرمى عەباسى مامى پیغەمبەریان ﷺ هیئا بۆ مردوشۆر، خەلکى كەلەكەبوونە سەر یەكو بردیان بۆ گۆرستانى بەقیع و نوژیان لەسەر کرد، حەشاماتیكى زۆر هاتبوو قەرەبالغى و امان نەدیبوون كەس نەیدەتوانى لە دارمەیتەكەى نزیک بىتەو، چونكە بەنى هاشم رێگەیان هەلچنى بوو دەرفەتیان نەیهشتبوو وە بۆ كەسى تر كاتى هەلیان گرت بۆ ناو گۆرەكەى جەنجالیان كرده سەرى، ئىمامى عوسمان ئەمەى بىنى پۆلیسى نارد خەلکیان دوور خستنهوه و پالیان پیو نانو بەنى هاشم ناشیان و ئەلحەدیان بۆ دانا^(٢)، ئەمە بەلگەیه لەسەر ئەوێ كە پیاوانى پۆلیس زۆربوون، لە سەردەمى ئىمامى عوسماندا لای هەندى لە میژوونوسان^(٣) وایە ئىمامى عوسمان یەكەمین خەلیفە بوو پۆلیسى داناو و ئەركى

^١ تاریخ الطبري (٥/٤١٩).

^٢ الطبقات (٤/٣٢).

^٣ المصدر نفسه (ص ١٠٦).

سەرپەرشتی ئەم کارەشی بە ٠ ئیبن قونقوزی کۆری عومەیری قورەیشی) سپارد^(١)، که هاوێڵکی کۆچەراییە، لە کوفەش عەبدولپەرەمانی ئەسەدی کردبوو سەرپەرشتیاری پۆلیسەکان، هەروەها سەرۆکایەتی پۆلیسی شامی دابوو بە نوسەیری کۆری عەبدولپەرەمان ئەوکاتە ی معاویە ی ئەبی سوفیان والی بوو لە شامدا^(٢).

ناشکرایە لە دواى ئیمامى ئەبوبەکر عومەر هیچ جێنشینیك وەکو ئیمامى عوسمان یاسای ئیسلامیی پیاده نەکردوو بە یەكسانی، ئیتر تاوانبارە که خزم بیت یان بیگانه، هەژار بیت یان دەولەمەند، ماقول بیت یان گەدا، وێرای ئەوەی هەر ماف و چاکەکاریەك کەوتبێتە ئەستۆی بێ گری و گۆل جیبەجیبی کردوو، ئەو شانازییە بەسە بۆ ئیمامى عوسمان، که حوکمرانییە کە ی بە خەلافەتی راشیدین ئەژماردە کریت^(٣).

دووهم: عیبادەت و هەڵسوکەوتی

١- ئیمامى عوسمان لە موناو عەرەفە چوار رکاتی تەواو نوێژی کرد

لە حەجکردنی سالی (٢٩) ی کۆچی، ئیمامى عوسمان چوار رکات نوێژی کرد بۆ خەلکی، یەکی هات بۆ لای عەبدولپەرەمانی کۆری عەوف، وتی: ئایا زانیوتە براکەت چی کردوو؟ واتە ئیمامى عوسمان چوار رکات نوێژی بۆ خەلک کردوو، عەبدولپەرەمان خۆی دوو رکات نوێژی بۆ خەلک کردبوو، هەستا چوو بۆ لای عوسمان و پیتی وت: ئایا تۆ لەگەڵ پیغەمبەر ﷺ لەم شوێنەدا دوو رکات نوێژت نەکرد؟ وتی: بەلێ، پاشان وتی: ئایا تۆ لەگەڵ ئەبوبەکر عومەردا لەم شوێنەدا دوو رکات نوێژت نەکرد؟ وتی: بەلێ، وتی: ئایا تۆ لەسەرەتای خەلافەتە کەدا دوو رکات نەکرد؟ وتی: بەلێ، پاشان وتی: ئەی عەبدولپەرەمان گویم لێ بگرە، پێم گەیشتوو هەندێ حاجی ئەهلی یەمەن و خەلکی نەزان، سالی رابردو و تویانە نوێژی خەلکی ئەم شارە دەبیت دوو رکات بیت و ئیمامى عوسمان نوێژیان بۆ بکات، بەلام بۆ خەلکی ئەملاولا دەبێ چوار رکات بکەن، منیش کەسوکارم لێرە لەمە کەو خەلکی ئێرەم، وتم وا باشە چوار رکات بکەم، بۆ ئەوەی ئەو

^١ تاریخ خليفة بن خياط (ص ١٧٩).

^٢ ولاية الشرطة في الاسلام (ص ١٠٥).

^٣ تحقيق مواقف الصحابة في الفتنة (١/٤٠٩).

رایه‌ی که وتوو ته می‌شکی خه‌لکی جی‌گیڕ نه‌بی، من کۆچه‌ری نیم لی‌ره‌دا، چونکه ژنی‌کم له‌گه‌ل خۆم هیناوه، مالتیکیشم له تایف هه‌یه، ده‌توانم زۆر به ناسانی بگه‌ڕێمه‌وه ناوی، عه‌بدولپه‌حمان وتی: نه‌مانه‌ی وت هه‌یچی به‌هانه نه‌بوون تۆ ده‌لێی که سوکارم لی‌ره‌یه، به‌لام ما‌ل و مندا‌لت له مه‌دینه‌یه‌و خه‌لکی نه‌و شاره‌ی که تێیدا نی‌شته‌جیتی، هه‌روه‌ها ده‌لێی مالتیکم هه‌یه له تایف خۆ له مه‌ککه‌ بۆ تایف سێ شه‌و رێگه‌یه‌و تۆش تایفی نیت، ده‌لێی هه‌ندی حاجی ناوایان وتوو، له کاتی پی‌غه‌مبه‌ردا ﷺ س‌روش داده‌به‌زی و موس‌لمانانیش جیلی یه‌که‌م‌بوون، هه‌ر دوو پ‌کاتیان کردوو، له‌سه‌رده‌می نه‌بویه‌کرو عه‌مه‌ریشدا که نی‌سلام ترۆقی کردبوو هه‌ر دوو پ‌کات نوێژ کراوه، نی‌مامی عوسمان وتی: نه‌مه رایه‌که‌و وای بۆ ده‌چم، عه‌بدولپه‌حمان هه‌ستاو چو، گه‌شت به‌ نی‌ن و مه‌سعود، نی‌ن و مه‌سعودیش وتی: نه‌بو مو‌حه‌مه‌د واته (عه‌بدولپه‌حمان) جگه‌ له‌وه‌ی ده‌زانم هه‌یچتر هه‌یه؟ وتی: نه‌خێر، به‌لام من چی بکه‌م، وتی: نه‌و کاره بکه‌ جارێان کردوته، عه‌بدولپه‌حمان وتی: دووبه‌ره‌کی ده‌که‌وێته‌وه، من بیستومه عوسمان چوار رکاتی کردوو، به‌لام من دوو رکاتم کردوو بۆ خه‌لکی، ده‌لێم با نی‌تر چوار رکات بک‌ریت، نی‌ن و مه‌سعودیش وتی: من که بیستم عوسمان چوار رکاتی کردوو منیش چوار رکاتم بۆ کردن^(۱).

نی‌مامی عوسمان مه‌به‌سته‌که‌ی خۆی پی‌اده کردو چوار رکات نوێژی بۆ کردن، چونکه دل‌هاوه‌ری موس‌لمانان بوو بۆ نه‌وه‌ی تووشی ق‌ره‌و نا‌کوکی نه‌بن له دینداریدا یه‌ک‌گرتووبن، پاسا‌وی گو‌نجا‌وی هینا‌یه‌وه بۆ کاره‌که‌ی که پال پی‌توه‌رنه‌ره‌کانی چی بوون، کاتی نی‌مامی عوسمان رای خۆی خسته‌ پ‌وو عه‌بدولپه‌حمانیش چ‌وه‌ سه‌ر رایه‌که‌ی و چوار رکاتی کرد بۆ هاوه‌له‌کانی به‌هه‌مان شی‌وه نی‌ن و مه‌سعودیش کردی، سه‌رجه‌م هاوه‌لانی‌ش شوینی که‌وتن و نکولی‌یان لێ نه‌کرد، چونکه نی‌مامی عوسمان پی‌شه‌نگی‌کی فه‌قیه‌ه‌و ده‌بی شوین پی‌نی هه‌لب‌گ‌رین له سنووری شه‌رع‌دا، خۆ نه‌گه‌ر نه‌و کاره‌ی که کردی پی‌چه‌وانه‌ی شه‌رع‌ب‌وا‌یه هه‌رگیز نه‌ده‌ک‌را، نه‌ده‌گو‌نجا هاوه‌لان شوینی بکه‌ون^(۲)، نه‌و بۆ‌چ‌و‌نانه‌ی

^۱ تاریخ الطبری (۲۶۸/۵).

^۲ عثمان بن عفان، صادق عرجون (ص ۱۹۲).

ئىمامى عوسمان هينايه وه بۆ عهبدولرهمان بهلگه بوون له سهر دروستى ئامانجه كهى، نه گهر به وردى ته ماشاى نهم كار به كهين و به نهينيه كانى نهم دينه بى پيويين، بۆمان ده رده كه وييت چوار ركات كهى ئىمامى عوسمان له كورت كردنه وه كهى زه روورتر بووه، چونكه راويچونيكي وا هاته ئاراوه كه له سه رده مى پيغه مبه ر ﷺ و نه بو به كرو عومهردا نه بوو، له وه ترسا موسلمانان كان تووشى دووبه ره كى و ناكۆكى بين، له نويزدا، به تاييبت عه ره به وشك هه لاتوه كان كه سه رقالي پيوانه كردنى گونده كانى خويان بوون، كه چه ندى دووره له مه كه وه و يه كه م ههنگاوى خويان ده ژمارد، ئىمامى عوسمان ويستى نهم باره دژواره يه كلا بكاته وه و موسلمانان لاوازه كان تى نه كهون، به قه ناعه ته وه گرژى و ئالۆزى ده روونى خۆى په واندوه وتى: كه سوكارم له مه كه كه يه مالىشم له تايغه، چاوه روان ده كرا له دواى حج له تايغ لايدا و بمينيته وه، بۆيه چوار ركات كهى به باش زانى، نهم ده ره نجامه وردكارى بوو له دين و شاره زابى بوو له حيكمه ته كانى^(۱)، ههروه ها ده ستهيه كه له هاوه لان رايان وايه نويز ده بى چوار ركات بيت، له سه فهدا وه كو (عائيشه، ئىمامى عوسمان، سەلمان و چوارده هاوه لى تر)^(۲)، ئىمامى عوسمان كورت كردنه وهى نويز له سه فهدا به واجب نازانى، هه ره وه فقه هاى مه دينه ش رايان وايه نويز كورت كردنه وه واجب نييه، ئىمامى ماليك و شافيعيش به هه مان شيوه، نهم مه سه له مه سه له يه كى ئيجتیهادی و رای زانایانه له بهر نه وه جیاوازی له نیتوانیدا ههيه له ناو نه مانه شدا ئىمامى عوسمان، له مباره يه وه رای ئاوايه ده لى: ناكړى له سه ر نهم راو كۆششه كه س كافر كهين يان فاسقى كهين^(۳).

ئيبن و مه سعوديش^(۴) ده لى: دووبه ره كى و شه ر خراپ و دژواره، يان ده لى من دووبه ره كيم پى سه خته^(۵)، سوننه ت و چاوپۆشنى نه وه يه له بابه تى ئيجتیهادی رايه كاندا

^۱ المصدر نفسه (ص ۱۹۴).

^۲ كتاب الامامة والرد على الرافضة للأصفهاني، (ص ۳۱۲).

^۳ الرياض النضرة (ص ۵۶۶).

^۴ تاريخ الطبري (۲/ ۲۶۸).

^۵ القواعد الفقهية للندوي (ص ۳۳۶).

خۆمان دەرپاز بکهین له دوو بهرەکی و ناکۆکی، وه دهستخۆشی بکهین لهو کهسهی دهیڕیتیهوه و یه کلایی دهکاتهوه^(۱)، به تایبەت ئەم بارودۆخە، که داسەپاوه به سه‌رماندا کاته زیڕینه‌کانی به‌ فیڕۆ نه‌دهین به‌ لۆکو تیڤکۆشین به‌رنگاری مەملانی دژواره‌کان بیینه‌وه^(۲)، ئیبن و مه‌سعود و عەبدولپەحمانی کۆری عەوف چەنده‌ها جار له‌ دوا‌ی ئیمامی عوسمانه‌وه‌ نوێژیان کردووه‌ ئەم کاره‌ خۆی له‌ خۆیدا پەرۆشی هاوه‌لان دەرده‌خات، که‌ کۆده‌نگی و یه‌ک‌گرتوویی پەشتیک بووه‌ له‌ ره‌وشته‌ به‌رزه‌کانی نه‌وه‌ی یه‌که‌م، واته‌: (هاوه‌له‌ به‌ریزه‌کان).

۲- له‌ پۆژی هه‌ینیدا ئیمامی عوسمان بانگی دووه‌می زیاد کرد

پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموی (ده‌ست بگرن به‌ سوننه‌تی من و سوننه‌تی جێنشینە‌کانه‌وه‌^(۳))، که‌ له‌ دوا‌ی من دین)، ده‌ست‌گرتن به‌ سوننه‌تی خه‌لیفه‌‌کانه‌وه‌ به‌‌ندی‌که‌ و فەرمانی پێ‌کراوه‌، بێ‌گومان ئیمامی عوسمانیش یه‌کی‌که‌ له‌ جێنشینە‌کان و به‌‌رژه‌‌وه‌ندی موسولمانانی له‌وه‌دا به‌دی ده‌کرد که‌ بانگی دووه‌می نوێژی هه‌یینی زیاد بکات بۆ نه‌وه‌ی خه‌لکی ناگادار بکاته‌وه‌ له‌ نزوی‌ک‌بوونه‌وه‌ی کاتی نوێژی هه‌یینی، ئەمه‌ له‌ نه‌جمی گه‌وره‌‌بوونی شاری مه‌دینه‌ و په‌ره‌سه‌ندنی بوو، سه‌رجه‌م هاوه‌لانیش بێ‌ده‌نگ بوون و ره‌زامه‌ندیان نیشاندا و هیچ که‌سیش سه‌رپێچی تیا نه‌کرد، هه‌ر له‌ سه‌رده‌می ئیمامی عه‌لییه‌وه‌ هه‌تاکو نه‌م‌پۆ که‌س نکولی نه‌کردووه‌، که‌واته‌ ئیجماعی موسلمانانی له‌سه‌ره‌^(۴)، له‌ شه‌رعیشدا جێگه‌ی ده‌بیته‌وه‌، وه‌کو بانگی به‌یانیان وایه‌ و هه‌ر به‌و پێ‌وانه‌یه‌ش ئیمامی عوسمان پێ‌وای^(۵)، ئیمامی عوسمان ئەم سوننه‌ته‌ی له‌ سونه‌ته‌کانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌له‌ینج‌اوه‌، وه‌کو بانگی به‌یانیان وایه‌، که‌ ده‌درێت بۆ نه‌وه‌ی خه‌وتوو‌ه‌کان بێ‌دار بینه‌وه‌ و هه‌ستاوه‌کانیش ئاماده‌‌بن و پۆ‌و‌گره‌کانیش پارشیو بکه‌ن، واته‌ ئەم سوننه‌ته‌ له‌ به‌ر گیراوی سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ.

^۱ فقه‌ الأولويات، محمد الوكيلی (١٦٩).

^۲ الفكر الإسلامي بين المثالية والتطبيق، كامل شريف (ص ٢٩).

^۳ سنن أبي داود، كتاب السنة رقم (٤٦٠٧).

^۴ حقیة من التاريخ عثمان الحميش، (ص ٨٨).

^۵ المصدر نفسه.

زانایان جیاوازییان ههیه له کاتی وێنی ئەم بانگه ئایا بخریتە پیش هاتنی کاتی نیوه‌پۆ وەکو بانگی یەکه‌می به‌یانی، که پیش وه‌ختی به‌یانی ده‌دریت یان بخریتە دواى نیوه‌پۆ؟ حافزی ئیبنو حه‌جەر ده‌لێ: ده‌بێ بکه‌ویتە ناو کاته‌که، چونکه بۆ راگه‌یاندنی کاته، له ئەسلدا بۆ ئاگادارکردنه‌وى کاتی نوێژ داهێنراوه، واته وه‌کو نوێژه‌کانی تر ده‌بی‌ت پێ بجه‌ینه کاته‌که‌ی، واته دواى نیوه‌پۆ، ئەوسا بانگه‌که بدریت، وه کاتی هاتنی نوێژی هه‌ینیش ببه‌ستری به‌م بانگه‌وه)، تاكو ئیستا ئەم بانگه کارى پێ ده‌کړی و له‌به‌رده‌م وتارخوێنه‌کاندا ده‌وتریت‌وه‌و بیانویه‌ک نییه هه‌لێ وه‌شیتیت‌وه، تیبینی، هه‌ندێ ویردو سلاوات و پارانه‌وه ده‌کړی له ناوچه‌کاندا پیشهاتنی وه‌ختی هه‌ینى، که‌چى له شوینانى تر نییه که‌واته له‌م دو حاله‌تدا، واته بانگه‌که دواى نیوه‌پۆبی‌ت یان پیش نیوه‌پۆ، شوینکه‌وتنی هاوه‌لان و پیشینه‌کان راست و دروسته^(١).

رای دووهم، ئەوانه‌ی ده‌لێن پیش هاتنی کاته‌که بانگه بدریت، چونکه پێیان وایه ئەم بانگه وه‌کو بانگی به‌یانی وایه، بۆ راگه‌یاندن و ئاگادارکردنه‌ویه، خو ئەگه‌ر له دواى هاتنی کاته‌که بی‌ت ئەوه مه‌به‌سته‌که‌ی خۆی نه‌پێکاوه‌و هه‌ندێ له کاتی هه‌ینیش ده‌بات، ئەمه‌ش پێچه‌وانه‌ی سوننه‌ته، وه‌کو ئیبنو حه‌جەر ده‌لێ: شوینکه‌وتنی هاوه‌لان و پیشینه‌کان راست و دروسته^(٢).

٣- ئیمامی عوسمان له‌وه‌تى موسلمان بووه هه‌موو رۆژی خۆی شۆردووه

ئیمامی عوسمان له‌و رۆژه‌وه‌ی که موسلمان بووه هه‌موو رۆژی خۆی شۆردووه، جارێکیان به‌رنوێژی به‌یانی کردو نه‌یزانی له‌شى گران بووه، کاتی رۆژی لێ بوویه‌وه سه‌یره‌کا جله‌کانی ته‌په، وتی: خه‌لکینه به‌رنیوژی به‌یانیم بۆ کردوون و نه‌مزانیوه له‌شم گران بووه، هه‌ستن با نوێژه‌که دووباره بکه‌ینه‌وه^(٣)، ئەوانه‌ی نوێژی به‌یانیان له پشت سه‌ریه‌وه کردبوو، نوێژه‌که‌یان به‌ جه‌ماعه‌ت گه‌رانده‌وه^(٤).

^١ فتح الباري (٤/٣٤٥).

^٢ السنة والبلاغة - عبدالله باعلوی الحضرمي (١٣٢ - ١٣٣).

^٣ موسوعة فقه عثمان بن عفان ص (١٩٠).

^٤ المصدر نفسه، (ص ١٩٢).

٤- کړنوشی قورئان خویندن

نیمامی عوسمان پیتی وابوو کړنوشی قورئان خویندن واجبه له سهر نهو کهسه ی که پیڅه یوه بالغ بووه، قورئان ده خوینتی، یان دانیشتهووه گویتی لی نه گړی، به لام نهو کهسه ی به نیازی گوینگرتن دانه نیشتییت کړنوشی له سهر نییه، جارنیکیان نیمامی عوسمان دای به لای قورئان خویننیکدا، خویننه واره که سوره تی سه جده ی خویند، بو نه و هی نیمامی عوسمان کړنوش ببات له گه لیا، نیمامی عوسمان وتی: (کړنوش بو یه کینکه گوئی رادیرئو مه به سستی گوینگرتن بیت)^(۱)، پاشان رژیشت، ریوایهت کراوه که نیمامی عوسمان فهرمویه تی: نه گهر ثافره تی حه یزدار گویتی گرت بو قورئان و کړنوشی هاته بهر گوئی، با سهره له قهیه ک بکات و له کیسی نه چی، به لام با کړنوشه کی وه کو کړنوشی نویژ نه بیت^(۲).

۵- کردنی نویژی هینی له که ناره کاند

له یسی کوری سهد ده تی: بیگومان هه موو شاریک یان لادییه ک کوملئی خه لکی تیدایه و واجبیه نویژی هینی بکه ن، له سهرده می نیمامی عومهر دا خه لکی میسرو که ناره کانی له شویننیکدا کوده بوونه ووه نویژی هینییان ده کرد، به لام له سهرده می نیمامی عوسماندا مؤله ت دران ههر کوملنیکیان له شوینی خویاندا جه معاهت بکه ن نهو خه لکانه هاوه لیشیان تیدابوو^(۳).

۶- پشودانی نیمامی عوسمان له وتار خویندن

له قه تاده وه هاتوه که پیغه مبر ﷺ نه بویه کرو عومهر و عوسمان له رژی هه ییندا وتاریان به پیوه خویندوه، له دوا ییدا به پیوه وه ستان بو نیمامی عوسمان ناره حهت بوو، سهره تای وتاره که به پیوه ده وه ستاو ینجا، پشوی ده داو پاشان هه لده ستایه وه، له سهرده می مه عاویه دا وتاری یه که می به دانیشته وه ده خویندو دوو ههم به پیوه^(۴).

^۱ المصدر نفسه، (ص ۱۶۸)

^۲ المصدر نفسه.

^۳ فتح الباري (۲/ ۴۴۱).

^۴ الخلافة الراشدين، يحيى اليحيى (ص ۴۴۴).

٧- ئیمامی عوسمان قنوتی خسته پیش رکوع

ئەنەس دەلێ: یەكەمین كەسێ قنوتی خسته پیش ركوع و هەمیشە وای دەكرد ئیمامی عوسمان بوو، بۆ ئەوەی خەلكی فریای پركاتی یەكەم بكەون^(١).

٨- شارەزاترین كەسببوه لە ئەحكامەكانی حەجدا

موحەممەدی سیرین دەلێ: (خەلكی لەوێ دلتیابوون كە شارەزاترین كەس لە بواری حەجدا ئیمامی عوسمانە، پاشان عەبدوللای كۆری عومەر)^(٢).

٩- قەدەغەكردنی ئیحرامبەستن پیش وەختی خۆی

كاتێ عەبدوللای كۆری عامر خۆراسانی رزگار كرد، وتی: ئەم سەرکەوتنە لە خوداوەیەو دەبێت سوپاسێکی كردهیی بكەم، سوپاسەكەشم ئەوەیە لە خۆراسانەو ئیحرام دەبەستم بۆ عەمرە كردن، ئەحنەفی كۆری قەیسی كرده جیگري خۆی بۆ خۆراسان كاتێ عەمرەكە تەواو كرد هات بۆ لای ئیمامی عوسمان ئەوسالەش بوو كە عوسمانی تیا شەهید كرا، بۆی باس كرد، ئیمامیش وتی: خۆت بە عەمرە كردن فریوداوه، چونكە لە خۆراسانەو ئیحرامت بەستوو بەرەو مەككە، واتە (كارەكەت دروست نییە)^(٣).

١٠- سەفەرەى عیدەدار بۆ حەج و عەمرە

ئەوێ ئاشكرايە عیدەدار نابێ لە هیچ كۆی بمینیتەو، جگە لەمالەكەى خۆی، هەتا عیدەكەى تەواو دەبێت، وە نابێت سەفەر بكات، چونكە لەوانەى مانەوێ بەسەردا بێت لە مالى غەیری خۆی بمینیتەو، بێگومان حەجیش بەبێ سەفەر نابێ و ناكړی، لەبەر ئەوێ ئیمامی عوسمان پێی وابوو عیدەدار پتویست ناكات حەج بكات هەتا لە عیدەدا بێت، ئیمامی عوسمان حاجی و عامری عیدەدارى لە جوحفەو زیل حولهیفە دەگەراندەو^(٤).

^١ المصدر نفسه (ص ٤٤٤).

^٢ موسوعة فقه عثمان بن عفان ص (١١٢).

^٣ سنن البيهقي (٣١/٥).

^٤ موسوعة فقه عثمان بن عفان ص (١١٢).

١١- (حەج و عەمرە پێکەوه)، پێی باش نەبوو حەج و عەمرە پێکەوه بکەیت

نیمامی عوسمان حەج و عەمرە پێکەوه قەدەغە دەکرد وای پێی باشبوو لەیە ککاتدا یەکیکیان بکەیت، ئەمە باشترە، خۆ ئەگەر لەیە ککاتیشدا هەردوکیان پێکەوه بکەیت باتڵ نییە، ناشکرایە هەرکەسێی ویستی حەج و عەمرە پێکەوه بکات خۆی سەرپشکە، بەلام نیمامی عوسمان پێی وابوو تاک یێت باشترە تا دووان، لە مەروانی کۆری حەج مەدووە هاتوووە دەڵێ: لەگەڵ عوسمان و عەلیدا بووم، نیمامی عوسمان نەهی دەکرد لە حەج و عەمرە پێکەوه، عەلی ئەم وتەییە ییست لە بەیکی کرد، بۆ حەج و عەمرە بەجاری، وتی: سوننەتی پێغەمبەر ﷺ فەرامۆش ناکەم، بۆ هیچ کەسێ، عوسمانیش لاری نەبوو بەرامبەر کارەکی عەلی، چونکە عەلی ترسی ئەوەی هەبوو نەهی و قەدەغەکی عوسمان بگاتە حەرامکردن و قبوڵ نەبوون لای خەڵکی و چیتەر حەج و عەمرە پێکەوه نەکرێ، کاتی وتی: واز لە سوننەتی پێغەمبەر ﷺ ناهێنم^(١)، بۆ کەس، بۆ ئەوەی ناشکرای کات حەج و عەمرە پێکەوه دروستەو سوننەتیکی کارپێکراوە، کەواتە عوسمان و عەلی هەردوولایان ئیجتیهادیان کردووەو پاداشتی خۆیان هەیە^(٢)، وتیوێهەکیان سوودی زۆری هەبوو، وەکو ناخافتنی زانایان وابو لەگەڵ خەلیفە و لاتدا ئیجتیهادی زانایان بە تاییبەت لەو بابەتەکانی راویزچوون هەڵدەگری، هیچ موحتەهیدیک ناتوانی موحتەهیدیک تر ناچار بکات بۆ وەرگرتنی بۆچوونەکانی، چونکە نیمامی عوسمان بێدەنگ بوو لە ناستی نیمامی عەلی، ئەوەشی تێدایە زانست دەکەوێتە پیش قسەو کردووە^(٣).

١٢- خواردنی گۆشتی نیچیر لە کاتی ئیحرامدا

دروست نییە بۆ ئیحرام بەستوو گۆشتی ئەو نیچیرە بخوات کە راوکراوەو حەلال گۆشتیشە، لە عەبدولپەحمانی کۆری حاتەبەو هاتوو، کە عەبدولپەحمان لەگەڵ عوسماندا عەمرە پێکەوه کردووە کاتی گەشتنە (رەوجا) گۆشتی بالندەیهکیان بۆ هێنا،

^١ بخاری کتاب الحج، رقم (١٢٦٣).

^٢ شهيد الدار عثمان بن عفان (ص ٨٦).

^٣ المصدر نفسه.

ئىمامى عوسمان فرموى بهوان بىخۆن خۆى بهباشى نهزانى بىخوات، عهمرى كوپى عاص وتى: ئايا ئيمه شتى بىخۆين كه تۆ ناىخۆى؟ فرموى: من وهكو ئىوه نيم، نهو بهبۆنهى منهوه راوى كردووه لهبهرخاترى من بووه^(۱).

جاريكى تر نهم رووداوه روويدا، عهبدوللای كوپى عامرى رهبيعه دهلتى: ئىمامى عوسمان ديوه له عهدهج ئىحرامى بهستوووه دهموچاوى به پارچه قوماشىكى نهرخهوانى داپۆشيوه، گۆشتى نيچيرىكيان بۆ هيئا فرموى بههاوهلهكانى لىتى بىخۆن، وتيان نهى تۆ ناخۆيت؟ فرموى من وهكو ئىوه نيم، چونكه نهم نيچيره لهبهرخاترى من راوكراوه^(۲).

۱۳- قهلسبون به خواستنى دوو خزم لهيهك هاوسهريدا

(خهلال) لهريگهه نيسحاقهوه هيئاويهتى نهویش له باوكيهوه، كه نهبويهكرو عومهره عوسمان نيگههراو و بيتاقت بوون به خواستنى دوو ئافرهتى خزمى يهكتر لهيهك كاتدا، واته: دوو ئافرهتى خزم لای پياويك له يهككاتدا، نهوهك ببيتته مايهى دوژمنايهتى و دردهدلى باوانيان^(۳).

۱۴- له بارهى شيرپيدانهوه

عهبدولرهباق له ئيين و جورهبعهوه نهویش له ئيين و شههايهوه ريوايهتى كردووه، دهلتى: (ئىمامى عوسمان چهندين ژن و ميتردى لهيهك جيا كردووتهوه كه هاوسهري يهكتر بوون به شاهيدى قسهى ئافرهتتىكه رهش پيست كه شيرى دابو پييان، واته پياوو ژنهكه خوشك و براى شيرى يهكتر بوون)^(۴).

۱۵- له بارهى خولعهوه (حاشاكردن)

له روبهيعى كچى موعهدهزهوه هاتووه، دهلتى: (من و كوپهكهى مامم هاوسهريبووين، دهمهقالييهك كهوته نيوانان، وتم پيى ههمو شتى بۆ تۆ بهس ليم جيا بهرهوه و ريگهم بده برۆم، وتى: زۆر باشه، دهيكهم، ههمو شتهكانى لى سهندم، تهنانت

^۱ موسوعة فقه عثمان بن عفان.

^۲ سنن البيهقي (۱۹۱/۵).

^۳ الخلافة الراشدة، د. يحيى الحى (۴۴۹).

^۴ الفتح (۱۸/۵).

پێخهفهكهيشم، هاتم بۆ لای نيمامی عوسمان سهيرهكهم گهمارۆ دراوه، سكالام كرد، فرموی نهو مهرجه حسيبه داتناوه ههموو شتيكت لى دهسينى ههتا تهوقهكهى سهريشت)، له ريوايهتيكى تردا دهلى: حاشام كرد له ميتردهكهم، تهنانته تهوقهكهى سهريشم بۆ گهپاندهوه، نيمامی عوسمان رازی بوو^(١).

١٦- عازيهتى گرتن لهسهر ئافرهتى شوو مردوو واجب

عازيهتى نهويه واز بهينيتهى له خو جوانکردن لهو خانوهى ميتردهكهى تيا مردوو دهينهچى و بچى له شويينيكى تر عينيتهوه مهگهر زهرورهتيك پيشهاتى، دهكرى بهروژ بۆ ئاتاجهكانى لهمال دهبرچيت، بهلام شهو له هيچ كوى نهباته سه^(٢)، له فورهيعهى كچى ماليكى خوشكى نهى سهعيدى خودرييهوه هاتوه دهلى: نهو ژنهى هاته لای پيغهمبهر ﷺ سكالای كرد، وتى: (ميتردهكهم له مال دهرجوه به دواى بهلينيكا بهلام به تهوشى كوشتويانه، پياوهكهم هيچ خهرجى و شويينيكى هسانهوى بۆ من بهچى نههيشتوه، نايا بگهريمهوه ناو باوانم؟ پيغهمبهر ﷺ فرموى: بهلى)، ئافرهتهكه دهلى: چوومه دهروه بانگى كردم فرموى: (چونت وت؟) منيش بۆم گيترايهوه، فرموى: (له مالهكهتدا ميتردهوه ههتا وهعهدهكهت تهواو دهبيت)، دهلى: چوارمانگ و ده روژ مامهوه، پاشان كه نيمامی عوسمان بوو به جينشين ناردى بهدوامداو نهم باسهى لى پرسم منيش بۆم گيترايهوه نويش نهم سونهتهى وهگرته و حوكمى پيكره، لهبهر نهوه نيمامی عوسمان زۆر توندوتۆل بوو لهسهر مانهوى ئافرهتى شوو مردوو له مالهكهى خويدا جاريكيان ئافرهتيك پياوهكهى مردو عازيهتى بۆ گرت، لهم ماويهدا سهردانى كهسوکارى خۆى كرد، تيريكي وى ليد ههواليان هينا بۆ نيمامی عوسمان كاتى تيگهشت كه شوو مردوو، وتى: بيهنهوه بۆ مالهكهى خۆى و ئافرهتهكهش پيكرابوو^(٣).

^١ الخلافة الراشدين، د. يحيى الحيايى (٤٤٩).

^٢ موسوعة فتنه عثمان بن عفان (ص ٢٤٤).

^٣ المصدر نفسه (ص ٢٢٤).

١٧- مه یخوازه به مه بهستی ژنو میردایه تی نه بی

پیاوێك هاته لای ئیمامی عوسمان، ئیمامی عوسمان سواری و لاخێك بوو، وتی: نهی خهلیفه ئیشیکم ههیه به تۆ، فەرموی: ئیستا په له مه نه گهر زه روری له پاشکۆمهوه سواریه ههتا کاره کهت بۆ جیبه جی بکهه، کابرا سواری بوو له پاشکۆیهوه وتی: دراوسیه کم توپه بووه ژنه کهی خۆی ته لا قداوه و ئیستا تووشی نار هه تی و نیگه رانی بووه، منیش ده مه وێ به پاره ی خۆم ژنه کهی ماره بکهه و دوا ی جوت بوون ته لا قی بدهه، واته: (ماره به جاشیکهه) بۆ نه وه ی بگه رپه تته وه لای میرده کهی، ئیمامی عوسمان پیتی فەرمو: (نه یخوازی به ماره برینی ژنو میردایه تی نه بی و مه بهستی هاوسه ریت نه بی)، واته: (بۆ هه لا لکردن نه یخوازی)^(١).

١٨- ته لا قی سه رخۆش

ئیمامی عوسمان پیتی وابوو هه رچی قسه و گوته ی سه رخۆشه هه مه ووی به فیرۆ ده چی و په یمانی پی نابه سترێ و کرێبه سستی پی هه لئاوه شتیه ته وه بریاری پیوه رنا گیرێ و ته لا قی شی ناکه وێ هه تا دیتته وه دۆخی ئاسایی خۆی، چونکه نازانی چی ده لێ و گه ره کیشی نییه وابلی، هه یج ته کلیفیکێ ناکه ویتته سه ر که ئاگای له خۆی نه بی. ئیمامی عوسمان ده لێ: (شیت و سه رخۆش ته لا قیان ناکه ویت)^(٢).

١٩- هه یبه ی باوک بۆ مندا له که ی (به خشی باوک بۆ مندا له)

نه گه ر باوک له مائی خۆی بریکێ ببه خشی به مندا لیکێ، ده بی شایه تی بگری، نه گه ر به شاهیدی شایه ت ماله که ی پی ببه خشی نه وه ده یته مائی مندا له که وه ده یکه ویت، دروستیشه، نه وه به خشی شه لای باوکی بمینیتته وه به مائی مندا له که ش بناسری، ئیمامی عوسمان فەرمو یه تی: هه رکه سی میش هه نگێ ببه خشی به مندا لیکێ و مندا له که با لڤ نه بو ویت، پیتی ناشیت هه تا شایه ت نه گری بۆ به خشی نه که ی، خۆ نه گه ر شایه ت نه گری و ته سلیمی مندا له که ی نه کات، نه وه به خشی نیکی نه گونجا وه، واته نایکه ویت.

^١ المصدر نفسه، (ص ٨١).

^٢ الفتاوی (٦٦/٣٣).

ئىمامى عوسمان دەرەرموى: (هەندى كەس خەلات دەبەخشى بە مندالى ئەگەر مندالەكە مرد، ئەلى مالى خۆمە، ئەگەر خۆى بىرى بە بەخشى مندالەكەى دەزانى، بەخشىش و خەلات نادىر بە مندال هەتا خەلاتەكە جيا نەكرىتەو لە مالى باوكى)^(١).

٢٠- قاتى خستنه سەر گىل و گەوال (سەفیه)

ئىمامى عوسمان پىنى وابو قاتى بخرىتە سەر گىل و گەوال، عەبدوللای كورى جەعفر زەویەكى كرى بە برى شەست هەزار دینار كاتى عەلى ئەبى تالیب بیستی وتى: ئەو زەویە ئەو پارە ناڤى، عەبدوللای خۆیداو لە گىلى و خەلەتاو و پارەى بەزایە داو، عەلى خۆى گەيانە لای ئىمامى عوسمان داوای لى کرد قاتى بختە سەر عەبدوللای جەعفر، لەبەر خراپ بەكارهێنانى سامانەكەى، عەبدوللای خیرا چوو بۆ لای زویتر كە بازرگانىكى لیزان بوو پىنى وت: زەویەكم كرىو بە شەست هەزار دینار، مامەعەلىم چوو بۆ لای ئىمامى عوسمان بۆ ئەو قاتى بختە سەرم، زویتریش وتى: من دەبە شەرىكت، ئىمامى عەلى گەشتە ئىمامى عوسمان وتى: برازاكم زەویەكى كرىو بە شەست هەزار دینار، من بەنەعلەكانى خۆم نایكەم، دەبى قاتى بختە سەرى، زویتریش چوو بۆ لای ئىمامى عوسمان وتى: من شەرىكى عەبدوللایم، ئىمامى عوسمان وتى بە ئىمامى عەلى من چۆن قاتى بختە سەر كەسێك كە زویتر شەرىكى بێت^(٢)، واتە ناتوانن حوكم بەسەر عەبدوللادا بەهین كە خۆى داو لە گىلى و خەلەفاو، چونكە زویتر شەرىكىەتى زویتریش بازرگانىكى سەردەرچوو لە سودا و مامەلەدا پیاوێكى لیزانە.

٢١- قاتى خستنه سەر موفلیس (باخەل خالى)

ئىمامى عوسمان پىنى وابو قاتى بخرىتە سەر موفلیس وە لەگەل قاتى خستنه سەرىدا خاوەن قەرەزەكان دەتوانن سامان و داراییەكەى بە گۆزەى قەرەزەكەیان دابەش بكەن، ئەگەر شەكە سنیارییەكەى لامابو خاوەن شەكەكە دەتوانى شەكەى بباتەو و مامەلەكە هەلەو شینىتەو^(٣)، چونكە بەخاوەنەكەى رەوايە ئەك بەكرىكارە موفلیسەكە^(٤).

^١ الفتاوى (١٥٤/٣١).

^٢ سنن البیهقي (٦٦١/٦).

^٣ سنن البیهقي (٤٦/٦).

^٤ مروعة فقه عثمان بن عفان (ص ١١٩).

٢٢- ههرا مکردنی قۆزغ کردن (ئیمامکار)

ئیمامی عوسمان قۆزغکردنی قهدهغه کردوه^(١)، ههروهها قۆزغکردنی مهوادی خواردمههنی و ناخواردمههنی بهیهک چاو سهیر کردوه، پێوابوه قۆزغکردن به فراوانی باسکراوه ناوگیری تیا نهکراوه، چونکه له فهرمودهکانی پێغه مبهه ﷺ به شێوهیهکی رهها قۆزغکردن باسکراوه، هه مووشتی دهگریتهوه، هه چهنده لای کۆی زانا یان سنوردار کراوه، حوکمی جیاوازی بۆ دهبرپاوه، بهلام ههردهقی رههابی لهسهه رههایی خۆی ده مینیتتهوه^(٢).

٢٣- وشتی ویل بوو (وئبوو)

مالیک ریاوایهتی کردوه له ئینو شههابهوه که وشتی ویل بوو له سهردهمی ئیمامی عومره دا سوودی لی وهگرپاوه و نازادبووه کهسی نهیبردوه بۆ خۆی، بهلکو کهلکی گشتی لی وهگرپاوه ههتا سهردهمی ئیمامی عوسمان، ئیمامی عوسمان فهرمانی کرد جار بدهن بۆ نهو وشترا نهی که وئبوو ویلن، گهر خاوهنیان نهبوو بیان فروشن ههه کاتی خاوهنی هاته روو، فیا ته کهی دههینهوه^(٣)، کردهوه کهی ئیمامی عومهه جیبهجی کردنی فهرموده دی دروست بوون له زهیدی کورپی خالیدی جو ههینیهوه هاتوه، دهلی: دهشته کییهک هاته خزمهتی پێغه مبهه ﷺ پرسیاری شتی دۆزراوهی لی کرد، پێغه مبهه ﷺ فهرموی: (جاری بۆ بدهو ناوی دهفره که بیهو ناوی دههوانه کهی بیهو پاشان سالی لهسهه یهک جاری بۆ بده، گهر خاوهنی بۆ پهیدا بوو بیده رهوه، نهگینا بیهه بۆ خۆت). وتی: نهی مهپی گمبوو؟ فهرموی: (نهوه بۆ تۆیه یان بۆ برا که ته یان بۆ گورگه). وتی: نهی وشتی گمبوو؟ فهرموی: (چیت بهسهه ریهوه ناوی خۆی و پیتلای خۆی پێیه، دهچی گهلا دار دهخوات و ناو دهخوات ههتا خاوهنی خۆی ده دۆزیتتهوه)^(٤).

^١ موطأ مالک (٦٥١/٢).

^٢ موسوعة فتنة عثمان بن عفان، (ص ١٥).

^٣ موطأ مالک (ص ٦٤٨).

^٤ بخاری کتاب اللقطه رقم (٢٤٢٧).

حه جوی زانا پییوایه نهو نیجتیهادی ئیمامی عوسمان له سهر بهرژه و هندی گشتیی بنیات نراوه، له سهرده می ئیمامی عوسماندا خه لکی ته ماحیان کردبووه و شتره کان و کنه یان لی ده کرد بۆیه فرۆشتنی^(۱).

عه بدولسه لام سلیمان بهرپهرچی نه م پاساوه ده داتهوه ده لیت: (کاریکی دژواره خۆمان بدهین به ده ست پاساوه که ی هه جوی زاناوه، چونکه پرسته ی بهرژه و هندی گشتیی شهرع دای نه ناوه و ناماژه ی پی نه کردوو، نه دانی پیا ناوه نه هه لیشی ده وه شیئیتته وه جگه لهو بهرژه و هندیانه ی که پیغه مبه ر ﷺ ره زامه ندی له سهر هه بو، ناکری فرۆشتنی و شتره ونبوو هکان به بهرژه و هندی گشتیی دابنیتین، ماده م پرو به پروی ده ق ده بیتته وه).

لیره دا بۆمان ده رده که ویت نیجتیهادی ئیمامی عوسمان کتومت به ستراره به بهرژه و هندی گشتیی هوه و نه م کیشه یه لهو بابه تانه یه که نیجتیهاد هه لده گری و حوکه مه که ی گۆرانی به سه ردا دیت، به گۆرانی کات و بارودوخ و شوین و پرای بهرژه و هندی خاوه ن و شتره گمبووه کان هه رکاتێ هاتنه پرو و شتره که یان ده ده نه وه یان فیا ته که یان ده ده نه وه، واته: و شتره که یان نرخه که ی وه کو نه مانه تیک وایه که ی په یدا بوون ده بیه نه وه، بیگومان ئیمامی عوسمان ناماخی نه وه بوو بهرژه و هندی گشتیی ره چاو بکات، خۆ نه گه ر و شتره کان وه کو جارن بمایه ته وه تووشی له ناوچوون و فه وتان ده بوون، چونکه خه لکی به جۆری ره فتاریان گۆرابوو وایان لیها تبوو ده ستره یان ده کرده سهر و شتره ونبوو هکان بۆیه ئیمامی عوسمان به م کرده ویه ریگه ی لی برین و بالبه ستی کردن^(۲).

۲۴- ئافره تی ته لا قدرای نه خو شی سه ره مه رگ میرا تبه ره

عه بدولپه همانی کوپی عه وف ژنه که ی ته لا قدا، لهو کاته دا که له نه خو شی سه ره مه رگدا بوو، هه ر به و نه خو شینه ش مه رد، ئیمامی عوسمان ژنه ته لا قدراره که ی کرده میرا تبه ری عه بدولپه همان هه رچه نده ماوه ی عیده که شی ته واو بوو بوو، ریوا یه ت کراوه شو ره یح نوسراویکی نووسی بۆ عومه ری کوپی خه تتاب له باره ی پیاو یکه وه که سی

^۱ الفکر السامی (۱/ ۲۴۵).

^۲ الاجتهاد فی الفقه الاسلامی، (ص ۱۴۳).

به سێ ژنه که ی ته لاق داییت، له کاتی ته لاق دانه که دا پیاوه که نه خۆش بوو ییت، واته: (نه خۆشی سهرمه مرگ) ئیمامی عومهر وه لāmی دایه وه فهرموی: (ئهو ئافره ته ته لاق دراوه میراتی ده که وهی مادهم عیدده ی ته لاق دانه که ی ته و او نه بوو ییت گهر عیدده که ی ته و او کرد ییت نایکه وه ییت)، کۆی هاوه لāن یه که ده نگ بوون له سهر ئه وه ی ته لاق دانی نه خۆشی سهرمه مرگ گرتی هاوسهریه تی ناپزینی و لاینبات.

ئیمامی عومهر ماوه ی عیدده که ی بۆ دیاری کرد، به لām ئیمامی عوسمان ماوه ی بۆ دیاری نه کرد، وتی: ژنی ته لاق دراوی نه خۆشی سهرمه مرگ عیدده ی ته و او کرد یی یان ته و او ی نه کرد یی میراتی ده که وه ییت. ههر چه نه ده قیک نییه بگهرینی نه وه سهری، له مباریه وه هۆکاری ئهم حوکمه ش هه لسوکه وتی میترده که وه ناوه پزۆکی مه به سته که دیاری ده کات، چونکه پیاو له نه خۆشی سهرمه مرگدا ییت و ژنه که ی ته لاق بدات دیاره ئه مه بۆ بیبه ری کردن و بیبه شکردنی ژنه که ئیعتیار ده کریت و بۆ ده ست وه ده رکردنه^(۱).

۲۵- ئافره تی ته لاق دراو مادهم عیدده ی ته و او نه بی میراتی ده که وه ی

ئیمامی عوسمان ده فهرموییت: (ئهو ژن و میترده ی له یه که جیا بوونه ته وه، به لām یه کیان بهر له ته و او بوونی ماوه ی عیدده ته لاق دان ده مریت، ئه وه میراتی یه که تر ده بن)، واته: هه تا عیدده که ته و او نه بی ههر وارس یه که ترن، یینگومان عیدده ی ته لاقیش به هه یزو پاکبوونه وه حساب ده کریت، خۆ ئه گهر ماوه ی عیدده که درێژه ی کیشاو دره نگ که وته هه یز وارسیه که ههر بهرده وامه هه تا به ته و او ی پاک ده بیته وه، هه بان ی کور ی موونقیز ژنه که ی خۆی ته لاق دا، له و کاته شدا ژنه که منال به به ربوو شیر ی ده دایه، له پاکیشدا بوو، حه قده مانگ عیدده ی ژمارد نه که وته هه یز، چونکه شیر پی دانه که پێگه ی هه یزی نه دان له و ماوه یه دا هه بان نه خۆش که وت، له دوا ی ئه و حه قده مانگه که تیپه ری بوو به سهر ته لاق دانه که دا وتیان گهر بهرین ژنه که ت میرات ده بات، وتی: بهه ن بۆ لای ئیمامی عوسمان، بهردیان و سکا لای خۆی کرد (که ژنه که ی ته لاق داوه و)، حه قده مانگه نه که وتوه ته هه یزو عیدده که ی ته و او نه بووه منیش نه خۆشم گهر بهر میراتی ده که وه ی؟

^۱ تاریخ التشريع الاسلامي للحضري، (ص ۱۱۶)

ئەو کاتە عەلی کورپی ئەبوتالیبو زەیدی کورپی سابیت لە لای ئیمامی عوسمان بوون پیتی
 فەرموو، ئیوە چی دەڵێن؟ وتیان: پێمانوایە ئەم پیاوێ بەرێ ژنەکە میراتی دەبات، گەر
 ژنەکە بەرێ پیاوێکە میراتی دەبات، چونکە ئەو ژنە پێر نییە هەتا لە حەیز بەسراییت،
 لەو کچانەش نییە نەکەوێتە حەیز ئەو ژنە بە حەیز عێدە دەژمێرێ هەتا حەیزەکە
 درێژ بێتەو وە ئارسیە کەشی درێژ دەبێتەو، حەبان گەراپەوێ ناو کە سوکاری و مندالە کە
 لە ژنەکە وەرگرتەو کاتێ ژنەکە لە شیردان کەوت، کەوتە حەیزو حەیزی تریشی تەواو
 کرد، بەلام پیش ئەوێ بکەوێتە حەیزی سییەم حەبان مرد ژنە میراتی بەرکەوت و حەبان
 بە میردی ئەو حساب کراو ئەجارە عێدە ی شو مردوی دەژمارد^(١).

٢٦- مندالی هینراو میراتی دەکەوێت

ئەگەر ئافەرەتێک لە دەستی بێ باوەڕان هەڵهات و مندالێکی لە گەڵ خۆی هینراو
 سووریش بوو لەسەر ئەوێ کە مندالی خۆیەتی باوەڕ بە قسە کە ی ناکرێت و نابێتە
 میراتبەری هەتا شاهییدو بەلگە نەهێنێت کە مندالی خۆیەتی، لە مبارەیهو ئیمامی
 عوسمان راویژی کرد بە هاوێلان هەر هاوێلێ بۆچوونی خۆی و ت، ئیمامی عوسمان
 فەرموی: کەواتە ئەم مال و سامانە ی خودای گەرە پێیداوین هیچ کەسێ بۆی نییە بەبێ
 بەلگەو شاهیید بیبات، مندالی هینراویش بەبێ بەلگەو شاهیید میراتی ناکەوێت^(٢).

ئەم خالانە ی باسمان کردن هەندێک بوون لە ئیجتیهاداتی زین نۆرەین کە کاریگەری
 هەبوو لەسەر دامودەزگا قەزاییەکان لە بواری تۆلەسەندن و سزاو داری حەددو
 تەمێکردندا، هەر وەها شوێنەواری هەبوو لەسەر فێرگە فیهقییەکان، ئەم ئیجتیهاداتە ی
 ئیمامی عوسمان بەلگەن لەسەر فراوانی ئاسۆی زانست و چەمکی وردی فیهقی ئیسلام و
 فامکردنی بنەماکانی شەری پڕشنگداری ئیسلام، ئیمامی عوسمان جێنشینێکی
 تێگەشتوو بوو کردووەکانی مەشخەڵی ئومەد بوو، سەرخەری ئاینی ئیسلام بوو،
 سەری ئیسلامی بەرز کردەو.

^١ سنن البیهقی، (٤١٩/٧).

^٢ موعو قە عثمەن بن عفان، (٢٨).

بهشی چوارهم:

فتوحاته کانی سه رده می نیمامی عوسمان

هه‌والتی شه‌هیدبوونی نیمامی عومەر دۆژمنه‌کانی ئیسلامی خێزه‌دا به‌ تاییه‌ت نه‌و گه‌لانه‌ی که‌ هه‌له‌په‌یان بوو بۆ گه‌راندنه‌وه‌ی مولک و ده‌سه‌لاتیان وه‌کو (فارس و رۆم) به‌ر له‌ گشتیی یه‌زوگوردی پاشای فارسه‌کان له‌ پایته‌ختی شاری فەرغه‌نه‌وه‌ ده‌ستی کرد به‌ پیلان دانان و نه‌خشه‌سازی، هه‌ریه‌م ده‌ستوره‌ مله‌وره‌کانی رۆمیش که‌ وازیان له‌ ولاتی شام په‌یه‌نرابوو له‌ قوسته‌نتینییه‌ی پایته‌ختی بیژه‌نتینییه‌کان ته‌نگیان پێ هه‌له‌چنرابوو ده‌ستیان کرد به‌ گه‌ره‌خستنی نه‌و نامرازانه‌ی که‌ یارده‌یان ده‌دات بۆ گه‌رانه‌وه‌ی مولک و سامانه‌که‌یان، بۆ نه‌م مه‌رامه‌ گلاوانه‌ پاشاوه‌ی سوپای رۆم له‌ شاری نه‌سکه‌نده‌رییه‌ی ولاتی میسر خۆیان قایم کردبوون به‌ ته‌مای هه‌له‌یکبوون، هه‌رچه‌ند له‌ سه‌رده‌می نیمامی عومه‌ردا عه‌مری کوپی عاص داوای کرد له‌ نیمامی عومه‌ر مۆله‌تی بدات میسر پاکسازی بکاته‌وه‌ له‌ رۆمه‌کان و نه‌و مه‌نجه‌نیق و ته‌قه‌مه‌نیانه‌ بشکینێ که‌ له‌سه‌ر قه‌لاکانیان دایانه‌ستوه‌^(۱)، به‌لام نه‌کرا، له‌ سه‌رده‌می نیمامی عوسماندا رۆمه‌کان به‌سه‌روکایه‌تی هه‌ره‌قل عه‌زمیان جه‌زم کرد که‌ شه‌رپێکی خۆیناوی بکه‌ن و یه‌ک سه‌ربازی رۆمی دوانه‌که‌وێت و هه‌یزی ده‌ریایی و ه‌رگرن و سێ سه‌د که‌شتی له‌ چه‌کو سه‌رباز باریکه‌ن و خودی هه‌ره‌قل به‌شداریی شه‌ر بکات و هه‌موو هه‌یزو توانای ئابووری سه‌ربازی و بجه‌نه‌ کار نه‌مه‌شیان به‌ واقعی کرد، به‌لام نیمامی عوسمان به‌ جه‌سووری و جه‌ربه‌زی و یه‌کالایی روبه‌روویان بوویه‌وه‌ و سیاسه‌تیکی ناوازه‌ی به‌کاره‌ینا له‌م خالانه‌دا به‌رجه‌سته ده‌بی:

- ۱- ملکه‌چه‌پێکردنی فارس و رۆمه‌ یاخه‌بووه‌کان و گه‌یڕانه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی ئیسلامی بۆ شاره‌کانیان.
- ۲- بنه‌ماکانی یه‌کپیزی ولاتی پیاده‌ کرد و موسلمانانی کرده‌ پاسه‌وانی خه‌لافه‌ت.
- ۳- درێژه‌دان به‌ رزگارکردن و تیکۆشانی شاره‌کانی ده‌روبه‌ریان بۆ نه‌وه‌ی ده‌ستیان به‌رێ له‌ دراوسێکانیان.
- ۴- دروستکردنی هه‌یزی سه‌ربازی ده‌ریایی بۆ کۆمه‌کی سوپای ئیسلام، له‌وکاته‌شدا هه‌وارگه‌ی سه‌ربازی و مه‌کۆی چه‌ک و تفاقای سوپای ئیسلام له‌سه‌رده‌می عوسماندا

^۱ الخلافة والخلفاء الراشدين، ص (۲۲۲).

ده كهوته شاره هه ره گه وره كان، وه كو سهربازگه ی عیراق له كوفه و به صره، سهربازگه ی
 شام له دیمه شق، پاش نه وه ی هه موو شام كهوته ژێر ركیفی مه عاویه، سهربازگه ی میسر
 له (فیسطاط) بوو، ئه م سهربازگانه هه لده ستان به پاراستنی خه لافه تی ئیسلام و
 گه یاندنی فتوحات و بلا و كردنه وه ی په یامی ئیسلام به هه موو جیهاندا^(۱).

^۱ عثمان بن عفان، صادق عرجون ص (۱۹۹ - ۲۰۰).

باسی یه کهم: فتوحاته کانی ئیمامی عوسمان له رووی خۆر هه لاته وه

یه کهم: رزگار کردنی نازربایجان له لایه ن هه لی کوفه وه سالی ٢٤ کۆچی

موجاهیدانی نه هلی کوفه رزگار کردنی (رهیی و نازربایجان)یان پی سپێردرابوو، ده ههزار موجاهیدی تر په یوه ندی پتوه کردن شهش ههزاریان له نازه ربیجانه وه هات و چوار ههزاره کهشی له شاری ره بیه وه هات، سوپای کوفه خۆی چل ههزار موجاهید بوو، هه موو سالی ده ههزاریان ده خسته جیهاده وه، واته هه ر موجاهیدیك چوار سال جارێ غه زای به رده کهوت، له و کاته شدا کوفه که و تبه وه ژێر ده سه لاتی وه لیدی کورپی عه قبه، خه لکی ناره بیجان راه پینیان کردو سو لحه که ی نیوان خۆیان و حوزه یفه یی یه مان بیان هه لوه شانه وه، له سه رده می ئیمامی عومه ریشدا کوده تایان کردبوو دژی عوقبه ی کورپی فره قده دی والیان، بۆیه ئیمامی عوسمان فره مان ی کرد به وه لید جیهادیان بکات، نه ویش له شکرێکی بۆ ئاماده کردن، پێشه کی ده سته یه ک موجاهیدی به سه رو کایه تی سه لمانی کورپی ره بیه ناردو پاشان خۆی به کۆمه لێکی زۆر موجاهیده وه هێرشی بۆ بردن، خه لکی نازربایجان به هه لوه داوان هاتن و وتیان له سه ر رێکه و تنه که ی خۆمان که به ستومانه له گه ل حوزه یفه ماوین و په یمانشکێنی ناکه ین، وه لیدیش چوو به ده میانه وه گوێراه لیه کانی وه رگرت و له سه ر په یمانه که ی پێشوو رێکه و تن و سوپاکه یان بلاوه پی کرد، له پاشان هه ندی پارتیزانی ده سته پی کرد، وه لید عه بدوللای شوبه یلی نه جمه سی به چوار ههزار سه ربازه وه نارد بۆ سه ر ئه رمه نییه کان ملکه چی کردن و به ده سته پی له ده سته که و ته وه گه رایه وه، پاشان وه لید به سوپاکه یه وه گه رایه وه کوفه، به لām نه هلی نازربایجان له په سا یاخی ده بوون، نه شه سی کورپی قه یس، که والی نازه ربیجان بوو نوسراوێکی نارد بۆ وه لیدی کورپی عه قبه، نه ویش له شکرێکی سوپای کوفه ی بۆ په وانه کرد، نه شه س که و ته وێزه ی هه لاته ووه یاخیبووه کان، تێکوپێکی شکاندن و داوی سو لحه که ی یه که مجاریان کرده وه، نه ویش سو لحه ی له گه ل کردن، نه شه س ترسا له وه ی جاریکی تر یاخی ببه نه وه، هه سته کۆمه لێ یه ده کی عه ره بی بۆ دانان و موچه ی بۆ دیاری کردن و ناوی له دیوان تۆمار کردن و فره مان ی پێکردن ده عوه بکه ن، کاتێ سه عیدی کورپی عاص کرا به والی دیسانه وه نه هلی نازربایجان هه لگه رانه وه یاخیبوون، نه ویش جهریری عه بدوللای به جلی به له شکرێکه وه نارد هه ریان و تێکی شکاندن و

سەردەستەكەى كوشتن، پاشان بارودۆخ ئاسایی بوووه زۆرینهى خەلکی ناوچه که فیری قورنانو ئیسلام بوون، بەلام شاری رهیی یاخیبوون و هەلگەرانەوه، ئیمامی عوسمان فەرمانی کرد به ئەبو موسای ئەشعەری که والی کوفە بوو ئەوکاتە، تەمییان بکات، ئەویش هەستا کورەیزەى کورێ که عەبى ئەنصارى ناردە سەریان و فەتەى کردن^(١).

دووهم: پوچه ئکردنهوى بزافى رۆمه‌کان له لایهن سوپاکه‌ى کوفه‌وه

کاتى وه‌لیدی کوه‌پى عه‌قه‌به کاره گرنگه‌کانى خۆى ته‌واو کرد، له نازربيجان گه‌رايه‌وه به‌ره‌و موسڵ، ئیمامی عوسمان فەرمانی پى کردو وتى: (پاش سوپاسى خودای گه‌وره‌و سلاوات له‌سه‌ر پێغه‌مبەر ﷺ مه‌عاویه هه‌والی داومه‌تى که پۆمه‌کان خۆیان گورج کردۆته‌وه و ناپۆره‌یان به‌ستوه‌و بۆ کوشتارى موسلمانان، هه‌ر ئەم نوسراوه‌ى پى گه‌يشت پیاویکی دلیرو بۆیرو ناوخاس له‌گه‌ڵ هه‌شت هه‌زار موجهیددا یان نۆ هه‌زار یان ده‌ هه‌زار دابنێره بۆیان له‌و شوێن و رینگایه‌وه که نامه‌به‌ره‌که‌ى منى پیا هاتوه‌، له‌ کۆتاییدا بێوه‌ى بن)^(٢).

وه‌لید هه‌ستایه‌ سه‌رپى و سوپاسى خوای گه‌وره‌ى کرد، پاشان وتى: (ئه‌ى موجهیدان خودای گه‌وره‌ موسلمانانى تاقیکرده‌وه به‌ گه‌رانه‌وى ئەو شارانه‌ى که یاخیبوون و خۆیان بێباوه‌ر کردبووه هه‌ندى شاری تریشى به‌ده‌مه‌وه‌ پزگار کرد بۆمان، که پێشتر له‌ ژیر رکێفی موسلماناندا نه‌بوون، وه‌ ده‌ستکه‌وت و سه‌لامه‌تى کرده‌ پاداشتیان، سوپاس بۆ په‌روه‌ردگاری جیهان ئیستاش ئەمیری ئیمانداران فەرمانی پیکردووم هه‌شت تا ده‌ هه‌زار موجهیدتان بده‌مه‌لا و بچنه‌ یارمه‌تى و ده‌ستواری براکانتان له‌ شام، چونکه‌ رۆمه‌کان هه‌لێان کوتاوه‌ته‌ سه‌ریان، ئیوه‌ش له‌م پاداشته‌ گه‌وره‌یه‌ خۆتان بێبه‌ش مه‌که‌ن، له‌گه‌ڵ سه‌لمانی کورێ ره‌بیعه‌ى باهیلیدا بچن)، یه‌کسه‌ر موجهیدان بریوون و هه‌شت هه‌زار موجهید خۆى خسته‌ لاوه‌و رۆیشتن، له‌گه‌ڵ سوپای شامدا به‌ره‌و رۆمه‌کان ملیان نا، هه‌تا گه‌یشتنه‌ خاکی رۆم، سه‌رله‌شکری سوپای شام حه‌بیبی کورێ مه‌سه‌له‌مه‌ى کورێ خالیدی فه‌ه‌ری بوو. ده‌ستیان کرد به‌ په‌لاماردانی رۆمه‌کان، له‌ کۆتاییدا توره‌که‌یان

^١ الخلافة والخلفاء الراشدين، ص (٢٢٤).

^٢ تاریخ الطبری (٢٤٧/٥).

پربوو له دهستكهوت و به كهيفى خۆيان كه نيزه كيان هيناهو و چەندین قەلای قایمیان رزگار کرد^(۱).

له جیهادو تیکۆشانەکانی وهلیدا هەندێک گێڕهوه ده‌ئێن شه‌عێمان دیوه له‌لای موحه‌مه‌دی کوپی عومهری کوپی وه‌لیدی عه‌ق‌به دانیشتبوو، موحه‌مه‌د باسی جیهاده‌کانی مه‌سه‌مه‌ی کوپی عه‌بدوله‌لیکی ده‌کرد، شه‌عێش فه‌رموی: ئێوه باسی چیده‌که‌ن، گەر جیهادو ویلايه‌ته‌که‌ی وه‌لیدتان ب‌دایه‌ باسی که‌سی ت‌رتان نه‌ده‌کرد نه‌وه‌نده لێهاتوو‌بووه هەر کاتێ ب‌رۆشتایه که‌مه‌تره‌می نه‌ده‌کرد، هیچ که‌سێ گه‌مه‌ی پێ نه‌کردوه هه‌تا له کار دورخایه‌وه^(۲).

سێیه‌م: نازادکردنی ته‌به‌رستان له لایه‌ن سه‌عیدی کوپی عاصه‌وه، سالی (۳۰)ی

کوچی

سه‌عیدی کوپی عاص به‌مه‌ستی رزگارکردنی خۆراسان هه‌نگاوی ناو حوزه‌ی‌فه‌ی یه‌مانی و کۆمه‌لێ یاهه‌ری وه‌کو هه‌سه‌نو حوسه‌ین و عه‌بدوللای عه‌باس و عه‌بدوللای عومهر و عه‌بدوللای عه‌مرو عه‌بدوللای زوبی‌ری له‌گه‌ڵدا بوو، له هه‌مانکاتدا عه‌بدوللای عامریش له به‌سه‌رو هه‌نگاوی ناو ده‌رچوو بۆ پ‌زگارکردنی خۆراسان، عه‌بدوللای زوتر گه‌یشته ته‌به‌رشه‌هرو له‌وی دابه‌زی، کاتی سه‌عید ته‌م هه‌واله‌ی بیست چوو له قومیس دابه‌زی و حوزه‌ی‌فه سولحی له‌گه‌ڵ کردن، پاشان چون بۆ جورجان و سولحی له‌گه‌ڵ ته‌وانیش کرد به دووسه‌د هه‌زار، پاشان چوون بۆ (طه‌هیس)، ته‌م سێ شاره ده‌که‌ونه سنوری ته‌به‌رستان، پاشان رۆشتن به‌ره‌و شاری جورجان که ده‌که‌وته سه‌ر که‌ناری سه‌خوم، له‌گه‌ڵ ته‌هله‌که‌یدا به شه‌ره‌اتن و که‌وتنه نا په‌حه‌تییه‌وه نوێژی ترسیان کردو سه‌عید نوێژی ترسی بۆ کردن و ته‌وانیش شه‌پیان ده‌کردن له‌و پ‌ژوه‌دا سه‌عید موش‌ریکیکی گرتو به‌گوریس به‌ستییه‌وه، له‌پ‌ر شمشیرێکی له‌بن بالی ده‌ره‌یناو گرتیان پاشان موس‌لمانان زۆریان بۆ هینان گه‌مارۆیان دان ته‌وانیش داوای ناشتییان کرد به‌مه‌رجی که‌سیان لێ نه‌کوژن، ته‌مانیش سولحیان قبول کردو قه‌لاکانیان رزگار کردو هه‌رچی تیا‌بوو

^۱ المصدر نفسه.

^۲ عثمان بن عفان، صادق عرجون، ص (۲۰۱).

به‌ده‌ستکه‌وت بردیان، پیاویکی به‌نی فهد سندوقیکی دۆزییه‌وه کیلیل درابوو، وای‌ده‌زانی گه‌وه‌ری یی‌دایه، هه‌واییان دا به‌سه‌عید بانگی کابرای کردو سندوقه‌که‌ی هیناو قوفله‌که‌یان شکاند سه‌یرده‌که‌ن سندوقیکی تری تی‌دایه، خه‌رقه‌یه‌کی زه‌ردی ئی‌رانی تی‌دایه‌ واته (کمیل ورد)^(۱).

چوارهم: هه‌له‌هاتنی یه‌زگوردی پاشای فارسه‌کان به‌ره‌و خۆراسان

عه‌بدو‌للای کوری عامر له‌ به‌سه‌روه ده‌رچوو بۆ رزگارکردنی ولاتی فارسه‌کان و له‌ نه‌جمادا یه‌زگورد هه‌له‌هات و رای کرد، ئین و عامریش مه‌جاشعی کوری مه‌سعودی سوله‌می نارد به‌ شوینیدا و هه‌تا کرمان چوو به‌دوایدا، پاشان چوو یه‌رجان و یه‌زگورد رای کرد بۆ خۆراسان^(۲).

پینجه‌م: کوشتنی یه‌زگورد پاشای فارس، سالی (۲۱)ی کۆچی

گێڕانه‌وه‌ی جیاواز هه‌یه له‌ باسی کوشتنی یه‌زگوردا، ئین و ئیسحاق ده‌لتی: (یه‌زگورد له‌ کرمان رای کرد له‌گه‌ل ده‌سته‌و‌دایه‌ره‌که‌یدا، بۆ شاری مرو له‌وئ دا‌وای کرد له‌ خه‌لکی مرو، به‌لام جی‌گه‌یان نه‌کرده‌وه له‌ترسی خۆیان، هه‌ستا جوابی نارد بۆ تورکه‌کان، که‌ هاوکاری بکه‌ن و په‌نای بده‌ن، نه‌وانیش گالته‌یان پێ کردو هێرشیان کرده‌ سه‌ری و ده‌سته‌که‌یان لێ کوشت و شه‌رزه‌یان کردن، یه‌زگورد به‌ته‌نیا خۆی کرد به‌ مائی ناشه‌وانی‌که‌دا خۆی شارد‌وه له‌ مائی‌کی شاری مرو له‌سه‌ر که‌ناری ده‌ریای مه‌رغاب شه‌وئ له‌وئ مایه‌وه‌ و خه‌وی لێکه‌وت و ناشه‌وانه‌که‌ کوشتی).

لای ته‌به‌ری له‌ ریا‌یه‌تی‌که‌دا هات‌وه که‌ یه‌زگورد به‌رله‌وه‌ی عه‌ره‌به‌کان بگه‌نه‌ نه‌و ناوه، له‌ کرمان ده‌رچوو و ملی پێگه‌ی گرت‌وه به‌ره‌و ته‌به‌رسین و قوهمیستان، له‌ویشه‌وه هه‌تا شاری مرو چوو به‌ چوار هه‌زار چه‌کداره‌وه بۆ نه‌وه‌ی له‌ نه‌هلی خۆراسان ئاپۆرایه‌ک کۆبکاته‌وه و راپێچی شه‌ری عه‌ره‌بیان بکات و بیان کوژیت، له‌وئ هه‌ل‌ده‌ته‌قی به‌دوو فه‌رمانه‌ی رق نه‌ستوو‌رو ئیره‌خا‌زدا، هه‌ردوکیان تینوی خۆینی یه‌کترن، یه‌کیان ناوی به‌رازه نه‌و تریان ناوی سنجان، هه‌یچکامیان ملیان بۆ نه‌دا، یه‌زگورد هه‌ل‌ده‌سێ به‌راز

^۱ تاریخ الطبری (۲۷۰/۵).

^۲ المصدر نفسه (۲۸۸/۵).

دهکاته خۆی و دهیلاوینن سنجاریش ئیرههیان پیدهبات، بهراز وایدهکات شالای سنجار بدات و یهزگورد خۆیشی کهنی لی دهکرد، سنجانیش ههولای دهدا یهزگورد بکوژن، نهم ههولنه کهوتبههر گوئی یهکی له ژنهکانی یهزگورد، یهزگوردیش ههستا کۆمهلی ژنی نارد بۆلای بهراز، که من نامادهباشم بۆ کوشتنی سنجان، نهم قسهیه بلاوبوووه، سنجان بیستی ههزهری خۆی وهرگرت و لهشکرکی کۆکردهوه، وهکو لهشکرهکی بهرازو یهزگورد رووی کرده نهو کۆشکهی یهزگوردی تیدا میوانه، کاتی بهراز نههمی زانی گهرایهوه دواوه لهبههر زۆری لهشکرهکی سینجان، یهزگوردیش زۆر ترساو توقی لهم لهشکره، ههستا به جلوههرگی نهاسراوییهوه وهکو ههژاری یان نافرتهی له کۆشکهکه دههچوو بهتاقی تهنیا هاته دههوه، بۆنهوهی خۆی رزگار بکات، نهندازهی دوو فهرسهخ رویشته ههتا گهیشته ناشی و چوو هۆدهی ناشهکهو به شهکهتی و ماندوویتی دانیشته، کاتی ناشهوانهکه بینی روخساریکی شاهانه و ههجواییکی ماقولانهی ههیه جیگهیهکی بۆ داخست و نانو خۆراکی بۆ هیناو یهزگورد نانی خواردو شهو و رۆژیک لهوی مایهوه ناشهوانهکه داوای لیکرد فهرمانیکی بهسهردا بدا، ههستا تاجهکهی خۆی پێ بهخشی که به گهوههر دهوری گیرابوو، ناشهوانهکه دهستی بۆ نهبردو قبولی نهکرد، وتی: من چوار درههمم بهسه لهم شارهدا بۆ نهوهی خواردن و خواردنهوهی پی بکرم، نههمم بۆچییه؟ یهزگورد وتی: پارهم پێ نییه، ناشهوانهکه خزمهتی کرد ههتا بیناگابوو، ههستا تهوڕیکی دا بهنهخشی تهوڕیلیداو کوشتی و سهری ههلا ههلا کرد، هههرچی جلوههرگو تاج و شتی پێبوو لینی کردهوه و لاکهکی فێدایه نهو جۆگهلهی که ناوی ناشهکی دههیرا، لهوی ناوساو بهستی بهداریکهوه که له چهمهکه روابوو، بۆ نهوهی خهلیکی جهستهکهی ببینن و نهنیشی.

له ریوایهتیکی تردا هاتوه، که تورکهکان هاتوون و دۆزیویانهتهوه و سهیرهکن کوژراوه، شهکهکانیان بردوه، ههستاوون ناشهوانهکهو خاوخیزانیان کوشتوه، یهزگوردیان خستوهته نیو تابوت و بردویانهتهوه بۆ نهستهخر⁽¹⁾، تهبهری دوو ریوایهتی دووردریژی هیناوه، یهکهمیان له دوهم درێژتره و پر له دلهراوکی و شتیوان شیو

¹ تاریخ الطبری (۲۹۷/۵).

ته گهره، که هاتووه ته ریځگه یه زگورد هه تا هیواپراو بو^(۱)، یه زگورد وتی: بهو که سه ی که ده ویست بیکوژئ وه کو له هه ندئ ریوایه تدا هاتووه، قوربه سهرتان له په راوی نیمه دا هاتووه هه رکه سی هه ولئ کوشتنی پادشایان بدات خودای گه وره هه ر له دونیادا ده یسوتیتنئ و له قیامه تیشدا ده یسوتیتنئ، مه مکوژن بمه ن بۆ دیهقان یان ره وانیه ی ناو عه ره بم بکه ن، چونکه نه وان شهرم له پادشا ده که ن^(۲)، پادشایه تی یه زگورد بیست سال بو چوار سالیان به نارامی به ریځکرد، نه ویتري شارو شار رای ده کرد، له ترسی نیسلامو گه له که ی، یه زگورد دوا هه مین پادشای فارس بو له دونیادا به شیوه یه کی ره ها^(۳)، پا کو بیځگه ردی بۆ خودای خاوه ن مه زنی و مو لکی دونیا، پادشا راسته قینه هه ر نه وه، که هه میشه زیندوو وه قه ت نامرئ و هیچ خودایه ک نییه جگه له نه و، هه موو شتی له ناو ده چی، جگه له روخساری نه و حوکم حوکمی نه وه بۆ لای نه ویش ده گه ریځینه وه، پیځه مبه ر ﷺ فره مویه تی له باره ی پادشای فارس و رۆمه کانه وه: "نه گه ر قه یسه ر تیاچوو قه یسه ریځکی تر نایه ت له دوا ی، نه گه ر کیسرا تیاچوو، کیسرایه کی تر نایه ت له دوا ی، سویند به وه ی گیانی منی به ده سه ته خه زینه ی نه وانه ده دریت له ریځگه ی خودادا"^(۴).

شه شه م: گا وره کان پرسه یان راگه یاند بۆ یه زگورد له دوا ی کوشتنی

هه وائی کوشتنی یه زگورد گه یشت به پیاویکی مه تران که نه هوازی بوو، به لام له شاری مرو داده نیشت و پییان ده وت (نیلیا) هه ستا هه رچی گاوری نه و چواره وره هه یه کۆی کرده وه هه وائی کوشتنی یه زگوردی پاشای فارسی کور ی شه هریاری کور ی کیسرای پیدان و تی: خو تان ده زانن شه هریایش کور ی نه و شیرینه نیمانداریه که چاکه و مه ردایه تی هه بو وه بۆ مان و تا نیستا نموونه ی نییه له چاکیدا، وه با پیرانی شی واته کیسرا، زۆر چاک بو وه به رامبه ر گا ورو له سه رده می نه ودا گا وره کان گه شته نه و په ری

^۱ الاکتفاء الکلاعی (۴/۱۷/۴).

^۲ المصدر نفسه (۴/۱۸/۴).

^۳ خلافة عثمان: د. محمد السلمي، ص (۵۷).

^۴ مسلم في الفت (۲۹۱۸، ۲۹۱۹).

پێژو حورمهت كه پيشتەر له ژێر دهسهلاتی پادشاکانی تردا دهستیان نهدهكهوت، تهناوت ههندی كه نيسهيشی بۆ دروست كردون، بۆیه پێويسته پرسهێ خۆمان بگريڤ، چونكه خۆی و باوو باپیرانی چاکهێ زۆریان ههیه بهسهرمانهوه، بهتایبهتی شیرینی نهکی زۆرچاکبووه بۆ گاوهکان، پێم باشه سندوقيکی بهردین ههلهکۆلێن و تهرمهکهێ تیا بهپاریزین و به مهراسیم بینیزین، گاوهکان وتیان پامان لهگهله پاری تۆدایه، مهتران فهرمانی کرد له ناوهراستی باخچهکا له شاری مرو بهردیکیان بۆ ههلهکۆلێ و تهرمهکهیان له روبارهکه دههیناو کفنیان کردو خستیانه تابوت و بهشان هینایان و خستیانه سندوقه بهردهکه و ناشتیان^(۱).

حهوتهم: فتوحاتی عهبدوڵلای کورێ عامر، سالی (۳۱) ی کۆچی

له سالی ۳۱ کۆچی عهبدوڵلای کورێ عامریان دهستنیشان کرد بۆ رزگارکردنی خۆراسان، ئهویش پوڤیشتو (ئهبرشههرو تурсو و بیوردو نهسای رزگارکردو لهویشهوه ههتا سهرخهس چوو خهلهکی (مرو)ش سولهیان لهگهله کرد، له ریبویهتی (سهکهنی کورێ قهتادهی عوربهنیدا) هاتوه دهلی: عهبدوڵلای کورێ عامر ولاتی فارسی رزگارکردو گهراپهوه بۆ بهسهرو (شهیریکی کورێ حارسی) کرده سهروکی ئهستهخێ شهیریکیش مزگهوتیکی دروست کرد، پیاویکی خهلی بهنی تهمیمی بهناوی (ئهحنهفی کورێ قهیس) چوه لای عهبدوڵلای کورێ عامرو وتی: دوه ژمنه کانت له ترسو سامی تۆ راده کهن، فشاره کانیشت له بهردهمته زۆرنو وادیاره خودای گهورهش ههیشه سهرت دهخات و دینهکهی خۆی به تۆ پڕشکو دهکات، باشوايه ههنگاو بنییت و پڕۆی، عهبدوڵلاش خۆی کۆکردهوه لهشکری سازداو (زیاد) ی کرده سهروکی بهسهرو خۆی و لهشکر بهرهو کرمان بهرێ کهوتن، پاشان بۆ خۆراسان ههندی ئهلین به رێگهێ ئهسیفهکاندا چوه بهرهو خۆراسانو (مهجاشعی کورێ مهسعودی سولهمی) کردوه به سهروکی کرمان، عهبدوڵلا پڕوبه ریکی پانی گرت و نزیکهێ ههشتا فهرسهخ دهبوو، پاشان پوڤشتوه بۆ تهبهسین به نیازی ئهبرشههر، که شاریکی نهیسا بوره ئهحنهفی کورێ قهیس له پێش ههموو لهشکره کانهوه بووه، پاشان عهبدوڵلا چوه بۆ قوهمیستانو لهویشهوه بۆ

^۱ تاریخ الطبری (۳۰۴/۵).

ئەبرشەھر لەوێ تووشی (هەباتیلەکان) بوو کە هەرات بوون (ئەحنەفی کۆری قەیس) شکاندن^(۱)، عەبدوللّا چوو بۆ نەیسابور لە ریوایەتیکدا هاتوو (کە عەبدوللّا چوو ئەبرشەھر ئەوکاتە شارە کە کرابوو دوو بەشەو نیوێ بەدەستی (عەتو) وە بوو نیوێ کە تری بە دەستی (کەنارا) بوو، لە گەڵ نەساو تووس، عەبدوللّا نەبتوانیو بە ناسانی بپەریتەو بۆ شاری مرو بۆیە سولّی لە گەڵ (کەنارا) دا کردوو، (کەنارا) یش ئەبا سەلتی کۆری خۆی و سەلیمی برازای وەکو بارمەتە لە گەڵ ناردوو، عەبدوللّا یش ئێبنو خازمی نارد بەرەو هەراتەکان و حاتەمی کۆری نوعمانی نارد بەرەو مرو خۆشی دوو کۆرە کە کەنارای بردو چوو لای نوعمانی ئەسقوفی گاورو لەوێ هەردوکیانی بەردا^(۲)، عەبدوللّا شارەکانی چواردوری ئەبرشەھری رزگارکرد، وەکو (توس و بیوردو نەساو حومران) هەتا دەگاتە سەرخەس، عەبدوللّا ئەسوەدی کەلسومی ناردوو بۆ بەیھەق کە شانگژە فەرسەخ دورە لە ئەبرشەھر بەلام ئەسود شەھید کرا، پیاویکی دیندار بوو ھاوڕێی گیانی عەبدوللّا بوو، عەبدوللّا توانی زال بیت بەسەر نەیسابوریشداو لەوێشەو چوو بەرەو سەرخەس خەلکی مرو بەسەرپەرشتی حاتەمی کۆری نوعمان سولّحیان کرد، ئەوکاتە (مەرزەبان) سەرۆکیان بوو.

هەشتەم: رزگارکردنی باب و بلە بخەر، لە سالی ۳۲ی کۆچی^(۳)

نیمامی عوسمان نامە نووسی بۆ سەعدی کۆری عاص، کە شاری باب رزگار بکات، نامە نووسی بۆ عەبدولرەحمانی کۆری رەبیعە کە سەرکەوتوو بوو بەسەر بابدا نووسیبووی: (خەلکی باب لە خۆیان دەرچوون و پێیویستە گەمارۆ بخرێتە سەریان بەلام نابوتیان مەکە، چونکە لەوانەیە گیرۆدە بن، عەبدولرەحمانیش لە سنوورێکی گونجاو دا گەمارۆی خستە سەریان، لە سالی نویدا باب رزگار کرا هەتا بلەنجەر و مەنجه نیک و تۆپیان لەسەر بانەکانی دابەست^(۴)، هەرکەسێ نزیك بکەوتایەتەو گەرمۆلەیان دەکردو زۆر بەپل

^۱ المصدر نفسه.

^۲ المصدر نفسه.

^۳ المصدر نفسه.

^۴ متعین: نقو نامیرقة کة بقرد هتلةدات.

بون^(۱)، پاشان تورکه‌کان خۆیان خسته لاوه بۆ شه‌ری موسلمانانه‌کان و بله‌نجهریش هه‌لگه‌رایه‌وه و هاته پالیان له‌م شه‌رده‌دا عه‌بدولپه‌همان که نازناوی (ذوالنور)ه پیکرا، موسلمانان په‌رته‌وازه بوون، سه‌لمانی برای عه‌بدولپه‌همان پاشه‌کشی پی‌کردن و له‌شاری باب ده‌ری کردن و له‌ریگه‌ی خه‌زه‌روه له‌گه‌یلان و جورجانه‌وه ده‌رچوون، ئه‌م له‌شکره‌ ئه‌بی هوره‌یره و سه‌لمانی فارسیشی تیدابوو، ته‌رمی عه‌بدولپه‌همانی له‌به‌رده‌ستی خه‌لکه‌که مایه‌وه به‌مه‌راسیمیکی باش ناشتیان و تا ئیستاش خه‌لکی لی‌ده‌پارینه‌وه و نوێه‌بارانه‌ی پی‌ده‌که‌ن^(۲).

۱- کوشتنی یه‌زیدی کورپی مه‌عاویه

سوپای ئه‌هلی کوفه‌ غه‌زای بله‌نجهریان کرد، چه‌ند سالی دوی به‌ خه‌لیفه‌بوونی ئیمامی عوسمان، وه‌له‌و شه‌رده‌دا هه‌یج منداڵیکیان هه‌تیو نه‌خست و هه‌یج ژنیکیان بیوه‌ژن نه‌خست، دوو پۆژ پێش چوونه‌ناو شاری بله‌نجهر یه‌زیدی کورپی مه‌عاویه خه‌ونیکی بینی له‌خه‌ویا ئاسکیکی بینی هاته ژێر بالی زۆرجوان بوو، خۆی پێچابوو به‌عاباکه‌یه‌وه، پاشان یه‌زیدی هه‌ینابو بۆ سه‌ر قه‌بری چوارکه‌س، که قه‌بره‌کانیان زۆر رێکوپێک بوو، که پۆژ بوویه‌وه شه‌ر ده‌ستی پیکرد خه‌لکی بله‌نجهر به‌ژێر که‌پنه‌کی له‌گه‌ڵ تورکه‌کان هه‌رشیان هه‌یناو به‌ردیکیان مائی به‌سه‌ری یه‌زیدی کورپی مه‌عاویه‌دا سه‌ری قلیشاو ئه‌وه‌نده خوینی لی‌هات، جله‌کانی به‌خوین په‌نگراو سوور بوو، له‌کۆتاییدا رۆحی سپارد هه‌وال گه‌یشت به‌ ئیمامی عوسمان وتی: (انا لله وانا الیه راجعون) سه‌ره‌نجامی شه‌ره‌که‌ش سوپای ئه‌هلی کوفه‌ شه‌پزه‌ بوون، خودای گه‌وره‌ غه‌زایان لی‌قبول بکات و لی‌یان خۆش بی‌ت^(۳).

۲- خوینی سوور چه‌ند جوانه‌ به‌ (ته‌ختی سپی) یه‌وه

عه‌مری کورپی عوتبه‌ ده‌یوت به‌ که‌وا سپیه‌که‌ی چه‌ند جوانه‌ خوینی سوور به‌ ته‌ختی سپایه‌ته‌وه، کاتی له‌گه‌ڵ دوژمندا تیک پ‌ژان عه‌مر بریندار بوو، که‌واکه‌ی خۆی بینی به‌و خوینه‌ سووره‌وه، که‌ هه‌زی ده‌کرد په‌نگی پیوه‌ بگری‌و شه‌هید بی‌ت^(۴).

^۱ تاریخ الطبری (۳۰۸/۵).

^۲ تاریخ الطبری (۳۰۹/۵).

^۳ تاریخ الطبری (۳۱۱/۵).

^۴ المصدر نفسه (۳۱۰/۵).

۳- وریجەمی پەلەخوین زۆر جوانە بە جل و بەرگەو

قەرەشەع هەموو جاری دەیوت و وریجەمی پەلەخوین زۆر جوانە بە جل و بەرگەو، کاتی پۆژی تی ژان هاتە پیشەو قەرەشەع ئەوەندە شەری کرد هەتا بە حەریە هەلدراو خویناوی بوو، جلەکانی وا دەردەکەوت کە تەختەکەمی سپییەو بە ڕەنگی سوو گۆلدار کراوە، خەلکەکەمی کە بەغیرەتی قەرەشەع شەریان دەکرد هەتا شەهید بوو ئەوانیش شکان^(۱).

۴- ئەمانەش وەکو خۆمان دەمرن

تورکەکان لەم شەڕەدا بەشدارییان کردو خۆیان لە باخە چڕو پڕەکاندا شارەدبوو، دەترسان و برۆیان وابوو موسڵمانەکان گۆللە نایانپێی، کابرایەکی تورک لە زەمەنیکدا خۆی حەشاردا، تیریکی تەقاند موسڵمانیکی کوشت، بە دەنگی بەرز هاواری کرد ئەمانەش وەکو خۆمان دەمرد، ئیتیر بۆچی لییان دەترسن، تورکەکان بە جاری شالوویان هیناو لەگەهەد دەرچوون و شەڕ تاوی سەند، بەلام عەبدولپەحمان نەچلەکا هەتا شەهید کرا^(۲).

۵- ئەمی بنەمالەمی سەلمان خۆتان بگرن

لە رێوایەتیکدا هاتوو، کاتی عەبدولپەحمان شەهید کرا سەلمانی برای ئالاکەمی هەلگرت و شەری کرد، یەکی هاواری دەکرد (ئەمی بنەمالەمی سەلمان خۆتان بگرن) سەلمانیشتی: دۆرانمان تیا بەدی ناکرئ، پاشان سەلمان لە گەل ئەبی هورەیرەدا لەناوچەمی گەیلانەو بەرەو جورجان^(۳) گەرایەو، دواي ئەوێ عەبدولپەحمانی برای ناشت لەداوینی شاری بلەنجەر^(۴)، بەم پاشەکشەییە سەلمان پاشاوەی سوپای براکەمی قوتار کرد^(۵). مەحمود شین خەتاب دەلی: ئەو پاشەکشەییە سەلمان وەکو شەڕکردن وابوو لەو رۆژەدا، چونکە لە دۆخی فشاری دوژمن و تەنگیداوون و نەکەسیان لیکەوتبوو، گیانیان

^۱ المصدر نفسه.

^۲ قادة فتح الاسلامیة فی أرمینیه، محمود شیت خطاب، ص (۱۵۱).

^۳ جورجان: شاریکە لە نیوان طەرستان و خۆراسان.

^۴ معجم البلدان (۲/۲۷۸).

^۵ قادة فتح الاسلام فی أرمینیه ص (۱۵۱).

به‌بارد بوو، پاشه‌کشه‌که بۆ هانا بردن بو بۆته‌وه‌ی بتوانن جاریکی تر هه‌لکوتنه‌وه سهریان، له راستیدا سه‌لمانی کورپی ره‌بیه به فهرمانی خه‌لیفه عوسمان هاتبوو بۆ هاوکاری عه‌بدولپه‌همانی برای مه‌عقول نه‌بوو، له‌م شه‌ردها بیهێتته‌وه‌و له‌شکرو چه‌کو چۆله‌کانیشی له شاری (باب) بیهت، نه‌یشه‌ده‌کرا له سه‌ره‌تاوه عه‌بدولپه‌همانی برای به جی بیهتی له‌و شه‌ره نه‌گریسه‌دا، که پیه‌یستیان به تاکه سه‌ریازیکیش هه‌بوو چ جای فهرمانده‌یه‌کی ئاوه‌ها، ئیتر چۆن ده‌یهتی له‌و کاته ناسکه‌دا به‌جیهیان بیهتی، میژوونوسه دیرینه‌کان نه‌و حاله‌یان به هه‌ره‌س کردن لیکداوه‌ته‌وه جیاوازی نیوان (هه‌ره‌س) و (دالده‌دان) ناکهن، چونکه شله شارین، (هه‌ره‌س) واته به‌جیهیشتنی گۆره‌پانی شه‌ر، به‌بی نه‌خشه‌و به‌بی قاید، ئه‌م جۆره کاره‌ساته، به‌لام (دالده‌دان) به‌جیهیشتنی گۆره‌پانی شه‌ره به‌پیتی پلانیکی دارپژراو به فهرمانی فهرمانده، ئه‌م جۆره دالده‌دانه تابلویه‌که له تابلۆکانی شه‌رکردن و ئامانجه‌که‌یشی پشودان و به‌هێزکردنه‌وه‌ی تونایه‌و زۆرکردنی سه‌ریازو چه‌کو که‌ره‌سه‌ی شه‌رکردنه، هیوادارم میژوونوسان نه‌کونه هه‌له‌ی رافه‌کردنه‌وه جیاوازی نیوان هه‌ره‌س و دالده‌دان بکه‌ن، چونکه ئه‌م دوو وشه‌یه واتایان زۆر دووره له‌یه‌کتره‌وه^(۱).

نۆیه‌م: یه‌که‌مینجار گینه‌ن گه‌وته نیوان نه‌هلی کوفه‌و نه‌هلی شام له سالی ۳۲

کۆچی

دوای شه‌هیدبوونی عه‌بدولپه‌همان ئیمامی عوسمانیش کۆمه‌کی نارد بۆ موجاهیدان به‌سه‌رۆکایه‌تی حه‌بیبی کورپی مه‌سه‌له‌مه‌ کاتی سه‌لمان و حه‌بیب به‌یه‌گ گه‌یشت له‌سه‌ر فهرمانده‌یی بوو به‌ مشتومرییان، نه‌هلی شام وتیان ئه‌ده‌ین له‌ گه‌ردنی سه‌لمان، خه‌لکانیکی تر وتیان: ئیمه‌ش ئه‌ده‌ین له‌ گه‌ردنی حه‌بیب و ده‌ستان لی ناگه‌رپینه‌وه، پیاویکی نه‌هلی کوفه‌ که‌ ناوی (ئه‌وسن موغه‌را) بوو، وتی: (ئه‌گه‌ر ده‌ست به‌رن بۆ سه‌لمان ئیمه‌ش ده‌ده‌ین له‌ گه‌ردنی حه‌بیب، ئه‌گه‌ر بچه‌ لای ئیمامی عوسمان ئیمه‌ش ده‌چینه‌ لای و دوای بریاری سه‌لمانی فهرمانده‌ی خۆمان ده‌که‌وین، چونکه ئه‌میری گشت له‌شکه‌ر کانه‌و قسه‌ی قبوله‌و ئیمه‌ش سه‌ربازی بریاره‌کانی نه‌وین، چه‌ندین شه‌وو رۆژه‌ پی

^۱ المصدر نفسه، ص (۱۵۲ - ۱۵۳).

کۆلی ئەوین، بەرھەحالّ موسلمانان توانیان تاقمە یاخیبووەکان تەمى بکەن، بە یارمەتی خودای گەورە، پاشان کە لە پیاوی وەکو حوزەیفە یەمانی کە سەر تەلّی غەزاکانی سوپای کوفە بوو لە سى غەزای گەورەدا بەشداری کردوو و سییەمین غەزای هاوکاتی شەھادەتی ئیمامی عوسمان بوو^(۱).

دەیهەم: فتوحاتی عەبدوللای کورێ عامر، سالی ۳۲ی کۆچی

فتوحاتەکانی بریتی بوون لە زرگارکردنی شاری مرو، تالقان، فاریابە، جورجان، توخارستان، عەبدوللای ئەحنەفی کورێ قەیسى ھەنارد بۆ سەر شاری مرو ئەویش گەمارۆی دان ئەوانیش ھەلمەتیان ھینا، بەلام بە دەستی موسلمانان شکان و تەنگیان پى ھەلچنراو خزاندىانە ناو قەلاکانیان لە پر دەنگى ھاواری کرد (ئەى گەلى عەرەب ئەو دەرنەچوون کە ئیمە دەمانناسین، گەر بمانزانیبا ئەمەى ئیستان ئیمە شتیکی ترمان دەکردن بەلام مۆلەتمان بدەن ھەتا ئیوارەو بگەرێنەو بەرەگا کانتان، ئەحنەف گەراپەو دەواو، کە پۆژ بوویەو دای بەسەریاندا، پیاویکی عەجەم ھات و نوسراویکی ھینا، وتی: "من نێردراوم پەنام بدەن، ئەوانیش پەنایاندا سەیردەکەن فurstادەى مەرزەبانی پاشای شاری مرو و برازیەتی و ھەرگێرپەتی (مترجم) و لە لایەن مەرزەبانەو ھاتوو بۆ لای ئەحنەف، مەرزەبان نوسی بووی (بۆ فەرماندەى سوپا، ئیمە سوپاسى ئەو خودایە دەکەین کە ھەموو شارو گوندەکانی بەدەستە، بەلکو ھەموو مۆلکی دنیای بەدەستە، ئارەزووی لە ھەرکەسى بیّت با سەرشۆریش بیّت سەر بلندی دەکاتەو، گەر ئارەزووشی لە ھەرکەسىک ھەبیّت با سەر بەرزیش بیّت، سەرشۆری دەکاتەو، ئەو خودایە بانگمان دەکات بۆ سولح و براپەتی و باپیری من دیندار بوو و پیغەمبەرەکەى ئیوھەش مۆفیتی بەرێزو بەقوربە، من بەخیرھاتنتان دەکەم و مۆدەى سولح و ناشتیتان دەدەمى، ئامادەم شەست ھزار درھەم سەرانەشتان بدەمى، ئیوھەش رازی بن، ئەو جوتە مۆلکەى، کە باوکی باوکى لەسەر جەزەبە دراو لە لایەن کیسراو، بیخەنە ژێر رکیفم مۆلکەکانیش دوو پارچە زەوی ئاوەدان و پر لەپیاو کاتی خۆی بە زولم برابوو لە تۆلەى نیازەکەى باپیرمدا کە دەبیست سەری ئەو مارە سەرخۆرە پان بکاتەو، کە رێگەى لە

^۱ التاریخ الطبری (۳۱۱/۵).

عالم بری بو، وه هیچ سهرانهك له كهسوكاری من مهسینن و سهروكایه تیش له بنه ماله ی من دهرمه كهن، گهر ئیوه ئهم خالانهم بۆ جیبه جی بکهن منیش سهرانه ی سالانه ددهم، ئهو نێردراو ههش (ماهی) برازامه ناردوومه بۆ لات، بۆ ئهوهی متمانه م پێ بکهیت).

ئه حنه فیش بهم شیویه وه لامی دایه وه نووسی: (به ناوی خودای گهروه و دلۆزان، له ئه حنه فی کوری قه یسی قایدی سوپاوه، بۆ (بازانی مهرزه بان) له شاری مرو، وه بۆ گهروه پیاوانی هاوشانی، سلاو لهو كهسه ی شوین پێنما ییه کانی ئیسلام ده كه ویت، وه له خودا ده ترسی، ماهه کی برازات گه شته لامان و مهرجه کانتهم پیشانی موسلمانان دا، چونکه من و نهوان لهم بریاره وه لامه دا یه کسانین، نهوانیش به مشیویه وه لامه دده نه وه، ئهو پیشنیاران ه ی کردوته بۆ مه به سته کانی خۆت و زهویه کشتوکالییه کان و ئهو زولمه ی که کيسرا کردویه تی له با پیرت له تۆله ی ئه وه ی بهر په رچی گهنده لێ و ناله بار ییه کانی دا وه ته وه پیش هه موو شتی زهویه کان ه ی خودا و پیغه مبه ره ﷺ و خودای گه وه ده ییه خشی به و كه سانه ی که مه یلی هیه بۆی، تۆش ده بی موسلمانان سه رخه یت و دوژمنه کانیان بروخینی به خۆت و زه یژه کانی چواره ور ته وه، ده بی موسلمانان سه رخه یت و پیوستیان هه بو ده بی پشتیوان ییان لی بکه یت، وه نه گهر گه له که ت ویستیان له په نای تۆدا زیان بگه یه نن به موسلمانان ده بی قبولی نه که یت، نه گهر ئهم خوا ستانه به جی بینیت یاداشت یکی وات بۆ ده نووسم دوا ی خۆیشم که س سهرانه نه سین له تۆ ه یچ خزم یکی نزیکت، نه گهر موسلمان بیت و شوین پێنما ییه کانی پیغه مبه ره ﷺ بکه ویت، نه وا وه کو هه موو موسلمانن مافی بژیوی و پله و پایه ت هیه و ده بیته هاوشان و برای ئیمه و له مرۆ به دا وه تۆ ده که ویت ته نه ستۆی من و با وکم و سه رجه م موسلمانان، به شاهیدی جوزی کوری مه عا ویه و حه مزه ی کوری هه رماش و حومه ی دی کوری خه یاری مازنیان و عه یازی کوری وه رقای نه سه وی، نووسه ره که شان، که که یسانی خزمه تکاری خێلی سه عله به، رۆژی یه که شه مه مانگی مو حه ر په رم)، له دوا یدا ئه حنه فی کوری قه یسی بهر په رسی سوپا به مستیله که ی مۆری کرد، که وشه ی (نعبد الله ی لی هه لکۆ لی بو واته (بهس خودا ده په رستم)^(۱).

^۱ تاریخ الطبری (۳۱۶/۵).

یازدهیهه: شه‌ری نه‌حنه‌ف له‌گه‌ل ئوخارستان و جورجان و تاله‌قان و فاریاب

عه‌بدوللای کورپی عامر له‌گه‌ل خه‌لکی مرو سولخی کردو نه‌حنه‌فی به‌ چوار هه‌زار سه‌ریازه‌وه نارد بۆ توخارستان و شه‌ویش هه‌تا کۆشکه‌کانی خۆی چوو، له‌ولاهه‌ نه‌هلی توخارستان و جوزجان و تالقان و فاریاب به‌ هه‌زار چه‌کداره‌وه سه‌نگه‌ریان گرتبوو بۆ به‌ره‌نگاری، هه‌وال گه‌یشته‌ به‌ نه‌حنه‌ف، نه‌وان، که‌ له‌ کۆمه‌کاری ده‌که‌ن، نه‌حنه‌فیش پاوژی کرد به‌ سه‌ریازه‌کانی، یه‌کێ وتی: با بگه‌رپینه‌وه، یه‌کێکی تر وتی: با له‌نگه‌ر بگه‌رین و خۆمان مه‌لاس ده‌ین، یه‌کێکی تر وتی: با به‌جین به‌گزیاندا، ده‌مه‌و ئێواره نه‌حنه‌ف سوڕپکی خوارد به‌ ناو له‌شکرداو گوێ قولاخێ بۆچونه‌کانیان بوو، به‌لای خه‌لکی (خه‌باو)دا تێپه‌ری پیاویکیان په‌پکه‌ چه‌وره‌ی ده‌برژاندو باسی دوژمنانی ده‌کرد هه‌ندیکیان ده‌یان وت: ئه‌و بۆچونه‌ باشه‌ به‌یانی هێرشیان بۆ بکه‌ین و پڕوبه‌پروویان ببینه‌وه، کابرای نانچی وتی: نه‌گه‌ر په‌لاماریان به‌ده‌ین زۆر سه‌هه‌وین، ئایا ده‌گوغی ده‌سته‌و یه‌خه‌ی دوژمن ببینه‌وه له‌ شوینی قایمکرای خۆیاندا به‌ ژماره‌یه‌کی که‌مه‌و نه‌وانیش ئۆردویه‌کن نه‌گه‌ر شتی وا بکه‌ین له‌ ریشال ده‌رمان ده‌هینن، به‌لام باشترین پلان نه‌وه‌یه، به‌جینه‌ ئێوان ده‌ریای میرغاب و که‌ژی میرغاب، دولای خۆمان زامن که‌ین ئێتر دوژمن هه‌رچه‌ند زۆرین زیانمان پێ ناگه‌یه‌نن، نه‌حنه‌ف ئه‌م قسه‌یه‌ی په‌سه‌ند کردو خۆی و سه‌ریازه‌کانی پیچایه‌وه‌ پڕۆن، به‌لام خه‌لکی مرو به‌لێنیا پێدان که‌ یارمه‌تیاان ده‌ده‌ن و شانبه‌شانی نه‌وان شه‌ر ده‌که‌ن، نه‌حنه‌ف وتی: پێم ناخۆشه‌ یارمه‌تی له‌ موشریک وه‌رگرم، به‌س به‌ کرێی یارمه‌تیمان به‌ده‌ن، نه‌گه‌ر ئێمه‌ سه‌رکه‌وتین به‌لێن و کرێی خۆمان جێبه‌جێ ده‌که‌ین بۆتان، نه‌گه‌ر نه‌وان سه‌رکه‌وتن ئێوه‌ به‌رگری له‌خۆتان بکه‌ن، نوژی عه‌سر هاته‌ پێشه‌وه‌ به‌ په‌له‌په‌لی موشریکه‌کان ده‌ستیان کرد به‌ تێکڕژان، هه‌ردوولا خۆیان گرت هه‌تا به‌یانی، نه‌حنه‌فیش هه‌ر ئه‌م دوویره‌ی له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ ده‌وته‌وه‌:

ئه‌وه‌ی گه‌نجه‌و لاوه‌ و مندالی نییه‌

هه‌قی خۆیه‌تی ترسی له‌مردن نییه‌.

له‌ ریاویه‌تیکدا هاتوه‌: هه‌تا شه‌وداها‌توه‌ هه‌ر شه‌ریان کردوه‌، پاشان خودای گه‌وره‌ هه‌ره‌سی پێهێنان و موسلمانان دوايان که‌وتن، هه‌تا (رسکن) دوانزه‌ فه‌رسه‌خ له‌ قه‌لاکانی نه‌حنه‌فه‌وه‌ دووربوو، هه‌ر له‌م کاته‌شدا مه‌رزه‌بان پاشای شاری مرو چاوه‌پروانی

بارودۆخی موسلمانانی ده کرد بۆ رێکخستنی بهندهکانی سولحهکیان، کاتی تهحنهف سههرکهوتنی بهدهستهتینا دوو پیاوی نارد بۆ لای مهزهبان وتی: پێیان قسهی لهگهڵ مهکهن ههتا قۆلبهستی دهکهن، که چوون وایان کرد مهزهبان تێگهیشت نهمانه سههرکهوتوون بۆیه وا دهکهن، بهلێنی پێدان ههرچی بهندی رێککهوتننامهکهیه جێبهجێی بکات، نهوانیش وازیان لێ هێنا پاشان تهحنهف نهقرهعی حابسی لهگهڵ دهسته گههجه زوگوردهکاندا رهوانه کرد بۆ حورجان و شهپیان لهگهڵ کردن و دایان مالدین و جهرهزهکانیان کوشت، خودای گهره موسلمانانی سهرخست و دوژمنانی شکاند.^(۱)

کوسهیری نههسلێ دهلێت: ههره ئاودارهکان کردیانه پههیلێ، لاوان له گۆرهپانی جورجان کردیانه قهرههیلێ بهرهو دوو کۆشک هاتن له رستاق و خوت، فهرماندهکیان دوو نهقرهع بوو به جوت، پاش سههرکهوتن تهحنهف له مرو دهرچوو بهرهو بهلخ و ئابلقهی دان خهڵکهکهش سولحیان ههلبژارد لهسهه چوارده ههزار، نهویش قبولی کردو ئوسهیدی کۆری موتهشه میسی نامۆزای کرده ناویژیوانی ئهم سولحه، پاشان رۆیشت بۆ خاریزم ههتا زستان لهوئ مایهوه، پاشان وتی: به هاوهلهکانی بهرنامهتان چیهه؟ عومهری کۆری مهعدیهه وتی: کارێ پێت ناکرێ وازی لێ بێنه، بچۆ بۆ نهوکارهی لهبهرت دهروات.

تهحنهف فهرمانی کرد کۆچ بکهن، نهوانیش گهپانهوه بۆ بهلخ سهیرهکا نامۆزاکهی پارهی سولحهکهی وهگرتهوه میهرهجانی شاری بهلخی بهسهردا هاتوهو خهڵکهکه دیارییان بۆ هیناوه دیارییهکانیش قاپی ئالتون و زیو پارهی زیادهو کهلوپهل و پۆشاک بووه، نهویش وتویهتی ئیمه لهسهه ئهم شتانه سولحمان نهکردوهو وتویانه ئهم شتانه خۆمان لهم رۆژانهدا دروستی دهکهین و رێکی دهخهین و دهیکه نه دیاری و خهلات بۆ نهو کهسانهی که پایهدارو بهرپێزن، چونکه میهرهجانه، نهویش وتبوی من تیناگم لهم کاره و پێشم ناخۆشه دیارییهکانتان بگهپنمهوه لهوانهیه وهگرتنیشی کاریکی ئاسایی بێت، بهلام گلی دهدهمهوهو ههتا پرسیار دهکهم لهسهروی خۆم، تهحنهفیش ئهم ههوالهی بیست پرسیری کرد له خهڵکی بهلخ نهوانیش ههمان وهلامیان دایهوه، وتی: ئهم

^۱ تاریخ الطبری (۳۱۷/۵).

که ره سانه بیهن بۆ لای نه میری گشتییی عهبدوللای کورپی عامر کاتئ بردیان و باسه که یان بۆ گێرپایه وه وتی: (نه ی نه بو به حر (واته نه حنهف) نه مانه هه مووی بۆ تۆیه، بیبه بۆ خۆت، وتی: پتویستم پتیی نییه، وتی: نه ی میسمار تۆ باوهشی پیا که باوهشی پیا کردو بردی^(۱).

سیازدهیه م: هه ر لییره وه ئیحرامی عه مره ده به ستم بۆ شوکرانه بژیری خودای گه وره واته له (نه یسابوره وه)

کاتئ نه حنهف گه رپایه وه بۆ لای عهبدوللای عامر خه لکی ده یان وت به عهبدوللای نه وه نده فتوحات بۆ تۆ ده ستیدا وه بۆ ه یچ که سیکی تر ده ستی نه دا وه، ولاتی فارس و کرمان و سبجستان و خوراسانت رزگار کرد وه، وتی: راست ده که ن منیش هه ر له م شوینه وه ئیحرامی عه مره ده به ستم بۆ سوپاسگوزاری خودای گه وره، واته (له نه یسابوره وه) دوا ی عه مره که گه یشت به نیمامی عوسمان، نیمامی عوسمانیش سه رکۆنه ی کرد له سه ر ئیحرام به ستنه که ی، فه رموی: بریا عه مره که ت به رپکی بکردایه و له شوین و کاتی خۆی ئیحرامت به ستایه و له شوینی تایبه تی خۆی ئیحرامت به پۆشایه^(۲).

چواردهیه م: هه ره سی قارن له خۆراسان

کاتئ عهبدوللای کورپی عامر له غه زای خۆراسان گه رپایه وه قه یسی کورپی هه یسه می کرده سه رۆکی خۆراسان و قارن به چل هه زار تورکه وه ه یژشی بۆ ه یئنان، عهبدوللای حازمی سوله می-یش به چوار هه زار سه ربازه وه به ره نگاریان بوویه وه، له پێشدا شه ش سه د سه ربازی نارد بۆ یان و فه رمانی پێ کردن نوکی په مه کاریان وه کو مه شخه ل ناگرین بکه نه و له نیوه شه ودا په لاماریان به دن، شه وئ په لاماریان دان و ژله ژاندنیان و مه شغو لیان کردن، عهبدوللای کورپی حازمیش له ملا و له ولا وه حاته ی موشریکه کانی دا نه وانیش زهنده قیان چو و رایان کرد، مو سلمانان دوا یان که وتن و کوشتاریان کردن، ته نه ات قارنیش کوژرا و که نیزه ک و سامانیکی بی شوماریان ده ست که وت، پاشان

^۱ تاریخ الطبری (۳۱۹/۵).

^۲ البداية والنهاية (۱۶۷/۷).

عه‌بدوللای حازم مژده‌ی گه‌یاند به عه‌بدوللای عامر نه‌ویش ده‌ستخۆشی لی کردو کردی به سه‌رۆکی خۆراسان^(۱).

ئابهم شێوه‌یه ئیمامی عوسمان پوویه‌پرووی یاخی بووه‌کانی خۆره‌للات بوویه‌وه‌و فتوحاتی په‌ره‌ پێداو هێرشی دوزمنان زیانی نه‌گه‌یاند به‌ باهووی موسلمانان و هیممه‌تی خه‌لیفه‌ی نه‌روشانده‌، چونکه‌ که‌له‌ پیاوی ئەم گۆره‌پانه‌ بوو، لی‌پراو به‌ هه‌لۆیست بوو به‌ خێرای کاره‌کانی تاووتووی ده‌کردو به‌ سانایی فریای ده‌که‌وت و به‌ گوێزه‌ی لی‌هاتوویی کاره‌کانی دابه‌ش ده‌کرد، وه‌کو له‌ رووداوه‌ ریزکراوه‌کانی میژووی ته‌به‌ری و نیبن و که‌سیرو یه‌علادا ده‌رکه‌وتوو، بینگومان به‌ هه‌لبژاردنی قایدی شیوا و به‌رنامه‌ی سفت ئەم سه‌رکه‌وتنه‌ به‌دی هاتون، سه‌ختی و ناسۆری جیهاد له‌ ئاراسته‌کردنه‌که‌یدایه‌، که‌ چۆن پلانی گونجاری بۆ دابنریت و رێگه‌ له‌ ناشویه هه‌مه‌جۆره‌کان بگیری‌ت، سه‌یره‌که‌ین چاره‌سه‌ری زۆربه‌زۆری کۆسپ و ته‌گه‌ره‌کان که‌وته‌ زه‌مانی ئیمامی عوسمان، نه‌ویش به‌ زانیاری وردو هیممه‌تی لی‌زانی و خێرای و هێزی که‌سایه‌تی و به‌رچاوپرونی پوویه‌پرویان بوویه‌وه‌، پاش خودای گه‌وره‌ ئیمامی عوسمان گه‌وه‌رتترین فه‌زلی هه‌یه‌ له‌ رێکخه‌ستنی بنه‌ماکانی خه‌لافه‌تدا سه‌ره‌پای ئەو هه‌موو نا‌په‌حه‌تی و ژاوه‌ژاوه‌ی دوا‌ی شه‌هیدبوونی ئیمامی عوممه‌ر هاته‌ ئاراوه‌، به‌روبوومی هه‌لۆیسته‌ جوانه‌کانی ئیمامی عوسمان ئەمانه‌ بوون:

- ۱- هێنانه‌ هێلی یاخیبووه‌کان و گێڕانه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی خه‌لافه‌ت بۆ ناویان.
- ۲- زیاده‌کردنی فتوحاتی ئیسلام له‌ شاره‌کانی پاشکۆی یاخیبووه‌کان بۆ ئەوه‌ی دیواریک دروست بکه‌ن له‌ چواره‌وریان و جاریکی تر سیخوره‌کان ئاژاوه‌ نه‌نێنه‌وه‌.
- ۳- دروستکردنی چه‌قی دادگا هه‌تا موسلمانان وه‌کو په‌رژین خه‌لافه‌تی ئیسلامی بته‌ننه‌وه‌.

ئایا ده‌کریت ئەم هه‌موو فتوحاته‌ پان و به‌رینه‌و ئەم سیاسه‌ته‌ پر‌داناییه‌ که‌ له‌ هه‌رێمه‌کاندا به‌رپای کردوو به‌ لاوازی و بی‌توانایی و پارایی نه‌نجام درا‌ییت^(۲)، وه‌کو ئەو

^۱ المصدر نفسه (۱۶۷/۷).

^۲ تحقیق موافق الصحابة (۴۰۸/۱، ۴۰۹).

كهسانه‌ی كه تۆمه‌ت و پرۆپاگه‌نده ده‌دهنه پال ئيمامى عوسمان و ده‌ستيان گرتووه به
كلكى رېوايه‌ته‌كانى رافى و شيعه‌و پرۆژه‌لاتناسه‌كانه‌وه‌و پرېياز به‌ته‌كه‌ى نه‌وانه‌يان
گرتووه به‌ر.

پازده‌يه‌م: كى رابه‌رايه‌تى فتوحاته‌كانى خۆره‌ه‌لاتى كردووه؟

له سهرده‌مى ئيمامى عوسماندا (ئه‌حنه‌فى كورپ قه‌يس) رابه‌رى هه‌ره مه‌زنى
فتوحاتى خۆره‌ه‌لات بوو، وام به‌باشزانى تيشك بجه‌مه سه‌ر ژيانى هه‌ندى له رابه‌رانى
سه‌رده‌مى ئيمامى عوسمان، چونكه ئيمه باسى رزگار كردن ده‌كه‌ين، ده‌بى باسى
رزگار كه‌ره‌كانيش بكه‌ين، له‌وه‌رماندانه‌ش ئه‌حنه‌فى قه‌يسمان هه‌لبژارد.

١- ره‌چه‌له‌كو كه‌سو‌كارى

ناوى (ئه‌حنه‌فى كورپ قه‌يسى كورپ مه‌عاويه‌ى كورپ حوصه‌ينى كورپ حه‌فصى
كورپ عوباده‌ى ته‌ميميم)يه، ده‌شئين ناوى (سه‌خره)^(١) دايقى ناوى هه‌ببهبه‌ى كچى
عه‌مرى كورپ قورتبى باهيليه‌يه^(٢)، دايقى خوشكى ئه‌خته‌مى شه‌جعه‌نه، ئه‌حنه‌ف زۆر
جارى شانازى به‌م خاله‌يه‌وه ده‌كرد، ده‌يوت (كى خالۆى وه‌كو خالۆى منى هه‌يه؟)^(٣).

٢- ژيانى

ئه‌حنه‌ف يه‌كيتكه له تابيعيه مه‌زنه‌كان و يه‌كيتكه له شكۆداره‌كان و پياويكى
قسه‌پۆشتو ماقولئ هۆزه‌كه‌ى بووه^(٤) و سه‌ردارى خه‌لكى به‌سه‌ر بووه^(٥)، لای سه‌رجه‌م
جه‌ماوه‌ر جينگه‌ى متمانه بووه‌و يه‌كيتكه بووه له ژيرو هه‌لكه‌وتووه‌كان و خاوه‌ن دين و
ئاوه‌زابووه زانايه‌كى زمان پاراو بووه^(٦)، كه‌له‌پياويكى له‌سه‌ر خۆ ليزان بووه به نه‌رم و
نيان ناسراوه، به‌لكو نه‌ونه‌ى شيعرى شاعيران بووه پتيان هه‌لداوه‌و وتوويانه:

^١ جهرة انساب العرب ص(٢١٧).

^٢ قادة فتح السند و افغانستان، محمود خطاب، ص(٢٥٨).

^٣ جهرة انساب العرب ص(٢١٢).

^٤ قادة فتح المسند و افغانستان ص(٢٥٨).

^٥ الاصابة (١٠٣/١).

^٦ قادة فتح المسند و افغانستان ص(٣٠٤).

چاوه‌كان كه ئه‌بنو قه‌يس ده‌بينن

له‌شه‌رما ده‌ترسنو سه‌رداده‌نه‌وینن

خالییدی کوری سه‌فوان له‌ باره‌ی نه‌حنه‌فه‌وه ده‌لێ: "نه‌حنه‌ف له‌ پیاوماقوڵی رای ده‌کرد، که‌چی پیاوماقوڵی به‌شوین نه‌ودا رای ده‌کرد" (۱).

هه‌ندیک له‌ ئاکارو ره‌فتاره به‌پێژه‌کانی ده‌خه‌ینه‌ پوو:

۱- هه‌یمنو له‌سه‌خۆیه‌که‌ی

پیاویکی له‌سه‌ر خۆو هه‌یمنو بووه‌و نمونه‌ی ئارامگری بووه‌، پرسیاریان لێ کرد له‌سه‌ر خۆی چیه‌؟ وتی: قبول کردنی زه‌لیلییه له‌گه‌ڵ سه‌بردا هه‌رکاتیک خه‌لکی سه‌رسام بایه له‌ هه‌یمنیه‌که‌ی ده‌یوت: نه‌وه‌ی له‌ ناخی ئه‌وه‌دايه له‌ ناخی مندا نییه‌، به‌س ئارام گرتن ده‌زانم، نه‌وه‌نده له‌ قه‌یسی کورپی مینقه‌رییه‌وه (۲) فیری له‌سه‌رخۆی بووم له‌ هیچ که‌سیکی تره‌وه‌ فیر نه‌بووم، برازا که‌ی بکوژی کوره‌که‌ی هه‌ینایه به‌رده‌می نه‌حنه‌فی قه‌یس به‌ که‌له‌پچه‌کراوی بۆ نه‌وه‌ی تۆله‌ی لێ بکاته‌وه‌، قه‌یس وتی: بۆ نه‌م گه‌نجه‌تان به‌ستوه‌ته‌وه‌، پاشان رووی کرده‌ گه‌نجه‌که‌و وتی: کاریکی زۆر خراپت کردوه‌و ژماره‌ی خزمه‌کانت که‌مه‌کردوه‌و هه‌یزی خۆت لاواز کردوه‌و دلی دوژمنت خۆش کردوه‌و، ناله‌باریت به‌رانبه‌ر هه‌وزه‌که‌ت کردوه‌و، پاشان وتی "ریگه‌ی بۆ چۆلکه‌ن با پروات بۆ لای دایکی کوژراوه‌که‌و خۆینی کوره‌که‌می لێ بسینن، نه‌مه‌ زۆر داماهه‌، پاشان بکوژه‌که‌ به‌ره‌للا کردو رویشت، قه‌یس خۆی ته‌نگه‌تاو نه‌کردو لۆچ نه‌که‌وته‌ ناوچای (۳).

پیاویک وتی: به‌ نه‌حنه‌ف (فیری هه‌یمنیم بکه‌)، وتی: (هه‌یمنی بریتییه له‌ زه‌لیلی، ئایا خۆت ده‌گری له‌سه‌ر زه‌لیلی؟ من خۆم هه‌یمن نیم، به‌لام خۆم کپ ده‌که‌مه‌وه) (۴)، هه‌ر له‌ باره‌ی هه‌یمنیه‌وه‌ پیاویک جینیوی ده‌دا به‌ نه‌حنه‌ف نه‌ویش بیده‌نگی راگرت، پیاوه‌که‌ دووباره‌ی کرده‌وه‌ هه‌تا سێجار نه‌م هه‌ر بیده‌نگ بوو، پیاوه‌که‌ وتی: چه‌ند گه‌مه‌یه

^۱ المصدر نفسه (۳۰۴).

^۲ الاستعاب (۱۲۹۴/۳).

^۳ زفيات الاعيان (۱۸۸/۲).

^۴ قادة فتح السند وأفغانستان ص (۳۰۶).

ته شهه کانی منی تیا مه وجوده بۆیه ناتوانی وه لآمم بداتهوه، نه حنهف وتویه تی ههر کهسی له سهه تانهیه که نارام نه گری با چاک بزانیته چه ندین تانهی تری بهرگویی ده کهوی، قینی که پهنگ بدهیته وه زۆر له وه باشتره بکهویته له وه خهسته، وه هیمنی و له سهه رخۆیه کهی سهه باری تواناو هیزبووه نه که لاوازیی و بی دهسه لاتی بیته، له ههندی جاردا شهه پری گپاوی کردووه، جارێکیان پیاوی که پیتی وت: نهی نه حنهف له سهه خۆیه کهت کوا؟ وتی: له لای خودای گهورهیه^(۱).

۲- ناوه زوو ژیرییه کهی

نه حنهف پیاوی کهی ژیرو سهه نگین بووه، وتویه تی: (ههر کهسی چوار رهوشتی هه بی نهو که له پیاوی تیره کهی خۆیه تی، ۱- گهر دیندار بیته دینه کهی پێگری خراپه ی لی بکات، ۲- ره چه له کی هه بی و پارێزگاریی لی بکات، به ناکاری جوان، ۳- ناوه زایه کی هه بی سهه ره شتی بکات، ۴- شهه رمی هه بی و بیگه رپینیتته وه)^(۲)، دیسان ده لئ: (عه قل باشتیرین هاوده مه، نه ده ب باشتیرین که له پوره هاوکاری باشتیرین نه رمو نیاییه)^(۳)، ده لئ: (هه رگیز باسی هیچ که سی کهم به خراپی نه کردووه له پاشمله)، کاتی ناوی که سی کیان بهردایه له لای دهیوت: (وازی لی بینن رزقی خۆی ده خوات و نا کامی خۆی تهواو ده کات)^(۴).

برازایه کی هه بوو ددانی ده نیشتاو هاواری ده کرد، نه حنهف وتی: (ماوه ی سی سآله چاوم نا زاری هه یه و باش نابینی لای کهس با سم نه کردووه و هاوارم نه کردووه)^(۵)، ده لئ: (ههر کهسی سهه ره گله ی کرد بیته له گه لآ به شتوازی خۆم وه لآمم داوه ته وه، نه گهر له سهه رو خۆمه وه بیته ریزم لی گرتووه نه گهر له خوار خۆمه وه بیته، سۆزم بۆی جولا وه به بهزه یی

^۱ المصدر نفسه ص (۳۰۶).

^۲ المصدر نفسه ص (۳۰۶).

^۳ تهذيب ابن عساكر (۱۹/۷).

^۴ المصدر نفسه (۲۱/۷).

^۵ المصدر نفسه (۱۶/۷).

بووم، له گه‌لێا نه‌گه‌ر هاوشانی خۆم بوویت به‌ هیمنی و له‌سه‌رخۆیی فه‌زلی خۆم داوه به‌سه‌ریا^(۱).

۳- زانسته‌کی

زانایه‌کی متمانه‌دارو بی‌خه‌وش و که‌م نوتق بووه له‌ نیمامی عومه‌رو عوسمانو عه‌لی و نه‌بو زه‌ر^(۲) فهرموده‌ی ریاویته کردووه، هه‌سه‌نی به‌سری و عوروه‌ی کورپی زوپی‌ریش فهرموده‌یان لێ ریاویته کردووه، له‌سه‌رده‌می مه‌عاویه‌دا یه‌کێک بووه له‌ شه‌رعزانه‌کان.

۴- داناییه‌کی

پیاویکی داناو پر حیکمه‌ت بووه و نامۆزگاریی به‌پێزی خه‌لکی کردووه، پرسیاریان لێ کرد (جوامیتری چییه؟) وتی: "له‌خودا ترسان و خۆگرییه"، ماوه‌یه‌ک بێده‌نگ بوو پاشان وتی: "گه‌ر که‌سی رۆخساری جوان بێ، به‌لام لێبوردنی نه‌بیته جوانییه‌که‌ی په‌ریشانه، باشرین ره‌وشت بۆ گه‌نج نه‌ویه، که له‌ خودا ترس و لێبورده بیته"^(۳).

هه‌روه‌ها ده‌لێ: "چله‌پۆیه‌ی په‌وه‌شته‌رزی له‌ شیوزای ناخاوتندا ده‌رده‌که‌ویته، گوته‌ن هیچ خێریکی تیا نییه هه‌تا کرده‌وی به‌دوادا نه‌یته، رۆخساری جوان به‌بی مه‌عریفه‌ت هیچی تیا به‌سه‌ر نییه، هیچ سامانی به‌بی به‌خشنده‌یی که‌لکی نییه، هاوپییه‌تی به‌بی وه‌فا سوودی نییه، شه‌رعزانی به‌بی ته‌قوا پا‌داشته‌ی نییه، خێرو سه‌ده‌قه به‌بی نه‌ته‌پاکی قبول نییه"^(۴).

ده‌لێ: "هه‌ر چاکه‌یه‌کم بۆ لوابیته له‌شوین و کاتی خۆیدا پێشوازییم لێ کردووه"^(۵)، ده‌لێ: "پێکه‌نینی زۆر سام و شکۆیی خاوه‌نه‌که‌ی ده‌بات، سوعبه‌تی زۆر جوامیتری خاوه‌نه‌که‌ی کال ده‌کاته‌وه، هه‌رکه‌سی ته‌شک به‌ هه‌رکارێکه‌وه بگری، نه‌وکاره ده‌بیته

^۱ قادة فتح السند وأفغانستان ص (۳۰۷).

^۲ طبقات ابن سعد (۹۳/۷).

^۳ المصدر نفسه.

^۴ تهذيب ابن عساکر (۱۹/۷، ۲۰).

^۵ البداية النهاية (۳۳۱/۷).

ناونیشیانی" ^(۱)، ده‌لئی: "نافرەت و چیشت دوورخەنەو له کۆرو کۆمەلمان، چونکه من پرمه لهو کهسهی که به‌ژنانی و ورگن ناسراوه، لای من جوامیتریه پیاو بتوانی خۆی بگری له حەنای خواردن و چیشت به‌تایبه‌تی ئەوکاتانە ی که حەزی لێیه‌تی و برسییه‌تی" ^(۲)، ده‌لئی: "گه‌وره‌یی مرۆڤ له‌وه‌دایه هاونیشینی ره‌شوروتەکان بێت، هه‌رکه‌سی له‌سه‌ر زمانی عامه‌ی خه‌لک نه‌بێته گه‌وره، به‌ زمانی که‌سانی یان تاقمی نابێته گه‌وره" ^(۳).

۵- زمان پارویه‌که‌ی

مرۆڤیکی خۆشخوان و شیرین که‌لام بووه ^(۴) جاریکیان وتاری ده‌داو گوتی: "پاش سوپاس و ستایشی خودای گه‌وره، ئە ی کۆمه‌لی تیره‌ی نه‌زدی و ربیعه ئیوه برای دینی ئیمه‌ن و له باواندا هاوبه‌شمان و برای پاسیتیمان له‌ره‌چه‌لەک و داها و مولکدا دراوسیمان و بۆ دوژمنان پشتیوانان، وه‌للاهی نه‌زدی به‌سه‌ره له ته‌میمی کوفه به‌ریز تره له‌لام، نه‌زدی کوفه له ته‌میمی شام به‌ریزتره له‌لام نه‌گه‌ر لیزگی هه‌سوودی له سنگتان هه‌لبێت بێگومانین سامان و دارایی ئیمه فراوانه بۆ هه‌ردولامان" ^(۵).

له راستیدا نه‌حەف قسه قوت و به‌لگه‌ روژن و مه‌نتیق زان بووه، جاریکیات هات بۆ سولحی کیشه‌ی خوین، دانیشتوان ده‌ستیان کرد به‌ گفتوگۆ و تیان دوو خوینی لی ده‌سیین، نه‌حەفیش وتی: نه‌م حوکمه ته‌نیا بۆخوتانه و نابێته بریاریکی گشتیی، پاشان بێده‌نگ وتی: "ئه‌و تۆله‌یه‌ی ده‌تانه‌وی من ده‌تان ده‌می به‌س شتیکتان پی ده‌لیم، خودای گه‌وره بریاریداوه خوینی له‌باتی خوینی، پیغه‌مه‌به‌ریش ﷺ به‌ هه‌مان شیوه یه‌ک خوینی داناوه، که‌چی ئیوه دوو خوین داوا ده‌که‌ن ئە ناترسن یه‌کی له ئیوه

^۱ وفیات الاعیان لابن خلکان ص (۱۸۷/۲).

^۲ وفیات الاعیان (۱۸۸/۲).

^۳ قادة فتح السند وأفغانستان ص (۳۰۹).

^۴ المصدر نفسه.

^۵ المصدر نفسه.

خوینێك برژینی و تۆلەتان لی بێهەزێ ئەو کاتە خەلکی لیتان خۆش ناییت هەتا ئەم دەستوورە خۆتان جێبەجێ نەکەن بەسەرتاندا؟ وتیان با بەیەك خوین واز بێنن" (۱).

جاریکیان ئەحنەف گوتی لە پیاویك بوو دەبوت نایەبە خەیاڵدا وەسفم کەن یان لۆمەم بکەن، ئەحنەف وتی: "بەراستی تۆ ئەرخەیانێ لەو گرتییە کە ماقولانی شەکەت کردووە" (۲).

۶- خۆنەویستی و نەتیجە

ئەحنەف هەرچی بۆخۆی پیتی خۆشبوایە بۆ خەلکیش پیتی خۆشبوو، تەنانەت ئەرکی خەلکی دەخستە سەرشانێ خۆی و لە چاکەو پیاوەتیدا دەروونی خۆی پاکژ کردبوو، بە پاکێ هەرەوێزێ کەسانی تری دەکرد، کاتی ئەحنەف هات بۆ لای ئیمامی عومەر لە شاری مەدینە ئیمامی عومەر خەلاتیکی پێشکەش کرد وتی: (ئەو ئەمیری ئیمانداران وەللاهی ئێمە بیابان و هەردمان نەبرێوە شەو و رۆژمان نەچرێوە بۆ خەلات و دیاری، من ئاتاجم پیتی نییە)، بەم هەلویستە چاک و پاکێ ئەحنەف پتر بوو (۳).

۷- بەسپاردەبێهە

ئەحنەف بە سپاردەبوو، نمونەی سپاردەپارێزبوو، وەکو زووتر باسمان کرد کاتی برازاکی لەناشتەوایی ئەهلی بەلخدا بریکی زۆر قاپی ئالتون و زیو پارەو کەلوپەل و پۆشاکێ هێنایە بەردەستی، ئەحنەفیش پرسیاری ئەم شەمکانە کرد، برازاکی گەتوگۆکە بۆ گێرایەو (کە بەلخییەکان لە جەژنانە میهرەجانی خۆیاندا) (۴) بە دیاری هێناویانە بۆیان و ئەمیش بەترسو و لەرزەو گلی داوەتەو ناخۆ خەلاتە یان حەرام ئەحنەفیش پرسیاری لێکردن هەمان وەلامیان دایەو، وتی: (بێهەن بۆ خەمەتی رابەری گشتی لەشکرەکان، عەبدوللای کوری عامر بە جوانی بۆی باس بکەن)، عەبدوللای وتی: (ئەو ئەحنەف ئەمانە وەرگرە هێ تۆیە)، ئەویش وتی: (من پێیستم پیتی نییە)،

^۱ وفات الأعيان (۱۸۱/۲).

^۲ المصدر نفسه.

^۳ تهذيب ابن عساکر (۱۲/۷).

^۴ جەزنیکی فارسیەکانە.

نه‌حنهف زۆر قه‌ڵس بوو به‌ خه‌لات و ديارى ته‌نيا پشكى غه‌نيمه‌ى وه‌رده‌گرت و چاوبرسى نه‌بوو^(١).

٨- هياوشى و نه‌سپايه‌كه‌ى

نه‌حنهف زۆر هياوش و به‌نه‌سپايى بوو، ده‌ستى نه‌نه‌برده هه‌چ كارى هه‌تا هه‌زار لي‌كدانه‌وه‌ى بۆ نه‌كردايه، وتيان نه‌ى نه‌بو به‌حر تۆ خاوو هياوشى، وتى: (من ده‌روونى خۆم له‌سه‌ر سى شت راهي‌ناوه، كه‌ په‌له‌پروزيان بۆ بكه‌م، ١- نوێژ كردن كه‌ هاته‌پ يش دواى نه‌خه‌م، ٢- ناشتنى جه‌نازه له‌ كاتى خۆى نه‌سپه‌رده‌ى بكه‌م، ٣- به‌شودانى كچ نه‌گه‌ر كه‌سي‌كى هاوتاي خۆى هاته‌ خوازي‌ننى لى‌ى ماره‌ بكه‌م)^(٢).

٩- له‌خواترسان و خۆپاري‌زيه‌كه‌ى

نه‌حنهف نيم‌انداري‌كى له‌خواترس و خۆپاري‌ز بوو به‌ گورجى هاته‌ نامي‌زى نايىنى نيسلام و هۆزه‌كه‌يشى به‌ ري‌نمايه‌كانى موسلمانان بوون^(٣) نه‌حنهف ببوه بانگخوازه‌كانى به‌رايى به‌ نه‌وپه‌رى هيزو بزي‌وييه‌وه، له‌سه‌ر بي‌روباوه‌رى خۆى چه‌سپاوه‌بوو به‌تاييه‌تى له‌وكاته‌ى كه‌ زۆربه‌ى عه‌ره‌به‌كان له‌دواى كو‌جى پي‌غه‌مبه‌ر ﷺ هه‌لگه‌رانه‌وه، له‌ ژيانيدا به‌چاكي تي‌كو‌شاوه بۆ به‌رگري و بلاو كردنه‌وه‌ى په‌يامى نيسلام و له‌م پي‌ناوه‌دا سه‌خترين ناسۆرى چه‌شتوه، حه‌سه‌نى به‌سرى ده‌لى: (هه‌چ كه‌سي‌كم نه‌ديوه نه‌وه‌نده‌ى نه‌حنهف هيزاو به‌ري‌ز يي‌ت)^(٤)، نه‌حنهف ده‌لى: (عومه‌رى خه‌تاب ماوه‌ى سالى لاي خۆى گلي دامه‌وه له‌ شارى مه‌دينه‌و هه‌موو شه‌وو پو‌ژي‌ك سه‌ردانى ده‌كرد، هه‌چ كارو گوتاري‌كى خراپى تيا به‌دى نه‌كردم)^(٥).

زۆر به‌ وردى تاقيكرايه‌وه له‌ پالاوتنى نيمامى عومه‌ر سه‌ركه‌وتنى به‌ده‌سته‌هنا، نيمامى عومه‌ر نوسراوي‌كى پيادا نارد بۆ نه‌ميري به‌سه‌ر^(٦) و نووسي‌بووى (نه‌حنهف

^١ قادة فتح المسند وأفغانستان ص(٣١٣).

^٢ طبقات ابن سعد (٩٦/٧).

^٣ شذرات الذهب في أخبار من ذهب - أبو فلاح عبدالحى (٧٨/١).

^٤ البداية والنهاية (٣٣١/٧).

^٥ قادة فتح المسند وأفغانستان ص(٣١٤).

^٦ المصدر نفسه (٣١٤).

به‌پێزو پیاوماقوڵی نه‌هلی به‌سه‌ریه‌و نه‌بو موسای نه‌شعه‌ری ناگادار کردبوو که راویژ له‌گه‌ڵ نه‌حنه‌فدا بکات بۆ کاره‌کانی و گوی بۆ قسه‌ی بگرتیت، نيمامي عومەر دواي سه‌رکه‌وتنه‌که‌ی رووبه‌روو پیتی وت: (تۆم تاقیکرده‌وه‌و هه‌لّم سه‌نگاندیت، جگه‌ له‌ چاکه‌کاری هیچی ترم تیا به‌دی نه‌کردی، بۆم ده‌رکه‌وت ناشکراکانت چاکه‌، تکا ده‌که‌م په‌نه‌انییه‌کانیشت وه‌کو ناشکراکانت بیت)^(۱).

به‌راستی نه‌حنه‌ف پیاویکی پاساڵ بوو، شه‌وانه‌ شه‌ونویژی ده‌کردو هه‌تا به‌ری به‌یانی ده‌گریا، په‌نجی ده‌خسته‌ سه‌ر چراکه‌ی و ده‌یوت به‌ نه‌فسی خۆی: (گه‌ر تۆ له‌سه‌ر ناگری نه‌م چرایه‌ خۆت پێ نه‌گیری ئیدی چۆن له‌سه‌ر ناگری پرکلبه‌ی دۆزه‌خ خۆت راده‌گرت؟!)^(۲). وتیان پیتی تۆ زۆر روژوو ده‌گرت گه‌ده‌ت ته‌نك ده‌بیت و بریندار ده‌بیت، وتی: من سازی ده‌ده‌م بۆ سه‌فه‌ریکی پر برسییه‌تی و دووردریژ^(۳)، نه‌حنه‌ف کرا به‌ سه‌رۆکی خۆراسان له‌کاتی شه‌ری فارسه‌کاندا، شه‌ویکی کرپوه‌ تووشی له‌شگرانی بوو هه‌موو سه‌ربازو پاسه‌وانه‌کانی خه‌تبوون هه‌ستا گه‌را به‌دواي ئاودا پیتی چوو به‌ چلیکدا خوین له‌ قاچی هات، هه‌رکۆلی نه‌دا هه‌ندێ به‌فری ده‌ستکه‌وت وردی کردو خۆی پێ شۆرد^(۴)، هه‌رکاتی لای چۆڵ بوايه‌ داواي قورئانی ده‌کرد، وه‌کو پێشی نانی خۆی، له‌ نزاکانیدا ده‌یوت: (ئه‌ی خودایه‌ نه‌گه‌ر لیم خۆش ببیت ئه‌وه‌ خۆت باشی لی‌ده‌زانی، نه‌گه‌ر سزاشم بده‌یت هه‌ر خۆت باشی لی‌ده‌زانی)، نزایه‌کی تری نه‌مه‌بوو: (ئه‌ی خودایه‌ دلناییه‌کی وه‌هام پێ ببه‌خشه‌ زه‌حمه‌ته‌کانی دونیام له‌لا ئاسان بکات)، جارێک جه‌نازه‌یه‌ک درا به‌لایدا، وتی: (زه‌حمه‌تی خودا له‌و که‌سه‌ی نه‌فسی خۆی ئاماده‌ ده‌کات بۆ روژکی ئاوه‌ها)^(۵)، وتویه‌تی (سه‌رم سوپرده‌میئن له‌و مرۆڤه‌ی که‌ دووجار به‌ بۆری میزدا هاتوه‌ که‌چی له‌ خۆی بابی‌یه‌و فیز ده‌کات)^(۶).

^۱ طبقات ابن سعید (۹۴/۷).

^۲ البداية والنهاية (۳۳۱/۷).

^۳ طبقات ابن سعید (۹۴/۷).

^۴ المصدر نفسه (۹۴/۷).

^۵ تهذيب ابن عساکر (۱۶/۷).

^۶ البداية والنهاية (۳۳۱/۷).

ئەم خالانە ھەندیک بوو لە ڕەوشتە دانسقەکانی ئەحنەف، کە ھەموو خەلکی خوشیان دەویست و متمانەیان پێی ھەبوو بە چاوی ڕێژەو تەماشایان دەکرد، بێگومان ئەم ڕەوشتانە لە ھەرکەسیکدا بۆخەملێ دەبیته خاوەن کەسایەتیەکی بەھێزو ناوی لە ھەموو کات و شوێنیکدا دەگەشتەو، زۆر بە دەگمەن زەمان دەبیته خاوەنی کەسایەتی و ھەکو ئەحنەف^(۱)، لە سەردەمی ئیمامی عوسماندا رابەری فتوحات بوو لە کاری فەرماندەیییدا سەرئەڵ بوو رزگارکەری ولاتانی خۆرھەلات بوو، لە نەخشەکیشان و دەرکردنی بریاری خێرادا سەرکەوتوو بوو لە پێشی پێشەوای لەشکریدا بوو، بەم ھیممەتە بەرزانە پلان و بریارە سەربازییەکانی دەرەکرد لە بواری کردەیییدا شوێنەواریکی کاریگەری بەجی ھێشتوو، چونکە لە کاتی بریاردا ئەوپەری توانای خۆی خستوو تە کارو راویژی کردوو بە دنیادییەکان، بەلکو شەوانە بە نەینی گەشتی کردوو بەناو سەربازەکانداو گوئی گرتوو لە راوچوونیان ئەگەر بۆچونیک شیاوی بەرگویی بکەوتایە دەستبەجی کاری پێدەکرد، گرنگ نەبوو بەلایەو ھیکمەت لە چ دەفریکدایە، ئەم فەرماندەییە لەسەردەمی ئیمامی عوسماندا بە ئاوەزوو بە شمشیرەکی پیکەو دۆزمنی دەشکاند، سەکۆیەکی مەزنی گرتبوو لە دلیری و بۆیری، چەندین جار خۆی ئیشکی دەگرت بۆ ئەوێ سەربازەکانی بە ئاسوودەیی بۆخەون زۆر بەھەردار بوو لە خۆشاردنەویدا، خۆی و لەشکرەکی لە زۆر ناسۆری و نارەحەتیەک لاداو^(۲).

ئەحنەف پیاویکی مەزن بوو لە پیاوہەکانی ئوممەتی ئیسلام، ئومەتیک بوو لەناو پیاوانداو سەرۆک و رابەری ئەھلی خۆرھەلات بوو، وەکو ئیمامی عومەر پێی دەوت تۆ گەوہرو سەرۆکی^(۳).

باسی ئەحنەف درێژە پێدرا، بەلام شایانیەتی، چونکە جوان مەردیکە لەفەرماندەکانی فتوحاتی سەردەمی ئیمامی عوسمان و یەکیک بوو لە ریکخەرانێ ژیانی سەردەمی خەلیفە سییەم، قوربەسەری ئەوانە تیرەلارو و تیرەکانیان دەگرنە خەلافەتی ئیمامی عوسمان و فەرماندە سۆرشیگێرەکانی، بۆ نمونە ئەحنەف.

^۱ قادة فتح السند وأفغانستان، ص (۳۱۶).

^۲ المصدر نفسه (۳۲۰).

^۳ المصدر نفسه (۳۲۲).

باسی دووهم: فتوحاته‌کانی شام

یه‌که‌م: فتوحاتی‌ه‌بیبی‌کۆری‌مه‌سه‌مه‌دی‌فه‌هری

وه‌کو‌پیشتر باس‌مان کرد له‌ سه‌ره‌تای ده‌سته‌کاربوونی ئیمامی عوسماندا رۆمه‌کان مرخیان له‌ موسولمانان خۆش کردبوو به‌ ئاپۆزایه‌کی زۆره‌وه‌، بۆیه‌ ئیمامی عوسمان نامه‌ی نووسی بۆ وه‌لیدی کۆری عه‌قه‌به‌ که‌ یارمه‌تی برائینی شام بدات، ئه‌ویش به‌ هه‌شت هه‌زار سه‌رباز یارمه‌تی دا به‌ قیاده‌یی سه‌لمانی کۆری ره‌ببعه‌ی باهیلی، توانییان زه‌فه‌ر به‌ رۆمه‌کان به‌رنو ده‌ریانکه‌ن له‌ خاکی خۆیان هه‌ندیکیان ده‌سته‌سه‌ر کردو ده‌سته‌که‌وتیان لێ گرتن، جاریکی تر رۆمه‌کان له‌ گه‌ل تورکه‌کان گه‌له‌کۆمه‌یان کرد بۆ لێدانی موسولمانان له‌ تۆله‌ی ئه‌رمینییه‌دا که‌ موسولمانان فه‌تھیان کردبوو، هه‌بیبی مه‌سه‌مه‌ش پلانی بۆ داوه‌که‌ی دوژمنان دا‌رشتو شه‌و چوو سه‌ر (مروییانی) سه‌رکرده‌یان کاتێ خێزانه‌که‌ی هه‌بیب ئه‌م نه‌خشه‌یه‌ی بیست وتی: به‌لێنی چیت داوه‌؟ هه‌بیب وتی: یا سو‌رادیقه‌ی مروییانی یان به‌هه‌شت.. که‌ شه‌و داها‌ت چوو سه‌ر مروییانی سه‌رکرده‌ هه‌ینایه‌ ده‌ر، پاشان ژنه‌که‌ی خه‌به‌ری بوویه‌وه‌ سه‌یرکا می‌رده‌که‌ی له‌ ماڵ نه‌ماوه‌، هه‌بیب تیکۆشانه‌کانی به‌رپیکۆپیکێ ئه‌نجامداوه‌ سه‌رکه‌وتنی له‌ ناوچه‌کانی ئه‌رمینییه‌و ئازربایجان به‌ سو‌لج و به‌ کوش‌تار به‌ ده‌ستی هه‌یناو^(١)، هه‌بیب یه‌کێکه‌ له‌ فه‌رمانه‌ ده‌یاره‌کانی شه‌ری ئه‌رمینییه‌و بیزه‌نتینییه‌کان و له‌ خه‌باتیدا سو‌پایه‌کی زه‌به‌لاحی دوژمنی تیکۆپیک شکاندوووه‌ بری قه‌لاو شاری گه‌وره‌ی رزگار کردوووه‌، هه‌روه‌ها غه‌زای شه‌ره‌نگیزه‌کانی عێراقی کردوووه‌، وه‌ له‌ ده‌قه‌ری رۆمدا کۆمه‌لێ قه‌لا‌ی رزگار کردوووه‌^(٢)، وه‌کو شمشان و مه‌لاتیه‌.. هه‌تد.

له‌ سالی (٢٥) کۆچی مه‌عاویه‌ش غه‌زای رۆمه‌کانی کرد هه‌تا (عه‌موریه‌)ی گرت واته‌ ئه‌و قه‌لا‌یه‌ی که‌ ده‌که‌وتیه‌ نێوان ئه‌نتاکییه‌و ته‌رتوسه‌وه‌، له‌وێدا کۆمه‌لێک له‌ خه‌لکی شام و جه‌زیه‌ی ئه‌سیر کرد، له‌ هاوینی داها‌تووشدا قه‌سی کۆری حوری

^١ الدولة الإسلامية في عصر الخلفاء الراشدين - حمد شاهين، ص(٢٥٢).

^٢ حروب الاسلام في الشام في عهد الخلفاء الراشدين - محمد أحمد باشميل ص(٥٧٧).

عهبهسی غهزاکانی تری رۆمیهکانی کردو دواى شهپر ههندئ قهلاى نزیکى نهتاکیهی
رووخاند، بۆ شهوی به کهلکی رۆمهکان نهیهت^(۱).

دووهم: یهکهمین کهسی که مۆلهتی شهپری دهرياییدا نیمامی عوسمان بوو

کاتێ مدهاویهی نهبی سوفیان نهگیری شام بوو، پرووی نا له نیمامی عومهر و
پیداگری کرد. که شهپری دهريایی بکات. لهگهڵ رۆمهکان، چونکه زۆر نزیکن له شاری
حیمصهوه تهناوت گوندهکانی حیمص گوێیان له وهپهی سهگ و قوقهی کهلهشیر
رۆمهکانه، دهیویست نیمامی عومهر رازی بکات، شهویش نوسراویکی نووسی بۆ
عهمری کۆری عاص داواى لێ کرد باسی بارودۆخی دهرياو دهريوانی بۆ بنووسیت،
نیمامی عومهر نووسیبووی له بارهی دهرياهه من دهروم کینگل دهخوات، عهمریش
بۆی نوی (من شهوهندهی دهزانم دروستکراویکی بچوک، که مرۆقه سواری
دروستکراویکی گهوره دهییت، ههركه چوه ناوی دلێ پهل پهل دهییت، وهختی
ئهزئه کیدا بچێ عهقلی لادهچێ، له دهريادا متمانهکه دهیتهوه گومان زۆر دهییت شه
مرۆقه وهکو کرمی به پیره داریکهوه بێ ئاوههایه نهگه نهملاولا بکات نغرو دهییت،
نهگه پهرییهوه نهبلهق دهییت).

ئهم وهلامه وای کرد له نیمامی عومهر شهپری دهرياهه بکات و نووسی بۆ
مدهاویه (نهخیر سویتند بهو کهسهی موحهمهدی بهراستی ناردوه هیچ موسلمانێ
ناخمه ناو دهرياه، وهلاهی تاکه موسلمانیکم له ههموو کولورو گهنجینهی رۆم لهلا
بهپزتره، وریابه پێشنیاری کاری وام لا مهکه، خۆت باشدهزانی چهندین جار داواى ئهم
کارهم لێ کراوه بهلام ریگهم نهداوه)^(۲)، ئهم خواسته له ناخی مدهاویه دا هه
دهرنهچوو بوو سههرپای تالای رۆمهکان که دههات به روویداو زۆر مدهبهستی بوو
شارهکانیان فتهت بکات، بۆیه له خهلافهتی نیمامی عوسماندا مدهاویه پێشنیارهکی
جاریکی تر خسته بهریاس و لیکۆلینهوه لای نیمامی عوسمان، شهویش وتی: (خۆت
شاهیدی نیمامی عومهر چۆن وهلامی دایتهوه له بارهی شهپری دهرياه)، جاریکی تر

^۱ الدولة الإسلامية في عصر الخلفاء الراشدين، ص(۲۵۳).

^۲ تاريخ الطبري (۲۵۸/۵).

نوسراویکی نووسی بۆ ئیمامی عوسمان و باسی ئاسان پەڕینه‌وه‌ی ده‌ریای بۆ کرد بۆ قوبروص، ئه‌ویش نووسی (نه‌گهر خاوخیزانه‌که‌ی خۆت ده‌خه‌يته ده‌ریاوه ئه‌وا مۆلّه‌تت ده‌ده‌م شه‌ری ده‌ریایی بکه‌یت نه‌گینا نابۆ بچيته ناوی و بپه‌ریته‌وه)^(۱).

هه‌روه‌ها ئه‌م مه‌رجه‌شی بۆ معاویه دانا (هیچ سه‌ربازێك نه‌بات به‌ خۆشی خۆی نه‌بیت و ئازادی رایان بدات،) پاشان ئه‌وانه‌ی که‌ حه‌زه‌که‌ن تیروپشکیان بۆ بکات، یه‌ك سه‌رباز هه‌لنه‌بژیری به‌ که‌یفی سه‌ربازه‌که‌ نه‌بێ،) کاتێ معاویه وه‌لامه‌که‌ی به‌ده‌ست گه‌یشت ده‌ستی کرد به‌ پەڕینه‌وه‌ به‌ره‌و قوبروص^(۲) و خه‌لکی قه‌راغ ده‌ریای ناگادارکرده‌وه‌ که‌ به‌لامه‌کان ئاماده‌باش بکه‌ن و نزیکه‌ی رۆخی ده‌ریای بکه‌نه‌وه‌ به‌تایبه‌تی بۆ قه‌راغی قه‌لای عه‌کا، بۆ ئه‌وه‌ی بپیتته‌ هه‌وارگه‌ی مانه‌وه‌ی سه‌ربازه‌کان، به‌م چه‌شنه‌ معاویه که‌سی به‌تۆبزی نه‌برد و سوپایه‌کی گه‌وره‌ی کرده‌ ئه‌و به‌روه‌ بۆ شه‌ر کرد^(۳)، ئه‌م کرداری پەڕینه‌وه‌ به‌لگه‌و نمونه‌یه‌ که‌ موسلمانان دوونیای له‌زه‌ته‌کانی دنیا له‌لایان بیبایه‌خ بووه‌، هه‌رگیز بۆی نه‌کۆشاون، هه‌رچه‌نده‌ ده‌رگاکانی دوونیایان به‌ ته‌واو لێ کرابوه‌وه‌و نازو نيعمه‌ته‌کانی رۆابوو به‌سه‌ریاندا، چونکه‌ وا گۆشکرا‌بوون، که‌ نازو له‌ زه‌ته‌کانی خودای گه‌وره‌ باشتر و به‌رده‌وامتره‌ تا ه‌ی دنیا، ئه‌م شانه‌ بۆ سه‌رخستنی ئیسلام و به‌رباکردنی دادوه‌ری و بلاوکردنه‌وه‌ی په‌یامی چاکسازی دروست کرابوون و هه‌ل‌بژێردرا‌بوون و به‌ راشکاوی دینیان جیبه‌جی ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی دوژمنان کو‌یرایی به‌سه‌ر چا‌یاندا بێت، بیرو‌روایان وابوو ناوه‌پۆکی ئه‌م په‌یامه‌ راست و دروسته‌ بریتیه‌ له‌ تیکۆشان له‌ پیتناو به‌ده‌سته‌پێنانی ره‌زامه‌ندی خودای گه‌وره‌دا، خۆ ئه‌گه‌ر که‌مه‌تر خه‌میه‌کیان کردبایه‌ له‌ گه‌یاندنی ئیسلامدا ته‌مه‌ل‌ییان کردبایه‌ به‌بێ ه‌ۆ، خودای گه‌وره‌ سه‌ربه‌زری دو‌نیای لێ ده‌سه‌ندنه‌وه‌و له‌ رۆژی په‌سلانیشدا له‌ پاداشت بپه‌یبه‌شی ده‌کردن، بۆیه‌ له‌م ئه‌رکه‌ پیرۆزه‌دا کپه‌رکێیان ده‌کردو له‌ پیشی معاویه‌وه‌بوون. پێده‌چۆی فەرموده‌که‌ی ئومو حه‌رام له‌ دلی معاویه‌دا گه‌شه‌ی کردبێ و له‌ نه‌ندیشه‌یاندا ره‌نگی دابپه‌ته‌وه‌و پالێ پتوه‌ نابیت بۆچونه‌ ناو ده‌ریاو غه‌زاکردن و به‌

^۱ الادارة العسكرية في الدولة الإسلامية (۵۳۸/۲).

^۲ المصدر نفسه (۵۳۸/۲).

^۳ جولة تاريخية في عصر خلفاء الراشدين، ص (۳۵۸).

موعجیزه‌ی فەرموده‌کە‌ی پێغه‌مبەر ﷺ ئەم غەزایەش کەوتە کۆتایی زستانی سالی بیست و هەشتی کۆچی بەرامبەر (٦٤٩) زاینی^(١)، بەم چەشنە موسلمانان لە شامەو بەرو قوبروس چوون و لە مینای عەکا دابەزین و ئومو حەرام کەوتە خواریو ملی شکاو مرد^(٢) لە دورگە کە ناشتیان، مردنە کە‌ی بوو بە ناوێشانێ ئەو فیداکارییە‌ی کە موسلمانان بۆ بلاوکردنەو‌ی ئیسلام بەخشییان، تا ئیستاش گۆرە‌کە‌ی دیارەو پیتی دەوتری (گۆری نافرەتە راسالە‌کە)^(٣).

پیشی ئەم غەزایە مە‌عاویە کۆبونەو‌ی کرد بە هاو‌ە‌لانو راویژی کرد بەم کە‌لە‌پیاوانە (ئەبو ئەیبوی خالیدی زەیدی ئەنصاری، ئەبو‌ە‌ردا، ئەبو‌زە‌ری غیفاری، عوبادە‌ی کوری صامت، وانسیلە‌ی ئوسقوف، عەبدوللای کوری بوشری مازنی و شە‌دادی کوری ئەوس و میقدادی ئەسو‌ە‌و کە‌عبی حیرو جوبەیری کوری ئەفیر)^(٤)، هەنگاوی یە‌کە‌م نامە‌یان نارد بۆ خە‌لکی قوبروس و بۆیان رۆشنکردنەو‌ە کە ئی‌مە بۆ دە‌ستبە‌سەرگرتنی دورگە‌ی قوبروس غە‌زاتان لە‌گە‌ڵ ناکە‌ین^(٥)، بە‌لکو دە‌مانە‌وی بانگهێشتتان بکە‌ین بۆ ئایینی خودا و پاراستنی سنووری ولاتی ئیسلام لە شامدا، هەروە‌ها بێ‌زە‌تییە‌کان ب‌نە‌کیان لە ناوچە‌ی ئی‌و‌ە‌دا داناو‌ە‌ لە کاتی لە‌شکرکێشیدا لای ئی‌و‌ە‌ پشوو دە‌دە‌ن و خە‌لکی ئی‌و‌ە‌ش لە‌گە‌ڵ خۆیان راپێنجی شەر‌ دە‌کە‌ن، بە‌م چە‌شنە ئی‌و‌ە‌ هە‌رە‌شە‌ن بۆ ولاتانی شام و مە‌ترسیتان لی‌ دە‌کری، کە‌واتە ئە‌گەر موسلمانان لە بێ‌و‌ە‌ی دورگە‌کە‌تان دڵ ئارام نە‌بن و نە‌تان خە‌نە ژێر رکێفی خۆیان ئە‌وا دە‌بنە خنجرێکی ژە‌هراوی لە پش‌تیانە‌و‌ە^(٦).
لە وە‌لامدا دانیش‌توانی دورگە‌کە‌ تە‌سلیمی ئیرادە‌ی شۆ‌ر‌ش‌گێ‌رە‌کانی ئیسلام نە‌بوون و ولاتی خۆیان خامۆش نە‌کرد، بە‌لکو خۆیان لە قە‌لاکانیان قایم کرد و رووبە‌روو بوونە‌و‌ە‌یان

^١ المصدر نفسه.

^٢ البداية والنهاية (١٥٩/٧).

^٣ جولة تاريخية في عصر خلفاء الراشدين، ص (٣٥٩).

^٤ المصدر نفسه.

^٥ المصدر نفسه.

^٦ المصدر نفسه.

هه‌ڵب‌دارد، چونکه چاره‌پوانی رۆمه‌کان بوون به‌رگریان لێ بکه‌ن و پشتیوانیان لێ بکه‌ن^(١).

سینیه‌م: خۆیه‌ده‌سته‌وه‌دان و سولج کردن

موسڵمانان به‌ره‌و پایته‌ختی قوبروس که (قوسته‌نتینییه) یه‌ ملیان ناو له‌ چه‌ند کاژیریکی که‌مدا ناب‌لو‌قه‌یاندا، به‌لام خه‌لکه‌که‌ی داوای سولحیان کرد نه‌وانیش پازی بوون و چه‌ند مه‌رجیکیان بۆ دانان له‌ به‌رامبه‌ر مه‌رجه‌کانی نه‌واندا مه‌رجی قوبروسییه‌کانیش نه‌وه‌بوو که موسڵمانان داوایان لێ نه‌که‌ن به‌رانبه‌ر رۆمه‌کان شه‌ر بکه‌ن، چونکه چاریان ناکه‌ن و له‌ گۆزپیان نایه‌ن، به‌لام مه‌رجی موسڵمانه‌کان نه‌مانه‌ بوو: ١- نه‌گه‌ر خه‌لکی دورگی قوبروس هێرشیان برده‌ سه‌ر دوژمن موسڵمانان له‌ سه‌ریان ناکه‌نه‌وه‌.

٢- موسڵمانان ناگادار بکه‌نه‌وه‌ له‌ جموجولێ رۆمه‌کان.

٣- سالانه‌ هه‌وت هه‌زارو دووسه‌د دینار بده‌ن.

٤- موسڵمانان له‌ ریگی دورگی قوبروسه‌وه‌ په‌لاماری دوژمنانی خۆی بدات.

٥- یارمه‌تی رۆمه‌کان نه‌ده‌ن و نه‌پینیان بۆ ناشکرا نه‌که‌ن، گه‌ر مه‌رامیان هه‌بوو له‌ داوی نه‌م سولحه‌ موسڵمانان گه‌رانه‌وه‌ بۆ ولاتی شام^(٢).

نه‌م هه‌لمه‌ته‌ سه‌لماندی که موسڵمانان له‌ شه‌ری ده‌ریاییدا به‌توانا و لێهاتوون، هه‌روه‌ها هه‌لیکی باشی ره‌خساند بۆ نه‌زماندی موجهیدان که له‌مه‌ودوا بچه‌ نیو شه‌ری ده‌ریاره‌وه‌ له‌ گه‌ڵ ولاته‌کانی چواره‌وری شامدا یان ولاتانی^(٣).

چواره‌م: عه‌بدوللای کورپی قه‌یس فه‌رمانده‌ی که‌شتییه ئیسلامییه‌کان بوو له‌ شامدا

معاویه عه‌بدوللای کورپی قه‌یسی هاوپه‌یمانی تیره‌ی فه‌زاره‌ی کرده‌ سه‌رده‌سته‌ی شه‌ری ده‌ریایی، ته‌ویش په‌نجای غه‌زای ده‌ریایی کرد، له‌ نیوان شاتییه‌وه‌ شافییه‌داو هیچ سه‌ربازیکی نغز نه‌کرد، ته‌نانه‌ت نه‌که‌وته‌ ناوه‌که‌ش و هه‌میشه‌ له‌ خودا ده‌پارایه‌وه‌ سه‌لامه‌تی و ناسوده‌یی بکاته‌ به‌شی سه‌ربازه‌کانی و به‌ ترسو بیمی ده‌ریا تاقییان نه‌کاته‌وه‌، خودای گه‌وره‌ش به‌دلی نه‌وی کرد.

^١ المصدر نفسه.

^٢ تاریخ الطبری (٢٦١/٥).

^٣ جولة تاریخیة فی عصر خلفاء الراشدين، ص (٣٥٨ - ٣٥٩).

جارێك خۆی به تهنها رۆشت بۆ نزیکێ دوژمن، بۆ کۆکردنەوەی زانیاری له ناوچهی (مهرفا)ی ولاتی رۆمهکان لهویدا سوالکهرهکانی مهرفای بهداماوی بیینی و به کزوماتی دانیشتبوون، عهبدوللا بهزهیی جۆشاو خێری پێکردن، ژنێك له سوالکهرهکان گهرايهوه بۆ گوندهکهی خۆی و وتی: به پیاوهکانی ناوایی دهنگوباسی عهبدوللا دهزانن؟ وتیان له کوێهه؟ وتی: له (مهرفایه)، وتیان: نهی دوژمنی خودا تۆ چۆن عهبدوللا دهناسی؟ نهویش ترساندی و توپههێ کردن وتی: ئێوه زۆر لهوه کهمترن عهبدوللا بترسی لێتان، نهوانیش به جاری خرۆشانو هێرشیان هێنايه سههه، نهویش ههتاتوانی درێغی له شهپرکردنیان نهکرد، بهلام عهبدوللا پێکرا، زۆری پێ نهچوو ترازوی شهپر بهودیودا ههستایهوه هاوهلانی عهبدوللا به لێشاو هاتن بهسهروکایهتی سوفیانی کورپی عهوهفی نهزدی، که جێگرێ عهبدوللا بوو تێک پرژان و بهشهپر هاتن، سوفیانیخ خۆش خۆش گالتهی به سهربازهکانی دهکردو تهشهری لی دهدان، بۆ نهوهی دهماخیان گهرمییته زیاتر ههلبچن، لهناکاو کهنیزهکهکهی عهبدوللا وتی: نهی هاوار عهبدوللا شههید بوو، سوفیان وتی: دهلێتی چی؟ وتی: دهلێم به تهوژم پهلاماریان بدن دادهمالترین، سوفیان بهبێ لوتبههزی وازی له نهخشهکانی خۆی هێناو چوه سههه پلانی تهوژم بردن و به جاری لهناویان بردن، موسولمانان لهو شههرههه تهزین و شههرهکه بووبه دوا ساتی تهمهنی عهبدوللاش^(١).

وترا بهو ژنهی که رۆمهکانی خرۆشانده سههه عهبدوللا، چۆن عهبدوللات ناسی؟ وتی: کاتی داوای خێرم لێکرد وهکو بازرگان وابوو، کاتی بهشی دام وهکو پادشا وابوو، تیگهیشتم نهمه عهبدوللای قهیسه^(٢).

خودای گهوره بهم چهشنه ویستی عهبدوللا بێگهیهنی به شههیدی و بۆیه دهرفهتی بۆ رهخساند لهم شههرههه شههید بێ و سومعهی موسلمانان له شههری دهرياییدا لهکهدار نهبیته، عهبدوللا خۆی به تاقی تهنیا کهوتبووه پههچوری دوژمن و سۆراغی دهکردن، بهلام نهو ژنه به وردی تهماشای کردو دههرکی پێکردو بوو به سیخوپی، له بیینی یهکهمههه روالهتی له بازرگانیکی ناسایی دهچوو، له دووهمههه وهکو پادشایهه دهستی

^١ تاریخ الطبری (٥/٢٦٠).

^٢ تاریخ الطبری (٥/٢٦٠).

دړبښه وه له و حالته دا هيمای سهر کرده کي و رابريه کي ناشکرا بو، هم ژنه د هيزاني هم فرمانده د وژمنه کاني خوي داغان ده کات و پياوړي چاونه ترسه، هم رابره سياسييه له گهل بېباوه رانيشدا نه و نه د دلقراوانو به خشنده بو هه تا خوي و باره گا کانيشي بو د وژمن ناشکرا کرد، بېگومان ويستي خودای گوره لم شه هيدسيه دا ده بو هر جيبه جي بېت، چونکه خودای گوره کردبوي به خه لاتي، رابهراني نيسلامي هم ميشه نموني هر بهرزيان به خودی خويان تو مار کردوه بو نه وي سهر که وتني بالا له سهر دهستي نه وان به دي بېت و گياني خويان به خت بکن، پيشه ننگي چاکه بو پاشينه کاني خويان، پروانه هم فرمانده جهر به زه به خودی خوي هه ستاوه به کو کردنه وي زانياري له باره د وژمنه وه نه ي کردوه به نرکي سهرشاني سهر بازه کاني و مه ترسي نه و هشي له ريگه دا بووه بکه وېته داوي د وژمنه وه گيروده بېت، که چي گه مدي به پوحي خوي کردوه، هه روه ها به م کاره ناوازيه ره وشته به رزه کاني نيسلامي نو اندوه، ته نانه له گهل ژنيکي بېباوه ري د وژمندا سهرمايه ي خوي پيداوه، که به نرخ ترين مالي دونيايه و مروؤ شانازي پيوه ده کات، پيشترش له گهل سهر بازو به رده سته کاني خويدا ته نک بووه به سؤز بووه، قهت توندوتيزو لووت بهرزه بووه و سهرزه نشتي هاوه لاني نه کردوه هه رگيز زوير نه بووه لييان، هه رکاتي قسه يه ک دلگراي کرد بېت گهش بين بووه، دلنيا بووه ته مومؤ هه رده ره وېته وه، هه رگيز نه و نه د خوي فهرزه نه کردوه به سهر سهر بازه کانداو نه وانيش کاره کان گندهل بکن و گزي لي بکن، هه روه ها سوفيانی جيگريشي فرمانده يه کي چاک و ليها تو بووه، نه و بابته ش که لا قرتي کردوه به سهر بازه کاني به پيوستي زانيوه بو هاندان و خيزدانيان، هه روه ها تازه به تازه بيووه سهر له شكريان و نرکي سهر بازي گرتبوه نه ستؤ ده بوو گوړو تينپکيان به بهر دا بکات و غيره تيان بچو شيني.

همروه‌ها سوفیان له‌وه‌رگرتنی قسه‌ی حه‌قدا فیزی نه‌کردوه کاتئێ که‌نیزه‌که‌که‌ پیتی و‌ت نه‌و پلانه‌ بگره‌به‌ر که‌ نه‌میره‌که‌مان (عه‌بدوللا) ده‌یگرته‌ به‌رو پیاده‌ی ده‌کرد. سوفیان به‌بی لوتبه‌رزی به‌ قسه‌ی کرد، هه‌رچه‌ند رای که‌نیزه‌یه‌که‌ بوو نه‌م گوێگرته‌، نمونه‌یه‌که‌ له‌ خۆنه‌ویستی و‌ساده‌یی نا‌کاریکی په‌سه‌ند له‌ توێژی یه‌که‌می ئیسلامدا به‌م ره‌وشته‌ جوانانه‌ فتوحاته‌کان به‌رقه‌راربووه‌ فهرمانده‌کان له‌ ئیداره‌ی و‌لاتدا سه‌رکه‌وتنیان

به دهست هیناوه، ماشه لالا له نهوه کانی جیلی یه کهم، شۆره تیان تاکوی چووه، دورترین رینگه بریوه و چهنده ها مله پوری سه رزه وی پی داته پیوه هاوه لالا دهست و پینان به هاوکاری هه ژاران سپی بووه^(۱).

پینجه م: قوبروسییه کان سولحه که یان پینیل کرد

له سالتی سی و دووی کۆچیدا قوبروسییه کان که وتنه ژیر فشاری رۆمه کان و ناچاران کردن به گه له کهشی یارمه تی سوپای رۆم بدن بۆ لیدانی ولاتی موسلمانان نهوانیش چوونه پالا دهنگیان و به مهش که لینیان خسته مهرجه کانی سولحه کهوه، موعاویه ش بهم خیانه تهی زانی، بۆیه بریاریدا دهست بگری به سهر دورگی قوبروسداو بیخاته ژیر دهسه لاتی خۆی، ههر بۆیه هیرشیکی پرپه لی کرده سهریان و به گرتن و به کوشتن ته فرو تونای کردن، سوپای معاویه له لایه کهوه و سوپای عه بدوللای کورپی سه عدیش له لایه کی تره وه له نه غامدا چه کداریکی زۆریان کوشت و که نیه و سامانیکی زۆریان دهست کهوت^(۲) و حاکی قوبروس ناچار کرا خۆی بدات به دهسته وه، نهویش ته سلیم بوو پاشان سولحی کرد، معاوییه ش قبولی کرد له سهر سولحی یه کهم^(۳)، نه مجاره معاویه به بی پاسه وان به جیتی نه هیشتن، شانديک میلیشیای به جیهیشت له ناویاندا بۆ نه وهی به ره به سستی شالاوی دوژمنان بکه و دوورگه که له ئاریشه بپاریزن و ئارامیش تیا به رقه رار که و که سیکی تر بیر له سهر کهشی نه کاته وه، له مه زیاتریش دوانزه هه زار سهریازی بۆ ره وانه کردن و شانديکی دروست کردو مزگه وتی بۆ دروست کردن و موچه و بژیوی بۆ ته رخان کردن، بهم شیویه دورگه، که ئاسایش بوویه وه و خه ته ری شالاوی رۆمه کان کۆتایی پیه ات، هۆکاری گه وره ی مانه وه ی موسلمانان له دورگی قوبروس نه وه بوو موسلمانان باش ده یانزانی قوبروسییه کان له به رامبه ر خواسته کانی رۆمدا هیچیان پیتا کړئ و توانای سهریازیان لاوازه و رۆمه کان به کاریان ده هیتن بۆ به رژه وه ندییه کانی خۆیان موسلمانان کانیش به ته رککی خۆیان زانی که له سته م و جه وری رۆمه کان بیانپاریزن و

^۱ تاریخ الطبری (۴۰۲/۱۲).

^۲ جولة تاریخیة، ص (۳۵۹ - ۳۶۰).

^۳ البلاذري ص (۱۵۸).

له چا و چنۆکی بیژەتییەکان دوریان خەنەو، نیسماعیلی کۆری عەیاش دەلێ: "خەلکی قوبروس بێدەسەلات و چەوساوێ دەستی رۆمەکان بوون، بە خۆیان و ژنەکانیانەو، ئەرکی سەرشارانی ئێمە موسولمان بوو بەرگریان لێ بکەین و پارێزگاریان لێ بکەن"^(۱).

شەشەم: مەرۆڤ ئەگەر تاوان بکات بێ رەواچە لای خودای گەورە

له میانەمی غەزای قوبروسدا باسی ئەبی دەردا هاتوو، کاتی چاوی بە کەنیزە ی دوژمنان کەوتوو گریاو و وتوێتی (مەرۆڤ چەند بێ رەواچە لای خودای گەورە ئەگەر سەرپێچی خودا بکات، تەماشاکەن گەلەکانی پۆم چەند زال و کۆیخا بوون بەرامبەر ناحەزەکانیان، بەلام ئێستا وازیان لە فەرمانەکانی خودای گەورە هێناوە و سەرپێچی کردوو بزانە چییان بەسەر هاتوو)^(۲).

له رپوایەتێکی تردا هاتوو جوبەیری کۆری نەفیر وتوێتی بە ئەبودەردا بۆچی لەم رۆژەدا کە ئیسلام و موسلمانان سەر بەرزن تۆ دەگری؟ ئەویش وتوێتی: قورپەسەرت ئەم گەلە کاتی خۆی بە زەبری و پادشایان هەبوو، کەچی فەرمانەکانی خودایان زایە کرد، ئاوەهایان لێ بەسەر هات خودای گەورە کۆیلە ی زال کردو بەسەریاندا هەرگەلێ کۆیلە زال بیت بەسەریا ئەو خێری تیا نەماوە، ئای مەرۆڤ چەند بێرەواچە کە نافەرمانی خودا بکات^(۳).

ئەم تێرامانە ی ئەبودەردا نمونەیکە لەبەرچاوپۆنی و حالێ بوون لە فەرمانەکانی خودای میهرەبان ئەم هاوێلە دەگری و داخ هەلەدەکێشێ بۆ ئەو کەسانە ی لەناستی حق نابینان و سەسایان نەماوە، باجەکە ی بە چارەپەشی و ژان دەدەنەو و لە پادشایی وە خلبونەتەو بۆ پسوایی، لە ئەنجامی سەرکەشی و فیزکردندا، ئەگەر ئاوەزیان هەبایە بێلام جیم دەهاتنە ناو بازنە ی ئیسلام و مولک و مالیان دەپارێزراو دەکەوتنە سێبەری ئیسلامەو، ئەم تەفرەنجە قولە ی (ئەبی دەردا) وێنەیکە لە سۆزو بەزەیی کە لەناخی

^۱ جولة تاريخية، ص (۳۶۱).

^۲ تاريخ الطبري (۳۶۹/۱۲).

^۳ البداية والنهاية (۱۵۹/۷).

مرۆڤدا سهرهه‌لده‌دات و به فرمیسك به‌رجه‌سته ده‌بیت و شروقه ده‌کریت، نه‌بو ده‌ردا به‌زه‌بیه‌که‌ی خۆی به‌هه‌سه‌رت گوزارشت کرد، که بۆچی نه‌م گه‌له‌ له‌سه‌ر گوم‌پایی و بی‌باوه‌ری یه‌کده‌نگن و بونه‌ته‌ دوژمن و ناحه‌زی خۆیان، موسلمان چه‌ند پیتی خۆشه‌ تاکتیکی تر بیه‌ ناو ئیسلام، نه‌بو ده‌ردایش نه‌وه‌نده‌ نیگه‌ران بوو بی‌باوه‌ران له‌ گوم‌پاییدا بیه‌ینه‌وه، چونکه‌ ده‌یزانی چ سزایه‌کی سه‌خت چاره‌په‌شیانه‌ له‌ روژی په‌سلاندا سه‌ره‌پای زه‌لیلی و ئاواره‌یی و په‌سواپی دونیایان^(۱).

حه‌وته‌م: عوباده‌ی کو‌ری سامیت ده‌سکه‌وته‌ی قو‌بروسی دابه‌شکرد

عوباده‌ی کو‌ری سامت وتی: به‌ مه‌عاویه‌ تۆ له‌ غه‌زای حونه‌یندا له‌ گه‌ل پینه‌مه‌به‌ر ﷺ بو‌ویت، خه‌لکی گله‌بیان له‌ دابه‌شکردنی ده‌سکه‌وته‌ هه‌بوو، پینه‌مه‌به‌ریش ﷺ بڕکه‌یده‌ک بی‌چووه‌ و شتری گرتبوو، فه‌رمووی (ئه‌م ده‌سکه‌وته‌ی که‌ خودای گه‌وره‌ به‌خشویه‌تی به‌ ئیوه‌ هه‌چی بۆ من نییه‌، پینج یه‌کی نه‌بی، پینج یه‌که‌که‌ش ده‌گه‌رینه‌مه‌وه‌ بۆتان و ده‌تان ده‌می).

ئه‌ی مه‌عاویه‌ له‌ خوا بترسه‌و ده‌سکه‌وته‌کان وه‌کو خۆی دابه‌ش بکه‌، سنوورشکینی مه‌که‌، مه‌عاویه‌ش وتی: تۆ ده‌که‌م به‌ هه‌که‌م، چونکه‌ له‌ شامدا له‌ تۆ به‌رپزترم ده‌ست ناکه‌وئ و تۆش به‌ نه‌نازه‌ دابه‌شی بکه‌و له‌خودا بترسه‌، عوباده‌ش له‌ نیوان سه‌ریازه‌کاندا دابه‌شی کردو نه‌بو ده‌ردا و نه‌بو ئوما‌مه‌ش یارمه‌تییاندا^(۲).

^۱ التاریخ الاسلامی (۳۹۷/۱۲).

^۲ الرياض النظره في مناقب العشرة لابي جعفر أحمد، ص(۵۶۱).

باسی سییه م: فتوحاتی له شکره کان له رووی میسره وه یه که م: بهر په رچدانه وهی یا خیبوو هکانی نه سکه نده رییه

رۆمه کان زۆر پټیان داخوو نه سکه نده رییه یان له کیس چوه، خۆیان مه لاسدا بوو هه لى بقۆز نه وهو بیگه پښه وه نامیتری خۆیان ده ستیان کرد به هاندانی خه لک بو گیره شیوینى و یاخیبوون^(۱)، به تاییه ت رۆمه کان پروایان وابوو که ناتوان به ناسایش بژین نه گهر نه سکه نده رییه نه خه نه وه سهر مولکی خۆیان، ورده ورده مه رامه که یان سه ری گرت و بشیویان نایه وه له و لاشه وه نامه یان نووسی بو قوسته تینى کورى هیرقل و سکالای سه رشۆرى رۆمه کان و نه عره ته ی موسلمانان کرد^(۲)، له م کاته شدا ئیمامى عوسمان عه مری کورى عاصى له سه ر کار لا برد بوو، له شارى میسردا و عه بدوللای کورى سه عدی نه بی سه رحى کرد بوو جیگرى، ههر له ماوه یه دا (مه نویل حه سا) ی فه رمانده ی سوپای رۆمه کان ها تبوو بو گه رانه وهی نه سکه نده رییه و لیدانى موسلمانان به سوپایه کی سه ربازى و سى سه د که شتى بارهه لگه روه که هه موویان پر بوون له چه ک و ته قه مه نى و چه کدار^(۳)، کاتى خه لکى میسر هه والیان بیست نامه یان نووسی بو خه لیفه و دا وایان کرد عه مری کورى عاص بگه رپښته وه بو نه وهی به ره نگارى سوپا شه ره نگیزه که ی رۆمه کان بیته وه، چونکه عه مر باشده زانئ بیان به زینئ و سامیكى گرانى هه یه له دلپاندا، خه لیفه ش دیسانه وه عه مری کورى عاصى بو نارد نه وهو به پله ی نه میرى، (مه نویل حه سا) یش به خۆى و سوپاکه یه وه نه سکه نده رییه یان فه ره وود کردو به ویرانى جییان هیلو چون بو لادیکانى ده ور به رى هه تا چه پاوى که ن، عه مری کورى عاصیش ریگه ی بو والا کردن بو نه وهی له ناو گه نده لئى و کاولکاریدا رۆبچن و دلئى خه لکى میسر پر بیته له تورپه یى و قین به رامبه ریان و هاوسۆزییه که یان پسیت، سوپای مه نویل هه تا میسرى خواره وه چوون که س به ره نگاریان نه بوویه وه، هه ندئى له هاوه لان ترسیان لى نیشته به لام عه مر رایه کی تری هه بوو ده یوت لییان گه رپښ بابزانین چى ده که ن، بیگومان مالو

^۱ الکامل لأبن الأثير.

^۲ جولة تاريخية، ص (۳۳۵).

^۳ المصدر نفسه.

ژيانى خەلكى به تالان دهبەن و دەكهونه ناو بى عەقلىيەو و خۆيان قىزەون دەكەن و دەبوغزىن ھەركاتى ئىيمە بىنە دەست لىيان مىسرىيەكان يارمەتىمان دەدەن، ناوەرۆكى بۆچوونەكەى عەمر ئەمەبوو (وازيان لى بىنن با بىنە نزيكمان، ئەمانە شپەتن، بدەن بە لای ھەر ناوەدانىيەكدا تالانى دەكەن لە ئەنجاميشدا خۆيان خۆيان سەرشۆر دەكەن)^(۱). ئەم بۆچوونە بەراست دەرچوو، رۆمەكان نابوت بوون و بوونە چەتەى شاران و مىسرىيەكانىش ھەراسان بوون و بە تەمەى رزگاركرەى بوون^(۲)، (مەنويلل ھەسا) گەشتە نقيوس، عەمرىش خۆى نا بەيەكەو بۆ رووبەر و بوونەو ھەردولا لەلای قەلای نقيوس لەسەر كەنارى روبارى نيل بەيەك گەيشتەو ھەلگژان بەيەكدا بەلام شىرانە، بەلام كاتى شەر تاوى گرت، عەمرى كورپى عاص خۆى فريدايە ناو ريزى دوژمنان و ولاغەكەى بردە مۆلگەى ولاخەكانيان و شمشيرەكەى بردە ناو شمشيرەكانيان و دەستى كرد بە كوشت و برى ئەندامەكانيان و ملې پالەوانەكانى قرتاند، تيرىك دای لە ولاخەكەى و بوو بە پيادە، كاتى موسلمانان گيانبازى عەمرىان بىنى بە دلتيكى شير ئاساوە چونە ناو جەرگەى دوژمن و لە شريخەى شمشير نەسلەمىنەو^(۳) بەجارى ھىممەتى رۆمەكان داتەپيوو ھىزيان چزاو ھەلھاتن بەرەو قەلەكانى ئەسكەندەرييەو لە پال پایە نەستوووەكاندا خۆيان شارەووە بۆ ئەوێ لە تارمايى مەرگ رزگار بن^(۴)، لە نەسكۆى رۆمەكاندا مىسرىيەكانىش يارمەتییاندا و ويرانكارىيەكانى ولاتەكەيان چاك كردهووە پردە رووخواوەناكيان نۆژەنكردهووە شاديان دەرپرې بۆسەر كەوتنى موسلمانان بە ھەموو شىوہەيكە كۆمەكيان ھىنا بۆيان^(۵)، چونكە حورمەتيان بۆ گەرايەووە مالىيان سەلامەت بوو، لە دوايیدا عەمر شورايەكى كرد بە دەورى شارداو مەغەنيقى دابەست لەسەرى و پەناگەو قولىكانى روخاند، بۆ ئەوێ بى بايەخى بكات و خەلكەكەى پى چاوشكىن

^۱ جولة تاريخية ص (۳۳۶).

^۲ المصدر نفسه ص (۳۳۶).

^۳ المصدر نفسه ص (۳۳۸).

^۴ البلاذري ص (۶۹).

^۵ جولة التاريخية ص (۳۳۸).

بکات و هه‌شارگه‌یان نه‌هێلێ، موسڵمانه‌کان به‌ شمشیری برشتاوییه‌وه هاتنه‌وه و قاره‌مانه‌کانی رۆمیان کوشت و بێده‌سه‌لاته‌کانیان دیل کرد و پاشاوه‌شیان هه‌ل‌هات به‌ره‌و ده‌ریاو و یتل‌بون.

(مه‌نویلل حه‌سا) یه‌ کێک بوو له‌ ژماره‌ی کوژراوه‌کان و تاقه‌ که‌سی دوژمن نه‌ما‌بوو بێته‌ رینگه‌یان^(١)، پاشان عه‌مر فەرمانی کرد له‌و جینگه‌ی شه‌په‌که‌ی تیا ته‌وا‌بووه‌ مزگه‌وتی دروست بکه‌ن به‌ ناوی (مزگه‌وتی ره‌حه‌مه‌) به‌م چه‌شنه‌ نارامش گه‌پایه‌وه‌ بۆ پایته‌ختی نازادکراو دلی هاوولا‌تیانی ئۆق‌ره‌ی گرت و ئاواره‌کانیش هاتنه‌وه‌ ناوما‌ل و خاکی خۆیان، یه‌کێ له‌وانه‌ (بنیامین) بوو، که‌ له‌ رینگه‌ی قیبه‌ته‌وه‌ گه‌پایه‌وه‌ هاته‌ خزمه‌تی عه‌مرو دا‌وای لی کرد به‌ خراپی هه‌لسوکه‌وت نه‌کات له‌گه‌ل قیبه‌تییه‌کاندا، چونکه‌ نه‌وان له‌سه‌ر په‌یمانی خۆیان ما‌ونه‌ته‌وه‌و که‌مه‌ترخه‌مییان نه‌کردوه‌و له‌ ئه‌رکه‌کانیان، تکه‌شی لی کرد جاریکی تر سول‌ح له‌گه‌ل رۆمه‌کان مۆر نه‌کات، بنیامین وتی: هه‌رکاتێ مرده‌م له‌ که‌نیسه‌ی به‌خه‌نس بمیژن^(٢)، میسریه‌یه‌کان به‌ جاری له‌ به‌رزایی و نزماییه‌وه‌ هاتن بۆ سوپاسکردنی عه‌مرو سوپاکه‌ی و دا‌وایان لی‌کرد ما‌ل و سامان و ئاژه‌له‌کانیان که‌ رۆمه‌کان به‌ فەرهود بردویه‌وه‌و ئیستا له‌به‌رده‌ستی ئیوه‌دایه‌ بمانده‌نه‌وه‌و ئیتر له‌مه‌ولا ئیمه‌ دۆست و گوێ له‌ مشتی ئیوه‌یین و په‌یمان شکینی ناکه‌ین و جهماره‌ری ئیوه‌یین، عه‌مریش وتی: هه‌رکه‌سیکتان به‌ل‌گه‌و شاهیدی هه‌بی و ما‌لی خۆی به‌ رۆشنی بناسی بۆی ده‌گه‌رێنمه‌وه‌، به‌م ته‌رزه‌ ئه‌سکه‌نده‌رییه‌ سه‌رانسه‌ر بوو به‌ نارامگه‌، به‌شی رۆژه‌له‌ات له‌ ژێر ده‌ستی موسڵمانان بوو و پرای باشوره‌که‌ی، به‌لام به‌شی رۆژئا‌وای عه‌مر به‌ فته‌ح کردنی به‌ره‌و ته‌را‌بلوس و زۆیله‌ نارامی کرده‌وه‌، خه‌لکی ئه‌م شارانه‌ش ملکه‌چی سول‌ح و سه‌رانه‌ بوون، به‌لام به‌شی با‌کوری له‌ ژێر چنگی رۆمه‌کان بوو، موسڵمانان وانه‌یه‌کی وایان پێدا‌رابوو بیر له‌ گه‌پانه‌وه‌ نه‌که‌نه‌وه‌، گه‌ر بیریشیان لی بکه‌ردایه‌ته‌وه‌ ئه‌ی هو تا به‌خت یا‌وه‌ریان ببایه‌، چونکه‌ ته‌نزیمه‌کانی ئه‌سکه‌نده‌رییه‌یان نه‌ما‌بوو سوپای ئیسلام زیت‌ه‌ل و وریابوو^(٣).

^١ المصدر نفسه (٣٣٨).

^٢ المصدر نفسه (٣٤٠).

^٣ المصدر نفسه، ص (٣٤١).

دووهم: رزگارکردنی شاره‌کانی نه‌ویه

له‌پاش مۆلّت وەرگرتن له‌نیمامی عوسمان، عه‌مری کورپی عاص به‌رنامه‌ی دا‌رشت بۆ رزگارکردنی شاره‌کانی نه‌ویه، له‌و ناوچه‌یه‌شدا که‌وتنه‌ شه‌رێکه‌وه‌ موس‌لمانان پیتی رانه‌هات‌بوون، (شه‌ری چاوت‌ه‌قاندن)بوو، هه‌ردوولا رێکو راست تیریان ده‌ته‌قاند بۆ چاوی یه‌کتر، هه‌تا کو‌یرده‌بوون، نه‌نجامی نه‌م شه‌ره‌ به‌ کو‌یرکردنی سه‌دو په‌نجا چاو کو‌تایی هات، پاشان نه‌وان دا‌وای سو‌ل‌حیان کرد، به‌لام عه‌مری کورپی عاص قبو‌لی کردو مه‌رجی قورسی په‌تکرده‌وه^(۱)، هه‌روه‌ها ئیبنو سه‌عد بوو به‌ فه‌رمانده‌ی نه‌ویه‌ری غه‌زی میسر له‌ سالی (۳۱)ی کو‌چی و کو‌مه‌لێ که‌له‌پیا‌وو خه‌لکی نه‌ویه‌ری تیا کو‌ژراو چاوی زۆریک له‌ موس‌لمانان پێکرا، شاعیره‌که‌یان ده‌لێت:

هیچ چاوی پۆژی وه‌کو پۆژی چاوت‌ه‌قاندنی نه‌دیوه^(۲).

ته‌نانه‌ت هی‌ست‌ره سه‌رکه‌شه‌کانیش به‌رگی غیره‌تیان له‌به‌ر که‌نیوه

خه‌لکی نه‌ویه‌ر دا‌وای ناگ‌ریه‌ستی‌ان کرد له‌ عه‌بدو‌للای کورپی سه‌عد، نه‌ویش قبو‌لی کرد بۆ ما‌وه‌ی شه‌ش سه‌ده‌ مایه‌وه‌ له‌ سای نه‌و ناگ‌ریه‌ستانه‌دا شاره‌کان به‌ سه‌ریه‌خۆیی و ها‌و‌ولا‌تیان به‌ هی‌منی ژیان و شاری نه‌ویه‌ بوو به‌ گو‌زه‌ری با‌زرگانیی و ده‌سته‌یه‌ک خزه‌تکار هه‌موار کرا بۆ را‌ژه‌ی و‌لا‌تی ئیسلامی و موس‌لمانان، خه‌لکی نه‌ویه‌ له‌ نه‌نجامی تی‌که‌لا‌وی و نزیک‌ی زۆریان لی‌ موس‌لمان بوو^(۳).

سێیه‌م: رزگارکردنی نه‌فریقا

نیازی عه‌مری کورپی عاس له‌و غه‌زایه‌دا رزگارکردنی به‌رقه‌و ته‌را‌بلوس و ناچه‌کانی تری لی‌بیا بوو، توانی نه‌م شارانه‌ رزگار بکات و تا‌غو‌تی تیا برو‌خینێ و د‌لی به‌نده‌کان یه‌کلایی بکاته‌وه‌ بۆ خ‌وای گه‌وه‌رو رێچکه‌ چه‌وته‌کانیان بۆ رو‌شن بکاته‌وه‌ و که‌له‌چه‌ری جو‌دا‌کردنه‌وی چاک و خ‌راییان بۆ پ‌وون بکاته‌وه‌، ورده‌ ورده‌ بارو‌د‌وخ‌ی دروست بوو به‌ نازادی رای خ‌ویان ده‌رده‌به‌ری و نوری ئیسلام گ‌زنگیدا له‌ ناویاندا و تاریکی ب‌ته‌رستی و

^۱ الخلافة والخلفاء الراشدين ص(۲۲۹).

^۲ قادة فتح البلاد المغرب (۶۱/۱).

^۳ الخلافة والخلفاء الراشدين ص(۲۴۹).

نەفامی دپنی داو له بەندایەتی دروستکراوەکانەوه بەرزبوونەوه بۆ بەندایەتی دروستکاری مەزن^(١).

له بارەى غەزای عەبدوللای کورپی سەعدەوه دکتۆر صالح مستەفا دەلیت: له سالی (٢٦)ی کۆچی واتە سالی (٦٤٦) زاینی عەمری کورپی عاص له ئەمیری لابرۆ عەبدوللای کورپی سەعد کرا بە ئەمیر، ئەویش کەتیبەى (جرائد الخیلى) نارد بۆ تەمىکردنى ناوچەکانى پەرراویزی ئەفریقا و دەورەبەرى^(٢) و مەبەستیان تونس بوو زیاتر، ئەم پارتیزانییه وه کو دەستپێکی رزگارکردنى ئەفریقا وابوو، بۆ کۆکردنەوهى زانیاری هێزو توانای دروژمنان بوو، ئەم کەتیبە (جرائد الخیلى) تاقیمێکی پەنجوری بوو، کە له سیاسەتى سەربازیدا بەر له سوپا دەنێردرێن بۆ تاقیبات و سۆراخ کردن وه کو چاوی دەولەت، کاتێ زانیاری تیرو تەسەل له بارەى ئەفریقاوه بەدەست هات ژمارەى سەربازو بری هێزو پێگەى جوگرافى ستراتیژیەتیاں هەژمار کرا، عەبدوللای نامەى نارد بۆ ئیمامى عوسمان و زانیاری تەواوی ئەفریقای بۆ نووسى و داواى مۆلەتى رزگارکردنى کرد، ئیمامى عوسمانیش داواکەى پەسەند کرد، دکتۆر صالح مستەفا دەلیت: (کاتێ عەبدوللای داواى رزگارکردنى ئەفریقای کرد له ئیمامى عوسمان، ئەویش سەرچەم هاوێلانێ کۆکردو راویژی پێکردن رایان وابوو رزگاری بکات تەنیا ئەبو ئەعوەر ئەبێت پێچەوانەى ئەوان بوو، چونکە لەسەر رایەکەى ئیمامى عومەر مابوو، کە وتبووی با هیچ موسڵمانێ ئەفریقا رزگار نەکات)، ئیمامى عوسمان لەسەر یە کەدەنگى هاوێلان شەپورى جیهادی لێداو مەدینەى پایتەخى خەلافەتى تاودا بۆ کۆکردنەوهى جیهادی گیان و مال و شاندىکی بەجەرگی لێ رێکخستن و ناردنى بۆ میسر بۆ غەزای ئەفریقا بە قیادەبێ عەبدوللای کورپی سەعد.

رزگارکردنى ئەفریقا زۆر بە بایەخەوه سەیر کراوه، گرنگى تایبەتى پێدراوه، لەبەر ئەوهى ئەو موحاهیدانەى، کە چوون بۆ گۆرپەپانى ئەم غەزایە، پرپوو له هاوێلە بەرپێزەکان و گەنجە تازە پێگەیشتووەکانى ئالو بەیت و کورپانى ئەنسارى و موهاجیرین

^١ الشرق والتسامي بحركة الفتح الاسلامي، ص(١٨٩).

^٢ ليبيا من الفتح العربي ص(١٠)، انتقال الخلافة الفاطمية الى مصر د. صالح مصطفى مفتاح.

بوون، وه كو (حه سه نو حه سه ين و عه بدوللای عه باسو ئین و جه عفه رو هاوه لانی تر)، و پرای ئه مه ش شه ش سه د پیاوی تیره ی (مه ره) له گه لیان ده رچوه هه وت سه د پیاو تر له تیره ی (غه نپ) و هه وت سه دی تر له تیره ی (مه یده عان)، دوا ی ریکه خستیان واته دوا ی ریکه خستنی ئه م تیرانه ئیمامی عوسمان و تاریکی بۆدان و ده مه زه ردی کردنه وه بۆ جه یه ادکردن، وتی پئیان: (حارسی کوپی حه که م ده که م به ئه میرتان هه تا ده گه نه لای عه بدوللای له وئ ئه و ئه میرتانه و ده تانسپیترم به خودای گه و ره)، ده ئین ئیمامی عوسمان به هه زار و شتر یارمه تی ئه م غه زایه ی داوه، کاتئ ئه م سوپایه گه شته میسر یه که سر چونه ریزی سوپاکه ی عه بدوللای له ریکه ی فستاته وه هه نگاویان ناو سنووری میسرولیبیایان بری، ژماره یان به بیست هه زار سه رباز مه زنده ده کرا، وه ختئ برقه یان گرت عوتبه ی کوپی نافیه ی فه ره ی هاته پالیان به خۆی و له شکره که یه وه تووشی هیچ کۆسپئ نه بوون و مه رجه کانی عه مری کوپی عاصیان نه شکاند، خه لگی برقه ش وه فایان هه بوو به رامبه ر په یمانه که یان ته نانه ت بارچاوه شی سه رانه ش نه چوه ناویان، خۆیان سه رانه یان هینا بۆ میسر، عه مری کوپی عاص ده رباره ی ئه مه کداری خه لگی برقه و تویه تی (ئه که ر ما ئم له حه جاز نه بوایه له برقه ده مامه وه هیچ قیبتیه کی میسری په یمانی له ئه ستۆی مندا نییه خه لگی برقه نه بیئت ئه وانه په یماندارن و به وه فان)^(۱)، به م چه شنه هه لمه ت به ره و ئه فریقا چوو، عه بدوللای هیزه کانی تری گرته ئه ستۆی خۆی و هه تا نه گه یشت به مه به ستی خۆی کۆلئ نه داو پیش خۆی ریکه و بانه کانی تاقیب کردو چاوه کانی نارد بۆ کۆکردنه وه ی زانیاری و ده زگا کانی ریکه خستنی خسته گهرو حسابی بۆ گشت ره هه نده کان کردو قه ره و ئی بۆ گرتن و پلانی دا پشت بۆ له پرێکدا بدات به سه ریاندا، چالاکی ده زگا ریکه خستنه کان ئه وه بوو، که گه له که شتی ئیمپارتۆریه تی رۆمیان ئاشکرا کرد له که ناری ده ریای لیبیادا له نزیک شاری ته رابلوس خۆیان مه لاس داو بوو سه نگه ریان گرتبوو، زۆری پئ نه چوو ئه و که شتیانه بوونه ده سته که وتی موسلمانان و پتر له سه د سه ربازیشیان به دیل گرت، ئه مه ش یه که مین ده سته که وتی رزگارکردنی ئه فریقا بوو^(۲)، پاشان گه شته ئه فریقا و له وئ چاوه کانی خه لافه تی له

^۱ ليبيا من الفتح العربي ص (۱۰)، انتقال الخلافة الفاطمية الى مصر ص (۳۹).

^۲ الشرف والتسامي بحركة الفتح الاصلاح ص (۱۹۱).

هه‌موو قۆلێکه‌وه‌ ب‌لا‌و‌کرده‌وه‌ هه‌تا گه‌شتنه‌ شاری سه‌بیل‌ه‌و له‌وێدا رووبه‌رووی سوپای نه‌فریقا بوونه‌وه‌ که جهرجیر پاشا سه‌رله‌شکریان بوو، ژماره‌ی سه‌ربازی نه‌وان سه‌دو بیست هه‌زار بوو، سه‌ره‌تا له‌ نێوان عه‌بدوللای سه‌عدو جهرجیردا، که دوو سوپا سالاریبون، نامه‌گۆڕینه‌وه‌و ناخاوتنی دووبه‌دوو هاته‌ کایه‌وه‌، ناوه‌ڕۆکی نامه‌کانیش رو‌نکردنه‌وه‌ی په‌یامی ئیسلام و بانگه‌یشتکردنی جهرجیر بوو بۆ نه‌وه‌ی ته‌سلیمی فه‌رمانه‌کانی خودای گه‌وره‌ بییت یان سه‌رانه‌ بدات و له‌ سه‌ر دینی خۆی بمینیتسه‌وه‌، به‌لام جهرجیر هه‌موو پی‌شنیاره‌کانی په‌د کرده‌وه‌و فیز به‌ری نه‌دا، چونکه‌ خۆی و سه‌ربازه‌کانی له‌ خۆبایی بوون، بۆیه‌ جه‌نگ له‌ نێوان هه‌ردوولا بۆ ماوه‌ی چه‌ند رۆژی کلێه‌ی سه‌ندو یارمه‌تی له‌ لایه‌ن عه‌بدوللای زوپی‌ره‌وه‌ گه‌یشت به‌ موسلمانان و به‌ له‌ ناوچوونی جهرجیر شه‌ره‌که‌ کۆتایی هات^(١)، رۆمه‌کان په‌ندیان له‌ ده‌ره‌نجامی ئه‌م شه‌ره‌ وهرگرت و خه‌لکی سه‌بیتشه‌ ترس و له‌رز دا‌یگرتن و نامه‌ی تکه‌خا‌زاییان بۆ یه‌کتری ده‌نووسی و یه‌کتریان له‌ سام و بیمی عه‌بدوللا ناگادار کرده‌وه‌و ده‌سته‌ودامانی یه‌کتر ده‌بوون.

به‌لێنیاندا سێ سه‌د قینتار ئالتون وه‌کو سه‌رانه‌ ره‌وانه‌ بکه‌ن بۆیان به‌ مه‌رجی بگه‌ڕینه‌وه‌و بیانوو نه‌گرن، له‌ هه‌ندێ ریوایه‌تدا هاتوه‌، که ئاماده‌بوون سالانه‌ سه‌د قینتار سه‌رانه‌ بدنه‌ به‌ مه‌رجی موسلمانان ده‌رچن له‌ شاره‌که‌یان، عه‌بدوللاش وه‌ری گرتو قبولی کرد، شه‌ر له‌ گه‌ڵ نه‌فریقا درێژه‌ی کیشاو له‌ په‌سا یارمه‌تییان بۆ ده‌هات و موسلمانان خۆیان بۆ یه‌کلایی کرده‌وه‌، عه‌بدوللا نه‌خشه‌یه‌کی دا‌رش، وتی: سه‌به‌ینی شاندیکی به‌جه‌رگ له‌ خیمه‌کان با بمیننه‌وه‌ ساغ و ئیسراحت بن، ئیمه‌ش هه‌لکوتینه‌ سه‌ر باره‌گاکانیان و هه‌راسانیان بکه‌ین و به‌ شه‌که‌تییان بگه‌ڕینه‌وه‌ خیمه‌و بنه‌که‌کانیان، پاشان ئه‌م موجاهیده‌ تازه‌ وچانه‌ که ده‌ست و پێیان سپییه‌ بایینه‌ سه‌ریان، به‌لکو خودای گه‌وره‌ سه‌رمان خات به‌ سه‌ریاندا، بۆ ئه‌م نه‌خشه‌یه‌ راوێژی کرد به‌ هاوه‌له‌ دیاره‌کان نه‌وانیش ته‌ساله‌یان له‌سه‌ردا. بۆ سه‌به‌ینی عه‌بدوللا به‌رنامه‌که‌ی خۆی به‌کارهێناو شاندیکی گل دایه‌وه‌و نه‌وانی تری برده‌ به‌ره‌ی شه‌ر هه‌تا نیوه‌پۆ شه‌ر به‌رده‌وام بوو به‌ سه‌ختی له‌دوای نیوه‌پۆ رۆمه‌کان ویستیان وه‌کو نه‌ریتی جاران بگه‌ڕینه‌وه‌

^١ البداية والنهاية (١٥٨/٧).

پشوو بدەن، بەلام عەبدوللای کۆری زوێر دەستی لە کۆڵ نەکردنەوه هەتا کفتی کردن، نینجا گەڕایەوه و هەردولا چەکیان فرێداو ماندوو بوون ئالەوساتەدا موحاییدە هەلگرتووەکانیان (واتە ئەو هەموو موحاییدە تاییەت کرابوون بەو چالاکییە) خستە گەڕو هەلەمتیان برده سەریان، ئەفریقییەکان پێیان نەزانین هەتا چوونە ناویان و دەستیان کرد بە (الله اکبر) و نەیان هیشت دەست بکەنەوه دایان بەسەریانداو جەرگیر لە لایەن عەبدوللای زیڕەوه کۆژراو رۆمەکان تێکۆپێک شکان تەنانەت کچەکە ی جەرگیر بە کەنیزە گیرا، پاشان چوونە ناو شار رزگاریان کرد ئەوەندە سامانیان دەست کەوت کە پیشتر نەیان دیبوو، پشکی سوارەکان هەر سواری سێ هەزار دینار و هی پیادەکانیش هەر پیادەیه کیش هەزار دینار بوو، پاشان هیژەکیان بەناو شاردا بلاوکردهوه و لەوێشەوه بەرەو قەفسە رۆشتن و دەستکەوت و ئەسیریان گرت و دوامەنزلیان برده قەلای ئەجم عەبدوللا شارەکانی تری بە گەمارۆ فەتح کردو سولحیان کرد لەگەڵیان، عەبدوللاش کچەکە ی جەرگیری بەخشی و ئین و سەعدی نارد بۆ لای ئیمامی عوسمان مزگینێ بداتی کە ئەفریقا فەتح کراوە^(۱).

چوارەم: پالەوانیەتی عەبدوللای کۆری زوێر لە رزگارکردنی ئەفریقادا

عەبدوللای کۆری زوێر گیانبازیه کی بی وێنە ی هەیه لە نازایەتیدا وەکو ئین و کەسیر باسی دەکات و دەلێت: (کاتی موسلمانان ویستیان ئەفریقا رزگار بکەن، بیست هەزار سەربازبوون و عەبدوللای کۆری سەعدی ئەبی سەرح ئەمیریان بوو، لە ریزی سوپاکەیدا عەبدوللای کۆری عومەر و عەبدوللای کۆری زوێری تێدا بوو، سوپای جەرگیر پادشای بەربەرییەکان سەد و بیست هەزار سەرباز بوو، هەتا دەلێن دووسەد هەزار بوو، کاتی هەردولا دەستەوبەخە بوونەوه سوپای ئەوان یە کسەر حاتە موسلمانان داو خستیانە هەلۆیستیکێ زۆر ناسۆرو تۆقێنەر، عەبدوللای کۆری زوێر دەلێ: (تەماشای جەرگیر پادشام دەکرد لە کەوانوی ریزەکانەوه سواری برزونی بوو دوو کەنیزەش بە پەری تاوس باوەشێنیان دەکردو سیبەریان بۆ کردبوو، چووم بۆلای عەبدوللای کۆری سەعد داوام لێکرد دەستەیه ک سەربازم لەگەڵ بنێریت لە دواوه

^۱ الکامل لابن اثیر (۴/۲).

بمباریزن، دهمهوی جهرجیر بکوژم، نهویش دهستهیه کوری جهرهزه ی له گه لئا ناردو
 فهرمانی پینکردن، که له پشتهوه بمباریزن، منیش رۆشتم و ریزه کانم قاژ کرد، و
 تیگه یشتن من دەرۆم له پاشاکه یان ده پاریتمه وه و سکا لام ههیه، کاتئ لئی نزیک بوونه وه
 ههستی به دوژمنایه تی من کرد بۆیه به سهر برزونه که یه وه رای کردو منیش دوا ی که وتم
 گرتم و به په مه که م له ت و په تم کردو سهرم له لاشه جیا کرده وه، سه ره کهیم کرد به نوکی
 په مه که مداو جاری (الله اکبر) م لیدا، کاتی به ربه ره کان ئەم دیمه نه یان بین ی پرش و بلاو
 بوون و هه له اتن، وه کو قازو قولنگ ده یان قیژاند، موسلمانانیش که وتنه دوا یان و
 ده سته که وتی باش و که ره سه ی زۆریان به ده سته ینا، و تپرای که نیه وه نه سیر).

ئین و که سیر ده لئ: (ئەم گیانبازییه ی عه بدوللا یه که مین هه لۆسته که نه به ردی و
 که سایه تی نه وی تیا دهرده که ویت)^(۱)، ئەم فیدا کاریه جۆریکه له به ره سه ته کردنی
 ناواته به رزه کانی مرۆڤو خۆجازه به ناسنی سوردا سهرباری نه وه ی پێشتر مه شقی وای
 نه کردبوو، ته مه نه یشی بیست و هه وت سالان بوو، یه که مین پالەوانیه ته بوو نواندی و
 کاریکی دنیای خه یالات بوو هیتنا یه بوون ، وه که ده لئین مو غاره مه ی کرد، چونکه
 فیدا کاریه که ی پرپوو له دڕدۆنگی و به حال و نه حال دلتیایی تیدا بوو به پێوه دانگی
 خه لکی رشۆکی (خۆکوژی بوو)، ئەم گیانبازییه که به شیوه ی مو غامه رات کردی له دوو
 بۆچوونه وه سهرچاوه ی گرتبوو:

۱- سهرده که ویت و پادشاکه یان ده کوژیت و سهر بازه کانی په رته وازه ده بن که نه ریتیان
 وایه پادشا نه ما هه ریه که به لایه کدا ده روات، به مه ش موسلمانان ده پارێزێن له شه ری
 خویناوی و درن دایه تی دوژمن.

۲- یان شه هید ده ییت و ده گاته دیداری خودای گه وه ره پله ی پیاو چاکان به ده ست
 دین، که تاسه مه ندیان ده کردو بیبا وه پروان ده تو قینئ و ترسو له رزیان هه لده قو لی و
 دوژمن وا حالئ ده بی موسلمانان گشتی به م ته رزه به جهرگن، که واته هه قه تاجی دلیری
 بخه ریته سهر نه و که سانه ی، که مو غامه ره ده که نو خۆیان ده هاونه ته نوری شه ر، هه وه ها
 بینگو مان هه یج که سی ناتوانئ بگاته نه و بلیمه تییه جگه له و پیاوانه ی که بۆچوونیان وایه

^۱ البداية والنهاية (۷/۱۵۸).

به ههشت له‌ودیی ئهم فیداکارییه‌وه موشتاقی دیداری خودای گه‌وره‌ن وێرای نه‌مه‌ش عه‌بدوڵڵا زگوردو ته‌مه‌ن کال بوو خۆشی و خه‌له‌تینه‌ره‌کانی دنیا پێکۆلتی نه‌کردبوو، به‌لکو زۆر به‌ ئاواتی ئهو میوانداریه‌وه بوو که خودای گه‌وره گه‌تی داوه به‌ تیکۆشه‌رانی رێبازه‌کی یان سه‌ریان ده‌خات یان به‌هه‌شتیان پێشکه‌ش ده‌کات^(۱)، خودا کردی به‌ سه‌رکه‌وتن کۆتایی هات و به‌ریه‌ره‌کان به‌ قاقوێژو هه‌له‌هاتن موسلمانان تاربانان، هه‌رچهنده‌ زۆریان لی کوشتو لێشیان به‌دیل گرتن، ئهم سه‌رکه‌وتنه‌ وینه‌یه‌ک بوو له‌ گفته‌کانی خودای گه‌وره که داویه‌تی به‌ دۆسته‌ باوه‌روداره‌کان له‌ ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ قوتاری کردن و له‌ که‌نده‌لانی‌ک ده‌ربازی کردن، چونکه‌ دوژمن شه‌ش ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌وان له‌ ژماره‌و توانادا زۆر بوون، ده‌بوو له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه شه‌ریان له‌گه‌ڵدا بکه‌ن، نه‌مه‌ش کاریکی دۆرابوو بۆ سوپایه‌کی بچوک و هه‌ک ده‌لێن قورستین شه‌رگه‌ بوو که‌ پروبه‌پرووی بوونه‌وه، به‌لام گیانبازیکی نمونه‌یی ده‌گه‌مه‌ن، ترازووی شه‌ره‌کی گۆڕی و شه‌ر به‌ئاراسته‌ی سه‌رکه‌وتندا چوو^(۲)، با له‌ بیرمان نه‌چی ئهو نه‌به‌ردانه‌ی که له‌ پشته‌وه پاسه‌وانی عه‌بدوڵڵایان ده‌کرد کوپی یه‌کانی یه‌ک و فیداکاریبوون هه‌رچهند میژوو ناوی تۆمار نه‌کردوون، به‌لام تابلۆیان هه‌تا دنیا ماوه به‌ زیندوویی ده‌می‌نیتته‌وه، چونکه‌ بوونه‌ته‌ مایه‌ی شانازی بۆ ئومه‌تی ئیسلام، له‌ رۆژی په‌سلانیشدا به‌ نازو نیعمه‌ته‌کانی به‌هه‌شت فه‌ریح ده‌بنه‌وه^(۳).

پێنجه‌م: شه‌ری (ذات الصواری)

رۆمه‌کان له‌ شه‌ری نه‌فریقادا زه‌ریه‌یه‌کی گورچک بریان لی که‌وتو ده‌ریاکانیان که‌ونه مه‌ترسییه‌وه‌و گه‌له که‌شتی موسلمانان بالی کێشابوو به‌سه‌ر ده‌ریای ناوه‌راستداو هه‌ر له‌ رودس هه‌تا به‌رقه‌یان کۆنترۆڵ کردبوو، قوسته‌نتینی کوپی هیه‌ر قه‌له که‌شتیه‌کانی کۆکرده‌وه به‌ هه‌زاره‌ریزه‌وه هاتن بۆ لیدانی موسلمانان و بۆ ئه‌وه‌ی هه‌قی زیانه که‌له‌که‌بووه‌کانی وشکانی وه‌رگرته‌وه، ئیمامی عوسمانیش فه‌رمانی کرد به‌ریه‌ستیان

^۱ التاریخ الاسلامی (۳۹۰/۱۲).

^۲ التاریخ الاسلامی (۳۹۲/۱۲).

^۳ المصدر نفسه.

بکەن، بەرهەڵستییان بکەن، معاویەش کەشتیە بارهەلگرەکانی شامی بە قیادە ی بوسری کۆری ئەرەتات هەنارد لە گەڵ کەشتییەکانی میسرەدا بە قیادەیی عەبدوللای کۆری سەعدی ئەبی سەرح و بە سوپا سالاری خۆی، ژمارە ی کەشتییەکان دووسە د دانەبوو، نازاترین موحاھیدی بەئەزمونی لە گەڵ خۆی بردو پیشتیش پەندیان بە دوژمن دادابوو، هەرچەندە ژمارەیان کەمبوو، بەلام دوژمن لە ناخیاندا بی ئەرزش و کونی بوو عەزمی ئەوانیان لەلا وردو خاش بوو.

موسڵمانان بەرەو دەریا چوون بە هیوای سەرخستنی ئایینی ئیسلام و ریشەکیش کردنی دوژمنانی دین و رامالینی سام و قوربی رۆمەکان، ئەم شەرە لەبەر چەند ھۆکاریک ھاتە کایەوہ:

۱- بۆ وەلامدانەوہی لێدانە بەزەبرەکانی موسڵمان بوو، کە دژ بەرۆمەکان لە ئەفریقا وەشاندبویان.

۲- رۆمەکان گیریان کردبوو، لە کەناری رۆژھەلات و باشوور، بە ھۆی گەلەکەشتی موسڵمانانەوہ کە رینگەیان لی بریبوون.

۳- رۆمەکان دەترسان گەلەکەشتی موسڵمانان دەست بگری بەسەر قوستەنتینیەدا.

۴- قوستەنتین ویستی سام و شکۆی خۆی بینیتەوہ پاش دۆرانە وشکانیی و دەریایەکانی لە شام و میسرو کەناری برقە.

۵- ویستیان شەرپکی بیتامان بکەن و دەست بکێشن بەسەر دەریای ناوہراستداو ھەلکوتنە سەر کەنارەکانی عەرەبی و جەختیشیان کردبووہوہ لە سەرکەوتن.

۶- زۆر مەبەستیان بوو ئەسکەندەرییە بکەویتەوہ ناو قەلەمپەوی خۆیان، چونکە بەنرخ بوو لە لایان و کاتی خۆیشی نامە ی بەلێننامەیان نووسی بوو بۆ قوستەنتین^(۱).

ئەم شەرە لە کوێو لە چ جێگایەک روویدا؟

میژووونوسەکان یەک وەلام نین لە دیاری کردنی دەقاودەقی شوینی روودانی شەرەکەو سەرچاوہ عەرەبییەکانیش دیارییان نەکردووہ تەنیا یەک سەرچاوہ نەبیت بە وردی دیاری دەکات، سەرچاوہیەکی تر دەلی بەرەو ئەو شوینە چوون، لە کتیی (فتح مصر

^۱ ذات الصوري - شوقي أبو خليل ص (۶۰ - ۶۱).

واخبارها)^(١) هاتوو ده‌لێ: (عەبدوللای کۆری سەعد وتوێتی هەوالم پینگەشتوووە کە هیرقل بە هەزار کەشتی بارهه‌لگره‌وه هاتووێته نەم بەره‌وه.. بە‌لام شوینی شەپه‌که‌ی دیاری نەکردوو، هه‌روه‌ها کتیبی (تەبه‌ری)^(٢) له‌به‌سه‌ره‌اتی سالی (٣١)ی کۆچی شەری (ذات الصواری) باس کردوو و ئاماژه‌ی به‌ ده‌ستکه‌وتی موسلمانان کردوو له‌ رۆمه‌کان، له‌ ئەفریقا و ده‌لێ: (به‌ ئۆردووێه‌که‌وه هاتن هه‌رگیز رۆم نه‌وه‌نده‌ گلێر نه‌بوو)، له‌ کتیبی (الکامل فی التاریخ)^(٣) شوین و رووداوی باس‌نه‌کردوو، به‌لام هۆکاره‌کانی باس‌کردوو، کە موسلمانان ویستووێانه بیکه‌نه‌ په‌نایه‌کی قایم بۆ سه‌رکه‌وتنی خۆیان به‌ تایبه‌تی له‌ ئەفریقا، له‌ کتیبی (البدايه‌ والنهايه‌)^(٤) هاتوو کاتێ عەبدوللای له‌ شەری فه‌ره‌نجی و به‌ربه‌ره‌کانی ئەفریقا سه‌رکه‌وت رۆمه‌کان له‌ لای قوسته‌نتینی کۆری هیرقل به‌ ناپۆرای کۆبوونه‌وه ته‌کبیری گه‌له‌کۆمه‌یان کردو به‌ لێشاو په‌لاماری موسلمانانیان داو پێنج سه‌د کەشتی بارهه‌لگریان له‌ گه‌ل خۆیاندا هینابوو بۆ بنه‌پرکردنی عەبدوللای له‌شکه‌ره‌کی کتیبی (تاریخ الامم الاسلامیه‌)^(٥) باسی شوینی شەپه‌که‌ی نەکردوو^(٦)، دکتۆر شه‌وقی نه‌بو خه‌لیل جه‌خت له‌وه ده‌کاته‌وه شەپه‌که‌ له‌ که‌ناری ئەسکه‌نده‌رییه‌ روویداوه به‌پێی نەم نیشانه‌.

- ١- له‌ کتیبی (النجوم الزاهرة فی ملوک مصر والقاهرة)^(٧) به‌ جوانی باسی شەری (ذات الصواری) کردوو له‌ ده‌ریایه‌ک نزیکێ ئەسکه‌نده‌رییه‌ رویداوه.
- ٢- (تاریخ ابن خلدون)^(٨) هاتوو، کە عەبدوللای کۆری سەعد سه‌رکه‌وت به‌سه‌ر شاره‌کاندا و نه‌وانیش هاتنه‌ ژێر رکێفی، پاشان گه‌رانه‌وه بۆ میسر، قوسته‌نتین به‌ شه‌ش سه‌د کەشتی بارهه‌لگره‌وه هیرشی هینا بۆ سه‌ر شاری ئەسکه‌نده‌رییه‌ بۆ شه‌پرکردن.

^١ المصدر نفسه (٦١).

^٢ المصدر نفسه (٦١).

^٣ تاریخ الطبری (٢٩٠/٥).

^٤ البداية والنهاية (١٦٣/٧).

^٥ (٢٩/٢) للشیخ الحضری.

^٦ ذات الصواری ص (٦٢).

^٧ النجوم الزاهرة (٨٠/١).

^٨ تاریخ ابن خلدون (٤٦٨/٢).

سەرچاوێ عەرەبییە کاتێ تاتوتی کردوو ههچیان شوینی روودانی شەرەکیان دیاری نهکردوو، بهلام زبانی رۆمهکان روونه، بۆ زانیاری گهلهکهشتی رۆمهکان به نهزمون بوون و سهردارى دهريای ناوهراست بوون و به خۆياندا دهپهرمىوهشالاور بهينه سهر کهناکهانی ولاتی نیسلام و زۆر به پهروۆشبوون بۆ گهراوهی شاری نهسکهندهرییه بۆ حوکمرانی خۆیان، چونکه نهسکهندهرییه بایهخهکی گرنکی ههبوو له ناخيانداو به لیتنامهشیان ههبوو له گهڵ هاوولاتیانی و دهست بگرنهوه بهسهر دهريای لهکیس چویان و لانهی موسلمانان بشیون، سهرچاوێ بیانییهکان دهلێن شوینی شەری (ذات الصواری) (فونیکه) بووه، فونیکهش دهکهوێته خۆرئاوای شاری نهسکهندهرییه له نزیک شاری (موسی مهتروح) بووه.

کارهساتهکانی ئەم شەره

مالیکی کۆری نهوسی ههدهکان دهلێ: له شەری (ذات الصواری) من له گهلیان بووم، له دهريا بهیهک گهشت، تهماشای کهشتیه به بارهههگرهکانمان کرد ههگرێز شتی وامان نهدیوو لهو وهختهشدا رهشهبايهک لیتی ههگرێدین لهبهرژهوهندی رۆمدا بوو، ماوهیهک خۆمان گیرداو نهوان له ئیتمه کۆبوونهوه، پاشان بایهکه کپ بوو، وتمان به رۆمهکان باریکبکهوین و ناشتی بکهین، وتیان ناشتی چی ئیتمه تۆلهمان دهوئ، پاشان وتمان گهر ههزدهکهن با بهچینه وشکانی شەری بکهین، نامادهیشین له دهريا شەرتان له گهڵ بکهین، دهلێ ههموویان به جاری قوولاندیان، وتیان نهخیر ئاو، ئاو، دهردهکهوێت که زۆر له خۆیان رابینیوهو له شەری دهرياییدا کارامه بوون و له گهڵ ههجوولهکانیدا ژیاون و خێرو بیریان ههههگوشیوه به دلنیاپییهوه چاوهروانی سهرکهوتن بوون موسلمانان کانیشت تاز بهتازه هاتهبوونه شەری دهرياییهوه^(١)، بهرههههال شەری داگیرساو موسلمانان شپزهبوون فرماندهکهکیان وتی: به هاوههالانی با راپوێژ بکهین؟ وتیان با دوژمن تاقیکهینهوه خۆمان زاخاودهین شهوئ راپوێژ دهکهین که شهو داهات دهستیان کرد به نوێژو پارانهوهو یادی خودای گهورهو زۆر کوشان وهکو شار ههنگ زهریان دههات، خهريکبوو کهشتیهکان له شهپۆلی دهنگیان بچوئ، بهلام رۆمهکان دهستیان

^١ ذات الصواری ص (٦٦).

کرد به دوزه له لیدان و سه‌ما کردن، که رۆژبویهوه قوسته‌نتین ویستی ده‌ست پیشخه‌ری بکات و ده‌ست بوه‌شیتن، به‌لام عه‌بدوللای کورپی سه‌عد دواى به‌رنوژی به‌یانی راویژی کرد به پیاوه ناودارو به‌نه‌زمونه‌کانی و پلانیکیان دارشت به‌هرجۆرتیک بیئت شه‌ره‌که به‌نه‌ده‌روهی ده‌ریا، نه‌مه‌ش به‌قورسی ده‌لوی! عه‌بدوللا فه‌رمانی کرد به سه‌ربازه‌کان نزیک به‌نه‌وه له که‌شتی دۆژمن و ئینجا (بۆقه پیاوه‌کان) بچه‌نه‌ ناو ده‌ریاکه‌و له‌ژیره‌وه که‌شتیه‌کانی هه‌ردوولا به‌گوریسی نه‌ستور گرێده‌ن پیکه‌وه، که‌شتیه‌کانیش ژماره‌یان (١٢٠٠) که‌شتی بوو به‌ستیان به‌یه‌که‌وه وه‌کو پارچه‌یه‌که‌ زه‌وییان لی کرد، عه‌بدوللاش په‌یتا په‌یتا موسلمانانی هانده‌داو گوروتینی پنده‌دان و ده‌ی وت قورشان بخوینن سوره‌تی (أنفال) بخوینن نایه‌ته‌کانی پره له خۆگری و له‌نگه‌رگرتن^(١)، رۆمه‌کان ده‌ستیان کرد به‌شه‌ر، چونکه سه‌رکه‌وتن مسۆگه‌ر بوو له‌دیاندان به‌خه‌یالی خۆیان موسلمانانیان شکاندوه سه‌ره‌تا شه‌ره‌که له‌سه‌ر هه‌ردوولا دژواربوو خوینیکی بی شومار رۆایه ده‌ریاوا ناوه‌که‌ی سوربوو، روه‌که‌ی به‌ته‌رم داپۆشرا نه‌وه‌نده کوژرا به‌تایبه‌تی له رۆمه‌کان هه‌ژمار نه‌ده‌کرا، هه‌تا میژوونوسی بیژنه‌نتینی (فیوقانس) نه‌م شه‌ره به‌یه‌رموکی دووم ناوده‌بات^(٢)، ته‌به‌ریش به‌م چه‌شنه‌ باسی ده‌کات و ده‌لیت: (خوین ناوی ده‌ریاکه‌ی روپۆش کرد به‌ره‌نگی سوور) هه‌ولیاندا که‌شتی قایدی موسلمانان نه‌رۆ بکه‌ن، نزیک‌بوونه‌وه‌و زنجیریکی که‌مه‌نیان هه‌لدا بۆ که‌شتیه‌که‌ی عه‌بدوللاو راپیچی بکه‌ن، به‌لام عه‌لقه‌مه‌ی کورپی یه‌زیدی غه‌ته‌فی به‌مه‌ی زانی و به‌شمشیره‌که‌ی زنجیره‌که‌ی بچری^(٣)، هه‌رچه‌نده باره‌که سه‌خت بوو، که‌چی موسلمانان پێیان له جینی خۆی نه‌خزان و ئارامیان گرت خودای گه‌وره‌ش سه‌رکه‌وتنی بۆ ناردن ته‌نانه‌ت نزیک‌بوو قوسته‌نتینی پادشایان نه‌سیر که‌ن، به‌لام که‌بینی هیژه‌که‌ی هه‌ره‌سی کرد هه‌له‌ات و شه‌پۆلی ناو سه‌ربازه‌کانی دایه که‌ناری ده‌ریاوا گه‌له‌که‌شتیه‌که‌ی پارچه‌ پارچه‌ بوو، به‌جه‌سته‌ی بریندارو دلی پر له‌داخه‌وه سه‌ری شوپ‌کردو خۆی قۆردا بۆ دوورگه‌ی سه‌قلیه^(٤)، که

^١ المصدر نفسه ص(٦٧).

^٢ المصدر نفسه ص(٦٧).

^٣ تأريخ الطبري (٢٩٣/٥).

^٤ تأريخ ابن خلدون (٤٦٨/٢).

سوکاره که ی پرسیاری سهرکه وتنیان لی کرد وتی گاوار نه ده ستمایه ی ماوه نه پیاو،
موسلمانان ههتا هه رکه وئ چوبایه ن که یفی خویان بوو به ربه ست نه ما له ریگایان^(۱).

دهره نجامه کانی شه پری (ذات الصواری)

۱- یه که مین شه پری مانو نه مان بوو تووشی هاتنو به نیمانو ئارامو نه خشی ورد
به لای خویاندا پارسه نگیاندا یه وه به گوریس گۆره پانیکیان دروست کردو به مه رگ ساتی
رۆمه کان کۆتایی هات.

۲- به رنامه ی ریشه کیشکردنی موسلمانان بوو له سیاسه تی رۆمه کاندو ههروه ها بۆ
گه راندنه وه ی میسرو رکیفکردنی ولاتی شام بوو، به لām شکانو ته نانه ت ناوی ده ریای
رۆمییه شیان سپییه وه بۆ ههتا ههتایه و شاره کانی قوبروس و کرین و کورسیکا و سردینیا و
سه قلیه و جوزرو بلیاردیشیان دا به دهسته وه موسلمانان ههتا جنوه و مرسیلیا چوون.
۳- قوسته نتین کۆژراو قوسته نتینی چواره مین جیگه ی گرتوه به نیزنی خودا
هیترشیکی تر دیته کایه وه بۆ گرتنی قوسته نتینی نیشتاش.

۴- له پیش شه پرکردن خاوتین کردنه وه ی دلو دهروون گرنگتره بۆ سهرکه وتن به زمانی
نه مپۆ پپی دوتریت (مه عنه ویات وه رگرتن) (خۆشه حنکردنه وه) ئهم کارهش به چه شنیک
بیّت دلت یه کلایی بکه یته وه بۆ خودای گه وه هه موو ئامرازه دونیاییه کان حازر
بکه یته و به کۆل له خودای که ره سه کان بپارێته وه و سلّ له کۆسپه کان نه که یته وه به
هیمه ته ی به رز رووبه پرووی بچی، ئهم شه پرو کاره ساتانه هه موویان ده رس و په ندن بۆ ئیمه
نه خوازه لّلا ژیان و سه رگوزشته ی هاوه لّان بیّت که له سه دا سه د پێشه ننگن بۆ ئیمه^(۲).

۵- ده ریاری ناوه راست بوو به ده ریای ئیسلامی و گه له که شتی موسلمانان بوو به
سه رداری، گه له که شیه که شیان بو داگیرکاری و قه لو په ل کردن نه بوو، به لکو بۆ
شکاندنی سامی موشریکین و گه یاندنی په یامی ئیسلام بوو.

۶- موسلمانان شاره زای ده ریوانی و که شتی گه پری بوونو له شه پری ده ریایی کارامه
بوون، ههروه ها شاره زای گه ردون ناسیش بوون و په یوه ندی نیوان گه ردوون و ده ریایان

^۱ المصدر نفسه.

^۲ ذات الصواری (۷۱ - ۷۲).

کەشف کردو کامیترای (نیستیرلاب) و (بوسلە فەلەکیان) دروست کردو روژئاواییەکانی وەکو (کریستۆفەر کولومبوس و وامریکۆ فیسبوش) لە پشکنینەکانیاندا بەکاریان هێنا^(١).

٧- ئەم سەرکەوتنە وێنەیەکە لە سەرکەوتنی بیروباوەڕ بەسەر زانیاری سەربازی و چەکداری و تەقەمەنیدا، سەیرەکەین پاش ئەزموون و شارەزایی سەربازی زۆرو چەکی بەهێز روژمەکان دۆزان و موسلمانەکان لەچاو ئەوان نە بەکام بوون لە گشت پرویەکەو، کەچی کە مەکە سەرکەوت بەسەر زۆرەکەدا، پاشان سەلیقە ی فەرماندەکان وەک (عەبدوللای کۆری سەعدی ئەبی سەرح) دەوری دووهمی گیرا لەسەرکەوتنیاندا، هەروەها ئەم شەپەرە نمونەیکە لە مەرگبازی و خۆیەختکردن^(٢).

شەهەم: گەڕانگرتین پەندو سودەکانی فتوحاتی ئیمامی عوسمان

١- بەدیھاتنی بەئیننی خودای گەورە بۆ باوەڕداران

ئێن و کەسێر لە باسی ئیمامی عوسماندا دەڵێ: (خودای گەورە لەسەر دەستی عوسمان کۆمەڵێ هەریتم و شاری رزگار کردو قەڵەمپەوی ئیسلامیی پێ زیاد کردو خەلافەتی پیغەمبەری ﷺ درێژکردەووە پەیمامی ئیسلامیی بەروژھەلات و روژئاوای زەوی گەیانداو شروڤە ئەم نایەتە بەدیارچاوی هاوێلانەو بەرجەستە کرد، دەفەرموی (هُوَ الَّذِي أَوْسَلَ رَسُولُهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ) (التوبه: ٣٣).

هەر لەم بارەیهو پیغەمبەر ﷺ دەفەرموی (ئەگەر قەیسەر لەناوچوو قەیسەریکی تر نایەت دوا ئەو، ئەگەر کیسراش لەناوچوو کیسرایەتی تر نایەت لەدوا، سوێند بەوێ گێانی منی بەدەستە خەزینە ی هەردووکیان لە رێگە ی خودادا دەبەخشریتەو)^(٣)، ئەم دەقانە لە دونیای واقعیادا بەدی هاتوو سەلما^(٤).

^١ المصدر نفسه (٧٦).

^٢ التاريخ الاسلامي (٤٠٧/١٢).

^٣ مسلم - كتاب الفتا رقم (٢٩١٨ - ٢٩١٩)

^٤ البداية والنهاية (٢١٦/٧).

٢- له هونەری جەنگ و سیاسەتدا پێ گەشت

جاران له ناو گەل و هۆزه كاندا شەڕ له پێناوی مولكدارى و دەستدریژی كردن هەڵدەگیرسا، بەلام لەسەردەمى پێغەمبەر ﷺ خەلیفەكانى له پێناوی پەيامدا دەكراو موسلمانان دەیانویست جیهان وشیار بکەنەو و مرۆڤەكان بکەن بە بەندەى خودای گەورە و هرزه چەوتەكان پامالان و عەقیدەى بتپەرستى و ئاگرپەرستى بنەبەر بکەن، ئەم بانگەوازەش هەر بەشەرکردن نەكراوە، بەلكو سێ شتیان خستوووە بەردەم خەلکان بۆ ئەوێ لێى هەلبژێرن یان موسلمانبوون یان سەراندان یان شەرکردن، زۆریەى زۆریان موسلمان بوونیان هەلبژارد تەنها ئەوانە نەبیت، کە کینه بازو داخ لەدل بوون، یان ئەوانەى سەر بە گێچەل و ئاژاوە گێرپوون ئەمانەش پێویستیان بە مۆچاندن هەبوو^(١).

٣- لەسەردەمى ئیمامى عومەردا تۆمارگەى سەربازى حکومى دانراو لەسەردەمى

عوسمان درێڤەى پێدرا

شەڕى قادسیه بوو بە ھۆكاریك، كە ئیمامى عومەر بریارى كردنەوێ تۆمارگەى سەربازى بدات و فەرمانى كرد هەرچى سوارچاك و بەئەزموون و لیھاتوو كارامەى ھەرىمەكانە بە خۆیان و وڵاخ و چەکیانەو بەم بێنن^(٢)، ئەگەر بە خۆشى خۆیان ھاتن باشە ئەگینا بەزۆر بیانھێن و خێرا وەرنەو، تەنانت یەك دانەشیان لەبەر نەكەن، كاتى كۆى كردنەو كەردنى بەسەربازى میرى و ناوونوسى كردن و مووچەى بۆ برێنەو، رێكخست و دیوانى سەرۆكایەتى و تۆمارگەى سەربازى پێكەو بەستەو.

لەسەردەمى ئیمامى عوسماندا سەربازەكانى سەرىشك كرد بۆ بەشداری غەزاكان بەتایبەتى ئەو غەزایەى كە مۆلەتى دا بە معاویە و شەڕى دەریایی تیا كرد لە ھەمان كاتیشدا تۆمارگەى سەربازى كەردەو و بزاڤى فتوحاتى ناوونوس كرد و مووچەى بۆ دیارى كردن، بەلام بەتۆپزى نەبوو^(٣).

٤- ئیمامى عوسمان بایەخى بە سنوورى خەلافەتى ئیسلام دەدا

^١ عصر الخلفاء الراشدين، د. عبد الحميد بخيت، ص (٢١٦).

^٢ اتمام الوفاء، ص (٧٠).

^٣ النظم الاسلامية، صبحى صالح (٤٨٩).

دوای سیاسه‌تی به‌رگریکردن له ولاتی ئیسلام به‌پرووی دوژمناندا، هاتنه سه‌ر فراوانکردنی خه‌لافه‌ت به‌تاییه‌ت له سه‌رده‌می ئیمامی عوسماندا، ئیمامی عوسمان به سه‌ربازه چاونه‌ترسو داکۆکیکاره‌کان قه‌له‌م‌په‌وه خه‌لافه‌تی پان و به‌رین کردو که له‌به‌ره‌کانی سواغداو سنووری ولاتی په‌رژین کرد وتی: (پاش سوپاسی خوداو سه‌له‌وات له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئیوه په‌رژینی ئیسلامن و خه‌مخۆزی موسلمانان نه‌و شتانه‌ی، که ئیمامی عومه‌ر پیتی داو له ئیمه‌ شاراهه‌ نییه، به‌لکو به‌ راویژی ئیمه‌ کردویه‌تی هیچکامتان جی گۆرکی و نه‌ملاونه‌ولا نه‌که‌ن، چونکه‌ خودای گه‌وره‌ نه‌و به‌خششی داویه‌تی پیتان لیتان ده‌سینیتته‌وه‌و لاتان ده‌بات و هیتر ده‌یه‌نیتته‌وه‌و شوینتان، جاران چۆن بوون هه‌روا بن منیش به‌ پیتی نه‌و توانایه‌ی خودا داویه‌تی پیم ده‌ست گیرۆیتان ده‌که‌م و کاروباری خه‌لافه‌تی پی به‌رپتوه‌ ده‌به‌م^(۱).

ئیمامی عوسمان قایم‌کردنی که‌له‌به‌ره‌کانی شام و جه‌زیره‌و دورگه‌کانی سپارد به‌ معاویه‌و پیتی وت درزه‌کانی شمشاتیش یان خۆت یان که‌سیکی تر قایمی بکه‌ن نه‌وانه‌ی بۆ داسپه‌ره‌که‌ دلیرن و تاسه‌مه‌ندی جیهادن، وه له‌ فروفیتلی رۆم شاره‌زان^(۲)، هه‌روه‌ها نامه‌ی نووسی بۆ مه‌عاویه‌ که‌ درزو که‌له‌به‌ری نه‌تاکیه‌ش بخاته نه‌ستۆی شانديک و هه‌ر گرویه‌که‌ بووه‌ زه‌حه‌مه‌تی رینگه‌یان نه‌وانیش زه‌حه‌مه‌تی بده‌ن^(۳)، ئیمامی عوسمان زۆر وریای که‌له‌به‌ره‌کانی ده‌کردو فه‌رمانده‌ی شاره‌زای بۆ ده‌رنارد^(۴)، کاتیکیش معاویه‌ غه‌زای عموویه‌ی کردو نه‌و قه‌له‌یه‌ی گرت که‌ ده‌که‌ویته‌ نێوان نه‌تاکیه‌یه‌و نه‌توسه‌وه‌ هه‌ستا شاندی له‌ سه‌ربازی شام و جه‌زیره‌و قنسرینی بۆ داناو فه‌رمانی کرد له‌ویدا بێننه‌وه‌و له‌ گه‌رانه‌وه‌ی سوپای ئیسلامدا له‌ پشته‌وه‌ بمان پارێزن، پاشان دوای سالتی یان دووسال یه‌زیدی کۆری حه‌ری عه‌به‌سی^(۵) (نه‌ندامه‌کانی ریکخسته‌و هێزه‌ به‌رگریه‌ی)کانی

^۱ تاریخ الطبری (۲۴۴/۵).

^۲ الادارة العسكرية في الدولة الاسلامية (۴۶۶/۲).

^۳ فتوح البلدان - البلاذري (۱۷۵/۱).

^۴ الخراج وصناعة الكتابة لابن قدامة، ص (۴۱۳).

^۵ الادارة العسكرية في الدولة الاسلامية (۴۶۶/۲).

له گهل خۆی برد بۆ ولاتی رۆم کاتی گهراپهوه، به هه مان شیوه شاندیکی چروپری به دواى خۆيانه وه به جی هیشت، وه کو معاویه به پێوه به رو نهزموندار^(١)، هه ر به م چه شه نه ئیمامی عوسمان نامهی نووسی بۆ عه بدوللای نه بی سه رح و فه رمانی پێکرد که له به ره کانی نه سه که نه دریه به سه ربازه چاونه ترسه کان به گریته و خۆش خۆش به دلیاتیان پێ بکاته و خۆراک و موچه یان بداتی بۆ نه وه ی بی تا قه ته و دا پرا و نه بن، پاشان پیتی و ت: (وریای نه سه که نه دریه به نه وانه دوو جار په یمان شکینیان کردوه، سه ربازه شاره زا کان ره وانه بکه بۆیان و سه ربازه کان وه ره سو بی ده رامت مه که)، به جی هیشتنی شاندیکی چاونه ترسی سه ربازه دلیره کان له شاره رزگار کراوه کاندانه ریتیکی فه رمانده کانی سه رده می ئیمامی عوسمان بوو نه و شانه قه لا کانیان نۆژنه ده کرده وه سه نگه ریان لێده داو چه ندین بنکه و باره گاشیان تیا دا دروست ده کرد، بۆ نه و نه نه و قه لایانه ی که مه معاویه ده ستی پیا هی نا قه لا کانی فورات بوو، وه کو (سمیسات، مه لته، شمشات، کومنج و قالیقی)، نه م قه لایانه له رزگار کردنی نه رمینییه به ده ستیان هی نا و تازه کرانه وه بوونه شوینی نیشه جێکردن^(٢)، بۆ نه و نه حه بیبی مه سه له مه ی فه هری هه زار سه ربازی گیانه سه ره ده ستی هی زه به رگرییه کانی له قه لای قالیقا نیشه جی کرد^(٣)، له هه مان کاتدا به ربه ست کردنی که له به رکانی شامیشی پێ سپێردا بوو، هه ربه م شیوه به کاتی به پرائی کوپی عازیبه قه زوینی رزگار کرد پێنج سه د سه ربازی به جه رگو فه رمانده یکی تیا به جی هیشت و پارچه زه وییه کی بیخواه نی بۆ به چرین، نه وانیش به بیرو کشتوکال ئاوه دانیان کرده وه^(٤)، کاتی سه عیدی کوپی عاسیش ته میسه ی^(٥) رزگار کرد هه زار سه ربازی تییدا به جی هیشت^(٦)، هه روه ها نه و قه لایانه ش که رزگار کران سه ربازیان تیا به جی هیلرا، ئیمامی عوسمان گرنگی ده دا به به پێوه بردنی

^١ المصدر نفسه (٤٦٧/٢).

^٢ من تاریخ الالتحصنات، محمد عبدالهادي ص (٤٣٤).

^٣ فتوح البلدان (٢٣٤/١).

^٤ الادارة العسكرية (٤٦٩/٢).

^٥ تقيمية: شارقة لة تقبرستان.

^٦ الادارة العسكرية (٤٦٩/٢).

هێزی ریکخستن و بهرگری^(۱)، ئاسانکاری بۆ دهکردن و فرماندهی به سه لیهی بۆ دیاری دهکردن، هاوکاری دهکردن یه کێ له هاوکارییه کانیان نهوهبوو معاویه له مهنبهج پریدیکی دروست کرد بۆ هاتووچۆی ریکخستنهکان، ههروهها غهزای رۆمهکانی دایه دهستی معاویه و فرماندهیکێ به هێزی ریکخست، که معاویهی عهوفی بوو، هێزی ریکخستن و هێزی بهرگری له سهردهمی نیمامی عوسماندا چ له دهریابێ یان له وشکانی درێغییان نهکردوه^(۲).

۵- دابهشکردنی دهستکهوتهکان له نێوان خهڵکی عێراق و شامدا

حهیبی مهسلهمه توانی رۆمهکان تهفروتونا بکات له نهرمینیه بهرلهوهی یارمهتی وهلیدی کۆری عهقهبهی له کوفهوه پێ بگات، ههتا سوپای کوفه هات سوپای شام سهرکهوتن و دهستکهوتیان گرتبوو، بۆ دابهشکردنی دهستکهوتی شهپه که رایهک دروستبوو نایا بهشی کوفهی تێدایه یان نا؟ حهیبی کتابی نووسی بۆ معاویه نهویش نووسی بۆ عوسمانی خهلیفه و ههوالی پێدا نهویش حوکمی دهکرد نههلی شام بهشی نههلی عێراق بدهن واته کوفه له دهستکهوتهکان، حهیب حوکمی کهی خوێندهوه ههموویان وتیان گوێراپهلتی و ملکهچیمان ههیه بۆ نهیری نیماندازان نیمامی عوسمان، پاشان برا بهشیان کرد^(۳).

۶- پهروشی یه کدهنگی بوون له بهر ههڵستێ دوژمندا

له سهردهمی نیمامی عوسماندا عهبدوللای کۆری عامیر قهیسی کۆری ههیهسهمی کرده جینگیری خۆی، پاش ماوهیهک (قارن) ئاپۆراپهکی کۆکردهوه زیاتر له چل ههزار سهرباز دهبوو به رینگای (تبسین) هوه هات و شالۆی هێنا بۆ موسلمانان، قهیسیش راویژی کرد به عهبدوللای حازم وتی: تۆرات چییه؟ وتی من پێم باشه شار چۆل کهین، چونکه من نه میرم مۆله تنامهی عهبدوللای عامیرشم پێیه، که من نه میری شهپی خۆراسان بم، نامهیهکی ساخته کاری دههینا، قهیسی نه میر پێی ناخۆشبوو ملهجهپێ

^۱ الادارة العسكرية في الدولة الاسلامية (۲/ ۴۷۰).

^۲ المصدر نفسه (۲/ ۴۷۰).

^۳ الفتوح ابن اعثم (۱/ ۳۴۱، ۳۴۲).

بکات و ئاژاوه دروست بکات ههستا شاره‌که‌ی به‌جی هیشته^(۱)، ئهم کاره‌ی به‌لاوه باشتربوو ههتا دووبه‌ره‌کی و ئاژاوه بکات و ریزی موسلمان شهق بکات و هوره‌ی سه‌ربازه‌کان بپۆکییتیه‌وه، که‌چی نه‌نجامی شه‌په‌که‌ش به‌سه‌رکه‌وتنی موسلمانان دوا‌یی هات^(۲).

۷- ئهو مهرجه‌ی له‌ به‌نده‌کانی سول‌حدا سه‌ربازه‌کان پتو‌یستیان بوو

له‌ سه‌رده‌می عوسماندا فتوحات ته‌شه‌نه‌ی کردو هه‌ندیکیان به‌ سول‌ح فه‌تح ده‌کرد، مهرجی‌کی پتو‌یستیان له‌ سول‌حه‌کاندا تۆمار ده‌کرد، نه‌ویش یارمه‌تیدانی سوپابوو له‌ لایه‌ن خه‌لکی شاره‌کانه‌وه به‌ خواردن و ئاژه‌لو که‌ره‌سه‌ی جه‌نگی بۆ نه‌وه‌ی ئامیتری رزگارکردنیان له‌به‌رده‌ستدا بیته‌ له‌ ناوه‌ندی سه‌رکه‌دایه‌تییه‌وه داوا‌ی زه‌کات و خه‌راجیان له‌و شارانه‌ نه‌ده‌کرد، چونکه‌ ده‌یاندا به‌ سه‌ربازه‌کانی نیتو خۆیان و نه‌یان ده‌برد بۆ سه‌رو^(۳).

۸- کۆکردنه‌وه‌ی زانیاری له‌ باره‌ی دوژمنه‌وه

فتوحاته‌کانی ئیمامی عوسمان زۆر گرنگی ده‌دا به‌ ده‌زگا زانیارییه‌کان و لیتی ده‌کۆلییه‌وه^(۴) و زۆر بایه‌خی ده‌دا به‌ چاوه‌کانی خه‌لافه‌ت، واته‌: (هه‌والگه‌ری) به‌ وردی دوژمنی ده‌خوینده‌وه^(۵)، هه‌رکاتێ به‌یعه‌تی وه‌رگرتبایه‌ له‌ به‌لێنده‌ره‌کان به‌و مهرجه‌ ده‌یکرد موسلمانان ئاگادار بکه‌نه‌وه‌ له‌ مه‌رامه‌کانی دوژمن و وریای سه‌لامه‌تیان بکه‌ن^(۶).

۹- عه‌بدوپه‌ره‌مانی ره‌بیعه‌ی باهیلی یه‌کیک بوو له‌ فه‌رمانده‌کانی فتوحات له‌

سه‌رده‌می ئیمامی عوسماندا

^۱ الادارة العسكرية (۸۹/۱)، نقلا عن تاريخ الطبري.

^۲ المصدر نفسه.

^۳ الطبقات (۵۹/۳).

^۴ الادارة العسكرية (۴۰۳/۱).

^۵ تاريخ يعقوبي (۱۱۶/۲).

^۶ الادارة العسكرية (۴۰۳/۱).

عبدالوپره همان فرماندهیه کی چاونه ترسبوو له ناستیکې بهر زدا، بیرواوپړیکې ته ستوری هه بوو، به خودای گوره و پیغه مبهړه کدی ﷺ پله ی فرماننده و پله ی سهربازی بو شو ته و فیری نه بوو، ویرای نه مهش پیشره وو شهر عزان بوو، بویه کرا به والی و فرماندهی شاری (باب الابواب) دوی مردنی سوراقه ی کوری عمر، هه تا شهید بوو له پله ی خوی دانه به زینرا، به بهرده وامی نامه گورینه ووی هه بوو له گه ل پایته خندا و زور سهرقالتی که رهسته کانی شهر ی سوارچاکی بووه هر گیز گزی و ساخته کاری نه کردووه و له پشته وه خنجهری نه وه شان دووه و^(۱) شوینه واری دیرینی به جی هیشتووه له (باب الابواب) و باشووری ده ریای خزو روژ هه لاتی، چالاکیه کانی شی هیور کردنه ووی بارود وخی خه لک و بهر پا کردنی دادو گه شه پیدان بووه ته نانت نه وه ندنه نارانی کرد و ته وه کردوویه تی به ناو هندی بلا و کردنه ووی په یامی نیسلام و رزگار کردنی باکور، سهره پای مهینه تی و باله شهر خوازه کان، نیسلامی له و ناوچه بیوهره دا دامه زرا ند هه تا نیستاش^(۲) یه کی له یاد گاریه زیندووه کانی که لاپهړه کانی میژوو نوو سیویانه نه مهیه کاتی سوپا که ی ده بات و راسته و خو ده چیته شاری (باب) شهریار پاشا پتی ده لی: ته ته وی چی بکهیت؟ ده لی به له غجرو تورکم ده وی، ده لی: نیمه ناشتین له گه لیان له شاری نیمه وه مه چن بویان، نه ویش وتی: به لام نیمه لییان رازی نین ده بی هر بچینه، مال ه کانیان، با بزانی که سانیتکم له گه ل دایه نه گهر بیغه رمانی نه میره که مان نه بیت هه تا به نداوی رده م که له ولاتی سینه ده یان به م، وتی: نه وان چ که سیکن؟ وتی: که سانیتکن هاوه لی پیغه مبهریان کردووه ﷺ به دلپاکی هاتوونه ته ناو نیسلام و له نه فامیدا شهر و نتمیان هه بووه نیستاش زیادی کردووه جهاد بووه ته پیشه یان و سهر که وتن بووه ته هاوریان مه گهر لییان بگوری نه گینا هه میشه بالا ده ست^(۳).

عہ بدور پرہ همان توانی شہری بلہ نجر بکات و تور کہ کان بشکینئی، تور کہ کان و تبویان
موسلمانہ کان فریشتہ یان هیئاوہ نہ گینا پہل خوردیان نہ دہ کردین، بہ روسوری و

^١ قادة المفتاح الاسلامي في أرمينية، ص (١٥٥).

^٢ المصدر نفسه ص (١٥٨).

^٣ الكامل لبن الشير (٢٩/٣)، تاريخ الطبري (١٤٦/٦).

سەرکه و تووی گه رایه وه دواي نه وهی دووسه د فەر سه خ له ب له بخر دور که و تبه وه وه تاقه سهر بازیکیان لی شه هید نه کرا، سهر بازه کانی سهر که و تنیان مسۆ گهر بو^(۱)، چونکه مه عه نه و یاتیان به خوداو دینه که ی به رزبوو، که چی گهلانی تر بی مه بده نو بی هیممه ت مابونه وه، بۆیه موسلمانان سه رده که و تن به سهریان وه کو زانراوه تور که کان به بی شه ر هه له اتن له سامی نه مان^(۲)، عه بدور په همان له سه ر بورا قی ته قوا و نه توار ی چاک بوو ته نانه ت هه له یستی له گه ل دۆرا وایش هه ر چاک بوو مرۆ فیککی به سپارده و نه مه کدار بوو، پادشای باب نامه به ریککی نارد بوو بۆ لای پادشای سین به دیاری سه که وه، به ر له وه ی موسلمانان ولاتی باب رزگار بکه ن، نامه به ر هاته وه سهیره کا ده ور گۆرا وه چه لای پادشاکه ی خۆیان و دیاری سه کی پر له یاقوتی سوری له وسه ره وه بۆ هینابوو لای پاشای سین، نه و کاته ش عه بدور په همان پادشا بوو، پادشاکه (شه ریار) دیاری سه که ی وه رگرت و دای به ده ستی عه بدور په همان وه یه که سه ر پیتی دایه وه پادشا سه ری سورما وتی: (نه مه یاقوته با شترین کانه ی نه م ولاته یه، به لکو له ولاته که به نه رخ ته، سویند به خوا نییه له حاکمه کانی نالی کی سه را خۆ شه ویسترن له لای من، نه گه ر له کوړی سولتانی نه وانه ا بومایه و نه م یاقوته یان دیبا یه له ده ستمیان هه لده پور کاند، سویند بی به خودا جگه له و کارانه ی که پادشا گه وره که تان واته خه لیفه فەرمانی پی کردوه هیچی تر ناکه م)^(۳)، نه م پاشایه ناهه قی نه بوو سه رسامی ده یگرت، چونکه به در یژایی ته مه نی له ململانی و گزیکاری و ئالۆزیدا ژیا وه، واقیعه که ی پر بووه له زولم و ناهه قی، کاتی فەرمانده یکی به نه مه کو چاوتیر ده بیته راده چله کی و پادشا خرا په کاره کان و سامانه تالان کرا وه کان دیته وه بیری، بۆیه به م وشانه گوزار شه ت له ناخی خۆی ده کات^(۴)، عه بدور په همان ده یزانی زه و تکر دنی نه و یاقوته که نه رخه که ی له ژماره نایه ت نه پشکی خۆیه تی و نه هی به ی تومال، نه وه نده به رچا و سی رف بوو جیا وازی نه ده خسته نیوان یاقوت و خۆل، چونکه

^۱ تاریخ الطبری (۱۴۶/۵).

^۲ قادة الفتح الاسلام في أرمينية، ص (۱۵۰).

^۳ تاریخ الطبری (۱۴۸/۵).

^۴ قادة الفتح الاسلام في أرمينية، ص (۱۵۴).

خۆی به خشنده بوو له خواترس و خۆپاریز بوو، شارهزای کرۆکی دین بوو، خۆی نهده کرده خاوهن پوش و پهلاشی دنیا، نهم پیاوه تهمهنی خۆی له سهربازیدا تهواو کردو له سالی (۳۲)ی کۆچی له ناوچه بله نجر شههید کرا^(۱)، عهبدوهره همان فەرماندهی فتوحاتی سهردهمی عوسمانه و هاوهلی پیغه مبهرد عليه السلام بووه و درهنگ موسولمان بووه.

۱۰- سهلمانی کۆری رهبعه یه باهیلی یه کیک بوو له فەرماندهکانی فتوحاتی

سهردهمی عوسمان

نهم هاوهله مەزنه یه کهمین دادوهری کوفه بووه، له لایهن ئیمامی عومه رهوه به ههمان شیوه ئیمامی عوسمانیش له کاتی والیهتی سهدی کۆری نهبی وه قاسدا کردی به دادوهری کوفه و به شداری شهری قادسیه کردووه و له دواییدا کراوه ته داوهری مه داین، ههر کهسی شیوا نه بیته ناکریتته دادوهر به تابهت له رۆژانی عومهردا، ههموو کهسی کیش نهده کرا به دادوهری کوفه، چونکه پریو له پیاوی ههله و تووی عه ره ب و هاوهلی گهوره گهوره، نهمه له لایه کهوه له لایه کی تریشه وه چه ندین هۆزو تیره جۆربه جۆری تیدابوو، کهواته سهلمان زانسته که ی لیژمه ی کردووه دینداریه که ی بیخه وش بووه و له ناوه زای خۆی به هره مه ند بووه که سایه تیه که ی به هیز بووه و جیگه ی متمانه ی گشت لایه ک بووه، ههر به و چه شنه بوو به ناو بریوانی ده سته که وه ته کانی رزگار کردنی مه داین و شه ری باب، نه مه ش به لگه یه کی تره له سه ر سه لیه ی به ربلاوی، نهم که له پیاوه راساله، ههموو سالی حه جی کردووه، هه ندی له گهوره تابه ییه کان فەرمووده یان لی ریوا یه ت کردووه، له رپووی ناکاره به ریزه کانه وه، دلقراوان و به خشنده و راستگۆ و چاکه خواز و وه فادارو به ریز بووه، ههرچی بۆ خۆی پی خۆشبوایه بۆ خه لکیش پی خۆش بووه، کاتی پله ی شه هیدی به رکه وت نه پاره و نه مولک و نه که سه ری به جینه هیشته و وێ پای نه وه ی سه رتا پای ژیا نی له تیکۆشان و دادوهری و سه رداریی برده سه ر، جاریکیان ئیمامی عوسمان نامه ی نارد بۆ وه لیدی کۆری عه قه به ی بریکاری، له کوفه فەرمانی پی کردبوو تیدا که شانده ی سه ربازی چاونه ترسی سو پای کوفه هه واله بکات بۆ لای سو پای نه هلی شام و پیاویکی بلیمه ت و دیندارو جهر به زه بکاته

^۱ قادة الفتح الاسلام في أرمينية، عمود شيت خطاب، ص (۱۵۸).

فەرماندهیان، وهلیدیش به بی دوودلی سەلمانی هەلبژارد بۆ سەرۆکایەتیکردنی ئەم کارە سەختە، هەرچەندە ژمارەیهک زۆر فەرماندهی تریش هەبوو، لەبەر ئەوە سەلمان نمونەیهکی پێکەوتوو بوو لە ئەزمووندارێ و زەبرەشیینی و پالەوانی و پێرای ئەم سیفاتانەش خوداناس و خۆپارێز بوو، واقعیەن پالەوانێکی بە هەڵمەت و پێشڕەو بوو، لە هونەری جەنگدا شارەزابوو، بە هۆی بەرخودانەوه چەندەها ئەزموون و سەربوردە ی هەبوو لە سەرکردایەتی لەشکرو لێدانی جومگەو شادەمارەکاندا تیرنەنداز بوو^(١)، لە سوارچاکیدا بەتایبەت لە هیستەر بەریدا لێزان بوو، لە هەموو شارەکانەوه هیستری کویتی دەهینا بۆ ئیمامی عومەر و قاشای دەداو مەشقی جیهادی پێ دەکردن^(٢)، بۆ نمونە لە کوفە چوار هەزار هیستری قیتی هەبوو لە کاتی پێویستدا بەکاری دەهینان و دزە ی دوژمنیان پێ سەرکووت دەکرد^(٣)، لە سوارچاکیدا ئەوەندە لێزان بوو خۆی دەلی: (بەم شمشیرەم سەد جەللادی قەلغان لەبەرم کوشتوو، هیچیان موسلمان نەبون، نەمەیشتوو هیچ کامیانم دەست بەرپێتەوه و هۆمان هۆکانم لەگەڵدا بکات)، لەگەڵ موشریک و بیابوردا نەبیت شەری لەگەڵ کەسی تر نەکردوو و لە گۆرەپاندا خۆی مەڵاس نەداو و قەرەوێ گرتوو و شەقە ی لێ هەستاندوو و بەفروفتێل شەری نەکردوو^(٤)، بە راستی نمونە ی موحاهیدیکی راستگۆ پاداشت ویست بوو، چونکە تیکۆشانه کە ی بۆ بەرزکردنەوه ی (لااله الا الله محمد رسول الله) بوو و نەدەکەوتە بەر ئەندێشە ی لەکوێ و بەچی مێشکی دەپشێ لە دواهەمین شەریدا بە تافە ی خوینی برینەسۆدارەکانی کەو^(٥)، بەلام شمشیرە کە ی لە دەست نەکەوت و لە سالی (٣٢) ی کۆچی یان (٣٣) ی کۆچی، شەهید کرا^(٦).

^١ تهذيب ابن عساكر (٢١٠/٦) تاريخ الطبري (٣٠٩/٥).

^٢ قادة الفتح الاسلام في ارمينية، ص (١٦٩).

^٣ اسد الغابه في معرفة الصحابة، لابن الاثير (٣٢٧/٢).

^٤ الاستيعاب في معرفة الاصحاب (٦٣٣/٢).

^٥ قادة الفتح الاسلام في ارمينية، ص (١٧٠).

^٦ المصدر نفسه (١٧١).

قوربی ئەم کەڵەپیاوێ ئەمانەبوون: (شەرعزان بوو، فەرموودەناس بوو، قازییەکی دادپەورەربوو، دەستپاکیکی بۆ لەکەبوو، بەرپۆڵەبەرێکی گورج و گۆڵ بوو، سوارچاکیکی گیاننازبوو، فەرماندەییکی فاتیح بوو، پالەوانێکی شەهید بوو)، سەلمانی کۆری رەبیعی بەهیلی^(١).

١١- حەبیبی کۆری مەسلەمی فەهری یەکیکە لە فەرماندەکانی فتوحاتی سەردەمی ئیمامی عوسمان

حەبیب هەرچەند تازە ساڵ بوو و لە گۆرەپانیکەوێ دەگوازتەوێ بۆ گۆرەپانیکی تر، جاری رزگارکەر بوو جارێکی تر یارمەتیدەر بوو و هەمیشە سەرکەوتن ھاوێیان بوو، چوینتە هەر شەڕێک براوێ بوو، چوو بۆ خزمەتی پێغەمبەر ﷺ بە موحاهیدی بۆ شاری مەدینە و ئەو رۆژە منداڵ بوو، وە بەشداریی غەزای تەبوکی کردووە لە ژێر بەیداخی پێغەمبەر ﷺ و بەم غەزایە دەستی کرد بە جیهاد و تەمەنی تازە پیتی نابووێ بیست ساڵان، کاتێ ئیمامی عومەر بینی لەشی بەهێژ و زۆر بەگورجی دەپلیسکیتەوێ بە تاقیکردنەوەیەکی کردەیی تاقیکردەوێ تا بۆی دەرکەوێ چ جۆرە پیاوێکە، بۆیە پێشنیاری کرد گەنجینەی دارایی یان گەنجینەی چەک و تەقەمەنی بگریژێ ئەستۆ، ئەویش چەکەکی هەلبژارد و خۆی دوورگرت لە دارایی، فەزڵدانی چەک بەسەر داراییدا یەکیکبوو لە نیشانەکانی سەرکردەیی و ئەوینی سەربازی قوڵی دەدا لە قولایی دەروونیدا، حەبیب بوو بە سەرداری قیادەی کردوس لە شەڕی یەرموکی مان و ئەمانداو تەمەنی بیست و چوار ساڵان بوو، ئەم کارانە ناشیڕەبوو، بۆ دەرکەوتنی هێماکانی قیادەیی لە سپیدە گەنجی و لاوێتیدا.

ئیمامی عومەر کردی بە والی عەجە (جەزیرە) لە بەرپۆڵەبەردن و کاری ئیداریدا عومەر بە ناسانی ئەو پلەو پایە بلندانی بە هەموو کەسیک ئەتەدا، چونکە ئیمامی عومەر پابەندی کۆمەڵی سیفاتی دیاریکراو بو لە دەستنیشانکردنی سەرکردەدا لە کەم پیاوێکدا هەبوو، لە دوايشدا ئیمام کردی بە والی ئەرمینی و نازر بیجان، کە دوو ناوچە چەپ و دوورە دەست و قیادەکردنیان ئەوێ پەری دژوارە، وەک بە ناپەحەت

^١ قادة الفتح الاسلام في أرمينية، ص (١٧٢).

خەلکەکەى پێشمە دەکریت و زۆر دوورن لە بنکە سەرەکیی و پیشکەوتوووەکانی
 موسڵمانان، مومارەسەى ئیدارە و فەرمانداری کردوو لەسەر دەمی ئیمامی عوسماندا
 هەتا حەزبکەیت نازابوو، لە پیشڕەویدا پیشڕەویکی کامڵبوو، کاتێ رووی کردە شەپری
 موریان بە شەش هەزار سەربازەو موریانەکان حەفتا هەزار بوون، حەبییب وتی: بەوانەى
 لە گەلێدا بوون: ئەگەر ئەوان خۆیان بگرن و ئێوەش خۆتان بگرن، ئێوە ئەوەترن بەلای
 خوداوە هەتا ئەوان، ئەگەر ئەوان خۆیان گرت و ئێوە هەراو هوریا تان کرد ئەوکاتە خودا
 لە گەڵ ئارامگرانیە، شەوی دەستەویە خەبوونەو وتی: (ئەى خودایە هەلھاتنى مانگ
 دواخە، بارانى ئەم شەو بەگرەووەو خوینی هاوڵەکانم رانەدەى، بە شەهید قبولیان
 بکەى، خودای گەورە فەتھى کرد بۆی)^(١)، یەکێ لە ھۆکاری سەرکەوتنى بەسەر دوژمندا
 لە پال فاکتەرە ئیمانییە کەدا ھێرشبردنى شەبوو، کە لە پر دایان بەسەر دوژمندا و
 وەریان داتەپاندو پاشان پشتیان ھەلگەرد^(٢)، کە سایەتیەکی زیندوو و نمونەیی ھەبوو بۆ
 سەربازەکانی، لە نازایەتى پیشڕەویدا کەوا سووری بەرلەشکریووە لە پیشی پیشەو
 دەیوت پێیان شوینمکەون، لە نەخشەکانی دواوە خۆى نە ئەھیللایەووە و عەودالێ
 سەلامەتى و بێوھەى نەبوو کاتێ بریاری یەكجاریدا لە مۆریان رۆژ بکاتەو ئەو
 گوێی لێبوو ئەم بریارەیدا پێى وت: شوینمان کوێ بیت؟ وتی: مالى سورادىقى موریان،
 ئەو شەو حەبییب چوووە موریان و ھەرکەسى ھاتە رینگەى کوشتی، کاتى گەشتە مالى
 سورادىق سەیرەکا ئەو کەى پیش ئەم گەیشتووە ئەو^(٣) تەنیا حەبییب پالەوان نەبوو،
 بەلکو ئەو کەشى پالەوان بوو، بە کردەو بویرەکانى جوانترین نمونەى دەنواند بۆ
 سەربازەکانى، بەلکو خێزانەکەى نمونەى تریبوو، وەکو پالەوان شوینەواری
 خۆبەختکردن و فیداکاری ھەبوو^(٤).

^١ تەھذیب ابن عساکر (٣٧/٤).

^٢ قادة الفتح الاسلام في أرمينية، ص (١٨٩).

^٣ قادة الفتح الاسلامي في أرمينية، المصدر نفسه.

^٤ المصدر نفسه.

حهیب راویژی به پیاوه کانی ده کردو بۆچوونی وه ده گرتن، به بۆچوونی تر کاریگهر نه بوو، به لگه به دانایی بۆچوونی پیاوه کانی ده قۆسته وه، هه چیه کی به باش بزانیایه پیاوهی ده کردو پوخته کی جیه جی ده کرد، له پال نه مه شدا دانیشتنی راویژکارانی ده به ست پیش شه پرکردن، وه له کاتی شه پرکردن و له پاشیدا، رۆژنیکیان گوئی لیوو یه کی له پیاوه کانی ده یوت نه گهر من یه کی بومایه له وانهی که ههیب گوئی بۆ راویژی ده گری، ناماژهی هه رمانیکم بۆ ده کرد که سه رکه وتن و سه رلندیمان به نیزی خودا به ده ست به یتایه ^(۱)، ههیب گوئی له قسه که بوو، وتی به هاوه له کی راویژه که ت چیه؟ وتی: من پیشنیارم نه ویه هه موو نه سپسواره کان بچن له پیشمانه وه، پاشان سه ربازه کان بکه ونه دواي نه سپه کان و له نیوهی شه وداو ده ست بکه ن به شه پرکردن، له گه ل به ری به یاندا تۆش به ره شایی سه ربازه کانه وه هیرش به یتن باوازانن یارمه یتیمان بۆ هاتوو، خودای گه وه ترس ده خاته دلّیان و به وترسه هه رس دینن، یه کسه ر ههیب گازی نه سپسواره کانی کردو له شه ویککی شه وه زهنگی باراناویدا به پتی خستو پاشان خۆی که وته پئی له دواي نه سپ سواره کان، به لām نه ریتی وابوو له سپیده ی به یانیدا ده چوو سه ر دوژمن خۆی و هاوه لانی هه لمه تیان برد، دوژمن تیکشکاو ده سکه وتیککی زۆریان به رکه وت ^(۲)، ههیب خاوه نی فیل بوو، بیری ده کرده وه پلانی داده نا، پاشان راویژی ده کرد به پیاوه کانی و نینجا ده چوو گۆره پانی شه ره وه هه موو زانیاری جۆراو جۆری له سه ر دوژمن دروینه ده کرد، پاشان نه خشه ی سه ربازی له سه ر، شاره زایی و چاوپروونی داده نا.

کاره جیهادییه کانی ههیب له سه ر نه خشه یه کی ریکخراو بوو نه که نه خشه کی بیسه روبه ره، بۆیه سه رکه وتن ببوو به یداخی، له ترسناکترین گۆره پانی شه پریدا، له پال نه مه شدا که نیشانه ی سه رکرده یی و لیها تووی هه بوو پیاوکی نیمانداریو نیماندابه ستراو بوو، هه رکاتی روویه پرووی دوژمن بوایه ته وه یان په لاماری قه لایه کی ببلایه حه زی ده که ده یلی: (لاحول ولا قوه الا بالله العظیم) ^(۳).

^۱ تهذیب ابن عساکر (۳۷/۴).

^۲ قادة الفتح الاسلامی فی ارمینیه (ص ۱۹۰).

^۳ تهذیب ابن عساکر (۳/۴).

بهراستی حەبیب سەرداریکی ناوازه‌بوو، هەموو سیفاته‌کانی فەرمانده‌ی ناوازه‌ی تیا‌بوو (سروش‌تی پر‌بوو له به‌هره، زانستیکی به‌ئه‌زمونی هە‌بوو، ئە‌زمونی کرده‌یی هە‌بوو^(۱))، متمانه‌ی به‌ خودای گه‌وره‌ زۆر‌بوو، حەبیب شێ‌ربوو بۆ فتوحاتی ئیسلامیی و چالاکییه‌کانی له‌‌بیر نا‌کریت، بی‌گومان نایاب‌ترین فەرمانده‌ی فە‌تح بوو له‌ سە‌رده‌ی ئیمامی عوسماندا، ئە‌م فەرمانده‌ گه‌وره‌یه‌ سالی (٤٢)ی کۆچی وه‌‌فاتی کرد، له‌ ته‌مه‌نی (٥٤) سالی‌دا، ژیا‌نی له‌ ژماره‌ی سالد‌ا که‌م‌بووه، به‌‌لام له‌ تیراژی کرده‌وه‌ جوامی‌رییه‌کاندا زۆر‌بووه، ته‌مه‌نی که‌م بووه، به‌‌لام شوینه‌واره‌کانی به‌ درێ‌ژایی سال‌و سە‌ده‌ ریز‌گرتووه‌کان هە‌رده‌می‌نن، خودای گه‌وره‌ له‌م هاوه‌‌له‌ مه‌زنه‌ رازی بی‌ت، که‌ فەرمانده‌یه‌کی سیاسی به‌‌هیز‌بوو، کور‌ی روژی ته‌نگانه‌و فەرمانده‌ی‌کی رزگار‌که‌ر بوو، حەبیبی کور‌ی مه‌سه‌له‌مه‌ی فه‌هری^(٢).

^١ قادة الفتح الاسلام في أرمينية، ص (١٩٢).

^٢ المصدر نفسه.

باسی چوارەم: گەوهەرترین شانازی بۆ ئیمامی عوسمان ئەوهیه ئوممەتی
کۆکردووه لەسەر یەک پەرتووک (قورئان)

یەكەم: ئەو قۆناغانەى كه تیپه‌ری به‌سەر نووسینه‌وى قورئانى پیرۆزدا

۱- قۆناغی یەكەم لەسەردەمی پێغەمبەر دا ﷺ

بەبەلگەى گومان بپسەلمێنراوه كه پێغەمبەر ﷺ فەرمانى كردووه به نووسینه‌وى
ئەو قورئانەى كه دابەزیووته سەرى، سەلمێنراوه كه پێغەمبەر ﷺ نووسەرى هەبووه یان
كۆمەڵى نووسەرى هەبووه نینگایان بۆ نووسیوه، هەتا زەیدی كۆرى سابیت به نازناوى
نووسەرى پێغەمبەر ﷺ ناوى دەكردووه، چونكه تاییبەتكراوه و پەسپۆرپووه له
نووسینه‌وى نینگادا، ئیمامى بوخارى بەشێكى تەرخانكردووه لەكتیبی (فەزلى
قورئاندا) به ناوێشانى نووسەرانی پێغەمبەر ﷺ و له دوو فەرمووده‌دا باسى ده‌كات.
۱- ئەبو بكر وتى به زەید (تۆ نیگات دەنووسى بۆ پێغەمبەر ﷺ) ^(۱).

۲- (براو) دەلى ئایه‌تى (لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ) دابەزى، پێغەمبەر
ﷺ فەرمووى (بانگى زەیدم بۆ بكەن و پارچەدارىكى تەختە و پارچە ئاسنێكم بۆ
بێنن) ^(۲).

هەروەها پێغەمبەر ﷺ پێش كۆچكردن قورئانى دەنووسى، ئەوانەش كه بۆیان
دەنووسى عەبدوللای كۆرى سەعدى ئەبى سەرح بوو، له دوايیدا دین هەلگەپرایه‌وه،
پاشان سالى فەتحى مەككه موسلمان بوویه‌وه، ئەمه چیرۆكى زراوى هەیه - باس
كردووه - ئەوى زانراوه هەرچوار خەلیفه‌ راشیده، كه قورئان نوسیان بووه، بێگومان
قورئانیان له مەككه نوسیوه‌وه ئەوى ئاشكرايه كه قورئان له سەردەمی مەككه
نوسراوه‌وه به بەلگەى چیرۆكى موسلمانبوونی ئیمامى عومەر، كه دەچێتە مالى
خوشكه‌كه‌ى و سەیرده‌كا نووسراویكى بەدەسته‌وه‌یه سورەتى (طه) ى تیا نووسراوه
خوداى گەوره‌ باش دەیزانى ئەم قورئانه‌ پیرزه له پەرتووكێكدا كۆدەكرێتەوه بۆیه
دەیفەرموو: (رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً) (البینة: ۲).

^۱ البخاري، كتاب الفضائل القرآن رقم (۴۹۸۶).

^۲ البخاري، كتاب الفضائل القرآن رقم (۸۵۹۳).

کاتێ پێغه مبه‌ر ﷺ کۆچی دوايي کرد، قورئان هه‌ر هه‌مووی نووسرابوووه‌، به‌لام له‌یه‌ک په‌رتوکدا کۆنه‌کرا بووه‌وه‌، له‌سه‌ر گه‌لای (په‌لی) دارخوماو به‌ردی سه‌پی ته‌نگ و له‌ سنگی پیاوانیشدا ده‌رخ کرابوو، له‌گه‌ل شه‌وی، که‌ له‌ په‌راو سنگدا هه‌لگیرابوو، جوهره‌ئیل هه‌موو سالتی جارێ له‌گه‌ل پێغه‌مبه‌ردا ﷺ ده‌وری ده‌کرده‌وه‌، شه‌و سالتی که‌ کۆچی دوايي کردو پۆخی سپارد دووجار ده‌وری کرده‌وه‌ له‌ گه‌لیا^(١)، پێده‌چی پێغه‌مبه‌ر ﷺ قورئانی له‌یه‌ک په‌راودا کۆنه‌کردیته‌وه‌ له‌به‌ر شه‌وی چاوپروانی هاتنی شه‌ردنه‌وی هه‌ندی حوکم یان هه‌ندی ده‌قی کردیته‌ کاتێ ئاکامی ته‌واو بوو، خودای گه‌وره‌ سروشی کرد بۆ خوله‌فای راشیدین هه‌ستن به‌م کاره‌ وه‌فایان هه‌بی به‌رامبه‌ر شه‌و به‌لینه‌ راسته‌ی که‌ خودا داویده‌تی به‌ ئومه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ که‌ پارێزگاری له‌م قورئانه‌ بکات بۆ ئومه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ و پاراستنی خستوه‌ته‌ شه‌ستوی خۆی (جل جلاله‌)^(٢).

٢- قۆناغی دووهم له‌ سه‌رده‌می ئیمامی نه‌بویه‌کردا

پرسی موسلمانانه‌ شه‌هیده‌کانی شه‌ری یه‌مامه‌ زۆربه‌یان قورئان له‌به‌ره‌کان بوون، له‌ به‌ر خاتری شه‌مه‌ ئیمامی نه‌بویه‌که‌ر هه‌ستا راویژی کرد له‌گه‌ل ئیمامی عومه‌ر بۆ کۆکرده‌وه‌ی قورئان، قورئانی له‌ په‌لی دارخوماو پارچه‌ ئیسک و پارچه‌ کاغه‌زو سنگی پیاوان کۆکرده‌وه‌^(٣)، ئیمامی نه‌بویه‌که‌ر شه‌م کاره‌ گرنگه‌ مه‌زنه‌ی سپارد به‌ هاوه‌لی پریشکۆ زه‌یدی کوپی سابیتی نه‌نصاری، زه‌یدی کوپی سابیت خۆی ده‌یگیرێته‌وه‌ و ده‌لیته‌: (ئیمامی نه‌بویه‌که‌ر ناردی به‌ شه‌ینمه‌دا بۆ شه‌ری نه‌هلی یه‌مامه‌ چووم سه‌یره‌که‌م عومه‌ری کوپی خه‌تتاب له‌ لایه‌تی، ئیمامی نه‌بویه‌که‌ر وتی: عومه‌ر هاتوه‌ بۆ لام ده‌لێ له‌ رۆژی یه‌مامه‌دا زۆربه‌ی قورئاغوینه‌کان کوژراون و کوشتن دورینه‌ی کردون، منیش ترسی شه‌مه‌ هه‌یه‌ قورئاغوینه‌کان گشتیان به‌ کوشتن بچن، له‌ گۆره‌پانی شه‌رداو زۆربه‌ی ئایه‌ته‌کانی قورئاغان له‌ کیس بچن، من پێم باشه‌ لیژنه‌یه‌ دروست بکه‌ین بۆ کۆکرده‌وه‌ی قورئان، منیش وتم: به‌ ئیمامی عومه‌ر چۆن کاریک ده‌که‌یت که‌ پێغه‌مبه‌ر

^١ البخاري، كتاب الفضائل القرآن رقم (٤٩٩٨).

^٢ المدينة النبوية فجر والعصر الراشدي، ص (٢٤٠)، نقلا عن فتح الباري (١٢/٩).

^٣ حروب الردة وبناء الدولة الاسلامية - أحمد سعيد، ص (١٤٥).

ﷺ نه یکردوه؟ عومەر وتی: وه ﷻ نه مه کاریکی خیره، عومەر وازی له پروونکر نه وه نه هی ناو بۆی شیکردمه وه ههتا سنگم فراوان بوو بۆ نهو کارهی که سنگی عومهری بۆ فراوان بووه.

نهو رینمایانم به دی کرد، که عومەر به دی کردبوو، زهید دهانی: ئیمامی نه بویه کر وتی: نهی زهید تۆ پیاویکی گهنج و ژیری و له تۆ شیاوترمان نییه و تۆش نیگات نووسیوه ته وه بۆ پیغه مبه ر ﷺ جا شوین دۆزی قورئان بکهو بیچنه وه وه کۆی که ره وه، زهید وتی: وه ﷻ که ژێ له که ژه کان بگوازمه وه به لامه وه سوکتره له وهی روم لی بنین قورئان کۆیکه مه وه، گهرا به دواي قورئانداو له په لی دارخورماو تاشه به ردو سنگی پیاوان و چه رمو ته خته و ئیسقانه کان چنییه وه کۆی کرده وه، دهانی: لای نه بی حوزه یفه ی نه نصاری دوا هه مین سوره تمان که سوره ته ی ته بویه ده ست که وت و لای غه ییری نهو نه بوو (لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ) (التوبة: ۱۲۸)، ههتا سوره ته که ته واو ده بیته، نهو په رتووکه قورئانه لای نه بویه کر بوو، ههتا کۆچی دواي کرد، پاشان لای عومەر بوو ههتا کۆچی دواي کرد، پاشان لای حه فسه ی کچی عومەر مایه وه^(۱).

قۆناغی دووه می کۆکردنه وهی قورئان له نه نجامی هه ندی هۆ هاته ئاراوه:

أ - کۆکردنه وهی قورئانی پیرۆز له نه نجامی ترسان له تیاچوونی قورئان به بۆنه ی مه رگی ژماره یه کی زۆر له قورئاغۆینه کان له شه ری هه لگه راوه کاندای، نه مه به لگه یه، که قورئاغۆین و زانایانی نه وده مه له پی شعی خه لکه وه بوون بۆ کرداری چاکه و جیهادکردن، بۆ به رزکردنه وهی قوربی ئیسلام و موسلمانان به په فتارو هزرو شمشیره کانیان نه وانه باشتیرینی دهسته ی ئوممهت بوون پتویسته شوین پیشیان هه لبگیرن.

ب - کۆکردنه وهی قورئان له سه ر بنه مای (به ره وه ندی گشتیی و به ربلاو) هاته گۆری، به لگه شان وته که ی ئیمامی عومهره که وتی به ئیمامی نه بویه کر، وه ختی نه بویه کر په سیاری لی کرد چۆن ئیشیک بکه ی، که پیغه مبه ر ﷺ نه یکرد بیته، وتی: (نه مه خیره

^۱ البخاری، رقم (۴۹۸۶).

چاکهیه)، له هەندێ رێوایه تدا هاتوو هه ئیمامی عومەر پیتی وتوو: (ئەم کاره خێره بهرژهوهندیی موسلمانانی تێدایه)، ئیمامی نهبو به کریش هه مان وه لایمی زهیدی کوری سابیتی دایه وه کاتێ هه مان پرسیاری لێکرد، نه گهر ئەم رێوایه ته پاست بیت، که وشه ی (بهرژهوهندی) تیا به یان پاست نه بی وه کو یه ک وایه، چونکه گوزارشت دانه وه - پاساودانه وه به وشه ی (خێرو چاکه) خودی مانای بهرژهوهندیش هه لده گریت له پاستیشدا کۆکردنه وه ی قورئان بهرژهوهندیی موسلمانانی تێدایه، سه ره تای ئەم کاره له سه ر (بهرژهوهندیی گشتیی و بهربلاو) به نه په ته که ی دامه زرا، پاشان کۆده نگه ی (ئێجماع) ی له سه ر به ستره دوا ی نه وه ی هه موو لایه ک دانی پیا دا ناو به ربایان دا به قسه ی راشکا و یان درکا و، ئەم کاره ش کاری کۆکردنه وه ی قورئانه، به لگه یه له سه ر دروستی تی (بهرژهوهندی گشتیی و بهربلاو) وه به کریت ته په یژه یه ک بۆ گه یشت به کۆده نگه ی، ئەمه به نیسه بت نه وانیه ده یکه ن به به لگه، ههروه ها له په را وه کا نی ئسو لی فیه دای به ربایاری له سه ر درا وه و ئاماژه ی پێکرا وه^(۱).

ج - تاییه تمه ندییه بنچینه ییه کا نی زهیدی کور ی سابیت چیبوو، که ئەم کاره گرنگه ی پێ سپێ درا.

ئیمامی نه بو به کر زهیدی کور ی سابیتی هه لبا ژارد بۆ ئەم کاره زۆر گرنگه، چونکه ئەم تاییه تمه ندییه بنچینه ییانه ی تیا به دی ده کرد، بۆ رێکخه ستنی ئەم کاره:

أ - نه وده مه زهید گه نج بوو، ته مه نی (۲۱) سا ل بوو زۆر چالا کبوو، بۆیه ئەم خواسته ی لێی دا وا کرا.

ب - له بهر نه وه ی زۆر ده رکه وتو بوو به باشی قورئانی ده رخ کرد بوو، یه کێ بوو له وانیه که خودای گه ره ئا وه زایکی ترازی پێ به خشیبوو رێگه ی چاکه ی بۆ ئاسان کرد بوو.

ج - له بهر نه وه ی جێگه ی متمانه بوو قه ت له جێگه ی تۆمه ت و گو مانا نه بو وه کاره کا نی ره وا بو وه ده روونی خه لکی ئۆقه ری گرت بوو به رامبه ری، دلایان پێی خۆش بوو.

^۱ الاجتماع في الفقه الاسلام، - عبدالسلام السليمانی، ص (۱۲۷)

د - خۆی نووسه‌ری نیگا بوو زانیاری باش و له میژینه‌ی هه‌بوو له‌م بواره‌داو به‌کرده‌وه نهم کاره‌ی موماره‌سه کردبووه و نامۆ نه‌بوو له‌م کاره‌دا، یه‌که‌مجاره‌ی نه‌بوو^(۱).

ه - له‌گه‌ڵ نه‌مانه‌شدا یه‌کیک بووه له‌و چوار که‌سه‌ی که له‌ سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ردا ﷺ قورئانیان کۆکردوه‌ته‌وه، له‌ قه‌تاده‌وه‌ هاتوه‌ ده‌ڵێ: پرسیارم کرد له‌ نه‌نه‌سی کورپی مالیک، کێ قورئانی کۆکردوه‌ له‌ سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ردا ﷺ؟ وتی: چوار که‌سه‌بوون، هه‌رچواریان نه‌نصاری بوون، ئوبه‌ی کورپی که‌عب و موعازی کورپی زه‌ید و زه‌یدی کورپی ساییت و نه‌بو زه‌ید^(۲)، نه‌و شێوازه‌ی که‌ زه‌یدی کورپی ساییت گرتبوویه به‌ر بۆ کۆکردنه‌وه‌ی قورئان هیچ ئایه‌تیکی قورئانی وه‌رنه‌گرت هه‌تا به‌ نوسراوی نه‌یدی، له‌ سه‌رده‌م له‌ به‌رده‌ستی پێغه‌مبه‌ردا ﷺ نه‌نوسراییت و هاوه‌لانیشت له‌ به‌ریان نه‌کردییت، هه‌رگیز به‌له‌ به‌رکراوی وازی نه‌هیناوه به‌ نوسراوی نه‌بییت له‌ ترسی نه‌وه‌ی نه‌وه‌کو له‌ ده‌رخکردنه‌که‌دا هه‌له‌ یان نه‌ندیشه‌ی تیکه‌وتبی، دوباره‌ هیچ ئایه‌تیکی له‌ که‌س وه‌رنه‌گرتوه‌، که‌ بۆی هینای، هه‌تا دوو شاهید شایه‌تییان بۆ نه‌داییت، که‌ نهم ئایه‌ته‌ به‌ به‌رده‌ستی پێغه‌مبه‌ردا ﷺ نووسراوه‌ته‌وه‌و به‌و شێوه‌شه‌ که‌ هاتوه‌ته‌ خواره‌وه^(۳)، زه‌ید له‌سه‌ر نهم رێبازه‌ به‌رده‌وامبوو بۆ کۆکردنه‌وه‌ی قورئان، زۆر سلێ ده‌کرده‌وه‌ زۆر وردبوو له‌ پشکنین و تیراماندا^(۴).

جیاوازی نێوان نووسراوه‌کانی سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر ﷺ و سه‌رده‌می نه‌بویه‌کر جیاوازی نێوان نووسراوه‌کانی سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر ﷺ و نووسراوه‌کانی سه‌رده‌می نیمامی نه‌بویه‌کر: قورئان له‌ سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ردا ﷺ نووسرابوووه، به‌لام پارچه‌ پارچه‌ بوو، له‌ کاغه‌زو ته‌خته‌و په‌لی دارخورماو قوماش و توێکڵ و که‌ره‌سه‌ی تر نووسراوه‌ هه‌موو ئایه‌ته‌کانی پیکه‌وه‌ کۆنه‌کرا بووه‌ له‌یه‌ک سوره‌ت و سپاره‌دا، به‌لام کۆکردنه‌وه‌که‌ی سه‌رده‌می نه‌بویه‌کر له‌ نووسینه‌وه‌ی قورئان نه‌وه‌بوو هه‌موو سوره‌تیکی له‌

^۱ التفوق والنجابة على نهج الصحابة حمد العجمي، ص (۷۳).

^۲ سير اعلام النبلاء الامام الذهبي (۴/۴۳۱).

^۳ التفوق والنجابة على نهج الصحابة، ص (۷۴).

^۴ الانشراح ورفع الضيف بسيرة أبي بكر الصديق للصلابي، ص (۲۰۶).

په پراوێکدا نوسرایه وهو سوره ته کان ریکخران و نایه ته کان به گوێره ی ئه و شیوه یه ی له بهردهم پیغه مبهردا ﷺ له بهریان کردبوو، ریکخستنی ههر سوره تیکیان له پهراوێکدا نووسییه وه، ئهرکی زهیدی کوری سابیتیش ئه وه بوو نووسراوه کانی سهردهمی پیغه مبهردا ﷺ له پهرتوکیکدا بنووسیته وه، ههر سوره تی نایه ته کانی ریکبخات و یه که له دوا ی یه که به جهختلیکراوی و چه سپاوی^(۱).

۳- قۆناغی سییم له کۆکردنه وهی قورئاندا له سهردهمی ئیمامی عوسماندا یه کهم: هۆکاری کۆکردنه وهی قورئان له سهردهمی ئیمامی عوسمان، له ئه نه سی کورپی مالیکه وه هاتوه، که حوزهیفه ی یه ماننی هاته خزمه تی ئیمامی عوسمان له کاتی فتمی ئه رمینییه و نازربیعان که ئه هلی عیراق کردیان، حوزهیفه زۆر لیویه باربوو، چونکه خه لکی جۆراوجۆر قورئانیان ده خوینده وه، بۆیه حوزهیفه وتی: ئه ی ئه میری ئیمانداران ئه م ئومه ته خه ریکه له کتابه که ی خودای گه و ده نا کۆکی تی ده که ویت، وه کو نا کۆکییه که ی گا ورو جووله که، ئیمامی عوسمانیش نامه ی نارد بۆ لای حه فسه ی کچی عومه ر که ئه و په رتوکه قورئانه ی لایه تی بۆمان بنیژی، هه ندی نوسخه ی له بهر ده گرینه وه بۆی ده نیژینه وه، حه فسه ش ناردی بۆی، ئیمامی عوسمان ئه مری کرد به زهیدی کورپی سابیت و عه بدوللای کورپی زویپرو سه عیدی کوری عاص و عه بدورپه حمان کورپی حاریس که نوسخه ی له بهر بگر نه وه، ئیمامی عوسمان وتی: به م تاقمه قوره یشیانه: ئه گه ر ئیوه له گه ل زهیدی کورپی سابیت ناته بابیتان بۆ دروست بوو له شتیکی ئه م قورئانه دا ئه و کاته به زمانی قوره یش بی نووسن، چونکه قورئان به زمانی ئه وان هاتوه ته خواره وه سا ئه وانیش وایان کرد هه تا چه ند نوسخه یان له بهری په رتوکه قورئانه که گرته وه، پاشان عوسمان په رتوکه که ی گه رانده وه بۆ حه فسه، پاشان بۆ ههر قۆلی نوسخه یه که له و په رتوکه ی ره وانه کردو فه زمانی کرد ههر په راوو په رتوکیکی تر که قورئانی تیا نوسراوه بیسو تینن و ئه م قورئانه لای خۆیان بیهی لته وه^(۲).

له م گفتوگو راست و دروسته حوزهیفه و ئیمامی عوسمان ئه م خالانه وه رده گرین:

^۱ المدينة النبوية فجر الاسلام والعصر الراشدي (۲/ ۲۴۱).

^۲ البخاري، كتاب فضائل القرآن رقم (۴۹۸۷).

أ - ئەو ھۆکارەى کە عوسمانى ھەلنا قورئان کۆبکاتەو ھەرچەند بەرپۆکپۆیکى کۆکرا بوو ھە لە سەردەمى ئەبویە کرى صدیقدا، بریتى بوو لە جیاوازی و ناکۆکى خویندەنەو ھى قورئان لە لایەن مۆسلمانە خوینەوارەکان تەنانت ناکۆکى لە خویندەنەویدا نزیک بوو سەر بکیشیت بۆ مەترسیدارترین ئاژاوە و دووبەرەکى لە کیتابەکى خودای گەرەدا، کە بناغەى شەریعەتەو کۆلەکەى دینەو بنەرەتى تەلارى ئومەتە بۆ سیاسەت و رەوشت و کۆمەلایەتى، ھەتا وای لێھاتبوو ھەندى لە قورئاغۆینەکان دەیان وت بەواتى تر: خویندەنەو ھەکەى من لە خویندەنەو ھەکەى تۆ باشترە، بۆیە حوزەیفە دلەخۆرپە دای گرت و بە ھەلەداوان ھات بۆلای خەلیفەو پێشەوای مۆسلمانان و داوای لێکرد فریای ئومەت بکەوێت بەرلەو ھى تووشى ناکۆکى و دووبەرەکى ببن و بە شەرپین و کار لە کار بترازى و فیتنەى بۆ ھەلگیرسى و دەسکاری دەقى قورئانە کە بکرىت و ئایەت و وشەکانى لە رینگەو جینگەى خۆى، لادریت، وەکو لە نێو گاوارو جولە کەکان روویدا و ھەرگەلى لەوى تر جودا بوو ھەو ھەو کتابى بۆ خۆى داڕشت.

ب - ئەم گفتوگۆ راست و دروستە گومان پرە کە قورئانى پیرۆزى لەیەک پەرتووکدا کۆکردەو ھەو بەیەک نەپرەدا ھۆندییەو ھەسەر یەک شیوەزار پێکیخست، ھەموو ئومەتى ئیسلام بە چاکى رێککەوتوون لەسەرى قبۆلیان کردووە، ئەو نووسراو ھى لەم پەرتووکە دایە خودى ئەو قورئانەى کە لە پێغەمبەرەو ﷺ بیستراو ھەو ھەرگیراوە و ھەکو ئەو قورئانە وایە کە دەستپاکى نیگاھینەر (جوبرەئیل) ھیناویەتى، ئەم پەرتووکە قورئانەش لە ژێر چاودیرى خەلیفەى یەکەم ئەبویە کرى صدیقدا کۆکراوەتەو ھەو نووسراو، پاشان داویەتى بە دەستى عومەرى کۆپى خەتاب دواى خۆى، کاتى عومەر ناکامى نزیکبوو ھەو دەسلالتى خەلافەتیشى نەدا بوو دەست کەسێکى دیاریکراو، بەلکو کارەکەى کرد بە راویژکردن دەستەیک ھاو ھەلێ ھەلێژارد، کە پێغەمبەر ﷺ لێیان رازى بوو، وەسیەتى کرد ئەم پەرتووکە قورئانە بەدەن دەستى خەفصەى دایکى ئیمانداران، ئیمامى عوسمانیش لە کۆکردنەو ھەو نووسینەو ھى قورئاندا سەرئەجى خستبوو سەر ئەم پەرتووکەو پەرتووکى رەسمی و سەرتاسەرى لى گرتەو ھەو فەرمانى کرد بە چوار قورئان خوینی ناودار، کە بە وردى قورئانیان لەبەر بو بە باشى پیتەکانیان دەردەپری و بە جوانى

دهیاخوێندەوه له شیکردنەوهو زاراوهکەى تیگەیشتبوون، سیانیان قورەیشی و یەکیان ئەنصاری بوو، ئەویش زەیدی کۆری سابیت بوو کە خاوەنى کۆکردنەوهى یەکەمە له سەردەمى ئەبوبەکردا بە ناشیرەى نیمامى عومەر قورئان بکەن بەیەک شێوەزار، له هەندێ رێبایەتدا ئەو کەسانەى کە نیمامى عوسمان فەرمانى پێکردن، ئەم قورئانە بنووسنەوه دوانزە پیاو بوون ئوبەى کۆری کەعبو ئەوانى تر قورەیشو ئەنصاری بوون^(١).

ج - دەرەنجامەکەى ئەمەیه: فتوحات لەسەردەمى نیمامى عوسماندا بە مۆلەت وەرگرتن بووهو فەرمانى لەسەردراوه، پرپاری سەربازى له مەدینەوه دەرچووهو هەموو لایەنەکانى ئیسلام گۆی له مشتى فەرمانى خەلیفە بوون ئەمەش بەلگە لەسەر کۆدەنگى هەموو هاوێلان و شوێنکەوتوان له هەموو هەرێمەکاندا کە خەلافەتى نیمامى عوسمان تەواوهو بێخەوشەوه، بە پەله هاتنى حوزەیفەى یەمانى بۆ مەدینە بۆ نەهێشتن و قەلاچۆکردنى ناکۆکى خەلکى له خوێندنەوهى قورئاندا، هەرۆها بەلگەشە کە بابەتە شەرعییە گەورەکان راویژى خەلیفەى بۆ دەرکرا له مەدینە، شارى مەدینە بەردەوام هێلانەى سوننەت و مۆلگەى هاوێلە شەرعزانەکان بووه^(٢).

دووهم: راویژکردن بەهاوێلان بۆ کۆکردنەوهى قورئان

نیمامى عوسمان موهاجیرینو ئەنصاری کۆکردەوهو راویژى پێکردن و چەندین چاوساغى ئومەت و پێشەواى بلیمەت و هاوێلە بەماریفەتى گاز کرد، وه له سەروى هەمووشیانەوه عدلى کۆری ئەبى تالیب و نیمامى عوسمان ئەم پرۆژەى خستە بەرچاوى هەلبێژدراوانى ئومەت و سەردارە رێنیشاندراره رى نیشاندرەکانو لەم کارە بکۆڵنەوهو تاوتوێى بکەن، شروڤەیان کردو له گەڵ یەکتەر پەشێن بۆ ئەوهى بۆچوونى یەکتەر بزائن و بە گەرمى هاتن بە پیر بۆچوونەکەى نیمامى عوسمانەوه بە ئاستەم درزى نەبوو گومان بچیتە دلى نیماندارانەوه، لەم پرۆژەیهدا له هەر چوار قورنەى زویدا بەستنى ئیجماعى هاوێلان ناشکرا کرا بۆ خەلکى، بەهیچ کلۆجى لەو رۆژەدا کەسێ دەرە کەوت پێچەوانەو

^١ عثمان بن عفان صادق عرجون، ص (١٧١).

^٢ المدينة النبوية فجر الاسلام والعصر الراشدی (٢/٢٤٤).

دژی ئەم کارە بێت تاقە کەسێ نێهە یاری کردبێت، چونکە قورئان لە تاکە کانی ئومەت شاراوە نێهە، چ جایی ئەوەی لە زاناو پیشەوای هەلکەوتووئە ئومەت^(۱)، ئیمامی عوسمان لە کۆکردنەوەی قورئاندا شتیکی تازەیی دانەهێناوە، بەلکو بەر لە ئەم ئەبویە کە ئەمەیی کردبوو، وە بە بۆچوونی دەروونی خۆی نەیکرد بە راویژی هاوێلان کردی و پەزامەندیان دەربەری و وتیان بۆچوونە کەت زۆرباشە، دووبارە وتیان زۆر جوانە، واتە: کۆکردنەوەی قورئان لە چەند نوسخە کەدا بە یەک زار^(۲)، موصعبی کۆپی سەعد گەشت بە هەندێ هاوێلێ پیغەمبەر ﷺ کاتی ئیمامی عوسمان فەرمانی کرد پەرتوکه کانی تر بسوتین، دەبینی ئەم کارەیان بەلاو سەیرە و واقیان و پەماو^(۳)، ئیمامی عەلیش نەهی کرد لەوانەیی رەخنەیان دەگرت و گلەبیان دەکرد، وتی: (ئەو خەلکینە بێژ مەکن لە عوسمان و قسەیی چاک نەبێت هیچی تر مەلێن وەللاهی ئەم کارەیی لە خۆیەو نەکردووە کۆمەلێ زانای شارەزای لە ئێمە کۆکردووە و ئینجا ئەم کارەیی کرد، وەللاهی منیش بێمە خەلیفە ئەو کارەیی ئەو دەکەم^(۴)، دواي گەردبوونەو ئەم کۆمەلە بەرێژە کە باشترین مەروۇقی ئومەتەن لەسەر یەک قورئانی و یەک زاری پێرۆز کارە کە پۆشن بوویەو بۆ گشت لایەک تەنیا بۆ هەوەسباز نەبێت، وە پێویستە لەسەر هەموو موسوڵمانێک رازی بێت بەم ئێشەیی کە ئیمامی عوسمان ئەفراندی و قورئانی پێ پارێزرا^(۵).

قورتوبی لە کتێبی تەفسیرە کەیدا دەلێ: ئیمامی عوسمان ئەم کارەیی کرد (قورئانی لەبەر قورئانە کەیی حەفصە گرتەووە بەیەک شێووە بەیەک نوسخە بەهەرچوارلادا بلایکەردووەو نووسینە کانی تری سوتان)، دواي ئەوەی کە موهاجیرین و ئەنصارو کەلەپیاوانی ئیسلامی کۆکردووەو راویژی پێکردن، ئەوانیش رێککەوتن لەسەر ئەم خۆیتندنە ناسراوە باوەی ئێستا، کە بە راستی و سابیتی لە پیغەمبەر ﷺ وەرگیراووە

^۱ عثمان بن عفان صادق عرجون، ص (۱۷۵).

^۲ فتنة مقتل عثمان بن عفان (۷۸/۱).

^۳ التأريخ الصغير للبخاري (۹۴/۱)، اسنادة حسن لغیره.

^۴ فتح الباري (۱۸/۹)، اسنادة صحيح.

^۵ فتنة مقتل عثمان بن عفان (۷۸/۱).

بیستراوه، غهیری ئەم شیوازیان خستە لاوه، هەموویان بۆچونەکی عوسمانیان بە راست زانی، چونکە بۆچونیکێ فزەپرو هاوجوتی نیسلام بوو^(۱).

جیاوازی نێوان کۆکردنەوی ئەبەبە کۆکردنەوی عوسمان

نێبو تین دەلتی: (جیاوازی نێوان کۆکردنەوی ئەبەبە کۆکردنەوی عوسمان ئەوەبوو، کۆکردنەوی ئەبەبە کۆکردنەوی ئەبەبەبوو دەترسا شتی لە قورئان نەمیستی بە هۆی تەمانی هەلگرەکانییەوه، چونکە ئەوکاتە لە یەک شوین و پەراودا کۆنەکرا بوو هەستا لە چەند پەراویکی ریکۆپیکدا ئایەتی سورەتەکانی کۆکردەوه بەویپییەکی که لە پیغەمبەر ﷺ وەرێسانگرێبوو، بەلام کۆکردنەوی ئیمامی عوسمان لەبەر ئەوەبوو ناکۆکی دروست بوو بوو لە خوێندنەوی قورئانداو هەرکەس بە جۆری دەیخوێندەوه هەتا هەرکەس بەو شیوەزاری خۆی دەیخوێندەوه، زارەکانیش چەند زۆرن ئەمە وای کردبوو هەندێ دەبیوت بە هەندیکێ تر خوێندنەوه کە تۆ هەلەیه، بۆیه ترسا کار لەکار بترازی، نوسخی گرتەوه لەو پەرتوکە قورئانەو کردی بە یەک جۆر قورئان و سورەتەکانی ریکخست و هەموو زارەکانی خستە لاوه بە قورسی هاتە سەرشیوەزاری قورەیش بە بیانووی ئەوەی قورئان بەم زاراوه دابەزیو هەرچەند لە سەرەتای دابەزینی قورئاندا خوێندنەوی قورئان فراوان بوو بە زارەکانی تر دەخوێنرایەوه، بۆ ئەوەی گەزەندەو ئەستەمی دروست نەبێت، عوسمان زانی ئەو پیتوتسییەش نەماوه قورئانی خستە سەر یەک شیوەزارو قەتییسی کرد، قازی ئەبەبە کۆری باقلانی دەلتی: ئیمامی عوسمان نەبیوست خۆدی ئەم قورئانە لە نێوان دووبەرگدا کۆیکاتەوه، بەلکو ویستی خۆدی ئەم قورئانە لە سەر شیوازی خوێندنەوه و زاراوه سابتەکانی پیغەمبەر ﷺ کۆیکاتەوه، هەرچی ترە هەلەو شیونیتەوه و بچنە سەر پەرتوکە قورئانیک کە پیشخست و داخستنی ئایەتی تیا نەبێت و چەمک و ماناکە و هەکو رۆژی دابەزینی یینیتەوه نووسینی ئایەتەکانی نەشیونیت هەستا بە پیت و دەنگ و شیوەزاری قورەیشی وینە گرت و بە ئایەت جیگیری کرد و خوێندنەوه لەبەرکردنی فەرز کرد، ترسی ئەوەی گەندەلی و سۆی تینەکەنەوێت دواي خۆی.

حارسی موحاسبی دەلتی: لای خەلکی وا باوه کە ئیمامی عوسمان کۆکەرەوهی قورئانە، بەلام وانییه، بەلکو عوسمان خەلکی خستە سەر یەک شیواز خوێندنەوه لەسەر

^۱ الجامع الاحکام القرآن (۸۸/۱).

بۆچوونی خۆی و سەرجه‌م موهاجیرین و ئەنصارەکان هەستان کۆبوونەوه و راویژیان کرد لە ترسی ئازاوه و فەرته‌نە‌ی ئەهلی عێراق و ئەهلی شام کاتێ ناکۆکی کەوتە نێوانیان لەسەر پیتەکانی خۆیندە‌وه‌ی قورئان، بە‌لام پێش ئەم مشتومرە قورئان بە پێنوس و خۆیندە‌وه جیاوازه‌کان دە‌خوێنرایه‌وه و به‌و حەوت جۆره خۆیندە‌وه ئازاده‌ی که قورئانی پێ هاته خوا‌ه‌وه ده‌وترایه‌وه، پاشان ئەو کەسه‌ی کۆی کرده‌وه و ده‌زه‌نی کرد و پرشته‌ی بۆ کرد ئە‌بووبه‌کری صدیق بوو، پاشان نێمامی عوسمان، نێمامی عەلی ده‌لێت: (ئە‌گەر منیش ببه‌ خەلیفه ئە‌و‌کاره‌ی که عوسمان کردی به‌ پەرتوکه قورئانه‌کان منیش ده‌م‌کرد)، واته هه‌موویم له‌سه‌ریه‌ک شیواز ده‌چه‌سپاند^(١).

قورتبێ ده‌لێت: ئە‌گەر بوتری بۆ نێمامی عوسمان خە‌لکی کۆکردوه‌ته‌وه و ریزیکردن له‌سه‌ر یه‌ک پەرتوک و یه‌ک شیواز خۆیندە‌وه؟ خۆپێشتر ئە‌بو به‌که‌ر ئە‌مه‌ی کردوه‌و له‌م کاره‌ بووه‌ته‌وه؟ پێی دوتری عوسمان نه‌ی ویستوه و به‌و کاره‌ خە‌لکی کۆ بکاته‌وه له‌ هۆ‌نینه‌وه‌ی یه‌ک پەرتوکی قورئان، به‌‌لکو ئە‌نێری به‌ دوا‌ی پەرتوکه‌‌کی حە‌فصه‌ داو ده‌‌لێ ئە‌وپه‌رتوکه‌‌مان بۆ بنێره‌ با برێ نوسخه‌ی له‌ به‌ر بگرینه‌وه و ده‌ی‌گه‌ پێ‌نینه‌وه بۆت؟ عوسمان ئە‌م کاره‌ی له‌ به‌ر ئە‌وه کرد خە‌لکی ناکۆکی که‌وتبوه نێوانیان له‌ شیوه‌ی خۆیندە‌وه‌ی قورئاندا به‌‌هۆی پرش و بلاوی زانایان و هاوه‌‌لان به‌‌شاره‌کاندا ئە‌م ناکۆکیه‌ش تاوی سه‌ندبوو جیا‌یی و شوبه‌هه‌‌ل‌زان‌بوو، له‌ نێوان ئە‌ه‌لی عێراق و ئە‌ه‌لی شامدا ئە‌و رووداوه‌ روویدا که حوزە‌ی‌فه‌ گێ‌رایه‌وه^(٢).

سێ‌یه‌م: ئایا پەرتوکه‌ قورئانه‌‌که‌‌نی عوسمان له‌سه‌ر هه‌ر حەوت پیت‌ه‌که‌ بوو هه‌موویانی ده‌‌گرت‌ه‌وه؟

شیخی لیکۆ‌لەر (صادقی عرجون رای وایه که پەرتوکه‌‌کی صدیق له‌ بنه‌ره‌‌تدا کراوه‌ته‌ پەرتوکی پێشه‌نگ و ئە‌س‌لی و ئیجماعی موس‌لمانانی له‌سه‌ر به‌ستراوه، حەوت پیت‌ه‌‌که‌ی گرتوه‌ته‌ خۆی که له‌ فەر‌موده‌ی سه‌حیح‌دا هاتوه‌ ناشکرایه قورئان به‌و حەوت پیت‌ه‌ دابه‌‌زیوه، به‌‌لام له‌سه‌ریه‌ک پیت نوسراوه‌ته‌وه ئە‌و پیت‌ه‌شیان هه‌‌ل‌ب‌ژاردوه که

^١ عثمان بن عفان، صادق عرجون، ص (١٧٨).

^٢ الجامع لاحکام القرآن (٨٧/١).

عامه‌ی پاشین (خه‌له‌ف) ده‌یاغۆینه‌وه‌وه‌ ده‌یانوته‌وه‌ پیڤغه‌مبه‌ریش ﷺ له‌ کۆتایی ژیا‌نیدا ئۆقره‌ی له‌سه‌ر گرتبوو، ئه‌م حه‌وت پیتیه‌ی که‌ قورئانی پیده‌خوێترى، یه‌که‌م بۆ ئاسانکاری ئوممه‌ت په‌یدا بوو، پاشان حوکمه‌که‌ی هه‌لگیرا کاتی قورئان بلاوه‌ی کردو خه‌لکی هه‌مه‌ جوړ هاتن به‌ ناو یه‌کداو هه‌ر یه‌کى به‌ زارى قسه‌ی ده‌کرد، ئیتر کارى پینه‌کرا.

ئیمامى ته‌حاوێ ده‌لێ: (خوێندنه‌وه‌ی قورئان به‌ حه‌وت پیتی جیاواز ده‌ست شل کردن بوو بۆ خه‌لکی له‌ پسته‌کاندا، چونکه‌ نه‌یان ده‌توانی له‌ قورئان تیبگه‌ن به‌ شیوه‌زارى خوێان نه‌بوايه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌خوێنه‌واربوون و که‌میکیان نه‌بۆ سه‌وادیان نه‌بوو، کاتی سه‌یرکه‌ن بۆ خاوه‌ن زاوه‌نه‌کانى تر سه‌خته‌ قورئانه‌که‌ بگۆڕی بۆ زاوه‌که‌ی خۆی ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ش په‌وا بوايه‌، چونکه‌ نه‌یده‌توانی سازى کات به‌ ناوه‌حه‌تییه‌کی دژواتر نه‌بوايه‌، بۆیه‌ وه‌لا ئه‌ ده‌ربرینی قورئان به‌ گوته‌ی جیا جیا بۆ فراواغوازی ها‌ته‌ ئاراوه‌ به‌ مه‌رجی ماناو مه‌به‌سته‌که‌ی تێک نه‌چیت، وه‌ به‌مجۆره‌ مایه‌وه‌ هه‌تا زۆریه‌ی زۆریان نوسیانه‌وه‌ به‌ زارى خوێان، به‌لام هه‌موو زاوه‌نه‌کانیان گێڕایه‌وه‌ بۆ زاوه‌ زمانى پیڤغه‌مبه‌ر ﷺ به‌م گه‌زه‌ پێوايان بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ربرین و ئاخاوتنه‌که‌ی پارێزراو بیت ئیتر ده‌رفه‌تیان نه‌ما پێچه‌وانه‌ی ئه‌م شیوه‌ زاوه‌ بیه‌خوێنه‌وه‌، ئیبنو عبده‌ول بی ده‌لێ: (ماوه‌یه‌ک به‌ حه‌وت پیت ده‌خوێترایه‌وه‌ (به‌ زارى جیاواز جیاواز) ئه‌مه‌ بۆ کاتیکی تایبه‌ت و زه‌روره‌تێک بوو وای ده‌خواست، پاشان ئه‌م زه‌روره‌ته‌ هه‌لگیرا و حوکمى ئه‌م حه‌وت پسته‌ش هه‌لگیرا و قورئان گه‌ڕایه‌وه‌ سه‌ریه‌ک پیت و به‌ یه‌ک زار ده‌خوێترایه‌وه‌^(١)، ته‌به‌رى ده‌لێت: (خوێندنه‌وه‌ی قورئان له‌سه‌ر حه‌وت پیتی جیاواز واجب نه‌کراوه‌، له‌سه‌ر ئوممه‌ت به‌لکو مۆله‌ته‌و روخسته‌ بۆیان، کاتی هاوه‌لان بێنیان ئوممه‌ت و خه‌ریکه‌ دووبه‌ره‌کی و ناکوکی ده‌که‌وێته‌ نێوانیان و له‌سه‌ریه‌ک پیت و یه‌کجوړ خوێندنه‌وه‌ رێکناکه‌ون هه‌ستان کۆده‌نگیان به‌ستوو یه‌که‌ده‌نگی و کۆراییان گریدا له‌سه‌ر یه‌ک شیوازی قورئان، بێگومان کۆده‌نگی ئه‌مانه‌ش به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک گو‌م‌رایى تیا نییه‌^(٢)، ئه‌م پیتیه‌ی که‌ قورئانی پى

^١ عثمان بن عفان، صادق عرجون، ص (١٨٠).

^٢ المصدر نفسه.

نوسرا کۆدهنگی گومان بری لهسەر کراوه هه موو قورئانه کانی تر له مه وه نقل کراوه، هه ر
حه وت جۆره خویندنه وه که ی کۆکردوه ته وه له یه کجۆرداو جۆره که شی نه مه یه، که
ده یناسینو ده یخوینینه وه به ده ماو ده م نقل کراوه له پیغه مبه ره وه ﷺ هه رچه ند نه و
خویندنه وانیه، که له فهرموده دا هاتوه نه م جۆره خویندنه وه یه نییه و به م پیتانه
نه نوسراوه^(۱).

قورتوبی ده لیت: (زۆریه ی زانا کافان وه کو داودی و نیین و نه بی صوفره و جگه
له مانه نش ده لیت نه و هه وت جۆره خویندنه وه یه ی که ده دریته پالی هه وت قورئان
خوینه که نه و هه وت جۆره خویندنه وه یه نییه که هاوه لان روخسه تیان پیدراوه، به راستی
قورئان گهرتیرایه وه سه ر یه ک پیت له و هه وت پیتو پیته که ش نه وه یه که قورئانی له سه ر
کۆکرایه وه^(۲)، نزیکترین بۆچوون له چه مکی ئیمه وه - به بروای خۆمان - له مانای
پیته کاندای نه و بۆچوونه یه که ده لئ: (نه م پیتانه پاراوترین و ناسراوترین زاری عه ره بن، که
قورئانی پی نه خشینراوه، قاسمی کورپی سه لام و نیین و عه تییه و کۆمه لئ له که له پیاوان
رایان وایه)^(۳).

چواره م: ژماره ی نه و په رتوکه قورئانه ی که ئیمامی عوسمان ناردی بۆ شاره کانی
کاتی ئیمامی عوسمان له کۆکردنه وه و له به ر گرتنه وه ی په رتوکه قورئانه کان بویه وه بۆ
هه ر ئاسۆیه ک قورئانیکی ره وانه کردو فهرمانی پیکردن هه ر قورئانی پیتچه وانیه نه م
نێردراوه یه به جۆریکی تر نووسراوه بیسووتین، جیاوازی هه یه له ژماره ی نه و
قورئانه ی که په خشی کردوه و به سه ر شاره کاندای ده لیت چواردانه بوو زۆریه ی زانایان
له سه ر نه م ژماره یه کۆپان، ده لیت پینج دانه بووه، ده لیت شه ش دانه بووه، ده لیت هه وت
دانه بووه، ده شلین هه شت دانه بووه، نه وه ی که ده لئ چوار دانه بووه، قورئانیکی له
مه دینه هیشتوه ته وه و قورئانیکی ناردوه بۆ شام و یه کیکی بۆ کوفه و یه کیکی تریش
بۆ به صره، نه وه ش ده لئ پینج دانه بووه، نه و چواره و یه کیکی بۆ خۆی داناوه به تایبته ت،

^۱ المصدر نفسه.

^۲ الجامع الأحکام القرآن (۷۹/۱).

^۳ الاتفاق للسيوطي (۱۴۴/۱ - ۱۴۸).

بۆ شەش دانە که نیختیلاف هەیه دەلێن یەکیکی ناردوو هە بۆ بەحرەین، بۆ هەشتە کەش دەلێن ئەو قورئانە بوو، که خۆی دەبۆیندەو و هەختی شەهید کرا لەبەردەستیا بوو^(۱)، لەگەڵ هەموو قورئانیکدا پێبەریکی دەنارد بۆ ئەوێ خەلکی شارەزای خۆیندەو هە بکات و بە گوێرە ی ئەو وێنە پێتانه بی خۆینیتەو، که هەلای واردوو هە پەسەندی کردوو، بەپێی فەرموودی سەحیح و مەواتەر، عەبدوللای کورپی سانیبی کردە هامرای قورئانەکی مەککە، موعەیرە ی کورپی شەهابی کردە هامرای قورئانەکی شام و ئەبو عەبدورپەرەحمانی سەلەمی کردە هامرای قورئانەکی کوفە و عامری کورپی قەیسی کردە هامرای قورئانەکی بەصرە و فەرمانی کرد بە زەیدی کورپی سابیت بۆ مەدینە ی بخۆینیتەو^(۲).

پێنجەم: دژە هەلۆیستی عەبدوللای کورپی مەسعود بەرامبەر قورئانەکی عوسمان
نەسەلماو هە گوایه ئیبن و مەسعود لەم کارەدا پێچەوانە و دژایەتی عوسمانی کردوو، هەرجییهک لەم بارەیهو هەریایەت کراو هەنەدەکانی پەرپوتە ئەو ریویایەتانهش بەرپوتە، که ئەم باسە ی ترنجانوو هە خۆی.

سەلماو هە ئیبن و مەسعود گەراو هەتەو سەر ریککەوتنی هاوەلان لە کۆکردنەو ی قورئانداو لاری نەبوو، بەو ئیجماعە تەنانت هەستاو لە ناو خەلکدا مزگینی ئەم کارە ی داو و فەرمانی پێکردوون بگەرپێنەو سەر ئیجماعی موسلمانان^(۳)، وتویەتی خودای گەورە هەرگیز زانست هەلناپروکینی لە دەستمان، و هەرگیز خودای گەورە ئومەتی مو حەمد وَعَلَى اللَّهِ لەسەر گومراییی کۆناکاتەو، ئیو هەش وەر نە سەر ئەو کارە ی که ئەوان کۆبوونەو لەسەری، حەق ئەو یە ئەوان لەسەری بوون، و ئەم قسانەشی نووسی بۆ ئیمامی عوسمان^(۴).

^۱ أضواء البيان في تاريخ القرآن، ص (۷۷).

^۲ المصدر نفسه (۷۸).

^۳ فتنة مقتل عثمان بن عفان (۷۸/۱).

^۴ فتنة مقتل عثمان بن عفان (۷۹/۱).

ئىبن و كەسیر ھىناویەتى كە ئىبن و مەسعود گەراوەتەو بۆ ھەماھەنگى ئەوان^(۱)، ئىمامى زەھەبىش جەختى لەسەر ئەم گەراپانەو ەردووەتەو دەلتى: (وارىدبوو كە ئىبن و مەسعود بەم كارە رازى بوو شۆئىنى عوسمان كەوتوو سوپاس بۆ خوا^(۲)، چىتر ئاوپ مەدەنەو بۆ ئەو نوسراوئى تەھا حسیئن، كە نووسىویەتى لە باسى مەسەلەى نووسىنەوئى قورئان و پەيوەندى عوسمان لەگەڵ ئىبن و مەسعودا كە بە شىوازیكى ژەھراوبى دايرشتوو و چەندىن ئەتواری تىابە لە رۆژھەلاتناسەكانى مامۆستای وەرەگرتوو^(۳)، ئەوانەنىش پىيان لەسەر رىوايەتە پەروپوتەكان و رافزەيەكان داگرتوو لە شىواندن و ئالۆسكاندن پەيوەندى نىوان ھاوئەلان (رەزای خودا لەھەر ھەموویان)^(۴)، ئىبن و مەسعود ئەو ئىبن و مەسعودەيە، كە نوێژى قەصرى لە مونا واز لىھىنا لە ترسى ئەوئى ئاژاو و دووبەرەكى ئەكەوتتەو بە پىچەوانەو شۆئىنى خەلىفەى ھەلگرت، ئايا چاوہرپى ئەوئى لى دەكرى بچىتە سەر مەنبەر و خەلكى ھانبدات بۆ دووبەرەكى و ئاكۆكى، لەھەمان كاتدا خۆى وتوئەتى (دووبەرەكى و ئاكۆكى شەرە)^(۵)، مێژوونووسە رافزىيەكان كۆمەلتى رىوايەتيان ھەلبەستوو و داويانەتە پال ئىبن و مەسعود، كە گوايە ھەلوەستەى كردوو بەرامبەر عوسمان دژايەتى كردوو، لەو درۆ دەلەسانەدا وادەردەكەوتت ھاوئەلان گرۆيەكى كىنەباز و ناتەباو شەرت بوون، پاشقولىان لەيەكداو و زمانيان شەربووە لە قەسەكردندان ئەم رىوايەتانە قىزەونن لەبەردەم رەخنەى بابەتى و ھىوردا خۆيان ناگرن و زەوقى ئىماندارو ئاوەزوى پىگەيشتوو رەزى دەكاتەو، رافزىيەكان گومانى درۆ شايبەتى دەلەسەيان دروست كردوو، كە ئىبن و مەسعود تەشەرى لە عوسمان داو و بە كافرى زانیو، عوسمانىش برىارى داو ئەوئەندە لى بدرى ھەتا دەمرى، ئەمە درۆيەكى شاخدارە لەسەر ئىبن و مەسعود، زانايانى ئەقل دەزانن

^۱ البداية والنهاية (۲۲۸/۷).

^۲ سير اعلام النبلاء (۳۴۹/۱).

^۳ الفتنة الكبرى (۱۵۹/۱).

^۴ فتنة مقتل عثمان بن عفان (۸۰/۱).

^۵ عبدالل بن مسعود، عبدالستار الشیخ، ص (۳۵۵).

ئىبن و مەسعود قەت عوسمانى تەكفیر نەكردوو، بەلكو پاش ئەوێ بەیعهتى خەلافەتى دا بە عوسمان عەبدوللای كۆپى مەسعود لە مەدینەو چوو بۆ كوفە كاتى كە گەشتە ئەوى سۆپاس و ستایشى خودای گەورەى كردو پاشان وتى: ئەمیری ئیمانداران عومەرى كۆپى خەتتاب كۆچى دواى كرد لەناومان هیچ رۆژێكم نەدیو، ئەوەندەى ئەو رۆژە لوشكەى گریان هاتبى، ئیمەى هاوێلانى موحەممەد ﷺ پاش سپاردنى ئیمامى عومەر.

كۆبووینەو سەرمان نەلەقاندو دەستمان نەدا لە سنگمان بۆ باشتەین كەسمان نەبیت كە بتوانیت ئەم رێگەى بە باشى بپێو گت نەكات، هەر بۆیە بەیعهتماندا بە ئەمیری ئیمانداران عوسمان و ئەویش پەیمانى پێداین^(١).

ئەم لێدوانە پۆشنە گەورەترین بەلگەى لەسەر پلەوپایە بڵندی ئیمامى عوسمان لە دلى ئىبن و مەسعودو سەرچەم هاوێلندا ئەو هاوێلانى كە خودای گەورە تارێفیان دەكات و لێیان رازییە، زۆرچاك تێگەشتبوون لە مانای (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا)، وەكانى عەبدوللای كۆپى مەسعود راست و پەوان بوو حەقیقەتى لێل نەبوو سەیرەكەین چەند لە قەناعەتەو هەلقولابو لە هەستى خاوتنى دەرھاتبوو، نە لە ترسانە لە زەلیلیدا نەى وتبوو، بەھەرەمەكى قسەى فری نەدابوو بۆ فریودان و گۆلمەز نەبوو یاخود بۆ ئەو نەبوو پلەو پایەى كى چنگ كەوئ لەم خەلافەتە تازەدا، ئەو شتیكى بەلگە نەویست و روونە، كە قینیك و كینەى كە لە دلى هیچكامیاندا نەبوو، بەرامبەر بە ئەوى تر، گەر شتیكیش رویدا بێت لە پێناوى هەق و بەرژەو نەدیى موسلماناندا بوو^(٢)، بە پەڕەى چەمكى نامۆزگارییدا گۆزەرى كردوو بە نامۆزگاریى رەعیەت حساب كراو، بەلام ئەو تۆمەتانەى رافزییەكان و ئەلقەلەگوێكانیان هەڵیدەبەستن كە ئیمامى عوسمان داوێەتى لە ئىبن و مەسعود هەتا مردوو، ئەمە درۆیە بە یەكەدەنگى هەموو ئەهلى عیلم.

^١ طبقات ابن سعد (٣/٦٣).

^٢ عبدالله بن مسعود، ص (٣٢٤).

ئەبویە کری کۆری ئەلعهەریبی دەلیت: (لێدانکردنی ئیبن و مەسعود بەخشیش لێگرتنەوهی قسەیه کی ناماقولەو شایەتی درۆیه^(۱))، رافزییه کان بۆیان نییه بە چیرۆکی ئیبن و مەسعود تانەو تەشەر بەدن لە عوسمان، چونکە ئە لیتی داووە نە گرانی خستوو تە سەری، بە پێچەوانەو ریزی لێ دەگرت و لە شویینی مەزنی خۆی دایدەنا هەروەها ئیبن و مەسعود زۆر توندوتۆڵ بوو بۆ گوێرایەلی ئەو نیمامی که بەیعهتی پێداوو، قەناعەت و پرواشی وابوو که باشتەین کەسە لەناو موسلماناندا، بۆیه بەیعهتی پێدا^(۲).

حەوتەم: تیگەیشتنی هاوێلان لە نایەتەکانی قەدەغەکردنی دووبەرەکی و ناکۆکی. خودای گەورە دەفەرمویت: (وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ) (الأنعام: ۱۵۳)، سیراتی موسستەقیم واتە قورئان و نیسلام و فرچک ئەو فرچکە ی خودای گەورە ئادەمیزادی لەسەر ئەفراندووە، رێچکە واتە هەوەسبازی و بیدعو کوتلەگەری و زیاده‌پرسی، موحاهید دەلی: (وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ) واتە بیدعو گۆترەو گومان و گومرایی^(۳)، خودای گەورە نەهی کردووە لەم نۆمەتە که وەکو گەلانی پیشوو بکەونە داوی دووبەرەکی و ناکۆکی و تیرەگەری سەرەپای ئەوێ بەلگە ی رۆشنمان بۆ هاتوووە کیتابمان لە لایەن خوداوە بۆ دابەزیووە، خودای گەورە دەفەرموێ: (وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ) (آل عمران: ۱۰۵)، هەروەها نەهی کردووە لە نۆمەت وەکو موشریکین بن ئەوانە ی نایینیان گۆری پەلپەلیان کرد، خودای گەورە دەفەرموێ (فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ* مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ* مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ) (الروم: ۳۰ - ۳۲).

^۱ العواصم من القواصم، ص (۶۳).

^۲ عقيدة أهل السنة والجماعة في الصحابة الكرام (۱۰۶۶/۳).

^۳ تفسير معاهد، ص (۲۲۷).

پێغه مەبەر ﷺ رایگەیاندوووە کە دوورەپەریز بن لەوانەی دینیان ئالوگۆڕ کردوووە بوونەتە گڕۆو حیزبی جیاواز^(١)، خودای گەورە دەفەرموی: (إِنَّ الدِّينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتُ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ نَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ) (الأنعام: ١٥٩).

لە میانەی چیرۆکی کۆکردنەوەی قورئان لە سەردەمی عوسماندا مەدای تێگەیشتنی هاوەلان لە مەڕ ئایەتەکانی نەهێکردن لە دووبەرەکی و گەرەلاوژە دەردەکەوت، کە جوانی خۆیان پاراستوو و سڵیان کردوو و تەو لە گەرەلاوژە و چەمکی خۆیان قول کردبوو، لەمبارەییوە ئەم ئایەتانەیان پێداوە دەکرد بە کردەو، کاتێ حوزەیفە سەرۆبەندی گەرەلاوژە و ناکۆکی بەرگویی کەوت لە خۆیندەوێ قورئاندا کتوپر خۆی گەیانده شاری مەدینە و هەوالیدا بە ئیمامی عوسمان چی بینێو و چی بیستوو، عوسمان دەستبەجێ هەستا بە دەمیو و وتاریکی دا بۆ خەلکی و ئاگاداری کردنەو لە دوومانی ئەم گەرەلاوژەییو راوێژی کرد بە هاوەلان، کە چارەسەریک دانین بۆ ئەم مەینەتە سەری هەلداو، ئیمامی عوسمان لە ماویەکی زۆر کەمدا کارەکی بخت بە باریکدا و دەرگای ئەو گەرەلاوژەیی داخست، کە خەریکبوو هەلگیرسی، ئیمامی عوسمان یەكەجار هەستا بە کۆکردنەوەی هەموو قورئانە نووسراوەکان و سەرلەنوێ لە دووتوویی یەك قورئاندا نووسییهو بە گوێزەیی لەسەرچاو بەو پێتکراوەکان پەرتوکه قورئانەکی ئەبویەکر بەمشێو یە دەرگای ناکۆکی داخست.

بە داخستنی دەرگای ئازاو و دووبەرەکی موسلمانان زۆر شادومان بوون، هەرچەند مونا فیهکان پیشیان دەخوارد و مزگینییان دەدا بە دەرکەوتنی سەرۆبەندی گەرەلاوژە و شپرزەیی زۆر دەمێک بوو چاو پێیان دەکرد و بۆی دەکۆشان، کاتێ گەرەلاوژە و خراپە بە باری خێرا هەلقاوێزکرا و درزی ئەم بۆ مونا فیهکان چاوی پیا بگێرن و کەنە تیا بکەن، بۆیە زیاتر کینەیان هەلگرت لە ئیمامی عوسمان و شانیان کرد بە پرۆیا گەندە کردن لەسەری و کارە باشەکانیان بە خراپ لە قەلەم دەدا و بۆ سەپاندنی ئەم کارەشیان تەنەفێکی کاکلە موشەبیان تەند لە ئیمامی عوسمان، بۆ ئەوێ تەشەری لی بدهن و رێگە

^١ دراسات في الاهراء والفرق والبدع، ناصر العقل (٤٩).

بهه‌نۆن بۆ ئەوێ کۆدەتای لێ بکەن، هەستان خەلکیان بە شێوەیەک تێدەگەیاند ئەم کاره، واتە: (کۆکردنەوێ قورئان لەیەک جۆر پیت و خۆیندنەوهدا) کاریکی ناهەموارەو پێویستە لێی بەدەنگ بێن^(۱)، هاوێلانیش پەزای خودایان لێ بێت نەیانپشت هیچ قورئاخوینێ لەسەر شێوازە خۆیندنەوێ کەوێ خۆی بمینیتەو، بەلکو هەر هەموویان هینا سەر یە کجۆرە خۆیندنەوێ یە ک جۆر پیت و یە ک ریزو یە ک ئامناج ئەمەوانە یە کێ گەورە یە کە لە لێکدانەوێ مێژووی خولەفای راشیدیندا دەخویننەوێ سەرەرای ئەوێ ژانیان بە پەندو وانەو پێشەنگی ئاھەنگی کراو^(۲)، پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: (خودای گەورە بە سێ شت لێتان پازی دەبێت، بێ پەرستو و هیچ شتێ مەکنە هاوبەشی، دەست بگرن بە گوریسی خوداو و واتە (قورئان) ناکۆکی جیایی نەکن، ئامۆژگاری ئەوانە بکەن کە خودای گەورە دەیکاتە سەردارتان)^(۳)، رینگێ دەستگرن بە گوریسی خوداو ئەوێ پابەندی قورئان و سوننەتەکانی پێغەمبەر بین بنچینە دینە، بەلکو مەحکەمترین بنچینە ئەم دینە مەزنە یە، ئێن و تەیمییە دەلێ: (بنچینە هەرە گەورە ئیسلام ئەوێ پابەندی قورئان و سوننەت پێغەمبەر ﷺ بین).

خودای گەورە دەستگرتنی بە قورئان و سوننەت زۆر بە هەند باس کردووە لە قورئاندا و زۆر بەسەختیش سەركۆنەوێ ئەوانە دەکات، کە (قورئان و سوننەت) دەخەنە لاو، وەکو گاورو جوولەکو و جگە لەمانەش، هەر وەها پێغەمبەریش ﷺ زۆر بەمەزنی وەسیەتی بەم کارە کردووە لە جینگە تاییبەت و گشتیدا^۴.

هەر لەبەر ئەمە یە خودای گەورە فەرمانی کردووە بە پێغەمبەرە کەوێ ﷺ کە بە هەموو شێوەیەک پارێزگاری گلێری و هۆگری و برایی موسلمانان بکات، نەهی لێکردووە کە شتێ بکات پووێ ئەم دینە پڕۆزە لێل و تەلخ بکات، بە راستی ئەو دووبەرەکی و دابراو داپاچین و یە کتر برینە ئیستە هەموو هۆکاری پابەند نەبوونە بە قورئان و

^۱ فتنة مقتل عثمان بن عفان (۸۲/۱).

^۲ المصدر نفسه (۸۳/۱).

^۳ سند أحمد (۲/۱، ۲۶).

^۴ مجموع الفتاوى (۳۵۹/۲۲).

سوننه تهوه فەرامۆش کردنیانە، دەبینین ریزی موسلمانان شەقاری تیکەوتووه، یەکیتیان کزبووهو بوونه ته گرو حیزی جوداو هەریه کهشیان دلخۆشه به بهرنامە ی خۆی^(۱)، یە کگرتوویی موسلمانان و یەکیتیان خواستیکی شەرعییەو مەبەستیکی گەورەیه له مەبەسته کانی شەریعت بەلکو گرنگترین هۆکاری سەقامگیرکردنی دینه که ی خودای گەورەیه، ئیمەش داسپیراوین که حقو راستی پاریزین، پتووسته هەلو و تیکۆشانی بانگخوازه کان پتر بیت و رابەری بزوتنه وه ئیسلامییە کان و زانیان و فیرخوازانی زانست هیمەت بکن بۆ چاکسازییه کی راستەقینە یی نه ک دوو پەلەیی، شیخ عەبدوررەحمان سەعدی دەلێ: جیهاد دوو جۆره، جیهادیکیان مەبەست تیدا چاککردنی باری موسلمانانەو چاکسازی کردنه له بیروباوەرو پەروشت و ناداب و هەموو کاروبارە دینی و دنیاییه کان، پەرورده زانستییه کان ئەم جۆره جیهاده بنەرته بۆ پیکه وه نان و دامەزراندنی جۆری دووم که جیهادیکه مەبەست تیدا رێگرتنه له دەستدریزییه که رانی دوژمنی ئیسلام و موسلمانان وه ک کافران و مونا فیقین و چەپه کان و هەموو دوژمنه کانی تر، ئەم جۆره ش دەکری بە دوو لقەوه، جیهادکردن به بەلگه و مەدره ک و زمان، جیهادکردن به چەکی گونجاو له کات و شوینی خۆیدا^(۲).

پاشان بابەتیکی سەر به خۆی نووسیوه له ژێر ناویشانی (ئەو جیهاده ی، که پەیهو سته به موسلمانەوه ئەوهیه، که هەستی به دروستکردنی دۆستایه تی و یە که دهنگی و یه ک دروشمی)^(۳) پاش ئەوه ی ئایات و فەرموده له مباره یه وه ده هیئتیه وه ده لێ: (گەورەترین جیهاد ئەوه یه تی بکۆشی بۆ به دیهینانی ئەم بنجینه یه)، (دلی موسلمانان رێک خەیت و لەسەر دینداری گلێرییان بکه یته وه و به رژه وه ندیی دین و دنیا یان بۆ ده سته به ر بکه یه)^(۴). له بهر ئەوه سەیر ده که ین ده ست گرتن به و ئامرازانه ی به ره و یه ک دلی موسلمانان ده مانبات و ریزیان یه کگرتوو ده کات گەورەترین جیهاده، چونکه ئەم

^۱ تبصیر المؤمنین بفقہ انصر والتمکین للصلابی، ص (۳۰۷).

^۲ وجوب التعاون بین المسلمین للسعدی، ص (۵).

^۳ المصدر نفسه.

^۴ وجوب التعاون بین المسلمین للسعدی، ص (۵).

ههنگاه زۆر گرنگه بۆ سه‌ربلندی موسلمانان و راستکردنه‌وه‌ی ولاتیان، شه‌رعی خودا بپیته حاکمیان، سه‌یری چه‌مکی خوله‌فای راشیدین بکه، که له نایابترین وینه‌دا نهم یه‌ک‌گرتنه ده‌ده‌وشیته‌وه، بۆ نمونه ئیمامی عوسمان ئوممه‌تی ئیسلامی له‌سه‌ر یه‌ک شیواز قورئان کۆکرده‌وه.

به‌شی پینجه‌م:

داموده‌زگای ویلایه‌ته‌کان له‌سه‌رده‌می عوسماندا

باسی یه کهم: هه ریه کانی ولات له سه رده می عوسمانداو سیاسه تی له گه ن والیه کاندایه کهم: مه که ی پیروز

کاتێ عومهری کورێ خهتتاب کۆچی دوا یی کرد، خالیدی کورێ عاصی کورێ هیشامی کورێ موغهریهی مهخزومی کردبووه والی شاری مه کهه^(١)، پاشان عوسمان ماوه یه کی کهم هیشتییهوه، به لām قورس بوو به لایه وه خالیدی بۆ دیاری بکات و بهیلتیه وه، پاشان ههستا لای برد، باسی هۆکاری لابرده که ی نه کراوه، بۆ؟ هه لێژاردنی والی مه کهه یه کی تکه بوو له کاره هه ره گرنگه کانی، ده ولته تی نیشامی عوسمان له دوا ی لابرده ی خالید عه لی کورێ ره بیعه ی کورێ عه بدول عوزای کرده والی مه کهه، پاشان له دوا ی نه میش کۆمه لێ نه میری کرد به والی مه کهه، هه رچه ند دیاری کردنی ماوه ی والیه کان قورس بوو له سه رشانی یه کێ له وانه عه بدول لای کورێ عه مر ی هه زره می بوو، نه م پیاوه یه کی تکه بوو له والیه کانی نیشامی عوسمان له سه ره مه کهه، هه روه ها ده که کان نه و هه والیه یان گه یاندوه، که عوسمان جاریکی تر خالیدی کورێ هیشامی گه راندوه ته وه بۆ سه رشاری مه کهه و بووه ته والی هه ندێ سه رچاوه ی تر جه ختیات کردوه ته وه که وه ختێ نیشامی عوسمان کۆچی دوا یی کردوه و خالید والی^(٢)، مه کهه بووه عه لی هه ستاوه لای بردوه و یه کیکی تری کردوه ته والی، به ریوا یه تیکی تر سه لماوه کاتێ عوسمان به ناحق کۆژا^(٣)، عه بدول لای کورێ هه زره می والی مه کهه بووه، شاری مه کهه تایبه ته ندیی ئاسایش و سه قامگیر ی هه بوو سه رباری نه و هه موو نا ژاوه یه ی که و ته بووه شاره کانی تر له دوا دوا یی خه لافه تی عوسماندا^(٤).

^١ تجرید أسماء الصحابة الإمام الذهبي، ص (١٥١).

^٢ الولاية على البلدان في عصر الخلفاء الراشدين، د. عبدالعزيز العمري (١٦٦/١).

^٣ لغاية الإرب في فنون الأدب للنویری (٧٢/٢).

^٤ الولاية على البلدان (١٦٧/١).

دووهم: مەدینه‌ی منه‌وهره

مەدینه‌ی منه‌وهره له سه‌رده‌می عوسماندا یه‌کی‌ک بوو له شاره‌ گه‌وره‌کانی ئیسلام و چه‌قی خه‌لافه‌ت بوو، نو‌ینه‌ری شاره‌ جو‌ربه‌جو‌ره‌کان ده‌هاته‌ نه‌وی له‌گه‌ڵ سه‌ربازه‌کانی ئیسلامدا، زۆربه‌ی که‌له‌پیاوانی هاوه‌لانی موهاجیرین و نه‌نساڕ تیدا نیشته‌جی بوون له‌به‌ر نه‌مانه‌ بایه‌خ‌کی تایبه‌تی هه‌بوو، عوسمان به‌ درێژایی حوکمی خه‌لافه‌ته‌که‌ی له‌ مەدینه نیشته‌جی بووه، هه‌والی خو‌شی ناخو‌شی خه‌لکه‌که‌ی ده‌زانی^(١) و سو‌راغی ده‌کردن، ته‌نانه‌ت پرسیا‌ری نرخ‌ی شه‌که‌ خو‌راکییه‌کانی لی‌ده‌کردن، ده‌نگوباسی هاوولاتیانی ده‌پرسی، هه‌رکاتێ عوسمان سه‌فه‌ری حه‌جی به‌کردایه‌ یه‌کی له‌ هاوه‌لانی ده‌کرده‌ بریکاری خو‌ی، هه‌تا ده‌گه‌رایه‌وه‌ زۆربه‌ی جار زه‌یدی کو‌ری سابی‌تی ده‌کرده‌ بریکاری خو‌ی^(٢)، له‌ شاری مەدینه به‌یتو‌لمال و دیوانی موچه‌و به‌خششی تیدا بوو، وه‌کو شارانی تر.

مەدینه له‌ هه‌موو شاره‌ ئیسلامیه‌کانه‌تر زیاتر ئاسایش و کپ بووه، له‌ ماوه‌ی خه‌لافه‌تی عوسماندا جگه‌ له‌و رووداوانه‌ی که‌ له‌ پو‌ژانی دوا‌یی خه‌لافه‌تیدا روویدا، هه‌یج کاره‌ساتی‌کی تیا روو نه‌داوه، له‌ کو‌تاییدا باروودۆخی خه‌لکی دوا‌ی هاته‌نی له‌شکری ئا‌زاوه‌گیریی و گه‌ماردانی مالتی ئیمامی عوسمان تیک‌چوو هه‌ندی له‌ هاوه‌له‌ مه‌زنه‌کان ده‌رچوون به‌ملا‌ولادا^(٣).

سێیه‌م: به‌حه‌رین و یه‌مامه

کاتێ عومه‌ری کو‌ری خه‌تاب کو‌چی دوا‌یی کرد، عوسمانی کو‌ری نه‌بی عاصی سه‌قه‌فی والی به‌حه‌رین بوو، عوسمانیش ماوه‌یه‌کی که‌م بی‌ده‌نگ بوو له‌سه‌ری له‌ ریوايه‌ته‌کان واده‌ده‌که‌و‌یت، که‌ عوسمانی کو‌ری عاص هه‌تا سی‌ سا‌ڵ دوا‌ی به‌یعه‌تدان به‌ عوسمان هه‌ر والی به‌حه‌رین بووه، واته‌ هه‌تا سا‌لی ٢٧ی کو‌چی، چونکه‌ به‌ خو‌ی و سوپاکه‌یه‌وه‌ له‌گه‌ڵ سوپای به‌سه‌رده‌ به‌شداری هه‌ندی فتوحاتی کردووه^(٤)، دیا‌ره‌ نه‌و

^١ تاریخ المدین (٩٦١/٣، ٩٦٢).

^٢ الولاية على البلدان (١٦٨/١، ١٩٦).

^٣ المصدر نفسه (١٦٩/١).

^٤ تاریخ الخلیفة بن خیاط، ص (١٥٩)، الولاية على البلدان (١٩٦/١).

ههروهه زێبهی له نێوان ویلایهتی بههرهین و ویلایهتی بهسرهدا دهستی پێ کردبوو له سهردهمی ئیمامی عومهددا بهستراوو، له سهردهمی ئیمامی عوسماندا پهڕی سهندو تۆکمهبوو، بهتایبهتی دواى والیهی عهبدوللای کورپی عامری کورپی کورهیز لهسهر بهسره^(١)، ئاشکرایه کارگێڕی بههرهین یهکێ له تابیعهینه گوێپایه لهکان بوو بۆ عهبدوللای کورپی عامری والی بهسره، دهقه میژووویهکان ئاماژهیان کردوو به شوینکهوتهیی بههرهین بهرامبهر بهسره - ههتا نهوهنده مāl لهیه کببون عهبدوللای کورپی عامر له لایه ن خۆیهوه کارگێڕی بۆ بههرهین دیاری دهکرد^(٢)، یهکێ له توێژههوهکان ئهم تهعاروفه جهخت دهکاتهوه دهلی: (له سهردهمی عوسماندا، که خهلیفه ی سیتهمه بههرهین نوسابوو به بهسرهوه به تایبهت لهم دوایهدا که بهسره بوو به بنکهیهک بۆ رزگارکردنی ولاتی فارس و باشووری ئێران و ویلایهتی بههرهین بو به پاشکۆی ویلایهتی بهسره، شیرازهی نێوان بهسره و بههرهین توندوتۆڵ کرا^(٣)، پاشان باسی والیهکانی بههرهین دهکات، که له لایه ن عوسمانهوه دانراون وهکو مهروانی کورپی حهکهمو عهبدوللای کورپی سورا ده^(٤)، له سهردهمی عوسماندا بههرهین رۆژێکی گهورهی ههبوو له رزگارکردنهکاندا^(٥)، بارودۆخی بههرهین له سهردهمی عوسماندا ههتا وهفات کردنی سهقامگیر بوو، بهلام یه مامه له سهردهمی عومهددا تابیعی ویلایهتی بههرهین و عهمان بوو ههتا رادهیهکی زۆر، بهلکو والی بههرهین هه ندێ جار ئهمیری بۆ یه مامه ده نارد، بهلام له سهردهمی عوسماندا نهوهی دهکرکه وتوو ئهمهیه که یه مامه له لایه ن عوسمانهوه راستهوخۆ والی بۆ دانراوه، له روداوی ئاژاوه چیهکاندا دوا ی کوشتنی ئیمامی عوسمان باسی کراوه به تایبهت نهو په رتوکانه ی که هه لچوون بۆ کوشتنی ناحهقی ئیمامی عوسمان^(٦).

^١ الطبقات لابن سعد (٤٤/٥).

^٢ الولاية على البلدان (١٦٩/١).

^٣ البحرين في صدر الاسلام عبدالرحمن بن النجم ص (١٤١).

^٤ الولاية على البلدان (١٧٠/١).

^٥ المصدر نفسه.

^٦ المصدر نفسه.

چوارەم: یەمەن و حەزەرەمەوت

کاتێ ئیمامی عومەر کۆچی دوایی کرد یەعلای کۆری عویەینە ی کردە والی بەسەرە
یەمەن کاتێ یەعلا لە ڕینگە یەمەن بۆ مەدینە دەگەڕایەو، پاشان لە لایەن عوسمانەو
هەوالی وەفاتی عومەر بەیعدت پێدانی تازە ی پێ راگەیەنرا، ئەویش بەیعدتی داو
ئیمامی عوسمان لە لایەن خۆیەو کردی بە سەرپرشتیاری (سەنعار) لەسەر والیەتی
سەنعار بەردەوامبوو هەتا وەفاتی عوسمان^(١)، هەرەها عەبدوللای کۆری رەبیعی کردە
والی شاری یەمەن، بە درێژایی خەلافەتەکە ی بەرکەنار نەکرا^(٢)، وەک دەرکەوتوو
هەندێ والی تر بوونەتە والی شارەکانی یەمەن، بەلام سەرچاو سەرەکییەکان رشیدیان
خستووئە سەر ئەم دوو والییە، لە راستیدا سەرچاوکان درێژەیان نەداو بە باسو
خواسی یەمەن و قسەیان زۆر لەسەر نەکردوو بەتایبەت لە سەردەمی خەلافەتی ئیمامی
عوسماندا، هەرەک چۆن بە کەمی باسی نامەگۆڕینەو ی نێوان عوسمان و ویلايەتەکە ی
یەمەنیان کردوو، جگە لەو کارە گشتییانە ی کە بە نامەناردوویەتی بۆ سەرچەم
ویلايەتەکانیتر و لقی تریان^(٣)، ئەو ی زانراو خەلکی یەمەن لە ماو ی دەسەلاتی
عوسماندا گوێپرایەلی و ملکەچییان هەبوو بۆ ئەمیرەکانیان، بەلگەش لەسەر ئەمە
ئەو یە کە رییایەت کراو عوسمان پیاویکی سەقەفی نارد بۆ یەمەن کاتێ گەڕایەو،
ئیمامی عوسمان پرسیاری ئەو خەلکە ی لێکرد، پیاو کە وتی: خەلکانی کەم بین (چیان
داوا بکرایە پێیان ئەدرا هەق بوا یە یان نا هەق)^(٤)، وەک زانراو ژمارە یەک لە تیرە
یەمەنییەکان کۆچیان کردوو لە کاتی فتوحاتەکانی سەردەمی عومەردا بۆ شارە
ئیسلامییە تازەکان ئیتەر عێراق بێت یان میسر یان شام بەم چەشنە پەییوەندی یەمەن و
خەلکەکانی بەم شارانەو بە درێژایی سەردەمی عوسمان نەپساو، ناشکرایە تاقم ی لە
جولە کەکانی یەمەن ڕۆلێکی نەگریسیان هەبوو لە هەلگیرسانی ئەو کێچەلە ی کە لە دوا

^١ تاریخ الطبري (٤٤٢/٥).

^٢ تاریخ خليفة بن خياط، ص (١٧٩).

^٣ الولاية على البلدان (١٧١/١).

^٤ تاریخ اليمن السياسي في العصر الاسلامي، حسن سليمان، ص (٧٩).

دوایی سهرده می عوسماندا رویداو عوسمانی تیا شهید کرا، له سهرروی هه مووشیانوه (ئهو سهرسهریانه بوون، که ناژاوه کهیان گیرا) به داسی عهبدووللای کورپی سه بهء، له دواى کوشتنی عوسمان کۆمهلی له والییه کان یه مهنیان به جی هیشته و هاتن بۆ حیجاز بۆ به شداریکردنی ئه و ئاریشانهی هاتووه ته پیش وه کو یه علای کورپی عویه یینه و عهبدووللای کورپی ره بیعه^(۱).

پینجه م: ویلایه تی شام

ئه و ده مە ی عوسمان هاته سەر خهلافهت مهعاویه والی زۆریه ی زۆری شام بوو، عوسمانیش لی یه بیده نگ بوو دانی پیا نا^(۲)، وه کو بیده نگ بوو له سەر والییه کانی تر، واته هه ندی والی له دواى وه فاتی عومەر له سەر کاری خۆیان مانه وه، بۆ نمونه وه کو یه مهن و به حرهین و میسرو هیتیش.

ئاریشه کان په رهیان سهندو هه ندی ناوچه ی تر خرایه ئه ستۆی مهعاویه هه تا مهعاویه بوو به والی سهرانسهری ولاتی شام، به لکو بوو به به هیترین والی عوسمان و زۆرتین جه ماوه ری هه بوو، به تایبهت له سهره تای خهلافه تی عوسماندا، ههروه ها له شام هه ندی والی تری هه بوو یه کى له وانه عومهری کورپی سه عدی ئه نصاری بوو، که والی حیمص بوو، له پله و پایه دا (مکانه) لای عوسمان له گه ل مهعاویه ی کورپی نه بی سوفیاندا مونا فسه ی ده کرد، به لام عومەر تووشی نه خۆشییه ک بوو په کی که و ت له ریک خسته ی ویلایه ته که ی بۆیه داوای کرد له نیمامی عوسمان ئیعفای بکات و ئه ویش ئیعفای کردو ویلایه ته که ی خسته ئه ستۆی مهعاویه ی ئه بوسفویان، به مهش جه ماوه ری مهعاویه زیادی کردو هه تا حیمص درێژ بوویه وه، که پیشتر عه بدورپه همانی کورپی خالیدی کورپی وه لید والی بوو^(۳)، تییدا ههروه ها عهلقه مه ی کورپی میحره ز که والی فهله ستین بوو مرد.

عوسمان ویلایه ته که ی خسته پال ویلایه ته که ی مهعاویه دوو سال دواى خهلافه تی عوسمان هه ره موو شام بوو به ویلایه تی مهعاویه و کرا به والی په های شام به درێژایی

^۱ تاریخ الطبری (۴۴۲/۵).

^۲ تاریخ خلیفه بن خیاط، ص (۱۵۵).

^۳ تاریخ الطبری (۴۴۲/۵).

ساله کانی خه لافه تی عوسمان به والیه تی مایه وه ههتا عوسمان کۆچی دوابی کرد^(۱)، ماوه ی والیه تی مه عاویه به سهر شامدا پره له رووداوو ئاریشه، چونکه شام گرنه گرتین ناوچه ی جیهاد کردن بوو و پیرای نه مهش له ناوخۆیدا بارودۆخه که ی نا سه قامگیرو دانه مه زراو بوو، ئیسلام سه ره رشتی ده کردو پۆمه کان زۆر به گهرمی ههولیان ده دا گرژی و نا کۆکی

بوروژینن، تیدا، هه رچهنده شام پاشکۆی زهویه ره شه کان بوو، که مولکی رۆمه کانه، بهم چه شنه ده رگا کراوه بوو له بهردهم مه عاویه دا لهو قۆلانه وه جیهاد بکات، پیشتی باسمان کردوه، مه عاویه له کۆتایی خه لافه تی عوسماندا له ولاتی ئیسلامدا قورساییه کی سیاسی هه بوو یه کی ببوو لهو والیانه ی که عوسمان کۆبوونه وه ی له گه له کردو راویژی پی کرد له کاتی سه ره له لدانی داستانی ئاژاوه گی پیدای مه عاویه هه ندی بۆ چوونی تاییه تی خسته روو ئاراسته ی عوسمانی کرد^(۲) لهو کۆبوونه وه دا، به ئیزنی خودا باسی ده که ی.

شه شه م: ئه رمینییه

بۆیه که عجار له سهرده می عوسماندا سوپای ئیسلامی رووی کرده ئه رمینییه یه که مین له شکرکی ئیسلامیش رووی کرده نهو ناوچه یه له ولاتی شامه وه، چونکه نزیکترین ویلایه ت بوو لیبه وه، به پیشره ی حه بیبی کوری مه سه له مه ی فه هری بوو سوپاکه شی نزیکه ی هه شت هه زار سه رباز بوو نه م سوپایه توانی شوین گه لیکی زۆر له ئه رمینییه رزگار بکات، ته نیا نه و کاته نه بیته، که حه بیب هه سته به مه ترسی کرد له نه عجامی پالپشتی کردنی ئاپۆرایه کی پۆمی که ده یانویست یارمه تی نه رمه نه کان به دن له دژی موسلمان هکان، له بهر نه وه داوای کۆمه کی سه ربازی کرد له خه لیفه نه ویش فه رمانی کرد له شکرکی کوفه به سه رکردایه تی سه لمانی کوری ره بیعه ی نه لباهلی نزیکه ی شهش هه زار پیاوی سه رباز بوو چوونه هاوکاریان^(۳)، له دوا ی نه مهش کی شه یه که له نیوان حه بیبی کوری مه سه له مه و سه لمانی کوری ره بیعه دا روویدا و ئیمامی عوسمان هه لوه سته ی

^۱ المصدر نفسه (۵/ ۴۴۳).

^۲ الولاية على البلدان (۱/ ۱۷۶).

^۳ الطبقات (۶/ ۱۳۱).

کرد، له سه‌ری و هه‌ستا نوسراویکی نووسی^(١)، که سه‌لمان بپیته نه‌میری نه‌رمینییه^(٢)، پاشان سه‌لمانی کورپی ره‌بیعه نه‌رمینییه‌ی بری و دوورکه‌وته‌وه پاشان ولاتی خه‌زه‌ریشی به فاتیحی و سه‌رکه‌وتوویی بری، ته‌نانه‌ت شه‌پکی خویناوی پرویدا له نیوان سوپاکه‌ی که (ده هه‌زار سه‌ریاز بوو) له گه‌ل سوپای پادشای خه‌زه‌ردا که سوپاکه‌ی سی سه‌د هه‌زار سه‌ریاز بوو، وه‌کو ریوايه‌ته‌کان ده‌یگێڤنه‌وه، سه‌لمان و سه‌ریازه‌کانی کوژران، نیمامی عوسمان جاریکی تر نوسراویکی نووسی بو حه‌بییی کورپی مه‌سه‌له‌مه، که بجیت بو شاره‌کانی نه‌رمینییه، نه‌ویش به خۆی و سوپاکه‌یه‌وه پرووی تی‌کردو شوینه‌کانی بو جاری دووهم رزگار کرده‌وه، موسلمانان هاتن به پیرییه‌وه وه‌ندی په‌یانی له‌گه‌ل نه‌هلی شاره‌که‌دا به‌ست^(٣)، پاشان عوسمان پیتی باشبوو که نه‌و روو بکاته که‌له‌به‌ره‌کانی دوورگه، چونکه زۆر شاره‌زایه له دورگه‌داو به‌تواناو لیژان بوو، حوزه‌یفه‌ی یه‌مانی خسته شوینه‌که‌ی خۆی و پرای نه‌وه‌ی والی نازریجان بوو هه‌ستا به نه‌نجامدانی کۆمه‌لێ غه‌زا به‌ره‌و شاره‌کانی خه‌زه‌ر له نه‌رمینییه^(٤)، دای سالتیک عوسمان حه‌بییی لابر دو موغه‌یری کورپی شوعه‌بی کرده‌ والی نه‌رمینییه هه‌تا عوسمان کۆچی دایکی کرد له یه‌ک کاتدا والی نه‌رمینییه‌و ناریجان^(٥) بوو نه‌م ویلايه‌ته ولاتیکی تازه بوو عوسمان خسته‌یه پال ولاتی نیسلایمی، له (ویلايه‌تی نه‌رمینییه) موسلمانان تووشی ناسۆری سه‌خت بوون له رزگارکردن و ریک‌خستن و سه‌قامگیرکردنی کاروباره‌کانیدا^(٦).

حه‌وته‌م: ویلايه‌تی میسر

والی میسر له خه‌لافه‌تی عومه‌ری کورپی خه‌تتا‌بدا عه‌میری کورپی عاص بوو که ماوه‌ی چوار سال حوکمی کردن^(٧)، نه‌وکاته‌ش عومه‌ر کۆچی دایکی کرد، عه‌مر والبی

^١ الخراج ووصناعة الكتاب، قلامین جعفر، (٣٢٦).

^٢ القنوج بن أعثم (١١٢/٢).

^٣ الولاية على البلدان (١٧٧/١).

^٤ الولادة على البلدان (١٧٧/١).

^٥ تأريخ اليعقوب (١٦٨/٢)، الولاية على البلدان (١٧٧/١).

^٦ الولاية على البلدان (١٧٧/١).

^٧ النجوم الزاهرة في ملوك، مصر والقاهرة، د. جمال الدين بردي (٧٧/١).

میسر بوو، عوسمانیش له سهره تاي خه لافه تیدا ماوه یه کی کهم بیده نگ بوو له سهری و عهبدوللای کورپی نه بی سهرحیش^(۱) له هه ندی له چمکی شاره کانی میسر هوه له کاروباره کانیدا یارمه تی ده دان، چونکه هاوپی عه مری کورپی عاص بوو له رۆژانی رزگار کردنی فه له ستینه وه هه تا رزگار کردنی میسر^(۲)، له تاقمی سهر کرده کانی بوو به شداری هه بوو له گه لیا، عوسمانیش ده ستیشانی کردو دای مه زانده^(۳)، واته (نه بی سهرح) بوو به کارگێری به شیک له ناوچه ی سه عیدی میسر.

ده رکه وتوه عه مری کورپی عاص و عهبدوللای کورپی سه عدی کورپی نه بی سهرح هه ندی نا کۆکی روویدا له دیدو بۆ چوونیا ندا، عه مری کورپی عاص نوینه ری نارد بۆ لای عوسمان دوا ی نه وه ی به یعه تی خه لافه تی پیدابوو، داوا ی لی کرد عهبدوللای نه بی سهرح له ویلا یه تی (سه عید) لابات، عوسمانیش ره فزی داوا که ی کردو با سی نه وه ی بۆ کرد، که عومه ر عهبدوللای نه بی سهرحی کردو وه ته والی و کارێکی واشی نه کردو وه پێویست به لابردن بکات، عه مر زۆر پیداکری کرد بۆ لابردنی نه بی سهرح، عوسمانیش زۆر پیداکری کرد له سه ر به قسه نه کردنی، نه نجامی پیداکری هه ردوولایان له سه ر پای خۆی، عوسمان پیتی باشبوو عه مر له ویلا یه تی میسر لابات و عهبدوللای کورپی نه بی سهرح بگاته جیگه ی نه مه ی به گو نجاو زانی، نه م کاره شی کرد^(۴)، له و بارودۆ خه شدا رۆ مه کان ده ستیان کردبوو به هێرش کردن بۆ سه ندنه وه ی نه سه که نه ده ییه و پکی فکردنی هه ستان هه موو نه و موسلمانانه یان کوشت که تییدا یه، بۆ یه نه میری ئیماندار (عوسمان) به پێویستی زانی عه مری کورپی عاص بکاته فه رمانده ی سو پای میسر، بۆ رزگار کردنی نه سه که نه ده ییه سه ر له نوێ ده ست بگری ت به سه ر سو پای رۆمدا، به فیعلی نه مه شی کرد^(۵)، نه م با سه م به دوو ردیژی کردو وه له با سی فتوحاتدا، پاشان عوسمان ویستی

^۱ سیر اعلام النبلاء (۳۳/۱).

^۲ المصدر نفسه.

^۳ ولاية مصر للکندی، ص (۳۳) فتوح مصر وأخبارها ص (۱۷۳).

^۴ الولاية على البلدان (۱/۱۷۸).

^۵ الولاية على البلدان (۱۷۸، ۱۷۹).

عەمر بکاتەو بە والی ویلایەتی هەرچوارلای میسرو جەنگەکانی و عەبدوللای ئەبی سەرح بکاتە کاربەدەستی باج بەلام عەمر ڕفزی ئەم کارە کرد، لەو سەرەمەدا خەریکبوو دەنگوناوی ویلایەتی عەمر لە میسردا دەرکەوێت و بیستری ئەوێندە کارابوو لە ماوەی خەلافەتی عوسماندا جگە لە رۆڵە جیهادییەکانی کە باسکراوە، وەک بەرپەرچدانەوی رۆم و تارنانیان لە ئەسکەندەرییە و جیگیرکردنی ئاسایش لە سەرانبەری میسردا و رۆڵی بەرچاوی هەبوو. مەسەلە ی ئەو خەراجە کە مشتومڕ و بۆچوونی جیاوازی خستە نێوان عوسمان و عەمری کورپی عاص دواي لابرەنی جاری دوووەمی عەمر بوو تازە بوو بوو بە والی ئەسکەندەرییە یاخود لە کاتی ویلایەتی ئەسکەندەرییەدا بوو کە زۆریەکی رایەکان وادەلێن^(١)، لە ئەنجامی ئەوێ عەمر پێشنیارەکی ئیمامی عوسمانی رەت کردەو، کە فەرمووی (عەمر بێتە والی بەسەر شارەکانەو عەبدوللای ئەبی سەرح بکاتە باج سێن)، ئەویش نەیکرد بۆ جاری دوووەمی عوسمان بریاریدا عەبدوللای ئەبی سەرح بکاتە والی میسرو بە رەسمی کرابە بەرپەرچەری فیعلی ویلایەتی میسر بە شارو داھات و هەموو کاروبارەکانییەو^(٢)، لە سەرەتاوە میسر هێورو سەقامگیر بوو، لە سەرەتای دەستبەکاربوونیەو هەتا ئازاوەچیەکان ئازاوەکیان هەلخزان وەک عەبدوللای کورپی سەبەئو ئەوانیتر هەرکە هاتە میسر خەلکەکی وروژاند، ئەمانەو گوێ لە مشتەکانیان رۆلێکی گەورەیان هەبوو لە کوشتنی ئیمامی عوسماندا^(٣)، لەمەودوا بە درێژیی بایسی دەکەین.

هەشتەم: ویلایەتی بەسەر

کاتی ئیمامی عومەر شەھید کرا، ئەبو موسای ئەشعەری والی بەسەر بوو، کۆمەڵگەی بەسەر ئەو دەمە کۆمەڵی گۆرانیکاری بنەرەتی تیا هاتبوو ئاراوە، لە ڕووی پینکەتە دانیشتوان کۆمەڵگاوە وێرایی ئەمەش بەسەر ببوو گەورەترین سەربازگەیی ئیسلامیی، چونکە ژمارەیک لە ھۆزەکان کۆچیان کردبوو، بۆ ئەوێ، سەربازەکانی زۆر

^١ الولاية على البلدان (١/١٧٩)، فتوح البلدان، ص (٢١٧).

^٢ الولاية على البلدان (١/٧٩).

^٣ المصدر نفسه.

شویینکیان رزگار کردبوو، بدم چهشنه بهسره بایهخیکی تاییهتی بهدهست هیئا، له سهدهتای خهلافهتی عوسماندا^(۱)، خهلهکهکش سهرقالی ئیشی تاییهتی خویان بوون له پال نهنجامدانی کاروباره گشتیهکان وهکو جیهادو شتی تر، بهعجزه والیهتی کردنی ئەم جۆره ناوچانهو ئەو ههڕیمانهش که له چواردهوهریهتی بهکاریکی زۆر گرنگ ههموار دهکریت، ههروا کاریکی ناسایی نییه دهبی سلهیقهیهکی لهبارت ههبی بۆ بهپیکردنی بارودۆخی ئەم ویلایهتانه، لهوانهیه عومهری خهتاب دهکی به تواناو لیها تووی ئهبی موسا کردیبت بۆ والیهتی و ویلایهتی بهسره ههڕ بۆیه وهسیتی کردبوو خهلیفهکی پاش خۆی که دهست بهرداری ئەبا موسای ئەشعهری نهبی و له ویلایهت بیهیلایتهوه ههتا چوار سال دواي کۆچی دواي خۆی^(۲)، ماوهی والیهتی ئەبوموسا بۆ بهسره ههڕهتی جیهادو لیدان دهست وهشاندن، که خهلهکی بهسره رۆلیان تیا دهگیرا ئەبو موسای ئەشعهری ههلهکهوت و دهركهوت و دهنگی دایهوه.

به رزگارکردنی ژمارهیهك شوین و پیڤهکی ولاتی فارس، وێپای ئەمهش شوین موسلمانانی قایم کرد له پیڤه رزگارکراوهکانی پیشوودا، واته ئەو شوینانهی که دهیانویست پهیمان شکینی بکهن دواي وهفاتی ئیمامی عومهر ئەبو موسا ههستا به غهزا کردنیان و ئیسلامی لهو سوچانهدا جیگیر کرد^(۳)، له پال ئەمهشدا که به توانا بوو له فتوحاتدا ههستاوه به رۆلێکی گرنگتر له ریکخستنی ناویدی و ههلهکهندنی جۆگه و روبارهکان له بهسره له ساته وهختی ویلایهتی خۆیدا، لهسهردهی ئیمامی عوسماندا، ههستاوه به ههلهکهندنی کهنالیك بۆ دهسته بهرکردنی ناوی خواردنهوه بۆ بهسره له دواي خۆشی خهلهک کردبوویانه سهراوهی ناوی خواردنیان، ههروهها دهستی کرد به پرۆژهکانی ههلهکهندنی کۆمهڵێ کهناریتر، بهلام له والیهتی لابر او هیشتا تهواوی نه کردبوو^(۴)، عهبدوللای کورپی عامری جیگیرهوهی ههستا به تهواوکردنی^(۱)، ئەبی موسا

^۱ التنظيمات الاجتماعية والاقتصادية في البصرة، صالح العلي، ص (۱۴).

^۲ سير اعلام النبلاء (۳۹۱/۲)، الولاية على البلدان (۱۸۶/۱).

^۳ الولاية على البلدان (۱۸۷/۱).

^۴ المصدر نفسه.

زۆر بەردەوام نەبوو، ماوە درێژ نەبوو لەسەر والیەتی بەسەر، چونکە عوسمان سالی (٢٩) ی کۆچی لایبرد^(٢)، وەکو زۆرینەی رێوایەتەکان پارسەنگیان داوە، عەبدوللای کۆری عامری کۆری کورەیزی خستە جیگە کە، میژوونووسەکان ژمارەیک رێوایەتیان هێناوە لە بارەى لا بردنى ئەبى موسا و لیڤەدا کورتى دەکەینەو: کێشەیکە راس بوویەو لە نێوان ئەبى موسا و سەریازەکانى بەسەرەدا، (رای جیاواز هەدیە لەسەر ھۆکارە کە)، کۆمەڵی لە خەلکی بەسەر هاتنە خزمەت ئیمامى عوسمان و سکاڵایان کرد، ئەبى موسا لا ببات و پێیان وت: (ئێمە ھەرھەموومان ھەزناکەین پرسیارمان لى بکەیت دەربارەى ئەبى موسا، لایبەو کەسیکی تر بچە شوینی)، عوسمان وتی: ھەز بەکى دەکەن؟ وتیان: ھەرکەس دا بنیت لە جیگەى ئەو قبوڵمانە، داوایان کرد لە ئیمامى عوسمان کەسیکی قورەیشى بکاتە والیان^(٣)، عوسمانیش ئەبى موسای لا برد و عەبدوللای کۆری عامری کردە والیان لە شوینی ئەو، ئالێڤەدا حیکمەتى ئەبى موسا درەوشایەو وەو سەنگفراوانى و گوێزپایەلێ فەرمانى خەلیفە کەى خۆی وەرگرت، ئەبى موسا زۆر پەرۆشى والیەتى نەبوو، وەکو ھەندێک واک گومان دەبەن کاتى ھەوالی لا بردن و دانانى عەبدوللای کۆری عامر لە شوینە کە، پێگەیشت ھەستا چوو سەر مینبەر و سوپاسى خودای کرد و پاشان وەسفی عەبدوللای کۆری عامری کرد، کە گەنجیکی تازە لا بوو تەمەنى (٢٥) سال بوو، ئەبى موسا بەم شێوہە مەدحی کرد و وتی: (گەنجیکی خالوان چاک و ماموان چاک و باپیران چاکەو لە ھۆزى قورەیشەو ھاتوو بۆ ناوتان مال و ژیان دەپژنن بەسەرتاندا)^(٤)، عوسمان توانی لەو بارودۆخە سەختەدا کە ویلايەتى بەسەرى پیا تێپەرى والیہە کى تازەى بۆ بەسەرە دامەزراند و ھەموولایەن و پارچەکانى پێى رازیبوون و بەم شێوہە ریزی خۆیان توندوتۆڵ کرد بەرامبەر دوژمنان، زیاتر لەمەش ئەو لا بردنە رێژیک بوو بۆ ئەبى موسا بە پێچەوانەى ئەو عەوامانەى بە سوکایەتییان دەزانى، وەکو ئەوانەى، کە ئەلقە لەگوتی ھەرچى و پەرچیەکان و بیرۆکە یاخى و وێڵبوو ھەکان بوون، لە دەروونى خۆیاندا بە خراپیان

^١ المصدر نفسه.

^٢ تاریخ الطبری (٢٦٤/٥).

^٣ المصدر نفسه.

^٤ المصدر نفسه (٢٦٦/٥)، سیر اعلام النبلاء (١٩/٣).

دهزانی و ناوو ناتۆرهیان ده دایه پالتی و نهنگییان پێوه ده پێچا^(۱)، کاتی عهبدوللای کۆری عامریش بوو به والی بهسره شاره که به بارودۆخیکی سهختدا ده پۆشت، ئه مه وای له عوسمان کرد که گۆپانیکی بنه پهرتی بکات له ئیداره ی ویلایه ته که دا، ههستا ههریمه کانی به حرهین و عومانی خسته پال بهسره دایه دهستی عهبدوللای کۆری عامر، بۆ ئه وهی بپیته خاوهن دهسهلاتیکی بههێز ههتا بتوانی پووبه پرووی ئه و مملاتیانه بوهستیتته وه که هاتووته پیشی له و ماوهیدا، ئه م دانه پاله کاریگهریکی گهوره ی ههبوو بۆ بههێزبوون و جهماوه رگری عهبدوللای کۆری عامر له روویه کی تره وه کاریگهری ههبوو بۆ خودی بهسره بوو به یه کێ له پیتته خته سه قامگیره کانی ئیسلامی و هۆزه کان له هه موو لایه که وه له جاران زۆرتر کۆچیان ده کرد بۆ ئه و^(۲)، به م چه شنه ئیشوکاری ویلایه ت زیادی کرد چ له رووی دیوان و چ له رووی ریکخستنی کاروباره جۆربه جۆره کانی تره وه ویلایه ت له رووی به پتیه به رایه تی و دارایی و ئاسایش و جگه له مانه ش، ههنگاوی نا ویلایه تی بهسره وه ههریمه کانی و خودی عهبدوللای کۆری عامر فتوحاتی مه زنیان کردو راسته وخۆ دوا ی دهستبه کاربوونی و والیه تییه که ی عهبدوللا به ماوه یه ک پیش کوشتنی ئه میری ئیمانداران ئیمامی عوسمان کۆتایی هات^(۳)، بهسره له رۆژگاری عهبدوللای کۆری عامر دا پایه یه کی ناوازی به دهست هینا له ناو ویلایه ته ئیسلامیه کاندا له ئه نجامی هاوخه می و ئاو پدان ه وه ی عوسمانی خه لیفه و له ئه نجامی رزگار کردن و فراوانبوونی له هه موو بواره کانداه، بوو به ناوه ندیکی ئیداری ده و له مه ندو زۆربه ی ناوچه ئیسلامیه کان خێرو بیریان تیا ده چنییه وه^(۴)، عهبدوللای کۆری عامر به پررسی دابه شکردنی ناوچه جۆربه جۆره کانی سه ر به ویلایه ته که ی بوو به ریککه وتنی له میژینه ی له گه ل ئیمامی عوسماندا، به مجۆره به پرر سیاری تییه که ی زۆر گه و ره بوو، عهبدوللا خۆی فرمانده بوو خۆی ئه میری هه لده بژاردو دیاری ده کردن بۆ ناوچه کانی پاشکۆی ویلایه ته که ی، گرنگترینیان عومان و به حرهین و سجستان و خۆراسان و فارس و

^۱ الولاية على البلدان (۱/۱۸۹).

^۲ التنظيمات الاجتماعية والاقتصادية في الحرة في القرن الاول الهجري صالح العلي ص (۱۶۱).

^۳ الولاية على البلدان (۱/۱۸۹).

^۴ المصدر نفسه (۱/۱۹۳).

ئەھواز بوو، ئەم ناوچانەش چەندین شاری بیاوازو مەملەكەتی فراوانی تێدابوو^(۱)، نازو گۆیز ھەبوو لە نیوان ئەمێرو دارۆغەكاندا لە كاتیكەو ھە بۆ كاتیكی ترو لە شوینیكەو ھە بۆ شوینیكی تر بەپیتی بەرژەو ھەندی ئەو رۆژە، ھەك ئاشكرا ھە لە رۆژگاری عەبدوللای عامردا بەیتولمالی بەسەر داھاتی زیادی كەردو خەرجیشی زیادی كەرد، بەرپرسی بەیتولمال لە سەردەمی عوسمان زیادی كۆپی ئەبی سوڤیان بوو، ئەم زیاده لە باتی عەبدوللای كۆپی عامر ھەندی پەرژە ھەكەندنی رووبارەكانی ئەنجامداو^(۲)، ھەروەھا لە ویلايەتی عەبدوللای كۆپی عامر سەكە درەھم لە سەرانسەری فارسی سەر بە ویلايەتی بەسەر لێدراو و ھە عەرەبی لێ نوسرا، لە ماوێ نیوان سالی ۳۰ی كۆچی تا ۳۵ی كۆچی^(۳)، عەبدوللای رۆژی یەكەمی چوونە بەسەر ھە لە دلی زۆرینە ھەكی بەسەر دا خۆشەویست بوو، ھەرچەندە لە چوار دەوری قسەلۆك دەكرا كە گوا ھە عوسمان لەبەر خزمایەتی كەردوویەتی بە والی، بێتاقەتی دەكەرد، بەلام ئەھلی بەسەر بە گەرمی شوینی كەوتبوون^(۴)، لەم پەسەند كەردنەدا بۆمان دەردەكەوت، كە ویلايەتی بەسەر لە سەردەمی عوسماندا لە دوو پیاو دا كورتی ھەلھێناو ئەوانەش ئەبو موسای ئەشعەری و عەبدوللای كۆپی عامر، ھەریك لەم دوانەش رۆلێكی سەرەکیان ھەبوو لە رێككەردنی كاروباری بەسەر ھە دەورووبەرەكەیدا^(۵).

نۆیەم: ویلايەتی كوفە

كاتێ بەیەتی خەلافەت درا بە عوسمان موعەیرە ھە كۆپی شوعبە والی كوفە بوو، لە دوادای سەردەمی عومەردا والیەتی گرتبوو دەست^(۶)، عوسمان ھەستا موعەیرە ھە كۆپی شوعبە ھە لا بردو سەعدی ئەبی ھە قاصی خستە شوینەكە ھە، باسی ھۆی لا بردنەكەشی كراو، كە بە ھەسیەتی عومەر لا براو، عومەر ھەسیتی كەرد بۆ

^۱ نهاية الإرب (۴۳۳/۱۹).

^۲ الولاية على البلدان (۱۹۴/۱).

^۳ الدراهم الإسلامية، و داد علی القزاز ص (۱۴).

^۴ الولاية على البلدان (۱۹۴/۱).

^۵ المصدر نفسه (۱۹۵/۱).

^۶ تاريخ الطبري (۲۳۹/۵).

خەلیفە کە ی پاش خۆی کە سەعدی کۆری ئەبی وەقاص بکاتە والی کوفە لەبەر ئەوەی عومەر لە ناخیری خەلافەتە کەیدا سەعدی لە والیەتی کوفە لابردبوو و تەبوی (من لەبەر گزی و نالەباری سەعدم لانی بردوو، وەسیەت دەکەم بۆ خەلیفە کە ی پاش خۆم بیخاتەو کوفە بە والیەتی)^(۱)، سەعدی ئەبی وەقاص بوو بە والی کوفە و بریاری دامەزراندنیشتی بە هاوبەشی نێوان سەعدو عەبدوللای کۆری مەسعود بوو، واتە هەردووکیان هاوبەش بوون لە ئیدارەکردنی کوفەدا، سەعد بۆ نوێزو سەربازەکان عەبدوللای بۆ بەیتومال^(۲)، سەعدی ئەبی وەقاص خاوەنی سەلیقە، لەبەرپێوەبردنی کوفەدا، هەروەها شارەزاییەکی تەواوی هەبوو لە کاروباری هاوولاتیان و سەربازەکان و دەروونی دانێشتوانە کەیدا^(۳)، چونکە لە سەردەمی عومەردا خۆی دامەزرێنەری ویلايەتی کوفە بوو.

ئەو کاروچالاکیانە سەعد لە ماوەی والیەتی کەیدا پیتی هەستا لە سەردەمی عوسماندا ئەوەبوو سەردانی ئەو دەقەرانی کرد کە سەر بە ویلايەتی کوفیە و هەندێ کاری بۆ کردن، لەوانە ئاودێری بوو کارو ئاتاجی رێکخستن بوو، کە زەبەتی کرد بۆیان، لە سالی (۲۵)ی کۆچی^(۴)، هەروەها هەستا بە دامەزراندنی کۆمەڵی ئەمیر و کاربەدەستی تازه لە (هەمەدان) و دەورووبەری، ماوەی والیەتی سەعدی ئەبی وەقاص درێژە نەبوو، چونکە لە نێوان ئەو و عەبدوللای مەسعوددا ناکۆکی هاتە ئارا، عەبدوللای کۆری مەسعود سەرپرەشتیاری بەیتومال بوو، سەعد هەندێ پارە قەرزی کردبوو لە عەبدوللای کۆری مەسعود هەتا کاتیکی دیاری کرا، کاتی قەرزبۆاردنە هاتە پێش و سەعد نەیتوانی قەرزه کە ببۆیترێ عەبدوللای کۆری مەسعود هات و داوی قەرزه کە ی لێ کرد، بوو بە دەمەقەرەیان و خەڵک لییان کۆبوویەو، بۆیە عوسمان بریاریدا سەعد لاببات و عەبدوللای کۆری مەسعود بهێڵیتەو، سزای سەعد لابردنە کە ی بوو، سزای عەبدوللای هیشتنەو ی بوو لەسەر کارە کە ی، وەکو نەبەری و تویەتی^(۵): ئەم چیرۆکە بەلگەیە لەسەر

^۱ المصدر نفسه (۲۲۵/۵).

^۲ تاریخ الطبري (۲۵۰/۵)، الولاية علی البلدان (۱۹۶/۱).

^۳ عثمان بن عفان، صادق عرجون ص (۱۰۵)، الولاية علی البلدان (۱۹۶/۱).

^۴ الولاية علی البلدان (۱۹۷/۱).

^۵ تاریخ الطبري (۲۵۱/۵).

خۆپاریزی ئەم دوو هاوێڵە، بەلگەیه لەسەر موحتاجی سەعد بۆ مالاو بۆیوی و کەم ژیانی بۆیه ناچار بووه له بهیتولمال قەرزى کردووه، هەروەها بەلگەیه لەسەر پەڕیشانی عەبدوللای کۆری مەسعود بۆ پاراستنی سامانی موسلمانان و پەرۆشی بۆ گەڕاندنەوهی قەرزەکانی، گەرچی کەوتیبێتە لای سەعد، کە والی کوفە و حاکمیەتی، والیەتی سەعد لەسەر کوفە سالتیک و مانگێ بوو^(١)، دواى لابردنى سەعد عوسمان وەلیدی کۆری عەقەبەى ئەبى موعیتی کردە والی کوفە پێشتر بەر لەوهی بێتتە والی کوفە فەرماندەى سوپایەك بوو له سوپاكانى ئەبویه كر له ئوردون، پاشان عومەر کردوویەتی بە سەرکاری عەرەبەکانی دورگە^(٢)، له کۆتایی خەلافەتی عومەر و بەرایى خەلافەتی عوسماندا وەلید یەکیك بوو له فەرماندەى سەربازەکانی کوفە، جیهادی زۆری کردووه لهو جێگەو رێگەیاندا^(٣) فەرماندەى ئەو هەریمانەبوو بەر لەوهی له کوفە دامەزرایت و بکریتتە والی کوفە، خاوەنى شارەزایی بوو، دەربارەى کوفە و هەریمەکانی و سەربازەکانی و کاروبارە هەمەچەشنەکانی نەریتی خولەفای راشیدین وابوو خاوەن خێرەیان هەڵدەبژارد و بەسەر ئەوانی تردا، له کاتی پێویستدا والی تازه و لیها توویان داده مەزراند.

عوسمان وەلیدی کۆری عەقەبەى هەلبژارد بۆ ویلايەتی کوفە، زۆریەى ئەوانەى له بارەى دامەزراندنى عوسمانەوه نووسیویانە نووسەرانی پیشوویان ئەمانەى دواى هەولێ ئەوەیانداوه ئیمامى عوسمان تۆمەتبار بکەن له دامەزراندنى وەلید بۆ کوفە و دەلێن: (عوسمان بۆیه وەلیدی کردووه به والی کوفە برای دایکی خۆی بوو)^(٤)، ئەمە تەشەریکی راستەوخۆی تێدايه بۆ ئیمامى عوسمان^(٥)، لەسەرەتای والیەتی وەلیددا عەبدوللای کۆری مەسعود هاوێشی بوو سەرپەرشتیاری بەیتولمال بوو، هەتا ئەوکاتە مشتومڕی کەوتە نێوان وەلید و عەبدوللای کۆری مەسعود لەسەر کاریك، کە پەییوەندیی بە داهااتی ولاتەوه بوو کێشەکەیان بەرزکردەوه بۆ لای ئیمامى عوسمان بۆ ئەوەى باشیان

^١ المصدر نفسه (٥/٢٥٠).

^٢ المصدر نفسه (١/٢٥١).

^٣ الولاية على البلدان (١/١٩٨).

^٤ المصدر نفسه (١/١٩٨).

^٥ انظر الا تهامات التي القاها (طه حسين، في كتابه الفتنة الكبرى) (١/٩٤).

بۆ دابنێ، ئیمامی عوسمان وای بهباشزانی ویلایه ته کهو بهیتولمال یه ک چاو بکاته وهو یه کگرتوی بکات و بیداته دهستی وهلیدو عهبدوڵلای کوری مهسعودی لایرد، بیروپروای وابوو بهرژه وهندی گشتیی له وه دایه^(۱)، که شه پیک و دووبه شیه که نه هیلته وه، وه لید مایه وه له کوفه وه له دلی خه لکی کوفه دا خۆشه ویست بوو، خانوه که ی ده رگای پیوه نه بوو^(۲)، له هه موو کاتی کدا خه لک ده هاتنه مالتی بۆ حه لی کیشه کانیا و به باشی هه لده ستا به نه رک ی سه رشانی و هه تا هه ندی رووداو هاته گو پۆ له کوفه، که هه ندی کینه بازو داخ له دل نایانه وه بۆی، رووداو هه کesh نه وه بوو کۆمه لێ گه نجی سه رسه ری هه ستان به کوشتنی ئین و حوسه یان، وه لیدیش به ره زامه ندی عوسمان تۆله ی له م گه نجه ده ستدریژی که رانه کرده وه کوشتنی، له و رووداو هه ده واه که سوکاری نه م گه نجانه، که تاوانبار بوون خزمه کانیا و پروپاگه نده یان رازانده وه له سه ر وه لیدی کوری عه قه به و هه ولیا ن ده دا راوی هه لکه کانی وه لید بکه ن، به هه موو توانیا هه نه ینگریان ده کرد، خاوه ن کوژرا وه کان توانییا ن قه زییه ی دژایه تی وه لید گه شه پی بکه ن، یه ک ی له و هه ولایانه نه وه بوو وتیا ن ئاره قی خوا ردوه و، به م بۆ نه یه وه داری حه ددی لی درا و له والیه تی کوفه لایرا، موئامه ره چییه کان نه مه یان ده ویست^(۳)، له مه ودوا به وردی باسی قه زییه ی ئاره قخوا رده که ی وه لید ده که یان له باسی والیه کانی ئیمامی عوسماندا (ان شا و الله)، دوا ی لایردنی وه لید عوسمان نامه یه کی نارد بۆ نه هلی کوفه و نووسی بووی: له به نده ی خوا وه عوسمان نه میری ئیمانداران بۆ خه لکی کوفه سلا و، پاش نه وه ی وه لیدی کوری عه قه به م کرده والیتان، ویستی سه رپیچی بکات ریگام نه دا، هاته وه سه ر ریگای راست، ئیستا له باشت رین پیاهه کانی هۆزه که ی خۆیه تی، پیتم وتبوو باش بی ت له گه لتان و هیچم به نیوه نه وتبووه بۆ نه وی بکه ن، هه ر که خێرو چاکه ی بۆ رژان دن و له خرا په دوری گرتن و له چاکه کرندا لیی برد نه وه ئیوه به خرا په کردن به نه یینی تاوانبارتان کرد، خوا له نیوه

^۱ عثمان بن عفان، صادق عرجون ص (۱۰۸).

^۲ تاریخ الطبری (۲۵۱/۵).

^۳ الولاية علی البلدان (۲۰۱/۱).

زاناتره. ئیستاش سه‌عیدی کوری عاص ده‌که‌مه نه‌میرتان^(۱)، سکالای نه‌هلی کوفه ده‌بارهی وه‌لیدو لابرندی نه‌لقه‌یه‌ک بوو له‌و زنجیره سکالاو لابرند ده‌ووردیژانه‌ی که نه‌هلی کوفه‌ته‌شکیان پتوه‌گرتبوو به‌رامبه‌ر به‌ نه‌میره‌کانیان^(۲)، زۆریک له‌خه‌لکی کوفه په‌ستو توپه‌ بوون بۆ لابرندی وه‌لید، دوا‌ی وه‌لید نیمامی عوسمان سه‌عیدی کوری عاصی دیاری کرد بۆ نه‌میری کوفه‌ سالی (۳۰) کوچی، نه‌وکاته سه‌عید نه‌شته‌جینی مه‌دینه‌ بوو باری کرد بۆ کوفه، نوینه‌ری نه‌هلی کوفه‌ بوو به‌ هامپای سه‌عید، نوینه‌ره‌که‌ش نه‌و که‌سه‌ بوو، که‌ هاته‌ لای که‌ هاته‌ لای نیمامی عوسمان و سکالای له‌ وه‌لید کردو نه‌شته‌ری نه‌خه‌عی و غه‌یری نه‌ویشیان له‌گه‌ل بوو^(۳)، کاتی سه‌عید گه‌شته کوفه‌ چوو ه‌ سهر مینه‌به‌ره‌که‌و سوپاسی خودای کردو ستایشی پیغه‌مبه‌ری ﷺ کرد، پاشان وتی: (وه‌للاهی من نیردراوم بۆ لای ئتوه، به‌لام پی‌م ناخۆشه‌و بیتاقه‌تم پی‌ی به‌لام (ناچارم که‌ فرمانم پیکرا فرمان به‌رداریم) نایا ده‌زانن نا‌ژاو له‌وت و چاو‌ه‌کانی هی‌ناوه‌ته‌ دیار وه‌للاهی نه‌کیشم به‌ناو چاویا ه‌تا قه‌لا‌چۆی ده‌که‌م یان ته‌می‌ ده‌که‌م، نه‌مپۆ من جله‌وگیری ده‌روونی خۆم)، پاشان له‌ مینه‌به‌ره‌که‌ دابه‌زی^(۴).

له‌ راقه‌ی نه‌م وتاره‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌وی که‌ سه‌عید ده‌رکی به‌سه‌ربه‌ندی نا‌ژاو ده‌ربوو، که‌ له‌ کوفه‌ سه‌ری هه‌لداوه‌ پینش نه‌ماره‌تی نه‌م ده‌ستی پیکردوه‌^(۵)، هه‌روه‌ها وتاره‌که‌ی هه‌ره‌شه‌نامیز بوو بۆ نا‌ژاو‌ه‌چییه‌کان و جه‌سور بوو بۆ به‌نه‌پرکردنی نه‌و نا‌ژاو‌ه‌یه، که‌ هه‌ستی به‌سه‌ره‌تا‌که‌ی کردبوو، سه‌عید توانی کاره‌کانی ریک‌بخت و نه‌میرو والی بۆ گشت شارو شوینه‌کانی سه‌ر به‌ کوفه‌ دیاری بکات و کاروباریان سه‌رله‌نوی ساز بکات^(۶)، کۆمه‌لێ غه‌زای سه‌رکه‌وتویی کرد، وه‌کو له‌ باسی فتوحاتدا با‌سمان کرده‌،

^۱ تاریخ الطبری (۲۸۰/۵).

^۲ الولاية على البلدان (۲۰۶/۱).

^۳ تاریخ الطبری (۲۸۰/۵).

^۴ تاریخ الطبری (۲۸۰/۵).

^۵ الولاية على البلدان (۲۷/۱).

^۶ المصدر نفسه (۲۰۸/۱).

پاشان به ره به ره نازاوه و فیتنه سه ری هه لدا که له کوفه سالی (۳۳) کۆچی، به دوور و درێژی باسی ده کهین.

ئه شته ری کۆری نه خه عی موئا مه ره یه کی ته نه ده و دژی سه عیدی کۆری عاص به کۆمه لێ خه لکی په شوکی و نه فام، ئه شته فریسی دان و بوونه هاوده نگی ئه شته ر، بۆ بهر که نار کردن و لابر دنی سه عید، سه ره تا داوایان کرد له ئیمامی عوسمان سه عید بگۆرێ به یه کیکی تر، سه عیدیش والیه ک بوو له و والیانه ی که زووتر ئه هلی کوفه ره خنه یان لیده گرت و بیانوی لابر دنیان ده گرت، وه کو کردیان به سه عدی ئه بی وه قاص و وه لیدی کۆری عه قه به و جگه له مانه ش، بهر که نار کردن سه عید و هاوشیوه کانی شوپشیک بوو کوده تایه ک بوو هه رچی و په رچییه کان چه کیان بۆ هه لگرت و ئه م کرداره رابردویه کی گه نه ده له میژووی کوفه دا، به لکو له هه موو میژووی ئیسلامدا ئه هلی کوفه هۆکارێکی حه قیقیشیان به ده سه ته وه نه بوو ته نیا هۆکاره که گه شه سه ندنی ئه و باره ناهه مواره بوو، که ده روونی خه لکی ناخرا بو، به گومان و بوهتان به ته سیری جارچییه کان و به فیتی هه لگه راوه کان، ئیمامی عوسمان فه رمانی ده رکرد ئه بو موسای ئه شعه ری بیته والی کوفه و سه عیدی کۆری عاص لابریت به خواستی هه ندی له ئه هلی کوفه، ئه بو موساش کاروباری ویلایه تی گرت ده ست و تاریکی خۆینه ده و بۆ ئه هلی کوفه و وتی: (ئه ی خه لکینه رامه په رن بۆ ئه م جۆره کارانه و مه گه پینه وه سه ر بابه تی ئاوه ها پابه ندی کۆمه لێ موسلمانان بن و گوێرایه ل بن ئامانتان بم هه رگیز په له مه که ن ئارامگرین، چونکه ئیوه ئه میرتان هه یه، وتیان نوێژمان بۆ بکه، وتی: نایکه م هه تا گوێرایه لێ و ملکه چی نه که ن بۆ ئیمامی عوسمان، وتیان ئه و گوێرایه ل و گوێله مشتی عوسمانین^(۱)، عوسمان نوسراوێکی نووسی بۆ ئه هلی کوفه (بسم الله الرحمن الرحيم، پاشان ئه و که سه ی، که خۆتان هه لتان بژارد کردومه به ئه میرتان، رزگارم کردن له سه عید وه للاهی نه رمونیانی خومتان بۆ را ده خه م، سه بری خۆمتان بۆ شل ده که م، به کۆششی خۆم چاکسازیتان ده که م، هه رشتی ئیوه پیتان خۆشبیته و داواتان کردیته، زانیبیتم گوناھی تیا نییه بۆم کردوون، هه رشتیکیش پیتان ناخۆش بیته زانیبیتم

^۱ تاریخ الطبری (۳۳۹/۵).

گوناهی تیا نییه چاوپۆشیم کردوون، ئەمە ئەشەم لەوکاتەدا کردوو، کە ئێوە پێتان خۆشبوو بۆ ئەوەی هیچ گلهیستان بەسەرمەوه نەیت^(۱).

ئەبۆ موسا بە هەمیشەیی والی کوفە بوو هەتا شەهیدبوونی ئیمامی عوسمان^(۲) بەم جۆرە ویلايەتی کوفە لە سەردەمی عوسماندا پێنج والی گۆزیو یەکەمین موغەیرە کۆری شوعبە و دواوەمین ئەبۆ موسای ئەشعەری بوو، لە ماوەی والیەتی هەریەک لە مانەشدا ژمارەیهک رووداو و کارەسات روویداوە و کاریگەری راستەوخۆیان هەبوو لەسەر پەوتی ولاتی ئیسلامیی، ئاژاوە و فیتنە لە کوفە چەکەرە کۆرد و بەناو دانیشتوانە کەیدا پەلی راخست و لێ خۆبەند و بەرهەڵستکاری ئەمیرەکان بوو بە نەرتی خەڵکە کە و زۆرجار ئەمیریان رەفەز دەکردووە بە کەیفی خۆیان، بۆ نمونە شکاتیان کرد لە سەعدی ئەبی وەقاص، شکاتیان کرد لە وەلیدی عەقەبە، سەعیدی کۆری عاصیان دەرکرد، هەر ئەمانەبوون پێش عوسمان عومەریان وەرەس کردبوو، هەندێ لە خەڵکی کوفە پۆلێکی راستەوخۆ سەرەکیان هەبوو لە کوشتنی ئیمامی عوسماندا، شایانی باسە کە هەندێ ویلايەتی لقی سەر بە ویلايەتی کوفە بوون، وەک تەبرستان و ئازەربەيجان و هەندێ ناوچە تری باکوور لە شارەکانی فارس^(۳)، ئەو گرتییە، کە ئەم ویلايەتەکانی دەبەست بە کوفە ئەوەبوو والیەکانی کوفە وەک سەعیدی کۆری عاص ئەوان دەچوون لە ناحیەکانی کوفە فتوحاتیان دەکردو لە کاتی سەریپێچیدا خەڵکە کەیان تەمێ دەکردو دەیان مۆچاندن، ئەم ویلايەتە فەرعیانە دەورێکی خول خواردو یان هەبوو بە کوفە^(۴).

لە میانەیی باسی ویلايەتە ئیسلامییەکانی سەردەمی عوسماندا بۆمان دەرە کە وێ هەندێ ویلايەت هەبوو لە زەتی لە سەقامگیری وەرگرتوو بە درێژایی سەردەمی ئیمامی عوسمان وەک ئەم ویلايەتەکانی، کە کەوتوونەتە دەقەری عەرەبی وەک بەحرەین و یەمەن و مەککە و تائیف و غەیری ئەمانە، هەروەها شامیش، لە زەتی لە سەقامگیری

^۱ تاریخ الطبري (۳۴۳/۵).

^۲ المصدر نفسه.

^۳ الولايات على البلدان (۲۱۳/۱).

^۴ المصدر نفسه.

وه رگرتوه، له خه لافه تی عوسماندا، به لām به سره خه لکه که ی له گه ل عه بدوللای کورپی
 عامری والیاندا ههر سه رقالتی فتوحات بوون، به لām میسرو به سره له دوا دواپی
 خه لافه تی عوسماندا پرپوو له گیره و کی شه به م چه شنه فیتنه له هه ردووکیاندا سه ری
 هه لدا، کۆمه لای له خه لکی ئەم دوو شوینه هاتن بۆ گرتنی مه دینه و کوشتنی ئیمامی
 عوسمان له باتی غه زای دوژمنان بکه ن هاتن بۆ غه زای پایته ختی ئیسلام^(۱).

^۱ المصدر نفسه (۲۱۴/۱).

باسی دووهم: سیاسه‌تی عوسمان له‌گه‌ن والیه‌کاندا بو دیاریکردنی مافه‌کانیان و نه‌رکه‌کانیان

یه‌که‌م: سیاسه‌تی عوسمان له‌گه‌ن والیه‌کاندا

ئیمامی عوسمان له سهره‌تای سالی (٢٤)ی کۆچیدا ده‌سه‌لاتی خه‌لافه‌تی گرتە ده‌ست، نه‌وکاته والیه‌کانی عومەر له شاره ئیسلامیه‌کاندا بلاوه‌یان کردبوو، عوسمانیش سالیکی ته‌واو بێده‌نگ بوو له‌والیه‌تییان، پاشان ده‌ستی دایه‌ لابرده‌ن و دامه‌زراندن له شاره‌کاندا به‌ گۆڕه‌ی نه‌و ده‌سه‌لاتی پێیدرابوو، هه‌روه‌ها به‌ پیتی نه‌و به‌رژه‌وه‌ندیانه‌ی، که‌ په‌چاوی کردبوو بو‌ موسلمانان، له‌وانه‌یه‌ عوسمان که‌وتبێته‌ شوینی وه‌سیتی ئیمامی عومەر، که‌ وه‌سیتی پێکردبوو له‌ سالی زیاتر بێده‌نگ مه‌که‌ بو‌ هیه‌چ کارگیریکم، به‌لام بو‌ نه‌بو‌ موسا چوار سال بێده‌نگ بکه‌^(١)، عوسمان له‌ سیاسه‌تیدا به‌رامبه‌ر والیه‌کان له‌ زۆریه‌ی هه‌لسوکه‌وته‌کاندا گرنگی ده‌دا به‌ پراوێژی هاوه‌لان، هه‌روه‌ها هه‌ندێ ویلایه‌تی ده‌خسته‌ سه‌ر ویلایه‌ته‌کانی تر، چونکه‌ به‌رژه‌وه‌ندیی موسلمانانی تیا به‌دی ده‌کرد، له‌به‌ر نه‌وه‌ هه‌ندێ له‌ والیه‌کانی دامه‌زراندوه‌ بو‌ ماوه‌یه‌کی دیاریکراو له‌ هه‌ندێ ناوچه‌دا، به‌م ته‌رزه‌ به‌حه‌رینی خسته‌ پال به‌سه‌ره‌و هه‌ندێ ویلایه‌تی شامی خسته‌ سه‌ر نه‌وانی تر به‌ بۆنه‌ی مردنی هه‌ندێ له‌ والیه‌کان یان به‌ بۆنه‌ی ده‌ست له‌کارکێشانه‌وه‌ی هه‌ندێ له‌ والیه‌کان، عوسمان هه‌میشه‌ نامۆژگاریی والیه‌کانی ده‌کرد دادپه‌روه‌ر بنو له‌ نیو خه‌لکدا به‌ به‌زه‌یی بن، یه‌که‌مین نوسراویک که‌ نووسی بو‌ والیه‌کان دوا‌ی به‌یعه‌ت پێدانی خه‌لافه‌ت، نه‌مه‌بوو (پاش سوپاسی خودای گه‌وره‌، خودای گه‌وره‌ فه‌رمانی کردوو پێشه‌واکان خه‌مخۆرو شوانی خه‌لکی بنو نه‌یانچه‌وسێننه‌وه‌و دیکتاتۆر نه‌بن به‌سه‌ریانه‌وه‌، نه‌وه‌لی ئهم ئومه‌ته‌ په‌وشتیان دلسۆزانه‌ بووه‌ نه‌ک مله‌وپرانه‌، زۆر نزیکه‌ پێشه‌واکان ببینه‌ چه‌وسێننه‌ر نه‌بنه‌ غه‌مخۆر نه‌گه‌ر سته‌می وایان کرد شه‌رم و ه‌فاو نه‌مانه‌ت بارده‌کات، ئایا ده‌زانن پوخته‌ترین ژیا‌نتان نه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ کاروباری موسلمانان وردبینه‌وه‌ له‌ هه‌رکۆیدا قه‌رزاری گه‌ل بوون بیان ده‌نه‌وه‌، نه‌گه‌ر هه‌قیان که‌وتوه‌ته‌ سه‌ر لییان وه‌رگریته‌وه‌، پاشان ناوڕپه‌ده‌نه‌وه‌ له‌ نه‌ه‌لی زیمه‌ نه‌وه‌ی

^١ سیر أعلام النبلاء (٢/٣٩١).

مافی خۆیانه بیانده نه وه و نه وه شی که وتو ته سه ریان لییان وهرگر نه وه، پاشان نه و دوژمنانه ی په شیمان بوونه ته وه و هه ده ده پرن بۆیان^(۱).

له و لیدوانه دا ده بینین عوسمان کۆمه لێ رینمایی سیاسی ده ستنیشان کردووه بۆ والیه کان و به پتووستی زانیوه له سه ری بۆن، مافه کانی موسلمانان بده نه وه و نه رکی خۆیان بجه نه سه ریان و مافه کانی نه هلی زیمه بده نه وه و نه رکی خۆیان بجه نه سه ریان، وه فایان هه بی له گه ل دوژمناندا و بۆ هه قی هه موولایه ک دادپه روه ر بن نابێ خه ون و خه یالیان سامان بچرین بی^(۲)، به هه مان شتیه عوسمان نوسراویکی نووسی بۆ کاربه ده سه ته کانی و هه ندێ زانیاری تایبه تی بۆ نووسین ده رباره ی نه و کاروباره تازانه ی که په یوه ندی هه یه به ئیداره ی ویلایه ته کانه وه، وێری نوسراوه گشتیه کانی تر، که زانیاری نوێی تیا ده نووسی و ده بوو گشت لایه ک په یوه ست بی^(۳) پتیه وه، یه کێ له په یوه ستبوونه گشتیه یانه نه وه بوو خه لکی په یوه ست کرد له هه موو ویلایه ته کانه ده ست بگرن به و قورثانه ی که له مه دینه نوسراوه ته وه^(۴) به دیار چاوی هاوه له به رتزه کانه، به م ده ستوره قورثانی هه نارد بۆ کوفه و به سه ره مه ککه و میسه رو شام و به حره یین و یه مهن و جه زیره، هه موویانی خسته سه ر قورثانه که ی مه دینه و فه رمانی کرد هه موو قورثانه نووسراوه کانی تر کۆیکه نه وه و ناگری بده ن، نه مه ش به کۆده نگه ی هاوه لانی مه دینه کرا، هه روه ک ئیمامی عه لی گێراویه تیه وه^(۵)، عوسمان زۆر په رۆش بوو بۆ مونا فسه کردنی نه مه ره کان له نیو خۆیاندا بۆ جه هاد و رزگار کردنی شاره کان، هه ربۆیه نوسراویکی نووسی بۆ عه بدوللای کورێ عامر که والی به سه ریه یو، بۆ سه عیده کورێ عاص له کوفه پتێ و تبه ون (هه رکامتان پتیشتر بچه خۆراسان نه وتانه ده که مه نه میری خۆراسان نه مه ش بوو به پالنه ری بۆ عه بدوللای، که خۆراسان فه تح بکات و سه عیده کورێ عاسیش فه قی ته به رستانی کرد^(۶). عوسمان هه ندێ جار کۆمه لێ مه رجی داده نا بۆ نه وه ی له

^۱ تاریخ الطبری (۲۴۴/۵).

^۲ الولايات علی البلدان (۲۱۵/۱).

^۳ تاریخ المدینه، أبوزید البصري (۹۹۷/۳).

^۴ المصدر نفسه (۹۹۵/۳ - ۹۹۶).

^۵ تاریخ الیعقوبی (۱۶۶/۲).

هه‌ل‌سوکه‌وتیدا به‌رژه‌وه‌ندی موسلمانان له به‌رچاو بگریته، بۆ نمونه مه‌عاویه‌ی نه‌بی سوفیان نوسراویکی بۆ نارد بۆ نه‌وه‌ی ریگه‌ی بدات شه‌ری ده‌ریای بکات، عوسمانیش نووسی بۆ: نه‌گه‌ر خۆت و خێزان و ماله‌که‌ت ده‌به‌یتته ناو ده‌ریا نه‌وا سه‌ریازه‌کانیش به‌ ناوی، هه‌تا خاوه‌خێزانت له‌ پێشا نه‌به‌یت نابێ که‌س بجه‌یتته ناو ده‌ریا نه‌ویش چوه‌ ده‌ریاو خێزانه‌که‌ی له‌ گه‌ل خۆی برد^(١).

دووهم: نه‌و شیوازانه‌ی که‌ عوسمان به‌کاریده‌هینا بۆ چاودێریکردنی کاربه‌ده‌سته‌کانی و سۆراغی ده‌نگوباسیان پێده‌کرد

عوسمان کۆمه‌ڵی شیوازی گرتبووه به‌ر بۆ چاودێریکردنی والیه‌کانی، هه‌روه‌ها بۆ زانینی حال و نه‌حه‌والیان، یه‌کێ له‌و شیوازانه

١- ناماده‌بوونی له‌ وه‌رزى جه‌جکردندا

ئیمامی عوسمان په‌رۆش بوو بۆ جه‌ج کردن و گه‌شتن به‌ حاجیان بۆ نه‌وه‌ی گوێ بیستی سه‌کالایان بیت و پرسیاوی دادوه‌ری والیه‌کانیان لێ بکات، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش داواى ده‌کرد له‌کاربه‌ده‌سته‌کانی له‌ وه‌رزى جه‌جدا له‌ باره‌ی بارودۆخی خۆیانوه‌ نامه‌ی بۆ بنێرن، هه‌روه‌ها نووسی بۆ شه‌ره‌کانیش له‌ هه‌موو وه‌رزیکى جه‌جدا له‌ باره‌ی کاربه‌ده‌ستانوه‌ نامه‌ی بنێرن و شکاتیان له‌ کێ هه‌یه‌ تیا بنووسن^(٢)، ئه‌م کاره به‌رده‌وامبوو، سه‌ره‌تا له‌ سه‌رده‌می عومه‌ره‌وه ده‌ستی پێ کرد له‌سه‌رده‌می عوسماندا درێژه‌ی پێدرا، وه‌کو دیداریکی سالانه له‌ نیوان خه‌لیفه‌و والی و جه‌ماوه‌ردا ده‌به‌سترا^(٣).

٢- پرسیاوی له‌ رێبواران ده‌کرد، که‌ له‌شارو ویلايه‌ته‌کانوه‌ ده‌هاتن ئه‌م ریگه‌یان پرسیاوه‌ به‌ ئاسانه‌ترین شیوه‌ داده‌نریت، که‌ ئه‌رکی نه‌ده‌خسته‌ سه‌ر شانی خه‌لیفه‌کان زۆر، زۆربه‌ی حاره‌ به‌ پێشه‌کی و بێ ئاگاداری ده‌هاتن زانراوه، که‌ خوله‌فای راشیدین هه‌ر چواریان کاریان به‌م شیوه‌یه‌ کردوه‌، بونی خه‌لیفه له‌ مه‌دنیه‌ی منه‌وه‌ره‌ خۆی له‌ خۆیدا

^١ الولايات البلدان (٢١٦/١)، الخراج وصناعة الكتاب ص (٣٠٦).

^٢ الولايات البلدان (٢١٦/١)، نقلا عن تاريخ الطبري.

^٣ أعصر نفسه (٢١٦/١).

خەلیفە راشیدینەکان زۆرجار داویان دەکرد لە والییەکان، کە کەسانێک لە خەڵکی شارەکان بنێرن بۆیان، بۆ ئەوەی پرسیاریان لێ بکەن، عومەر و عوسمان و علی چەندین جار ئەمەیان کردوو، بەلام ئەبوبەکر سەرقاتی کاروباری جیهادبوو نەیدەپەرژایە سەر ئەم کارە، هەروەها ئەمەنی خەلافەتەکە کەمبوو، بۆیە کەم لەم کارانە ی کردوو^(۱).

۷- بانگهێشتکردنی والییەکان و پرسیارکردن لە ئەحوالی شارەکیان.

ئەم شێواژە مەشهور بوو لە سەرەدەمانی هەر چوار خەلیفە راشیدینە کە داو پەڕیوەندی بەردەوام هەبوو لە نێوان عوسمان و والییەکاندا بۆ باسی کاروبارە هەمەچەشنەکانی ولات، گەڕنگترین ئەم پەڕیوەندییانەش ئەو کۆبوونەوانەبوون، کە عوسمان دەییەست لە گەڵ والییەکاندا لە مەدینە و بانگهێشتی والی بەسەر و کوفە و شام و میسرو غەیری ئەمانەشی کرد، هەروەها بانگهێشتی هاوڵە مەزنەکانی کردو کۆبوونەوێکی لە گەڵدا بەستو و سەڕیوەندی ئاژاوێ تاووتوێ کرد لە گەڵیان، کە تازە سەری هەڵدابوو، پای والییەکانی وەرگرت لە بارە ئاژاو و چوونیهتی چارەسەرکردنی بەو هەر والییەکان بۆ چوونیکێ دەربەری بۆ چارەسەرکردنی ئەم دیاردەیه^(۲).

۸- نایە گۆڕینەو لە گەڵ والییەکان.

داوی راپۆرتی لێدەکردن لە بارە گۆڕەزانی گەل و ئەحوالی شارەکانیانەو ئەم شێوێهە لە سەرەدەمانی هەر چوار خەلیفە راشیدینە کە دا مەشهور بوو، زۆر بە گەرمی ئەم شێوێهە لە سەرەدەمانی ئەبوبەکر و عەلیدا پیادە دەکرا^(۳)، ئەم رێگەیه گەڕنگترین شێواز بوو کە عوسمان لە سەری دەڕۆشت بۆ چاودێری و بەدواداچوونی والییەکانی، عوسمان جەسوربوو لە سەر ئەوەی والییەکان هەستن بە ئەرکەکانیان لە سەریچێیهکان ناگاداری بکەنەو، بۆ ئەوەی بەپیتی زانیاری خۆی رێنماییان بکات هەڵەکانیان بۆ راست کاتەو، ئەگەر سەملا لە سەر والییەکان کە سەریچێیهکیان کردوو فەرمانی سزادانی داو بەبێ ئەوەی بڕوانیشتە چالاکییهکانی و گومانە باشەکان، بۆ نمونە هەددی ئارەقخواردنەو دا

^۱ الولاية على البلدان (۱۲۲/۲).

^۲ المصدر نفسه (۱۲۳/۲).

^۳ المصدر نفسه (۱۲۲/۲).

له وه لیدی کوری عهقه به دواى به ديهاتنى مهرجه کان به بى ئەوهى بروانیته ئەوهى ئایا شاهیده کان راستگۆن یان به پێچهوانه وه^(۱) دواى هه دد لیدان له والیه تی کوفه ش لایرد^(۲)، قۆناغ قۆناغ نوسراوی دهنوسی بۆ نه هلی شاره کان و والی تازه ی بۆ داده مهرزاندن بۆ ئەوهی په یامه کانی خه لیفه جیبه جی دبکات، ههروه ها زۆر جارێ نوسراوی دهنارد بۆ عامه ی خه لک له شاره کان و نامۆزگاری ده کردن بۆ ئەوهی له گه ل والیه کان کاروباری گه ل ئاسان بکه ن، یه کێ له و نوسراوانه که ناردی بۆ شاره کان و هه ریمه کان تییدا وتبووی (پاش سوپاسی خودا، من کاربه ده ستم هه لبژاردوو که له هه موو مه راسیمیکدا سه ردانم بکات، ئاگاداری بارودۆخه که ییم، له و رۆژه وهی ده سه لاتم گرته وه ده ست فه رمانم به چاکه کردوو و رینگیم له خراپه کردوو، که مه ته رخه میم به رامبه ر هه یج شتی و هه یج که سی نه کردوو ئیلا مافی خۆیم پێداوه، نه بۆ خۆم نه بۆ خێزانه که م هه یج مافی که م پریار نه داوه پێش گه له که م، نه گه ر که سی به بێناگایی من لیی درا بیته یان جنیوی پی درا بی و له من په نهان بیته، با دادی خۆی بکات هه رکه سی سکالا یه کی هه یه له مه راسیمیکدا با بیته بۆ لام مافی خۆی وه رگریته، یان له خۆم یان له کاربه ده سه که م یان بمان به خشیته خودای گه و ره پاداشتی به خشنده کان ده داته وه.

کاتی نووسراوه که ی له شاره کانا خۆیندرا یه وه خه لک ده ستیان کرد به گریان و دوعای خێریان کرد بۆ ئیمامی عوسمان^(۳).

سێیه م: ماف و حه قی والیه کان

له سه رده می خه لیفه راشیدی نه کانا پریار درابوو، که والیه کان مافی جۆرا و جۆریان هه یه وه هه ندیکیان په یه ونه دی به گه ل و جه ماوه ره وه هه یه وه هه ندیکیشیان په یه ونه دی به خه لیفه وه هه یه، وێرای مافه کانی تر که په یه ونه دی به به یه توما له وه هه بوو، هه موو ئەو مافه ماددی و مه عنه ویا نه به پله ی یه که م ئامانجی هاوکاری کردنی والیه کانه بۆ

^۱ المصدر نفسه (۱۲۶/۲).

^۲ المصدر نفسه (۲۱۷/۲).

^۳ تاریخ الطری (۳۴۹/۵).

به‌جینگه‌یانندی واجباتی خو‌یان و خزمه‌تکردن به‌رژه‌وه‌ندی گشتیی، گرنگترین مافه‌کانیش نه‌مانه‌ن:

۱- له‌ گونا‌هو سه‌ری‌پچیدا گو‌پ‌رایه‌لیان نه‌کهن.

خودای گه‌وره ده‌فرموی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا) (النساء: ۵۹).

قورتبی ده‌لیت: (له‌ نایه‌ته‌کانی پێش‌وودا به‌ والیه‌کان ده‌ستی پێ کردو فرمانی پێ‌کردن نه‌مانه‌تیاریزین و له‌ نیوان خه‌ل‌ک‌دا داد‌گه‌رین، له‌م نایه‌ته‌دا فرمانی کردووه‌ به‌ په‌عیه‌ت گو‌پ‌رایه‌لی خودای گه‌وره‌ بن و به‌ر له‌ هه‌موو که‌سی فرمانه‌کانی به‌رجه‌سته‌ بکه‌ن و دوور‌که‌وتنه‌وه‌ له‌ نه‌هییه‌کانی، پاشان گو‌پ‌رایه‌لی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌ن، له‌و کارانه‌ی فرمانی پێ‌کردووه‌ یان قه‌ده‌غه‌ی کردووه‌، پاشان گو‌پ‌رایه‌لی نه‌میره‌کان بکه‌ن، نه‌مه‌ش له‌سه‌ر پای کۆماری هاوه‌لان و نه‌بی هوره‌یره‌ و نیبن و عه‌باس و جگه‌ له‌مانه‌ش^(۱)، له‌ سه‌رده‌می راشیدیندا کۆمه‌لگه‌ی نیسلا‌می به‌ گشتیی، شه‌ریعه‌تی له‌ سه‌رووی هه‌موانه‌وه‌ داناوه‌ حاکم و مه‌حکوم سه‌ری بۆ که‌چ کردووه‌، له‌به‌ر نه‌وه‌ گو‌پ‌رایه‌لی حاکم و نه‌میره‌کان به‌ستراوه‌ به‌ گو‌پ‌رایه‌لی خودای گه‌وره‌ و پێغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه‌ ﷺ، هه‌روه‌ک پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموی (نابی گو‌پ‌رایه‌لی له‌ تاواندا بکری‌ت، گو‌پ‌رایه‌لی به‌س له‌ چاکه‌دا ده‌کری‌ت)^(۲).

۲- به‌خشینی نامۆ‌گاری بۆ والیه‌کان.

له‌ روانگه‌ی فرمان به‌ چاکه‌و رێگری له‌ خراپه‌وه‌، یه‌کی‌که‌ له‌و بنه‌په‌تانه‌ی، که‌ سه‌رجه‌م ئوممه‌ت ناشایه‌تی و ده‌یخو‌یننه‌وه‌ و چه‌ندین نه‌مری له‌سه‌ر هاتووه‌ له‌ دووتویی قورئان و فرمووده‌کانی پێغه‌مبه‌ردا ﷺ و به‌ شیوه‌یه‌کی گشتیی ناما‌ژه‌یان پێ‌کردووه‌، نه‌ویه‌ فرمان به‌ چاکه‌و رێگری له‌ خراپه‌، بکه‌ن به‌ تابه‌تی والیه‌کان فرمووده‌کانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ فرمانی کردووه‌ که‌ نامۆ‌گاریان بکه‌ن، واته‌ نامۆ‌گاری والیه‌کان

^۱ تفسیر القرطبي (۲۵۹/۵).

^۲ البخاري كتاب الاحکام رقم (۷۱۴۵).

خەلیفە راشیدی نییه کان هەر چواریان نەریتیان وابوو نوسراویان دەنوسی بۆ والییەکانیان و بە بەردەوامی

نامۆزگارییان دەکردن ئەو دەقەنە لەمبارەیهوه هاتوون زۆرن بە ناپەهەتی هەژمار دەکەین و جەم دەکەین^(۱).

۳- پێویستە لەسەر گەل هەوائی راست و دروست بگەیهنن بە والی، هەوالەکان راست بن، نێتر لە بارە ی بارودۆخی گشتیی خەڵکەوه بێت، یان لە بارە ی هەوائی دوژمنەوه بێت یان لە بارە ی بریکارەکانی والیی و فەرمانبەرەکانییەوه بێت، بە پێی توانا پەلە ی تیا بکەیت بە تاییەت ئەو رهوشانە ی پەیهەندی بە جەنگ و هەوائی دوژمنەوه هەیه، ئەوانەش کە پەیهەندی بە کاری دەست و غەیری ئەمانەشەوه هەیه، ئەمەش لە سۆنگە ی هاوکاری کردن لە بەرپرسیاریەتی والیدا دەکەیت بۆ رهچاوکردنی بەرژەوهندی گشتیی ئوممەت^(۲).

۴- پشتیوانی کردنی والی لە هەلۆیستەکانیدا.

کاتی ئاژاوه بەرپابوو سەرانی ئاژاوه گیر داویان کرد لە عوسمان هەندێ لە والییەکان لا بیات و بەرکەناریان بکات، نێمامی عوسمان ئەمە ی رەفز کرد، ئەم بە قسەنەکردنە بۆ خزمەتی نامانجی گشتیی ولاتی ئیسلامی بوو، بۆ رێگرتن لەشلەقاندنی بارودۆخ بوو، مانای ئەوه نەبوو ئاو پ لە سکالای جەماوهر ناداتەوهو بە بێ لیکۆڵینەوه پتشیگری لە والییەکان دەکات، بەلکو ئەم بە قسەنەکردنە ی خولەفا دوا ی لیکدانەوهو لیکۆڵینەوه ی ئەو سکالایانە بووهو دوا ی لێپێچینەوه ی ورد بووه، لێژنە ی تاییەتیان لە هاوێلان ناردووه بۆ لیکۆڵینەوه ی ئەو کێشانە، لە هەمان کاتدا پشتیوانی کردن لە والی واجبیك بووه لە لایەن خەلیفەوه، هەر وه ها واجبیش بووه لە لایەن گەلەوه، پێویست بووه لەسەر خەلک رێزیان لێ بگرتن و بیان نرخین^(۳)، عوسمان هەندێ والی لابردووه دوا ی ئەوه ی بۆی دەرکەوتوو، کە بەرژەوهندی جەماوهری تێدا یه.

^۱ الولاية على البلدان (۵۶/۲).

^۲ المصدر نفسه (۵۷/۲).

^۳ المصدر نفسه (۸۵/۲).

٥- دواى لابرڤنى والييهكان دهبى هەر پڙيان لى بگيريت

عوسمان پڙى گرتووه له تهبو موساى شهشعهرى و عهمرى كورپى عاص، دواى لابرڤنيشيان، بهلكو تيبينى دهكهين عوسمان پراويزى به عهمرى كورپى عاص كردووه له مهسهله گهورهكانى ولاتدا دواى لابرڤنى، شهمه ريزيكي گهورهبوو له عوسمانهوه بو شه والييهكانى كه له ويلايهتدارى لايږدبوو.

٦- موچهو دهرماله والييهكان

يهكى له مافى والييهكان شه موچهيه بوو كه پيتى دهژيان، بهرنامهى نازوخه موچهى كاربهدهستهكان بوو، كه خهليفه راشيدينهكان ريكهكوتبون له سهرى و لاسايى پيغه مبهريان عليه السلام دهركدووهو چاويان لهو دهكرد، تهنانهت ريوايهتهكان باسى موچهى ههڤى له كاربهدهستهكانى كردووه، چهكمى شه ريوايهتانه شهمهيه ههموو كاربهدهستان موچهو دهرمالهكان ههبووه، به دريژايى سهردهمى راشيدينهكان، زوربهى شه ريوايهتانهى لهه بارهيهوه هاتوون به پلهى يهكهه رشديان خستووته سهر سهردهمى نيمامى عومهر، تهنانهت باسى نازوخه ههڤى له والييهكانى شه سهردهمه دهكهه، عوسمانو عهليش لهسهر ناكارى دوو خهليفهكهى پيشى خويان دهوږويشتن بو پيادهكردنى نازوخهى كارگيږو والييهكان، بهلام له سهردهمى نيمامى عوسماندا بهخشيش پيدان و دهرماله زور فراوان و بهرين بوو بو خهلك به گشتيى و بو والييهكان به تاييهتى، به پيتى شه داهاته زيادهى دههاته نيتو بهيتومال له شهنجامى فتوحاتى والييهكانى عوسمان له خوږههلات و شهرمينييهو شهفريقاو شوينهكانى تر، بهلكو عوسمان موكافهشهى پراوهى دهبهخشى به بريكاره تاييهت و ليتهاتووهكانى، بو غوونه پينج له پينج يهكى دهستكهوتى فهتخى باكوورى شهفريقاى دا به عهبدوللاى كورپى سهعدى شهبى سهرح له پاداشتى شهفهقهه، بهه چهشنه پيتى و تهبوو: (نهگهر خوداى گهوره سبهينى شهفريقاى لهسهر دهستى تو فهتخ كرد لهو دهستكهوتهى به دهستى دههينى پينج له پينجى بو تو، وهكو خهلاتى^(١))، به ههرحال دهبى پيدانى ناروخه موچهى كاربهدهستهكان، بهجوږيك بيت پيويستيان تيږ بكات، بيياك بن له خهلكى، شه

^١ تاريخ الطبري (٢٥٢/٥).

بەرنامە (بەرنامەى موچهو خۆراکدان به والییه کان) پێغه مبهەر ﷺ رەنگى رشتووه، خەلیفه راشیدینه کان لەسەرى پۆشتوون، هەتا سەرکاره کان بێباک و بوون لە مال و دارایی خەلک و یەکلابوونەوه بۆ کارکردن و بەرژەوهندیى دولەت^(۱).

چوارەم: ئەركى والییه کان

۱- پیاده کردنى ناين ديارترین ئەركيان بوو

أ - بلاوکردنەوى ناينى نيسلام له نيتو خەلکدا، هەرچەند ئەو سەردەمە تايبەت کرابوو بۆ فتوحاتى گەوره گەوره، پتيويست بوو والییه فەرمانداره کان به جوانى، که ناين له ولاته رزگارکراوه کاندایا بکەنهوه و پشت ئەستوورين بهو هاوهلانیى له گەلانیاده، والییه کان بهم موهمیه هەلەدەستان و پترای کەسانیک کە هاریکاری دەکردن له سەرەتای فەتحدا، له سەردەمى ئەبویه کردا، پاشان ئەمە له سەردەمى عومەردا شارەکان پشتيان دەبەست بە مامۆستاو شەرعزانەکان، که بۆیان پەوانە دەکرا، دواى پەرەسەندن و بنیاتنانى شارە نوێیه کان له ماوهى دوا کۆتایی خەلافەتى عومەردا جەخت کرایهوه له رهوانە کردنى مامۆستای ناينیه کان، وه له ماوهى خەلافەتى عوسمان و عەليشدا له بەر زۆرى ژمارهى دانیشتوان له شارە گەوره کاندایا زۆرى تەلەبەى عیلم و سەرقالی والییه کان به پەوشه جیاوازه کانهوه و فراوانى ویلايه تەکانیان که هەمويان شوێنکەوتەى يەك ویلايه ت بوون ژماره يەك له شارەکان و پتيويستيان به شەرعزان و مامۆستا هەبوو^(۲).

ب - ئيقامەى نوێژکردن

خەلیفه کان خودى خۆيان به دريژایی سەردەمى هەر چوار خەلیفه که هەلەدەستان بۆ به جێکردنى نوێژى هەينى و جەماعەت و جەژنەکان لهو شارانهى که تیدا حوکمرانيان دەکردو و تاريان بۆ خەلک دەدا له هەينى و جەژنەکان و بۆنەکاندا، به هەمان شێوه جیگره کانیشیان له شارەکاندا بهم موهمیه هەلەدەستان، به رديژایی سەردەمى خەلیفه کانی راشیدين له ناو خەلکدا خۆيان و تاريان دەداو ئیمامەتيان له نوێژدا دەکرد^(۳).

^۱ الولاية على البلدان (۶۴/۲).

^۲ الولاية على البلدان (۶۶/۲).

^۳ الولاية على البلدان (۳۷/۲).

ج - پاراستنی بنه‌ماکانی ثاین

خه‌لیفه‌کانی راشیدین دواى وه‌فاتى پیغه‌مبەر ﷺ هه‌ستیان کردوه به گه‌وره‌یى ئەو ئەرکه‌ی خراوه‌ته‌ نه‌ستویان بۆ پاراستنی دین له‌ سەر بنه‌ما دروسته‌کانی ئەو بنه‌مایانه‌ی که دابه‌زیوه بۆ پیغه‌مبەر ﷺ تیکۆشان و لیبراون بۆ زیندوو‌کردنه‌وه‌ی سوننه‌تی پیغه‌مبەر ﷺ، بنه‌برکردنی بیدعو کارکردن بۆ به‌رزراگرتنی نایینی خوداو ریزی پیغه‌مبەرکه‌ی ﷺ و به‌ره‌رچی ئەو ده‌ستکیسانه‌ بده‌نه‌وه که ده‌یانه‌وێ پۆخله‌وات بجه‌نه‌ ناو ئەم دینه‌، ئیمامی عوسمان کاری کرد بۆ نووسینه‌وه‌ی قورئانی پیرۆزو نوسخه‌ی لی گه‌یاند به‌ شاره‌کان و فەرمانی کرد به‌ والیه‌کانی ئەو قورئانه‌ نووسراوانه‌ی تر که لای خه‌لکه‌ بیسوتینن له‌ پیناو پاراستنی گرنگترین بنه‌ماکانی دیندا که قورئانی پیرۆزه^(۱).

والیه‌کانی عوسمان کۆششیکى زۆریان به‌خشی بۆ به‌ره‌نگاری ئەو سه‌به‌نیانه‌ی که راوبه‌چوونی نامۆیان هینابوه‌ ناو ئیسلام، ته‌نگیان پێ هه‌لچینین و تاربان نان^(۲)، به‌ شیوه‌یه‌گی گشتیی پاراستن و پارێزگاریی ئەم دینه‌و ریزگرتنی، گرنگترین ئەرکی سه‌رشانی والیه‌کان بوو^(۳).

د - نه‌خشه‌گرتن و ته‌لاری مزگه‌وت

کاتی پیغه‌مبەر ﷺ گه‌شته (قوبا)، هه‌ستا به‌ دروستکردنی یه‌که‌مین مزگه‌وتی ئیسلام تییدا، له‌ دواى دروستکردنی مزگه‌وتی شاری مه‌دینه‌، ده‌ستی کرد به‌ دروستکردنی بینای مزگه‌وتی قوبا، خه‌لیفه‌ راشیدینه‌کانیش به‌ هه‌مان شیوه‌ به‌رده‌وامبوون له‌سه‌ر دروستکردنی مزگه‌وت له‌ شارو پیتته‌خته‌کان و شوینه‌ رزگارکراوه‌کان گه‌رچی والیه‌کان هه‌لنه‌ستاون به‌ بنیاتنانی هه‌ر هه‌موو مزگه‌وته‌کان، به‌لام پۆلیکی مه‌زنیان هه‌بووه‌ له‌ بنیاتنانی مزگه‌وته‌ سه‌ره‌کییه‌کاندا له‌ زۆریه‌ی مزگه‌وتی ئەو ناوچه‌ی سه‌ر به‌ ویلایه‌ته‌کانیان به‌تایبه‌ت له‌ دروستکردنی مزگه‌وته‌ گه‌وره‌کان.

^۱ تاریخ المدینه (۳/ ۹۹۶ - ۹۹۹).

^۲ عبدالله بن سبا وأثر فی أحداث النفسه، سلمان العوده، ص (۲۱۴).

^۳ الولاية علی البلدان (۲/ ۶۹).

ه - ئاسانکاری بۆ پەروشی حج

والی ھەرمەکان و شارەکان لە سەرەتای ئیسلامدا بەرپرسبوون لە ئاسانکاری رەوشتی حج لە ویلايەتەکانی خۆیاندا و سەلامەتییان داوێن دەکرد بۆ حاجییەکان، والییەکان ھاریکاری ئەمیرەکانیان دەکرد بۆ قافلەێ حج و ماوەی سەفەری حجی بۆ دیاری دەکردن و هیچ حاجییە لە شاری خۆی دەرنەدەچوو بە مۆلەتی والی نەبێت، ھەندی لە ئەمیرەکان بە رێکخستنی تەدارەك وازیان نەدەھێنا بەلکو ھەیانبوو کاری بۆ رێکخستنی داينکردنی ئاودەکرد لەو رێگایانەێ کە حاجییەکان پێیدا دەپوشتن، ئەو ەبەدوللای کۆری کورەیزە ئاوی داوێن کردبوو لە رێگای حاجییەکانی بەسەدا، کاتی کارگێری ئیمامی عوسمان بوو لەسەر ئەو رێگایەێ کە لە بەسەرە دەچێتە مەککە^(۱). شەعزەنەکان لە دواي ئەم کارە جەختیان کردووەتەو، کە ئاسانکاری بۆ حاجیان، کاریکە لە ئەرکەکانی والییەکان بۆ بەرامبەر شارەکانی خۆی، ماوەردی دەلێ: (ئاسانکاری بۆ حاجیان و مەراسیمی حج، یەکیکە لە ئەرکەکانی ویلايەتگەری، چونکە لە جوملەي ئەو یارمەتییانەێ کە دەخرێتە ئەستۆي ئەمیر)^(۲).

و - جێبەجێکردنی سزا شەرعییەکان

جێبەجێکردنی سزا لەسەر سەرپێچیەکانی فەرمانی خودا و سوننەتی پیغەمبەرەکی ﷺ واجیبکی دینی بوو و خراوەتە ئەستۆي والییەکان، بەلکو یەکیک بوو لە کارە سپێردراوەکانی سەرشانیان، نیتەر ئەو سزایە لەسەر سەرپێچیەێ بێت کە دەبێتە کۆسپی مۆسلمانان بە گشتی یاخود ئەو سەرپێچیانەبێت کە دەبێتە زیان بۆ گرۆیەکی دیاریکراو^(۳)، ئیمامی عوسمان و والییەکانی ھەستاون بە جێبەجێکردنی سزا شەرعییەکان لە سەردەمی خۆیاندا.

۲- سەرۆتی خەلک لە شارەکانی خۆیاندا

پارێزگاریکردنی ئاسایشی خەلک لە ویلايەتەکاندا، یەکیکە لە ئەرکە ھەرە گەورەکانی ئەستۆي والی، لە پێناو دەستەبەرکردنی ئەم کارەدا دەبی والی ھەستی بە

^۱ الولاية على البلدان (۱۹۲/۲).

^۲ الاحکام السلطانية، أبو الحسن الماوردي ص (۳۳).

^۳ السياسة الشرعية لأبن تیمیة، ص (۶۶).

ژمارهیهك کاروباری تر ، بۆمونه گرنگترینیان جیبه جی کردنی سزایه له سهر تاوانباران و له پێ ده رچوووه کان^(۱)، سزا بۆ نهو تاوانانهی که ژيانی خه لک و مال و سامانیان ده خاته مه ترسییه وه ، به م چه شنه رووداوه نه منیه کان که مده بیته و کوشته و دزی و ریگری و ناژاوه نامینن، به لکو ناسایش و به رقه رار ده بی خه لک به رامبه ر خه لکانی تر قسه ی نابه جی و بوه تان و بۆ هاویشته نامینن، جیبه جی کردنی سزا، ریگری ده کات، له ده مد ریژیی نه ده بی بۆ سهر خه لک، هه روه ها ناموس و شه ره فیان ده پارێزیت، ته نمین کردنی ژيانی خه لک و پاراستنی هه ندیکیان له هه ندیکێ تریان نه رکێ سه رشانی والیه کان بوو، به لکو کارگیره کان به فه رمانی خه لیه کان کاریان بۆ زامنه کردنی ناسایشی جانه وه رو که وه مارو دوپشکی ویلاته که ی ژیر ده ستیان کردوه ، به لازری ده لیت: کارگیرێ نسیبێن نوسراویکی نووسی بۆ مه عاویه ، نه وکاته مه عاویه والی شام و جه زیره بوو، سکالای نووسی بوو، که کۆمه لێ له موسلمانان دوپشک ژيانی پێ تال کردوون، نه ویش نووسی بۆی، فه رمانی پێ کردبوو سکالایان برده لای، که کۆمه لێ له موسلمانان به ده ست دوپشکه وه گیرۆده بوون، نه ویش داوای لێ کردن چاکن به رامبه ری دوپشکه کانی شاره که و خۆمان بپارێزین و هه موو شه وێک نه زکار بخوینیت نه وانیش به قسه یان کرد، به لām دوپشکه کان زیانه خشیبون بۆیه فه رمانی کرد بیانکوژن^(۲).

۳- تیکۆشان له بهر خاتری خودا

تایبه ته ندی هه ره دیاری سه رده می خه لیه راشیدینه کان نه وه بوو والیه کان فه رماندارێ جیهادبوون له شارو ناوچه کاند، هه ر به م شیه یه به والیه کان له سه رده می عوسماندا رۆلێکی گه ره یان هه بوو له فتوحاته کاند یه کێ له وانه عه بدوللای کورێ عامری کوریزو موغه یه ی کورێ شوعه و نه بو موسای نه شه ری بوو نه مانه فه تحیان گه یانده خۆره لات، عه بدوللای کورێ سه عدی نه بی سه رحیش فه تحی گه یانده باکورێ نه فریقا، مه عاویه ی کورێ نه بی سو فیانی ش فه تحی گه یانده چوارقورنه ی نه رمینیه و ولاتی رۆم، گشتمان باش ده زانین نه میره کان له سه رده می خه لیه راشیدینیه کاند

^۱ الولاية على البلدان (۷۱/۲).

^۲ فتوحات البلدان، البلازي، ص (۱۸۳).

وێرای به‌پێوه‌بردنی ویلایه‌ته‌کانیان موجهیده‌بوون بۆ قوله‌کانی دوژمن و خۆیان نه‌خه‌فاندوه له‌ کاره‌ پێی سپێردراوه‌کانیان دوانه‌که‌وتوون، بێ سۆ جیهادکردن هاوپیچی کۆمه‌ڵی کاری ده‌ستنیشان کراوه، که خزمه‌ت به‌کاروباری گشتیی ده‌کات، سه‌رچاوه‌ میژووبیه‌کان ئاماژه‌یان بۆ گرنه‌گرتن نه‌و کارانه‌ کردوه، که له‌ لایه‌ن نه‌میره‌کانه‌وه رێکراوه‌ نه‌نجامدراوه‌ وه‌کو:

أ - ناردنی خۆبه‌ختکه‌ران بۆ جیهاد له‌ لایه‌ن نه‌میره‌کانه‌وه.

والی یه‌مه‌ن و به‌حه‌رین و مه‌که‌که‌ و عومان موجهیده‌کانیان په‌وانه‌ ده‌کرد له‌ ماوه‌ی تافی سه‌رده‌می نه‌بویه‌کرو عومه‌رو عوسماندا^(١).

ب - به‌رگری کردن له‌ ویلايه‌ت دژی دوژمنان.

والیه‌کانی شام به‌ره‌هه‌لستی رۆمه‌کانیان ده‌کرد به‌ درێژایی سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ راشیدینه‌کان، هه‌روه‌ها هه‌ر به‌م جوړه‌ والیه‌کانی عێراق به‌ره‌هه‌لستی فارسه‌کانیان ده‌کرد هه‌تا بۆیان هه‌لکه‌وت دواه‌مه‌ین پادشای فارس‌یان کوشه‌ت له‌ سه‌رده‌می عوسمانی کوپری عه‌فاندا.

ج - په‌رژینه‌کردن و قایم‌کردنی ولات.

ئیمامی عوسمان فه‌رمانی ده‌کرد به‌ په‌رژینه‌کردنی که‌ناره‌کان و کون به‌رکردنیان، هه‌روه‌ها (مووجه‌ بپینه‌وه‌ بۆ نه‌و سه‌ربازانه‌ی له‌و شوێنانه‌دا ده‌میینه‌وه‌ بۆ نه‌وه‌ی پهرین له‌ جوامیڤری و هیمه‌مه‌تی پیاوانه‌)^(٢).

د - به‌دواداچوون، واته‌ که‌وتنه‌ په‌یچورو سۆراغکردنی هه‌والی دوژمن.

والیه‌کان هه‌لده‌ستان به‌ سۆراغ کردنی هه‌والی دوژمنان و ئا‌راسته‌ی به‌ره‌وه‌ندیه‌کانیان ده‌دۆزیه‌وه‌ و خالی هه‌ره‌ گزنگیان دیاری ده‌کرد و په‌دیان ده‌گرت و ده‌یان‌توانی ریزی دوژمنان بشیوێتن و چاو (سیخو‌ر) به‌چێتن له‌ ناویاندا که‌ سه‌ربه‌خۆیان بپیت.

ه - به‌ هیمه‌مه‌تی نه‌سپه‌کان شاره‌کانیان ده‌پاراست.

^١ الولاية على البلدان (٧٢/٢).

^٢ المصدر نفسه (٧٣/٢).

ئەسپ بايەخىكى تاييەتى ھەبوو لە جيهاددا، موسلمانان بايەخيان دەدا بە مۆچاندىن و مەشق پيئەکردنى ئەسپ، وە لە رۆژگارى پيئەمبەردا ﷺ زۆر گرنگيان پيئەدەدا پاشان ئيمامى عومەر سىياسەتتىكى گشتگىرى دارشت، بۆ زۆرو زەوەندکردنى ئەسپ بۆ جيهادکردن لە شارە ئىسلامىيەکاندا^(۱)، ھەروەھا ئيمامى عوسمانىش لەسەر ھەمان سىياسەتى عومەر دەچوو لە بايەخدان بە ئەسپ ئەم ئەسپانە ئامادەباش دەکران بۆ بەرگرى کتوپر لە ولاتى ئىسلامىي.

و- رايهتتانی مێردمنداڵان و ئامادەکردنیان بۆ جيهاد.

سەرەدەمى خەلیفە راشیدینەکان ئەمیرەکان بايەخيان دەدا بە پەرەردەى مندالان و رايهتتانیان بۆ ژيانى جيهادى ئاینده.

ز- برەودان بە تۆمارگەى سەربازى واتە (دیوانى سەربازى).

عوسمان لە سەر پەڕپەرى سىياسەتى عومەر دەچوو، لە گرنگیدان بە دیوانى سەربازى، ئيمامى عوسمان زۆر گرنگى دەدا بە دیوانى شارەکان، چونکە بېرپراي و ابو خەلکى شارەکان زۆر پيئوستيان بە زەبەتکردن ھەيە، بە تاييەت ئەو شارانەى کە نزیکن لە دووژمنەو، چونکە ئەم شارانە پيئوستيان بە سەرباز ھەيە بە بەردەوامى، واليیەکان بەرپرسىارى راستەوخۆ بوون، لە دیوانى سەربازى شارو ھەرێمەکاندا ھەرچەندە ھەندى فەرمانبەرى تر سەرپەرشتى ئەم کارەيان دەکرد، بەلام واليیەکان راستەوخۆ ئەم کارەيان دەکرد، چونکە ئەمىرى جەنگ بوون، بەرپرسىارىيەتيان بەرامبەر دیوانى شارەکان و ھەکو بەرپرسىارىيەتى خەلیفە و ابو، بەو پيئەى نوێنەرى خەلیفە بوون^(۲).

ح - جيبه جی کردنى پەیماننامەکان.

بۆ پەرەسەندنى فتوحاتى ئىسلامىي، لە سەرەدەمى خەلیفە راشیدینەکاندا لەگەڵ دوژمناندا نامەيان دەگۆڕيەو، ھەروەھا لەگەڵ خەلکى ولاتە فەتحکراوەکاندا، وتۆيژيان دەکرد ئەمیرەکان و پراي سەرکردايەتى کردنى سەربازەکان بەرپرسى يەکەمیش بوون لە گۆڕيەستەکاندا، بۆ نمونە سولحکردن و جيبه جی کردنى^(۳).

^۱ الولاية على البلدان (۷۴/۲).

^۲ الولاية على البلدان (۷۵/۲).

^۳ المصدر نفسه (۷۵/۲).

٤- کۆشش کردن بۆ دهسته بهرکردنی نازوخه‌ی خه‌لک

خه‌لیفه راشیدینه‌کان له سهرده‌می نه‌بویه‌کری صدیقدا رینگه‌یه‌کی تازه‌یان کیشا بۆ په‌خشکردنه‌وه‌ی به‌خشیش و که‌لویه‌ل به‌سهر موسلماناندا، به‌گوێره‌ی نه‌و داهاته‌ی، که ده‌ستی به‌یتومال ده‌که‌وت له‌سهره‌تاوه‌ دابه‌شکردن و پێدان کاتی بۆ دیاری نه‌کرا‌بوو، به‌لام له‌ سهرده‌می ئیمامی عومهردا گۆرانی به‌سهردا هات، گۆرانه‌که‌ش که‌وته‌ دوای دانانی تۆمارگا‌کان له‌ شاره‌ جیا‌وازه‌کاندا، له‌م سهرده‌مه‌دا ده‌ستیان کرد به‌ دابه‌شکردنی که‌لویه‌کان به‌ شیوازیکی ده‌وری ریکوپێک مانگانه‌ دابه‌ش ده‌کرا، عوسمانیش هه‌مان به‌رنامه‌ی پیاده‌ کرد، خه‌لیفه‌ و والیه‌کان له‌ سهرده‌می خزیاندا به‌ دابینه‌کردنی خۆراک و که‌لویه‌ل و شه‌که‌وه‌ نه‌وه‌ستان، به‌لکو شوینی نیشه‌جی بوون و دابه‌شکردنی زه‌وی بو به‌ کاری هه‌ره‌ گرنگی داموده‌زگا‌کانیان، هه‌روه‌ها نه‌میره‌کان سهرپه‌رشتی دابه‌شکردنی خانوه‌کانیان ده‌کرد له‌ شارو شوینه‌ رزگارکراوه‌کاندا^(١).

٥- دامه‌زراندنی فهرمانبه‌رو کارمه‌نده‌کان

دامه‌زراندنی کارمه‌ندو فهرمانبه‌ران له‌و کارانه‌یه، که سهر به‌ ویلایه‌ته، پتویستبوو له‌سهر شانی والیه‌کان بۆ شاییه‌کان پڕ بکه‌نه‌وه، نه‌وکاته ویلایه‌ت به‌ زۆری له‌ شارێکی سهره‌کی پێکده‌هات و شارو هه‌ریمه‌کانی تر ده‌خرایه‌ پال بۆ نه‌وه‌ ده‌خرانه‌ پال سهری به‌ ویلایه‌ته‌کان، چونکه‌ پتویستیان به‌ ریکخستنی ره‌وشه‌کانیان هه‌بوو، والیه‌کان هاریکاری ده‌کران له‌ لایه‌ن کارمه‌ندو فهرمانبه‌رانی نه‌و ناوچه‌وه، له‌ سهرده‌می عوسماندا نه‌و کارمه‌ندانه‌ی سهر به‌ ویلایه‌ت بوون وایان لی‌هات بوو حوکمی ناوچه‌یه‌کی گه‌وره‌یان ده‌کرد، ورده‌ ورده‌ ویلایه‌ته‌کان فراوان بوون له‌ نه‌جمی فه‌تحکردن بۆیه‌ هه‌ریمی گه‌وره‌ گه‌وره‌، خرایه‌ سه‌ریان که‌ پێشتر سنورداری‌بوون، وه‌کو به‌سره‌و کوفه‌و شام و غه‌یری نه‌مانه‌ش به‌م چه‌شنه‌ دابه‌شکردنی کارمه‌ند بۆ به‌رپۆه‌به‌رایه‌تییه‌کان و ریکخستنیان کاریکی گه‌وره‌ بوو له‌ کاره‌ گرنگه‌کانی ویلایه‌ت که‌ والیه‌کان پتیی هه‌لده‌ستان.

٦- په‌چاوکردنی نه‌هلی زیمه‌

خاترگرتنی نه‌هلی زیمه‌و ریزگرتنیان و ریزگرتن له‌ په‌یماننامه‌کانیان و هه‌ستان به‌ مافه‌ شه‌رعییه‌کانیان و داواکردنی نه‌و نه‌رکانه‌ی ده‌که‌وته‌ سه‌ریان و سۆراغ کردنی

^١ الولاية على البلدان (٧٩/٢).

گوزهرانیانو تۆلەسهندن لهو كهسانه‌ی زولمیان لى ده‌كه‌ن به بى ناوگیرى، به‌پیتى فرمانى شهرع نهم كارانه ئه‌ركى سهرشانى والیه‌كانه^(۱).

۷- راویژکردن به خاوه‌ن په‌ئیه‌كان له ویلايه‌ته‌كان

خه‌لیفه‌كان له‌سهر په‌یره‌وى پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌چوون له راویژکردن به ئه‌هلی په‌ئى، ههموو جارێك به گه‌رم و گوپی دانشتینیان ده‌به‌ست بۆ هاوه‌له گه‌وره‌كان و له كاروباره‌كاندا راویژیان پێده‌کردن^(۲)، ههر به‌م شیوه‌یه فرمانیان ده‌کرد به والیه‌كان راویژ بکه‌ن له‌گه‌ڵ خاوه‌ن په‌ئى شاره‌كانى خۆیان، والیه‌كانیش ئه‌مه‌یان جێبه‌جێ ده‌کردو مه‌جلیسیان ده‌گرت بۆ خه‌لكانى خاوه‌ن ئه‌زموون و په‌ئى^(۳).

۸- ئاوردانه‌وه له پێداویستی ئاوه‌دان‌کردنه‌وى ویلايه‌ت

له خه‌لیفه راشیدینه‌كان و والیه‌كانیانه‌وه زانراوه كه بایه‌خیان داوه به ئاتاجی دانشتوان له پووێ بیناسازی و كشتوكالییه‌وه هه‌ستاون، به هه‌لكه‌ندى بیرو كارێز ته‌نها له به‌سه‌ردا نا، به‌لكو له شوینه‌كانى تردا كه زۆرن^(۴).

۹- په‌چاوکردنى بارى كۆمه‌لايه‌تى دانشتوانى ویلايه‌ت

والیه‌كان له سۆنگه‌ی پێنمایه‌یه‌كانى ئیسلامی گشتگیره‌وه په‌چاوى نهم بواره‌یان كردوه به ههموو ورده‌كاریه‌یه‌كانیه‌وه، به تایبەت والیه‌كانى ئه‌و سه‌رده‌مه به ئاراسته‌كارى خه‌لیفه راشیدینه‌كان به هه‌ندى كاری كۆمه‌لايه‌تى هه‌ستاون، كه سه‌خته به‌لاى ئه‌و كه‌سانه‌ی كه پایه‌ی وایان هه‌بن هه‌ستن به‌و جوړه كارانه، سه‌ركرده‌ی تر پیتی هه‌لناسی خه‌لیفه‌كان زۆر په‌روۆشبوون له سه‌ر ئه‌وه‌ی كه خه‌لكان له شوینی خۆیاندا دابنێن و به ئه‌ندازه‌ی زه‌حمه‌تى خۆیان بیانترخینن و ریزی ئه‌هلی شه‌ره‌ف و پێشینه‌كانى ئیسلام بگرن^(۵)، جارێك كارگیره‌كه‌ی عوسمان له‌سه‌ر شارى كوفه‌ نوسراویكى نووسى بۆ عوسمان و سكاڵای كرد له ده‌ستى ده‌شته‌كى و لادییه‌كان كه بوونه‌ته زه‌حمه‌ت بۆ ئه‌هلی

^۱ الولاية على البلدان (۸۰/۲).

^۲ المصدر نفسه.

^۳ الولاية على البلدان (۸۰/۲).

^۴ المصدر نفسه (۸۱/۲).

^۵ المصدر نفسه (۸۲/۲)، تأريخ الطبري (۲۸۰/۵).

شەرف و ئەھلی پێشینەکانی ئیسلام، عوسمانیش بۆی نووسی (پاش سوپاسی خودای گەورە، فەزڵی ئەھلی پێشین و زووھاتووکان، کە خودای گەورە ئەم ولاتانە لە سەر دەستیان فەتح کرد، بەدە بەسەر ئەوانیتردا، چونکە ئەمانە پێشەو و ئەوانیتر شوێنکەوتە ئەمان، ھەرەھا ئەوان لەگەیانندی ئەم حەقەدا تەمەلێیان کردووە پێی ھەلنەستاو و ئەمان پێی ھەستاو، قوربی ھەموو یەکیان بپاریزەو حەقی شەری خۆیان بەدە ھەر ھەموویان، چونکە شارەزایی دەربارەی خەڵک دەتگەییەت بە دادپەروری)^(۱).

۱۰- کاتەکانی کاری (دەوامی) والی

مەشھورە لە وەلیدی کۆپی عەقەبە والی عوسمانەو لە شاری کوفە کە خانووەکی دەرگای نەبوو، لە ھەموو کاتی کدا پێشوازیی لە خەڵک کردووە، ئەمەش بەلگەیە لەسەر تەمکەردنی ئازادیی مورا جەعە کردنی ئەمیر بەبێ تەگەرەو بەبێ ماتەل کردن^(۲)، والی بەشیکی خانووەکی ھەمیشە کراوەبوو بۆ خەڵک، ھەرکاتی بیانیوێستایە دەھاتنە خزمەتی ئەو بەشە خانووە مال و مندالی تیا نەبوو.

^۱ الولاية على البلدان (۸۲/۲).

^۲ المصدر نفسه.

باسی سییه؛ حه قیقه تی والیه کانی عوسمان

میژوونووسه کان زۆر باسی ئەوه ده کهن که عوسمان سۆزو خۆشه ویستی هه بووه بۆ خزمه کانی و زالی کردوون به سهر نه زمه ی حوکمدا له سهرده می خزیدا په خنه و گله یی زۆربه ی خه لکی وروژاوه به رامبه ری، هاوولاتیان هاتنه جۆش و په خنه یان لیگرت بۆ ئەوه ی خزمه کانی خۆی له کاروباری ولّات ده ستیان کۆتاکه ن^(۱)، ئیمامی عوسمان ده ستیان پی کۆتا بکات، ئەو خزمانه ی که عوسمان کردبوونیه والی، یه که مینیان مه عاویه و دووه میان عه بدوللای ئەبی سهرح، سییه میان وه لیدی کورپی عه قه به، چواره م سه عیدی کورپی عاص و پینجه م عه بدوللای کورپی عامر بو، ئەم پینجه ی عوسمان کردنی به والی هه ره هه موویان خزمی خۆی بوون، به گومانی خۆیان (میژوونووسه کان)، ئەمه تانه یه له سهر عوسمان، با ته ماشا بکه ین، یه که مین جارێ والیه کانی عوسمان کێ بوون، ئەبو موسای ئەشعه ری و قه عقاعی کورپی عه مرو جابری کورپی موزهنی و حه بیسی کورپی مه سله مه و عه بدورپه جمانی کورپی خالیدو ئەبو ئەعه وری سه لماو حه کیمی کورپی سه لامه و ئەشعه سی کورپی قه یسو جه ریری عه بدوللای به جه لی و عه ینه ی کورپی نوها سو مالیکی کورپی حه بیبو نووسه ریری عه جه لی و سانیسی کورپی ئەقره و سه عیدی کورپی قه یسو سه لمانی کورپی په بیعه و خونه یسی کورپی حویه ش، ئەحنه فی کورپی قه یسو عه بدورپه جمانی کورپی ئەبیعه و به علی کورپی مونیه^(۲) و عه بدوللای کورپی عه مرری حه زره می و عه لی کورپی ره بیعه ی عه بدول عوزا، ئەمانه والیه کانی عوسمان بوون، که واته ئەگه ر ناماریک بکه ین ژماره ی والیه کان هه ژده والی بووه، به دلنیا ییه وه پینجیان له به نی ئومه یه یه و شایسته ی والیه تیش بوون، ههروه ها باش ده زانین پیتعه مبه ر ﷺ له ناو تیره کان زیاتر به نی ئومه یه ی ده کرده والی هه تا که سانی تر، پاشان ده لیم ئەم والیانه هه ر پینجیان له یه ک کاتدا والی نه بوون، به لکو عوسمان وه لیدی کورپی عه قه به ی کرده والی و پاشان لایر دو سه عیدی کورپی عاسی کرده والی، ئەم پینجه هاوکات والی نه بوون، عوسمان هیشتا مابو دووباره سه عیدی کورپی عاصیشی لایر د کاتی عوسمان

^۱ الدولة الاموية المغترى عليها، ص (۱۵۹).

^۲ وهو يعلى بن امية بن أبي عبيدة التميمي، سير اعلام النبلاء (۱۰۰/۳).

شهیدکرا له بهنی ئومهیه له م سیانه زیاتر والیان نهبوو، نهویش مهعاویه و عهبدوللای سهعدی نهبی سهرح و عهبدوللای عامری کوره یزو هیچی تر عوسمان و هلیدی عهقه به و سهعیدی عاصی لابر، بهلام له چ شوینی لایبرد؟ لهو کوفهیهی که عومهر سهعدی نهبی وهقاصی تیا لابر، کوفه به هیچ والیه که رازی نهبووه، کاتی عوسمان والیه کانی کوفه لابر له بهر نهوه نهبووه والیه کان ناله بار بوون، بهلکو شاره که ناله بار بوو، نه مهش له کهیه به ناوچاوی شاره کهوه^(۱).

پیغه مبهەر ﷺ بهنی ئومهیهی له زیانی خۆیدا به کارهیتناوه دواي نهویش خهلیفه کان به کاریان هینان و گوئیان نه داوه ته خزمایه تی، بۆ نمونه نه بو به کوه عومهر هیچ تیره که نییه له تیره کانی قورهیش نه و نه دهی بنه ماله ی عهبدی شمس کارگیتری (کارمه ند) یان هه بی بۆ پیغه مبهەر ﷺ، چونکه نه وان زۆر زۆر بوون، شه رف و سه رداریان تیدا بوو، پیغه مبهەر ﷺ عتابی کورپی ئوسهیدی نهبی عاصی کوردۆته کارگیتری مه که کو نهبی سوفیانی کورپی هه ربی کرده کارگیتری نه جران و خالیدی مورپی سه عیدی کرده سه ره رشتیاری سه ده قاتی بهنی مه زه ج و نه بان ی کورپی سه عیدی کرده سه رکرده ی هه ندی سربه و پاشان کردی به کارگیتری به هه رین، عوسمانیش هیچ بهنی ئومهیه کی کار به ده ست نه کرد نه وان نه بی که پیغه مبهەر ﷺ کردنی، یان ها وره گه زه کانیان، یان پیاوی هۆزه کانیان، به هه مان شیوه نه بو به کوه عومهریش له دواي نه و نه بو به کریش به زیدی کورپی نهبی سوفیانی کرده نه میری فه قعی شام، عومهریش ئیقراری له سه ر کردو پاشان عومهر مهعاویه ی برای کرده والی^(۲).

نه و پرسیاره ی که خۆی ده هاو یته رینگه مان ثایا نه م والی ئومه و یانه شایسته ی والیه تی بوون یان نا؟ له مه و دوا شایه تی نه هلی عیلم دینین ده رباره ی نه م والیه تی که عوسمان کردونی به والی (ان شاء الله)، عوسمان خهلیفه یه کی راشیده و چاوی لیده کرئ و کرداره کانی پیشینه یه کی ده ستووریه له ناو ئومه تدا، چۆن عومهر دابیکی دا هیتا بۆ دواي خۆی، که خزمه نزیکه کانی دوور ده خسته وه له ده سه لات، عوسمانیش دابیکی

^۱ حقه من التأریخ ص (۷۵).

^۲ منهاج السنة (۱۷۶، ۱۷۵/۳).

هێنایه کایهوه بۆ دوای خۆی که خزمه‌کانی نزیکه ده‌سه‌لآت ده‌کردوه نه‌گهر شایسته‌و لێوه‌شاه‌بو‌نایه، هه‌رکه‌سێ شوێن ئا‌کاری عوسمان بکه‌وێت با دلتیابێت له‌ شیاوی به‌رپێوه‌بردنی عوسمان نه‌و په‌خانه‌ی که کراوه‌ته‌ گله‌یی له‌سه‌ر عوسمان له‌ بازنه‌ی موباح ده‌رناچێت^(۱).

نه‌و والیانه‌ی که عوسمان کردنی به‌ والی له‌ خزمه‌کانی خۆی، سابت بووه، نه‌و والیانه لێهاتووی و توانای به‌رپێوه‌بردنی کاروباری ویلایه‌تیان هه‌بووه‌و خودای گه‌وره‌ زۆریه‌ی شارانی له‌سه‌ر ده‌ستی نه‌وان فه‌تح کردوه‌و له‌ ناو گه‌له‌که‌یاندا به‌ په‌فتاری داد‌گه‌رانه‌و چاکه‌خوای رۆشستوون، ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیان مه‌هامی ویلایه‌ت گه‌ریان پیاده‌کردوه‌و پیشت له‌سه‌رده‌می نه‌بویه‌کرو عومه‌ردا^(۲).

با پروانینه‌ و ته‌ی ته‌هلی عیلم له‌ به‌ری نه‌م والیانه‌وه:

یه‌که‌م: مه‌عاویه‌ی کوری نه‌بی سوفیانی کوری هه‌ری ئومه‌وی

نوسه‌ره‌کان فه‌زلیکی بی‌شووماری نه‌م هاوه‌له‌ به‌رپزه‌یان باس کردوه‌و، نه‌مه‌ش نه‌ختیکیتی وه‌کو:

۱- له‌ قورثانی پیرۆزه‌وه، مه‌عاویه‌ به‌شداری جه‌نگی حونه‌ینی کوردوه‌و، خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموێت: (ثُمَّ أُنْزِلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُوداً لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ) (التوبة: ۲۶). مه‌عاویه‌ش یه‌کی‌کبوو له‌وانه‌ی به‌شداری غه‌زای حونه‌ینی کوردوه‌و یه‌کی‌که‌ له‌و نیماندارانه‌ی که خودای گه‌وره‌ دلتارامی باراند به‌سه‌ریاندا له‌ گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا ﷺ^(۳).

۲- له‌ سونه‌تدا هاتوه‌و، پیغه‌مبه‌ر ﷺ پاراوه‌ته‌وه‌ بۆ مه‌عاویه‌ یه‌کی له‌ دوعا‌کانی نه‌مه‌یه (ئه‌ی خودایه‌ بیکه‌ به‌چاوساغی خێرو رێنمایی بکه‌یت بۆ خێرو خه‌ل‌کانیش به‌هۆی نه‌مه‌وه‌ رێنمایی بکه‌یت)^(۴)، دوعایه‌کی تری پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌مه‌یه (ئه‌ی

^۱ الاساس في السنة وفقهها - سعيد هوى (١٦٧٥/٤).

^۲ تحقيق مواقف الصحابة من الفتنة (٤١٧/١).

^۳ مرويا خلافة معاوية في تاريخ الطبري خالد الفيت ص (٢٣).

^۴ صحيح سنن الترمزي للالباني (٢٣٦/٣).

خودایه مه‌عاویه فیتری کتاب و حساب بکه‌یت و له عه‌زاب بی پارێزه^(١)، پێغه‌مبەر ﷺ فرمویه‌تی: (یه‌که‌مین سوپایه‌ک که له ریگه‌ی ده‌ریاوه غه‌زا ده‌که‌ن کارێکی وا ده‌که‌ن شایانی به‌هه‌شتن و خۆیان ده‌سه‌پێنن بۆ به‌هه‌شت)^(٢)، ئومو حه‌رام وتی: ئه‌ی پێغه‌مبەر ﷺ منیان تێدایه‌ فرمووی (تۆشیا‌ن تێدایه‌)، پێغه‌مبەر ﷺ فرمویه‌تی: (یه‌که‌مین سوپایه‌ک له ئومه‌تی من که شاری قه‌یسه‌ر غه‌زا ده‌که‌ن خودا لێیان خۆش بووه‌)، ئومو حه‌رام ده‌لێ و تم: (ئایا منی تێدایه‌ ئه‌ی پێغه‌مبەر ﷺ؟ فرمووی: (نه‌خێر)^(٣)، موهه‌له‌ب^(٤) ده‌لێ: لهم فرموده‌یه‌دا نرخ و قوربی مه‌عاویه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وی، چونکه‌ یه‌که‌مین که‌سه‌بو له ریگای ده‌ریاوه غه‌زای کردووه‌^(٥).

٣- سه‌نای ئه‌هلی عیلم ده‌رباره‌ی مه‌عاویه‌.

أ - سه‌نای عه‌بدو‌ل‌لای کورپی عه‌باس.

وترا به‌ ئیبن و عه‌باس ئایا زانیوته مه‌عاویه‌ی ئه‌میری ئیما‌نداران یه‌ک رکات نوێژی ویت‌ر ده‌کات، وتی: (مه‌عاویه‌ شه‌رع‌زانه‌)^(٦)، لێ‌ره‌دا ده‌کرێ هه‌ندێ له‌و مه‌سائیله‌ فیه‌هیا‌نه‌ باس بکه‌ن، که مه‌عاویه‌ کردویه‌تی و شوێنه‌واری به‌جێ هێشتووه‌.

- لێ‌وه‌ی ده‌گێر‌نه‌وه‌، که یه‌ک رکات نوێژی ویت‌ری کردووه‌.

- لێ‌وه‌ی گێ‌راوه‌ته‌وه‌ (نوێ‌ژه‌بارانه‌ی به‌و که‌سانه‌ کردووه‌، که چاکه‌ کاریان لێ‌ی خوێ‌نراوه‌ته‌وه‌)^(٧).

- لێ‌وه‌ی ده‌گێر‌نه‌وه‌ (به‌ ده‌رکه‌کردنی نیومه‌ن گه‌نم سه‌رفیت‌ره‌ی قبول کردووه‌)^(٨).

^١ مورد الطعان (٢٤٩/٧)، اسناد حسن.

^٢ أوجبوا: اي فعلوا فعلا وجبت لهم الجنة، فتح الباري (١٢١/٦).

^٣ البخاري، رقم (٢٩٢٤)

^٤ المهلب بن أحمد الاندلسي، منصف شرح صحيح البخاري، توفي (٤٣٥هـ).

^٥ فتح الباري (١٢٠/٦).

^٦ فتح الباري (١٣٠/٧).

^٧ المغني لابن قدامة (٣٤٦/٣).

^٨ زاد المعاد (١٩/٢).

- لیوهی ده‌گێڕنهوه (که بو‌غۆش کردنی له‌شی به سوننه‌ت زانیوه بو‌ نه‌وانه‌ی که ده‌یان‌ه‌وی ئی‌حرام بیه‌ستن^(١)).

- (ک‌رین و فرۆشتنی ع‌له‌کانی مه‌که‌کی به دروست زانیوه)^(٢).

- ژن و می‌ردی جیا‌کردوه‌ته‌وه^(٣)، به ه‌وی نه‌خ‌ۆشی (ع‌ونه‌وه)^(٤) ب‌ینگونی.

- (ته‌لاقی سه‌رخ‌ۆشی خسته‌وه).

- (موس‌لمان‌ی له‌ تۆ‌له‌ی کاف‌ردا نه‌کوشت‌وه).

- ب‌کوژی زین‌دانی ک‌ردوه، هه‌تا خاوه‌ن خ‌وین هات‌وه^(٥).

ب - سه‌نای عه‌بدول‌لای ک‌وری موباره‌ک ده‌باره‌ی مه‌عاویه.

عه‌بدول‌لای ک‌وری موباره‌ک ده‌لای: مه‌عاویه لای ئی‌مه سام و شک‌وی هه‌بوو، هه‌رکه‌سی‌کمان ب‌ینی‌بی‌تمان قسه‌یه‌کی ناب‌ه‌جی ک‌رای‌یت به‌رام‌به‌ری ده‌مه‌کو‌تی بی‌ژه‌رکه‌مه‌مان ک‌ردوه، واته: (ئی‌مه‌ی هاوه‌لان)^(٦).

ج - سه‌نای ته‌مه‌دی ک‌وری حه‌نبه‌ل.

پ‌رسیار ک‌را له‌ ئی‌مام‌ی ته‌مه‌د و ت‌یان ره‌حه‌مه‌تی خ‌ودات لی‌بی‌ت ده‌باره‌ی ته‌مه‌یه‌چی ده‌لی‌ت، که ده‌لی‌ت: نالی‌م مه‌عاویه نوسه‌ری وه‌حی بووه و نالی‌م خال‌وی ئی‌مان‌دارانه، چون‌که نه‌و به‌زری شمشیر دا‌وری ک‌ردوه^(٧)، ته‌مه‌دیش وتی: (تم قسه‌یه و ته‌یه‌کی خراب و هه‌لی‌ت و په‌لی‌ته‌و له‌ که‌سانیک ده‌وه‌شیت‌ه‌وه که‌وا نه‌فام‌ن و دانایش‌ن وازنا‌هیت‌ن و پ‌روپالانت‌ه‌ی خ‌ویان بلا‌و ده‌که‌نه‌وه به‌ نی‌و خه‌ل‌ک‌دا)^(٨).

^١ المغنی (٥/٧٧).

^٢ المصدر نفسه (٦/٣٦٦).

^٣ القاموس المحیط (١٥٧٠).

^٤ مرويا خلافة معاوية في تاريخ الطبري خالد الغيث ص (٢٣).

^٥ المصدر نفسه، ص (٢٩).

^٦ مريات خلافة معاوية ص (٢٩).

^٧ مريات خلافة معاوية ص (٢٩).

^٨ السنة للخلال، تحقيق عطف الزاهراني (٢/٤٣٤).

د - سه‌نای قازی ئیبنولعه‌ره‌بی ده‌رباره‌ی مه‌عاویه .

ئیب‌نول‌عه‌ره‌بی باسی ئه‌و خه‌سه‌له‌تانه ده‌کات، که له مه‌عاویه‌دا کۆبووه‌وه و هه‌ (..). هه‌ستاوه به پاراستنی که‌له‌به‌ره‌کانی دوژمن و کون‌پ‌ری کردووه، سه‌ربازه‌کانی سه‌رخستووه به‌سه‌ر دوژمن‌داو زالبووه به‌سه‌ر سیاسه‌تی به‌پ‌ت‌وه‌بردنی خه‌ل‌ک‌دا^(١)، مو‌حیبه‌دینی خه‌تیب ئه‌م ده‌قه‌ی رۆشن کردووه‌ته‌وه ده‌ل‌ئ‌: (مه‌عاویه ئه‌وه‌نده خاوه‌ن هیممه‌ت بووه هه‌میشه بایه‌خی به‌زال‌بوون داوه به‌سه‌ر دوژمن‌دا ئه‌وکاته‌ی له‌گه‌ژ عه‌لیدا له سه‌فین له شه‌پ‌ری (من منه)‌دا بوو هه‌پ‌ه‌شه‌ی ناردده سه‌ر پاشای رۆمه‌کان، چونکه هه‌وال‌ئ‌ پ‌ئ‌ گه‌یشته‌بوو که پادشای رۆم به کۆمه‌ل‌ئ‌ سه‌ربازی گه‌وره‌وه نزیک بووه‌ته‌وه له سنوور)^(٢)، ل‌یره‌دا ئ‌ین و که‌س‌یر ده‌ل‌ئ‌: (پادشای رۆم ته‌ما‌ح‌ی کردبووه مه‌عاویه پاک‌یش‌ی بۆ لای خۆ‌ی مه‌عاویه‌ش ترساندی و رسوای کردو سه‌ربازه‌کانی بۆ هه‌ل‌ج‌ه‌ران‌دو جۆشی دان)، کاته‌ئ‌ پادشای رۆم بی‌نی مه‌عاویه سه‌رقال‌ئ‌ شه‌پ‌کردنه هه‌ستا نزیک‌ی هه‌ند‌ئ‌ له شاره‌کان بوویه‌وه به کۆمه‌ل‌ئ‌ سه‌ربازی زۆره‌وه ته‌ما‌ح‌ی کردبووه ول‌ائ‌ئ‌

ئ‌یسلام، مه‌عاویه‌ش نووسی بۆ وه‌لل‌اه‌ی ئه‌گه‌ر ده‌ست هه‌ل‌نه‌گری و نه‌گه‌پ‌یت‌ه‌وه بۆ شاره‌که‌ی خۆت، ئ‌ه‌ی نه‌فره‌ت ل‌ئ‌ک‌راو ئه‌وا خۆم و ئامۆزا که‌م ته‌م‌یت ده‌که‌ین، له هه‌موو شاره‌کان ده‌رت ده‌که‌ین و سه‌رزه‌ویت ل‌ئ‌ ته‌س‌ک ده‌که‌ینه‌وه که چ‌ه‌ند فراوانه، له‌به‌ر ئه‌مه پادشای رۆم ترساو نو‌ئ‌نه‌ری ناردو داوای ناگه‌به‌ستی کرد)^(٣).

ه - سه‌نای ئ‌یبن و ته‌یم‌یه ده‌رباره‌ی مه‌عاویه

ئ‌ین و ته‌یم‌یه ده‌رباره‌ی مه‌عاویه ده‌ل‌ئ‌: (.. سابت بووه به ته‌واتور که پ‌ئ‌غه‌م‌به‌ر ﷺ مه‌عاویه‌ی کردووه ته‌م‌یر که‌م که‌س‌ئ‌ک‌یش‌ی ده‌کرد به ئه‌م‌یر، هه‌روه‌ها جیهادی له‌گه‌ژ پ‌ئ‌غه‌م‌به‌ر ﷺ کردووه، ئه‌م‌ین بووه له لای پ‌ئ‌غه‌م‌به‌ر ﷺ وه‌ح‌ی بۆ نووسیوه، هه‌رگ‌یز پ‌ئ‌غه‌م‌به‌ر ﷺ له نووسینی وه‌ح‌یدا تۆمه‌ت‌باری نه‌کردووه، عومه‌ری کور‌ی خه‌تاب کردویه‌تی به وه‌ل‌ئ‌، که عومه‌ر شاره‌زات‌رین که‌س‌بوو له پ‌یا‌ونا‌س‌یدا خودای گه‌وره حه‌قی

^١ العواصم من القواصم، ص (٢١٠ - ٢١١).

^٢ مریات خلافة معاوية ص (٣١).

^٣ البداية والنهاية (١١٩/٨).

خستبووه سەر دڵو زمانی عومەر، هەرگیز له والیه‌تییه‌که‌یدا گله‌یی له مه‌عاویه نه‌بووه^(۱).

و - سه‌نای ئیبنو که‌سیر ده‌بارهی مه‌عاویه.

ئیبنو که‌سیر ده‌بارهی ئهو ده‌لێ: (هه‌موو گه‌ل و میلله‌ت کۆده‌نگبوون له‌سه‌ر به‌یعه‌ت پێدانی سائی چل و یه‌کی کۆچی، مه‌عاویه سه‌ربه‌خۆ بوو له‌ ده‌سه‌لاته‌که‌یدا، له‌و ماوه‌ دووره‌دا هه‌تا ئهو سائه‌ی وه‌فاتی تێدا کرد، به‌رده‌وام بووه، له‌ جیه‌هادکردن له‌سه‌ر ولاتی دوژمنان هه‌ر به‌ خه‌می وشه‌ی (لااله‌ الا الله)بوو، ئالاکی هه‌ر شه‌کاوه‌ بوو له‌ ده‌ستی نه‌که‌وت، له‌ هه‌ر چوار چمکی زه‌ویه‌وه‌ خیرات ده‌هاته به‌رده‌ستی موسلمانان له‌ ناسوده‌یی و دادپه‌روه‌ریدا بوون، له‌ لی‌بوردن و چاپۆشی بووه‌ به‌شیان، دیسانه‌وه‌ ده‌لێ: (مه‌عاویه له‌سه‌رخۆ^(۲) و دامه‌زراو بوو، سه‌رکرده‌بوو سه‌یدبوو له‌ناو خه‌لکیدا، ده‌ستی گو‌شادبوو دادگه‌رو هه‌لکه‌وتوو بوو)^(۳)، دیسانه‌ ده‌لێ: (ناکاری سیره‌ی پاکبوو، لی‌بوردنی چاکبوو، چاپۆشی جوان بوو، په‌رده‌پێدانی زۆر بوو، په‌حه‌تی خوای لی‌ییت^(۴)).

٤- مه‌عاویه فه‌رموده‌ی ریوایه‌ت کردووه.

مه‌عاویه به‌ یه‌کیک له‌وانه‌ هه‌ژمار ده‌کری که‌ گه‌شته‌وه‌ته‌ شه‌ره‌فی ریوایه‌ت کردن له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ، ئه‌مه‌ش له‌ پای ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ستی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بووه‌ دوا‌ی فه‌تھی مه‌که‌که‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خه‌زووری بووه‌ و نووسه‌ری بووه‌ مه‌عاویه (١٦٣) فه‌رموده‌ی له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ ریوایه‌ت کردووه‌ بوخاری و موسلیم له‌سه‌ر چوار فه‌رموده‌یان ئیتیفاقیان هه‌یه‌، بوخاری به‌ ته‌نها چوار فه‌رموده‌ی لی‌وه‌ هه‌یناوه‌، موسلیمیش پێنج فه‌رموده‌ی له‌ ریگه‌ی ئه‌وه‌وه‌ پێگه‌یشتووه‌^(۵)، سیره‌ی مه‌عاویه له‌گه‌ڵ گه‌لدا له‌ کاتی

^۱ الفتاوی (٤/٤٧٢)، البداة والنهایه (٨/١٢٢)، سیر اعلام النبلاء (٣/١٢٩).

^۲ أفراد ابن أبي الدنيا، وأبو بكر بن أبي عاصم تصنيفا في حلم معاوية.

^۳ البداة والنهایه (٨/١١٨).

^۴ المصدر نفسه (٨/١٢٦).

^۵ مرويات خلافة معاوية في التأريخ الطبري، ص (٣٣).

دهسه لاتیدا باشتین سیره‌ی والیه‌کان بووه و خه‌لکی زۆر خوشیان ویستووه و به فرموده‌ی صه‌حیح سابت بووه، که پیغه‌مبەر ﷺ فرمویه‌تی: (باشترین پیشه‌واتان - واته حاکمتان - ئەوانەن که خوشتان ده‌وێن و ئەوانیش ئێوه‌یان خوش ده‌وێت، ئێوه دوعای خیریان بۆ ده‌کەن و ئەوانیش دوعای خێر بۆ ئێوه ده‌کەن، نه‌گریستین پیشه‌واتان ئەوانەن که رقتان لیانەو ئەوانیش رقیان لیانە، نه‌فره‌تیان لێ ده‌کەن و ئەوانیش نه‌فره‌ت له‌ ئێوه ده‌کەن)^(۱)

باسی مه‌عاویه به‌م قسه‌یه‌ی قازی ئەبویه‌کری ئیبنولعه‌ره‌بی کۆتایی پێ دینین ده‌لی: (عومەر کردی به‌ والی و سه‌رانسه‌ری شامی دایه ده‌ستی، عوسمانیش په‌سه‌ندی له‌سه‌ر کرد، به‌لکو ئەبویه‌کریش کردی به‌ والی له‌به‌ر ئەوه‌ی یه‌زیدی برای کردبووه والی و یه‌زیدیش مه‌عاویه‌ی کرده جیگری خۆی، عومهریش په‌سه‌ندی کرد، چونکه په‌یوه‌ندی به‌ خه‌لافه‌تی ئەبویه‌کروه هه‌بوو، جیگره‌وه‌ی والیه‌ک بوو، که ئەبویه‌کر داینابوو، سا عوسمان دوا‌ی عومەر هات و ئەویش په‌سه‌ندی کرد).

بروانه‌ نهم زنجیره‌ ئەلقه‌کانی چەند ئەستورره^(۲)، سابت بووه که پیغه‌مبەر ﷺ کردوویه‌تی به‌ نووسه‌ری خۆی ئەمه‌ ببووه سه‌نده‌ی والیه‌تییه‌که‌ی، ئەوه‌نده خه‌لک کۆبوویه‌وه بۆ کاربه‌ده‌ستکردنی مه‌عاویه بۆ هیچ که‌سیکی تر له‌ پێشی نهم یان له‌دوا‌ی نهم ئەوه‌نده کۆنه‌بوویه‌وه، پیغه‌مبەر ﷺ پێی رازی بوو، پاش ئەمیش هه‌ر سێ خه‌لیفه‌که‌ پێی رازی بوون، پاشان که سولح کرا حه‌سه‌نی کورپی عه‌لی سیبته‌ی پیغه‌مبەر ﷺ ئیقراری خه‌لافه‌تی بۆ کرد^(۳).

دووهم: عه‌بدوڵلای کورپی عامری کورپی کوره‌یزی

ناوی عه‌بدوڵلای کورپی عامری کورپی کوره‌یزی کورپی ربیعه‌ی کورپی شه‌مسی کورپی عه‌بدوی مه‌نافی کورپی قوصه‌ی قوره‌یشی عه‌بشه‌مییه^(۴)، له‌ سه‌رده‌می پیغه‌مبهردا

^۱ مسلم، کتاب الإمامة رقم (۶۵).

^۲ العواصم من القواصم، ص (۸۲).

^۳ المدينة المنورة، فجر الاسلام والعصر الراشدی، (۲/۲۱۶).

^۴ البداية والنهاية (۹۱/۸).

ﷺ له دایکبووه، له سالی چواره می کۆچی^(١)، کاتی پیغمبەر ﷺ له سالی
حهوته می کۆچیدا عه مره ی قه زاوی کردو چوو مه که عه بدوللایان هه لگرت و هینایان
بۆ لای پیغمبەر ﷺ ئین و حه جهر ده لئ: (.. عه بدوللایان بایشکی داو ده می کرده وه،
پیغمبەر ﷺ تفی کرده ناوده می، فهرمووی نه مه کورپی سوله مییه، وتیان به لئ
فهرمووی: نه مه وینه یه که له نیحه، کاتی پیغمبەر ﷺ تفه که ی کرده ناو ده می و
سپاردی به خودای گه وره، نه ویش تفه که ی پیغمبهری ﷺ قوتدا)، ده لئ: نه و
عه بدوللایه بوو به ناودیر، چاره سهری هیچ زه ویه کی نه کردوو نیلا ناوی تیا
ده رکه وتوووه بوته به راو^(٢).

عه بدوللای کورپی عامر هیچ پاییه کی ئیداری و عه سکه ری نه کردبوو، هه تا بوو به
والی به سره، له سالی (٢٩) ی کۆچی (٦٤٩) زاینی، کورپی خالی نیمامی عوسمان بوو،
چونکه دایکی عوسمان نه روای کچی کوره یز بوو، دایکی عه بدوللای له تیره ی به نی
سوله یم^(٣) بوو، کاتی کرا به والی به سره ته مه نی بیست و چوار بیست و پینج سال بوو^(٤)،
هر والی به سره بوو هه تا کوشتنی نیمامی عوسمان کاتی هه والی شه هیدبوونی
نیمامی عوسمانی پیگه یشته به سوپایه کی زه به لاح خۆ سازداو هه رچی چه ک و چۆلی
هه بوو، هه لئ گرت و رویشته بۆ مه که، پاشان گه رایه وه بۆ به سره وه له کاره ساتی شه ری
جه مه ل به شداری کرد به لام به شداری کاره ساتی سه فینی نه کرد، هه رچه ند
(قه لقه شه ند) ی باسی نه وه ده کات که له شه ری سه فیندا به لایه نگری و هاوسۆزی له گه ل
مه عاویه دا بوو^(٥)، له خه لافه تی مه عاویه دا ماوه ی سی سال ئیماره تی به ده ست بوو،
پاشان لایردو له مه دینه نیشته جئ بوو، له سالی (٥٧) ی کۆچی هه ر له وئ وه فاتی
کرد^(٦). له ریوایه تی ئین و قوته یبه دا له مه که وه فاتی کردوو له شاخی عه ره فات

^١ تهذیب التهذیب (٢٧٢/٥).

^٢ سیر اعلام النبلاء (١٩/٣)، تهذیب التهذیب (٢٧٣/٥)، أسر الغابة (٢٩٣/٣) رقم (٣٠٣١).

^٣ الطبقات (٣١/٥)، تهذیب التهذیب (٢٧٢/٥).

^٤ البداية والنهاية (٩١/٨).

^٥ مجلة مؤرخ العربی رقم (٢١) ص (١٢٨).

^٦ سیر اعلام النبلاء (١٢/٣).

نیژراوه له سالی (۵۹) ی کۆچی^(۱)، نینو سهعد په سنی ده داتهوه ده لئ: (عبدوللّاه شهريف بووه سه خي بووه، کهريم بووه، دارايي و مندالي زور بووه، زور حهزي به ناوه دانکردنهوه بووه)^(۲).

نينو حهجر له باره يوه ده لئ: (عبدوللّاه به خشنده و به پيژ بوو باشتين که سبوو)^(۳)، بوير بوو^(۴)، عبدوللّاه کوري عامر شويته واري په سهندي هديه^(۵)، له فتوحاتدا تواني ناواتي فارسه کان بنه پر بکات به شيويه کي تيرو ته سل، نه وکاته ي دهستي گرت به سهر دواهمين کۆسي ناواتي فارسه کۆنه کاندا، چونکه دواهمين پادشاي فارسه کاني له بيخ دهرهينا، که يه زگورد پاشاي کوري شهرياري کوري کيسرا بوو، حهرزادو مهري براي رۆستم، ثم دوانه دهيان ويست موعاره زهيه کي فارسي دژي موسلمانان به رپا بکهن، ويژاي نه مانه ش عبدوللّاه عامر له کاروباري نيداري و سهر يازيشدا ورده کاربوو، زور گرنگي ده دا به مه عاريه ئيسلامييه کان، ريوايه تکراره که فرموده ي له پيغه مبهروه عليه السلام ريوايه ت کردوه، نينو قوته ييه ده لئ: (له يه که فرموده زياتر فرموده ي ريوايه تي نه کردوه)^(۶)، له پيغه مبهروه عليه السلام جگه لهم فرموده يه له گشت کيتابه فرموده ييه کاندا هيچي تري ريوايه ت نه کردوه)^(۷)، نه و فرموده يه ش که ريوايه تي کردوه نينو قانع و نينو منده له ريگهي موصعه بي زوييره وه ريوايه تيان کردوه: باوكم بؤي گيپرامه وه له بايپرامه وه موصعه بي کوري سابي تي کوري حه نزله ي کوري قهيس نه ويش له عبدوللّاه زوييره وه نه ويش عبدوللّاه عامره، که پيغه مبهر عليه السلام فرموي (هه رکه سي له پيناو مال و حالي خويدا بکوژي نه وه شه يده)^(۸).

^۱ المعارف لابن قتيبة، ص (۳۲۱).

^۲ مجلة المؤرخ العربي رقم (۲۱)، ص (۱۲۹).

^۳ تهذيب التهذيب (۲۷۲/۵).

^۴ العقد الفريد (۲۹۳/۱ - ۲۹۴).

^۵ صبح الأعشى في ضاعة الانشاء، أبو العباس القلقشندي (۴۵۰/۱ - ۴۵۱).

^۶ المعارف، ص (۳۲۱).

^۷ المصدر نفسه.

^۸ الحاكم في المستدرس (۶۳۹/۳)، اسناده ضعيف له مايقويه في الباب.

چاكسازىيه ئابورىيه كانى عەبدوللانى عامر لە بەسرەدا

ناوى عەبدوللانى كورپى عامر نزيك و هاويپچى ژمارەيهك چاكسازىيه لە بەسرە، كەمەترخەميشى نەكردوو لە هەلسوكەوتە سەربازىيه دەگمەن نمونەيهيه كانيدا، لەو ژمارە سەركەوتنانهى كە تۆمارى كرد سەركەوتنەكەى بوو بەسەر ئاگرپەرستەكاندا پاشماوه داتەپيوه كانيانى ريشەكيش كردو دەستى گرت بەسەر ئاواتەكانى يەزگورددا.

چاكسازىيه ئابورىيه كانى نمونەيهك بوو لە بايهخدان و برەودان بە بازاري بەسرە، ئەم بازاري بە پارەى خۆى كړى و بەخشى بە هاوولاتیان^(١)، بازاريكەش لە ناوهرپاستى بەسرەدا بوو، بە پتیی ئەو بەلگەيهى كە خەلیفه (بن خەیات) باسى كردوو، بازاريكە لەسەر لیواری ئەو رووبارەبوو كە لە ناوهرپاستى شاردايه، ئەمە رایەكى جوانە چونكە بازاري ناوهندیكى گرنگەو لە ناوهرپاستى شاردايه، لەوانەيه دیارترین كارە چاكسازىيه كانى لە بەسرەدا لە بواری ئاودان و ئاوداشتیدا بێت، عەبدوللانى عامر زۆر گرنگی دەدا بەم بوارە.

ئین و قوتەبیه باسى ئەو دەكات كە عەبدوللانى عامر لە بەسرە دوو رووبارى هەلکەندن یەكێکیان لە خۆرهەلات و ئەوى تریان پتیی دەوتری (ئومو عەبدوللانی) بە ناوى داىكى عەبدوللاوه ناوئراوه^(٢)، عەبدوللانی فەرمانى كرد بە زیادى كورپى ئەبى سوفیان (ئەبلە) بکەن، ئەوکاتە زیاد سەرهشتیاری دیوان و بەیتومال بوو لە لایەن عەبدوللانى كورپى عامرەوه، هەركاتى عەبدوللانی پرۆشتایە بۆ فتوحات زیادى لە شوینی خۆى دادەنا^(٣)، خەلیفهى كورپى خەیات باسى ئەو دەكات، كە زیاد رووبارى ئەبلەى كەندوو، هەتا گەشتە كۆتایی شاخەكە، ئەوێ سەرهشتى هەلکەندنەكەى زیادى دەكرد عەبدورپەحمانى كورپى ئەبوبەكر بوو^(٤)، كاتى عەبدورپەحمان ناوەكەى رادا، ئەسپەكەى

^١ الطبقات الكبرى (٧٣/٥)، مجلة المؤرخ العربي هي العمدة في ترجمتي لعبدالله بن عامر، حيث استفدت من الاستاذ محمد حمادي جزاره الله خيرا.

^٢ مجلة مؤرخ العربي، رقم ٢١، محمد محادي، ص (١٣٤).

^٣ فتوح البلدان للبلاذري، ص (٣٥١).

^٤ تاريخ خليفة بن خياط.

غارداو خەریکبوو ئاوه که پیشی بداتهوه^(۱)، عەبدوللای عامر حەوزێکی هەلکەندو ناوی دایکی خۆی لێناو پێیان دەوت حەوزی دایکی عەبدوللای^(۲)، بەلازری باسی ئەوه دەکات که عەبدوللای کۆری عامر روباریکی هەلکەندو سەرپەرشتی کاری کەندنه کهی سپارد به بەردەسته کهی، که ناوی (نافز) بوو، نافز سەرکهوتوو بوو له کاره کهیدا بۆیه، پیتی ده‌لێن روباری (نافز)^(۳)، ههروه‌ها روباری مۆره‌ی هه‌بوو، چونکه عەبدوللای مۆره سەرپەرشتی ده‌کرد بۆ عەبدوللای عامر، کۆیلە‌ی ئەبویه‌کری صدیق بوو^(۴)، ههروه‌ها به‌سره‌ روباری ئەساویره‌ی هه‌بوو، که عەبدوللای خۆی کەندی بۆیان، به‌لازری باسی روباری (قۆره) ده‌کات، ده‌لێ: (قۆره) ئاماژه‌یه‌ بۆ قۆره‌ی کۆری حەیان‌ی باهیلی، ههروه‌ها روباریکی کۆن هه‌بوو، دایکی عەبدوللای عامر^(۵) سەندی و کردی به‌خێر بۆ فریاگوزاری ئەهلی به‌سره^(۶).

لەم پیشینه‌یه‌ی باسمان کرد بۆمان روون ده‌بێته‌وه، که عەبدوللای عامر زۆر بره‌وی داوه به‌ کەندنی روبارو چه‌م، له‌ پێناوی ئەوه‌ی گه‌شه به‌ کشتوکال‌ بدات، که بنه‌مای ژیا‌نی ئابووریه‌، وێ‌پای ئەوه‌ی به‌سره‌ شوێنێکی ستراتیژی‌شه به‌ نیه‌سبه‌ت رێگه‌ بازرگانییه‌ کانه‌وه، له‌ رووی سه‌بارزییه‌وه وه‌کو بنکه‌یه‌کی فتوحاتی ئیسلامیی له‌ خۆره‌ه‌لاتدا ده‌کری تێبینی مه‌دای ئاره‌زووی عەبدوللای عامر بکه‌ین له‌ چاکسازیدا له‌م وته‌یه‌دا ده‌لێ: ئەگەر بۆم بره‌خسایه‌ ئەوه‌نده ئاوم دا‌ین ده‌کرد ئافره‌تان به‌سواری ولاخه‌کانیان بچو‌نايه بۆ پێداوێتسییه‌کانیان ئاویان لی‌ نه‌پرایه هه‌تا ته‌وافی مه‌که‌کیان ده‌کرد، واته‌: (له‌ به‌سره‌وه هه‌تا مه‌که‌که ئاوی لی‌ نه‌پرایه)^(۷).

^۱ فتوح البلدان ص (۳۵۱).

^۲ مجلة مؤرخ العربي رقم (۲۱)، عبدالله بن عامر، ص (۱۳۴).

^۳ مجلة مؤرخ العربي الرقم (۲۱)، (۱۳۵)، فتوح البلدان، ص (۳۵۴).

^۴ مجلة مؤرخ العربي الرقم (۲۱)، (۱۳۶)، فتوح البلدان، ص (۳۵۴).

^۵ مجلة مؤرخ العربي الرقم (۲۱)، ص (۱۳۵).

^۶ فتوح البلدان، ص (۳۵۳، ۳۵۴).

^۷ المعارف لابن قتيبة، ص (۳۲۱).

له راستیدا چاکسازییه کان گرنکی فتوحاتی خۆرهه لاتی له دلی عهبدوللادی کهم نه کردهوه و فهرامۆشی نه کرد، نه وکاته به سه ره بوو به بنکه یه کی سه ریازی بۆ خه لافه ت له پوو و لاتی خۆرهه لاته وه، دکتۆر صالح عه لی نامه ژه بۆ نه وه ده کات که فتوحاته پان و پۆره کان وای کرد بوو داهاتی به سه ره زیاد بکات خۆشگوزه رانی ته شه نه بکات باری نابووری چاک بکات، وه هانی بازرگان و پیاوه کاسبه کانی دا که بازپرتیژی بکه ن، به م شیه یه ژیا نی شارستانی به خیرایی له به سه ره دا گه شه ی کرد^(۱)، دۆخی دارایی له ئیماره تی به سه ره دا زۆر باش بوو له ده رته نجامی فتوحاته فراوانه کانی خۆرهه لات وه چالاکی نابووری بازرگانی به سه ره زیادی کرد، ئاسایش به رقه رار بوو، عهبدوللای عامر پیاوینکی خا که سار بووه ده رگای له پوو خه لکدا کراوه بووه، هه ستا سزای ده رگاوانه کانی داوه و فهرمانی پی کردون، که نه شه وو نه رۆژ ده رگا که ی دانه خه ن^(۲)، له راستیدا عهبدوللای عامر بوو به خاوه نی ناویانگیکی گه وه له به سه ره دا، ئیبن و سه عد ده لئ: خه لک هه ر ده لئین: ئیبن و عامر وتی ئیبن و عامر کردی^(۳)، نه مه له ده رته نجامی کرداره چاکسازییه کانه وه بووه ئاکاری په سه ندبووه و گه ل زۆر خۆشیان ویستوه^(۴)، عهبدوللای عامر له به سه ره مایه وه هه تا کوشتنی ئیمامی عوسمان^(۵).

نه مه عهبدوللای کوپی عامر بوو، یه کی که له والیه کانی عوسمان نه و بوو روباری به سه ره ی شه کردو که ندی، یه که مین که سبوو له کیوی عه ره فات هه وزی کردوو و چاو گه ئاوه کانی تی پزان دووه^(۶)، نه و پیاوه یه که چاکه کاری و نه وینی له دلی خه لکیدا هه بووه و ئینکاری ناکرئ وه کو ئیبن و ته مییه^(۷) ده لئ: زه هه بی له باره یه وه ده لئ: (یه کی که له

^۱ التنظيمات الاجتماعية والاقتصادية، ص (۳۰ - ۳۱).

^۲ مجلة مؤرخ العربي العدد (۲۱) عبدالله بن عامر - محمد عادي، ص (۱۳۸).

^۳ الطبقات (۳۳/۵).

^۴ مجلة مؤرخ العربي العدد (۲۱) عبدالله بن عامر - محمد عادي، ص (۱۳۸).

^۵ البداية والنهاية (۹۱/۸).

^۶ المصدر نفسه.

^۷ منهاج السنة (۱۸۹/۳، ۱۹۰).

نهمیره هه ره گه وهه کانی ئیسلام و دلێترین و سه خێترینیانه نهم و نیانی و له سه رخۆیی تێدا بووه^(۱).

سێیه م: وه لیدی کۆری عه قه به

ناوی وه لیدی کۆری عه قه به ی کۆری نه بی موعیتی کۆری نه بی عه مری کۆری ئومه یه ی کۆری عه بدی شه مسی کۆری عه بدی مه نافه، پیتی دهوتری نه بو وهه بی ئومه ی، هاوه لیه تی که مبه وه^(۲)، برای دایکی عوسمانه، وه لیدی کۆری عه قه به یه کێکه له پیاوانی ولاتی

ئیسلامی له سه رده می نه بیه کرو عومه ردا، نهم دوانه که که سی شیوا نه مانه تپاریزیان هه لده بژارد بۆ کاره کانیان له ناو پیاواندا، نهمه ش بوو به گه وه ره ترین هۆکار بۆ بلا بوونه وه ی به ره که تی ئیسلام له فراوانترین چوارچێوه دا له سه رده می نهم دوانه دا، وه لید جێگه ی متمانه و بایه خێ هه ردوو خه لیفه که بووه، کاتی هه ردووکیانن لێوه شاهیه ی و ئیمانپراستییان^(۳) تیا به دی کرد کۆمه لێ کاروباری پرپایه خیان دایه دهستی و یه که مین که سبو نامه ی نه یینی نیوان خه لیفه و (خالیدی کۆری وه لیدی) سه رله شکر هه لگرتوه له رووداوی (المزار) دژی فارسه کان^(۴) له سالی (۱۲) کۆچی، پاشان وه کو یارمه تی ده رێک ناردی بۆ یارمه تیدانی عیازی کۆری غومفی فه هری^(۵)، له سالی (۱۳) کۆچی سه ده قاتی خوزاعه ی کۆده کرده وه، پاشان کاتی نه بیه کر عه زمی کرد فه قی شام بکات، وه لید وه کو عه مری کۆری عاص و ابوو به لایه وه له متمانه و حورمه ت و که رامه تدا بۆیه نامه ی نووسی بۆ عه مری کۆری عاص و نامه شی نووسی بۆ وه لیدی کۆری عه قه به و بانگه یشتی کردن بۆ سه رکر دایه تی سوپای جیهاد، عه مری کۆری عاص به ی داخی لیوا ی ئیسلامی هه لگرت به ره و فه له ستین، وه لیدیش بو به

^۱ سیر اعلام النبلاء (۲۱/۳).

^۲ سیر اعلام النبلاء (۴۱۲/۳، ۴۱۳).

^۳ فصل الخطاب فی موافق الاصحاب، عمد صالح الفرسی، ص (۷۸).

^۴ تاریخ الطبری (۱۶۸/۴).

^۵ أعصر نفسه (۱۹۴/۴).

فرمانداری خۆرهه‌لاتی نوردون^(۱)، پاشان ده‌بینین وه‌لید له سالی (۱۵)ی کۆچی له سه‌رده‌می عومه‌ردا نه‌میری مه‌مله‌که‌تی به‌نی ته‌غلیب و عه‌ره‌بی جه‌زیره‌ بووه^(۲)، له‌م ویلایه‌ته‌دا پشته‌وه‌ی مو‌ج‌اهیدنی پاراستوه له ولاتانی شام نه‌وه‌کو له پشته‌وه‌ دزه‌یان بۆ بکه‌ن، وه‌لید هه‌لی ده‌قۆزتوه له ویلایه‌ته‌که‌یدا و هه‌میشه‌ جمه‌ی ده‌هات و پرپوو له کاری جه‌هادی جه‌نگی و کاری ئیداری بانگه‌وازکاریک بوو بۆ رێبازی خودا، شیتوازو حیکمه‌ت و نامۆزگاریی چاکی به‌کار ده‌هینا بۆ نه‌وه‌ی گاوه‌کانی ئیادو به‌نی ته‌غله‌ب بێنه‌ ناو ئیسلامه‌وه^(۳)، به‌م رابردوه‌و شکو‌داره‌ی وه‌لید هات و له خه‌لافه‌تی ئیمامی عوسماندا کرایه‌ والی کوفه‌و باشترین والی کوفه‌ش بوو نه‌رم و نیان و دادگه‌رو چاکه‌خوازبوو، سوپاکه‌شی له ماوه‌ی والیه‌تییه‌که‌یدا به‌ ناسۆیی خۆره‌ه‌لاتدا ده‌هاتن و ده‌چوون، به‌ فاتحی و سه‌رکه‌وتویی بۆ هاتوویی، هه‌روه‌ک گه‌ره‌ترین قازی ئیسلام له میژوودا له‌ پرووی زانست و فه‌زڵ و ویژدانه‌وه‌ شایه‌تی بۆ داوه‌ به‌بێ ناگاداری خۆی نه‌ویش ئیمامی شه‌عییه^(۴)، که‌ تابیه‌عییه‌کی به‌رپۆزه‌ وه‌سفی غه‌زاو نه‌ماره‌ته‌که‌ی وه‌لید ده‌کات به‌م وته‌یه‌ (کاتێ باسی غه‌زای مه‌سه‌له‌مه‌ی کورێ عه‌بدول مه‌لیکیان^(۵) بۆ ده‌کرد وتی: (نه‌گه‌ر غه‌زاو نه‌ماره‌تی وه‌لیدتتان ببینایه‌ له‌مه‌ زیاترتان ده‌وت) غه‌زای ده‌کرد هه‌تا کوێ و کوێ نه‌ده‌وه‌ستا هه‌رگیز که‌مه‌ته‌رخه‌می نه‌کردوه‌، که‌س گه‌مه‌ی پێ نه‌کردوه‌ هه‌تا له‌ کاره‌که‌ی لا‌براهه^(۶)، وه‌لید خۆشه‌ویسته‌ترین خه‌لک بوو له‌ناو خه‌لکدا و نه‌رمونیان بوو به‌رامبه‌ریان، پێنج سالێ تێپه‌ری و خانوه‌که‌ی ده‌رگای پێوه‌ نه‌بوو^(۷)، عوسمان ده‌لێ: (له‌به‌ر براهه‌تی وه‌لیدم نه‌کردوه‌ به‌ والی، له‌به‌ر نه‌وه‌ کردومه‌ کورێ ئومو حه‌کیمی به‌یزای پوری پێغه‌مبه‌ر ﷺ و جه‌مکی باوکیه‌تی)، کردنه‌ والیش ئیجتیهاده‌، عومه‌ر

^۱ فصل الخطاب في موافق الاصحاب، ص (۷۸).

^۲ تاريخ الطبري (۲۸/۵ - ۲۹).

^۳ فصل الخطاب في موافق الاصحاب، ص (۷۸).

^۴ المصدر نفسه.

^۵ مسلمة بن عبدالمليک بن مروان احد قادة الفاتحين کوفي سنة ۱۲۰هـ.

^۶ التمهيد والتبيان، ص (۴۰).

^۷ تاريخ الطبري (۲۵۱/۵).

سعدی ئەبی وه قاصی له سەر کار لا بردو له خواری نهوهی کرد به والی، پلهو پایهی که متر بوو^(۱).

نایشکردنی سهری ئەم هاوه له بهرێزهو ئەم پالەوانه ئیسلامیه مهزنه جیگهی متمانهی هەر سێ خەلیفه راشیدینه کانهو گومانی تیا نییه، نهوهنده شیای و یلایه ته نهو گومانانه دهسپێتهوه که گوايه نایهت دابه زیوه له دژی و ناوی ناوه فاسق و نارهقی خواردوه، ئەم قسهو قسه لۆکانه پیویستی به لیکۆلینهوه ههیه، ئەم دوو قسه لۆکهت بۆ لیکده دهسهوه^(۲).

ئایا سابت بووه که وه لید نایهت دابه زیوه له دژی و خوای گهوره دهفرمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَلٍ فَتَّبِعُوهُ أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ) (الحجرات: ۶).

بۆ ئەم چیرۆکه راوییه کان نووسیویانهو ده لێن (پێغه مبهەر ﷺ) وه لیدی کوری عهقه بهی ناردوه بۆ بهنی موسته لهق بۆ کۆکردنهوهی سه دهقه، زۆری پێنه چوو وه لید ههوالی هیناوه تهوه، که بهنی موسته لهق هه لگه راونه تهوهو حاشا ده کهن له سه دهقه دان بهنی موسته له قیش چون به دهم وه لیدهوه وه لیدیش ترساندونی و گوئی نه گرتوه بۆ قسه کانیاو گهراوه تهوه له ناویان وه هوالی پاشگه زیبونهوهی داوه به پێغه مبهەر ﷺ، پێغه مبه ریش ﷺ خالیدی کوری وه لید ده نیریت و فرمانی پێده کات که ته مییان بکات، بهنی موسته له قیش پێی راده گهینن که ده ستیان له ئیسلام بهر نه داوه، پاشان ئەم نایه ته دابه زی^(۳)، ژماره یه ک ریوایه تی تر هاتوه، به لام ئەم چیرۆکه سه نه دیکی گه یتر او سه حیحی نییه^(۴)، چیرۆکه که له وه که متره وه سفی بکهین بلێن سه نه ده که ی لاوازه، خۆ نه گهر سه نه دی لاوازی و هه رگرین له و کاره باشانه ی، که حه رامی پێ حه لال ناییت و حه لالی پێ حه رام ناییت نه و سه نه دی لاواز له چیرۆکی وه لیددا وه رناگرین،

^۱ العواصم من القواصم، ص (۸۶).

^۲ فصل الخطاب فی موافق الأصحاب، ص (۷۹).

^۳ المدينة النبویه فجر الاسلام (۱۷۶/۲).

^۴ أعصر نفسه.

چونکه هه راسی هه لال ده کات، وه سفی پیاوی به خرابی ده کات که هاوهالی پیغه مبهه ره
 ﷺ هه لال نییه بۆ ساتیکیش بیته ناو بنریت فاسق، ئیمه چۆن سه نه دی لاواز قبول
 ده که مین نهم ئایه ته خۆی باسی جه خه تکردن و سۆراغکردنی هه وال ده کات، نه وسا قبول
 ده کری، ههروه ها نهم ئایه ته به به ردی بناغهی زانستی ریوایه تی کردنی داناو^(۱)،
 چیرۆکی وه لیدی کورپی عه قه به و نه و قسه و قسه لۆکانه ی دهیده نه پالی قبول ناکری، هه تا
 هه والیکهی سه حیحی ده ق راست و سه نه د دروستی نه بیته، چونکه نهم ریوایه ته به فاسق
 ناوی ده بات، نه مه ته شه ره و شلگیری تیا ناکری و قبول ناکری، نه گهر پیاویکی نهم
 سه رده مه که پانگزه سه ده دواي سه رده می بانگه وازی نیسلامه به م سیفه ته وه سف
 بکریت قبول ناکری و نیت چۆن شلگیری ده کری بۆ قبول کردنی نه و سیفه ته که بدریته پال
 پیاویک که له سه رده می پیغه مبهه رایه تیدا ژیا بی و له سه رده می خه لیفه راشیدینه کاندای
 ژیا بیته و کۆمه لئی کاری ترسناکی نا هه مواری بجه یته نه ستۆ، نهم چیرۆکه و رووداوه کانی
 په یوه ندیی به عه قیده ی نیسلامیه وه هه یه، هه والی نهم بابه ته له میژووی نیسلامدا
 نایته شلگیری بکریت له وه رگرتنیدا، وه کو شلگیری ده کری له مه ر وهرگرتنی نه و
 هه والانه ی په یوه ندیی به ناوه دانی و شارستانییه وه هه یه، پاشان وه لیدی کورپی عه قه به
 به کینه که له پیاوانی فتوحات زۆریه ی نه و ته شه رانه ی ده گیریه نیسلام بۆ نهم گرو
 خه لکه یه، هه ندی له میژوونوسان واگومان ده به ن نه وانه به ناچاری موسلمان بوون و
 نیمان نه چووه ته دلنیا، نه مه ییگومان گومانیکهی پوچه له^(۲)، ده نگوباسی وه لیدی
 کورپی عه قه به راوییه کان پروپاگه نده یان تی خستوو وه نه ونده هه وه سی مه زه به ی و
 سیاسی و گۆلمه زی تیا کراوه باسه که ی شیواندوو، ورده ورده بووه ته گۆره پانی
 رکه به ری چیرۆکنوو سه کان بۆ ده رخستنی توانا ده ست هه لبه ستن و سه لماندنی بلیمه تی
 نه ده بی^(۳) تاوانکارییان، نه وه ی که لیله و ته لئه له لای راوییه کان ناردنی وه لیدی کورپی
 عه قه به یه بۆ کۆکردنه وه ی خیراتی به نی موسته له ق، له به ره ی ته مه ن مندالی وه لیده وه

^۱ المدينة المنورة فجر الاسلام (۱۸۲/۲).

^۲ المدينة المنورة فجر الاسلام (۱۷۳/۲).

^۳ المصدر نفسه.

لهو کاته دا قسه یه کی سه نه د گه یه یتراوی پیاوه سیه داره کان هه یه بهر په رچی مەر ریوا یه ته ده داته وه، که هه لبه ستراوه ده لیت: وه لیدی کوری عه قه به رۆژی فته یی مه ککه مندال بووه، هه رکه سی له ته مهنی شو دا بووا یه پیغه مبه ر ﷺ به بریکاری خوی وه کو کارگیتی نه یه نه دارد بۆ هیچ لایه ک، له فیه یازی کوری موحه ممدی روقاوه نه ویش له جه عفه ری کوری برقانه وه نه ویش له سابتی کوری حه ججای کیلابیه وه، نه ویش له عه بدوللای هه مه دانیه وه، نه ویش له وه لیدی کوری عه قه به وه ده لیت: (کاتی پیغه مبه ر ﷺ فته یی مه ککه ی کرد، خه لکی مه ککه منداله کانی خویانیان هینا بۆ پیغه مبه ر ﷺ دهستی ده هینا به سه ریانداو دوعای خیری بۆ ده کردن، منیان هینا بۆ لای و منیش به خه لوق بوون خوش کرابووم، دهستی نه هینا به سه رمدا له بهر نه وه ی دایکم خه لوقی لیدابووم، دهستی پیا نه هینام له بهر خاتری خه لوقه که^(۱)، ئه م چیرۆکه هه وه سبازی مه زه به یی باری پیکردوه، وه لید ئه مه وه ی و عوسمانیه ئه و که سه ی ناوی وه لیدی ناشرین کردوه به چیرۆکی هاتنه خواره وه ی ئایه تی (إِنْ جَاؤْكُمْ فَاسِقٌ) شیعیه کی رافزیه کی ناوی (موحه ممدی کوری سانیبی که لیبی) یه، ئین و حه جهر ده باره ی ئه م پیاوه ده لیت: (کوفه دوو درۆزی تیدایه لۆکه که یان (پاکه که یان) موحه ممدی که لیبیه وو دوا هه مینه که یان (سه دی) یه^(۲)، وه لیدی هه لبژاردوه بۆ ئه م چیرۆکه، چونکه په یوه ندی هه بووه به کۆکردنه وه ی خیراته وه، وه لید له سه رده می ئه بو به کردا کاری کۆکردنه وه ی زه کات و سه ده قاتی خوزاعه ی کردوه (قوطاعه)، له سه رده می عومه ردا کاری کۆکردنه وه ی سه ده قاتی به نی ته غلبه و جه زیره ی کردوه، شیعیه کان به بۆنه ی چیرۆکه که ی وه لیده وه تانه شیان داوه له عوسمان و عه ییدارییان کردوه^(۳)، ئیمه ئینکاری ئه وه ناکه یین که ئه م ئایته به بۆنه ی ناوه رۆکی چیرۆکی به نی موسته له قه وه دابه زی، به لام ئه وه ی ئیمه نکولی لیده که یین ئه وه یه، که وه لید به فاسق وه سف کراییت له م ئایه ته دا، چونکه فرموده ی (إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ) به سیغه ی نه کیره هاتوه وه هه موان ده گریتته وه وه ده ست نیشان

^۱ مسند أحمد (۳۲/۴).

^۲ المدينة المنورة فجر الاسلام (۱۷۹/۲).

^۳ المصدر نفسه (۱۸۰/۲).

نەكراوه، چونكه نەكیره له سیاقی شەرتدا هات گشتگیره هەروەك گشتگیره نەگەر
كهوته سیاقی نەفی نەگەر راستبێ وای كردبێت^(١).

داری هەددان له وهلیدی كۆری عەقەبە لەسەر ئارەق خواردنەوه

بەلام هەددان له وهلید لەسەر ئارەق بەرپوایەتی بوخاری و موسلیم سابت بووه، كه
عوسمانداری هەددی لێداوه دواى ئەوەى شایەت شایەتی لەسەرداوه، ئەمە گلهیی نییه
لەسەر عوسمان، بەلكو مناقیبێكە لە مناقیبەکانی عوسمان^(٢)، كه هەستاوه داری
هەددی لێداوه له ئەمیری كوفە لایبردووه بوخاری باسی ئەم بەسەرھاتەى كردووه له
(بابی مەناقیبەکانی عوسماندا)، ئیمامی عەلى دەلێت: (ئێو ئەو تانانەى دەیدەن له
عوسمان وەكو ئەو كەسە وایە پەم بەدات له خۆى بۆ ئەوەى هێزى خۆى بكوژێ)^(٣)، عوسمان
تاوانی چیه دەربارەى پیاویك لەسەر پەفتارەكەى داری هەددی لێداییت و لەسەر
والییەتى لایردبیت، عوسمان تاوانی چیه لەوەى بەرپابوو له كاروبارماندا^(٤)، پاشان
ئەم جۆرە رووداوه تەنیا له سەردەمى عوسماندا تاین نەبووه، له ههچ سەردەمیكى تردا
نەبووبیت، بەلكو پێشتریش هەبووه له سەردەمى عومەردا كه باسكراوه كه قومه‌داى
كۆری مەزەعون، هاوێڵەتیشى هەبووه، كەچی ئارەقى خواردووه له هەمانكاتدا ئەمیری
بەحرەینیش بووه له لایەن عومەرەوه، ئەویش هەددی لێداوه لهسەر كار لایرد^(٥)،
هەندى له میژوونوسان دەلێن سابت نییه، كه وهلید ئارەقى خواردبیت، حافق) له
(الاصابه)دا دەلێت: هەندى له خەلكى ئەهلى كوفە غەرەزێان لێگرت و بە ناحەقى
شایەتییان لەسەرداوه^(٦)، ئین و خەلدون ئامازەى بۆ ئەم رووداوه كردووه دەلى: (بەردەوام
پرۆپالانتە - واتە لەسەر كایەندەكانى عوسمان له لایەن ئاژاوه‌چیه‌كان - تەشەنەى
كردووه و شەپۆلى داوه وهلیدی كۆری عەقەبەیان تۆمەتبار كردووه بە ئارەق‌خواردن و

^١ المدينة المنورة فجر الاسلام (٢/١٨٠).

^٢ البخاري، كتاب مناصب عثمان.

^٣ الردء: هو العون، تاريخ الطبري (٥/٢٧٨).

^٤ تحقيق موافق الصحابة في الفتنة (١/٤٢١).

^٥ العواصم من القواصم، ص (٩٣).

^٦ اصابة (٣/٦٣٨).

جەماعەتییکی خەلکی کوفە شایەتییان داوێ لەسەری، عوسمانیش داری حەددی لێداو لەسەر کار لایەرد^(١)، ئەوێ تەبەری باسی کردووە بە دوورودرێژی، کە کورانیك کە هی ئەبی زەینەب و ئەبی مۆرەع و جوندیی کۆری زوهرە بوون، چۆنە سەر مائی ئیبن و حوسەیان و کوشتیان، شورەحی خوزاعی، کە هاوێ شایەتی لەسەر دان و کۆرە کە ئەبو شورەیحیش شایەتی لەسەر دان - چونکە دراوسێی ئیبن و حوسەیان بوون - وەلیدیش تۆلە لێ سەندنەو، باوکی ئەم کۆزراوانە تەلەو داویان نایەو بۆ وەلید و دەستیان کرد بە موراقەبە ی جەجولەکانی، جارێکیان ئەبو زویدی شاعیر بوو بە میوانی وەلید، کە کابرایەکی گاور بوو لە هۆزی بەنی تەغلیبی خالوانی بوو لەسەر دەستی وەلید موسلمانبوو، ئەم میوانە بە نارەقخۆر ناسراو بوو، هەندێ گێل و گەمژە قسەیان دەکرد لەسەر هاوڕێیەتی ئەبو زوید لە لایەن وەلیدەو نالەم کاتەدا ئەبو زەینەب و ئەبو مۆرەع باشتەین هەلیان قۆستەو، کردیان بە قاوێ قاوێ روشتن بۆ مەدینە، چۆنە لای ئیمامی عوسمان و شایەتییان دا لەسەر وەلید کە نارەقی خواردووە، ئەوان بێنیویانە نارەقی هەلێناوەتەو، ولیدیان لە کوفە هێناوە سوێندی خوارد بۆ عوسمان و هەوالتی مەرامی ئەم دوانە ی پێگەیاندا، عوسمان وتی: (حدودی خودای گەرەت بەسەردا جێبەجێ دەکەم، با ئەو شایەتە ناهەق بێژانە بکەوێ ناو ئاگر بڕاکەم خۆت بگرە)^(٢)، (محب الدین الخکیب) دەلی: ئەو زیادهی کە لە ریوایەتی موسلیماً هاتووە، کە وەلیدی هاتووە، دوو رکات نوێژی بەیانی کردووە، پاشان وتیوەتی بۆتان زیاد بکەم، لە رێگەی ئیمامی ئەحمەدەو هاتووە، کە وەلید نوێژی بەیانی چوار رکاتی کردووە، ئەمە بە شاهیدی شایەتەکان ئەسەلماوە و نەوتراوە، ئەمە قسە (حچینی) چیرۆکی پێوە کە یەو خۆی شایەت نییە و لە شایەتەکانیشی نەبیستووە، لە کاتی ئەم رووداوە پێگومانەدا ئەم چیرۆکنۆسە قسە ی لێوە ناگیرێت^(٣).

^١ تاریخ ابن خلدون (٤٧٣/٢)، فصل الخطاب فی موافق الاصحاب، ص (٨١).

^٢ تاریخ الطبری (٢٧٧/٥).

^٣ العواصم من القواصم، ص (٩٦ - ٩٧).

وهلید والی عوسمان بوو له سهر کوفه، وهلیدی کورپی عهقه به پیاوێکی موجاهیدو فاتیحه، نهو دادگهره مهزلومهیه که ههرکاریکی خاوتنی توانیبیت نهنجامی داوه بۆ گهلهکە، پاشان به چاوی خۆی بینی پیاو خراپان پرپاگهنده دهکهن بۆ پیاو چاکان و باتلهکانیش گوێی بۆ دهگیرین و پهسهند دهکهن، ههستا دواي کوشتنی ئیمامی نیمامی عوسمان دورهپهريز بوو له خهلك و كهناری گرت، له شیویکدا دابرابوو له ژاوه ژاوی کۆمهلگا بانزه میلدوورکهوتهوه له شارو له زهوی نهو دورگه، که جیهادی تیا کردو بانگهوازی خهلكی تیا کرد بۆ ئیسلامهتی له سهردهمی عومهر داوه^(۱) دوری گرت له ههموو نهو شهپانهی که روویدا له نیوان عهلی و مهعاویهدا، ههر له شیوهکە خۆی مردو ههر لهویش نیژرا له سالی (۶۱)ی کۆچی، دهشلین له رۆژگاری مهعاویهدا مردووه^(۲)

چوارهم: سهعیدی کورپی عاص

ناوی سهعیدی کورپی عاصی نومهیهی کورپی عهبدی شهمسای کورپی عهبدی مهنافی قورهیشی نومهویه^(۳)، نین و حاتهم دهلی: (هاوهلیهتی کردووه دواي وهلیدی کورپی عهقه به بووهته والی کوفه و یهکیکه له زمانپاراههکانی قورهیش، له بهر نه مه عوسمان دهستنیسانی کردووه بۆ نویسنهوی قورثان، له جوملهی نهوانهی که دیاری کردوون)، نه نهسی کورپی مالیک دهلی: عوسمان فهرمانی کرد به زهیدی کورپی ساییت و عهبدوللای کورپی زویتر سهعیدی کورپی عاص و عهبدورپهحمانی کورپی حارسی کورپی هیشام که قورثان له پهراوهکاندا بنوسنهوه و نوسخه ی لی بگرتهوه، عوسمان وتی: به سیانه قورهیشیه که (ته گهر نیوهو زهیدی کورپی ساییت له شتیکی قورثاندا ناکۆکیان بۆ دروست بوو نهوا به زمانی قورهیش بینوسنهوه^(۴))، ئیملاي عهربهی قورثان له سهر زمان و به پیتی زمانی سهعیدی کورپی عاص ساغ کرایهوه، چونکه سهعید زۆر شیوهزاری له

^۱ المصدر نفسه، ص (۹۴).

^۲ البداية النهاية (۸/۲۱۶).

^۳ البداية النهاية (۸/۸۷).

^۴ البخاري، كتاب فضائل القرآن رقم (۴۹۸۷).

زاری پیغه مبهەر ﷺ دهچوو، زاری سهعید به زاری پیغه مبهەر ﷺ دهشویها، نو سال ته مهنی به سه بر دوه له سهرده می پیغه مبهرایه تیدا ﷺ، باوکی له رۆژی به دردا به موشریکی کوژراو عهلی کورپی نه بی تالیب کوشتی^(۱).

گوێ بگره بۆ ئەم ههواله بزانه نيمانی چەند بههێزه، ريوایەت کراوه که عومهری کورپی خهتتاب وتویهتی به سهعیدی کورپی عاص باوکتم نه کوشت، تهنها عاصی کورپی هیشامی خاتم کوشت، سهعید وتی: نه گهر بت کوشتایه تۆ له سههر حق بوویت و باوکم له سههر ناحق، عومهر سهرسام بوو به وهلامه کهی.

له رۆژگاری والیهتی کوفه دا غهزای تهبرستانی کردو فتهقی کرد، غهزای جورجانیشی کردو حوزه یفه و جگه له مهش هاوهلی تر سهربازی نهو بوون^(۲)، به چاکه و کهرهمداری به نوابانگ بوو، ههتا سوالکهر داوای شتی لیکردوه هیچی پی نه بووه بیداتی چەندێکی ویستووه بۆ نووسیوه که بیدهنی^(۳)، سهعید زۆر پیی خوشبووه ئۆرامی موسلمانان کۆ بکاتهوه و قهلسبووه به ئاژاوه و فیتنه و رای ده کرد لیتی، عوسمان له دوا و هلیدی کورپی عهقه به کردی به والی کوفه، وه جاریکیش بوو به نوینهری مه دینه، کاتی گه پرایه وه بۆ کوفه ئاژاوه چیهه کان سهنگه ریان لی گرت و سهربازیان هیئایه رینگاو رینگریان لی کردو نه یانه یشت بیتته ناو کوفه گه پرایه وه له مه دینه دا مایه وه نهو که سانه ی رینگریان لی کرد که بگه ریتته وه بۆ ویلایه ته که ی ههر نهوانه بوون که نيمامی عوسمانیان کوشت، وێرای نهوانهش له شه ری جه مه ل و سه فین دووره پهریز بوو هانی نه هلی شه ری جه مه لی ده دا که دانیشن و ده رنه چن بۆ شه رکردن^(۴). نائه مه ژياننامه ی خاوه ن که ره م و نازایه تی و جیهاد و خوشخوانیک بووه ده شو بهابه خوشخوانی پیغه مبهەر ﷺ، سهعید نه م قورئانه پهراوه ی که نه مپۆ ئیمه ده بخوینینه وه بۆ زهیدی کورپی سایبیتی ده خوینده وه، ورد به ره وه له م مه ناقیبه ساباتاته ی که به ريوایه تی سه حیح چه سپاوه، به راوردی بکه له گه ل نهو

^۱ المدينة المنورة فجر الاسلام (۲/۲۱۱).

^۲ المصدر نفسه.

^۳ الاصابة ترجمة (۳۲۶۸).

^۴ الطبقات (۵/۳۴).

پروپاگاندانی، که دهیده نه پالی و هیچ به لگه یه کیان نییه، رایینه بزانه کی دهنگۆی پیده کا، بۆت ده رده که وێ که ئهم قسه و قسه لۆکانه دوو په لهن، چونکه دوو شتی دژ به یه که له یه که پیاو دا کۆکراوه ته وه - سه خاوه ت و ره زیلی، دانایی و نادانی تیگۆشهر و تیگۆشکا و معقول نییه ئهم شتانه له پیاویکی ساغ و سه لیمدا کۆبیته وه^(۱) هندی ریوایهت که سه نه دیکیان نییه و گومان ده بن کاتێ سه عید بوو به والی کوفه دوا و ه لید هندی له کۆیله کان، ناره زاییان ده بری وتیان:

ئهی هاوار وه لید لایرا

سه عیده برسیکه رمان بۆ هات

مه نه که که مته نه کات و زیاد ناکات^(۲)

ئهمه ناره زاییه کی دهسته له بهسته و چیرۆکیکی داتاشاروه بیگومان^(۳)، چونکه کۆیله کان له سالی (۳۰) کۆچیدا بوو، واته: نه سیره کانی شه ر زمانی عه ره بییان به باشی نه ده زانی به لکو ئهم نیوه دێرانه قسه ی شیعه ره له به ره نه وه ی سه عیدی کورپی عاص به ناویانگ بوو له نانبده یی و به رچاوتییدا، چۆن ده پۆڕ به چاوبرسی وه سف بکریت، نه گه ر شاعیران و خه لک وه لید به که رمداری وه سف بکه ن، بیگومان سه عید نمونه یه له به خشنده یی و ده ست گو شادیدا که ره م^(۴)، به سه عیدیان وتوه شیلهی هه نگوین فه رز ده ق له به ره ی که ره مییه وه باس ده کات و ده لێ:

إذا ما الامر في الحدثن عالا

كانهم يرون به هلالاً^(۵)

ترى الغر الجاحج من قریش

قیاما ینظرون الی سعید

نه گه ر له یه که م هاتنی سه عیددا بۆ کوفه کۆیله کان ئهم ناره زاییه یانه ی ده بریبی کۆیله کان چۆن سیاسه تی سه عیدیان زانی نایا بۆ برسی کردن هاتوه یان بۆ تیگر کردن هاتوه، نه وه ی نامۆیه نه وه یه راوییه کان ئهم هه واله ده گه یه ن به سیاقیک هه ندیک

^۱ المدينة المنورة فجر الاسلام (۲/۲۱۲).

^۲ تاریخ الطبری (۵/۲۷۹).

^۳ المدينة المنورة فجر الاسلام (۲/۲۱۲).

^۴ المدينة المنورة فجر الاسلام (۲/۲۱۲).

^۵ البداية والنهاية (۸/۸۸).

په‌خه له هه‌نده‌که‌ی تری ده‌گری‌و ده‌لێن عوسمان سه‌عیدی کرده والی کوفه و سیره‌یه‌کی داد‌گه‌ری تیا به‌سه‌ر برد، به‌لام هه‌ندێ له‌ کۆیله‌کان (ئه‌سیره‌کانی) شه‌ری (ریخ‌ریان)^(۱)، نا‌ره‌زاییان ده‌ره‌ری باشه ده‌گو‌نجی سیره‌ی داد‌گه‌ری ئه‌سیره‌کان به‌ برسیکه‌ر وه‌سفیان کرد‌بیت!

سه‌عید زۆر خێرۆمه‌ندبووه و هه‌موو که‌سی لێی به‌هه‌رمه‌ند بووه، باراندویه‌تی به‌سه‌ریاندا، سیره داد‌گه‌رانه‌که‌ی هه‌موو چا‌که‌خوازییه‌کانی گرت‌بووه^(۲)، په‌همه‌تی خودا له‌ می‌ژوونووسه‌ کۆنه‌کان، هه‌میشه‌ گومانی باشیان بردووه به‌ خوێنه‌رو ری‌وایه‌ته‌ دژبه‌یه‌که‌کانیان کۆکردووه‌ته‌وه و نووسیویانه، وایان داناوه که‌ خوێنه‌ر له‌ هه‌موو سه‌رده‌می‌که‌دا ده‌توانی قسه‌ی له‌روا‌ز له‌ قه‌له‌و جیا بکاته‌وه می‌ژوونووسه‌کان بۆیه راست و نا‌راستیان نووسیوه به‌ بیانی نوێ نه‌وه‌ی ئه‌وان نووسراو بۆ سه‌رده‌می خوێان ده‌نووسنه‌وه، ئه‌مه‌یان نه‌زانیوه، که‌ له‌م سه‌رده‌مانه‌دا خوێنه‌ر گوێ بۆ ئه‌وانه ده‌گری که‌ به‌ شه‌و چیلکه ده‌چنه‌وه (تفه‌نگ به‌ تاریکییه‌وه ده‌نێن)^(۳)، ئین و سه‌عید له‌ وه‌رگێڕانی سه‌عیددا به‌ی سهند ری‌وایه‌تی کردووه، ده‌لێت: (وتیانه کاتێ سه‌عید به‌ والیه‌تی هات بۆ کوفه - گه‌نجی‌کی خۆش‌گوزه‌ران دیار‌بوو که‌ وێنه‌ی نه‌بوو، وتی: نا‌چمه‌ سه‌ر مینبه‌ره‌که‌ هه‌تا پاک نه‌کریت‌هوه، فه‌رمانیدا شۆردیان و له‌سه‌ر مینبه‌ره‌که‌ وتی: ئه‌م ره‌شاییه بی‌ستانی غولا‌می‌کی قوره‌یشه ئه‌وانیش له‌لای عوسمان شکاتیان لی‌کرد)^(۴)، ئه‌م قسه‌یه راست نییه، چونکه‌ نه‌دراوه‌ته‌ پال هیچ که‌سی و سه‌نده‌ی نییه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی ئه‌و سه‌عیدی کورێ عاصه‌ی که‌ قیاده‌ی سوپای جیهاد و فتوحاتی ده‌کرد وانه‌بوو، که‌ قسه‌که‌ران وه‌سفیان کردووه، پاشان ئین و سه‌عد ئه‌م قسه‌یه‌ی سه‌عیدی له‌سه‌ر زمانی نه‌شته‌ری کورێ مالیکی کورێ حاریسه‌وه ری‌وایه‌ت کردووه، ئه‌وکاته بۆ نه‌شته‌ر ری‌گه‌ی گرت له‌ سه‌عیدی کورێ عاص و نه‌ی هیشت بی‌ته ناو کوفه‌وه، دوا‌ی چه‌ند سالتی که‌ والی بوو له‌ کوفه، نه‌شته‌ر وتی: ئه‌مه سه‌عیدی کورێ عاصه‌ هاتووه بۆ ناوتان و گومان

^۱ تاریخ الطبری (۲۷۹/۵).

^۲ المدينة المنورة فجر الاسلام (۲۱۳/۲).

^۳ فجر المدينة المنورة فجر السلام (۲۱۳/۲).

^۴ المصدر نفسه (۲۱۳/۲)، الطبقات (۳۲/۵).

مالیکی کورپی حارس که به نهشتهر ناوزده ده کړئ ناژاوه چی بووه، یه کیڅک بوو له سرکرده کانی نهو خوارجاندهی که گهماروی عوسمانیان داو کوشتیان، شتیکی نامو نییه، که نه مانه قسه لؤکیان هه لده به ستو درویان دانه تاشی بو جوشاندنی رقی خه لک، نه گهر نه م پرستیه و ترا بیت نه وانه و تویانه، که هه لگه رانه وه له خه خلافت، چونکه نه مانه نه م بوچوونه سهقه ته یان وهرگرتو که چ حالی بوون، چونکه که وتنه شوین نه میره کانی عیراق به تایبته نه میره کانی کوفه که دژی قوره یش بوون، چونکه دهرمارگیری ختلایه تی له م رسته یه دا به روشنی دهرکه وتووه^(۲)، تیمامی زه هه بی له باره ی سه عیده وه ده لئ: نه میری کی شریف و حمادو په سه نکراو له سر خؤو خاوان عدقل و سه لیه بوو بو و الیه تی زورشیواو بوو^(۳)، به لام قسه ی به ره لستکاران و نه وانه ی توانج ده گرنه عوسمان بو نه وه ی سه عیدی کورپی عاصی کردو وه ته کار به دهستی کوفه بوو به راپه رین و کار گه شته نه وه ی خه لکی کوفه سه عیدیان دهرکرد^(۴)، دهرکردنی سه عید له لایه ن خه لکی کوفه وه مانای نه وه نییه سه عید تاوانی کی وای کردو وه پتویستی به دهرکردن هه بووه، ههرکه سی کوفه بناسی و له ده نگوباسی راپیتنی ده زانی که خه لکه که ی گازنده کارو سکا لچی بوون له والیه کانی خویان به بی بیانوی شرعی و زه په یه ک هؤکار، ته نه اندت عومهری کوری خه تاب له باره یانه وه و تویه تی: خه لکی کوفه بیزاریان کردم و تووشی ته نگ و چه لده مه یان کردم، له که س رازی نابن و که سیش لییان رازی نییه، چاک نابن و که سیش له سه ریان چاک نییه^(۵)، له گپه رانه وه یه کیتزدا هاتووه

^١ المصدر نفسه (٢١٤/٢).

^٢ فجر المدينة المنورة فجر السلام (٢/٢١٤).

^٣ السير أعلام النبلاء (٤٤٧/٣).

^۲ تاریخ الطبی (۵/۲۷۹).

^٥ المعرفة والتاريخ، للفسوي (٧٥٤/٢).

خه‌لکی کوفه وتویه‌تی: "ناپه‌هه‌تیانکردووم"^(۱)، نه‌گهر که‌سیکی توندوتیژ بکه‌مه کاربه‌ده‌ست به‌سه‌ریانوه‌ه نه‌وه سکا‌لای له‌ده‌ست ده‌که‌ن له‌لام"^(۲).

سه‌عید وتویه‌تی: (بۆ میوان و هامنشینه‌کانم سی‌شت ده‌که‌وێته سه‌رم، هه‌رکه‌نزیك بوویه‌وه ده‌گه‌شیمه‌ بۆی نه‌گهر دانیش‌ت درنی بۆ ده‌ده‌م، نه‌گهر قسه‌ی کرد پرووی تی ده‌که‌م)، وتویه‌تی به‌که‌وپه‌که‌ی خوا پاداشت ده‌داته‌وه نه‌گهر دوو شه‌رخواز هاته‌نه لات و یه‌کیان ده‌م و چاوی خوینی پیدا نه‌چۆپیا یه‌که‌سه‌ر پشتیوانیت کردو حه‌قت پیدا سویند به‌خۆدا هه‌ر هه‌موو ماله‌که‌ت بده‌ی به‌وی تریان هه‌ر قه‌رزاری ده‌بی‌ت، (ئه‌ی کو‌ری خۆم سو‌عه‌به‌ت له‌گه‌ل که‌سی به‌ریژدا مه‌که، چونکه‌ رقت لی هه‌لده‌گریت، له‌گه‌ل خو‌پیشدا سو‌عه‌به‌ت مه‌که له‌لای سو‌وک ده‌بی‌ت) رۆژیک ئافره‌تیکی خوداناس چوو بۆ لای سه‌عید، که‌ نه‌میری کوفه‌ بوون نه‌ویش ریژی لینگرت و چاکه‌ی کرد به‌رامبه‌ری، ژنه‌که‌ وتی: خودای گه‌وره‌ وای له‌ تۆ کردووه ئاتاجت به‌ له‌ ئیم نه‌بی‌ به‌ هه‌میشه‌یی منه‌ت و له‌ نه‌ستۆی که‌ره‌مه‌کاندا نه‌گهر نی‌عه‌مه‌تی به‌خشنده‌یه‌ک لابه‌جی‌ت تۆ سه‌به‌بی بۆ گه‌راننده‌وه‌ی، کاتێ سه‌عید سه‌ره‌مه‌رگی هات مندا‌له‌کانی کۆکرده‌وه‌و پیی وتن (هاو‌پیکانم ته‌نها ده‌مو‌چاوی منیان لی ون ده‌بی‌ت، نه‌وه‌ی من پیم ده‌گه‌یاندن پێیان بگه‌یه‌نه‌وه نه‌وه‌نده‌ شتیان بده‌نی که‌ داوای شت نه‌که‌ن له‌ که‌سی تر، چونکه‌ پیاو نه‌گهر داوای پیداو‌یستییه‌کانی کرد بنه‌ما‌کانی به‌ دامه‌زراوی نامینی و له‌سالی (۵۸) کۆچی وه‌فاتیه‌کردووه‌ ده‌لێن له‌سالی (۵۷) و نه‌شلین له‌ (۵۹) کۆچی وایی کردووه^(۳).

پینجه‌م: عه‌بدوللای کو‌ری سه‌عدی کو‌ری ئه‌بی سه‌رح

به‌ زۆری می‌ژوو‌ن‌و‌سه‌کان نه‌مه‌یان هاو‌پینچ کردووه‌ کاتێ باسی عه‌بدوللای ئه‌بی سه‌رح و به‌ نه‌میرکردنه‌که‌ی ده‌که‌ن له‌ لایه‌ن عوسمانه‌وه‌ بۆ ویلایه‌تی میسر ده‌لێن: (عوسمان عه‌بدوللای ئه‌بی سه‌رحی کرده‌ والی میسرو برای شیرى خوى بوو)^(۴)، نه‌م

^۱ تحقیق موافق الصحابة في الفتنة (۱/۴۲۳).

^۲ المنهاج لابن تیمیة (۳/۱۸۸).

^۳ البداية والنهاية (۸/۹۰).

^۴ انظر: الكامل، لابن الاثير (۳/۸۸).

دهسته واژهیه (برای شیرى خۆى بوو) له باسکردنى والیه تیكهیدا كه هاویتیچ كراوه تیل نیشانیكهو گوزارشت له تۆمه تباردنى ئیمامى عوسمان دهكات له لایه ن میژووناسه كانهوه، گوايه له بهر برای شیریه تی کردویه تی به والى میسر، نهو بۆچونه ی میژوونووسه كان ده ریانپریوه راست نییه، بۆ نهو ی به ریه رچی نهوانه بدهینه وه، كه تانهو ته شهر ده ده ن له نه میری ئیمانداران عوسمانی كور ی عه ففان، كۆششی ئه م سوارچاكه ی تیره ی به نی عامری كور ی لونه یه ده خهینه روو^(۱) واته: (عه بدوللای نه بی سه رح) عه بدوللای خیره و زانیاریه كی ته وای هه بوو له باره ی میسر و ناحیه كانیه وه له نه نجامی به شداریكردنی له گه ل سوپای عه مر دا كه رزگاریان كرد، ههروه ها له نه نجامی والیه تی كردنی له هه ندی له ناحیه كانی میسر دا، وه له كاتی خه لافه تی ئیمامی عومه ردا، سه عید كاریه ده سته میسر بوو^(۲)، ههروه ها له سه ره تای خه لافه تی عوسمانیشدا، نهو شته ی عه بدوللای شایسته ی نه میری كرد سالتك والی میسر بووه، به هیزترین پالتیوراو بوو بۆ نه م ویلایه ته دوا ی عه مر ی كور ی عاص له نه نجامی پسپۆریه كانی، ده ركه وتوو ه عه بدوللای نه بی سه رح توانیویه تی داهاتی میسر ریکوپیتك بکات و زیاتری کات له و داهاته ی که عه مر ی كور ی عاص کۆی ده کرده وه جاران، له وانه یه هۆکاری نه مه ش نه وه بیته عه بدوللای كور ی سه عد هه نگاوی بۆ سیاسه تی دارایی گۆزی بیته، به م چه شنه كه ره سه كانی داهات كه له كه بوو له میسر دا^(۳)، عه بدوللای كور ی سه عد له كاتی والیه تیدا هه ستاو به جیهاد كردن له كۆمه لێ شوتیندا، فتوحاتی هه مه چه شنه ی هه بووه و قوریکی زۆری هه بووه، یه كی له غه زاكانی غه زای نه فریقابوو سالی (۲۷) ی كۆچی و فه تحیشی كردو پادشای نه فریقاش كه ناوی جهرجیره كوژراو له م غه زایه دا كۆمه لێ هاوه ل هاوړتی بوون، وه كو عه بدوللای كور ی زوبیرو عه بدوللای كور ی عومه رو عه بدوللای كور ی عه مرو غه یری نه مانه ش، نه م غه زایه به سولج كردن له گه ل به تریقی نه فریقادا له سه ر پیدانی سه رانه به موسلمانان^(۴)،

^۱ فصل الخطاب في موافق الأصحاب، ص (۷۷).

^۲ تحقیق موافق الصحابة في الفتنة، ص (۴۱۸).

^۳ الولاية على البلدان (۱/۱۸۰).

^۴ فتوح مصر وأخبارها، ص (۱۸۳)، والولاية على البلدان (۱/۱۸۰).

کۆتایی هات عەبدوللای ئەبی سەرح گەڕایەووە بۆ ئەفریقا جاریکی تر لەویدا ئیسلامی چەسپاند لە سالی (٣٣)ی کۆچی^(١)، هەروەها گەڕنگترین کارەکانی ئەبی سەرح غەزای ولاتی نەوبەییە کە پێی دەوتری غەزای ئەسەویدە یان غەزای حەبەشە لای هەندی لە میژووناسان ئەم غەزایە سالی (٣١) کۆچی رویدا، شەڕیکی خویناوی لە نیوان سەربازی موسلمانان و سەربازەکانی نەوبەدا رویدا، کۆمەڵی لە موسلمانان پێکران لەبەر ئەوەی ئەهلی نەوبە پەوێکی بوون لە تیرهاوێشتندا، ئەم غەزایە بە سولح کۆتایی هات کە لە نیوان عەبدوللای ئەبی سەرح و خەلکی نەوبەدا بەستراو سەرانیەکی دیاریکراو دیاری کرا^(٢)، عەبدوللای سەعد بە یەكەم فەرماندەیی موسلمان دەژمیاردی کە توانیویەتی نەوبە تێک بشکێنێ، سەربازەکانی بکوژی و سەرانی بەسەپینی بەسەریاندا، بارودۆخە کە سەقامگیربوو لە رۆژگاری ئەودا ناشتی هەبوو لە نیوان موسلمانان و نەوبەدا، هەروەها گەڕنگترین کارەکانی عەبدوللای کۆری سەعد غەزای (ذات الصواری) بوو موسلمانانەکان بەسەر رۆمدا سەركەوتن، والیەتی عەبدوللای لەسەر میسر بە گشتیی پەسەند بوو لە لای میسرییەکان و شتی خراپیان لێ نەدیووە^(٣)، ئیمامی زەهەبی لە بارەییەو دەلی: (دەستدریژی نەکردوو و کاریکی نەکردوو رەخنە لێ بگرن و یەکیکە لە پیاو ئەقلەکان و بەخشندەترینیان بوو)^(٤)، سەرەتای ویلایەتی میسر لە ئەوێ دەسەڵاتدا هێوو سەقامگیر بوو هەتا ئەو کاتەی نازاوەچی گومانیان وروژاند وەکو عەبدوللای کۆری سەبە، عەبدوللای سەبە کاتی گەشتە میسر خەلکی شەلقاند، هەر ئەمانەو ئەلقە لە گوێکانیان رۆژێکی گەوهریان هەبوو لە کوشتنی ئیمامی عوسماندا هەروە کە چون بارودۆخی میسریان هەلەق و بەلەق کرد لە ئەنجامی دەکردنی والی شەری خۆیان گروییەکی تر بە رینگەییەکی ناشەری دەستیان کێشا بەسەر رەوشی ولاتی میسردا، ئەم نازاوەچیانە بۆیان رێککەوت ئەو ماوەیە ناپەهەتی و ناپەزاییان لە دلی

^١ النجوم الزهراء (٨٠/١).

^٢ الولاية على البلدان (١٨١/١)، وفتح مصر وأخبارها، ص ١٨٨.

^٣ الخطط (٢٩٩/١).

^٤ سير أعلام النبلاء (٣٤/٣).

خەڵکدا بلاوکردەوه لە دژی عوسمانی خەلیفە، فیل و فرایان نایەوهو درۆو دەلهسەیان
هەڵخست و بلاویانکردەوه^(١)، لەمەولا باسی دەکەین (ان شاء الله).

کاتی ناژاوهی کوشتنی عوسمان بەرپا بوو عەبدوللای ئەبی سەرح دووری گرت و لە
عەسقلان نیشتهجێ بوو یان لە ڕەملەلی فەلەستین بە غەوی بە سەنەدی صەحیح
ریوایەتی کردووه لە یەزیدی ئەبی حەبیبەوه دەڵێ: (ئەبی سەرح رۆشت بۆ ڕەملەلی
فەلەستین کاتی نوێژی بەیانی دەکرد، وتی: ئەی خودایە دواھەمین کارم بکە بە نوێژی
بەیانی، دەستنوێژی گرت و پاشان نوێژی کردو سەلامی لای راستی دایەوه، ویستی
سەلامی لای چەپ بداتەوه خەدی گەورە گیانی کیشار کۆچی داویی کرد)^(٢).

شەشەم: مەروانی کۆری حەکەم و باوکی

مەروانی کۆری حەکەم یەکیک بوو لە خەزەمە تاییبەت و هەرەزیکەکانی عوسمانە لە
هەموویان زیاتر شیرازی قایمی هەبوو لە گەڵ سەنتەری خەلافەت و پەیوەندیدارترین
کەسبوو بەو روداوانەیی کە بوبووه ڕەشەبای یەکییتی ئیسلامیی، لە سەر دەمی عوسماندا
نەین پۆش و باوەڕپێکراوی دەوڵەت بوو، یاخود مۆرەلگری پادشا بوو^(٣)، بەدلتیاییەوه
مەروان راویژکاری تاییبەتی نەبوو، بۆ ئەو خەلیفەییە کە راویژی بە هاوڵە گەورەکان و
گچکەکان دەکردو هەرگیز لە پیاوانی راوێژچوون دورەپەرێژ نەبوو، هەرۆهە مەروان ئەو
وەزیرە نەبوو کە هەموو دەسەڵاتی دەوڵەتی لە ژێر رێکێفدا بیت و هەموو شتی لە ژێر
دەستدا بیت، تەنیا ئەوەندە هەبوو نووسەرێکی خەلیفە بوو، ئەمەش وەزیرە فەیک بوو
بایەخی ئەم وەزیرەییە لە ژێر دەستی خەلیفەدا بوو بەمۆڵەتی خەلیفە نووسراوەکان
مۆر دەکران، بەلام ئەو پڕوپاگەندەیی کە عوسمانی تێوەگلاوه و خەڵکی لێ وروژاندووه
گوایە ئیمامی عوسمان ویستویەتی دواي خۆی خەلافەت بگوازییەوه بۆ بنەمालە بەنی
ئومەیه، گریمانەیکەو هیچ راستییەکی تیا نییەو لە واقعیەشدا دەرکەوت دواي
قوناغێکی دژوارو خەلافەتی کەوتە دەستی بەنی ئومەیه مەروان هیچ دەوریکی
ناشیرینی لە مەدا نەبوو، پاشان عوسمان ئەوەندە کەسایەتی لاواز نەبوو هەتا بوار بڵۆی

^١ الولاية على البلدان (١/١٨٦).

^٢ الاصابة ترجمة ٤٧١١، وسیر أعلام النبلاء (٣/٣٥).

^٣ عثمان بن عفان، لصاقد عرجون، ص (١١٧).

بۆ نووسەرە کەمی ئەو ئەندازەییەکی که راویبەکان دەماندویانە^(۱)، مەروانی کۆری حەکەم هیچ تاوانیکەیی نییە ئەگەر لە ژیاانی پێغەمبەردا ﷺ بالغ نەبوونی بە ئیتیفاقی ئەهلی زانست، بەلکو تەمەنی دە سالان بوو یان لەو دەورەدا، مەروان موسلمان بوو قورئانخوین و شەرەزان بوو لە دین تێگەشتبوو لە پێش ئەوێ ئازاوه روودات بە هیچ شتیکە خراپ تۆمەتبارنە کرابوو، تارەخەیی لێ بگیرین ئیمامی عوسمان تاوانی نییە لە هەلسەنگاندنیدا کردووەتی بە نووسەری خۆی، سەیرە که فیتنە تووشی کەسی هات لە مەروان ئەفەزەتەر بوو^(۲)، ئەویش بوو گوايه پێغەمبەر ﷺ باوکی مەروانی راواناوه (دەرکردووه) سەندو مەتنی ئەم قەسەیه لاوازه، شیخولیسلام ئینو تەیمییه سەرئەجی ئەمەیی داوه لاوازی و پوچەلی ئەم هەوالەیی روونکردووه تەوه^(۳)، که مەروان بە زانست و شەرەزان و دادگەر پێناس دەکری و پیاوماقوڵیکە لە ساداتی گەنجانی قورەیش بە تاییبەتی کاتی ئەستێری بەختی بلندبووه وه لە سەر دەمی عوسماندا، ئیمامی مالیک شاهییدی فیهقی بۆ داوه لە کیتابی (موطأ) دا قەزاوت و فتواکانی کردووه بە بەلگەو لە کۆمەلەی شویندا، هەر وه ها لە شەش کیتابه سوننەکاندا که لەبەر دەستی ئیمامەکانی ئەهلی سوننەتدا فتواکانی مەروان هاتووه کاری پێ دەکەن^(۴)، ئیمامی ئەحمەد لە بارەیهوه دەلێ: (لای مەروان قەزاوت هەبووه و شوین قەزاکانی عومەری کۆری خەتتاب کەوتووه^(۵)، مەروان خۆینەر و ارترین کەسبووه بۆ قورئان و هەر وه ها فەرمودەیی شەریفی ریوایەتی کردووه و لە هەندێ لە هاوێ مەشهورەکان وه هەندیکیشیان لە ئەو ریوایەتیان کردووه^(۶)، هەر وه ها هەندێ لە تابعین فەرمودەیان لێ ریوایەت کردووه زۆر پەرۆشبووه بۆ دۆزینەوهی سوننەت و کاری پێکردنی، لەیسی کۆری سەعد فەقیهیی میسرە بە سەندەیی خۆی ریوایەتی کردووه، که، مەروان لە ناشتنی جەنازیه کدا

^۱ لقدولة الامرية المفتی علیها، لعمدی شاهین، ص ۱۶۰.

^۲ منهاج السنة (۱۹۷/۳).

^۳ المصدر نفسه (۱۹۵/۳ - ۱۹۶).

^۴ الدولة الامرية المفتی علیها، ص ۱۶۹.

^۵ البداية والنهاية (۲۶۰/۸).

^۶ البداية والنهاية (۲۶۰/۸).

ئاماده‌بوو کاتیک نوژیی له‌سەر کرا، مەروان هەستاو روژبشت، ئەبی هورەیره وتی: قیراتیکی خیری دەست کەوت و قیراتیکی خیری لەکیس چوو^(١)، مەروان گەراپەوهو لەسەر هەردوو ئەژنۆی دانیشت، ئەوەندە دانیشت هەتا خۆی مۆلەتی دا^(٢)، لە پێشەکی فەخولباریدا هاتوو، دەلێن مەروانی کۆپی حەکەمی کۆپی ئەبی عاصی کۆپی نۆمەییە کۆپە مامی عوسمان پێغەمبەری ﷺ دیوێ ئەگەر ئەمە سابت بێت نێتر کەلێنیک نامینێتەوه بۆ دەمدروژی کردن^(٣)، نێبن و کەسیر دەلێت: لای خەلکانیکی زۆر مەروان هاوێڵە لەبەر ئەوەی لە ژبانی پێغەمبەردا ﷺ لە دایکبوو^(٤)، مەروان بوو ئەتە والی مەدینە لە لایەن مەعاویەیی ئەبوسوفیانەوه، توندوتیژیوو بەرامبەر فاسقەکان و دژی دیاردەیی رابواردن و گالته‌وگەپ^(٥) بوون لەگەڵ گەلەکیدە دادگەر بوو سلی دەکرد لە موحامەدە کردن بۆ خزمەکانی، یاخود یەکی لە خزمەکانی ئومو شکوکی خراپ بەکار بهێنن، عەبدوڕەحمانی کۆپی حەکەمی برای مەروان زللەییەکی کێشا بە خزمەتکاریکی ئەهلی مەدینەدا، کە کاری حناکی دەکرد لەو ماوەییە کە مەروان والی مەدینە بوو، (حناکە) کە سکالای کرد لای مەروان ئەویش عەبدوڕەحمانی برای هێناو لە بەرامبەری (حەناگە) دا دایناو پیتی و زللەکی پیا کێشەرەوه (حەناگە) کە وتی: وەللاهی من بۆ ئەمە شکاتم نەکردوو ئەنیا ویستوو مە تێی بگەیه‌نم کە لەسەروی ئەمەوه سولتان هەیهو سەرم دەخات بەسەریدا، من دەیبەخشم بەتۆ، مەروان وتی: قبوڵی ناکەم حەقی خۆت وەگرە، وتی: وەللاهی زللەیی لی نادەم، بەلام دەیبەخشم بەتۆ بەخودا دەیناکەم، مەروان وتی: وەللاهی من نامەوی و پێزانی نیم ئەگەر حەقی خۆت دەبەخشی بێبەخشە بەو کەسە لێیداوی یان بێبەخشە بە خودای گەورە، وتی: باشە دەیبەخشم بە خودای گەورە، عەبدوڕەحمانی شیعیریکی جینیوباری و ت بە مەروانی برابردا لەسەر ئەم حالەتە^٥، ئەم وینە جوانە نمونەییە لە زانست و داد و فێقه و دینداری مەروان زۆر جیاوازی هەیه لەگەڵ ئەو

^١ المصدر نفسه (٢٦٠/٨)، والمصدر رقم (٤٤٥٣)، (٤٦٥٠).

^٢ الدولة الاموية المقتري عليها، ص (٣٠٠). البدايه والنهائيه (٢٦٠/٨).

^٣ فتح الباري (١٦٤/٣)، وأباطيل يجب أن تحمي من التاريخ، ص (٣٥٤).

^٤ البدايه والنهائيه (٢٥٩/٨).

^٥ الدولة الاموية المقتري عليها، ص (٣٠٠).

وینە ناشیر^۱ ینەى که هەندى میژوونوس و راوى بۆ دەنەخشین، ئەوانە کۆشش دەکەن بۆ شیانندنى ژيانى ئەم پیاوێ تەنانت کاتى مردنە کەشیان شیانندوو، هەولیانداوێ ئەوێش لەکەدار بکەن، گوايە خێزانەکەى، کە ناوی ئومو خالیدی کورپی یەزیدی کورپی مەعایوێ - بە بەرمال خنکاندوویەتى یاخود ژەهرخواردی کردوو، گوايە مەروان لە ناو کۆمەلێ خەلکدا جێئوى بە کورپی ئەو ژنە داو، ئەم چیرۆکەو پەهەندەکانى لە پەگەزى دژبە ک دروست کراو، هەر لەسەرەتای گێرپانەوێ کەدا ئەلێتى ئەفسانەییەکەو ئەندیشەى پیرەژنەکان هەلێ بەستوو و پاشان دەماو دەم هاتوو، ئەم قسەلۆکانە بۆ چەندەبازى و لەکەدارکردنى سومەعەى ئەم بنەمالە پلەوپایەدارە، هەر وەها حەسودى بردنە بەو سەرورەییەى کە مەروان دەستى کەوتوو^(۲)، نایا مەروان بەشیوێەکی ئاسایى مردووێ یان بە توشهاتنى تاعون، یان بە خنکانى خێزانەکەى، هەلەق و پەلەقێ رىوایەتەکان بەلگەییە لەسەر ئەوێ کە راستییەکەى نەزانراو، ئەو رىوایەتەنەى کە پێیان وایە خێزانەکەى خنکاندوویەتى بە دەستى خۆى یان بەواسیتەى کە نێزەکەکانییەو ئەمە باوەرپێنکراو نییە، چونکە ئەم ژنە خانگیکی شەریف بوو لە خانەوادەى عەبدى شەمس بوو و مێردەکەشى خەمى نزیکی بوو ئەمە لە ژنە شەریفەکان ناوێشیتەو پاشان ئێمە هیچ ئەسەرێکمان نەدی باسى ئەم تیرۆرە بکات، وە لەم خانەوادەیدا هیچ ناکۆکییەک نەبوو، هەتا پێئوێست بە تۆلەسەندنەو بکات، خالیدی کورپی مەروان بوو بە خاوەن مەکانەت لای عەبدولەلێک، هیچ پالەنەرى نییە بۆ ئەم حالەتە هەتا ئەم ژنە پەنا بۆ قەتل ببات^(۳)، لای هەندى لە ئەهلى عیلم باسکراو کە مەروان دواوەمین قسەییەک کە کردوویەتى وتوێەتى: (بەهەشت دەدری بەوکەسەى کە دەترسێ لە ئاگرى دۆزەخ)، نەقشی مستیلەکەى ئەمەبوو (العزە لله)، دەلێن (أمنت بالعزیز الرحیم)^(۴)، ئێبنو قەیم دەلێ: (قسەو باسى زەمى وەلیدو زەمى مەروانى کورپی حەکەم هەموو درۆیە)^(۵).

^۱ الدولة الأموية المقتدى عليها، ص (۳۰۰).

^۲ البداية والنهاية (۲۵۹/۸).

^۳ الدولة الأموية المقتدى عليها، ص (۲۰۱).

^۴ البداية والنهاية (۲۶۲/۸).

^۵ المنار المنيف، ص ۱۱۷، وفصل الخطاب في مواقف الأصحاب، ص (۷۷).

هه وتهه: ئایا عوسمان موحامه لهی هیچ خزمیکی خۆی کردووه له سه ره حسابی
موسلمانان؟ *هه وه وه رازی کردی که سیک*

ئه گهر عوسمان موحامه لهی هیچ خزمیکی نزیکي خۆی بکردایه له سه ره حسابی
موسلمانان نه وا موحه مه دهی کورپی حوزیفه ی رهیبی خۆی (واته داردهسته که ی)
ئه به رترین که سه بو بۆ موحامه له کردن، به پێچه وانه وه خه لیفه قه ت رینگه ی نه داوه
شتی بسپێردری به که سی که شایسته ی نه بیته، وه کو وتویه تی: (ئه ی کورپی خۆم نه گهر
لیته رازی یم، پاشان داوای کاره مه ندیم لی بکه یت ده تخمه سه ره کار، به لام تۆ له و
ناسته دا نیت ئیسته)^(١)، بۆ ئه وه وای نه وتوه، که رقی له کوره که ی بیته یان بیزار بیته
له ده ستی خۆ کاتئ سازیداو په روه رده ی کردو پیتی گه یاند، کاری پێداو وه زیفه ی
به خشی، کاتئ مۆله تی دا ده ریچی بۆ میسر^(٢)، به رنامه ی به کاره یتنانی پیاوه
لیته اتوه کان بۆ رووداوه کان له لایه ن عوسمانه وه هه مان ره کو به رنامه یه بوو، که له
پێغه مبه ره وه ﷺ وه ریگرتبوو، پێغه مبه ره ﷺ له دواسته کانی ژیا نیدا. سوپایه کی بۆ
غه زای رۆمه کان سازدا بوو، ئوسامه ی کردبوو به به رپرسی سوپا^(٣)، پێغه مبه ره ﷺ
وه فاتی کردو ئه بویه کر سوپاکه ی نه شیواندو ره وانه ی کردن، به لام هه ندی له هاوه لان
حه زیان ده کرد ئوسامه بگۆرپی وه فرمانده یه کی لیته اتووتر بخته جینگه ی، ئیمامی
عومه ره له مباره یه وه قسه ی کرد تا بزانی ئه بویه کر رای چۆنه؟ کاتئ ئه بویه کر ئه م
قسه یه ی بیست تو په بوو وتی به ئیمامی عومه ره، ئه ی عومه ره پێغه مبه ره ﷺ کردویه تی
به سوپادارو تۆ به من ده لینی لایبه^(٤)، ئیمامی عوسمان خودی خۆی وه لامی ئه م
دیاری کردنه ی دایه وه له به رده م کۆمه لئ له زانای سه حا بییدا وتی: (که سی کم نه کردووه به
سوپادار هه تا ته قل و هۆشی کۆ نه بوه ته وه و باش پێنه گه یوه و لیته رازی نه بووم، ئه مانه
هاو پێشه ی نه وانن په رسیاریان لی بکه ن، ئه وانه ش هاو نشینیانن په رسیاریان لی بکه ن، له
پیش منیشه وه رووداوی وا ها تبوه کایه وه، ئه وه ی به من ده لینی به پێغه مبه ره ﷺ

^١ تحقیق موافق الصحابة في الفتنة (٢٤٧/١).

^٢ المصدر نفسه (٢٤٧/١) وتاریخ الطبري (٤١٦/٥).

^٣ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (٢٤٧/١)، تاریخ الطبري (٤١٦/٥).

^٤ تاریخ الطبري (٤٦/٥).

وتراوه لهو ده‌مه‌ی ئوسامه‌ی کرده سوپادار ئایا وانه‌بوو؟!، وتیان به‌ئێ، ئه‌مانه‌ خه‌لك عه‌بیدار نه‌كه‌ن به‌بێ ئه‌وه‌ی شروقه‌ی بكه‌ن^(١)، پێم ده‌ئێن هه‌یج كه‌سێ نه‌كه‌ی به‌كاربه‌ده‌ست ئیلا پیاویکی گه‌وره‌و به‌ته‌مه‌ن نه‌بیته‌، كه‌چی پێغه‌مبه‌ر ﷺ عه‌یتابی كۆری ئوسه‌یدی كرده‌ والی مه‌كه‌كه‌ ته‌مه‌نی (٢٠) سالان بوو^(٢)، والی شاره‌كان له‌ سه‌رده‌می عوسماندا جاهیل نه‌بوون به‌ كاروباری شه‌رع كه‌مه‌ترخه‌میان نه‌كردوه‌و له‌ دیندا نه‌گه‌ر گوناهه‌یكیان هه‌بووبی چه‌ندقات چاكه‌یان هه‌بووه‌، وێرای ئه‌وه‌ی كه‌ خراپه‌و تاوانی ئه‌مانه‌ ده‌شگه‌رێته‌وه‌ بۆ سه‌ر خۆیان، هه‌یج كاریگه‌رییه‌کی نییه‌ له‌ سه‌ر كۆمه‌لگای ئیسلامیدا، ئێمه‌ سۆراغی شوینه‌واری والیه‌كانی رۆژگاری ئیمامی عوسمانان كرد له‌ ویلایه‌ته‌كاندا، بیه‌نیمان سودی زۆر گه‌وره‌یان هه‌بووه‌ بۆ ئیسلام و موسته‌لمانان و سه‌دان هه‌زار كه‌س له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌م والیانه‌ هه‌یدایه‌تی پێ به‌خه‌شراوه‌ بۆ ئیسلام و به‌ هۆی فتوحاتیانه‌وه‌ چه‌ندین هه‌ریمی فراوان خراوته‌ پال خه‌لافه‌تی ئیسلام، ته‌گه‌ر ئه‌مانه‌ ئازاو دینه‌دار نه‌بونا به‌ نه‌ جیهادیان ده‌كردو نه‌ رابه‌رایه‌تی سوپای جیهادیان ده‌كرد، كه‌ له‌ سه‌نگه‌ری مان و نه‌مان و ده‌سته‌لگرتن ئیسراحت و له‌زه‌تی دونیادا كرده‌و ئێمه‌ شوین دۆزی سیره‌ی ئه‌م والیانه‌مان كرد هه‌ریه‌كه‌یان فه‌تیه‌ك یان چه‌ند فه‌تیه‌کی هه‌یه‌، له‌و روه‌وه‌ی كه‌ دراوسێی ویلایه‌ته‌كه‌ی بووه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا مه‌ناقیب و سیفاتێ چاکی وایان هه‌بووه‌ شایسته‌ی فەرمانده‌یی بوون^(٣)، ئه‌وی بگه‌رێته‌وه‌ بۆ راستی رۆن له‌ رووداوه‌ میژویه‌كاندا و سۆراغی سیره‌ی ئه‌و پیاوانه‌ بكات، كه‌ ئیمامی عوسمانی خه‌لیفه‌ی ئیمانداران (ذی النورین) پشتی پێده‌به‌ستن ر‌ه‌زای خودایان لێبیته‌، جیهاده‌كانیان شوینه‌واری جوانی به‌جێ هه‌شته‌وه‌ له‌ میژووی بانگه‌وازی ئیسلامیدا، ئه‌مانه‌ش به‌ ئیداره‌ی چاك و رێكپه‌یك به‌ده‌ست هاته‌وه‌، به‌ هۆی ئه‌و ده‌رئه‌نجامه‌ بووه‌، كه‌ به‌ هه‌نای ئوممه‌ت و سه‌رفرازییه‌كانیه‌وه‌ بوون، هه‌ركه‌سێ میژوویان به‌ باشی

^١ المصدر نفسه (٣٥٥/٥).

^٢ البداية والنهاية (١٨٧/٧).

^٣ المدينة المنورة فجر الإسلام (٢١١/٣).

بخوینیتته و ناتوانی خۆی بگری و سهرسامی و شانازی دهرنه بری، (نه گهر بهوردی سهیری نه و سهرده مهی میژووی ئیسلام بکات)^(۱).

عوسمان و والیه کانی سهرقالتی بهرپهرژدانه وهی دوزمن و تارنانیان بوون، نه مه ریگهی لی نه گرتوون که نه توانن قه له مپهروی ولاتی ئیسلامیی فراوانکه و له ناوچه تازه کاندای جه ماوه ری زۆرکه ن، والیه کان کاریگه ریه کی راسته وخۆیان هه بوو له رووداوه کانی ناژاوه داو تۆمهت ئاراسته ی نه وان کراوه ده ستریزی کراوه ته سهریان له لایه ن خه لکه وه، به لام ئیمه رووداوتیکی دیاریکراو به سهر هاتیکمان نه دی و ده ست نه کهوت که نه م والیانه سته میان له یه کی کردییت، که زۆر که س وا گومان ده به ن و پرپاگهنده ی بۆ ده که ن ههروه ک عوسمان تۆمهتبار ده که ن به کاربه ده سترکردنی خزمه کانی خۆی نه م پرپاگهنده یه مان پوچه ل کرده وه، به هه مان شیوه ده بینن عوسمان ته مه لئی نه کردوه له نامۆزگاریی ئوممهت له کاربه ده سترکردنی نه و که سانه ی که شایسته ی والیه تین سهره رای نه وه ش عوسمان والیه کانی بیوه ی نه بوون له و تۆمه تانه ی که ئاراسته یان کرا له لایه ن ناژاوه چییه کانه وه له کاتی خۆیدا.

ههروه ها عوسمان سه لامهت نه بوو له و توێژه ره وانه ی که له کیتابه ناراست و بیوێژدانه کانیاندا نویسیانه له سهرده مه ی عوسماندا به تایبهت توێژه ره وه بیده چییه کان که له خۆیانه وه حوکمیان ده کردوه و گوێیان به لیکۆلینه وه نه داوه، یان له رووداوو دیارده کاندای گوێیان نه داوه به سهرچاوه متمانه داره کان زۆربه ی زۆریان که وتونه ته نیو ریوایه ته لاوازو رافزییه کانه وه، حوکمی پوچه ل و زولمیان له حقه ی خه لیفه راشیددا عوسمانی کوپی عه فان هه لچنیوه، بۆ نمونه ته ها حسین له کتیبه کهیدا به ناوی (فیتنه ی کوبرا).

رهزا عه بدورپه همان له کتیبی (الاداره والحرب)، سوچی صالح له کتیبی (النظم للاسلامی) مه ولهوی حسین له کتیبی (تراث الخلفاء الراشدين في الفقه والقضاء)، توفیق الیوزکی له کتیبی (دراسات في النظم العربي والاسلامی)، موحه مه د نه له لمه م له کتیبی (تاریخ البحرين في القرن الاول الهجري)، بدوی اللطیف له کتیبی (النظم

^۱ حاشیه المنتقی من منهاج الامتدال، ص (۳۹۰).

الاسلامية)، وه محمد الرئيس له كيتبى (النضريات السياسية) على حسن الخريوطلى له كيتبى (الاسلام والخلافة) نه بوئه على مهودودى له كيتبى (الملك والخلافة)، سهيد قوتب له كيتبى (العدالة الاجتماعية) ، غه يرى نه مانهش به راستى عوسمان نهو خهليفه مهزلومهيه كه به بيانوى خزمه كانى، پيشووه كان درويان بو داتاشيوه پاشينانيش بيويژدانبيان به رامبه نواندوه^(١).

^١ الولاية على البلدان (١/٣٢٢ - ٣٣٢).

باسی چوارەم: حەقیقەتی پەیوەندی نیوان ئەبو زەهڕی غیفاری و عوسمان

پەكەم: تێئێكراي چێرۆكهكه

داخەدڵەکانی عوسمان دەستیان کرد بە پروگاگەندەکردن، کە ئیمامی عوسمان ئەبوزەهڕی نەفی کردوو بە زەهزە، هەندێ لە مێژوونووسان و گومان دەبن کە ئێبنو سەودا، واتە عەبدوللای کۆری سەبەء گەشتوو بە ئەبوزەهڕ لە شام و ئەبو زەهڕ پێبازی قەناعەت و زوهدی بۆشی کردوو تەووەو باسی هاوخمی هەزاران و واجبیتی سەرفکردنی دارایی زیادهی کردوو، بە تاییەت ئەو داراییە کە لە پێویستی زیاده هەروەها پەخنی لە مەعایە گرتوو، عوبادە کۆری صامت گرتوویەتی هیناویەتی بۆ لای مەعایە پێی وتوو وەلامی ئەم کابرایە ئەبازەر ناردوویەتی بۆ لات، مەعایە ئەبوزەهڕی لە شام دەرکرد^(١)، ئەحمەد ئەمین هەولێ داوێ کە رووی لەیە کچوونی بۆچوونی ئەبوزەهڕ بۆچوونی مەزەکی فارسی بدۆزێتەو، دڵێ رووی لەیە کچوونی هەیه و دیارە ئێبنو سەبەء لە یەمەن بوو سەردانی عێراقی کردوو فارشەکانیش لە یەمەن و عێراقدا هەبوون، پێش ئیسلام لەوانە ئەبوزەهڕ لە پێگەی ئێبنو سەودا^س ئەم هەزەری مەزەکی پێگەشتیەت لە مەزەکیەکانی عێراق و هەری گرتبێ پەپەوی کردی بە نیازێکی باشەووە بە بیروباوەڕێکی پتەووە^(٢)، هەرچی دەوترێ لە چێرۆکی ئەبی زەهڕ دڵنیابە پرۆبالانتەیهی دەپێسن لەسەر ئیمامی عوسمان، چونکە پوچەلەو بووەلەو لەسەر رێبایەتی دروست هەلنەچنراوە، هەرچی دەوترێ دەربارە پەیوەندی ئەبوزەهڕ بە ئێبنو سەوداوە پوچەلەو رێی تێناچی^(٣)، راستییەکی ئەوێه کە ئەبوزەهڕ بە ئارەزووی خۆی هەواری بەست لە زەهزە، ئەمەش بە هۆی ئەو ئیجتیهادەو بوو لە چەمکی ئایەتێک کە هاوێلان پێچەوانە ئەم شەرئەیان دەکرد، ئەبوزەهڕ زۆر جەسوربوو لەسەر رای خۆی کەس هاوێنگی نەبوو لەسەر رایەکی داوای کرد، بچێت بۆ زەهزە^(٤)، زەهزە شوێنێکە لە

^١ المدينة المنورة فجر الإسلام (٢/٢١٦، ٢١٧).

^٢ فجر الإسلام، ص (١١٠).

^٣ المدينة المنورة فجر الإسلام (٢/٢١٦، ٢١٧).

^٤ فجر الإسلام، ص (١١٠).

ریځگای نیوان عیراق و مه ککه دایه، که نارگرتنه کهی له په بزه نه فی کردن و دوروخستنه وه و تۆران نه بوو، یان مانه وهی ده سته سهری نه بوو، خلیفه فرمانی به سهردا نه کرد له رایه کهی خۆی ده ست هه لېگری، چونکه به دیوێکدا مه قبول بوو، ههروه ها موسلمانانیشی ناچار نه کرد دهستی پیوه بگرن^(۱)، راستترین ریوایه تی نه م چیرۆکه ی نه بوزه پ نه وهیه که نیمامی بوخاری له صه حیه کهیدا هیناویه تی له زهیدی کروی وه هه به وه ده لێ به په بزه دا گوزهرم کرد گه شتم به نه بی زهرو وتم پیتی چی تۆی هیناوه بۆ نه م شوینه؟ وتی: من له شام بووم له گه ل مه عایه ناریک بوین بووین له نایه تی (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَخْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَاْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ) (التوبة: ۳۴).

مه عایه ده بیوت نه م نایه ته مه به ستهی نه هلی کیتابه و باسی نه وان ده کات، منیش ده لیم باسی ئیمه و نه وانیش ده کات مه به ستهی هه ردوولا مانه، جیاوازی نیوان من و نه و له سهر نه مه بوو نوسراویکی نووسی بۆ نیمامی عوسمان و شکاتی لیکردم، نیمامی عوسمانیش بۆی نوسیم بچم بۆ مه دینه، منیش چووم بۆ لای و خه لکی زۆر لیم کۆبوونه وه، وه ک بلتی له وه ویش نه یانینیوم، منیش وه زعه که م باسکرد بۆ عوسمان، نه ویش وتی پیم نه گهر حه زده کهیت پرۆ بۆ په بزه لیمانه وه نزیک، نه و گفتوگۆیه هیناومی بۆ ئیره، نه گهر عه بدیکه حه به شی فرمان بکات به سهرمدا گوئی بۆ ده گرم و گوێپه لێ ده که م^(۲)، نه م نه سهره ناماژه بۆ کۆمه لێ په وشتهی گرنگ ده کات وه کو:

۱- زهیدی کوری وه هب پرسیری لێ کردووه بۆ نه وهی بکۆلێته وه له و پرۆ پاگه ندانه ی کینه بازه کانی عوسمان بلاوی ده که نه وه، نایا عوسمان نه بوزه ری نه فی کردووه یان به ناره زووی خۆی نه و شوینه ی هه لېزار دووه، وه کو له سیاقی ناخافتنه که دا هاتووه نه بوزه پ دوا ی نه وهی خه لک لیتی کۆبوویه وه و پرسیریان لێ ده کرد بۆ ده رچووه له شام، له ده قی گفتوگۆکه دا نه هاتووه، که نیمامی عوسمان فرمانی به سهردا کرد بیت بچیت بۆ په بزه،

^۱ المدينة المنورة فجر الاسلام (۲/۲۱۷).

^۲ البخاري، كتاب الزكاة، باب ما ادي زكاته، رقم (۱۴۰۶).

به لكو خۆی به ئاره زووی خۆی چوو به پشستیوانی نهم رایه نهمه ههیه، که ئهین و ههجهر له عهبدوللای حامتهوه باسی نهوه دهکات که دهلتی: (له گهل نهبوزهردا چوممه لای ئیمامی عوسمان و سهری داخستبو نهبوزهردا وتی: وهللای من لهوانه نیم یهعنی خهواریح، نهویش وتی: ئیمه ناردوو مانه به شوین تۆدا بۆ نهوهی بیته ئاومالمان له مه دینه دا، وتی: من پتیوستم بهم شوینه نییه مۆلتهم بده بچم بۆ رهزه، وتی: باشه)^(۱).

۲- نهو قسهیهی، که دهلتی من له شام بووم هوکاری نیشته جیبوونی شامی روون کردووه تهوه، که (أبو لیلی) له ریگهی زهیدی کوری وهه بهوه هیناویه تی دهلتی: نهبوزهردا پتی وتم پیغه مبهرد عليه السلام پتی فهرموم: (نه گهر ته لاری مه دینه گهشته (سلعا) سه لعهن کوچ بکه بۆ شام)، کاتی بینا گهشته سه لعا رۆشتم بۆ شام و له ویدا نیشته جی بووم^(۲)، له ریوایه تیکی تردا دایکی ئومو زهرد دهلتی: (وهللای عوسمان نهبوزهردا دهرنه کرد بۆ رهزه، به لام پیغه مبهرد عليه السلام فهرمووی نه گهر بینا گهشته سه لعا دهرچۆ له مه دینه)^(۳).

۳- چیرۆکی ئه بی زهرد له مه سه له ی داراییدا ئیجتیهادیکی کردووه له چه مکی نهم نایه ته پیرۆزه دا (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَخْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ * يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كُنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ) (التوبة: ۳۴ - ۳۵).

ئیمامی بوخاری له نهبوزهردا ریوایه تی کردووه، که نهبوزهردا نهم نایه ته ی کردبووه به لگه و ته فسیری نهم هه ره شهیه ی کردووه له دهوله مهنده کانو (يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا) خه لکی پی ده ترساند، له نه حنه فی قه یسه وه هاتووه که نهبوزهردا قسه ی کردووه وتویه تی (له ناو کۆمهلتی پیاو ماقولێ قوره یشدا دانیشتبووم پیاوکی قۆ نهرمو بیچم نهرمو پۆشاک نهرم هات، هه تا هاته راست سهریانو سه لامی کرد، پاشان وتی: مژده بدهن به زیرداره کان^(۴)، که بهردی گهرم داخ ده کریت له ناو ناگری دژه خداو پیاندا ده چێنریت،

^۱ فتح الباری (۲۷۴/۳).

^۲ المدينة المنورة فجر الإسلام (۲/۲۱۹).

^۳ سير اعلام النبلاء (۲/۷۲)، الإسناد صحيح.

^۴ الرضف: الهجرة المعما وأحدا رضة.

پاشان ئه‌وبه‌رده گهرمه ده‌خه‌نه سهر گۆی مه‌مکیان هه‌تا له ناوشانیانه‌وه ده‌رده‌چی^(١)، ده‌خه‌یه‌ته سهر پشتیان هه‌تا له مه‌مکیانه‌وه ده‌رده‌چی و ده‌که‌ونه زه‌لاله‌ت^(٢)، پاشان پشته هه‌ل‌کردو لای ستونیکدا دانیه‌شت، منیه‌ش دوا‌ی که‌وتم و چووم دانیه‌شتم له‌لای، من نه‌مه‌زانی نه‌مه کی‌یه پێم وت: ئهم جه‌ماعه‌ت‌هم وا دێته به‌رچاو که ئه‌و قسانه‌ی تۆیان پێ ناخۆش‌بوو ئه‌ویش وتی: ئه‌وانه هیچ نه‌قلیان نییه)، ئه‌بوزه‌ر ئهم فهرموده‌یه‌ی پی‌غه‌مبهر ﷺ ده‌کرده به‌لگه، پی‌غه‌مبهر ﷺ فهرموده‌یه‌ی: (پێمخۆشه ئه‌وه‌نده‌ی ئو‌حود ئالتو‌م هه‌بایه هه‌موویم نه‌به‌خشی سێ دیناری نه‌بی)^(٣).

٤- کۆماری هاوه‌لان پێچه‌وانه‌ی ئه‌بوزه‌ر بوون و ئه‌و هه‌ره‌شه‌شیان ده‌برده‌وه بۆ ئه‌وه‌که‌سانه‌ی که زه‌کاتیان مه‌نع کردووه و ئه‌و فهرموده‌یان ده‌کرده به‌لگه که ئه‌بو سه‌عیده‌ی خودری ریوایه‌تی کردووه ده‌لێ: پی‌غه‌مبهر ﷺ له پێنج هۆقه به‌لاوه سه‌ده‌قه‌ی هه‌یه له پێنج زود به‌و لاه سه‌ده‌قه‌ی هه‌یه له پێنج ویسق به‌ولاوه سه‌ده‌قه‌ی هه‌یه^(٤)، حافزی ئه‌ین و حه‌جهر ده‌لێ: چه‌مکی ئهم فهرموده‌یه ئه‌وه‌یه هه‌رچی له پێنج زیاتر بوو سه‌ده‌قه‌ی دێته سهر، به‌گشتیه‌ی ئه‌و مانایه هه‌لده‌گری، هه‌موو مالێ سه‌ده‌قه‌ی ده‌که‌وێته سهر، به‌لام هیچ هه‌ره‌شه نییه له‌سهر خاوه‌نه‌که‌ی، هه‌رمالێک دوا‌ی سه‌ده‌قه‌ی له‌ ده‌کردن، مایه‌وه پێی ناوتری که‌نز^(٥)، ئه‌ین و روشد ده‌لێ: هه‌رچی له پێنج که‌متر بێت زه‌کاتی نا‌که‌وێته سهر خۆی حه‌قی خۆی لێ‌ده‌رکرد هه‌رگیز به‌ که‌نز نا‌زمی‌درێن وه‌للاهی وه‌سفی زه‌کات کراوه، هه‌رشته‌ی وه‌سف بکری له فهرزه‌کانی مال و درایی قه‌ت به‌ دوا‌یدا زه‌م نایه‌ت له روویه‌کی تره‌وه له‌سهر ئه‌و شته‌ی که به‌ بۆنه‌یه‌وه وه‌سفی کراوه ئه‌ویش داراییه^(٦)، حافز ده‌لێ: به‌ پوختی ده‌توانین بلێین هه‌ر شته‌ی سه‌ده‌قه‌ی نه‌که‌وێته سهر پێی ناوتری که‌نز، چونکه به‌ر چاوپۆشی که‌وتوو، ئه‌و شته‌ی

^١ غرض: العظم الدقيق الذي على طرف الكتف او على اکتف.

^٢ يتزلزل: يضطرب ويحرك.

^٣ البخاري، كتاب الزکاة، رقم (١٤٠٧).

^٤ البخاري، كتاب الزکاة، رقم (١٤٠٥).

^٥ فتح الباري (٢٧٢/٣).

^٦ فتنة مقتل عثمان (رضی الله عنه) (١٠٧/١).

زەكاتی لى دەرەدەكرى بە ھەمان شیوە بە كەنز ناژمیردیت، چونکە بە دەرکردنی ئەندازەى فەرەزەكە خاوین و بەخشاو بوو، ئیتەر پیتی ناوترى كەنز^(۱)، ئیبن و عەبدولبەر دەلتى: كۆدەنگ لەسەر ئەوەن كەنزى سەرکۆنەكراو ئەوەیە زەكاتی لى دەرەكرى ئەم فەرمودەییەى ئەبى ھورەیرەیان کردوو بە شایەت كە دەفەرموی: (ئەگەر زەكاتی مالاكەت دا ئەو وەجىبى سەرشانت جیبه جى کردوو)، كەس پیتچەوانەى ئەم رایە نییە، گرویهك زاهید ئەبى وەكو ئەبوزەر^(۲).

۵- لە وانەى تەفسیری مەزھەبى ئەبوزەر لە بەخشیندا وەكو ئیمامى ئەحمەد لە شەدادى كۆرى ئەوسەو رىوايەتى کردوو دەلتى ئەبوزەر فەرمودەى لە پیتچەمبەرەو و عليه السلام بیستوو و تێپرەو تیا بوو پاشان ئەبوزەر رۆشتوو بۆ ناو ھۆزەكەى خۆى و سەلامى لى کردون لەوانەى ئەبوزەر پش تێپرەوى کردیئت لە سەریان، پاشان پیتچەمبەر عليه السلام لە دوایدا روخسەتى تیا داو، بەلام ئەبوزەر نەى بیستوو بۆیە ئەبوزەر بە شروڤە توندهكەو نوساو^(۳).

۶- ئەو قسەى كە دەلتى ئەگەر ئارەزوت ھەىە خۆت بدە ئەو كەنارە، تۆ لە ئیمەوە نزىكى، ئەمە بەلگەىە، كە ئیمامى عوسمان داواى کردوو لە ئەبوزەر خۆى لەمەدینە لابادات، بە نەرم و نیانى داواى لى کردوو ئەمرى بەسەردا نەکردوو ئەو شۆینەشى بۆ دیارىی نەکردبوو كە بۆى چوبو ئەگەر ئەبوزەر دەرچونەكەى پەفز کردبایە ئیمامى عوسمانیش زۆرى لى نەكەرد بەلام ئەبوزەر گۆتپرایەلى خەلیفە بوو، چونکە لە كۆتایى فەرمودەكەدا دەلتى: ئەگەر بەندەىەكى حەبەشى ببیتە ئەمیرم گۆیتى بۆ دەگرم و گۆتپرایەلى دەكەم^(۴)، ئەمەش بەلگەىە كە ئەبوزەر بە ئاژاوە نانەو قەلس بوو و پیتی ناشیرین بوو ھەلگەپیتەو لە ئیمامى بەیعدت پیدراو، ئیبن و سەعد رىوايەتى کردوو، كە خەلكانىكى ئەھلى كوفە وتیانە بە ئەبوزەر كە لە پەبزە بوو ئەم پیاو، واتە

^۱ المصدر نفسه.

^۲ فتح الباري (۲۷۳/۳).

^۳ المسند (۱۲۵/۵).

^۴ البخاري، رقم (۱۴۰۶).

ئىمامى عوسمان واى پىكردى و وهاو وهاى كردوو، نايا تۆ ئالايەك هەلناكەى لە دژى - واتە بەشەپ نايەت - وتى: نەخىر نەگەر عوسمان لە خۆرەلەتەو هەلەمەت بۆ خۆرناوا بە قسەى دەكەم، گوێپرايەلئى دەم^(۱).

۷- ھۆكارى لادانى ئەبوزەر لە شارى مەدينە نەگەر خۆى پۆشتىبى ياخود بە خواستى عوسمان بووبىت، ئەوەبوو فیتنە دەستى پىكرىدو لە ھەرىمەكانداو سەرى ھەلداو كىنەبازەكان قسەى دووبەلەيان بلأوكردەو و وىستيان سوود وەرگرن لە ئىنكارىيەكەى ئەبوزەر، كە لكابوو بە مەزھەب و رايەكەى خۆيەو و نامادە نەبوو لىي جودا بىتەو، بۆيە عوسمان واى بەباش زانى پالنانى خراپەيەك بختە پىش بەدەستەيتنانى بەرژەو نەدىيەك لەبەرئەو مانەو و ئەبوزەر لە مەدينەدا بەرژەو نەدىيەكى گەورەى تىداو كە زانستەكەى بلأو بكا تەو لە نىو فىرخوازانى زانستدا وىپراى ئەمەش ئىمامى عوسمان ئەو و پىشاشترىبو دەست بنى بەو ناكوکىيەو، كە لە ئەبوزەر بە بۆنەى ئەو وى كە بەتوندى دەستى گرتو و بە مەزھەبەكەيەو لەم بابەتەدا.

دوستان دەست

۸- ئەبوبەكرى كۆرى ئەلەرهەبى دەلئى: ئەبوزەر پىاويكى زاهيد بوو، خەلكى دەبينى لە ولاخى سواری و جلوبەگو كەشخەدا برەويان سەندوو كە ئەم شتانەى دەبينى نكولى و گلهيى لئى دەكرد، دەيوست ئەو شتانە ھەمووى لايبات لە ژىر دەستيان كە پىويستيان پىيى نىيە، لە نىوان ئەبوزەر و مەعاويە و تووژى دروست بوو لە شام، پاشان گەپرايەو بۆ مەدينە خەلك لىي كۆبونەو، ھەستا ئەم رىگەى گرتە بەرو چوو بۆ پەبەز، عوسمان پىيى و ت نەگەر دورە پەرىز بىت باش، واتە تۆ لەسەر مەزھەبىكى بۆ ئەو ناشى تىكەلأوى خەلك بىت، ھەركەسيكى تر لەسەر ئەم بۆچونەى ئەبوزەر بوايە و پىويستى دەكرد وەك ئەو تاك بىتەو تىكەلأوى خەلكى نەكات ھەركەسيك حەزى كردبايە دەيتوانى بچ يتە سەر ھزرى ئەو، چونكە لە شەرعدا حەرام نەبوو، ئەبوزەر بە زاهيدىكى بەرىز دەرچوو، شارى مەدينەى بە جىھىشت ھەردوو لايان لەسەر خىرو بەرەكەت و فەزل بوو، حالئى ئەبوزەر ئەفزەلتر بوو، بەلام بە ھەموو خەلك دەستى نەئەدا نەگەر بچوونەتايە سەر ئەو

^۱ الطبقات (۲۲۷/۴).

مەزەهەبە تیا ئەچوون پاك و بێگەردی بۆ ئەو خودایەیی که جێگەو رێگەیان
پێکدەخات^(١).

ئێسنولعهەبەیی دەلتی: لە نتوان ئەبی دەرداو مەعاویەدا وتووێژ روویداوه، ئەبو دەردا
زاهیدیکی بەرپێز بووه قازی ئەوان بووه لە شام کاتێ توندوتۆڵی کردووه لە حەقدوا
رێچکەکە ئیمامی عومەری هەلبژاردووه لە نێو خەلکدا، تەحەمولیان نەکردووه، بۆیە
لە قازیەتی لایان بردووه گەراوه تەوه بۆ مەدەینە، ئەم کارانە هەمووی بەرژەوه ندیی
تێدا هەبووه، لەکەو پەلە نییه بۆ دین، بە هیچ سەبارەتێک تەئسیر ناکاتە سەر پلەوپایەیی
هیچ موسلمانێ، ئەبو دەرداو ئەبوزەر لە هەموو عەیبی بەرین، عوسمان بەرینەو
گەورەترین بەرائەتی هەیهو زۆر خاوتنە، هەکەسی رێوایەتی ئەوه بکات که ئەبو زەری
نەفی کردووه یان بلێ ھۆکاریک بووه ئەو قسانە هەموو پوچە^(٢).

٩- هیچ یەکی لە ھاوەلان نەبووتووه بە ئەبوزەر تۆ هەلەیی لە پراکەتدا، چونکە
مەزەهەبیکی پەسەندکراو بوو بۆ هەرکەسی بیتوانیایە، عوسمان فەرمانی نەکرد بە
ئەبوزەر پاشگەزییەتەوه لە مەزەهەبەکەیی تەنیا داوای لێکرد که واز بێنێ لە گازندەکردن
لەو کەسانەیی که مالاو سامانی حەلایان دەست کەوتووه، کەسانی هەن رێوایەتییان
کردووه، که عوسمان نەهی کردووه لە ئەبوزەر بۆ هەتا هەتایە فتوا بدات، ئەم رێوایەتە
نەگەشتووتە پەلەیی خەبەری صەحیح^(٣)، ئەوهی که راستە لای ئیمامی بوخاری ئەمەیه،
که ئەبوزەر وتوویەتی ئەگەر پەتی قەنارە بخەنە گەردنم و پاشان بمتاسینن من هەر ئەو
فەرمايشته جێبەجێ دەکەم، که لە پێغەمبەرم بیستووه بەر لەوهی سەرزنەشت بکریم
جێبەجێ دەکەم^(٤) هەر لە بوخاریدا رێوایەت نەکراوه، که وانیه ئیمامی عوسمان نەهی
کردبێت لە ئەبوزەر که فتوا نەدات، چونکە نەهی کردن لە ھاوەلان که فتوا نەدەن بەبی
دیاریکردنی بابەت کاریکی ھەروا ئاسان نییه^(٥).

^١ العواصم من القواصم، ص (٧٧).

^٢ المصدر نفسه، ص (٧٩).

^٣ المدينة المنورة، فجر الاسلام (٢٢٣/٢).

^٤ البخاري، كتاب العلم، باب العلم قبل القول والعمل (٢٩/١).

^٥ المدينة المنورة، فجر الاسلام (٢٢٤/٢).

١٠- ئەگەر عوسمان نەهی فتوای لێ کردبێ بە ڕەهایی یان شوێنێکی بۆ هەلبژاردبێت، کە کەسی تیا نەبینێت یان لە مەدینە سجنی کردبێت یان مەنعی هاتن ناو مەدینە ی لێ کردبێت، بەلام ئیزنی داوێ لە شوێنێکدا هەوار بگرێ کە زۆر خەلکی بەویدا گوزەر دەکەن، چونکە ڕەبزە مەنزڵێک بووێ لە مەنزلی حاجییەکانی عێراق، ئەبوزەر دەست و پێوەند بوو لە گەڵ مەدینە، نوێژی لە مزگەوتی پیغەمبەر ﷺ، دەکرد عوسمان پێی وت ئەگەر لە کار لاچیت تۆ هەر لە ئێمەوێ نزیک، ڕەبزە دوور نەبووێ لە مەدینە، پاهەنی و شتری سەدەقە دراوسێی بوو، لەبەر ئەوە رێوایەت کراو، کە ئیمامی عوسمان ئەو ناوچەییە بچری بوو جیایی کردبووێ لە باوکی عانیشیە وەرگرتبوو دابووێ بە کۆیلەکان و بژێوی وەکو شەرتانە پێ دەدان، ڕەبزە باشترین مەنزڵ بوو لەسەر رێگی مەککە (١)، ئیمامی تەبەری دواي ئەوێ باسی ئەو هەوالانە دەکات، کە ئەبوزەر بە ئارەزووی خۆی کەنارگیری گرتووێ دەلی: (ئەوانی تر هۆکاری ئەم دورگرتنە ئەبوزەرپیان بردووێ ئەوێ بۆ شتی جۆراو جۆر شتی نەشیواو، پێم خۆش نییە باسیان بکەم) (٢)، راستی میژووویی دەلی: ئیمامی عوسمان ئەبوزەرپێ نەفی نەکردوو، بەلکو مۆلەتی داو، کە ئەو مۆلەتی خواستوو، بەلام دوژمنەکانی عوسمان پڕوپاگەندە دەکەن، کە عوسمان نەفی کردوو، هەر بۆیە کاتێ غالبی قەتان پرسیاری کرد لە حەسەنی بەسری ئایا ئیمامی عوسمان ئەبوزەرپێ دەرکرد؟ حەسەن وتی: نەخێر، پەنا دەگرم بەخوا (٣)، ئەو رێوایەتانە ی کە دەلێن عوسمان نەفی کردووێ بۆ ڕەبزە سەندەکە ی لاوازه له دەردی کوشندە رزگاری نەبوو، سەرەرای ئەوەش دەقەکە ی لاری و لاساری رێوایەتە پەسەندەکان دەکات، کە رۆشنیان کردووێ ئەوێ ئەبوزەر داوای مۆلەتی دەرچوونی کردووێ بۆ ڕەبزو عوسمانیش ئیزنی داو (٤)، بەلکو ئیمامی عوسمان ناردی بە شوێنیداو داوای کرد لە شام بگەرێتەوێ بۆ ئەوێ ببیتە دراوسێی لە مەدینەدا (٥)، ئەمیش پێی وتوو:

^١ تاریخ الطبری (٢٨٩/٥).

^٢ المصدر نفسه (٢٨٦/٥).

^٣ التاریخ المدینة، ابن شبت، ص (١٠٣٧)، اسنادە صحیح.

^٤ فتنة مقتل عثمان (رضی الله عنه) (١١٠/١).

^٥ تاریخ المدینة، ص (١٠٣٦ - ١٠٣٧)، اسنادە حسن.

لای من بینهوه به میانیان دهدهین به لاتداو ئیتاران دهگه پینهوه لات^(۱)، ئایا کهسی ئەمه بلی ئەفی دهکات؟^(۲) هیچ ریوایه تیک و ده قیک نییه له سەر ئەفی کردنی تەنیا ئەو ریوایه تە ئەبی که ئین و سەعد ریوایه تی کردووه، بۆره یه دی کۆری سوفیان ئەسڵه می له ریوایه تە که دایه، که حافزی ئین و حه جەر له باره یه وه ده لێ: که سیکی به هیز نییه و پەفزیشی هه یه، ئایا ریوایه تی رافزی وەر ده گری له کاتی که دا پێچه وانە ی ریوایه تە سه حیح و حه سه نه کان بیت^(۳)؟ رافزییه کان ئەم چیرۆکه یان قۆزته وه به گلاوترین قۆستنه وه، کردویانه به پروپالانتە، که ئیمامی عوسمان ئەبوزهری ئەفی کردووه بۆ پەزە و ئەمه یان کردووه تە عه یب به سه ریبه وه له لایەن ئەوانه لیتی هه لگه پانه وه یاخود ئەوانه ی هه لگه پانه وه یان سبوغ کرد جوانیان کرد^(۴)، به مه عوسمان عه یب دار ده کهن، ئین و موته هه می حولی رافزی که له سالی (۷۲۶) مردووه، عوسمانی له که دار کردووه به م رووداوه، به لکو ئەوه شی زیاد کردووه، که عوسمان داویه تی له ئەبوزه ر لێدانی گورچک بر^(۵).

شیخول ئیسلام ئین و ته یمییه ره دی داوه ته وه، پەدیکی به هیزی گلێر^(۶)، سه له فی ئەم ئوممه ته له سەر ئەم راستییه چوون، کاتی وترا به حه سه نی به سری، ئایا ئیمامی عوسمان ئەبوزه ری ده کرد؟ وتی: نه خیر، معار الله^(۷)، ئین و سیرین نه گەر باسیان به کردایه له لای، که عوسمان ئەبوزه ری هه نارد و ده ری کرد، ئەم قسه یه ی به گونا هێکی گه وره ده زانی، ده یوت خۆی به ئاره زووی خۆی ده رچووه، عوسمان نه یناردووه^(۸)، وه کو له ریوایه تە سه حیح ه سه نه ده کان پێشتر باس مان کرد ئەبوزه ر کاتی بی نی خه لکی زۆر لیتی خرۆشا وه ته وه ترسی فیتنه ی لی نیشته ئەمه ی باس کریۆ ئیمامی عوسمان، وه کو بلیتی

^۱ الطبقات، لابن سعد (۲۲۶ - ۲۲۷).

^۲ فتنة مقتل عثمان، (رضي الله عنه) (۱/۱۱۱).

^۳ المصدر نفسه.

^۴ المصدر نفسه.

^۵ منهاج السنة لابن تيمية (۱۸۳/۶).

^۶ المصدر نفسه (۲۷۱/۶ - ۳۵۵).

^۷ تاريخ المدينة (۱۰۳۷)، اسناده صحيح.

^۸ تاريخ المدينة (۱۰۳۷)، اسناده صحيح.

داوای دهرچوونی لای کرد، نیمامی عوسمانیش پیی وت نه گهر حز ده کهیت خو بده نهاری تو نزیکی له نیمه^(۱).

دووم: پووچی گومانی، کاریگه‌ری نیین سه‌به‌ئی له سهر نه‌بوزه‌ر

سه‌عید نه‌فغانی له کتیبه‌که‌یدا به ناوی (عائیشو و سیاست) نووسیویه‌تی نیین و سه‌به‌نه روژئیکی گه‌وره‌ی هه‌بوو له فیتنه‌که‌داو هه‌موو مونامه‌ره‌کان و فیتنه‌و داستانه‌کانی دا‌که‌وتوو یه‌ریابوو نیوان هاوه‌لان ده‌خزته پالی نهو، سه‌عید پیی وابوو نه‌م گه‌له‌کو‌مه‌ی محکم بووه نه‌ه‌ره‌یمه‌نه خه‌بیره‌کانی شه‌و‌خونیان پیوه کی‌شاوه و نه‌خشه‌کانیان کونړ کردوو به گهرمی پهمانیان له‌سهر داوه هه‌تا به‌روبوومی له گشت هه‌ریمه‌کاندا شین بوو، بۆیه به‌م ناویشانه نووسیویه‌تی (نیین و سه‌به‌ه پاله‌وانیکی شاراووه و ترسناکه)^(۲) وادیاره روژئی نیین و سه‌به‌ه روژئی کابوس بووه لای نه‌فغانی له‌وه‌دا که وه‌سفی ده‌کات که پیاویکی شه‌وپه‌ری زیره‌ک و فیراسه‌ت (الفراسه) دروست و تی‌په‌مان دوورو فیلزان و جینگای خو که‌روه بووه له‌ناودلی خه‌ل‌کدا^(۳)، قسه‌کان ده‌برئ و ده‌لئ: یه‌کێکه له قاره‌مانه‌کانی ریک‌خراوی ته‌لمودییه‌ی نه‌ینیی ناما‌غیشی که‌مکردنی ده‌وله‌تی ئیسلامه^(۴) خه‌ریکه بریار بدات که نیین و سه‌به‌ه بۆ به‌ره‌ژه‌وه‌ندیی ولاتی رۆمه‌کان کاری کردوو، که موسلمانان له فه‌تریه‌کی که‌مدا دوو ولاتی گرنگیان له‌بیخ ده‌ره‌ینا نهو دوانه‌ش میسرو شام بوو، جگه له‌مانه‌ش شارانی تری ناوه‌پاستیان رزگار کرد، چالاکی نیین و سه‌به‌ه چه‌ندین بواری گرتبووه خو‌ی له پووی دینی و سیاسی و جه‌نگه‌وه^(۵)، نهو پیی وایه که نیین و سه‌به‌ه سه‌رکه‌وتوو بووه، به هه‌موو شیوه‌کانی سه‌رکه‌وتن له دیداره‌که‌یدا له‌گه‌ل نه‌بوزه‌ردا له دریه‌ی نه‌م دیداره‌ی که هۆنیویه‌ته‌وه له‌سهر میزاجی نه‌بوزه‌ر، نه‌وه یارمه‌تی نیین و سه‌به‌ئی دا له‌سهر نه‌م کاریگه‌رییه تی‌گه‌یستنه زۆرباشه‌که‌ی بوو له روانگه‌ی میزاجی خه‌ل‌ک و هه‌واله راست و ریک‌خراوه‌کانی بوون نه‌م

^۱ البخاری، کتاب الزکاة رقم (۱۴۰۶).

^۲ عائشة والسیاسة ص (۶۰).

^۳ تاریخ الطبری (۲۸۵/۵).

^۴ البداية والنهاية (۱۷۰/۷، ۱۸۰).

^۵ البخاری، رقم (۱۴۰۶).

گومانه واته کاریگه‌ری ئیبنو سه‌به‌ه له‌سه‌ر ئه‌بوزه‌ڕ بئه‌م‌ای نییه‌ و له‌ راستیه‌وه‌ دووره‌ له‌ چهند روویه‌که‌وه‌:

أ - کاتێ مه‌عاویه‌ سکالای بیروبوچوونی ئه‌بوزه‌ڕی گه‌یانه‌ نیمامی عوسمان، هیچ ئاماژه‌یه‌کی تیا نه‌بوو، که ئیبنو سه‌به‌ه کاریگه‌ریی تێ کردییت، معاویه‌ به‌ ئه‌وه‌نده‌ وازی هینا (ئه‌بو زهر گێچه‌لم پێ نه‌گێڕێ و بۆچوونی ئه‌مه‌و ئه‌وه‌یه‌) ^(١).

ب - ئیبنو که‌سیر باسی ئه‌و جیاوازییه‌ی نێوان ئه‌بوزه‌ڕو مه‌عاویه‌ ده‌کات، له‌ شام چهند جار له‌ کتێبه‌که‌یدا، به‌لام له‌ هیچ کامیاندا ناوی ئیبنو سه‌به‌ه‌ی نه‌هیناوه‌ ^(٢).

ج - له‌ سه‌حیحی بوخاریدا ئه‌و وتویژه‌ی هیناوه‌ که ئاماژه‌ بۆ ئه‌سلی جیاوازیی نێوان ئه‌بوزه‌ڕو مه‌عاویه‌ ده‌کات، به‌لام هیچ ئاماژه‌یه‌کی تێدا نییه‌ بۆ ئیبنو سه‌به‌ه‌ نه‌ له‌ نزیکه‌وه‌ نه‌ له‌ نه‌دوور ^(٣).

د - له‌ به‌ناویانگترین ئه‌و کتێبانه‌ی که ژياننامه‌ی هاوه‌لان باس ده‌کات گفتوگۆی نێوان مه‌عاویه‌و ئه‌بوزه‌ڕیان هیناوه‌، پاشان هه‌وارگرتنی له‌ په‌ژه‌ به‌لام کاریگه‌ری ئیبنو سه‌به‌ه‌ له‌سه‌ر ئه‌بوزه‌ڕ به‌ هیچ شێوه‌یه‌ک باس نه‌کراوه‌ ^(٤).

ه - به‌لکو به‌ ته‌به‌ریدا هه‌واله‌که‌ به‌م شێوه‌یه‌ هاتوه‌ ئه‌وانه‌ گله‌یی ده‌که‌ن له‌ معاویه‌ له‌ مباره‌یه‌وه‌ واته‌: ناردنه‌وه‌ی ئه‌بوزه‌ڕ بۆ مه‌دینه‌ له‌ لایه‌ن معاویه‌وه‌ باسیان کردوه‌ له‌م چیرۆکه‌دا که ئیبنو سه‌به‌ه‌و هاتوه‌ته‌ شام و دیداری له‌گه‌ڵ ئه‌بوزه‌ڕ به‌ستوه‌و دیویه‌تی ^(٥) ئه‌م هه‌واله‌ی که ته‌به‌ری هیناویه‌تی درۆیه‌و بووه‌ له‌یه‌ رووداوه‌ میژوویه‌کانی ئه‌و زه‌مه‌نه‌ به‌ درۆ ده‌خه‌نه‌وه‌، با ڕوونی که‌ینه‌وه‌:

- باس له‌وه‌ ده‌که‌ن که ئیبنو سه‌به‌ه‌ له‌ سه‌رده‌می عوسماندا موسوڵمان بووه‌،

جوله‌که‌یه‌کی خه‌لکی مه‌دینه‌ بووه‌ چالاکییه‌ مال و وێرانکه‌ره‌کانی له‌ حه‌جازه‌ ده‌ست

^١ تاریخ الطبری (٢٨٥/٥).

^٢ البداية والنهاية (١٧٠/٧ - ١٨٠).

^٣ البخاري، رقم (١٤٠٦).

^٤ عبدالله بن سبأ واثره في احداث الفتنة، ص (٥١).

^٥ تاریخ الطبری (٢٨٥/٥).

پێ کردووه، بهلام باسی نهوهيان نهکردووه كه به كهس گهشتبێ يان كهس پێی گهشتبێ له حيجاز.

- يهكهجار له بهسره دهركهوت دواى سێ ساڵ نهيميرهتى عهبدوللای عامر، عهبدوللایش دواى نهبو موسای نهشعهرى هات سالى (٢٩) كۆچى بهم شيوهيه (٣٢) كۆچى له بهسرهدا دهركهوت، عهبدوللای عامر له رۆژى عهرفه له بهسره دهريکرد. - دهلێن روى كرده كوفه لهوئ هيلكهى كردو بيچووى ههلهينا خهلكى هاندا لهموعاويه بيگومان ماوهيهك له شام مايهوه بۆ نهوهى حالى پياوهكانى بزانی و لهوئ پيلانهكانى دابريژرئ و جارنامهكهى بلاوكاتهوه، نهگهر خشتهيهك دابنێن بۆ ئينبو سهبهه له دوا دواى (٣٣) كۆچى بيلايهنهكهى ناساند له شام.

نهى خوينهري بهريز، چى دهلێنى كه زانيت ريوايهته صهحيحهكان دهلێن نهبوزه وتويژهكهى لهگهڵ معاويهدا له سالى (٣٠) بهستوهه گهراوهتهوه بۆ مهدينه له پهزه له سالى (٣١)ى كۆچى يان (٣٢)ى كۆچى مردووه، مانای وايه ئينبو سهبهه لهو كاتهدا دهركهوتوه^(١)، كه نهبوزهپ تنييدا مردووه ئيتر چۆن يهكترىان ديوه، چۆن ئينبو سهبهه پێى گهشتوه؟ به راستى نهبوزهپ نه له نزيك و نه له دوروو كارىگهر نهبووه به رايهكانى عهبدوللای كورپى سهبهنى جولهكهوه، له پهزه مايهوه ههتا وهفاتى كرد، نامادهى هيچ شتيكى رووداوهكانى نازاوهگيرى نهبوو^(٢)، پاشان نهبوزهپ نهو فرمودانهى ريوايهت كردووه كه نههى له خهلك دهكات بچنه ناو فيتنهوه^(٣)، ئيتر چۆن خۆى دهچيته ناو فيتنهوه.

سنيهم: كۆچى دوايى نهبوزهپ، ئيمامى عوسمان خيزان و مندالهكانى نهبوزهپ هينايه ناو خيزان و مندالهكانى خويهوه

له غهزاي تهبوكدا وترا به پيغهمبر ﷺ نهبوزهپ بهجيماوه و شترهكهى تهمهله دواى خستوه، فرموى (وازي لى بێنن نهگهر خيڤرى نهوى تيدايتت نهوا خوداى گهوره دهيگهيه نييت بيتان، خو نهگهر واش نهبى نهوا خوداى گهوره رزگارى كردن لى نهبوزهپ

^١ المدينة المنورة فجر الإسلام (٢٢٥/٢).

^٢ أحداث الفتنة الاولى بين الصحابة في ضوء قواعد المرح والتعديل، د. عبدالعزيز دخان، ص (١٧٤).

^٣ المصدر نفسه.

چاوهرپێی و شتره که ی بوو^(١)، کاتی که زانی دواي خست که لویه له که ی داگرت و خستیه سهر پشتی خۆی، پاشان که وته شوین پیتی پیغه مبهدر عليه السلام، به پیتی پیغه مبهدر عليه السلام له مه نزلێک لایداو یه کێ له موسلمانان نه بوزه پێ بیینی، پیغه مبهدر عليه السلام فرموی (له خودا ده پارێم هه وه نه بوزه پیت)^(٢)، کاتی خه لکه که لیتی ورد بوونه وه وتیان نه ی پیغه مبهدر عليه السلام وه لاهی نه وه نه بوزه په، پیغه مبهدر عليه السلام فرموی (خودا په حم بکات به نه بوزه په، به ته نیا ری ده کات، به ته نیا ش ده مرێ هه به ته نیا ش زیندوو ده بیت هه)^(٣).

زه مان تپه پری و سه رده می نیامی عوسمان هاته پیشه وه نه بوزه په له په بزه مایه وه کاتی سه رده مرگی هات وه سیه تی کرد به خیزان و غولامه که ی، نه گه ر مرده بمشۆن و کفنم بکه ن، پاشان هه لمگرن مبه ن له سه ر چه قی نه و ریگایه دامنی نه یه که مین کاروان دای به لاتاندا پییان بلین نه مه نه بو زه په. کاتی مرده وایان پینکرد چۆن وتبووی، کاروانی یه که م ده رکه وت لییان، به نه بوزه پێان نه زانی خه ریک بو و لا خه کانیا ن پێ بخاته سه ر داره مه یته که ی، نیبو و مه سعود له و پوله دا بو، که خه لکی کوفه بوون، وتی: نه مه کییه؟ وتیان: جه نازه ری نه بوزه په، نیبو و مه سعود هاواری کردو گریاو وتی: پیغه مبهدر عليه السلام راستی فرموو، فرموی (خودا په حم بکات به نه بوزه په، به ته نیا ده پروات و به ته نیا ده مرێ و به ته نیا ش زیندوو ده بیت هه)^(٤).

شووردراو کفن کراو نوێژیا ن له سه ر کردو ناشتیا ن، کاتی ویستیا ن بچن که چه که ی پیتی وتن نه بوزه په سه لامی لی کردوون و سویندی خواردوو نه یوه نه چن هه تا نان ده خۆن، نه وانیش به قسه یان کردن باره که یان برد هه تا گه شته مه که وه هه وائی مرده نی نه بوزه پێان دا به نیامی عوسمان، نه ویش که چه که ی هی نا بو نا و مال و منداله که ی^(٥)، له ریوایه تی که دا هاتوو. کاتی ناشتویانه و گه شته مه که وه هه واله که یان دا به عوسمان، وتی: خودای گه وره په حم بکات به نه بوزه په، لیشی خۆش بیت، که چوو په بزه به زی،

^١ تلوم علی بصیر: تمهل.

^٢ کت آبادر: لفظه لفظ الامر ومعناه الاعاء: أرجو الله أن تكون ابادر.

^٣ السير النبویه، لابن هشام (١٧٨/٤).

^٤ السير النبویه، لابن هشام (٤٧٨/٤).

^٥ التمهید والبیان فی مقتل الشهید عثمان ص (٨٧، ٨٨).

کاتی زانی دەرچوو رینگهی پهبزهی گرتە بەرو خێزان و منداڵەکانی برد بۆناو خێزانی
خۆی و عوسمان بەرەو مەدینە گەرایەووەو ئێمەش بەرەو عێراق^(١).

^١ تاریخ الطبری (٣١٤/٥).

بەشی شەشەم:

هۆکاری فیتنەى كوشتنى عوسمان

باسی یه کهم: گرنگیدان به تاوتویکردنی رووداوه کانی فیتنه ی کوشتنی
عوسمان و نهو کاره ساتانه ی که به دوا ییдахات و حکمه ت له هه والدان ی
پیغه مبه ر ﷺ بۆ به دوا دا چوونی
یه کهم: بایه خی لیکنۆلینه وه ی رووداوه کانی کوشتنی عوسمان و نهو کاره ساتانه ی
هاتن به دوا ییدا له جه مه ل و سه فین

جگه له مانه ش له زۆری زۆری زانایان و پیشیناندا هاتوه، که فرمانیان کردوه
به زمانگرتن له دهم و هردان له ورده کارییه کانی نهو شه پانه ی کهوته نیوان هاوه لآن،
حوکه که یان به جی به یلن بۆ خودای دادگهرو دانو ویرای نهو هه لۆیسته ش پازی بن له
هه ردوولایان و بیروباوه پری وابوه که نهوان موجه ته هیدن و به ئیزنی خودا هه ردوولایان
به پاداشتن، که واته خۆتان بیاریزن له توانج لیدان و کهوته و یزیه یان و لی خۆتیندیان،
چونکه سه رده کیشی بۆ ته شه ردان له شه ریعه تیش، خۆیان هه لۆیستیان نه ریی بووه، نهو
هه لۆیسته شیان بۆ ئیمه ره وا نه بینیه، بۆ نمونه له عومه ری عه بدولعه زیزه وه ریوایه ت
کراوه، که پرسیری لیکرا ده رباره ی شه پکه رانی ته هلی سه فین، وتی: (نهو خۆیتیک بوو
خودای گه وه ده ستی منی لی خاوتین کردوه، پیشم خۆش نییه زمانم هه لژه نم پییدا)^(۱)،
پرسیار کرا له یه کیکی تر له پیشینان له مباره یه وه بهم ئایه ته وه لامی دایه وه وتی:
(تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ) (البقرة: ۱۳۴)،
نهو خۆ لیباردن و نه هیکردنه بۆ تینه کهوتن، له بهر هۆیه که، هۆیه که ش نهو
مه ترسییه یه که باسمان کرد که تووشی توانج تیگرتن و لیی خۆتیندن و لی هه لته کاندنیان
نه بین، بکه وینه بهر خه شم و سزای خودا، خۆ نه گه ر نهو ترسو عیله ته لابه ین، وا دیاره
باسکردنی نهو شه ره گله یی تیا نییه و لیکنۆلینه وه ی قه یناکا، که واته گه ر قسه و
توژیینه وه بکه ین، ورده کاری بکه ین لهو رووداوه ی کهوته نیوانیان سه رناکیشی بۆ توانج
گرتن له هیچ شیوه یه ک، باسی نهو رووداوه هیچ گازنده یه کی تیدا نییه و قوڵبوونه وه له
هۆکارو پالنده ر کانی و به وردی تاوتوی کردنی و ده رنه نجام و خواسته کانی له سه ر
کۆمه لگه ی هاوه لآن کیشه نییه، پاشان له سه ر پاشینانی نهوانیش، زانایان نوسراویان

^۱ حلیه الاولیاء (۱۱۴/۹)، وعون المعبرد (۲۷۴/۱۲).

ههیه ده‌رباره‌ی ئاژاوه بۆ نمونه ئیبن و که‌سیرو ته‌به‌ری و جگه له‌مانه‌ش، له‌باره‌ی رووداوی ئه‌و ماوه‌یه‌ی که ته‌لخه له‌ میژووی ئیسلامدا، بۆ زۆربه‌ی ئه‌و کیشانه‌ی که په‌یوه‌ندی هه‌یه، به‌م ماوه‌یه‌وه چه‌ندین به‌شیان داناوه، هه‌یانه روشتوو تا سنووی تاوتوێکردنی یه‌کێ له‌م دووبه‌ره‌یه، یان هه‌ردولایان، به‌ پشتبه‌ستن به‌و ده‌ق و ریاپه‌تانه‌ی که راست و ناپاست تێک ئالاه^(١)، لێره‌دا چه‌ند هۆکارێک هه‌یه، که بانگه‌یشتی زانایانی ئه‌هلی سوننه‌و فێرخوازانێ زانسته‌که‌یان ده‌کات، که خۆیان دابه‌یژن بۆ قولایی فیتنه‌ی به‌و مه‌رحه‌ی، که بکۆڵنه‌وه له‌ هۆکاره‌کان و رابمێنن له‌ ده‌قی تووێژینه‌وه و ورده‌کارییه‌کانی، ئه‌و هۆکاره‌ش ئه‌مانه‌ن:

١- نوسراوه‌کانی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ی، که له‌ به‌رپا‌بوونی فیتنه‌ی نێوان هاوه‌لان ده‌کۆڵنه‌وه ده‌کرێن به‌ سێ جۆره‌وه:

أ - ئه‌و نوسراوانه‌ی که خۆینه‌ره‌کانی له‌سه‌ر چه‌شته‌ی هزری رۆژئاوایی په‌روه‌رده ده‌کات، ئه‌م نوسراوانه کینه‌یان هه‌یه له‌ میژووی ئیسلام یان شاره‌زاییه‌کی ئه‌وتۆیان له‌ میژووی ئیسلامدانیه‌، شتیکی جوانی تیدا نابینن، ده‌چن توانج و ته‌شه‌ر له‌ هاوه‌لان و تابیعین ده‌ده‌ن به‌ شیوازیێک راژه‌ی ئامانجه‌کانی دوژمنانی ئیسلامی ده‌که‌ن، داخ له‌ دله‌کانی ده‌حه‌وینه‌وه، ئه‌وانه‌ی هه‌ستاون به‌ باسی رووداوه‌کانی ئه‌م ماوه‌یه‌و رافه‌ی وایان کردوو، که ته‌شه‌ر بدریژت له‌ هه‌ر هه‌موو هاوه‌لان، ده‌ستیان وه‌شاندوو له‌ په‌گه‌و ریشاڵی ئیسلام، هه‌روه‌ها ئه‌و رووداوانه‌یانه کردوو به‌ کێشه‌کێشی سیاسی و کردویانه به‌ هه‌له‌په‌ی کورسی و مه‌نسه‌ب و هاوه‌لانیان دارپه‌یه له‌ ئیمان و ته‌قوا و راستگۆیی، خستونیان به‌ باری دونیاویستی و عه‌شقی کورسی و هه‌له‌په‌رستی و خۆین و رشتنی که‌سیان به‌ خه‌یالدا نه‌هاتوو، گیان له‌ ده‌ستدان و فه‌ره‌ودکردنی سامانیان به‌ گرفت نه‌زانپه‌ هه‌رچی هه‌رامه‌ هه‌لانیان کردوو ئه‌مانه‌شیان له‌ پێناو به‌ده‌ستکه‌وتنی سه‌رۆکایه‌تی و ده‌سه‌لاتدابه‌وه یه‌کێک له‌و نوسه‌رانه‌ی، که بایه‌لانی گرتویه‌تی (ته‌ها حسین) بووه له‌ کتێبی (الفتنه‌ الکبری)^(٢) به‌ راستی ئه‌م کتێبه‌ فیتنه‌ی کوبرایه له‌سه‌ر ئه‌قلى پۆله تازه پێگه‌یشتوو هه‌میشه‌ موسلمانان، ته‌ها حسین چوه‌ پرپالا‌ته‌ی

^١ أحداث وأحاديث فتنة الهرج، د. عبدالعزيز دخان، ص(٧٩).

^٢ انظر: الفتنة الكبرى، علي ونبوه.

هه‌لبه‌ستوو به‌ هاوه‌لان و دردۆنگی خستوو ته‌ نیه‌تیا، به‌ تۆمه‌تی ده‌رخه‌زبازی تاوانباری کردون له‌به‌ر خاتری ئامانجه‌کانی دوژمنانی ئیسلام و موسلمانان^(۱)، زۆر که‌سێک کاریگه‌ربوو، به‌ رێبازه‌که‌ی ده‌رکه‌وتوو ته‌مانه‌و هاوشیوه‌کانیان پشتیان به‌ستوو به‌و ریوایه‌ته‌ میژوو بیانه‌ی که‌ میژوونوسان هیئاویانه‌ وه‌کو ته‌به‌ری و ئین و عه‌ساکیر جگه‌ له‌ته‌مانه‌، به‌لام قه‌له‌وو له‌ریان هۆندوو ته‌وه‌ راست و درۆیان تێکه‌لاو کردوو به‌بێ ره‌چاوکردنی سروشتی خودی میژوونوسه‌کان، که‌ به‌ چ شێوه‌یه‌ نوسرایان نووسیوه‌ وه‌ستاون قسه‌کانی نه‌وانیان نقل کردوو، ته‌مه‌ش خۆی له‌ خۆیدا هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌^(۲)، ته‌م جۆره‌ نوسراوه‌ کاریگه‌رن به‌ هزری رافزی و نه‌و کیتابه‌ شیعه‌گه‌رییه‌ رافزیانه‌ی که‌ میژووی ئیسلامی پێ نووسراوه‌^(۳)، رافزییه‌کان ده‌ستیان کردوو به‌ ناله‌باری و نیشتون به‌ پیساییه‌وه‌ له‌ نوسراوه‌ میژوویییه‌کانیاندا، که‌ بۆ میژووی ئیسلامیان نووسیوه‌، هه‌روه‌ک له‌ ریوایه‌ته‌ وه‌واله‌کانی که‌لبی^(۴) و نه‌بی میخنه‌ق^(۵) و نه‌صری کۆری فراهمی مینقه‌ریدا هاتوو^(۶)، ئین و حیاان ده‌لتی: که‌لبی سه‌به‌نی یه‌کیک بووه‌ له‌وانه‌ی که‌ ده‌یوت: (ئین و عه‌دی ده‌لتی: نه‌بو میخنه‌ف شیعه‌یه‌کی موحته‌ریقه‌ سورا^(۷) کوشنده‌یه‌^(۸)، خه‌لکی کوفه‌یه‌ سالی ۱۵۷ کۆچی مردوو. کتیبی زۆره‌ وه‌کو (الرده‌، الجمل، الصفین) زه‌هه‌بی ده‌لتی: (مزاھیمی مینقه‌ری رافزییه‌کی سه‌ر سه‌خته‌ مه‌ره‌خه‌سی که‌ن)، له‌ سالی (۲۱۲)ی کۆچی مردوو کتیبه‌کانی ته‌مانه‌ن (وقعه‌ صفین، الجمل، مقتل الحسین، میزان الاعتدال)، ته‌وه‌ی که‌ به‌ نووسراو هاتوو هه‌تا لای

^۱ أحداث وأحادیث فتنة المخرج، ص (۸۰).

^۲ أحداث وأحادیث فتنة المخرج، ص (۸۱).

^۳ أحداث وأحادیث فتنة المخرج، ص (۸۱).

^۴ محمد بن السائب الكلبي، قال ابن حبان كان سبني من اولئك الذين يقولون: ان عليا لم يموت وانه راجع الى الدنيا، توفي نة (۱۴۶) هـ، میزان الاعتدال (۵۵۸/۳) وابن ابي حاتم، المرح والتعديل (۲۷۰/۷، ۲۷۱).

^۵ لوط بن يحيى بن سعيد بن مضاف الازدى، من أهل الكوفة، قال ابن عدي: شيعي محرق صاحب أخبارهم توفي سنة (۱۵۷) هـ، له تصانيف كثيرة منها الردة، الجمل، صفين وغيرها.

^۶ نصر بن مزاحم بن سيار المنقري الكوفي قال الذهبي: رافضي وتركوه، توفي نة (۲۱۲) هـ، ومن كتبه، وقعة صفيت، وهو مطبوع والجمل ومقتل الحسين، میزان الاعتدال (۲۵۳/۴).

^۷ أصول مذهب الشيعة الامامية، لناصر الغفاري (۱۴۵۷/۳).

تەبەریش لە میژووناوە کە یەدیان بەلام تەبەری کاتی باسی میژوووە کە دەکات دەیداته پال
 ئەم کەسانە، ئەهلی عیلمیش گەر وریا بیت گێڕانەوی ئەو کەسانە دەناسیت، هەرەها
 لە کتێبەکانی مەسعودیەدا (مروج الذهب) دا، لە یەعقوبیەدا لە میژوووە کەیدا..
 مامۆستا (محي الدين الخطيب) لە پەراوێزی (العواصم) دا ناماژە کردووە، کە
 نووسینەوی میژوو لە دواي دەولەتی ئەمەوی دەستی پیکردوووە دەستە شاراوەکان و
 کوتلەبازە نەگریسەکان لە ژێر پەردەي شیعەگەریدا رۆژێکی زیان هەبوو لە کوژاندنەوی
 مەشخەلەکانی چاکەو سەرورەییەکانی میژووی نیسلامی، وە لاپەرە گەنگدارەکانیان
 رەش کردووە^(١)، پوخل کردووە، هەرکەسێ کتیبی (العواصم من القواصم) بە سەرەنجەو
 بچوینیتەو کە نیسنولعەرەبی دایناوە ئەم فڕو فێلەو تەلەکەبازیەي بۆ دەرەکەوی،
 (محب الدين الخطيب) پەراوێکی نایابی نووسیوە، تەماشاکەن شێخەکانی رافزی
 هەزاران لاپەرەیان رەش کردووەتەو بە جێتودان و لاقرتیکردن بە ئەفزەلترین سەدەیک
 کە مەرفایەتی ناسیبیتی، هەموو کات و کۆششی خۆیان بە فێرۆداوەبۆ ناشیرین کردنی
 میژووی موسلمانان^(٢)، ئەم باسو بانورە کە گالەي دەمی رافزیەکانەو دڵهێنراوەو لەو
 کتیبە میژووییانەدا هاتوو کە رافزیەکان نووسیویانە، یان بەشدارییان تیا کردووە، لە
 هەندێ هەوالو دەست هەلبەستیاندا دەبینرێ لە کتیبە حەدیسەکانیاندا وەکو کافی و
 بیحارو ئەو باسانەش کە شێخە کۆنەکانیان نووسیویانە، وەکو (أحقاق الحق) و لە بواری
 فرمودەشدا وەکو (کیتابی الغدیر) ئەم میژوووە رەشە تاریکە بۆ گەنە ناقولایە بووەتە
 مەرجەع کە دوژمنانی نیسلام لە رۆژەلاتناس و ئەوەکانی تر نووسیویانە، ئەم گۆرێ لە
 لایەنی رۆحییەو هەرەسیان هێنابوو، ئەو کەسەي وای دەزانی و وای پێی باشبوو کە
 رۆژئاوا پیشەنگی بێ، سەرەشقی لە رۆژئاواییەکان وەرەگرت، هەرچی بە خامەي
 رۆژەلاتناسەکان نوسراوەو وەری گرت و قوتی داو کردی بە سەرچاوەو کانیای خۆی
 بیری ئەوانی هەلچنی و گومانەکانی بلاوکردنەو لە ولاتی موسلماناندا، ئەمەش
 شۆینەواریکی ترسناکی بەجێهێشت لە هزری موسلمانان و ژیارەکەیاندا.

^١ المصدر نفسه (١٤٥٨/٣).

^٢ اصول مذهب الشيعة الامامية (١٤٥٨/٣).

ره تکردهوهی ئەم هه مووه پۆخله واته شتیکی پیتیسته، لیکۆلینهوهی ئاوێزان بوونی
 بیرو بۆچوونی رۆژه لاتناسه کان به شیعه گه ری، خۆی بۆ خۆی بابە تیکی هه ندو جیگه ی
 تیرامانه و پیتیستی به تاوتویکردن و به دوا داچوون هه یه ن ده رکه وتوه دوژمنه
 بیباوه رکان سودیان له گومان و دوو لیبه کانی رافزی و درۆ ده له سه کانیان وه رگرتوه،
 که دژی ئیسلام و موسلمانان کردویه نه له زه مانی ئیمامی ئیبنو حه زمه وه (م - ٤٥٦ -
 کۆچی)^(١).

ب - کتیبه نوسراوه کانی زانایانی ئەم سه رده مه ی ئومه ت، ئەمانه به گشتی
 به که لکن، به لام شتوازی غایشکردنی رو داوه کان و شرو فیه کردیان بۆ هه لویستی هه ندی
 له هاوه لآن و تابیعین زۆریان بیویژدانی پێوه یه، بۆ نمونه ئەو نووسینانه ی ئەبوعه لای
 مه ودودی له کتیبی (الخلافة والملک)، ئەو نوسراوانه ی شیخ موحه مده ئەبو زه هره له
 هه ردو کتیبی (تاریخ الامم الاسلامیه)، (الامام زید بن علی) ئەم دوو کتیبه پر پر نه
 ره خنه و گازنده کردن له پله و پایه ی هه ندی له هاوه لآن و ته شه ردان له خه لیفه کانی به نی
 ئومه یه سوکایه تی پیکردن و داشۆرینیان، له هه مو ره فتاریکی په سه ند یان کاریکی
 باش^(٢)، دیا ره نمونه ی ئەم زانایانه هه رگیز نه کۆلیونه ته وه له ریا یه ته میژوویه کان،
 خلیسکاونه ته ناو ریا یه ته رافزییه شیعه کان و له ئیمه شیان تیکدا وه.

ج - نوسراوی ترمان هه یه، نووسه ره کانیان هه ولیان دا وه، که ریبازی زانایانی زامو
 بیمار بگر نه بهر له هه لسه نگاندن ریا یه ته میژوویه کانداه به ئاقاری فه رموده ی
 زانه کاندایه بکهن و له سه ر بنه ماکانی ریبازی فه رموده زانی غایشی بکهن، له رووی
 ده ق و سه نه ده وه له پیناوی ئەوه ی ساغو نه خو ش راست و چه پهل له یه که هه لاویز بکهن،
 له م کتیبه نوسراوانه دا هه واییکی زۆر باش و زه حمه تیکی پی زانراو هه یه بۆ وه ستانه وه
 به رابه ری ئەم پۆخله واته و رو داوه کانی به شرو فیه کی راستی لیکه ده اته وه که به جو ریک
 بیت له گه ل فه زلی هاوه لآندا پیک هه لپه رزان نه کات و دژی ئیمان و جیهادیان نه بیت^(٣)،

^١ اصول مذهب التشیع (٣/١٤٥٩).

^٢ أحداث وأحادیث فتنة الهرج، ص (٨١).

^٣ أحداث وأحادیث فتنة الهرج، ص (٨١).

ئەو كەتیبە نوسراوە زۆرباشانەش نوسراوەكانى يوسف العشى له (تارىخ الدولة الاموية) نوسراوەكانى محب الدين الخطيب، كه كردويهتى به پەراوێزى (العواصم من القواصم)، كه هى ئەبوبە كرى كورې ئەلعهربىيە، نوسينه كەى (صادق عرجون) له كىتبى (عثمان بن عفان) نوسينه كانى دكتور سليمان بن حمد العود له كىتبى (عبدالله بن سبأ) وائره فى احداث الفتنة فى صدر الاسلام) نوسينه كانى محمد أنحزون له كىتبى (تحقيق موافق الصحابة فى الفتنة) نووسينه كانى عوسمان ئەلخەميش له كىتبى (حقبة من التاريخ) نووسينه كانى دكتور محمد حسن وراپ له كىتبى (المدينة النبوية فجر الاسلام والعصر الراشدي) لىكۆلێنەوه كانى محب الدين و پەراوێزە نیشان شكىنەكانى كه لەسەر كىتبى (العواصم من القواصم والمنقعي) كردويهتى، جگە لەمانەش ئەو كىتب و توێژينهوه و نامانەى كه لەسەر خودى ئەم رىبازە دەروژ، ناشكرايه لەم روونكرنەوه زۆر پێويستە چەندەها دانراو نوسراو كىتب بێنە ئاراو بۆ بەرپەرچدانەوى ئەم مێژوو كاوڵ كەرو مێژوو ئاوەژوو كەرانه بدرێتەوه كه مێژووى ئىسلام و پلەو پایەى هاوەلانیان هەلشیوتوو هەتا لىكۆلێنەوه يەكى وردى رووداوه كان نەكریت و چۆمال نەكریت و هەموو هەوال و رىوايه تەكان نەدرێن له بێژەنگ و به ترازووى زام و تیمار نەكىشرین و راستى و ناراستى لەیهك جودا نەكریتەوه^(۱)، راستییهكان دەرناكهون له ئیبن و تەمیهوه هاتوو دەلێ: (ئەگەر بیدعه چیهك دەرکەوت، بەشتى پرپوچ لەكەدارى كردن، واتە هاوەلان و تابەین ئەو دەرگای بۆ مەكەنەوه و رینگەى بۆ ئاچوخ مەكەن، دەبێ باسى بەلگەكان بكرێن به شێوه يەكى دادوهرانه و زانستیانه بۆ پوچه لكرنەوهى رایەكانیان)^(۲).

ئىمامى زەهەبى له مەباریهوه مەزەهەبىكى ترى هەيه بانگەشەى ئەو دەكات ئەو كىتبانەى كه درۆ شێواندى پلەو حورمەتى هاوەلانى تێدايه بسوتیتريت، دەلێ: برپار وایە وازبەیتريت لەو رووداوهى كه وتوو تە ئێوان هاوەلان و ئاگادارین كه براكوژیەكەیان له پەراو نامیلەكاندا به بەردەوامى دەدریت به گویماندان و دەمچونەوه، بەلام زۆربەى زۆرى گێرانهوه كانى (بچرپچر) و زەعیفه و هەندىكىشى درۆیه، ئەمەى لەبەردەستى

^۱ المصدر نفسه، (۸۳).

^۲ منهاج السنة (۱۹۲/۳).

ئىمەم زانا ياندایە واپتوئىست دەكات لولى كەين و بىشارىنەو، بەلكو و باشە بىدپرىنەو فپرى دەين بۆ ئەوێ دلمان بىخەوش بىت و بەرامبەر هاوہلەن و خۆشەويستى و رەزامەندىمان ھەلقولت بۆيان^(۱)، ئىمامى زەھەبى لە قسەكانىدا سودىكى مەزغان پىدەگەينى، كە بە راشكاوى دەلتى: زۆرىەى ئەو نووسىنانەى لەم بارەيەو نوسراون لە كىتب و نامىلەكو نووسراوہ كاندا درۆو شايتەى ناھەق و دەست ھەلبەستە لەسەر پىزى ھاوہلەن، ھەرچەند زەھەبى پىشنىيارى سوتانى ئەو كىتبانە دەكات، بەلام ناپۆرئ، چونكە ئەو كىتبانە بلاوہيان كردووە، چەندىن يانەى چاپ و پەخش چەندجارى چاپيان كردووەتەو، لە لاين مەرام گلاوہكانەو، چارەسە نەماوہ تەنيا دروستكردنى ناوہنىدىكى لىكۆلئىنەو و تاووتويز كردن نەبىت، تا ھەرچى ھەلەو درۆو چەواشەكارى ھەيە تىيدا روونى كەينەو بۆ ئەوێ نەوہكانى موسلمانان پارىزراو بن لە لادانى رەوشت و عەقىدە^(۲).

۲- ئاوردانەو لە باسى فیتەنى كوشتنى عوسمان و ئەو رووداوانەى نوساوە پتەوى بە ناشكرا ھۆكارەكانى فیتەنى راستەقىنەمان بۆ دەردەخات، ئىتر ئەم ھۆكارانە ناوخۆى بن يان دەرەكى، لىكۆلئىنەوێ ئەم بابەتە دەبىتە ھۆى زانىنى كاريگەرى ئەو پىلانانەى كە بۆنەتە ھۆكارى بەرپاڤوونى رووداوەكان، ئا لىرەدا ئەوئەندە ھۆكار ھەيە لەمباسەدا دەبى پلەدارى بكەين و رىكبەخەين، ھەر كەسئ چمكى لەو نوسراوانەى خويندبىتەو كە لە بارەى ئەم فیتەنەو نووسراوہ تىدەگات كە لەكۆمەكارىيە كە زۆر گەورەبوو و رەنگ پىزى بۆ كراو و ئاگرپەرستەكان و گاڤو و جولەكەكان و دوورپووەكان دەستيان كردووە بە يەكدا بۆ جىبەجىكردنى، ئەم كىشەگەلە كۆمەى دوژمنانى ئومەتى ئىسلامە لە ھەموو قۆناغەكانى مێژووى دوورودرێژدا^(۳)، خۆ ئەگەر فاكترى لاوازی ناوخۆى نەبوايە ئەم گەلەكۆمەكارىيە سەر كەوتنى بە دەست نەدەھىنا، ئەم بى ھىزىيە ناوہكییە دالەدى سەر كەوتنى مونا مەرەكەيدا، كەواتە پەوايە لە سەردەمى ھاوہلەن بكوئىنەو بە تايبەت

^۱ سیر اعلام النبلاء (۹۲/۱۰).

^۲ أحداث وأحاديث فتنة الهرج، ص (۸۴).

^۳ أحداث وأحاديث فتنة الهرج، ص (۸۳).

ئەم فیتنە، واجیبیکە لە واجبەکان لە پێناو ناسینی ھۆکارەکانی لاوازبونی ئومەتی ئیسلامیی و دیاریکردنی ئەو خالانە، کە ھەرەسی ئومەتی تیا بەرجەستە دەبێت، بە ھیوای ئەوەی ئاینەدی ئومەتی پێ تیمار بکەین و لە لەزمەکانی ژیان دوری خەینەو^(۱) ئەو رووداو ھەورانی ھاتنەکایەو لە فیتنە کوشتنی ئیمامی عوسمانداو ئەو کارەساتانە ھات بە دوایدا پپیوستی بە لیکۆلینەو ھەیکە قۆل و لەسەر خۆ ھەبە بۆ ئەو لە و چەردە میژووییە وانە پەند دەربھێنن و ئیستامانی پێ پۆشن بکەینەو بۆ ئەو بیکەینە ریتنمایی بۆ ھەولە توندوتۆڵە کافان بۆ گەرانەو ھە خەلافەتی راشیدین لەسەر رییازی پیغەمبەر (درودی خویان لەسەر بیت)، ھەتا مرقایەتی

بە دینی خودا و شەرعی ھەیکە بە ختەو و بێن و لەبەدبەختی و تەنگوچە لەمەو زەلکاو پینە دەرەو، کە بە ھۆی دوورکەوتنەو ھیان لە شەری خودا تێی کەوتون.

دووھم: ھیکە تەکانی ھەوالی ڕوودانی ئەم رووداو لە لایەن پیغەمبەر ھەو

پیغەمبەر ﷺ لە زۆر فەرمودە ھەکید ھەوالی داو کە ئەم ئومەتە ناکۆکی و کوشار دەکەوێتە نیوانیان و ئەو رووداوانە ھەژمار کردووە کە ناماژە دەکەن بۆ ئەم رووداوانە بە گشتیی و بە دووردریژی و ھەموو جۆرەکانی نامرازی ھەوالدانی لەمبارە ھەو بە کارھیناوە لە باسکردنی ھۆکارەکانی فیتنەدا، یاخود دەرئەنجامەکانی یاخود ھەندێ لە کارەساتەکانی و لە ھەلومەرجەکانی یاخود بۆ کێ ھەلەدەگیرسی و شتی تریش، زۆری ئەم روونکردنەوانە لە ھەلەمەری پرسیاری ئەو ھاوڵە بەپێزانەدا دەدراوە، کە دەیانگەستە بەردەمی، ئەوان دەست لە دەست بوون و ئەو نیعمەتە ھەو ھەو ھەیان دەچەشت کە خودای گەورە پێی بەخشیون، ئەویش نیعمەتی براھەتی و یەکپیزی و یەکدەنگی بوو، ھاوڵان ئەپۆشتن پرسیاریان لەو دەکرد ئەگەر ئەم نیعمەتە تیا بچیت یان کوتای بییت چی بکەن، پیغەمبەریش ﷺ بە ھەحی فیری دەکردن ئەم براھەتی تاسەر نابیت، پێی باشبوو و پەرورە ھیان بکات، نامادە ھەو فیتنەو ناسۆریان تیدا بیت و بەرگەمی بگرن بۆ ئەو بە باشی ھەلەسو کەوت بکەن گەر روژی لە روژان خودای تەقدیری کاریکی وای کرد فیتنەدا کەوێت، بۆ ئەو پەلەقاژە بکەن لە ھەختی خۆیدا چارەسەری بکەن، لە

^۱ المصدر نفسه ، ص (۸۵).

ئەنجامى سەرغىدانى سەرجم فەرمودەكانى پىغەمبەر ﷺ، كە لە باسكردنى فیتنەدا هاتون پەنجە بۆ ئەم حوكمانە رادەكیشت^(۱):

۱- پىغەمبەر ﷺ ئەم فیتنەو رووداوانە باس دەكات مەبەستى ئەوەیە ئومەت لەو رىابى و ئامادەباشى پەرورەدە بکات، بۆ ئەوەى بە باش ھەتسوكەوت بکات، گەر روژى روودانى ئەم فیتنەى ھاتە پێش بۆ ئەوەى دەستوبرد بکات لە کاتى خۆیدا چارەسەرى بکات.

۲- لەم فەرمودانەدا ئاماژە کراوە بۆ ئەو کەسانى ھەلى دەخپێن ئەوانە لە گۆرىك بەرووکەش ئىماندارو قايم و قوتل بەلام عەقلىان لايداووە دلىان چەرخواوە ئەوانە بە گشتى لە دۆخیکدان دەرك ناکەن و ناخالین^(۲).

۳- ئەم فیتنەنە پەردە لەروو ھەلەدەمالى و دلى ئىماندارانى دادەکوئى و ئىمانیان پێى زیاد دەكات و ھانان دەدات بۆ فەرمانکردن بە چاکەو رىگىکردن لە خراپەن ئەم فیتنەنە جوړيکن لە تاقىکردنەو دەرونى پێى جىگر دەبێت ناخى پێى خاوين دەکرێتەووە و تىکۆشانى دەخړتە سەر لەو کاتانەدا خىر دەناسیت و فەرمانى پێى دەکەين و شەر دەناسين و دوورى لیدەگرين^(۳).

۴- ئەم ھەوالانەى لە بارەى ئەم فیتنەووە ھاتوو لە ناوەرۆکیدا سلەمىنەوہەكى توندوتۆلى ھەلگرتووہە كە تىى نەکووين يان بە ھىچ شىوہەىك خۆمان لە قەرەى نەدەين، چونكە باوہردارانى ئەم ئومەتە لە ھاوہلان و غەيرى ئەمانەش كاتى ھەوالىكى پىغەمبەر ﷺ دەبىستن تى دەگەن كە ھەيانە كوشتارى لەدەست دەردەچىت و ھەشيانە وابەستەى دونياىو ھەيانە واز لە جىھاد دەھىن بە ھەمان شىوہە بابەتى تریان ھەيە لە ناخياندا كۆمەلى ھەست دەبزوا بۆ رووہرووہوونەوہى ئەم فیتنەى ھەريەكەيان دەيان وت بەلكو من لى دەربازم ھەلۆيستيان ھاتە سەر ئەوەى ترسيان لى نىشت درىژە بكيشيت و بکەونە ئەم قەيرانەوہە بەبى ناگايى و نەزانى - ترس لە مبارەيەوہە گەورەترین

^۱ أحداث وأحاديث فتنة الهرج، ص(۶۸).

^۲ الوحدة الاسلامية، لمحمد ابو زهرة، ص(۱۳۷).

^۳ المصدر نفسه، ص(۱۳۶ - ۱۳۷).

ریځگای دهربازبوونه^(۱)، نینو ته ییمیه ده لئی دواى شهوى کۆمه لئی فرموده ی مرفوع هاتوه له بهر بابوونی ئهم ناکۆکییه داو ئهم دووبه ره کییه دا له ناو ئوممه تی نیسلاندا: (ئهم چه مکه له پیغه مبه ره وه ﷺ له بهر کراوه به چند شیوه یه ک باسکراوه هه موویان ئاماژه ده که ن بۆ شه دووبه ره کی و گه ره لاوژییه ی، که بهر یا ده بیته له ناو ئوممه تی نیسلاندا، بۆیه ئوممه تی لئ هۆشیار کردووه ته وه هه تا شه که سانه ی خودای گه وه ره حه زده کا به سه لامه تی یان بۆ شهوى دهرباز بڤ^(۲)).

۵- هه وال له باره ی ئهم فیتنه وه به وردی ریځگای دهربازبوونی ده ستنیشان کردووه مرؤف هه رچه ند زۆر زۆر سل بکاته وه له مه ترسییه ک که هه ره شه ی لیته دکات، گه ره ئهم مه ترسییه ی بۆ ده ستنیشان نه کرایته یان چۆنیه تی بهر بابوونی بۆ روون نه کرایته وه، شه و پیشبینی شه و ریځگایانه ناکات که لییه وه رووده دات، سروشتی شه و کیشه و قهیرانه ی که دیته پیشی بۆ روون نایته وه، به لکو ده که ویتته شه و مه ترسییه ی که لئی ده ترسی به بڤ شهوى مه به ستی که ورتنی هه بیته وه هه ست پڤ بکات^(۳).

۶- هه واله کانی روودانی ئهم فیتنه یه له هه ندی فرموده دا نزیک کراوه ته وه له ناو بردنی هۆکاره کانی یاخود رۆشنکردنه وه ی دهره نجامه کانی یان هه لویستی موسلمان تییدا، ئهمه سوودی بۆ موسلمان هیه، یان بۆ ئوممه ت به گشتی له ره چاوه کردنی هۆکاره کانی فیتنه یان بهر یاردان به سه ر رووداویکی دیاریکراو له نه نجامی تیروانیی نه دهره نجامه کانی یان وه رگرتنی هه لویستیکی دروست هه ره له سه ره تاوه.

۷- پاشان ئهم هه والانه به لگه یه کی ناشکرای تییدا له سه ر راستی و دروستی په یامی پیغه مبه ره ﷺ و نیردراویه که ی، ئیمانی شه و هاوه لانه ی پڤ زیادبوو که ئهم فرمودانه یان بیستووه، پاشان واتای فرموده کانیان به چاوی خۆیان بیانی له ژیا نی رۆژانه یاندا دواى ماوه یه ک، ئیمانی هه موو ئیمانداریک پڤ زیادبوو له هه موو شارو

^۱ أحداث وأحادیث فتنة الحج، ص (۶۹).

^۲ المصدر نفسه، ص (۷۰).

^۳ المصدر نفسه.

سەردەمەکاندا، رووداوێهەکانی ئەو فیتنەو دووبەرەکییە ی که پێغه مەبەر ﷺ هەوایی بەرپابوونی دابوو بەرپابوو^(۱).

دکتۆر عبدولعەزیز صەغیری فەرمودەکانی فیتنە ی کۆکردوو و هەستاو بە لیکۆلینەو و ی جیا کردنەو ی صەحیح لە زەعیف، لە کیتابە کەیدا (أحداث أحاديث فتنة الهرج) ن پاشان لە فەرمودە صەحیحەکان کۆمەڵی مانای دەرھێناو لە چەمکەکانی ئەم فەرمودانەدا وەکو:

۱- فیتنە کەوتنەو سونەتی خودایە، لەناو ئوممەتاندا، لەم ئوممەتەشدا هەتا رۆژی قیامەت ئەو فیتنەییەش وەکو پارچە شەویکی تاریک و ئەمۆستە چاو شەوێ زەنگ هەر کەسێ دەستی تی وەردا، لە دونیاو ناخیرەتدا تیا دەچی، هەرکە سێکیش دەستی لی بگریتەو رزگار دەبێت لەو ناچیت هیچ کەسێ هەلۆیستی باش بختە روو، ئەو کەسانە نەبێت کە خودای گەورە بە زانست وشیاری کردبەو بە تەقوا توێشە بەرە ی پێدا بێت، بە ئیزنی خۆی رینمایی کردبێت، بۆ ئەو حەقە ی کە ناکۆن تێیداو ویل بوو لێیان^(۲).

۲- لەم فەرمودانەو ئەو هاتوو کە فیتنە ی کوشتارو شەرکردن لە نیوان مۆسڵماناندا کارێکی واقعییەو مەجالی تێدا نییەو رێگایە ک نییە بۆ نکولی کردنی و بەنامۆ ناو بردنی.

بە رووداوێهەکانی نیوان هاوێلان و تابەین دەستی پی کردوو بەسەردەم و قۆناغەکانی ئیسلامدا تێپەریو هەتا ئەمڕۆ، بەلام پێویست وایە هۆکارەکانی ئەم کوشتارە بناسین بۆ ئەو ی تیۆنە گلێن یان هەول بەدەین، بۆ کۆژاندنەو ی ناگری فیتنە کە هەرکاتی لە شاری مۆسڵماناندا بلاوێ کرد، نابێت مۆسڵمان هەلۆیستی دەست بگرە بە کلاوی خۆتەو ی هەبێت.

۳- ئەم فیتانەش رەحمی خودایە بۆ ئەم ئوممەتە کە هەر لە دونیادا لە گوناھەکانیان خۆش دەبێت، ئەو کوشتارو فیتنەییە کە دەبارێتە گۆرەپانی ژیان و ئەو بومەلەرزانی کە دێتە پیش تەنیا بۆ وەرینی گوناھەکان دێت و بۆ پاکبوونەو ی مۆسڵمانە.

^۱ المصدر نفسه.

^۲ المصدر نفسه، ص (۳۴۵).

٤- له هەندى لەم فەرمودانەدا ناماژەيەکی ناشکراو پاشکاو هەيە، زۆربەي ئەم فیتانە لە رووی رۆژەهەلاتەوه سەرەلەدەات هەرەك بە واقعی بینیمان فیتەي یەكەم لە کوفەو ئەزەکی داوه دەستی پێکردوو له بەسەرەوه، فیتەي شەری جەمەل لەوی روویدا.

٥- له هەلگیرسانی فیتەدا گرۆيەك دینیان دەفرۆشن، بە کالایەکی بێ نەرزشی دونیاو شەهەوات و شوبهات دەبێتە حاکیمان وایان لی دیت ئەهلی ئیسلامی راستیان لەلا نامۆ دەبێت لە هەلسوکهوت و ئاکاریاندا، ئەوانەي دەستیان دەگرن بە دینیانەوه هەرەكو ئەوانەیان لی دیت، کە پشکۆیان بە مشت هەلگرتووه، یاخود دەکەونه سەر دړكو دال، بەلام خۆگرو چاوله پاداشت و بەرامبەر نیش و نازاری ئەو ناپههتیاەي کە لە پیناوی دینەکیان پینان دەگات و باوەریان وایە، کە راستە.

٦- له فیتەدا خودای گەوره گرۆيەك له خەلکی دەپاریزیت و نالکین بە فیتەوهو دەستیان بە خوینی موسلمانان پەنگ ناکەن و هەلەدەن ناشتی بچەنە نێوانەوهو بانگەشەي خەلک دەکەن، بۆ بنەما دروستەکانی ئیسلام لە براهەتی و بەزەیی خوازی، بە بینگومان هەلۆیستیان ناوازیە له ناوەراستی ئاپۆریەکی کەفو کولای و هەوەسبازیەکی پریاردەرا^(١).

٧- له فیتەدا زمان رۆلێکی ترسناک دەگێڕی کە لەشمشیر بەپرشتە، بەلکو زمان زۆربەي جار دەبێتە هەلگیرسیئەری فیتەو بەلا، زۆرجاری وشەيەکی نەگریس کە لە دەم دەردەچیت ناگریک له دلدا دادەگیرسیئیت و هەستە کپبووەکانی دەرون هەلەدەکۆلینن و هەلەچینیئیت و سۆزەکان داغان دەکات و دەبێتە هۆی فیتەيەکی لایەلا^(٢).

٨- له فیتەدا زانست کەمدەکات یان بە مردنی زانایان یان بە ماتبوونیان یان بە گۆشەگیر یان بۆ ئەوهی بیوهی بچینی یاخود بۆ ئەوهی خەلک دەستیان له کۆلکەنەوهو بە بۆنەي هۆکاریکەوه، ئا لهوکاتەدا نەفامیەت دەبێتە فەرمانپەر و خەلکی سەرۆکی نەفام و نەشارەزا دەدۆزنەوهو ئەوانیش بە نەزانی فتوایان بۆ دەدەن سەر لهخۆیان و ئەوانیش

^١ أحداث وأحاديث فتنة الهرج، ص(٣٤٦، ٣٤٧، ٣٤٨).

^٢ أحداث وأحاديث فتنة الهرج، ص(٣٤٨).

دهشیوینن و رووهیبیزه کان واته خه لکی ناست نزم و سهرسهری دهبنه گهوهری خه لکی و گه مژه کان بهرز دهبنه وه به سهر بلنده کاندای^(۱).

۹- ناله م فرموده اندا هاتووه، که خودای گه وره گرهنتی داوه به پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام، که نه م ئوممه ته به برسییه تی و گرانی و بی بارانی نافه وتینتی، دوژمن ناکات به سهره خوریان، واته به هه میشه یی و هه تا هه تایى دوژمن زال ناییت به سهری اندا هه چهند نه و دوژمنه تواناو زه برو زهنگی هه بییت، به لام نه و کاره ی که خودای گه وره گفتی نه داوه به پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام نه وه یه، که ئوممه ت دووبه ره کی و ناکوکی تی نه که ویت، نه مه نه و ده رگایه یه که دوژمنی ده ره کی لییه وه دیته ژووره وه که واته نه گهر ئوممه ت دووبه ره کی که وته نیوانیان و هه ندیکیان هه ندیکیانى کوشت و نامرازه کانى کارامه و هیزی تیدا لاوازبوو، مه رامه کانى دوژمن ده ستى دا نه و کاته خیر و خوشی به خورایی ده پروات، کو تایی نایه ت هه تا نه گه رپیتته وه بۆ به رجه سته کردنی هیژ به یه کگرتن و کو کردنه وه ی گشت لایه ک له سهر یه کده نگ و حوکم به شه رعى خودای گه وره نه که ن^(۲).

۱۰- له فرموده کاندای، که ده لئى: فیتنه به ریا ده بییت و به رده وام ده بییت نه وه ی لی فام ده کریت که تاقمینکی لادهر، له رینماییه کانى نیسلام ده رده که ون و نه هلی باتل سهر ده رده هییت و داده چه سپیت.

۱۱- له فیتنه دا ره وشتی خه لکی گوژپانی به سهر دا دیت و نازوگوژ ده کات و خه لکی بۆ کرداری چاکه زاهید ده بییت و له پرژه ی چاکه کاریدا که م ویست ده بییت له نیوان خه لکدا دوژمنایه تی و قین و کینه بازی ده که ویتته وه و چاکه و خراپه تیکه ل ده بن.

۱۲- له فرموده کاندای هاتووه، که پیش نه م فیتنه یه ناسایش و سه قامگیری و چاکسازی بارودوخی خه لکی له پرووی ماددی و ئوقره ده سته به ر ده بییت ته نانه ت سوار له عیراقه وه هه تا مه که ده پروات ناوړناده وه مه گهر ریگه ی لی تیک به چیت، نه م حاله تهش له سهرده می عوسماندا هاته دی، به راستی سهرده می سه قامگیری و

^۱ أحداث وأحادیث فتنه الهرج، ص (۳۴۸).

^۲ أحداث وأحادیث فتنه الهرج، ص (۳۴۸).

ناسایش و لیشاوی سامان و خیرات بو، پاشان فیتنه‌ی هه‌رج روویدا بارودۆخه‌که‌ی ناوه‌ژو کردوو هه‌تا کار گه‌شته نه‌وه‌ی باری ناسایش بوو به ترس.

۱۳- له فیتنه‌دا خه‌لکی هه‌لبژارده‌و ناقل و خاوه‌ن ره‌نی ده‌کوژرئ و هه‌رچی و په‌رچی ده‌مینیتته‌وه نه چاک به چاک ده‌زانن و نه خراپه به خراپه ده‌زانن^(۱).

^۱ أحداث وأحاديث فتنة الهرج، ص (۳۴۹، ۳۵۰).

باسی دووهم: هۆکارهکانی فیتنه‌ی کوشتنی ئیمامی عوسمان

ئیمامی زوهری ده‌لێ: عوسمان دوانزه سال ته‌میری ئیمانداران و فه‌رمانه‌ره‌وایان بوو، شه‌ش سالی یه‌که‌می خه‌لکی هه‌یج گله‌یه‌کیان لێ نه‌بوو، له‌ ئیمامی عومهر زیاتر خۆشه‌ویستی هه‌بوو بۆ قوره‌یش، چونکه ئیمامی عومهر توندوتۆڵ بوو به‌رامبه‌ریان، به‌لام ئیمامی عوسمان دلته‌رم بوو بۆیان و خزمایه‌تی ده‌کردن و سه‌رکێشی ده‌کردن، پاشان دوا‌ی ته‌مه فیتنه به‌ریابوو میژوونووسه موسلمانانه‌کان رووداوه‌کانی شه‌شه‌می دووه‌می خه‌لافه‌تی عوسمان له (٣٠ - ٣٥) ی کۆچی به فیتنه ناو ده‌بن، درێژه‌ی کیشا هه‌تا شه‌هیدکردنی ئیمامی عوسمان^(١)، موسلمانان له خه‌لافه‌تی شه‌به‌که‌رو عومهر و سه‌ره‌تای خه‌لافه‌تی عوسماندا کۆک بوون و هه‌یج ناکۆکیه‌ک نه‌بوو له نێوانیاندا، پاشان له دوا‌دای خه‌لافه‌تی عوسماندا به‌سه‌ره‌اتیکی رویدا، جۆره ته‌فرقه‌یه‌کی دروست کردو تاقمێک له نه‌هلی فیتنه‌و زوڵم تووشی ناکۆکی بوون^(٢)، کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامی له خه‌لافه‌تی صدیق و فارووق و نیوه‌ی یه‌که‌می عوسماندا ته‌مه شه‌قلانه‌یان پێوه دیار بوو، وه‌کو:

١- به‌ شێوه‌یه‌کی گشتی ته‌مه کۆمه‌لگه‌یه‌ کۆمه‌لگه‌یه‌کی موسلمان بوو، به‌ هه‌موو ماناکانی ئیسلامه‌تی و باوه‌ربوون به‌ خوداو رۆژی دوا‌یی زۆر قوڵ بوو، به‌ جدی و به‌ رۆشنی هه‌لسوکه‌وته‌کانی ئیسلامیان جێبه‌جێ ده‌کرد، به‌ ناشکرا په‌یوه‌ستی بوون، که‌مه‌تر رێژه‌ی گونا‌ه به‌دی ده‌کرێ له‌ناو ته‌مه کۆمه‌لگه‌دا به‌ درێژایی میژوو دینداری ژایانی خه‌لکی بوو ئایین شتیکی په‌راویزخوا نه‌بوو، جار جاره بگه‌رپێنه‌وه سه‌ری، به‌لکو ژایانی خه‌لکی به‌س دینداری بوو گیانیان له‌ دروشمێکی په‌رستندا قه‌تییان نه‌کردبوو، زۆر په‌رۆشبوون له‌سه‌ر رویه‌کی سه‌حیح پیاده‌ی بکه‌ن، ئیسلام ببوه هه‌لسوکه‌وت و نه‌تواریان بووه جێگه‌ بایه‌خ و په‌خنه‌و راو به‌هاو په‌یوه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی و گرتی خیزانی و کاسه‌و سیتی دراوسێیه‌تی و کرپین و فرۆشتن و کۆچوبار کردنیان له‌ شانه‌کانی زه‌ویداو کردبویانه کۆششیان له‌ ده‌سته‌اتی بژێویداو ته‌مانه‌تی مامه‌له‌کردن و خه‌مخۆری

^١ مجموعه الفتاوى (٣٠/١٣).

^٢ طبقات ابن سعد (٣٩/١، ٤٧)، البدايه والنهايه (١٤٤/٧ - ١٤٩)، والخلفاء الراشدين للخالدي،

ص(١١٢).

بههیزهكان بوو بۆ بیهیزهكان و فرمان به چاكه و ریگری له خراپه كردن و چاودیری و مهزهنه ی حاكم و والیهكان بوو، نه مانه مانای وا نییه كه هه موو تاکیکی نهو كۆمه لگایه نه م رهوشانه ی هه بوو ییت، به لكو له ژیا نی دنیادا هه رگیز به رجهسته نابۆ له تاك به تاکی كۆمه لدا، له هه یچ كۆمه لگه یه کی مرۆفایه تیشدا، له كۆمه لگه ی پیغه مبهردا ﷺ، وه كو له قورئاندا باسی هاتوه دوو پوه كان به ئاشكرا نیسلامه تی خۆیان ده ربړی بوو، به لām له ناخی دلنیادا

دوژمنی بوون، وه ئییمان لاوازهشیان تیدا بووه و گزیکار و ورگدراو و ترسنۆك و گلاوچی، به لām نه م تا قمانه هه یچ قورساییه كان نییه له كۆمه لگه داوه هه یچ توانایه کیان نه بوو په وتی كۆمه لگه ئاستهنگ كه ن، چونكه تهوژمی پاته کیوو تهوژمی ئیمانداره، ئیمانداره دروست و مواهیده خۆ به ختکه رانی پیگه ی خودا بوو به مال و گیان و پابه ندی زانیارییه كانی نیسلام بوون^(۱).

۲- نهو كۆمه لگه یه بوو به بهر زرتین واتای راسته قینه ئومه تیان به رجهسته كردو بوونه نمونه ی هه ره به رزی ئومه تی نیسلام نهو كۆمه لگه یه كۆمه لۆ مرۆ نه بوون كه یه ك زمان و یه ك نیشتمانی و یه ك بهر ژوه ندیی كۆ نه كرد بو نه وه، به لكو نه م په یوه ندییانه په یوه ندی مرۆفه كان بوون له سه رده می نه فامیدا، خۆ نه گه ر له سه ر نه م په یوه ندییانه چو بان ده بو نه كۆمه لگه یه کی جاهیلی، به لām ئومه ت به واتا یه ك خودا ناسییه كه ی و یه ك په روه رد گارییه كه ی نهو ئومه ته یه كه گری كۆپره ی نیوانیان عه قیده یه به بی نه وه ی گو ی بده نه زمان و ره گه زو ره نگ و نیشتمان و بهر ژوه ندیی، نهو په یوه ندییه ئیمانییه ی له ئومه تی نیسلامدا به دیهات له میژووی هه یچ گه لیكدا به دی نه هاتوه، ئومه تی نیسلامی نهو ئومه ته یه كه له سه ر ده مارگیری نیشتمان و په گه زو په نگ و بهر ژوه ندیی هاوسییه یی و نه مشتانه دانه مه زراوه، به لكو له سه ر گری بende كانی عه قیده بنیات نراوه، په یوه ندیی خستبووه نیوان عه ره بی و حه به شی و رۆمی و فارسی، په یوه ندی خستبووه نیوان خه لکی شاره فه تحكراوه كان و خه لكه فاتیه كان له سه ر بنه رته ی برایه تی كامل له دینداریدا، نهو چه مكه ی ئومه تی نیسلام به رجهسته یان كرد دریژترین ته مه نی

^۱ کیف نکتب التاریخ الاسلامی، ص(۱۰۰).

هه‌بوو له‌وه‌تی زه‌وی دروست‌کراوه، ماوه‌ی سه‌ره‌تای ئیسلام گولدارترین ماوه‌بوو رازاوه‌ترین ته‌مه‌ن بووه، که هه‌ر هه‌موو ماناو مه‌به‌سته‌کانی ئیسلامی تیدا به‌رجه‌سته بووه، به شیوه‌یه‌ک ئومه‌تیا‌ن وینا کرد له‌پیشدا نمونه‌ی نه‌بووه و ناشیبت.

۳- کۆمه‌لگه‌یه‌کی ئه‌خلاقی بوو له‌سه‌ر ریسایه‌کی ئه‌خلاقی روون و درێژخایه‌ن راوه‌ستابوو له ژێر رکێفی فه‌رمان و ئاراسته‌یه‌کی په‌رستندایه‌ نه‌و ریسای ئه‌خلاقیی نه‌و کۆمه‌لگه‌یه‌ ته‌نها په‌یه‌ه‌ندی په‌گه‌زی نه‌ده‌خواست، به‌لکو له‌ رووی ئه‌خلاقیه‌وه گه‌وره‌ترین شه‌ق‌لی نه‌م کۆمه‌لگه‌یه‌ نه‌وه‌بوو ده‌م رووت و سیخو‌ری تیدا نه‌بوو تینکه‌لایی بی‌سه‌روبه‌ری تیدا نه‌بوو خالی بوو له‌و شتانه‌ی که شه‌رم و شکو ده‌پوشینن چ به‌کرده‌وه بیت یا‌ن به‌قه‌سه یا‌ن به‌نیشاره‌ت، خالی بوو له‌ داوین پیسی تا‌کو ته‌را نه‌بی‌ت، که به‌ شیوه‌یه‌کی ره‌ها هیچ کۆمه‌لگه‌یه‌ لێی بی‌به‌ش نابیت، به‌لام ریسای ئه‌خلاقیه‌که زۆر له‌وه فراوان‌تربوو که له‌ په‌یه‌ه‌ندی دوو په‌گه‌زدا قه‌تیس بکری‌ت، به‌لکو سیاسه‌ت و ئابووری کۆمه‌لایه‌تی و ه‌زرو گوزارشتی ده‌گرتنه‌ستۆ، حوکه‌مه‌که له‌سه‌ر ئه‌خلاقیاتی ئیسلام بنیات نرابوو، په‌یه‌ه‌ندی نیوان تا‌که‌کانی نه‌و کۆمه‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ راست‌گویی و نه‌مانه‌تپاریزی و نیازپاکی و هاوکاری و خۆشه‌ویستی ده‌چوو به‌پێوه نه‌پاشمله نه‌توانج و نه‌ دووزمانی و نه‌ بووه‌تانکردنی نامووسی تیدا نه‌بوو^(۱).

۴- کۆمه‌لگه‌یه‌کی جدیی بوو سه‌رقالی مه‌شه‌خه‌له‌ به‌رزه‌کان بوو نه‌ک کاره‌ بی‌بایه‌خ و بی‌ئه‌رزشه‌کان، جدیش پتویستی به‌ گه‌ژی و مۆنی و زبری نییه، به‌لکو به‌ گیانیکی هیممه‌ت به‌رزی و زیندووکردنه‌وه‌ی هیممه‌ت و هاندانی خه‌لک بووه له‌سه‌ر چالاکیی و بزوتن و کارکردن، گه‌نگیدانیان زۆر بلند‌تر و ورد‌تر بووه له‌و واقیعه‌ هه‌ست پینکراوه‌ی که له‌به‌رچاویان بووه، نیشانه‌کانی کۆمه‌لگه‌ی ده‌ست به‌تال و ته‌وه‌زه‌لی تیا نه‌بووه، که له‌مال و ریگاوبانه‌کاندا پالی لێ بدنه‌وه یا‌ن به‌ به‌لاش بگه‌ری‌ن، وه‌ک نه‌و که‌سانه‌ی کاتی خۆیا‌نی پێ ده‌کوژن له‌ تاوی بینکاری و فه‌راغ و به‌تالی^(۲).

۵- کۆمه‌لگه‌یه‌ک بوو بۆ کارکردن توندوتۆڵ بوو له‌ هه‌موو روویه‌که‌وه گیانی سه‌ربازیه‌تی به‌ ئاشکرا ره‌نگیدا‌بووه‌وه، ته‌نیا له‌شه‌ردا سه‌ریاز نه‌بوون، به‌لکو له‌ گشت

^۱ کیف نکتب التاریخ الاسلامی، ص (۱۰۲).

^۲ المصدر نفسه.

بواره کاندای سەرباز بوون، ئەگەر جیهاد بۆ رەزای خودا بهاتایه ته ئاراوه برێکی زۆر گه‌وره له ژيانى ئەم کۆمەڵگه‌یه بۆ تەرخان دەکرا، له هه‌موو لایه‌نه‌کانه‌وه و تاکه‌کانی ئەم کۆمەڵگه‌یه قۆڵی کارکردنی هه‌ڵماتی بوو، به تایبەت ئەو چرکه‌ساته‌ی داوای کاریان لێ بکرایه سەره‌پای ئەو‌ی پیوستیان به مه‌شقی سەربازی و مه‌ده‌نی نه‌بوو خۆیان به کاریگه‌ری ده‌روونی خۆیان پڕپڕ ده‌بوون له پالنه‌ره‌کان و چالاکیی خۆیان ده‌به‌خشی له گشت بوارێکدا^(١).

٦- کۆمەڵگه‌یه‌کی عیبادەت کاربوون رۆحی عیبادەت کردن به‌روونی له هه‌ڵسوکه‌وتیاندا ر‌ه‌نگیدا و یه‌وه‌وه ته‌نیا له جیبه‌جێکردنی فەرزەکان و سوننه‌ته‌کاندا کورتی هه‌ڵنه‌هێنابوو، به‌ڵکو له پیاوه‌کردنی سەرجه‌م کاره‌کاندا بۆ ر‌ه‌زاه‌مندی خودا ده‌جولانه‌وه، کارکردن له هه‌ست و بۆچونیا‌ندا عیبادەت بوو به‌ گیانی عیبادەت کارییه‌وه جیبه‌جییان ده‌کرد حاکمه‌کان سەرۆکاری گه‌لیان به رۆحی عیبادەته‌وه ده‌کرد ئەو مامۆستایه‌ی که قوتابی فێری قورئان ده‌کردو خه‌ڵکی شاره‌زای دینداری ده‌کرد به رۆحی عیبادەته‌وه فێری ده‌کردن بازرگانه‌کان ر‌ه‌چاوی فەرمانه‌کانی خودایان ده‌کرد له مامه‌ڵه‌و ک‌پ‌ین و فرستندا به رۆحی عیبادەته‌وه ده‌یان کرد می‌رده‌کان سەر به‌رستی ماله‌کانی خۆیان ده‌کرده‌وه وه‌کو عیبادەت، هاوسه‌ره‌کانیش چاوداشتی مالتی می‌رده‌کانیان ده‌کرد به رۆحی عیبادەته‌وه، ئەمانه‌ش بۆ جیبه‌جێ کردنی ته‌وجیهاته‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوو، که ده‌فه‌رموی: هه‌مووتان شوانن و هه‌مووشتان به‌رپر‌سیارن له‌به‌رده‌ستان^(٢).

ئهمانه گ‌رنگ‌ترین ئاد‌گاره‌کانی سەرده‌می صدیق و خوله‌فای راشیدین بوو سەیر بکه‌ین هه‌تا له سەرده‌می پیغه‌مبه‌راتیه‌تی ﷺ نزیک ده‌بینه‌وه ئەم نیشانانه به‌هێزو به‌تون، هه‌تا له سەرده‌می پیغه‌مبه‌رایه‌تی به‌ره‌و خوار بێن، ئەم نیشانانه لاواز ده‌بی‌ت، ئەم ئاد‌گارانه وایان کردبوو کۆمەڵگه‌یه‌کی موس‌لمان و ساغ له به‌رزترین ئاسۆه دیار بکه‌ویت، ئەم ماوه‌یه به‌ ماوه‌یه‌کی نموونه‌یی ناوه‌زه‌ ده‌ک‌ری، له می‌ژووی ئیسلامیدا، هه‌ر ئەمه‌ش وای کرد ئەم دینه به‌ خیراییه‌کی سەرس‌و‌رمان بلاو بێته‌وه به‌ گشت لایه‌کدا،

^١ المصدر نفسه.

^٢ المصدر نفسه.

بزووتنه‌وی فه‌تحرکه‌نه کانیس خیراترین بزووتنه‌وی فه‌تحرکه‌نه بووه له میژوودا به چه‌شنیک بوو له ماوه‌ی په‌نج‌ا ساڵدا بوون به خاوه‌نی زه‌وییه‌که هه‌ر له زه‌ریای رۆژئاواوه هه‌تا هندی رۆژه‌لاتیان به ده‌سته‌وه‌بوو، ئه‌مه‌ دیارییه‌که که تۆرمارگه‌و قه‌واره‌ی تێدا به‌رجه‌سته بوو، هه‌روه‌ها خه‌لکی به‌ لێشاو له‌ وڵاته‌ رزگارکراوه‌ کانه‌وه به‌ بێ زه‌خت و زۆر، به‌ راستی ئه‌و خوهره‌وشتانه‌ی کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامی له‌سه‌ر بنیات نرابوو، شایانی ئه‌و روخساره‌ جوان و نمونه‌ زیندوووه‌ بوو نزیک‌ترین که‌س له‌ ئیسلامه‌وه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ وێنه‌ سه‌رسوپ‌مان و دره‌وشاوه‌ جێبه‌جێ بکات و پێی خۆش بێت هه‌میشه‌ ئیسلام له‌ گه‌ردن و نه‌ستۆیدا بێت^(١).

لیپرامانی ئەو ماوه میژوویه پیتیسته له دهروونی لیکۆلەردا سروشتیکی وا دروست بکات و ناماژەنای وا بەجێ بیلێت کە ئیسلام دینیکی واقعییهو قاییلی جێبەجێ کردنە، لە جیهانی واقعیەدا بە هەموو نمونە بالا کانییەوه، ئیسلام میسالییەتیک نییه، بە هەواو هەلبەسترا بێت لەسەر ئەرزى واقعیەدا جێبەجێ نەکریت و تەنها بۆ هیواخوازی و ئاواتبردن دابەزى بێت، بەلکو میسالییەکی واقعییهو لە بواری بەرجەستەکردن دایەو جێبەجێ دەکریت، ئەگەر مەژۆ بە گەرم و گۆرپی و بە واجبی شانی بداتە بەر بە جوهدی خۆی حەقی خۆی بدات، پاشان سروشتیکی وا وەرگریت ئەو چاکەیدى جارى توانی بیکات یان ئەوى مەژۆنى توانی بیکات تۆش دەتوانی بیکەیت لە بەر ئەوى مەژۆنەکان لە ناستیکدا گشتیان مەژۆن، هەمیشە مەژۆ دەتوانی هەولێ سەرکەوتن بدات، جار لەدوای جار خۆ ئەگەر لێ بپرێن هەلەدەکشێن و سەرکەوتن و لەنگەرگرتن بەدەست دینن^(٢)، وەکو خودای گەوره دەفرمویت: (وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ) (النور: ٥٥).

ئەو كاروبارانەي كە ھاريكاري مۇسلمانان دەكات بۆ گەرانەوھي خەلافەتەي راشىدەين ناسىنى ئەو فاكەترانەيە زانىنى ئەو ھۆكارانەيە كە بېوھ لەمپەري رووخانو لابرەني بۆ

^١ كيف نكتب التاريخ الاسلامي، ص (١٠٣).

^٢ المصدر نفسه (١٠٣، ٣٠٤).

ئەوێ کار بکەین بۆ فریدانی دەست بگرین بەو ھۆکارانەی کە خودا کردووێتی بە پەڕی ھەیکەل بۆ رێزگرتنی ئەم ئوممەتە، لەم بۆنەیەو دەمووی بە دوورودریژی ھۆکارەکانی بەناھەق کوشتنی ئیمامی عوسمان شی بکەمەو، چونکە بایەخێکی ئەوتۆی ھەی، گرتن گرتین ھۆکارەکانیش ئەمانە:

یەكەم: خۆشگوزەرانى و شوێنەوارەکانى لەناو کۆمەڵگادا

پێغەمبەر ﷺ ھاوھەڵانی خۆی دی، کە چەند ناسۆریان چەشتوو و ھەمیشە دەیانلاند بە دەست ھەژاری و ناستەنگەکانی ژیان و بینەواپیەو، ئەویش رایدەھینان و دلی دەدانەو، پاشان ھەوالتی پێدان ئەم دۆخە ئێوەی تێدا یە درێژە ناکیشی و گەنجینەکانی دنیاو، خێرو بێرەکیان بۆ دەکرێتەو، ناگەھیشی پێ دەدان، کە سەرقالی خۆشگوزەرانى ئەبن، لە کردای چاکو جیھاد دورتان نەخاتەو، لەزەت و خۆشییەکانی دنیا کە مەندکیشتان نەکات بەرەو باوەشکردن بە رابواردن و مەتاعە پەرەتەنییەکانیدا^(۱)، عومەری کوپی خەتتاب لەم ناگاداریانە باش ھالی بوو بوو، سیاسییەتی وابوو بەرەستی دەکرد لە موسلمانان نەکەونە لەزەمەکانی فیتنە مالتو دارایی و باق و بریقەکانی دنیا، زۆر ھەولتی دەدا بۆ رێگرتن لە موسلمانان کە لە ولاتانی ئەملاولادا پرش و بلۆ نەبنەو، ئەگەر بەرژەو ەندییەکی ئەوتۆ نەھاتایەتە پێشیان رێگە نەئەدان بلۆ بەکەن بەملاولادا، مەگەر پێویستی یەخە بگرتایە، بەلام ھەرگیز رێگە گەورە ھاوھەڵان و موھاجیرین و ئەنسارەکانی دانیشتوانی مەدینە نەئەدا بە ھیچ سەبارەتێک مۆلەتی نەئەدان^(۲)، بێگومان ئەوکارە عومەر پەسەندی کردبوو بەلگە یە لەسەر ھەست و دەرکی ئیمامی عومەر و ترسانی، لە بلۆبوونەو ە موسلمانان لە شارێکدا کە ھەموو جۆرە خێرو خۆشگوزەرانییەکی تیا دەستەبەر بویت و بە ھەموو رەنگی رازابیتەو ئەوکاتە دنیا خۆی بکیشی بەسەر دلێانداو قیامەتیان بۆگەن بکات^(۳)، پاشان سەردەمی عوسمان ھاتە کایەو و فتوحات بە خۆرھەلات و خۆرئاوا

^۱ أحداث وأحاديث فتنة الهرج، ص(۵۵۹).

^۲ المصدر نفسه، ص(۵۶۵).

^۳ المصدر نفسه.

پهری سهندو مالۆ دارایی قهتاره‌ی به‌ست بۆ به‌یتولمال له ده‌ستكه‌وت و به‌خششی خودایی و ده‌ستی خه‌لكی پرپوو له خیرات و نه‌زراق^(١)، پون و ناشكرايه نازو نيعمه‌ت و خیران و داهاتی فتوحاته‌كان شوینه‌واری ده‌ركه‌وت له‌سه‌ر ژيانی كۆمه‌لگه‌و مۆركی خۆی چه‌سپاند هه‌ركاتێكیش خۆشگوزه‌رانیی و هه‌رزانی و هاوماناكانی خه‌لكی سه‌رقالی دنیا كردو گيرۆده‌يان ده‌كات و سواری سه‌ریان ده‌بی‌ت، هه‌روه‌ها ده‌بی‌ته كه‌ره‌سه‌ی مونا‌فه‌سه‌و كینه‌بازی به‌تایبه‌ت له‌ نێوان ئه‌وانه‌ی كه‌ ئیمامن له‌ دڵیاندا ره‌گی دانه‌كو‌تاوه‌و ته‌قوا نه‌تواوه‌ته‌وه‌ له‌ ناخياندا وه‌كو ئه‌عرابه ده‌شته‌كیه‌كان و كه‌له‌ ره‌قه‌كان، موسلمانه‌كان و لاتانیان رزگار‌كردو نه‌وه‌ی ئه‌و گه‌له‌نه‌ی، كه‌ به‌ناز په‌روه‌رده‌ كرابوون و خۆشگوزه‌ران بوون و هاتوونه‌ته‌ ناو بازنه‌ی ئیسلام و ته‌مه‌نی‌كی دوور‌ورد‌یزیان له‌ باق و بریقی دنیاو تریفه‌كانیدا به‌سه‌ر بر‌دووه‌و ئالوایی دنیا‌یان چه‌شتووه‌و ك‌ردو‌یانه‌ته‌ مه‌به‌ست و هیوا‌ی خۆیان و ك‌ی پر‌ك‌تیان له‌سه‌ر ك‌ردووه‌، عوسمان ده‌رك‌ی به‌م دیاریده‌یه‌ ك‌ردو ناگایی بلا‌وك‌رده‌وه‌، كه‌ سه‌ره‌نجامی كاری ئه‌م ئومه‌ته به‌م زووانه‌ ده‌گۆر‌ئ‌و دی‌او‌دیو ده‌بی‌ت، له‌و نامانه‌دا ناگاداری ك‌ردنه‌وه‌كه‌، كه‌ ئا‌راسته‌ی جه‌ما‌وه‌ره‌ی ده‌ك‌رد، ده‌یوت: كاری ئه‌م ئومه‌ته به‌ره‌و تازه‌بابه‌تی و بیده‌كاری ده‌پ‌وات ئه‌گه‌ر سی شتتان تیدا كۆبوویه‌وه‌، خۆشگوزه‌رانی و نيعمه‌ت زۆری، پێگه‌یشتنی مندا‌لانی كه‌نیزه‌كه‌كان (سبایا) خۆیندنه‌وه‌ی قورئان له‌ لایه‌ن ئه‌عرا‌بی و عه‌جه‌مه‌كانه‌وه‌^(٢)، له‌ باره‌ی خۆشگوزه‌رانی و نيعمه‌ته‌ی زۆرییه‌وه‌ حه‌سه‌نی به‌سری - كه‌ خۆی به‌ چاره‌سه‌ر بینویه‌تی - باسی بارودۆخی ئه‌و كۆمه‌لگه‌و لی‌شاوی خیرات و كه‌له‌كه‌بوونی سامان و ناشكوری خه‌لك و ئه‌و بارودۆخه‌ی، كه‌ خه‌لكی س‌ازیان دا‌بوو ده‌لی‌ت: گه‌شتوم به‌ خزمه‌تی عوسمان ئه‌وكاته‌ی ئه‌كه‌وتبووه‌ ناو فیتنه‌وه‌ كه‌م رۆژی هه‌یه‌ به‌سه‌ر موسلماناندا تێپه‌ری بی‌ت و موسلمانان خیر و ده‌ستكه‌وتیان كۆنه‌ك‌رد‌بی‌ت و دا‌به‌ش نه‌ك‌رد‌بی‌ت، ئیمامی عوسمان پیتی ده‌وتن ئه‌ی گ‌ر‌وی موسلمانان و ه‌رن بۆ خه‌لاته‌كانتان و به‌ ئاره‌زوی خۆتان لی‌ی هه‌لگ‌رن به‌ لی‌شاو، پاشان پیتی ده‌وتن و ه‌رن بۆ رۆن و بۆ هه‌نگوین

^١ المصدر نفسه.

^٢ تاریخ الطبری (٢٤٥/٥).

به خشيش و پيداويستى بهرده وامه و هديه، خۆراك هه لڢدراوه تهوه دوزمن په رژين كراوه كامه رانى كه وتوه ته بهرده ستمان و خيرات زۆره ..

ئهو ده مه شمشير له سهر ته هلى نيسلام خرابوه كي لانه وه، له لايه ن دوزمنه وه، به لام خۆيان هه ليان كي شابوو بۆ گيانى خۆيان، وه للا هى خه لكى هه تا نه مپۆش هه ليان كي شاهه، سويند به خودا من ده زانم ئهو شمشيره خۆشگوزه رانييه هه تا رۆژى قيامه ت هه ر له كاردايه وه هه لكيشراوه^(١)، به لام بالغبوونى مندا لانى موسلمانان له كه نيزه كه كان

نه مانه ده ستيان دايه رابواردن و توپه يى و كاره كانيان له هه رزه ييدا وينا ده كرد، يه كه مين خراپه يه كه له مه دينه دا به دياركه وت كاتى دونيا پرا بوو به سه رياندا و خه لكى گه شت بووه ئهو سه رى كامه رانى ژيانى برى تى بوو له كۆتريازى و نيشانه شكاندن و تيربازى^(٢)، عوسمانيش پيا وى كى تيره ي (له بپى) كرده سه ره رشتياريان له سالى هه شته مى خه لافه تيدا^(٣) و كه وانى تيره هاويشته كانى شكاندو پراوى نان و گومى كردن^(٤)، پاشان له نا و خه لكدا نا وى ترى و ميۆزگرتن نه شوغاي كرد عوسمان پيا وى كى به عاسايه كه وه نارده سه ريان و كردى به چا و ديڤريان بۆ ئه وه ي ريڤگرييان بكات، كاتى ئه م گوشينه بروزى كرد، نيمامى عوسمان سكالاي كرد له لاي ده ورو به ره كه ي، نه وانيش كۆبوونه وه له سه ر جه لڢ ليدانى ئه وانى كارى گوشين ده كه ن، چه ند كه سي كى لى گرتن و جه لڢ ليدان، پاشان نيمامى عوسمان كه سى له وانه نه ده گرت كه شه رپك ده كه ن يان چه ك ده رده خه ن له نا و مه دينه دا ئيلا نه فى ده كردن، له شارى مه دينه باوكى ئه م لا وانه كرديان به هه را و هوريا^(٥) و نيمامى عوسمان له مه دينه هه ستا و وتى: (خه لكى له باره ي ئه وانى وه قسه ي هه لى ت و په لى تيان پى راگه يان دوم ئايا ده زانن من ده رونى خۆم جله وگير كر دوه به له قا وى له قاوم كر دوه باشيزانن به لابر دنى جله وه كه ده رونم جۆش ده درى ت و

^١ البداية والنهاية (٣٣٤/٧).

^٢ قوس البفق الذمي يرمى به.

^٣ أى فى السنة الشافية من خلافته.

^٤ تاريخ الطبري (٤١٥/٥).

^٥ المصدر نفسه (٤١٥/٥).

به قایمکردنی دانهسه کنی^(۱) له ئیتمهوه ههتا ئیوه وهکو دووسه ری گوریسهك وایه هه
كهسی شوین من بکهوی ئه یگهیه نهوه نهو کاره ی که دروسته و چاکه، هه که سیکیش
شوینم نه کهوی خوی به هه لێردا ده بات، ئایا ده زانن هه موو که سیك له رۆژی قیامه تدا
شوێنێك و شاهیدیکی له گه لدایه شوێنێك به فهرمانی خودای گه وره لێی ده خوێ و
شاهیده کهیش شایه تی کرداره کانی ده دات، هه که سی به ته مای خودایه مزگینێ لێ
بیته، هه که سیکیش چاوی له دونیا یه نهوه زیانباره^(۲).

بهم شیوه یه عوسمان نهو که له پیاوه خودا ناسه بوو نهو خه لیه راشیده بوو، که به
واجبی خوی هه ستاو لێ پێچینه وه کانیش سه رکۆنه کردنی کۆره ده وله مه نه ده کان بوو نهو
کۆرانه ی که ده ستیان دابوو جوړه ژبانێکی بی هوده یی و ره وشت سستی، نه م لاری بوانه
خۆیان دابوو پال هه رچی و په رچی و نا حالیه کان هه روه ها به نیسه بت خویندنه وه ی
قورئان له لایه ن عه ربه ده شته کییه کان و عه جه مه کانه وه به شیوه یه کی نا شکره چینێك
له ناو کۆمه لگه ی موسلماناندا دروست بوو به دیار که و تن، قورئانیان ده خویندو هه زیان
له پاداشتی نه بوو، به ته مای پاداشت نه بوون، به لکو هه زیان له پێچه وانیه ی نهو
کارانه بوو، که خه لیه پێی خو شبوو ته شخیسی ده کردن^(۳)، پێویسته تییینی نهوه
بکه ین نه م گۆران کاریانیه ی که ته رزه که ی ده رکه وت یه که به جار له ده ورو به ری ده وله تی
نیسه لامی بوو، پاشان ده می کیشاو به سکه خشه خوی کرد به پایته ختی ولاتی
نیسه لامدا، هه ر نه مه ش بو وای کرد له نیمامی عوسمان له وتاره کانیدا بیر موسلمانان
بخاته وه که زۆر پێویسته وریابن له بهر خاتری دونیا و پوش و په لاشه کانی خۆیان له به ین
نه بن، له یه کی له وتاره کانیدا نه مه ی وتوه: (خودای گه وره بۆیه دونیا ی داوه به ئیوه
بۆ نه وه ی قیامه تی پێ بخوازن بۆ نه وه ی نه یدا وه پێتان پالێ پێوه بده ن و له نامیژی بگرن
دونا تیا ده چیته قیامه ت هه تا هه تاییه، نه م دنیا و نبوه فریوتان نه دات و له دونیا ی
هه میشه یی مه شغو لتان نه کات وریابن با خودای گه وره غیره تی نه جو شێ پابه ندی

^۱ أي من الكبح، وهو: المنع.

^۲ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۱/۳۶۱).

^۳ الوثائق السياسية في العهد والخلافة الراشدة، ص (۳۹۲).

کۆمه‌لێ موسڵمانان بن و خۆتان مه‌که‌ن به‌ چه‌ند حزییکه‌وه^(۱)، پاشان ئهم ئایه‌ته‌ی خویند: (وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ) (ئەل عمران: ۱۰۳).

له‌ بارودۆخیکی ناوه‌ه‌ادا که‌ خێروخۆشی هه‌ل‌پ‌ژاییت د‌نیا په‌ه‌یله‌ی کردییت به‌سه‌ر موسڵمانانداو له‌ د‌وای ر‌زگارکردنی هه‌ریمه‌کان ده‌ستیان به‌تال‌ بووییت و نه‌رخه‌یان بن له‌ مال‌ و ژیا‌نیان و هه‌ستان ده‌ستیان‌کرد به‌ په‌خنه‌گرتن‌ و توانج‌دان له‌ خه‌لیفه^(۲)، لی‌ره‌دا زانی‌مان خۆشگ‌وزه‌رانی و ره‌فاهیه‌ت چ‌ پ‌ۆل‌ی‌کی هه‌بوو له‌ خێزه‌دانی فیتنه‌دا، د‌ووباره‌ لی‌ره‌دا ئیستا باش تیده‌گه‌ین له‌و وته‌یه‌ی ع‌وسمان، که‌ وتی به‌ عه‌بدوره‌همانی ک‌وری ره‌بیعه‌ که‌ له‌ ده‌روازه‌ی شاری (باب) بوو^(۳)، وتی: (گه‌لی باب ز‌ۆر م‌ر هه‌لات‌وون و ورگیان که‌ند‌ووه‌ته‌وه‌ لی‌یان ب‌گه‌روه‌، به‌لام موسڵمانان ک‌ز‌ۆل مه‌که‌، چونکه‌ من ده‌ترسم تووشی به‌لا‌و نا‌ره‌حه‌تی ب‌ن)^(۴)، د‌واهمین وتاری ع‌وسمان که‌ نام‌ۆزگاری موسڵمانانی کرد د‌وای شه‌وه‌ی ده‌رگای د‌نیا ک‌رابوو به‌پ‌رویاندا وتی: (ناگاداربن د‌ونیای له‌ناوچ‌وو فریوتان نه‌دات و له‌ د‌ونیای هه‌میشه‌یی مه‌شغ‌ولتان نه‌کات.. خۆتان بپاریزن له‌ گ‌ورانه‌ تازه‌بابه‌ته‌کانی ئهم سه‌رده‌مه‌ پابه‌ندی گ‌ر‌ۆی موسڵمانان بن و ده‌سته‌ ده‌سته‌ و حزب حزب له‌یه‌که‌ دامه‌پ‌رێن)^(۵).

د‌وهم: سه‌روشتی شه‌و گ‌ۆرانه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌ی له‌ سه‌رده‌می ئیمامی ع‌وسماندا هاته‌ کایه‌وه‌

کۆمه‌لێ گ‌ۆرانکاری کۆمه‌لایه‌تی قول‌ روویداو به‌ چه‌شنیک بوو شه‌وه‌نده‌ به‌ه‌یزو گ‌ورج و گ‌ۆل بوو که‌ ز‌ۆریه‌ی خه‌لکی تی‌بییان نه‌ده‌کرد ته‌نانه‌ت به‌م شیوه‌ توند‌وتیژه‌ ته‌قییه‌وه‌و له‌ نیوه‌ی د‌ووه‌می خه‌لافه‌تی ع‌وسماندا ده‌رکه‌وت ت‌ر‌ۆیکی هه‌لق‌ولانه‌که‌ی

^۱ أحداث و احادیث فتنة المرح، ص(۵۶۷).

^۲ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۱/۳۶۲).

^۳ المقصود بالباب منطقة في جات أذربيجان تسمى الدربند، معجم البلدان (۱/۳۰۳).

^۴ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۱/۳۶۲).

^۵ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۱/۳۶۲).

گهشته نهوهی هه‌لگه‌رانه‌وه له ئیمامی عوسمان و شه‌هیدیان کرد^(۱)، کاتی ده‌وله‌تی ئیسلامیی ته‌شه‌نه‌ی کرد به بۆنه‌ی رایه‌له‌ی بزوتنه‌وه‌ی فەتح کردنه‌وه گۆرانی پێکهاته‌یی کۆمه‌لگه‌ هاته‌ ناوه‌وه‌ تالی تر که‌وتنه‌ نیو کۆمه‌لگه‌ی پرخیتری موسلمانان، چونکه‌ ئەم خه‌لافه‌ته‌ له‌ پ‌ووی پ‌وبه‌رو مرو‌قه‌وه‌ په‌ره‌ی سه‌ندو له‌سه‌ر پارچه‌ زه‌وی ئەم خه‌لافه‌ته‌ فراوانه‌ چەندین ره‌گه‌زو ره‌نگ و زمان که‌لچه‌رو نه‌ریت و ناکارو نه‌فکارو عه‌قیده‌وه‌ ه‌ونه‌ری نه‌ده‌بی و بیناسازی و ناگاداریی تر بوونه‌ میراتگری، له‌سه‌ر ته‌ختایی ئەم پارچه‌ چنراوه‌ ره‌نگی برسکاو پ‌چ‌ر پ‌چ‌ری خواری خێچ ده‌رکه‌وتبوو بب‌وه‌ قوماشیکی ناریکو نه‌ل‌واو وای لیته‌اتبوو بب‌وه‌ کۆمه‌لگه‌یه‌کی نا‌ره‌گه‌زو پێکه‌وه‌ نه‌شی‌او له‌ پێکهاته‌ی ته‌نینه‌که‌یدا به‌ تاییه‌تی له‌ شاره‌ گه‌وره‌کاندا له‌به‌ر پینگه‌و گرنگییان، له‌م شارانه‌وه‌ سوپای رزگارکردن به‌ پ‌ی ده‌خران و ده‌چوون و ده‌گه‌رانه‌وه‌ به‌ ژماره‌یه‌کی که‌مه‌تره‌وه‌، چونکه‌ لییان مردبوو لیشیان کوژرابوون له‌ باتی نه‌مانه‌دا یان له‌مان زۆتر خه‌لکیکی زۆر له‌ گه‌نج و کو‌رانی ناوچه‌ رزگارکراوه‌کانه‌وه‌ ده‌هاتن بۆ شاره‌ گه‌وره‌کان و ده‌کو فارس و تورک و رۆم قیبتی و کورد و به‌ریه‌ر، زۆریه‌ی نه‌وانه‌ هاتن فارس و گاوری عه‌ره‌ب غه‌یره‌ی نه‌مانه‌ بوو^(۲)، و ده‌کو جوله‌که‌کان، زۆریه‌ی دانیش‌توانی ئەم شاره‌ گه‌وران‌ه‌ نه‌وانه‌بوون که‌ به‌شدارییان کرد له‌ بزوتنه‌وه‌ی فتوحاتی ئیسلامیدا، پاشان له‌م شارانه‌دا نیشته‌ج‌ی بوون، زۆریه‌ی زۆری ئەم که‌سانه‌ش له‌ تیره‌ عه‌ره‌بییه‌کان بوون له‌ باکو‌روو باشو‌وره‌وه‌ نه‌مانه‌ له‌ داب و نه‌ریتی هاوه‌لانیان نه‌ده‌زانی به‌واتایه‌کی‌ورد‌تر، نه‌مانه‌ له‌ سه‌رده‌ستی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و جیلی یه‌که‌می هاوه‌لان په‌روه‌رده‌ی پی‌یستی‌ان و نه‌نه‌گرتبوو، باش گۆش نه‌درا‌بوون به‌ ه‌وی سه‌رقالییان به‌ فتوحاته‌وه‌ یان به‌ ه‌وی که‌مبو‌نه‌وه‌ی هاوه‌لانه‌وه‌، بۆیه‌ گۆرانی‌کاریی له‌ چنراوی کۆمه‌لگه‌ی مرو‌قاییه‌تی نه‌و کۆمه‌لگه‌یه‌دا هاته‌ کایه‌وه‌، که‌ له‌ جیلی یه‌که‌م پی‌شینیان و دانیش‌توانی و لا‌ته‌ رزگارکراوه‌کان و نه‌عرا‌به‌کان و گا‌ورو جوله‌که‌کانه‌وه‌ پێکه‌اتبوون عه‌ره‌به‌ ده‌شته‌کییه‌کان به‌ر له‌ گشتی هه‌لگه‌رانه‌وه‌وه‌ له‌ پ‌ووی چنراوی سه‌قافی نه‌و کۆمه‌لگه‌یه‌وه‌

^۱ الدولة الاموية المفتى عليها، ص (۱۶۶).

^۲ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۳۷۹).

گۆپرانکاری تی کەوتو له بواری راخستنی ژيان و بژیوی کۆمەلگەوه له پووی
دەرکەوتنی جۆریکی تازه له لادان و له قبول کردنی پرۆپالانتەوه گۆپرانکاری پوویدا^(۱).

۱- ئەو گۆپرانانە کەوتە چنراوی کۆمەلگە مەژواپەتی ئەو سەردەمە

أ - ئەم چنراوه کۆمەلایەتییه له کۆمەلانی کەرتی جیا جیا پێکھاتبوو، کەرتی
پیشینان، که له هاوێلان و ئەو کەسانە پێکھاتبوو که چاودێری هاوێلان بوویو به
خەڵاتیان و شەرفی ئەوانیان بەرکەوتبوو، بەلام ئەم کەرتە وردە وردە که میان کردو
وشکاویان هات، به هۆی مردن و شههیدبوونهوه له گۆپەپانی فتوحاتهکاندا، یان به هۆی
پرش و بلاووبوونیان له شارهکاندا ئەمانه وای کردبوو که مێکیان مابوونهوه
نیشتەجیبوون له شاره رزگارکراوهکاندا له شاره گەورەکانی وەکو بەسەر و کوفە و شامو
میسرو ئەمانەدا بلاوویان کردبوو، هەندیکیشیان له نیوهدورگە عەرەبیدا دەرچوون،
پاشان جاریکی تر گەڕانەوه ناوی^(۲).

ب - دانیشتوانی ناوچه رزگارکراوهکان ئەمانه زۆرینهی ئەو کۆمەلگەیانە
پێکدههێنا له چاوەوانە کە پیشتر موسلمانان بوویون، ئەمەش به هۆی بزووتنەوهی
فەتح کردنەوه، کۆمەلگە ئیسلامیی پیشینەکانی بوو به کەمایەتی هەرچەندە
رۆلێکی بەرچاویان هەبوو لەبەرپێوەبردنی ولاتداو کاریگەری ناکارو روشت و هزرو
زمانەویان هەبوو لەگەڵ ئەم تەسیراتانەدا به کەمینە گوزارشت دەکران، ئەم کەرتە واتە
کەرتی دانیشتوانی ناوچه رزگارکراوهکان، له نیشتەجیبووندا کەمتەرخەم بوون، گەڕۆک
بوون، بەتایبەت له دەرەری خۆیاندا ئۆقەرەیان نەدەگرت، سەرەپای ئەمەش هەندیکیان
له شارهکانی خەلافەتی ئیسلامی، نازو گوێزیان دەکردو هەندیکێ تریان له شاره
گەورەکانی خەلافەت یان له پایتەختی دەولەت نیشتەجێ دەبوون، به شێوهی کەنیزه و
کۆیلە له خزمەتی میرەکانیاندا بوون یان به شێوهی ئالوێری بازرگانی و مەعاریفی و
نێداریی و هیچ یاسایەکیش نەبوو رێگریان بکات، لەم ئەمسەر و سەرە، ئەگەر هاندەرەن
کۆمەك نەکرابن ئەو عەجەمانە کە له شاره رزگارکراوهکانەوه هاتبوون خێراترین کەس

^۱ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۳۸۰).

^۲ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۳۸۰).

بوون بۆ فیتنه نانهوه^(۱)، چونکه زۆرینهی عهجه مه كان له گهڵ داخ له دله كان میلله ته داخ له دله كان بوو، جا نه مانه زۆر گورج بوون بۆ فیتنه هه لگه رساندن له سه ر زۆر هۆکارێک، وه کو:

- نه فامیه تیان، زۆریه یان تازه به تازه له کافیه تی وازیان هی نابوو، نه و مو لک و ده سه لات دارییه ی که هه یانبوو نه و عیزه ته ی هه یانبوو لی یان سه نرابوو و رفی نرابوو له به ر ده ستیان.

- زۆریه که می شه زایان هه بوو له دیندا به هۆی عهجه میه تی و شتی تره وه.
- ده مارگیری و رقبوونه وه له عه ره ب.

- چه ندین تاقیمان هه بوو به به هانه هاتبوونه ناو ئیسلام له ترسی شمشیرو سه رانه دان، له ناوه پۆکیاندا ته له که و شه ریان هه لگرتبوو به رامبه ر ئیسلام و مو سلمانان سا بۆیه زۆر به خیرایی خۆیان ده کو تا بۆ هه موو فیتنه یه ک.

- ته ماحی هه وه سه بازه کان له م جو ره که سانه دا، چونکه نه م گرێبانه یان تێدابوو، دنه ی ده دان و ریگه یان بۆ خۆشه کردن^(۲).

ج - که رتی سییهم عه ره به ده شته کییه کان بوو، نه مانه به دانیش توانی بیابانه کان ناسراو بوون، نه مانه ش وه کو باقی مه نه ی خه لک و ابوون، مو سلمانانی خودا ناسییان تێدابوو وه کافرو مو نافیقیشیان تێدابوو، نه و ده رده یان هه بوو، وه کو خودای گه وره ده فره مویت: (الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَبِقَاقًا وَاجِدُ رُ الْإِسْلَامِ حَدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ) (التوبه: ۹۷). نه مه ش له به ر نه وه یه ره قترین دۆ و گرژترین سروه ت و وشکترین قسه یان هه بوو، له به ر نه م ره وشتانه شایه نی نه وه بوون، که سنووره کانی قورئان نه زانن و له که وشه نی شه رع و نه حکام و جیهاد ده رچن^(۳)، نه مانه به پلترین که سه بوون له فیتنه بازیدا، گورجو گۆلییه که شیان له به ر نه م هۆیانه:

- زۆریه که می شارزای دین بوون.

^۱ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۳۸۰).

^۲ دراسات في الأهواء والفرق وأبدع، ناصر العقل، ص (۱۶۱).

^۳ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۳۸۰)، نقلا عن الشوكاني فتح القدير (۳۹۵/۲ - ۳۹۷).

- هەریەکێ لەوان زۆر لە خۆی بایى دەبوو ئەگەر چەردەیهک قورئانی بزانىبا، ئیتر وای دەزانى بەو زانسته کەمە بوو ته زانا.

- وشکبوون بەرامبەر زانایان و نەدەچوونە خزمەتیان و دیداریان، چاویان لى نەدەکردن.

- خەلکی چاوچنۆک فریبی دەدان و نەفامیەتی و گێلیە تێکەى دەپەتاند.

- تیژی سروشت و ھەلھاتیان لە شارستانیەت و تێکەلاوی خەلک، گومانى خراپ بردن بە خەلکی بەبێ ئەوێ بیانناسن ئەمە سروشتى ھەموو دەشتەکییەکە لە ھەموو سەردەم و شوێنیکدا.

- لە دینداریدا زۆر توندوویژبوون و بەبێ زانستى پێویست زیادەپەڕەویان دەکرد بۆیە زۆربەى خەوارىج لەمانەیه^(١).

لەناو ئەم ئەعرابیانەدا پیاوانێک بەدیارکەوتن بە قورئاغۆین ناسرابوون، بەلام لە سنووری قورئاغۆین دەرچووبوون و مانای قورئاغۆینى جارانی نەئەداو لە چەمکی وشەکە دەرچووبوون ئەو قورئاغۆینانە ئاماژەیک بوو ئەو کەسانەى تاییەتبوون بە قورئان خوێندنەو، کە لە توێی ئەو واقعەدا بەلگەو چەمکی رقیان دەرەھینا، ھەیانبوو لەسەر رییازی خەوارىج بوو بە رێگەیکەى تاییەت بە خۆیان قورئانیان لێکەدایەو ھەشیانبوو زاھیدبوو حەقیقەتى ئەو قورئانە تێنەئەگەشت کە دەبخوێندەو و نەیدەتوانى بساچى لەگەڵ واقعیى کۆمەلگەدا^(٢)، ئەم قورئاغۆینە ناھالیانە زۆر بە پلبوون بۆ فیتنەنانەو، ئەمەش لەبەر ئەم ھۆکارانە:

- زۆرتوندووتیژبوون لە نەزەعی دینداریدا سەرەرای ئەوێ کەم تێگەشتبوون لە دین و زوو غیرەتیان بۆ دین دەجۆشا بەبێ چاوپۆشنى و زانیاری و ئارەزوو عاتیفە خێزەى دەدان بە ناوی غیرەتواندن بۆ دین بەبێ ئەوێ سەیری ئەنجامەکەى بکەن، لە رێساکانى شەرع تى ئەگەشتبوون و ھەکو لادانى زیان و بەدەستھێنانى سوود و بەرژووەندى ئاین.

- لە خۆبایبوونی ھەریەکەیان بەو چەند ئایەت و فەرمودانەى کە دەیانزانى بەبێ فێقھو چاوپۆشنى و دەھات بە خەیاڵیاندا کە ئەھلى زانستن، بە کەیفى خۆیان گریبان

^١ دراسات في الاهواء والفرق والبدع، ص (١٦٦).

^٢ درات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (٣٨١).

ده کرده و گریبان ده به ست له بهر ژه وه ندیه کانی موسلماناندا فتویان ده داو فتویان هه لده وه شانده وه، له بهر ژه وه ندیی خه لکی موسلماناندا.

- به نیسبته زانیان و پیشه وایانه وه وا تیده گه یشتن گه شتونه ته پله ی بیباکی له ژانست و فیهی زانیان له ژیر دروشمی نیمه پیاین و نهوانیش پیان.

- هه ندی سهروکی نه زانیان کردبووه موفتی خویان و دوریان گرتبوو له زانیان و پیشه وایان.

- نه مانه خه لکی هه وه سبازبوو سه رانی بیدعه و فیتنه بوون زۆریه ی زۆریان له ته له که باز بوون، به هه له داوان ده چوون بو لای قورناغۆینه کان سه ریانلی ده شتواندو سه رگه رمیان ده کردن و نه زعه دیندارییه که یان ده قۆسته وه تیاندان و غیره تیان ده ورورژاندن به بی چاوپۆشنی.

- نه فامبوون به رپساکانی و بنه ماکانی به لکه وه نه حکامه کانی فیتنه بازی^(۱).

د - کهرتی هه بوو یاخود تا قمی هه بوو له چنراوی نه و کۆمه لگه ئیسلامیه ده که پیش هه مووان له دین هه لگه رابوونه وه، نه مانه له ئیسلامدا ژیانیکی که میان به سه ر بردبوو، به لام ناچاربوون لایه نگری بکه ن نیمه نکولی نه وه ناکه یین که هه یانبوووه سولحاو بووه و دهروونی خاوتین بووه، که سانیکی به ریزیان هه بووه، به لام هه یانبوووه تام و چیژی ئیسلامی نه چه شتبوو هه رچه نه ده خۆی دابوو پال ئیسلام، به لام هه ر به عه قلیه ته که ی جارانییه وه ده ژیاو له سه ر نه فسییه تی خۆی بوو، که به ر له ئیسلام له سه ری ده پۆشت له سه ر دارو باینکه خیله کایه تییه که ی بوو، که ده مارگیری گیژی ده دا، وایان ده زانی ئیسلام نه چوو ته ناویان یاخود وایان ده زانی هیه چ دژایه تییه که نییه له نیوان نه و زانیاریانه ی نه وان ده یزانن و زانیاری ئیسلامدا و نه و هه لسوکه وته ی ده یانکرد له واقیعه دا به پالنه ره خیله کییه کان ده یان کرد^(۲)، چند تا قمی که له هه لگه راپاره کان ره گه زیکی پته ویان پیکه ییتابوو له به ریا کردنی هه لومه رچی فیتنه دا، هه لگه رانه وه کان له سه رده می ئیمامی نه بو به کړو ئیمامی عومه ردا پرویدابوو، به لام شتیکی تازه هاته کایه وه نه ویش جیاوازی سیاسه تی ئیمامی عوسمان بوو له سیاسه تی دوو خه لیفه که ی

^۱ دراسات في الاهواء والفرق والبدع، ص (۱۶۳).

^۲ دراسات في عهد النبو والخلافة الراشدة، ص (۳۸۱).

پیش خۆی بهرامبەر هه‌لگه‌پاوه‌كان، نه‌بۆبه‌كر نوسراوێكى نووسى بۆ كارگێره‌كانى: كه پشت نه‌به‌ستى به هه‌لگه‌پاوه‌كان له‌جيهاددا، له شه‌پى دوژمناندا جه‌ختى ده‌كرده‌وه له خالیدی كورپی وه‌لیدو عه‌یاضی كورپی غه‌م، كه ناییت كه‌سى له هه‌لگه‌پاوه‌كان غه‌زایان له‌گه‌لدا بكات هه‌تا خۆی نه‌ستۆ پاکی بۆ نه‌كات^(١)، له سه‌رده‌مى خۆیدا هه‌لگه‌پاوه‌ی نه‌ده‌كرده‌ به شاهید ئیمامى شه‌عبى ده‌لێ: نه‌بۆبه‌كر له غه‌زاكانیدا پشتی به هه‌یج كه‌سیكى نه‌هلی هه‌لگه‌پاوه‌كان نه‌به‌ستوو هه‌تا كۆچى دواى كردوو^(٢)، له‌به‌ر نه‌وه هه‌ندێك له هه‌لگه‌پاوه‌كان دواى نه‌وى به چاكى مוסلمان بوونه‌وه هه‌ر شه‌رمیان ده‌كرده‌ دیمانه‌ی نه‌بۆبه‌كرى صدیق بكهن، بۆ نمونه‌ توله‌یجى كورپی خووه‌لد هاته مه‌كه‌كه بۆ عه‌مه‌ر كردن، به‌لام نه‌یتوانی پووبه‌پى نه‌بۆبه‌كر بیته‌وه له نزیکه‌وه ببنی هه‌تا كۆچى دواى كرد^(٣).

له خه‌لافه‌تى عومه‌ردا نه‌م سیاسه‌ته كزى كرد بهرامبەر هه‌لگه‌پاوه‌كان، نه‌هلی هه‌لگه‌پاوه‌كانى ره‌وانه‌ كرد بۆلێدانی شام و عێراق^(٤) له پۆشتنى سوپای ئه‌بى وه‌قاصدا له شه‌پى قادسیه‌دا قه‌یسی كورپی مه‌كسوحى مورادى و عه‌مى كورپی مه‌عدیه‌ كروبی تێدا‌بوو، حه‌ماسه‌تى خه‌لكیان هه‌لده‌گیرساندو هه‌ستیانی ده‌بزواند نه‌مه دواى نه‌وى، كه ئیمامى عومه‌ر مۆله‌تى دا به نه‌هلی هه‌لگه‌پاوه‌، كه به‌شداریی غه‌زا بكهن^(٥)، نه‌م ده‌رچوونه له سیاسه‌تى نه‌بۆبه‌كر لای عومه‌ر وێپرای جۆره‌ حه‌زه‌رو ئاگاهى و له بیژه‌نگدانێك بوو له بنه‌ماو مه‌رجه به‌ندركراوه‌كان ده‌نه‌ه‌چوو، له رێسا هه‌ژماركراوه‌كان به‌ده‌ر نه‌بوو، نه‌هلی هه‌لگه‌پاوه‌كان نه‌ده‌بوونه سه‌رله‌شكرى سه‌د سه‌رباز، له‌به‌ر نه‌وه سه‌عد ناچاربوو قه‌یسی كورپی مه‌كشوح بكاته ئامرى هه‌فتا سه‌ربازو بۆ شالاوى عه‌جه‌مه‌كان هه‌تا له شه‌ویكى نه‌موسته‌چاودا له وێژه‌ ده‌ریان به‌ییت^(٦).

^١ عبدالله بن سبأ وأثره في أحداث الفتنة، ص(١٥٥).

^٢ البداية والنهاية (٣٤٧/٦).

^٣ التاريخ الاسلامي (٥٩/٩).

^٤ عبدالله بن سبأ وأثره في أحداث الفتنة، ص(١٥٦).

^٥ عبدالله بن سبأ وأثره في أحداث الفتنة، ص(١٥٦).

^٦ تاريخ الطبري (٣٨٢/٤).

پاشان عوسمان هات له سیاسه تی هه لگه پراوه کان پیتی وابوو کارگێپری ئه زه کاته ی، که هه لگه پراوه ی تیا دا به رپابوو رۆیشتوو هه به سه رچوو هه، چونکه پیتی وابوو ئه م سه رده مه قوتار بوون له وانه ی هه لگه پراوه ته وه و خه لته یان نه ماوه، عوسمان ئیجته یهادی کرد نه هلی هه لگه پراوه ی کرده کار به ده ست و کاری پێ سپێران و به چاکبوو سه یری ده کردن، به لām شیای ئه وه نه بوون، به لکو خراپی و ناله بارییان زیادی کردوو ئه و ته یان په یره ی کرد که کابرا گوته نی

من و عومەر سه گه کانی خۆمان تیر کردو

ئهو سه گانه ش به که لبه و چنگول زاماریان کردوه^(۱).

ده رته نجامی به کاره یانی هه لگه پراوه کان له لایه ن عوسمانه وه له کوفه له بهر ئه وه بوو، که خه لکه که ی گۆرا و به ره و چاکسازی هه نگاوی ناو عه بدور په همانی کوپی ره بیعه بوو به سه رله شکریان، که له غه زای تورکه کاندای پێکرا، ئهو عه بدور په همانی که له سه رده می عورمه دا غه زای ده کردو په رته وازه ی ده کردن، ته نانه ت تورکه کان ده یان وت: (هه رکاتی ئهو پیاوه واته (عه بدور په همان) هاته یته په لار مار فریشته یه کی له گه لدا بووه، نه یه یشتوو هه بری و به رگری لیکردوه)^(۲).

کۆمه لێ ئاسار به شێوه یه کی ناشکرا ده رده که وت له و فیتنه یه ی که به کوشتنی ئیمامی عوسمان کۆتایی هات، هه ر بۆیه ناوی ئهو تاوانبارانه ی ده ستیان هه بوو له خوینی عوسماندا ئهو پیاوانه بوون، که سه ر به و خێلانه بوون که له تیرازی هه لگه پراوه کاندای بوو، بۆ نمونه (سودانی کوپی هه مرانی سکونی و قه تیره ی کوپی فلانی سکونی و هه کیمی کوپی جه بله ی عه بدی) یه^(۳).

ه - گا ورو جوله که کان بڕیکی زۆریان ده رکران له جه زیره ی عه ره بی له شاره گه وره کاندای نیشته جیبوون وه کو کوفه و به سه ره، به تاییه تی جوله که کان به پیتی سه روه تی خۆیان له هه موو شاره پان و به رینه کاندای بلاوه یان کردبوو، به پیتی فتوحاته کان و خه ریکی

^۱ عبدالله بن سبا وأثر في أحداث الفتنة، ص (۱۵۷).

^۲ تاريخ الطبري (۱۴۶/۵).

^۳ عبدالله بن سبا وأثر في أحداث الفتنة، ص (۱۵۷).

پیشه زپاوه دوپه ژمه که ی خۆیان بوون و سه رقالی که سابه تی دوپووی، خۆیان بوون، نهویش زالبوون به سه ر دارابیدا به هه موو که ره سه جیاوازه کان و موئامه ره کردن بۆ برینی نهو دهسته ی که دهستی درێژکردوه بۆ یارمه تی موسلمانان^(۱)، له مه ولا باسی رۆلی جوله که ده که یین به ئیزنی خودا.

۲- پیکهاته ی دارشتنی نهو کۆمه لگه له رووی شارستانییه وه.

له پال نهو ئالسه کاوه مرۆفیه دا ئالسه کاوییه کی تری هه بوو، که مه ترسی له م که مه تر نه بوو، نهویش ئالسه کاوی و تیکچه رژاوی بوو، به شیوه یه که بوو چهنده ها که لچه رو نه فکارو نیزام و بیروباوه ری جیاواز له گه ل ژماره ی مرۆفه کاند ه لده قولاو سه ری ده رده هینا، واته له گه ل ژماره ی دانیه شتواندا ژماره ی که لچه رو هزره کانیه ی زیادی کرد، نه مه ش بووه باریکی زه به لاح به سه ر شانی کۆمه لگه ی نیسه لامیه وه، نه وه ی زیاتر قوربه که ی خه ست کرده وه سه ره پای نه وه ی موسلمانان تیکه لاوی پیکهاته و دارژاوی کۆمه لگه ی شاره زا رزگارکراوه کان بوون، به م شیوه یه له ناو جه رگه ی میله تانی تر دا ژیان و ژن و ژغوازیان له گه ل کردن و فیزی زمانیان بوون و جلویه رگی نهوانیان کرده به رو داب و نه ریتی نهوانیان په یه ری ده کرد و پرای نه م تیک نا لانه له به رامبه ردا کاریگه رییان له سه ر هاوولا تیانی شاره رزگارکراوه کان سنووردار بوو له و ماوه نوویه ره یه داو له و به ره به یانه دا^(۲)، هاوولا تیانی نهو شاره رزگارکراوه ی پشکیکی فره یان له په ره رده ی نیسه لامه تی وه نه گرته بوو به باشی له کرۆکه که ی تی نه گه یشتبوون و له کیانی نیسه لام پاراو نه بوونه وه، وه کو هاوه لانی کۆچه ری و نه نساری تینویان نه شکابوو، هه ره وه ها نهو خێله عه ره بانه ی که تیکه لاوی خه لکی شارو ولاته رزگارکراوه کان بوون، نیسه لام له نگه ری گرت له ناوه ندی نه م خێله جیاوازانده دا، له بۆته یه کدا بۆ ماوه یه کی دیاریکراو نه وه ی زۆر پتویه سه بیخه یه بهر باسو تپرامان نه وه یه که پرۆسه ی فیزکردن و په ره رده کردن، که بنچینه یه کی قایمه و پته وه کۆچه ره ییه کان و نه نساره کان رابه رایه تییان ده کرد توانای نه بوو فامی نه م پۆل پۆله گه ورانه ی نه ده کردو نه یده توانی هه موویان له

^۱ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۳۸۱).

^۲ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۳۸۱).

نامیز بگریت، مه‌والیه‌کانیش کۆیله‌کان له ئەفکارو دابو نەریتی جارانی خۆیان دەر نه‌چوون، که سەر ده‌می نه‌فامی له‌سه‌ری بوون، نه‌مه‌ش ده‌گه‌پتته‌وه بو ناهاوسه‌نگی له‌ نێوان بزوتنه‌وه‌ی فراوانی ناسۆیی رزگارکردنی ولاتان فراوانبوونی سه‌رنشینیداو له‌ ژماره‌ی هاوولاتیاندا له‌ فێرکردنی خه‌لك و تێگه‌یانندیان له‌ کیتابی خودا و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بزوتنه‌وه‌ی جیهاد ده‌بوو داعی و مامۆستای له‌گه‌لدا بوایه‌و هامرای بویه، بۆ نه‌وه‌ی خه‌لكی تێگه‌یه‌نن له‌ شه‌رع و دین هه‌تا ترازوی په‌روه‌رده‌ لاره‌سەنگ نه‌بی‌ت و ژاوه‌ژاو نه‌که‌وێته‌ ریزی ئیسلامیه‌کانه‌وه‌ درز نه‌که‌وێته‌ نێوان رزگارکه‌ره‌کان و دانیش‌توانی زه‌ویه‌ رزگارکه‌راوه‌کانه‌وه‌ بیه‌ت هۆکاری به‌رپا‌بوونی دیارده‌ سلبیه‌کان و کار بکاته‌ ریزی هه‌لپ‌کراوی موسلمانان و یه‌کی‌تیی سیاسی و فیکریان^(۱)، نه‌گه‌ر له‌ مه‌یدانی زانست و په‌روه‌رده‌ی ئیسلامیدا گه‌رم و گورپی و ماندو هه‌بی‌ت نه‌م لایه‌نه‌ سلبیه‌ کاریگه‌ری نایه‌ت هه‌رچه‌نده‌ په‌ره‌سەندن له‌ زه‌ویدا خه‌یرا فراوان بی‌ت، عه‌یراق و ده‌وروبه‌ری و ولاتانی شام له‌ چەند سالتیکی که‌مدا رزگار کران و له‌ توانای وزه‌ی مرۆفایه‌تیدا نه‌بوو له‌ مه‌یدانی زانست و په‌روه‌رده‌کردندا ئیستیعایی نه‌و ماوه‌ زۆره‌ لی‌شاوه‌ بکات و ته‌علیمیان بدات، له‌ دانیش‌توانی نه‌و ناوچانه^(۲)، هۆکاری نه‌مه‌ش نه‌ویه‌ نه‌و هاوولاتیانه‌ی که‌ پتویست بوو هه‌ست به‌ نه‌م راسپارده‌یه‌ خه‌لكی فێری زانست بکه‌ن و په‌روه‌رده‌ی بکه‌ن و زۆریه‌ی زۆریان له‌ گۆره‌پانی جیهاددا شه‌هید کرابوون و چەند که‌سیکی که‌ میان لی‌ مابووه‌ و پرش و بلاو بوو بوون و نه‌و موسلمانانه‌ی ئاره‌زوویان ده‌کرد فێری زانست بن له‌ ده‌وریان کۆبوونه‌وه‌ و پاشان چینی تایبەین ده‌رکه‌وت، نه‌مانه‌ش شه‌هه‌نده‌ ملکه‌چ بوون هه‌ر له‌ سه‌رتاوه‌ له‌ گۆره‌پانی جیهاددا شه‌هید کران^(۳)، نه‌و سه‌رده‌مه‌ پێشه‌وا و هاوه‌لی پتویستی زه‌مان نه‌مابوو هه‌تا ته‌عالیمی ئیسلامی به‌چیتن له‌ ناخی زۆریه‌ی خه‌لكه‌که‌دا وێپرای نه‌و که‌لێنانه‌ی ده‌رکه‌وتبوو و ده‌کو که‌لێنی هه‌زی دیارده‌ی سلبی که‌ دزه‌ی کردبوو ناو رێبازی ئیسلام نه‌مانه‌ شوینه‌واریان هه‌بوو له‌

^۱ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۱/۳۵۸).

^۲ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۱/۳۵۸).

^۳ اليمن في صدر الاسلام للشجاع، ص (۳۳۴).

ناجیگرکردنی ئاسایشی ولاتداو له سالانی دوا دوایی خهلافهتی ئیمامی عوسماندا به ئالهمی ئاشکرا ده رکهوت^(۱).

۳- تیگه یشتنی نهوهیهکی تازه

له کۆمه لگهی ئیسلامیدا گۆرانیکی گهوره روویدا، چونکه جیلیکی تازه له خه لک پیگه یشتن و هه ریه که یان پله و پایه یه کی کۆمه لایه تی بۆ خۆی ده سته بر کرد، وه کو جیلی هاوه لآن نه بوون جیلێک بوون له سه رده می کدا ده ژیان جیاوازیو له وه سفه کانی هاوه لآن ئه م جیله به گشتیی به وه ده خه ملێنرێت له خوار جیلی یه که مه وه ن^(۲) و شه که تی دروستکردنی دیواری ده ولت و راگیرکردنیان له سه ر شان نه بوو، خۆیان نه دا بووه ژیر باری گران، جیلی یه که می موسلمانان به هێزی ئیمان و تیگه یشتنی دروست له ناوه پۆکی عه قیده ی ئیسلام و ناماده باشی ته واو بۆ ملکه چکردنی نه فس بۆ ده ستووری ئیسلام، که له قورئان و سوننه ت به رجه سته کراوه ده ناسراو جیا ده کرایه وه، ئه م شه قله تایبه تانه زۆر به ده گمه ن له جیلی تازه پیگه یشتو دا هه سته ی پێ ده کرا، که له نه غجای فتوحاتی فراوان پیگه شت بوون، ئه مانه ته ماعی تاکره وییان تیا ده رکه وتبوو، ده مارگیری ره گه زو هه زایه تییان تیا زیندوو بووه، هه ندیکیشیان خه لته یه کی زۆر له خه لته و نیه توه کانی سه رده می نه فامیه تیان تیا بووه، وه کو هاوه لآن له عه قیده ی دروستی ئیسلامه تی به هه ره مه ند نه بوو بوون، له سه رده می پیغه مبه ر ﷺ له به ر زۆرییان له به ر سه رقالتی هاوه لآن به جه نگی رزگارکردن و فتوحاتی تازه وه^(۳)، هاوه لآن که مه ترین نا په حه تی و ئاژاوه یان هه ببوه له وانه ی دوا ی نه وان هاتوون، چونکه هه تا دوورترین له سه ر ده می پیغه مبه رایه تی ﷺ زۆرترین ئاژاوه و دووبه ره کی ده که یین^(۴)، جیلی تازه پیگه شتوو رازی نابیت به رو بارودۆخه ی که جیلی پێشوو ی خۆی پێ ناسراوه خو ده گرن به و شتانه ی که نه وان وازیان لی هی ناوه، وای لی دیت به ئاوه زیکی تازه و

^۱ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۳۵۹/۱).

^۲ الدولة الأموية، يوسف العش، ص (۱۳۲).

^۳ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۳۵۶/۱).

^۴ ذوالنورین عثمان بن عفان، مال الله، ص (۹۹).

بۆچونئیکی تازهوه ژيان لىکبدنهوه، لىکدانهوهکهش دووره لهو عهقلیهتهى که لهسهردهمى خهلیفه راشیدینهکاندا کارى پى کراوه، وای لىدیت لهو ئەقلیهته تى ناگات و ناتوانى قومى لىبدات و ههول نادات گوى بگرى بۆ داناییهکانى^(۱) ههر لهبهر ئەمهیه لادهرهکان خۆیان دهخزێنه پال جیلی تازه بۆ گالڤانى فیتنهو ئاژاوه.

۴- نامادهباشى ئەو کۆمهڵگهیه بۆ قبولکردنى پرۆپاگهنده بهم چهشنه له ئەنجامى ئالسهکاو و تىکهلاوى نهگونجاو نارێکى له دارشتنى کۆمهڵگهدا دهرك بهم حالته دهکهین و دهبیئت ساز دهدریئت بۆ لهههرو نامادهبى بۆ گیرمهو کێشهى گوتى ههڵدهخات بۆ وهگرتنى قسهوباس و قسهلۆک و پرۆپاگهنده^(۲) و هاشهو هوشه وهکو ئین و تهیمییه به جوانى گوزارشتى ئەو کۆمهڵگهیه دهکات و دهلتى: (بۆیه خهڵکى له سههردهمى ئەبویهکرو عومهر ههردوکیان فهرماني کرابوو به موسلمانان شوین پى ئەوان ههلبگرن، وهکو پیتغهمبهر ﷺ فهرمووبوى بکهونه شوین ههنگاوى ئەو دوانهى که دواى من دین، ئەبویهکرو عومهر، نزیکترین سههردهم بوو له دابهزینی پهيام و ئیمان و چاکهخوازى زۆر مهزن بووه لایان لهسهر ریشوینى پیتغهمبهر ﷺ بهجیان هیناوهو زۆر چهسپاوبوه له دنیاییدا ههريگیز نهدهکهوتنه فیتنهوه به تاییهت له حوکمى دادپهروهراکهدا، بهلام کاتى کهوتنه دواوای خهلافهتى ئىمامى عوسمان و خهلافهتى عهلى دهروونی خاوين نهما، چونکه بهشى سییهم زۆر بوو، که خهڵکى دهروون سههرزهشتکهره (نفس اللوامه)، ئەمانهش کارى چاک و کارى خراپیان ههڵدهشێوا پێکهوه ئارهزووبارزى و دردۆنگى لهگهڵ ئیمان و دیندا ناویته بوو، ئەم دهرده گهشته ههندى والى و ههندى شوان و چاوساغ، پاشان ئەم بهشه تهشه نهى کردو ئەوانهى چاک و خراپیان تىکهلاو دهکرد، له دوایدا ئەو فیتنهیه سهرى ههڵدا که بووه هۆى ئەو پیشهاتهى که رویدا که گوێراپهتلى و تهقواکهیان بژاوده دهکرد و تىکهلاوى جۆره ههوهسیکیان کردبوو لهههردوولاوه خهڵکیان تاوانبار دهکرد ههريهکهشیان پاساوى بۆ خۆى دههینایهوه، بهوپیژدانگهى فهرمانى به چاکه دهکردو رێگرێى له خراپه دهکرد، بهس ئەو لهگهڵ حهق و دادوهریدايه لهگهڵ ئەم رافهکردنهدا

^۱ الدولة الاموية، يوسف العشى، ص (۱۳۳).

^۲ دراسات في عهد النبوة والحلافة الراشدة، ص (۳۸۲).

جۆره ئاره زوویه ک و جۆره گومانیککی تیدابوو، چونکه بۆ هه وهسی دهروونی خۆیان پاکانهیان ده کرد، هه رچهند به ره یه کیان راست تر بوایه له به ره که ی تر^(۱)، ئهم واقیعه زۆر به جوانی لهو گفتوگۆیه دا روون ده بیته وه که له نیوان ئه میری ئیمانداران عه لی کوپۆی ئه بی تالیب و یه کێ له شوینکه وته کانیدا روویدا پیاوه که وتی: ئه وه چیه موسلمانان له سه رده می تۆدا دوو به ره کی و نا کوکیان تیکه وتوه، له سه رده می ئه بو به کوه عومه ردا نه یان ده کرد؟ عه لیش وتی: له به ر ئه وه ی ئه بو به کوه عومه ر خه لیفه ی پیاوی وه کو من بوون منیش ئه مپۆ خه لیفه ی پیاوی وه کو تۆم^(۲)، ئه میری ئیمانداران عوسمان درکی کرد بوو، که چی ده سو پیتته وه له نا وه ندی کۆمه لگه که بۆیه له نامه کهیدا نووسی بۆ والیه کان و تبووی: (پاش سوپاسی خودای گه وه به راستی میلله ت گه زراوه به بلا وه کردن و پاشان روو یکردۆته شه رو خراپه و سێ شتیش رای پێچی کردوه دونیای کاریگه ر هه وه سی تاین بوو ئاره زووی گورج، داخ و مه راقی هه لگی را و خه ریکه و زۆرنزیکه ئه مانه هه لبین و وێرانی به رپا بیته)^(۳).

سێیه م: هاتنی ئیمامی عوسمان له دوا ی ئیمامی عومه ر

هاتنی عوسمان راسته وخۆ دوا ی عومه رو جیاوازی نیوان سروشتیان ئه مه وای کرد شیوازی هه لسو که وتیان جیاواز بیته، له گه ل گه لدا و به ریگه ی تایبه تی خۆیان مامه له له گه ل خه لدا بکه ن، سه یره که ین عومه ر به هیژیککی پته وو تۆکه کاری ده کرد، به توندی مو حاسه به ی نه فسی خۆی ده کرد، هی ژێر ده سه ته کانیشی، واته گه له که ی، به هه مان شیوه ده کرد، به لام ئیمامی عوسمان سروشتی نه رم و ته بیعه تی ناسک بوو له ئا کاریدا ئه و سه رزه نشته ی نه ده کرد له دهروونی خۆی و له که سانی به رده ستی، که ئیمامی عومه ر ده یکردو ئه رته وی لیده گرتن، ته نانه ت عوسمان ده یوت به نه فسی خۆی په حمه تی خودا له عومه ر کێ ئه وه ی پێ ده کری، که ئیمامی عومه ر کردی^(۴)، خه لکی له شوتی یه که می

^۱ مجموعة فتاوى ابن التيمية (١٤٨/٢٨ - ١٤٩).

^۲ مقدمة ابن خلدون، ص (١٨٩).

^۳ الشهيد والبيان، ص (٦٤).

^۴ تاريخ الطبري (٤١٨/٥).

خەلافەتی ئیمامی عوسماندا بۆیە حەزیان دکردو خۆشحالبوون لەبەر ئەوەبوو عوسمان نەرم بوو لەگەڵیان و پێشتر عومەر توندبوو بەرامبەریان، هەتا خۆشەویستی ئیمامی عوسمان بۆ خەڵکی ببوووە پەندو نمونە.

لە دووبیدا پەخنەیان لێدەگرت و لێی راست دەبوونەو، ئەمەش دەگەریتەوێ بۆ نەرم و نیانی و لوتفو سروشتی ناسکی و رهوشتی هێدی و دل ناسکی و هیوری ئیمامی عوسمان لە هەندێ ئەسەردا رووی جیاوازی سەردەمی ئیمامی عوسمان و سەردەمی ئیمامی عومەری پێشخۆی دەرکی بەو جیاوازییە کردووە، کاتی وتی بەو تاقمانە ی که سجنی کردبوون، وتی: ئەزانن ئێوە بۆچی بەو پرووی مندا دەوێرن؟ ئەوە هیمنی و لەسەرخۆیی منە ئێوە لە پرووی مندا دەوێرن^(۱)، کاتی چرووی یاخیبووەکان دەرکەوت و دەستی پێکرد، ئیمامی عوسمان ناچاری کردن بەلگەیکە بەیئین بۆ بەرپەرچدانەوێ لەسەر ئەو رەخنەکانی کردبووانە گالە لەسەری لەبەردەمی هاوێلان و خەڵکیدا، موسلمانان بریاریان دا بیان کوژن، عوسمانیش بریایدا وازیان لێ بهیئین لەبەر هیمنی و حیلمی خۆی شەپنەخواری هەموو کاردانەوێکی ئەمەبوو (نەخیر لێتان دەبوورم قبوڵتان دەکەم)، بە هەوڵی خۆی تێی دەگەیاندن و تۆڵە نەخستە سەر کەس هەتا تاوانێکی حەداری نەکردایە یان کافرێهەتی لێ دەر نەکەوتایە^(۲).

چوارەم: دەرچوونی هاوێلان گەورەکان لە شاری مەدینە

عومەر کە لە پیاوێهەکانی قورەیشی قەتیس کردبوو، واتە نەیدەهێشت پیاوێ مەزنەکانی کۆچەرێهەکان بچن بۆ شارەکانی تر بە مۆلەت و ماوێ نەبواوە رێگە ی نەئەدا ئەوانیش سکاڵایان کردو ئەویش پێی گەشتەو، هەستاو وتی: ئایا دەزانن من تەمەنی ئیسلامم پێواوێ بەراورد کردووە، بە تەمەنی وشتەر لە سەرەتاوێ کۆرپەیه، پاشان دوو سالییه، پاشان پێی لە چوارە، پاشان پێی لە شەشە، پاشان بە نۆسالی دانی دەکەوێت^(۳)، ئایا پاش نۆ سالییهی پێرو نوقسانی نایەت بەسەر وشتەدا، ئایا دەزانن ئیسلام بازەلەبوو،

^۱ تاریخ الطبری (۵/ ۲۵۰).

^۲ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۱/ ۳۶۴).

^۳ البازل: الذي انشق نابه بدخوله في التاسعة (۴۱۳).

واته نۆ سالهیهتی، شهوش قورهیشه دهیانویه نهم سامانی خودایه به کۆمهك بهرنو کهسی تر نهیبات ههتا کۆپی خهتتاب ماییت شتی وا ناییت من بهم گهله سهربلندهوه جوانو راوهستام، دهست دهگرم به گهردنی قورهیشهوه^(۱) و بهربهستیان دهکهم با نهکهونه ناگری دۆزهخ^(۲).

عومهر دهترسا لهم هاوهلانه که بلاره بکهن به ناوشاره رزگارکراوهکانداو لهو زهویییه پان و بهربینهدا زایه بنو له چاکهکاری دابهرینن پیاویکی کۆچهری که یه کیلک بوو لهوانهی له مهدينه گیردراوو داوای مۆلهتی دههچوونی کرد، عومهریش وهلامی دایه، شهو خیرو پاداشتهی دهستت کهوتوو لهو غهزایانهی که لهگهڵ پیغهمبهردا ﷺ کردوته سهرو زیادهو له غهزاکانی شهمرۆت باشتره بۆت، ئایا دونیا نایینی و دهركی پی ناکهین^(۳)، هههچهند شهو تو نایینی، بهلام، که ئیمامی عوسمان هات ریگهی دههچوونی بۆ ناچۆغ کردن و نهروم نیان بوو لهگهڵیان، ئیمامی شهعبی دهلی: کاتی ئیمامی عوسمان بوو به فرمانپهروا ریگهی بۆ چۆلکردن شهوانیش دههچوون بهملاولاداو به شاراندا، خهلکی لییان خپ بوویهوه، کۆمهڵ کۆمهڵ، بهمهش عوسمان له عومهر خۆشهویستتر بوو لهلایان^(۴)، شهنجامی نهم بلارهکردنه چهند پیاویکی قورهیشی له شارهکاندا بوونه سهرمایهدارو خهلکیش بوونه دهسهودایههریان، بهردهستهیان^(۵)، له ریوایهتی تردا کاتی عوسمان کرا به فرمانپهروا شهو ریگرییهی لی نهدهکردن، که عومهر دهیکرد، شهوانیش کۆچیان کرد به شاراندا کاتی دونیاوه شارانیان بینی و خهلکیش شهوانی دهست کهوت و بینی هههرکهسیان ههزارو نهدار بوو نیعمهتی ئیسلامی بهر نهکوتبوو بوونته موریدو بهردهستهیان نهم هاوهلانه گمبون له ئاپۆرای خهلکدا.

^۱ الخلاقیم: جمع حلقوم.

^۲ تاریخ الطبری (۴۱۳/۵).

^۳ المصدر نفسه (۴۱۴/۵).

^۴ المصدر نفسه.

^۵ المصدر نفسه.

یه که مین لاوازییهک (وهن) کهوته نیسلام و یه که مین فیتنه یهک کهوته ناو عامه ی خه لکی هیچ هۆکاریک نه بوو نهم بلاو بوونه و یه نه بیّت^(۱).

پێنجهم: ده مارگیری نه فامی

نیین و خه لدون ده لئ: کاتیکی فتوحات گه شتووته تروپک و میللهت بئ شومار بیروباوه ری خه لیفه جیهانگیر بوو، عه ره بیهش دابه زییه ناو شاره کان له چوارچیوه ی نه و گه لانه ی خۆیاندا وه کو به سه ره و کوفه و شام و میسر نه مانه تایبه تبوون به هاوه لیه تی پێغه مبه ر ﷺ و هاو پێه تی یان کردبوو له شوین ههنگاوه کانی ده چون و ده ستیان گرتبوو به سوننه ته کانییه وه، وه کو کۆچه ری و نه نسارو خه لکی قوره یهش نه هلی حه جازو نه وانه که سوودمه ند بوو بوون وه کو نه مان، به لام سه رجه م عه ره به کانی بنه ماله ی به کری کوری وانیل و عه بدول قه یس و هه موو بنه ماله ی ره بیه و نه زودو کنده و خوزاعه و نه وانی تریش، نه مانه هاوده می و هاوه لیه تییه ی پێغه مبه ر یان ﷺ به ر نه که تبوو که میکیان نه بیّت، نه مانه ده ستیان هه بوو له فتوحاتدا پێشتر هه ر نه مه شیان بۆ خۆیان به باش ده زانی که فتوحات بکه ن وێرای نه و دینه دارییه ی ده یان کردو که سه به ر پێزه کانیان ده ناسی و ره چاویان ده کرد هه رگیز به ده وۆش و ده هه شیان نه کرده ده رباره ی کاری پێغه مبه رایه تی و هاتنه خواره وه ی نیگای هه مه شو ی فریشه، کاتی نهم شوینکه و تن و ته بابیه کزی کردو بارودۆخ هه ندی شتی له بیر برده نه وه و دوژمن زه لیل بوو، پادشای ولّات گه له گهت بوو نه واکته ده ماره کانی نه فامی جه میان کردو سه یره که ن کۆچه ری و نه نسارو قوره یه شییه کان و نه وانی تر بوونه ته سه روکیان ده رو نیان بێزار بوو ده ستیان دایه ته وه لای، نه مه ش که وته سه رده می عوسمان به ناشکرا تواغیان ده دا له والیه کانی عوسمان له شاره کاندو به چورته و به ههنگاو ره خنه یان ده گرتو گله ییان ده کرد، له گوێرپه لێدا سستی یان ده کردو به لێزمه داوای زوڵم و زۆرو له کارلا بردنیان لی ده کردنو گله یی و گازنده یان هه لده پێژا به رانه بر نیمامی عوسمان و له ناو دارو ده سته کانی خۆیاندا قسه و قسه لۆکیان بلاو ده کرده و به زوڵم ده یانگه یانده قۆله کانی ترو به زوڵم شروقه یان ده کرد، هه تا ته شه نه ی کرد بۆ به رکه نارکردنی عوسمان، نه گه ر نه میره کانی له سه ر کار

^۱ المصدر نفسه.

لانهبات، ئىمامى عوسمانىش نوڭنەرى نارد بۆ شارەكان كە دەنگوباسى بۆ يېڭنەو، ئەوانىش گەرانەو و تيان: ئىمە نكولى هېچ شتېكمان نەكرد لەبەرچاوى موسلمانان و عەوامەكان و بەرپەرچى هېچمان نەدايەو^(۱).

شەشەم: وەستانى فتوحات

كاتى فتوحات راوہستاو کۆتايى پېتھات، لە دواوایى سەردەمى ئىمامى عوسماندا لەبەر بەرەبەستە مەروىيەكان يان سەروشتىيەكان و ھەنگاو نەنان بە پرووى فارسەکاندا يان بە پرووى باکورى ولاتى شام و روى ئەفرىقادا ئەوکاتە دەستکەوتەکانىش لە شوڭىنى خۆيدا و شکاوى ھات جا ئەعراپەكان پەرسىارىيان دەکرد نایا دەستکەوتە کۆنەكان چى پى کرا؟ خۆيان دەزانن^(۲)، چەندىن پەروپاگەندەى پوچەل بۆلابوويەو ھەمووشى عوسمانى پى تۆمەتبار دەکرا، کە گوايە عوسمان لە زەويە و ھەقەراوہەكان بە کەيفى خۆى بەکاردىنى و بە پى ئارەزووى خۆى و بۆ ھەركەسى مەيلى لى بىت بەشېكى بۆ دەپچرېت، ئەمەش کارىگەريەكى ھەبوو لەسەر دلى ئەعراپەكان نەخاسە زۆرەى زۆريان بەيىکار مابوونەو، دەم بەتال بوون نيوەى کاتى خۆيان بە خواردن و خەوتن بەسەر دەبردو نيوەى تەريشى بە تويىيە کردنى سىياسەتى دەولەتەو، قسەکردن لە بارەى مامەلەى ئىمامى عوسمانەو، کە سەبەبىيەكان شەنيان دەکرد، يەكېكى لەکار گېرەکانى عوسمان دەرکى کرد بەم ھاشەو ھوشە ئەويش عەبدوللای کورپى عامر بوو، ناماژەى کرد بۆ خەليفە لەوکاتەى خەليفە بانگى وەزىرو راويشکارانى خۆى کرد کە لە راوبۆچوونەکانيدا ئىجتىھاد بکەن، تېيىنى دا بە خەليفە کە فەرمان بکات بە خەلکى جىھاد بکەن و ئىلەيان بدات بۆ غەزا کردن ھەتا دالغەو ھەمى ھېچ کاميان نەبىتە سېو بداتە سەريان و نەبىتە گەندەى ولاخەکانيان^(۳)، لەو کەش و ھەوايەدا کە باس و خواس بوو لای ھاوولاتیان گەرانەو لە غەزاکردن و بە باشىش ھالى نەبوو لە دىن و دەلوا ھەموو خراپەيەکیان لى داکەوت، ئەوئەندە بەس بوو ئەو ئەعراپیانە بچولتەرت و يەيەکجار

^۱ تاريخ ابن خلدون (۲/۴۷۷).

^۲ تحقيق مواقف الصحابة في الفتنة (۱/۳۴۴).

^۳ تاريخ الطبري (۲/۳۴۰).

ئاراستە بکرتین ئیتەر ئەوان ھەلەدەچوون بگەرە بەردەو فیتنەیان ھەلەدەنوخان، بە کردەو ھەش
 ئەمە روویدا، چونکە ئەعرا بەکان، بە ھۆی راوەستانی فتوحاتەو دەستپیشخەرییان کرد
 لە ئانسەری فیتنە یە کەمداو بوونە ھۆیەک لە ھۆکارەکانی گرسەندنی و بەرپابوونی^(۱).

ھەوتەم: بەھەلە تیگەیشتن لە وەرە

وەرە لە شەریعەتدا خاوەنەن بریتیە لە دەستھەلگرتن و وازھێنان لەو شتانە ی کە
 ھیچ گوناھێکی تێدا نییە، لە ترسی ئەو ی نەکو گوناھێکی تێدا بیئت، لەبەرەتدا وەرە
 لەسەر شتە موباحەکان ھەلەدەگیرێ بۆ خودا و لەبەر خودا، وەرەکردن شتیکی شەخسیە
 ئەگەر مەرۆف بیخاتە سەر دەروونی خۆی دروستەو باشە، بەلام راست نییە و دروست نییە
 بیسەپینیت بەسەر کەسانی تردا، ترسناکترین جۆرەکانی وەرە ئەو وەرە نەفامانە یە کە
 موباح ھەرام دەکات یان فەرزێ دەکات ئەم جۆرەیان بوو تاقمی فیتنە کەران تێی کەوتن،
 ئەوکاتە دوژمنانی ئیسلام لەو رۆژەدا ئەم ھەلەیان قۆستەو ھەستی ئەمانەیان رفاندو
 فویان تێکردو دەماندی، وایان دەزانی ئەوکارانە ی کە موباحەو بەرژەو نەندیی تێدا یەو
 عوسمان دەیکات دەرچوونە لە ئیسلام و گۆرپینی سونەتی پێش خۆیەتی، ئەم بابەتەیان
 گەورە کرد لە چاوی نەفامەکانداو خۆینی خەلیفە عوسمانیان بە ئیباح زانی و یارمەتی
 ئیباحیان دەداو دەرگای فیتنەیان لە موسلمانان کردەو ھەتا ئەمەرۆ، ئەم وەرە
 نەفامانە لە ھەلسوکەوتی ھەندی موسلماندا ئەمەرۆش دەبینریت ئەوانە ی سورن لەسەر
 گونجاندنی ئەحکامەکانی ئیسلام بە گۆیرە ی ھەزو رقی خۆیان یان بەپێی خو نەریت و
 لاسایی خۆیان^(۲).

ھەشتەم: تەماعی تەماعاران

لە جیلی دووھەمی ئەو ی ھاوہلاند، ئەوانە ی کە گوزارشتیان لە تازەکردنەو و
 نوێکردنەو ی ھوکم و ئیدارە دەکرد، ئەم نەفامانەو ھاوچەشنەکانیان وایاندەزانی پێگای
 بەردەمیان داخراو و تەنراو، عادەتیش وایە ھەرکاتی تەماعاران بۆ تەماعی خۆیان
 ھەناسە ھەلئەمینیکیان دەست نەکەت ئەوا دەچنە ئێو بازنە ی ئەو کارانە ی گۆرانکاری

^۱ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة، ص (۳۵۳).

^۲ الأساس في السنة (۱۶۷۶/۴).

دروست ده کات و گۆم لیل ده کات، چاره سه رکردنی کاروباری ئهم چینه زۆر گرنگه ئه مه پری گرنگه^(۱).

نۆیه م: موئامه ره ی کینه بازه کان

چه نده ها دوو پرووی داخ له دل هاتبوونه ناو ئیسلام و دلیان پرپر بوو له کینه و گلهیی و گازنده و ده هۆبازی و نه یان ده توانی ئهم خاله لاوازانه بدۆزنه وه که له شه قارییه وه بتوان فیتنه ی لی تاو دهن، به لام که سانیکیان ده ست که وت به گوی قولاغوه و گویی بۆ ده گرتن و له شوینه واری ئه مانده دا، ئه مه ش به ریا بوو، که بینیمان^(۲)، به راستی پیشتر باسی کیانی جوله که و گاورو فارس مان کرد، ئه مانه هه موویان ناسراون که هۆکاری قین و کینه و غه ره زن، له سه ر ئیسلام و ولاتی ئیسلامی.. به لام ئیتمه لی ره دا ئه و گرۆیه باس ده که مین که داری هه دو ته می کردنیان به سه ر هاتبوو به بۆنه ی تاوانیکه وه که له ناو جه رگه ی ولاتدا کردبوویان و خه لیفه ش یان والیه کان له هه ندی له شاره کاندایان دابوون به تابه ت له به سه ره و کوفه و میسو مه دینه جوله که و گاورو فارس و که سوکاری تاوانبار که داخ له دل بوون، چه ند ده ستیه ک له خه لکیان قۆسته وه و ته نزیم کرد زۆربه ی زۆریان له ئه عرابه کان بوون ئه وانه ی که له م دینه تینه گه شتبوون له سه ر حه قیه ته ی خۆی، تا قیمیک دروستبوو بۆ ئهم داخ له دلانه که به خه لکی شه ره نگیزو خراپه کار ده ناسراون به شاهیدی ئه وانه ی که بینییان، به راستی به سه ره ری ئه هلی شاره کان وه سفکراون^(۳)، چونکه ئه مانه گورکه میشی عه ره ب بوون^(۴)، ئه مانه بی ئه رزش خه لک بوون، له شه ره نگیزی یه که ده نگ بوون^(۵)، ئه مانه نا حالی و کالقامبوون له هیه حالی نه ده بوون^(۶)، ئه مانه خو پیری و په ته پری و تیره قه ره جه کان بوون^(۷)، ئه مانه ئه هلی

^۱ أحداث وأحداث قننه المرح، ص (۵۱۷).

^۲ المصدر نفسه.

^۳ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۳۹۲).

^۴ المصدر نفسه.

^۵ الطبقات (۷۱/۳)، هذا وجف ابن سعد.

^۶ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۳۹۲).

^۷ شذرات الذهب (۴۰/۱)، هذا وجف ابن العماد.

وشكهه‌تاتوو، بئ سەروەرو كەللە رەق و ھەرچی و پەرچی خێلەكان بوو، خوێری و ریسواو ئەملاو ئەولا بوون^(۱)، ئەمانە نامێری شەیتانی بوون^(۲)، ناوی عەبدوللای كۆری سەبەئی سەنعانی یەھودی بوو، لە جوملەی ئەم داخەلە دڵە دابراوەدا بوون كە دەخەزیان گرتبوولە سەرچاوەكاندا بە چەندبارە كراوەیی ناوی دەبریت.

عەبدوللای جولەكە بوو، پاشان موسلمان بوو بەلام دەستی لە مەرامە گلاوەكانی ھەلنەگرتبوو، ھاتوچۆی دەکرد، لە نیتوان شارە ئیسلامییەكاندا بەو ئیعتیبارە ی كە تاكێكە لە موسلمانەكان^(۳)، لەمەولا باسی دەكەین لە توێژینەوێكە سەریخۆدا بە ئیزنی خودا.

دەیم: نەخشەسازییەکی توندوتۆڵا بۆ وروژاندنی گلهیی و گازندە لەعوسمان كۆمەلگە ھەمیشە نامادەییە بۆ وەرگرانی پرۆیاگەندەو قسەلۆك لە ئەنجامی كۆمەلای ھۆكارو نامرازی ناوخۆیی، ھەروەھا گۆرەپانەكە نامادەباشكراوو پێكھاتە ی كۆمەلگەكەش شایانی رووبەرووی خروقات بوو، فیتنەچیەكان كۆبوونەو و رێكەوتن لەسەر تەشەردان لە ئەمیرەكان بە بیانووی فەرمانكردن بە چاكەو رێگریكردن لە خراپە بۆ ئەوێ خەلكی كێشكەن بۆ ناو ریزەكانی خۆیان، رەخنەو تەشەردان گەشتە عوسمانیش و خودی عوسمان توانجبار كرا بەو پێیە رابەری یەكەمی دەوڵەتە ئەگەر ئەو گازندانە ھەژمار بكەین كە برەویان پێ دەداو رەواجیان پێدەدا لە دژی خەلیفەو تەشەریان لێدەدا پێی دەكرێ لە پێنج كۆمەلەدا ریزەندی بكەین:

۱- ھەلۆستە شەخسییەكان پێش فەرمانرەوایی خەلافەت (واتە غایب بوونی لە ھەندی غەزاو پێگەكان).

۲- سیاسەتی داراییەكە ی - بەخشینەكانی، پاوەنەكان.

۳- سیاسەتی ئیداریە كردهییەكانی، كار بە دەستی كردنی خزمەكانی، رێبازە ی كار بە دەستكردنی لە كەسەكاندا.

^۱ شرح صحيح مسلم (۱۴۸/۱۵، ۱۴۹).

^۲ تاريخ الطبري (۳۲۷/۵).

^۳ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة.

- ٤- ئیجتیهاده تاییه تییه کانی یان ئیجتیهاده کانی بۆ بهرژه وندیی ئوممت (وه کو چوار ركات کردن له مینا کۆکردنه وی قورنان، گه وره کردنی له مزگه و ته کان.
- ٥- هه لئسوکه وتی له گه ل هه ندی له هاوه لاند و هه کو عه مارو نه بی زه پو ئین و مه سعود^(١).

هه لئو یستی ئیمامی عوسمان رۆشن کراوه ته وه له هه موو نه و شتانه ی رووبه پروویان ده کرده وه، له شوین و کاتی خۆیدا و گازنده ی هه چکا میان نه ماوه جگه له عه مار، له مه ولا باسی ده که یان (ان شاء الله)، چه ندین زیاده خراوه ته سه ر پروداری ده رخستنی گازنده کانی نه و گله بیانه که کراوه له عوسمان ئیتر له سه رده می خۆیدا بیته نه و ده مه ی ئا راسته یان کردوه، نه ویش له کاتی خۆیدا وه لایمی داوه ته وه یان له دواییدا بو یان هه لبه ستوه له لایه ن راوی و کیتاب نوسه کانه وه، نه مانه راست نین و نه گه یترانه ته نه نازه یه که به یته باعیسی کوشتنی^(٢)، نه و گله بیانه ی پێشو و باسکراون و نوسراوه ته وه له میژووی ته به ری و غهیری نه ویشدا له کیتبه میژووییه کان و ریوایه ته وه رگیراوه کان له رینگه ی نه فکاره کان هه والده ره له پروولا وازه کان بووه، به تایبه ت پافزییه کان، نه م رافزییانه به رده وام به لایه کی ناگه هان بوون، له سه ر حه قیقه ته کانی سیره ی خوله فاو پێشه وایان، به تایبه ت له قۆناعی بگه ره به رده و فیتنه دا، زۆر به داخه وه سیره ی ئیمامی عوسمانی نه میری ئیمانداران کۆمایه کی بێ شو ماری به رکه وت له بگه ره به رده ریوایه تی رووداوه کانی تر پڕ هه لهن، که پۆخ له وات له سه ر رێبازی (هه رچی پێوه لکا لولی ده دا) هه ندیکه له و شیواندو ده ستکارییه ی خراوه ته سه ر سیره ی دره وشاوه ی ئیمامی عوسمان، ناشرین کردنی پیاوه به نرخه کان له نه جمای ئیره یی و داخ له دلی بۆ سوکایه تی و ناو زپاندن و له که دار کردن.

ئیمامی عوسمان خودی خۆی ده رکی به م حاله ته کرد کاتی نوسراویکی نووسی بۆ نه میره کانی وتی: (پاش سوپاسی خودای گه وره، میلله ت له بلاوه کردنیدا گه زراوه و

^١ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (٣٩٤).

^٢ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (٣٩٤).

خزاوه ته ناو شه‌پو، نه‌زعه ده‌کات بۆ خراپه، سێ شتیش وای لێ کردووه دونیای سهرنجکێش و ئاره‌زووی خێراو رفیتراو داخو مه‌راقی پیشدراو^(۱).

ئینبول عه‌ره‌بی ده‌لێ ده‌رباره‌ی ئه‌و ره‌خانه به‌ گشتیی ده‌لێت: (به‌ زوڵم و تووانه‌و خۆیان به‌ ریاوایه‌تی درۆزنه‌کانه‌وه به‌ستوه)^(۲)، ده‌لێن ئیمامی عوسمان له‌ قه‌له‌مه‌وه‌یه‌که‌یدا زالم و ناله‌باره‌ی هه‌بووه، ئه‌مانه هه‌مووی له‌ رووی سه‌نه‌دو ده‌قه‌وه باتله‌و بۆ بنه‌مایه، ئین و ته‌ییه‌ ره‌وشنی کردووه‌ته‌وه، که ئیمامی عوسمان بێ‌گونا‌ه‌ نییه ده‌لێ: (رێسایه‌کی گشتی و گشتگیر بۆ ئه‌م رووداوانه ئه‌مه‌یه هه‌یج که‌سێک نییه بی‌رووباوهری وایێت جگه له‌ پیغه‌مه‌به‌ر ﷺ که‌سێک هه‌بی‌ت مه‌عسوم بی‌ت ته‌نانه‌ت خه‌لیفه‌کان و غه‌یری ئه‌وانیش ده‌کرێ هه‌له‌یان کردی‌ت و گونا‌هی‌ان لێ‌داکه‌وتبێ و ته‌وبه‌یان لێ کردی‌ت، به‌لام ئه‌مانه به‌ هۆی هه‌سه‌ناتی زۆریانوه پاک بوونه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها به‌ چه‌ندین موسیبه‌تی گونا‌ه‌ شۆر تاقی کراونه‌ته‌وه، به‌ شتی تر پاک‌بوونه‌ته‌وه هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که‌ نقلی ده‌که‌ن له‌ باره‌ی عوسمانه‌وه مه‌به‌ستی‌ان ئه‌وه‌یه بیکه‌نه هه‌له‌ و تاوان، ئیمامی عوسمان چه‌نده‌ها هۆکاری لێ‌خۆ‌ش‌بوونی بۆ هاته‌ کایه‌وه له‌ چه‌ند روویه‌کی زۆره‌وه وه‌کو ده‌ست پێ‌ش‌خه‌ری کردنی له‌ بره‌وه‌یه‌ناندا و له‌به‌ر ئیمان و جیهاد و شتی تر له‌ گوێ‌راپه‌لێیه‌کانی، جێگیر بووه، که پیغه‌مه‌به‌ر ﷺ شایه‌تی داوه بۆ عوسمان، به‌لکو مژده‌ی به‌هه‌شتی پێ‌داوه له‌سه‌ر به‌لایه‌ک که‌ گیرۆده‌ی ده‌بی‌ت^(۳)، هه‌روه‌ها ته‌وبه‌ی کردووه له‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که‌ کردبوویانه ره‌خنه‌و گازنده له‌سه‌ری وه‌ تووشی به‌لایه‌کی گه‌وره بوو خودای گه‌وره هه‌موو گونا‌هه‌کانی پێ‌ شۆرده‌وه، ئه‌ویش سه‌به‌ری گرت هه‌تا به‌ مه‌زلومی و به‌ناحه‌ق شه‌هیدکرا، ئه‌مه گه‌وره‌تین به‌لایه بۆ سه‌پینه‌وه‌ی گونا‌هه‌کان^(۴).

^۱ التمهید والبيان، ص(۶۴).

^۲ العواصم من القواصم، (۶۱ - ۶۳).

^۳ مسلم، کتاب فضائل الصحابة، (۴/ ۱۸۶۷، ۱۸۶۹).

^۴ ذوالنورین عثمان بن عفان، عمد مال الله، ص(۶۳).

یازدهیم: به کارهیتانی ئهو ئامرازو شیتوازانە ی که خەلکی وروژاند

گرنگترین ئهو شیتوازانە پروپاگەندە ی راتە کێنەربوو بە شێوەیەك وشەکانی پروپاگەندەو هاشو هوشە ی زۆریان دەپرسایەوه، خەلکیان دنە دەداو دیمانەو مشتومری بەرامبەریان بە بەرچاوی خەلکەوه دەکرد، لە گەڵ خەلیفەو تانەیان دەدا، لە والییەکانی و ساخته کاریان دەکرد، لە نامەو نووسینداو لەسەر زمانی هاوێلان درۆیان هەڵدەبەست بە ناوی ئهوانهوه بە ناوی عائیشەو عەلیو تەلحەو زوبیترهوه، پروپالانتەیان دەکرد گوایە عەلی ئەبی تالیب شیاوترە بۆ خەلیفەییو ئهو میراتگرە داوی پێغەمبەر ﷺ و لە بەسەر و کوفەو میسر فیرقیان رێکخستبوو چوار فیرقە بوو لە شارەکان، ئەمە بەلگەیە لەسەر پیلاننانی پێشوەخت ئەهلی مەدینە وایان دەزانی و ئەندێشەیان وابوو ئەمانە بە بانگهێشتی هاوێلان هاتوون و لە خۆیانەوه نەهاتوون ئەم رووداوانەیان هەلکشان هەتا گەیانەیانە قەتل^(۱) ئەوهەندە جولانەیان قەتلی لێ کەوتەوه لە پال ئەم شیتوازانەدا.. کۆمەڵی دروشمیان بە کارهیتاوه تەکبیریان دەکرد دەیان و ت جیهاد دژی بەزالم بوو دەکەین دەیان و ت بە فرمان کردن بە چاکو رێگری کردن لە خراپە هەستاوین داوی گۆڕینی عوسمانیان کرد ئەوهەندە بویریان درێژە پێداو داخوازیان کرد بەلکو پەلەیان کرد لە کوشتنی خەلیفە بەتایبەتی کاتی هەواییان پێگەشت کە خەلکی شارەکان هاتوون بۆ پشتیوانی خەلیفە ئەمە حەماسەتی تاو سەندو زیاد کرد بۆ ئەوهی تەنگ بە خەلیفە هەلچن و بیتەپێتن هاندان بکەن بۆ کوشتنی، ئیتر بە هەر هۆکارێک بیت^(۲).

دوانزەهیم: شوێنەواری سەبەئییەکان لە رووداوەکانی فیتنەکەدا

۱- نایا سەبەئییەکان حەقیقەتە یان ئەندێشەیه گشت زانایانی پێشوو کۆرایان هەیه لەسەر بوونی سەبەئییەکان بە بێ ناوگیری، بەلام کەسانێکی کەم لە زانایانی ئەم چەرخی کە زۆریەیان شیعیان سەرپێچی ئهو راستییە دەکەن، ئێنکاری بوونی دەکەن و بیانووی ئێنکاری سەشیان ئەوهیه کە ئەم ناوه (سەبەئ) داھێنراوه لە خەیاڵییەکانی عومەری کۆری سەیفی تەمیمییە، عومەریش ئهو کەسەیه، کە هەندێ لە زانایانی پیاواناس

^۱ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۴۰۱)، كتاب الإنقاذ من وعادي الإنقاذ للتاريخ الإسلامي.

^۲ المصدر نفسه ص (۴۰۲).

خۆیان لی پاراستوو له بواری ریوایهتی فرموده دا، قسهیان لی وهرنه گرتوو، نهی نهوه نیه زانایان قسهکانی عومهریان به بهلگه داناوو ههوالهکانی بهراست زانراوه، وه دهزانی لای نیینو عهساکی ریوایهتی زۆر هاتووو باسی عهبدوللای کورپی سهبهو دهکات، پاریهکانیش عومهری کورپی سهیف نییه، نهلبانی حوکمی داوه بهسهه ههندیکیدا که راسته ئیتر له کتیبی فیرقهکاندا بیت یان کتیبی (ریجال) دا یان کتیبی فرموده، بهلام ناوی عومهری کورپی سهیفی تیدا نییه له نزیک و نه له دور دکتۆر سهلمان نهلعوده له کتیبهکهیدا بهندیکی به ناونیشانی عهبدوللای سهبهو و شۆینهوارهکانی له رووداوهکانی فیتنهو ههلهگیرسانیدا له قۆناغی یهکهمی ئیسلامدان ههندیکی له توێژههوان گومان دهکهن له بوونی عهبدوللای کورپی سهبهو^(۱) دهلێن، که کهسایهتییهکی وههمیهو ئینکاری بوونی دهکهن، به بی بهلگه و دهلیل نهوانی ئینکاری کهسایهتی نیینو سهبهو دهکهن تاقمیک له رۆژهلاتناس و پرێک له توێژههوه عهربهکان و زۆری زۆری شیعه هاوچهرخهکان نهوهی جیگهی سهرسامیه نهه رۆژهلاتناسانهو کلکهکانیان له رافزیهکان و نامۆکاری نهه سهردهمهی خۆمان ئینکاری کهسایهتی عهبدوللای کورپی سهبهو دهکهن و به کهسایهتییهکی وههمی دادهنێن و ناماژه به بوونی ناکهتن نهمانه له نهقامی و بیسهرمیدا تا چ راددهیهک گهشتوون کتیبه میژوویهکان و کتیبی گروهکان پر پر له تههرجهمهو باسی عهبدوللای، راییهکان کارو کردهوهکیان نهقل کردووو دهنگوباسی عهبدوللای چین چین کهوتووو ته سهیهک له ناسۆی کتیبهکاندا، میژوونووسان و فرموده زانهکان و نووسهری کتیبهکانی نهلفیهق و میلهل و نیحهل و تهبهقات و تهدهب و نهساب و نهوانی وجودی سهبهنییهکان رۆشن دهکهنهو عهبدوللای کورپی سهبهو که له کتیبهکانی نههلی سوننه دا ناوی براوهو باسکراوه کهسایهتییهکی راسته و وجودی هیه، ههروهک له کتیبه شیعهیهکاندا دهکهوتووو که کهسایهتییهکی میژووی حقیقهته لهبهه نهه راستیانه ههوالهکانی فیتنهو رۆلی عهبدوللای کورپی سهبهو ته نهیا له میژووی ئیمامی تهبهریدا باس نهکراوه بهس ته نهیا نه خراوه ته پال ریوایهتهکانی عهمری ته میمی بهلکو له ریوایهتی زۆر راویدا

^۱ عبدالله بن سبا الملقب بابن السوداء، یهردی من صفاء، أظهر اسلام فیزمن عثمان بن عفان ظهر له نشاط ملحوظ في الشام والعراق ومصر خاصة.

هاتوو، بەلکو هەوایی بڵاو لە رێوایەتی زانایانی پیشوودا، لە هەردوو کتێبی رووداوە میژووییەکانی نیسلام و راوێژوونی فیرەق و نیحەلەکاندا لەو ماوەیەدا بە راشکاوی باسی کراوە، تەنیا ئەو هەیه میژووی نیمامی تەبەری جیاوازییەکی هەیه لە وانی تر بابەتەکی بە فراوانی باسکردوو و زۆر بە دووردریژی شیکردوووەتەوە، بە ئاگادارین گومان و دوودلی لەم رووداوانە، کە هیچ سەندەو بەلگەیەکیان نییە، مانای ئەو دەگەیەنیت هەموو ئەم هەواییانە دەپوخت و هەرس دینیت و زانایان و هەوالدەرەکانی بە گیل و درۆزن دەردەچن و راستییە میژووییەکان دەشیویت و ناوەژوو دەبیت، ئەو کە بۆچونێکی راستەو کە مەنەجە بە نمونەییەکی هەلپێنجانی عەقڵی و شک و رووت روویەرووی ئەو هەموو دەق و رێوایەتە لیشاو زەفەر بەرە بوەستەنەو، ئایا ئەو راستییەو مەنەجییە بە نمونەیی لاپەرەیک پشت بەکەینە گشت سەرچاوە گەورەکانی زانایانی پیشوو، زانایانی دوا، کە هەر هەموویان سەلماندوویانە کە عەبدوللای کۆری سەبەو کەسایەتیەکی واقعییە^(۱)، باسی ئین و سەبەو لە کتێبی ئەهلی سوونەدا زۆر هاتوو، وەکو ئەعشاری هەمەدانی^(۲)، کە شاعیری فارسییەو یەکیکە لە شەرعزانی قورئاغۆینەکان، بەلام شیعری وتوو بە شاعیر ناسراوە نیمامی زەهەبی دەلیت شاعیری بەناوبانگی خوشخوانەو خوداناسیکی بەرپێزە لە سالی ی کۆچی کورزراوە بە زمانی خۆی باسی سەبەییەکانی کردوو و موختاری کۆری ئەبی عوبەیدی سەقەفی و دەستەو داریەرەکی داشۆریو کە ئەهلی کوفە بوون، دوا ئەوێ لەگەڵ پیاوێ ماقولەکانی ئەهلی کوفە رای کرد بۆ بەسەرە بەم شیوێ دایشۆرین و وتی: "من شاہتم، کە ئیو سەبەئین، من دەزانم ئیو دەرەستی کوفرو چاک دەتان ناسم"^(۳).

ئالێرەدا رێوایەتیکیان لە نیمامی شەعبییەو کە لە سالی (۱۰۳)ی کۆچی مردوو ئەو دەگەیەنیت کە یەکەمین کەسیک درۆی هەلبەست و دیعایی کرد عەبدوللای کۆری سەبەو بوو^(۴)، هەروەها ئین و حەبیب^(۱)، کە ناوی موحەممەدی کۆری حەبیبە کۆری

^۱ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۷/۱).

^۲ هو عبدالرحمن بن عبدالله بن الحارث الهمداني، المعروف شاعر فارسي أحد الفقهاء القراء لکته قال الشعر وعرف به، قال الذهبي، شاعر مضو شهر، كان متعبدا فاضلا قتل عام (۸۳)هـ.

^۳ دیوان: أعشى همدان، (۱۴۸).

^۴ تاریخ دمشق، لابن عساکر (۳۳/۹).

نومەیدی هاشمیە زانایە لە زانستی نەسەب و هەوڵ و زمان و شیعردا، لە ساڵی (٢٤٥)ی کۆچی مردوووە باسی عەبدوللای سەبەء دەکات و بە یەکێک لە کورانی حەبەشەیی حساب دەکات^(١) هەر وەها ئەبو عاصمی خۆشەویستی کورپی نەحرم کە لە ساڵی (٢٥٣) کۆچی مردوووە.

هەوڵی سوتاندنی ئیمامی عەلی ریاوێت دەکات کە کۆمەڵی لە سەبەئییەکانی سوتاندوو، لە کێتیی (الاستقامه) دا^(٣)، هەر وەها جاحیز^(٤)، کە لە ساڵی (٢٥٥) کۆچی مردوووە یەکێکە لە سەرتهڵەکان ئاماژە بۆ عەبدوللای سەبەئیی^(٥) دەکات و ریاوێتە کەشی پێش ئێبن و سەبەء نییە، وەکو دکتۆر جەواد عەلی تێگەیشتوو^(٦)، کە کارزێکی دەنگوباسی سوتاندنی زەندیقەکان لە لایەن ئیمامی عەلی-یەوێ ریاوێتە صەحیحەکانی کتییە صەحیحەکان و سوننە و مەسانیدەکان دەر دەخات و دەسەلمێت^(٧)، وشی زەندیق دوور نییە لە عەبدوللای کورپی سەبەء دارو دەستەکە، ئێبن و تەیمییە دەڵێ: (پەرەوی رافزییەکان و بەرنامەیان لە عەبدوللای کورپی سەبەئیی زەندیقەوێ سەرچاوەی گرتوو)^(٨)، ئیمامی زەهەبی دەڵێت: عەبدوللای کورپی سەبەئیی تێرپەری زەندەقییەکان، سەرلێشیواو و سەر لێ شێوینەر^(٩)، ئێبن و حەجەر دەڵێ: عەبدوللای کورپی سەبەء لە تێرپەری زەندیقەکان، دەستە و دائیرەیکە هەبوو پێیان و تراوە سەبەئییەکان بیروباوەریان وایە، کە عەلی ئەبی تالیب خۆدایەتی تێدایە و

^١ محمد بن حبيب بن أمية الهاشمي، عالم بالانساب والاضبار واللغة والشعر، توفي عام (٣٤٥هـ)، تاريخ بغداد (٢٧٧/٢) ..

^٢ الحجر، لابن حبيب، ص (٣٠٨)، عبدالله بن سبأ، العودة ص (٥٣).

^٣ هو خشيش بن أكرم بن الأسود النسائي، ترجم له الذهبي، تذكرة الحفاظ (٥٥١/٢).

^٤ هو عمر بن بحر بن محبوب الكتاني، من أئمة الادب والعلم، توفي عام (٣٥٥هـ).

^٥ البيان والتبيين (٨١/٣).

^٦ تحقيق مواقف الصحابة (٢٩٠/١)، عبدالله بن سبأ، للعودة، ص (٥٣).

^٧ تحقيق مواقف الصحابة (٢٩٠/١).

^٨ مجموعة الفتاوى (٤٨٣/٢٨).

^٩ ميزان الاعتدال للذهبي (٤٣٦/٣).

خودایه، عەلێش لەسەر دەمی خەلافەتیی خۆیدا سوتاندنی بە ناگر^(١)، باسی عەبدوللای سەبەه لە کتێبەکانی جەرح و تەعدیلدا هاتوو و ئین و حیبان که له سالی (٣٥٤) ی کۆچی مردوو ده‌لێت: که‌لبی موحه‌مه‌دی کوری سانیی ئیخباری سەبەیی و یه‌کیکه له پیاوه‌کانی عەبدوللای کوری سەبەه و یه‌کیکه له‌وانه‌ی که ده‌لێن عەلی نه‌مردوو ده‌گه‌رێته‌وه بۆ دونیا پێش هه‌ستانی قیامه‌ت، نه‌گه‌ر هه‌ورێک بێنن ده‌لێن نه‌میری ئیمانداران عەلی تێدایه^(٢)، هه‌روه‌ها کتێبەکانی ره‌چه‌له‌کناسی جه‌خت ده‌که‌نه‌وه له ناوی سەبەیییه‌کان، که نیسه‌ته بۆ لای عەبدوللای کوری سەبەه بۆ نمونه کیتابی (الانساب للسمعی) ^(٣)، که له سالی (٥٦٢) ی کۆچی مردوو^(٤)، ئین و عەساکی که له سالی (٥١٧) ی کۆچی مردوو، به‌م شیوه‌یه پێناسه‌ی عەبدوللای سەبەه ده‌کات، ده‌لێت: عەبدوللای کوری سەبەه، که سەبەیییه‌کان ده‌درێته پالی و نه‌مانه‌ش تیه‌یه‌ری رافزییه‌کان، عەبدوللا له نه‌سلدا یه‌مه‌نییه‌و جووله‌که‌یه‌و به‌بانا ئیسلام بووه^(٥)، عه‌مری کوری سه‌رف تا که سه‌رچاوه‌یه‌ک، که هه‌والی عەبدوللای کوری گێپرایته‌وه، سه‌یره‌که‌ین ئین و عەباس و عەساکی له میژوووه‌که‌یاندا هه‌ندێ ریوایه‌تیان هه‌ناوه، که عه‌رمی سه‌یفی هه‌ر تێدا نییه، نه‌م ریوایه‌تانه عەبدوللای سەبەه ده‌سه‌لمێنن و جه‌خت له هه‌واله‌کانی ده‌که‌نه‌وه^(٦)، شیخ ئیسلام ئین و ته‌میه، که له سالی (٧٢٨) ی کۆچی مردوو باس ده‌کات، که نه‌سلێ رافزییه‌کان له مونافیه‌ زه‌ندیه‌که‌نه‌وه و داهه‌نراو داشی عەبدوللای سەبەه‌ی زه‌ندیه‌و زیاده‌ ره‌وییان له عەلیدا نا‌شکرا کردوو، داوی ئیمامه‌تیان کردوو و ده‌قی قورئانیان پیدا و تووه‌و بانگه‌شه‌ی بێگونا‌هی عەلییان کردوو^(٧)، شاتبی، که له سالی (٧٩٠) ی کۆچی مردوو^(٨)، ناماژه‌ی کردوو که

^١ لسان میزان، (٣/٢٩٠، ٣٨٩).

^٢ الحجر وحسن (٣/٢٥٣).

^٣ عبدالکریم بم حمد المعانی، توفي عام (٥٦٣ هـ)، وتذکره الحفاظ (٤/١٣١٦).

^٤ الاناب (٧/٢٤).

^٥ تاریخ دمشق (٩/٣٢٨، ٣٢٩).

^٦ تحقیق مواقف الصحابة (١/٢٩٨).

^٧ مجموع الفتاوى (٤/٤٣٥).

بیدعهی سه‌به‌ئی لهو بیدعه بیروباوه‌پیانیه، که په‌یوه‌سته به هه‌بوونی خودایه‌کی تر له‌گه‌لّ خودادا، نه‌مه بیدعه‌یه که جیاوازه له بیدعه‌کانی ترو قسه‌وباسه‌کانی تر^(۲)، له کیتابی (خخططی) مه‌قریزیدا که له سائی سائی (۸۴۵) کوچی مردووه ده‌ئی: عه‌بدوللای کورپه سه‌به‌ه له زه‌مانی عه‌لیدا هاتوو بیدعهی داتاشیوه وتوویه‌تی عه‌لی وه‌سیه‌تی خه‌لیفه‌یی پی‌کراوه، عه‌لی ده‌گه‌ریتته‌وه بۆ دونیا، گیانی عه‌لی ده‌چیتته‌ قالیی خه‌لکی تر یان نوسخه‌ی له‌به‌ر ده‌گیریتته‌وه^(۳)، به‌لام سه‌رچاوه‌کانی شیعه‌ نه‌وانه که باسی عه‌بدوللای سه‌به‌ئیان کردووه نه‌مانه‌ن که‌شی له موحه‌مه‌دی عه‌وله‌وییه‌وه ریوایه‌تی کردووه ده‌ئی: سه‌عه‌دی کوپی عه‌بدوللا بۆی گێڕامه‌وه نه‌ویش له یه‌عه‌قوبی کوپی یه‌زیده‌وه، موحه‌مه‌دی کوپی عیسا نه‌میش له عه‌لی کوپی مه‌زیاره‌وه نه‌ویش له قوزاله‌ی کوپی نه‌یویی نه‌زدیه‌وه نه‌ویش له نه‌بانی کوپی عوسمانه‌وه ده‌ئی: بیستم له نه‌با عه‌بدوللا ده‌یوت: خودا له‌عه‌نه‌تی کردووه له عه‌بدوللای کوپی سه‌به‌ه، چونکه‌ نه‌و عه‌بدوللایه بانگه‌شه‌ی نه‌وه‌ی کرد، که نه‌میری ئیمانداران عه‌لی خو‌ی خودایه، وه‌للایه نه‌میری ئیمانداران به‌نده‌یه‌کی گوێڕایه‌لی خودایه، وه‌یل بۆ نه‌وه‌ی درۆمان پی‌وه ده‌لکینئ و درۆمان بۆ ده‌کات، خه‌لکانیک هه‌ن شتی وا ده‌لئین به‌ ناوی ئیمه‌وه ئیمه‌ له دلی خو‌شاندا نایلئین و نه‌مان وتوو، ئیمه‌ ده‌گه‌رپیننه‌وه بۆ لای خودا، ته‌به‌را ده‌که‌یین له‌وانه^(۴). نه‌م ریوایه‌ته له رووی سه‌نه‌ده‌وه سه‌حیحه^(۵)، له کیتابی (الخصال) دا قومی نه‌م هه‌واله‌ی ریوایه‌ت کردووه به‌لام گه‌یانددویه‌تییه سه‌نه‌دیک‌کی تر، به‌لام خاوه‌نی (روضات الجنات) باسی ئین و سه‌به‌ئی کردووه لای خو‌ی له‌سه‌ر زمانی نه‌و راستگۆ باوه‌رپین‌کراوه‌ی که له‌عه‌نه‌تی کردووه له ئین و سه‌به‌و له‌به‌ر تۆمه‌تی درۆکردن و ساخته‌کاری و گازه‌رگیشانی نه‌ینیه‌کان و شروقه‌کردنی نا‌ره‌سه‌ن (التأویل)^(۶)، دکتۆر

^۱ ابراهیم بن موسی، محمد الفرناطی، توفی عام (۷۹۰هـ).

^۲ الاعتصام (۱۹۷/۳).

^۳ المواعظ والاعتبار (۳۵۶/۳، ۳۵۷).

^۴ رجال الکشی (۳۲۴/۱).

^۵ عبدالله بن سیا الحقیقه‌ المجهول، محمد علی المعلم (ص ۳۰).

^۶ عبدالله بن با، العوده، ص (۶۲).

(سەلمان العوده) له کتێبه کهیدا باسی کۆمهڵی لهو دهقانه دهکات، که کتێبه شیعیهیه کان و ریوایه ته کانیا ن فوداوه و ناخنیویانه، له عهبدوللای کوری سەبه نهوه، ئهم دهقانه لهوه سیه تۆمار کراوه کان دهچیت، که موته نه خیرینی شیعیه نووسیویانه ههولای نهوه دهدهن، که ئینکاری عهبدوللای سەبه بکه ن یان دوولای بجه نه ههواله کانیه وه به به لگهی کال و کرچ و سه رچاوه ی زه عیف و نه و سه رچاوانه ی که ههواله کان ده گیریتته وه^(۱)، که سایه تی ئین و سەبه و حه قیه تی کی میژوویه هیچ لیلیه کی تیدا نییه له سه رچاوه سونیه کان و له سه رچاوه شیعیه کاند چ نهوانه ی کۆن یان تازه کانیا ن وه کو یه ک باسی عهبدوللای ده که ن.

ههروه ها لای زۆرینه ی رۆژه لاتناسه کان وه کو (فلهاوزن)^(۲)، فان فولتن^(۳)، لیفی دیلافیدا^(۴)، جولد تسهیر^(۵)، و رینولد نکلسن^(۶)، دواين رونلډسن^(۷)، هه تا کو نیستاش ئین و سەبه و جینگهی گومانه و به نه فسانه ده زانری، لای دهسته یه کی که م له رۆژه لاتناسه کان وه کو (کیتانی و بردنارد لويس)^(۸)، فرید لندر المتأرجع^(۹) با نه وه ش بزاین ئیمه پشت به نه مانه نابه ستین له رووداوه کانی میژووماندا، نه وه ی سه رچاوه کان سه لماندوویانه، بریاریا ن داوه سه رچاوه کۆنه کان یان تازه کان لای سوننی و شیعیه جه ختی نه وه ده که نه وه که ئی یین و سەبه و جودی هه یه و جوده که شی ریوایه ته میژوویه کان جه ختی لیده که نه وه، وه کتابة کانی عه قیده به لیژمه باسی دهکات، کتێبه کانی فه رموده و پیاوان و مروؤو و یژه و زمان، باسی ده که ن و زۆریه ی لی کۆله رو تو یژه ری

^۱ المصدر نفسه.

^۲ الخوارج والشيعة، يوليوس فلها وزن، ص (۱۷۰).

^۳ السيادة العربية والشيعة والاسرائيليات، ص (۸۰) فان فولتن.

^۴ تحقيق مواقف الصحابة (۳۱۲/۱).

^۵ العقيدة والشرعة تلامسية جولد شهير، ص (۲۹).

^۶ تاريخ العرب الادبي في الماهلية و صدر الاسلامي، ص (۲۳۵).

^۷ عقيدة الشيعة، ص (۵۸).

^۸ أصول الاسماعيلية، ص (۸۶).

^۹ تحقيق مواقف الصحابة (۳۱۲/۱).

فهرمووده ناسه کان له سهر نهم راستيه کۆکن، ده رکه وتوو ده که مین که سی که گومانی کرد له وجودی عه بدوللای کوری سه به ده هندی له رۆژه لاتنانه کان بوون، پاشان زۆرینه ی شیهه پالپشتی نهم بۆچونه یان کرد به تاییه تی موحه دیسه کان یان، به لکو هندی کیان نینکاری یه کجاره کی نین و سه به نیان کرد که مرقفی وا هه نه بووه، پاشان هندی توێژه ری عه ره بی نهم سه ده مه نه وانه ی که سه سامن بیرو بۆچوونی رۆژه لاتنانه کان ده رکه وتن نه مه یا رستوه، نه وانه ش کاریگه رن به کتیه کانی شیهه موحه دیسه کان، به لام نه مانه هه ره موویان هیچ به لگه یه کیان پی نییه و پالپشتیان نییه ته نیا گومان و نینکاری به نهم گومانه شیان داوه ته پال نه ندیشه و واهیمه و گریمان^(۱)، هه رکه سی ده یه ویت به فراوانی به چیت هه ناو نه و سه چاوه و مه رجه عانه ی که سوننی و شیهه و رۆژه لاتنانه کان نووسیویانه، له نین و سه به و باسیان کردوه، با بگه رپیت هه سه ر نهم کتیه بانه (تحقیق موافق الصحابه فی الفتنه) له نووسینی دکتور محمد محزون، عبدالله بن سبا واپه ر فی احداپ الفتنه فی صدر الاسلام له نووسینی دکتور سلیمان بن حمد العوده.

۲- رۆلی عه بدوللای کوری سه به ده له جولاندنه وه ی فیتنه که دا.

له سالانی کۆتایی خه لافه تی عوسماندا له ناسۆی خه لافه ته وه شله ژان سه ری هه لدا له ناو کۆمه لگه ی نیسلا میدا له نه نجامی هۆکاره کانی نه و گۆرانه ی که باسما ن کرد، هندی له جوله که کان بۆ هه لی ده گه ران ده رکه وتن هه لچوه کان که بوونه که ره سه ی فیتنه و نه وانه ی که به ناشکرا موسلمان بوون و له ژیره وه وانه بوون، بۆ خۆپاراستن نیسلا میان وه رگرتبوو، یه کی له جوله کانه عه بدوللای کوری سه به و بوو، که به نین و سه ودا ناسراوه، نه گه ر لی خۆیندن و فو تیکردنی عه بدوللای سه به ده دروست نه بیت وه کو هندی له پیندا گر ه کان رۆله که ی له فیتنه بازیدا^(۲) هه ل ده ناوسی ن هه ر به جو ره ش دروست نییه بکری ته گومان و دوو دلی و رۆله که ی به سوک و بی قایله ت سه یر بکری ت، که چ ده وری کی هه بوو له هه لگیرسانی فیتنه دا وه کو که ره سه یه ک له که ره سه کانی فیتنه، که به لکو

^۱ المصدر نفسه.

^۲ مثال سعید الافغانی فی کتابه (عائیشه والسیاسة).

ناهه موارترین و ترسناکترین ھۆکاری فیتنه که بوو هه‌رچه‌نده که‌ش و دۆخه که ساز درابوو بۆ فیتنه و کۆمه‌لێ ھۆکاری تر ده‌ستواری بوو، مه‌به‌ست له‌و کارانه‌ی ئه‌ین و سه‌به‌و کردی ئه‌و راویرو باوه‌ره‌ بوو، که بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌کردو خۆی هه‌لیده‌به‌ست به‌ که‌یفی خۆی و دله‌ جووله‌ که‌یی‌یه‌ کینه‌بازه‌ که‌یه‌وه‌ دروستی ده‌کردو رێکیده‌خست و بۆ مه‌رامه‌کانی ره‌واجی پیده‌داو ده‌ی ھۆنده‌وه‌و ئاماڤه‌کانی پێ ده‌چاند، ئه‌و کابرایه‌ ده‌ستیک بوو له‌ کۆمه‌لگه‌ی ئه‌یسلامیداو ئه‌یه‌ی به‌سه‌ر بلندی و یه‌کیته‌ی موسلمانان ده‌بردو ناگری فیتنه‌ی هه‌لده‌خشان و تۆوی دووبه‌ره‌کی ده‌چاند له‌ نێوان تاکه‌کانی موسلماناندا نهم کابرایه‌ له‌ جووله‌ی ئه‌و ھۆکارانه‌بوو که‌ بوونه‌ مایه‌ی کوشتنی ئه‌مامی عوسمان و ئه‌مه‌ت بوو به‌ گروو گروو حیزب حیزب^(۱).

پوخته‌ی ئه‌م قه‌ناعه‌تانه‌ی عه‌بدوللا که‌ هاوردی له‌ سه‌ره‌تاوه‌ کۆمه‌لێ ده‌ستپێکی راست و جوانی هه‌ینا، به‌لام په‌یامیه‌کی بو ده‌له‌و خرابی له‌سه‌ر بنیات ناو له‌ لای کال فام و تێپه‌ره‌کان و هه‌وه‌سه‌بازه‌کان رازاندییه‌وه‌و ره‌واجی پێدا، له‌مه‌وه‌ رینگه‌یه‌که‌ له‌ رینگه‌کانی خواروخیچی خۆش کرد، به‌لام که‌سانی چوارده‌وری باش حاڵی نه‌ده‌بوون له‌ رایه‌کانی بۆیه‌ کۆبوونه‌وه‌ له‌ لای ئه‌ویش ده‌رگای قورنانی بۆ کردنه‌وه‌ به‌ مه‌رامه‌ گلاوه‌کانی قورنانی بۆ ته‌ئویل کردن و به‌م چه‌شنه‌ وتی: (سه‌رم سوپ ده‌مینه‌یت له‌و که‌سانه‌ی گومانیان وایه‌ عیسا ده‌گه‌رپه‌تیه‌وه‌ که‌چی باوه‌ریان نه‌یه‌ موحه‌مه‌د ده‌گه‌رپه‌تیه‌وه‌، خۆی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: (إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَى مَعَادٍ)، که‌واته‌ موحه‌مه‌د زیاتر شایه‌نی گه‌رانه‌وه‌یه‌ هه‌تا عیسا)^(۲)، هه‌روه‌ها رینگه‌یه‌کی قیاسی فاسدی کرده‌وه‌ بۆ بانگه‌شه‌کردن له‌سه‌ر ئه‌یسه‌پاتکردنی وه‌سیه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ عه‌لی، که‌ عه‌لی میراتگری جیگه‌روه‌ی یه‌ت، به‌م قسه‌یه‌ پاساوی ده‌هه‌ینایه‌وه‌، که‌ (هه‌زار پێغه‌مبه‌ر هه‌بووه‌، هه‌ر پێغه‌مبه‌ر یه‌کیش جیگه‌روه‌ی هه‌بووه‌، عه‌لیش جیگه‌روه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ)، پاشان ده‌یوت: (موحه‌مه‌د ﷺ دواه‌مه‌ین پێغه‌مبه‌ره‌، عه‌لیش دواه‌مه‌ین جیگه‌روه‌یه‌)^(۳)،

^۱ تحقیق مواقف الصحابة (۳۲۷/۱).

^۲ تاریخ الطبری (۳۴۷/۵).

^۳ المصدر نفسه.

کاتی ئەم بۆچوانە لە ناخی شوێنکەوتەکانیدا جیگە گرت نێر هەنگاوی نا بۆ نامانجە
 نەخشەکی شراوەکانی، ئەویش دەرچوونی خەڵکە لە فەرمانی خەلیفە عوسمان، ئەم حەزو
 ناواتەش لە ناخی هەندێ لەو کەسانەی چوار دەوریدا سەری گرت، ئەویش پێی وت:
 (باشە کێ لەو زالمترە، وەسیەتی پێغەمبەر ﷺ بشکێنێ و پێی بخاتە سەر وەسیەتی
 پێغەمبەر ﷺ، خۆی بکاتە فەرمانڕەوای ئومەت)، پاشان پێی وتن، کە عوسمان ئەم
 خەلافەتە بە ناحەق وەرگرتووە، چونکە لە وەسیەتی پێغەمبەر ﷺ لایداوە، راپەرێ بۆ
 راستکردنەوی ئەم کارەو بیجولێن و دەست بکەن بە توانجێان لە والییەکانی عوسمان و
 فەرمان بکەن بە چاکەو رێگری بکەن لە خراپە خەڵکیش مەیلی دەسوێرێ بە لاتاندان و
 بانگیان بکەن بۆ ئەم کارە گرنگە^(۱)، بەم شێوەیە جارچییهکانی پرش و بلاو کردو کتاب و
 نووسراوی نووسی بۆ ئەوانە، کە نالەباربوون لە شارەکاندا ئەوانیش بۆیان دەنووسییهو،
 رایەکی خۆیانیان بە نهێنی دەهێشتەو لەسەریشەو خۆیان و نیشان دەدا، کە فەرمان
 بە چاکەو رێگری لە خراپە دەکەن، نامەیان دەنووسی بۆ خەڵکی شارەکان بە نوێنێک
 بوو کە هەرچی نەنگی و خواری والییەکان بوو تیایدا دەنووسی و براکانیشیان لە شارەکان
 بەم چەشنە وەلامی یەکتریان دەدا یەو، لەم شارەو بۆ ئەو شار بەم دەستوورە ئەم
 جارچییهانە هەر یەکیان لە شاری خۆیدا بلاویان دەکردەو بۆ ئەو بیته چەرەساتی
 خەڵکی شارو بە پانتایی زەویدا پەخش ببیتەو، ئەمانە ئەو مەبەستەیان هەبوو کە
 دەرپریان نەدەکرد پێچەوانە و ئەو شتە دەجولانەو کە رایان گەیاندا، بە پەنھانی
 کاریان دەکرد خۆیان دەر نەخست ئەهلی میسر و تیان (نێمە سەلامەتین لەو شتانە
 کە ئەوان پێوی گێژ دەبوون، ئەهلی مەدینە لە هەر هەموو شارەکانەو نامە ی گەیی و
 شوڤاری هات بۆیان و تیان نێمە سەلامەتین لەو شتانە خەڵکی تێی کەوتوون)، لەم
 دەقەو ئەو شێوازە درەدەوێت کە عەبدوللای کورێ سەبەء پەیرەوی کردووە ئەویش
 ویستوویەتی کە کێشەو ناکۆکی بخاتە ناو خەڵکی لەنێوان دوو هاوێ لە چاوی
 خەڵکدا^(۲).

^۱ المصدر نفسه.

^۲ تاریخ الطبری (۳۴۸/۵).

یه کێکیان دابنیت به حەق لی زەوتکراو مەزلۆم ئەویش (عەلی)یە، دووھە میشیان دابنیت به حەقخۆر ئەویش عوسمانە، پاشان دواى ئەمە هەولێ داوھ خەلکی بیزوینیت به تاییبەتی له کوفەدا دژی ئەمیری والییەکان به ناوی فەرمانکردن به چاکەو رێگری کردن له خراپە، ئەمانەش بۆ بچوکترین رووداو دەخۆشە سەر والییەکان و دەروژان، باش بزانی عەبدوللا زۆر گرنگی دەدا بەو عەرەبانەى که کەرەسەىەکی خاوەن و له باربوون بۆ بەجێهێنانی پیلانەکانی ئەعرابە قورئانغۆینەکانیان هەڵدەناو نیشتیایان دەکردن به ناوی فەرمان کردن به چاکەو رێگری کردن له خراپەو تەماعبازەکانیان به پرۆپاگەندەى پەقوای و دەست هەلبەست هەیهەجان پێ دەکردن و دەیانهێتانه چەپۆکان له دژی ئیمامی عوسمان، بۆ نمونە دەیانت: عوسمان هەرگۆی به خزمەکانی خۆی دەدات و به لێشاو له بەیتولمالی موسلمانان پێ دەبەخشی و پاوەن قۆرغ دەکات بۆ خۆی و شتی تر لهو تۆمەت و تەشەرانی که دەروونی غەوغاچیەکانی پێ دەبزو له دژی عوسمان، پاشان ئەم کابرایە دەستەو تاییبەکەى خۆی تێزە دەدا بۆ ناردنی نامەو گەیانندی هەوالە خراپە هەراسانکەرەکان له شاری خۆیانەو بۆ شارەکانی تر به هەمان شێوە خەلکی هەموو شارەکان وایان دەکردەو بارودۆخ ئەوەندە خراپ بوو زیاتر هەلناگری و بارودۆخ تەواو تێکچوو، ئەوێ که سوودی له بارودۆخەو وەرگرت سەبەئییەکان بوو، چونکە خەلکی قسەکانی ئەمانی هەواندو کەلکی ئەوەیان وەرگرت که بلیسەى ناگری فیتنە هەلگیرسیت له ناو کۆمەلگەى ئیسلامیدا^(۱)، ئیمامی عوسمانیش هەستی کرد بەم حالەتە که شتێک له ژيانى شارەکاندا هەیهو گێژی دەدەن و تۆمەت دراو بەشەر و ناژاو، بۆیە وتی: (وہللاہی ناشی فیتنە ئەگەر پێ دەستی پێ کردووہ خۆشبەختی بۆ ئیمامی عوسمان ئەگەر بمری، بەلام دەستکاریی نہ کاو نہ بچوینیت)^(۲).

ئەو شۆینە که ئێبنو سەبەء کردی بە هیلانە له میسر بوو له میسریشدا که سانیک هەبوو دەرنگۆیان دەتەندەو دژی عوسمان، خەلکی دنە دەدا، که روو بەکەنە شاری مەدینە و روژاندنی فیتنە بینوی ئەوێ، که عوسمان به ناحق خەلافەتی گرتووەتە دەست و عەلی

^۱ الدولة الاموية، يوسف العش، ص(۶۸)، وتحقيق مواقف الصحابة (۱/۳۳۰).

^۲ تاريخ الطبري (۵/۳۵۰).

یان به جینگره وهی پیغه مبهەر عَلَيْهِ السَّلَام حساب ده کردو باسی وهلی عه هدی پیغه مبهیری عَلَيْهِ السَّلَام مه بهستی نیمامی عدلی بوو^(۱)، به نووسینێک قۆپی کرد له خه لکه که ئیدیعیای نه وهی کرد که ئهم نوسراوه له هاوه لّه مه زنه کانه وه ریوایهت کراوه، ته نانهت چوو بۆ لای نه عرابه کانی مه دینهی منه وه کۆبوونه وهی کرد له گه لّ هاوه لاندنا که سی ده ست نه که وت پشتی بگری و له سه ری بیته و ته به ریا یان کرد، له و نامه و کیتابانه ی که درابوو ه پالیان و به ناوی نه وانه وه بلاوی کرد بووه وه، که خه لکی هان به دن له سه ر نیمامی عوسمان^(۲)، نیمامی عوسمانیش هاته ریگی ئهم ناژاوه چیانه و هه ق و نا هه قی بۆ لیکدانه وه، به لکو و تووێزی له گه لّ کردن ده رباره ی نه و شتانه ی دابوو یانه پالی و به ره ره چی درۆ هه لبه سه ته کانیانی دایه وه، کاره راست و دروسته کانی بۆ لیخن کردن، هه تا یه کی له نه عرابیه کان که مالیکی کورپی نه شه ری نه خه عی بوو وتی: له وانه یه ئه مه فی لیک بیته و به سه ر ئیوه دا بیته^(۳) نیمامی زه هه بی ده لیت عه بدوللای کورپی سه به ه هه لگرسینه ری فیتنه یه له می سه ردا و نه و تووی دوو به ره کی می خه نه ت و ته نگو چه له مه ی چاندوو وه به شان دوو یه تی به سه ر والیه کاندنا به سه ر نیمامی عوسماندا^(۴) له م کاره شدا ئیبن و سه به ه ته نیا نه بووه، به لکو کاره کانی له ناوا خنی توو پیکدا بووه له مو تاهه ره چییه کان و هه زار پیته ک بووه له دروست کردنی شیوازه کانی فیل و ته له که و ساخته چییه تی و چینی و دۆزینه وهی نه عراب و قورئاخوینه کانیاندا و غه یری ته مانه ش ئیبن و که سه ر ریوایه تی کردوو که یه کی لّ له هۆکاره کانی هاندان له دژی عوسمان و هه لنانی حزبه کان بۆ سه ر عوسمان ده رکه وتنی عه بدوللای سه به ه و روشتنی بوو به ره و می سه رو بلا و کردنه وهی نه و قسانه بوو که له لایه ن ده روونی خۆی به وه دایا تشی بوو هه لیه سه تبوو، خه لکیکی زۆری نه هلی می سه ری پی مو یته لا بوو^(۵)، می ژو و نووس و زانا

^۱ تحقیق مراقف الصحابة (۱/۳۳۰)، تاریخ الطبری (۵/۳۴۸).

^۲ تحقیق مراقف الصحابة (۱/۳۳۰)، تاریخ الطبری (۵/۳۶۵).

^۳ تحقیق مراقف الصحابة (۱/۳۳۱).

^۴ المصدر نفسه (۱/۳۳۸).

^۵ البداية والنهاية (۷/۱۶۷، ۱۶۸).

ناوداره‌کانی پیشین و ئەم ئومەتەو پاشینە‌کە‌یشی رێکن لە‌سەر ئە‌وه‌ی عە‌بدوللای سە‌به‌و لە‌ناو موسڵماناندا بە‌ کۆ‌مه‌ڵێ‌ی بیروبا‌وه‌‌پ‌رو ه‌زره‌وه‌ دەر‌که‌وت و پ‌لانی سە‌به‌ئییە‌کانی ک‌یشا بۆ ئە‌وه‌ی موسڵمانان لە‌ دینە‌کە‌یان دوور‌که‌ونه‌وه‌و پ‌ی‌نجی ت‌یدە‌ن و لە‌ گو‌پ‌رایە‌لی ئی‌مامە‌کە‌یان دەر‌چ‌ن و دووبە‌ره‌‌کی و نا‌کۆ‌کی ب‌خ‌نه‌ ن‌ی‌وان موسڵمانان، کۆ‌مه‌ڵێ‌ی خە‌‌ل‌کی ئازا‌وه‌‌چی لە‌ دە‌وری کۆ‌بو‌ویه‌وه‌و تاق‌می سە‌به‌ئێ‌ی لێ‌ پ‌ی‌ک ه‌ات ئە‌و سە‌به‌ئییە‌ی کە‌ ناسرا‌وه‌ بە‌ هۆ‌کارێ‌ی لە‌ هۆ‌کارە‌‌کانی ئە‌و ف‌یتنە‌یە‌ی کە‌ بە‌ کوشتن ئە‌م‌یری ئی‌مانداران عوسمان کۆ‌تایی ه‌ات، ئە‌وه‌ی ئاشک‌را بو‌وه‌ لە‌ پ‌یلانی سە‌به‌ئییە‌کان ئە‌وه‌یە‌، کە‌ زۆر تە‌ن‌زیم‌یان هە‌بو‌وه‌، زۆر ل‌یزان بو‌ون لە‌ ئاراستە‌‌کردن و پە‌خش کردنە‌وه‌ی بی‌رو‌بو‌‌چو‌ونه‌‌کانیاندا بۆ ئە‌وه‌ی ب‌ی‌ت‌ه‌ ج‌له‌و‌ک‌یشی پ‌روپا‌گە‌‌ندە‌‌کانی و کار‌ی‌گە‌‌ری ب‌خ‌اته‌ ن‌ی‌وان ئازا‌وه‌‌چی و ک‌ال‌قام و شو‌انه‌‌کان هە‌روه‌‌ها زۆر چالاک بو‌ون لە‌ دروست‌کردنی لق و شانه‌ لە‌ بە‌س‌ره‌و کوفه‌و می‌س‌رو دەر‌مار‌گ‌یری خ‌ی‌ل‌ایە‌‌ت‌ییان دە‌قۆ‌ست‌ه‌وه‌ وە‌ مە‌‌کۆ‌ی ن‌ارە‌‌زایی ئە‌‌عراب و کۆ‌یله‌و ژ‌ێ‌ردە‌‌سته‌‌‌کانیان دەر‌و‌ژ‌اند زۆر ل‌یزان بو‌ون بۆ ئە‌و شو‌ینانە‌ی کە‌ لە‌ ژ‌یانی خۆ‌یاندا حە‌‌ساس‌ن و بە‌‌چی حە‌‌ساس‌ییان بە‌‌رز دە‌‌ب‌یت‌ه‌وه‌^(۱).

^۱ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة، ص (۳۳۹).

به شی حه وته م :

كوشتنی عوسمانی كوری عه فان

باسی یه کهم: هه لگیسانی فیتنه

درۆزنه داخ له ده له کان له لابرذنو بهرکه نارکردنی وه لیدی کۆری عهقه بهدا سهرکه وتنو له والیه تی کوفه لایان بردو عوسمانیش سه عیدی کۆری عاصی ده ستینشان کردو کردی به والی تازهی کوفه، کاتی سه عید گهشته ویلایه تی کوفه چوو ه سهر مینه بهر کهو سوپاس و ستایشی خودای کردو وتی: (نایا ده زانن فیتنه و ناژاوه سهری ده رهیناو له ناوتاندا؟ وه لااهی نه کیشم به رومه تیدا هه تا له بیخ ده ری ده هینم، یان زال ده بیت به سهرمدا نه و رۆژه ده بهم جله وگیری ده روونی خۆم)^(۱).

پاشان سه عید سهردانی نه هلی کوفه ی کردو نه حوالی پرسین و راوبۆچوونی خه لکی هه لسه نگاند ده رکی کرد فیتنه قوول رۆچوو ه کۆمه لێ خه واریج و داخ له دل و دوژمنی ئیسلام تۆیه لیان به ستوو ه، بۆ فیل و ته له کهو ناژاوه نانه وه، شوان و هه رچی و په رچی و نه عراب و ناژاوه چییه کان چوونه ته سهر قه ناعه تیان^(۲)، سه عیدیش نامه یه کی نووسی بۆ نه میری ئیمانداران عوسمان و هه والی نه و وه زعه هه له ق و به له قه ی کوفه ی تییدا یه نووسی بووی: (نه هلی کوفه کاروباره کانیا ن هه لشیواندوو ه و شلۆغ کردوو ه، خه لکی ماقول و به شه ره ف په راویز خراوه پێشین و مێژینه کانیا ن فه رامۆش کردوو ه و نه و ی ده نگ ی سواره پاشینه پاشکۆکان و نه عرابه ره جاله کانه ته نانه ت که سیکی ماقول و نه زمووندار ی تییدا نییه!..)، ئیمامی عوسمانیش به م شیویه وه لامی دایه وه، نامه یه کی بۆ ناردو داوای لی کردبوو بارودۆخی خه لکی ریک بخته وه وه له سهر بنه مای جیهاد و پێشینیه یی پۆلێنیا ن بکاته وه وه نه هلی عیلم و راستگۆ جیهاد بخته پێشی نه وانی تره وه، تییدا نووسی بووی: (نه هلی ده ستپیشخه رو پێشینیه کان بجه پێشی نه وانی تره وه فزلیان به ده به سهر نه وانی تره و، چونکه خودای گه وه ره له سهر ده ستی نه مانه شارو ولاتانی رزگار کرد، نه وانه ی که دوا ی نه مانه چوونه ته نه و ولاتانه و پاش فه تحکردن تی چوون وه کو نه عرابه کان بجه دوا ی پێشینیه موجهیده کان مه گه ره و پێشینانه ی، که سستییا ن کردوو ه له جیهاد و گه یاندنی حه ق و پێی هه لنه ستاون و پاشینه کانیا ن کردوو یه تی،

^۱ تاریخ الطبری (۳۸۰/۵).

^۲ الخلفاء الراشدون، للخالدی، ص (۱۳۳).

پێگهی هه‌موو مرۆڤی بپاریزه‌و حه‌قی هه‌ر هه‌موویان به‌ دادپه‌وه‌ریی بده، چونکه‌ ناسینی که‌سایه‌تی مرۆڤه‌کان ده‌تگه‌یه‌نیت به‌ دادپه‌روه‌ری نیتوانیان^(١).

سه‌عد هه‌ستا به‌ جێبه‌جێکردنی ته‌وجیهاته‌کانی عوسمان و هه‌والی دا به‌ خه‌لیفه‌ که‌چی کردووه‌و چۆنی کردووه‌، عوسمان هه‌ستا نه‌هلی (جلّ و عه‌قد)ی کۆکرده‌وه‌ له‌ مه‌دینه‌و هه‌والی بارودۆخی کوفه‌ی پێدان و باسی داچوونی فیتنه‌که‌ی کوفه‌ی بۆ کردن، وێرای لێپێچینه‌وه‌کانی سه‌عیدی کورپی عاص که‌ رووبه‌رووی بووه‌ته‌وه‌، نه‌وانیش وتیان: (کارێکی په‌سه‌ندت کردووه‌ پێکاوته‌، نه‌هلی فیتنه‌ چاوشکێن بکه‌و بۆ هه‌یج شتی و مه‌یاغه‌ پێشی خه‌لکانی ترو خواره‌مه‌نی و بژێویان مه‌ده‌ری و کارێکیان پێ مه‌سپێره‌ که‌ شایسته‌یان نه‌بیت، چونکه‌ نه‌گه‌ر کارێک بده‌یته‌ ده‌ستیان و شایسته‌یان نه‌بیت نه‌وکاته‌ جێبه‌جێی ناکه‌ن، به‌لکو کارلی ده‌که‌ن)، ئیمامی عوسمانیش وتی به‌وان: (ئه‌ی نه‌هلی مه‌دینه‌ خه‌لکی ملیان ناوه‌ به‌ره‌و فیتنه‌ ئێوه‌ش خۆتان ئاماده‌که‌ن بۆ رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی، ده‌ست بگرن به‌ حه‌قه‌وه‌ به‌م زوانه‌ هه‌والی فیتنه‌ ده‌بیستو و یه‌ک به‌یه‌کیتان بۆ ده‌گێرمه‌وه‌)^(٢).

یه‌که‌م: هه‌وه‌سبازه‌کان ئازاریان ده‌چه‌شت به‌ چاکسازییه‌کان

خه‌لکی ره‌شۆکی و شوان و عه‌ره‌به‌ و شکه‌کان په‌ست و نارێحه‌تی نه‌وه‌بوون هاوه‌له‌ پێشینه‌کان و تیکۆشه‌ره‌کان و زانیان و خواناسه‌کان و سته‌مدیده‌کانیان ده‌خسته‌ پێشی نه‌وان و فه‌زلیان ده‌دا به‌سه‌ریاندا و بانگ ده‌کران بۆ کۆڕو دانیشتنو راویژکردن و سه‌رۆکایه‌تی وایان لێ هاتبوو ره‌خنه‌و گله‌بیان ده‌گرتنه‌و نه‌و والییانه‌ی که‌ نه‌مانه‌ی پێش ده‌خست و راویژی پێده‌کردن و نه‌م کاره‌یان به‌فه‌رق و جیاوازیی داده‌ناو به‌ وشکی و ناخچیان حسیب ده‌کرد بۆ خۆیان و به‌بی ره‌واجی و نادانیان داده‌نا بۆ خۆیان، مرۆڤه‌ کینه‌بازوو دوابراهه‌کان نه‌م رایه‌یان قۆسته‌وه‌ له‌ دلی خۆیاندا و بیزاری و نارازییه‌تیان چاند له‌ ده‌روونی خه‌لکدا دژی خه‌لیفه‌و ده‌ولت و کاره‌کانی سه‌عیدی کورپی عاصیان ره‌فز کرده‌وه‌و پرپاگه‌نده‌یان له‌ دژی سه‌عید بلاوکرده‌وه‌ له‌ نیتوان خه‌لکیدا، خه‌لکی کوفه‌ به‌

^١ تاریخ الطبری (٣٨٠/٥).

^٢ المصدر نفسه (٣٨١/٥).

گشتیی قسهو قسهلۆکی ئەم داخ لە دلانە رهفر کردهوه، به ده‌رچوونیان دانانو به قسه‌یان نه‌کردن، به‌لام داخ له‌ دلە‌کان لێی بێ‌ده‌نگبوون و در‌دۆ‌نگییه‌که‌یان شار‌ده‌وه‌و ده‌بری‌ان نه‌ده‌کرد، چون‌که‌ زۆریه‌ی زۆری موس‌لمانان په‌زی قسه‌ی ئەوانی ده‌کرد، به‌لام به‌ نه‌ینی لایه‌نگره‌ عه‌ربه‌ به‌ ده‌شته‌کییه‌کان و غه‌وغاچییه‌کان و داخ له‌ دلە‌ هه‌ل‌خه‌له‌ تێ‌نراوه‌کانیان تێ‌ ده‌گه‌یاند^(۱)، دو‌ژمنه‌ سه‌رسه‌خته‌کان له‌ جووله‌که‌و گا‌ورو نا‌گه‌یه‌رسته‌کان مونا‌مه‌ری‌ان ده‌کرد له‌ دژی نی‌سلام و موس‌لمانان و په‌وپا‌گه‌نده‌ی در‌ۆینه‌یان ب‌لا‌وده‌کرده‌وه‌ له‌ دژی خه‌لیفه‌و والییه‌کان و ئە‌و هه‌له‌و سه‌هوانه‌یان ده‌چنییه‌وه‌ که‌ له‌ هه‌ندیکیان ده‌رده‌که‌وت له‌ نه‌جامی هه‌یه‌جانی عامه‌ی خه‌لکی له‌ دژی‌ان و سه‌دان در‌و ساخ‌ته‌و ده‌ست هه‌لبه‌ستی‌ان پێ‌وه‌ ده‌لکاند ئاما‌جی‌شیان ب‌لا‌و‌کردنه‌وه‌ی فه‌وزا‌و به‌ره‌للایی و قول‌کردنه‌وه‌ی ته‌فرقه‌ بو‌و له‌ نی‌وان موس‌لماناندا ئە‌مانه‌شیان بۆ خ‌زمه‌ت‌کردنی کینه‌و داخ و غه‌یری خۆیان بو‌و دژی ئە‌و نی‌سلامه‌ی که‌ زالب‌و‌بو‌و به‌سه‌ر دیانه‌ته‌ پو‌چه‌له‌که‌ی‌اندا و نی‌زامی حو‌کمی نی‌سلام ده‌سه‌لاتی رو‌خاند‌بو‌ون و هه‌لقه‌ی ولاتی داب‌و، ده‌ستی کێ‌شاب‌و به‌ سه‌ر سو‌پا‌که‌ی‌اندا، ئە‌م دو‌ژمنانه‌ خۆیان ساز‌داب‌و بۆ به‌ ده‌سته‌ینانی مه‌رامه‌کانیان، ئە‌م سه‌رسه‌ختانه‌ له‌ خه‌لکی ره‌شۆ‌کی شو‌ان و گیل و گه‌مه‌زه‌ پێ‌که‌اتبو‌ون، داخ له‌ دلە‌کانیش چوار‌ده‌وری‌ان گرت‌بو‌ون و ته‌مییان ده‌کردن و تی‌ژی‌ان ده‌کردنه‌وه‌و خێ‌زه‌یان ده‌دان دژی خه‌لیفه‌ یان یه‌کی‌ک له‌ ئە‌میره‌کانی، ئە‌م دو‌ژمنانه‌ کۆمه‌له‌یه‌کی نه‌ینی‌یان پێ‌که‌وه‌نا که‌ پر‌چه‌په‌لی بو‌و ئە‌و که‌سانه‌یان کرده‌ ئە‌ندامی ئە‌م کۆمه‌له‌یه‌ که‌ ده‌هاتن به‌ ده‌میانه‌وه‌و بو‌بو‌ون به‌ شو‌ین‌که‌وته‌یان له‌ شار‌ه‌ گه‌وره‌کان و هه‌ری‌مه‌ تازه‌کان و تۆ‌ری په‌یوه‌ندیی نی‌وانیان کرد‌بو‌وه‌ نه‌ینی^(۲) و گه‌وره‌ترین لق‌ی ئە‌م ده‌سته‌ گلا‌وه‌ له‌ کوفه‌و به‌سه‌رو می‌سر بو‌و، له‌ شام و مه‌دینه‌ی منه‌وره‌ش هه‌ندی ئە‌ندامیان هه‌بو‌و^(۳).

^۱ الخلفاء الراشدون، للخالدي، ص(۱۳۴).

^۲ الخلفاء الراشدون، للخالدي، ص(۱۴).

^۳ المصدر نفسه ص(۱۲۴).

دووهم: عەبدوللای سەبەئی جوولەکە سەردەستە ی عەصابەکان بوو

عەبدوللای سەبەئی تاوانکار وەسیەتی کردبوو بۆ شوێنکەوتەکانی لە ناو ئەو کۆمەڵە سربییە نەگریسەدا کە لە هەموو شارەکاندا بڵاویان کردبوو، پیتی و تن: (راپەرێن لەم پێناوەداو بولتین و سەرەتا دەست بکەن بە توانج و تەشەردان لە والی و ئەمیرەکان و ئەو کاربەدەستانە ی کە خەلیفە دەستنیسانی کردوون و بشلێن فەرمان بە چاکە و رێگری لە خراپە دەکەین^(۱))، بۆ ئەوەی سەرنجی خەلکی رابکێشن بە لای خۆتانداو بانگەشیان بکەن بۆ ئەم شوێنە، عەبدوللای سەبەء جارچییهکانی پرش و بڵاو پێکرد بە شارەکاندا و نامەی نووسی بۆ شوێنکەوتەکانی ئەوانە ی، کە گەندەل بوون لە شارەکاندا و خۆیان دابوو پال عەبدوللای، ئەوانیش وەلامی نامەکیان دەدایەو، عەبدوللای شوێنکەوتەکانی دەجولاند لە شوێنەکانی تر بەراو بۆچوونەکانی و بانگی لایەنگەرەکانی دەکرد بە نەینی بۆ ئەوەی هەلگەڕێنەو لە والیی و خەلیفە کار بکەن، بۆ لابردنی عوسمان لەسەر خەلافەتی ئەم دۆژمنانە بە روالەت وایان دەردەخست کە فەرمان بە چاکە و رێگری لە خراپە دەکەن، بۆ ئەوەی کار بکەن سەر دەروونی خەلکی و سەرنجی خەلک رابکێشن و فریبیان بدەن، شوێن کەوتەکانی نیین و سەبەء دەستیان کرد بە درۆ هۆنینهو و هەلبەستن لەبارە ی هەلەو عەیبی ئەمیر و والییەکان و لە کاتی کدا بڵاویان دەکردەو و دەیان گەران بە شارەکاندا و بۆ یەکتریان نارد خەلکی ئەم شارە کیتابی لێ خۆیندنی دەنووسی و دەینارد بۆ شارێکی ترو پری دەکرد لە درۆ و دەلەسە، خەلکی شارەکانیش ئەم نوسراوە ساختە کارییه یان دەخویندەو بەسەر خەلکدا و گشتیی عەیب گرتن و هەلە دۆزینەو و والییە و ئەمیرەکان بوو دەیان بیست بۆ ئەوەی ئەوانیش گۆی هەلخەن بۆ تەنگی و هەلە ی والییەکان خەلکی شارەکانی تر دەیان وت ئیمە شوکر سەلامەتین لەو نارهەتیانە ی هاتوو بەسەر موسلماناندا هیچ کێشە یە کمان نییه، بەلام ئەو قسانە ی دەیان بیست تەصدیق یان دەکردو دەیان هەواند، ئا بەم شیوە یە سەبەئییهکان زەویان گەندەل کرد، سەریان لە موسلمانان شیواندو دروشمیان لەت و پەت کرد ناجۆریان خستە نێوا براهەتی و یەکییتی خەلکەو خەلکیان دناو هەلیان چاند دژی

^۱ تاریخ الطبری (۳۴۸/۵).

والی و نه میره کان و چەندین ئیفتیراو پالانتەیان بلآو کردەوێ دژی خودی عوسمانی خەلیفە، نا بەم تاوانە رێکخواوە موتالاکراوە، کە بەو پەڕی لێزانییەوێ چنرابوو ئەو شتەیان دەیوست کە دەریان نەدەخست و ئەو مەرامەیان دەشاردەوێ، کە بانگەوازیان بۆ نەدەکرد، ئاماغیان لایەردنی ئیمامی عوسمان و دەستگرتن بە سەر دەوڵەتی ئیسلامدا^(۱) بوون ئیبن و سەبەء رۆوی کردە شام بۆ ئەوێ سەر لە هەندێ کەسی ئەوێ بشیونیت و سەرەنجیان راکیشیت، بەلام سەرکەوتنی بە دەست نەهێنا و ئاماغە شەیتانییە کە بەدی نەهات، چونکە مەعاویە لە کەمێندا بوو^(۲) بە تەوێرە ی خۆیەوێ بوو، چوو بەسەر بۆ ئەوێ شۆینکە و تەوێ سنووبەزینەکان و داخ لە دڵەکان و شوانە گەمژەکان هەلخزینێ ئەوکاتە والی بەسەر عەبدوڵلای کورێ عامری کورەیز بوو پیاویکی بپاریار بە دەست و دادوەر و راسال بوو، کاتی ئیبن و سەبەء گەشتە بەسەر چووێ مائی پیاویکی پیس و نالەبار کە بە شەقاوە و چەتە ناسراو بوو ئەویش حەکیمی کورێ جەبلە بوو^(۳)، هەواڵ گەشت بە عەبدوڵلای عامر، کە پیاویکی نامۆ لای حەکیمی کورێ جەبلە لایداوێ میوانی ئەوێ، حەکیمی کورێ جەبلە پیاویکی دزو جەردەبوو، کاتی سوپاکانی جیهاد گەرانەوێ بۆ بەسەر، حەکیم خۆی دواخست و نەگەرایەوێ بۆ ئەوێ لە ولاتی فارسەکاندا فەساد بنیشتەوێ و غێرەتی ئەهلی زیمە بچوڵینیت و دەستدرێژی بەکەنە سەر زەوی مۆسلمانان و بە کەیفی خۆیان لێی بپن، ئەهلی زیمە و مۆسلمانان سکاڵایان گەیانە ئیمامی عوسمان ئەویش نوسراویکی نووسی بۆ عەبدوڵلای عامر پێی وتبوو: (حەکیمی کورێ جەبلە) زیندانی بکە و مەهیلە بجیتە دەرەوێ، هەتا ئەقڵ و هۆشی دەرەوێت، عەبدوڵلای عامریش لە خانووەکە ی خۆیدا زیندانی کرد و نەیدەتوانی لە بەسەر دەرچیت، نا لەو کاتە ی کە حەکیمی کورێ جەبلە ی دزو جەردە لە ژێر مانەوێ زۆر کاریدا بوو، لە خانووەکە ی خۆیدا، عەبدوڵلای سەبەئی جولە کە لایدا لای و رابەرایەتی^(۴) و کینە و داخ و

^۱ الخلفاء الراشدون، للخالدي، ص (۱۲۶).

^۲ المصدر نفسه.

^۳ المصدر نفسه (۱۲۸).

^۴ الأزعر: سین الخلق.

گازنده و یاخیبوونه که یه کهیمی قۆسته وه سازیدا بۆ مه رامه کانی، کهیمی جهبله بو به داردهستی ئیبنو سه بهه له به سه ره دا، کهیمیش ههستا سه سه خته له پڕ ده رجوه کان هاوچه شنی خۆی ناساند به ئیبنو سه بهه، ئیبنو سه به نیش نه فکاره کانی خۆی چاند له ناخیدا و کردنی به سه ربازی کۆمه له سپیه نه گریسه که ی، ئیبنو سه بهه کاتێ عه بدوللای عامر زانی به ئیبنو سه بهه بانگی کردو پیتی وت تۆ کی؟ وتی: من عه بدوللای سه بهتم، پیاویکی نه هلی کیتا بم و نیسلامم بۆ باسکراوه منیش موسلمان بووم، باسی په نای تۆم بۆ کراوه و ههزم به سایه ی تۆیه و هاتومه ته لاتان، عه بدوللای عامر وتی: ئەم قسانه چیه لیتی ده بیستم له ویلایه تی من ده رچۆ برۆ، عه بدوللا له به سه ره ده ری کردو ئیبنو سه بهه به سه ره ی به جیهیشت، دوا ی ئه وه ی چهند پیاویک و چهند شوین که وته یه کی تیا به جیهیلا و کردنی به لقیکێ حزبی سه به نی جووله که، ئیبنو سه بهه چوو بۆ کوفه و له وێ کۆمه لێ پیاوی موخه ریفی ده ست که وت و ناماده باش بوون بۆ پیشوازی کردنی و سازیدان و کردنی به حزب و جه ماعه تی خۆی و له وێ هیلانه ی دروست کردو هیلکه ی کردو جووجه له ی هه له ینا و کاو لی کردو فه سادی نایه وه، کۆمه لێ خه لکی گه مژه و گاوان و لۆره هه زیان پێ کردو خۆیان دایه پالێ به تاییه تی ئه وانیه که داخ له دۆ و تاوانبار و یاخیبووه کان بووه، ئیبنو سه بهه و په یوه ندی نهینی پێکه وه دروستکرد له نیوان بنکه که ی خۆی و شوینکه وته کانیدا له مه دینه و به سه ره و کوفه و میسر، عه بدوللا پیاوه کانی ده سوراند له نیوان ئەم شارانه دا^(۱)، هه ول و کۆششی ئیبنو سه بهه و دارو ده سه ته کانی ماوه ی شهش سالی خایاندو کاره شه ی تان ئاساکانیان له سالی سیدا دهستی پێکردو له کۆتایی سالی سی و پینجی کوشتنی ئیمامی عوسماندا سه رکه وتنو له درێژایی خه لافه تی ئیمامی عه لیدا هه ر فه سادیان ده خسته وه، سه به نییه کان بریارندا سه ره تای فیتنه که یان له کوفه ده ست پێ بکه ن^(۲).

^۱ الخلفاء الراشدون، للخالدي، ص(۱۲۹).

^۲ المصدر نفسه، ص(۱۳۰).

سینیدم: نه هلی فیتنه نه مه جلیسی سه عیدی کوپی عاصدا فسادو نازاوه یان ده نابه وه.

رۆژئى له رۆژانى سالى (٣٣)ى كۆچى سه عىدى كورى عاص له دانىشتىنكى گىشتىدا
 دانىشتو عامهى خەلكى له چواردەورى بوو، له نىوان خۆياندا گفتوگۆيان دەكردو
 مشتومپريان دەكرد، ئەم خەوارىجە سەبەننىيەنە دزەيان كرده ناو ئەم مەجلىسەو كاريان
 بوو فەسادو ويران كردنى دەكردو ناگرى فیتنەيان خۆش دەكردن قسەو وتوێژ هاتو چوو
 لەو دانىشتنەدا، له نىوان سەعیدو يەكئى له نامادەبواندا، كه خونهيسى كورپى حوبەيشى
 ئەسەدى قسەيەك دروست بوو، گرفت كەوتە نىوانيانو راي جياوازيان هەبوو، حەوت
 خەوارىجىش كه فیتنەچى بوون، ناژاوه گيرپوون لەوى دانىشتبوون، ئەوانەش جوندوبى
 ئەزدى بوكە كورە دزەكەى خۆى كوشتى بە هۆى ئەوهى، كه بەشداریى كردبوو له
 كيشەى پياوكوژىداو يەكئىكى تريان ئەشتەرى نەخەعى بووه، ئىينو ئەلكەواو بووه،
 صەعصەعى كورى صوحان بوو، ئەم فیتنەبازانە ئەم هەلەيان گرتەوهو هەستان بۆ
 لىدانى خونهيسى ئەسدى له مەجلىسەكەداو باوكى خونهيسىش هەستاو يارمەتى داو
 رزگارى كرد لىياندا سەعیدىش هەولیدا دەستيان بگريو له يەكترى نەدەن دەستيان
 هەلنەگرتو كورو باويكان بوراندەوهو رايان كرد بە لىدان لەولاوه خىلى ئەسەد هاتن بۆ
 تۆلەكردنەوهى ئەوهكانيانو خەريك بوو جەنگ بكەوئە نىوان هەردوو گرۆيەكە، بەلام
 سەعید توانى كارەكانى چاك بكاتو ناشتيان كاتەوه^(١) كاتى ئىمامى عوسمان بەم
 رووداوهى زانى داواى كرد له سەعید كه ئەو مەوزوعە بەدانايى چارەسەر بكاتو
 فیتنەبازەكان بختە تەنگەبەريیەوه هەتا دەتوانيت، خەوارىجە فتولەكان رۆشتنەوه بۆ
 مالى خۆيانو دەستيان كرد بە بلاوكردنەوهى پروپاگەندەندەو درۆ بوختانيان هەلبەستن
 له دژى سەعیدو له دژى عوسمانو دژى پياماوقولى ئەهلى كوفە، كوفە بىزارو بوو
 لىيانو داوايان كرد لەسەعید سزايان بداتو تۆلەيان لى بسىنيت، سەعیدىش پىنى وتن
 عوسمان قەدەغەى كارى وایكردوه لىم، ئەگەر حەزەدەكەن سزايان بدەم هەوال بەدەن بە
 ئىمامى عوسمان، ئەشرافو راسالەكانى ئەهلى كوفە نوسراوێكيان نووسى بۆ ئىمامى

^۱ تاریخ الطبری (۳۲۳/۵).

عوسمان دهرباره‌ی ئەم چەند کەسەو داوایان لێ کرد لە کوفە دەریان بکات و دوریان خاتەو، چونکە ئەمانە شەرفروۆش و کاولکەری موفسیدن، عوسمانیش فەرمانی کرد بە سەعیدی کوری عاص و الی خۆی لە کوفە دەریان بکات، ئەمانەش دە پانزە پیاو بوون و سەعید بە فەرمانی عوسمان ناردنی بۆ شام، بۆ ژێر دەستی مەعاویەو عوسمان لە بارە‌ی ئەمانەو نوێژیکی نووسێ بۆ مەعاویە، پێی وت: (ئەهلی کوفە چەند کەسیک دەنێرن بۆ ژێر دەستی تۆ، ئەوانە بۆ فیتنەو گێچەڵ دروستکراون چاودێرییان بکەو دەستەمۆیان بکەو گیریان بدە، ئەگەر زانیت ژێر بوون و ئەفامن داوایان قبوڵ بکە)^(١)، ئەوانە‌ی کە بە تەواوی دوور خرایەو بۆ شام ئەمانەبوون، ئەستەری نەخەعی و جوندویی ئەزدی و سەعصەعی صوحان و کومەیلی کورێ زیاد و عومەری کورێ جابی ئوئێبو ئەلکەواو بوون^(٢).

چوارەم: فیتنەبازەکان دوو خرابوونەو بۆ لای مەعاویە

کاتی ئەمانە گەشتە لای مەعاویە بە خێری هێنان و لە کەنیسەیه‌ک کە پێی دەوترا کەنیسە‌ی مەریەم داینیشاندن و بە فەرمانی عوسمان چیان لە گەڵ کرابوو لە عێراق ئەویش بۆی دەستەبەر کردن و بەردەوام نانی بەیانی و ئێواری لە گەڵ دەخواردن رۆژی پێی و تن ئێو گۆزێکن لە عەرەبو و دان و زمانتان هەیه‌و لە ئیسلام تێگەشتوون و پێی بەشەرەف بوون و بەسەرگەلانی تردا سەرکەوتوون و پلەو میراتە کەیتان بەرکەوتوو، لەبەری هەساوێتەو پێم گەشتوو ئێو رەخنە دەگرن لە هۆزی قورەیش و رقتانە لییان، ئەگەر قورەیش نەبواوە ئێو شە‌ی کێک بوون لە کۆیلەو سەرشۆرەکان وەکو جارانی قورەیش^(٣).

ئیمامی عوسمان هەستی کردبوو کە مەعاویە بۆ کێشە زمان پاراو و خۆشخوانەو لەسەر خۆیه‌و بە ئارامەو خاوەنی ژیری و رەئی پەسەندەو ئاوەزایەکی وای هەیه‌و دەتوانیت رووبەرپووی فیتنە ببیتەو هەر بۆیه‌ کاتی کێشەکان دروست بوون و رایەکانیان ناشکرا

^١ تاریخ الطبری (٣٢٤/٥).

^٢ الخلفاء الراشدون، ص (١٣١).

^٣ تاریخ الطبری (٣٢٤/٥).

بوو ناردنی بۆ لای مەعاویە بۆ ئەوەی بنەپری بکات بە کردەوێش مەعاویە هەرچی توانی و هەرچی زانی سەرفی کرد بۆ قەناعەت پێکردنی ئەم کەسانە، لە سەرەتاوە ریزی لی گرتن و تیکەلای کردن و لە گەلیاندا دانیشتوو لە نەیتییەکانیان تیکەشت لە ماوەی ئەو دانیشتناندا پیش ئەوەی حوکم بدات بەسەریاندا گرژی و ناهەمواری نێوان خۆی و ئەوانی رامالی تییینی کرد کە نەعرەتە ی خیلگەرییە دەیانجولێنیت و شەهوێتی حوکم و دەسلالت گرتنە دەست دەیان و روژنیت هەمیشە لەم دوو گۆشەو جیۆزەنی دەکران.

یەكەم: کاریگەری ئیسلام لە بنیاتنانی عیززەتی عەرەبدا.

دووهم: رۆلی قورەیش لە بڵاوکردنەوێ ئیسلام و هەلگرتنی نارهەتییەکانی. مادەم ئیسلام شویندەستی دیارە لە پێکەوێنانی عەرەبدا پێویستە وریایی و چاودێری ئەو بکەن و پاشان وێنە ی عەرەب لە پێش چاوی خۆتان دابنێن و باش بزائن بە هۆی ئیسلامەو کەوتن بە باری یەك ئومەتیداو چوونە ژێر رکێفی یەك ئیمامەو و ژیانی بی سەرۆبەر و خوێنپرشتن و خیلگەرایەتی بۆگەن کردیان واز لێهێنا کۆتایی پێهات^(۱)، پاشان مەعاویە درێژە بە قسەکانیداو پێی و تن ئیمامەکانتان بۆ ئێوە لەم رۆژدا قەلغانە بۆتان^(۲) تەقەمەکەن لە قەلغانی خۆتان، ئیمامەکانی ئەمروۆتان خۆیان دەگرن گەر زولمیشیان لی بکەن و تەحەمولی ناتاجەکانتان دەکەن و ژیاانتان بۆ فەراهم دەکەن، وەللاهی ئەگەر واز نەهێنن خودای گەورە بەلایەکتان بەسەر دینیت، جەزەبەتان بدات، پاشان ئێوەش خۆتان ناگرن، ئینجا دەبنە براوەشتان لەو مال و سامانە ی کە بە هەناسەساردی پەیداتان کردوو لە ژیانی دونیاو پاش مردنیشان.

پیاویکی لەو تاقمە وتی: ئەوەی کە وت لە بارە ی قورەیشەو، قورەیش زۆرینە ی عەرەب نییە و لە سەردەمی نەفامیشدا بەهێز نەبوو هەتا لییان بترسین ئەوەی کە وت لە بارە ی ئیمامەکانان قەلغانن ئەگەر قەلغانەکان کونبوون تیردەگاتە ئیمەش، مەعاویە وتی: ئیستا ئێوەم بۆ دەرکەوت باش دەزانم بی ئەقلی ئێوەی فیری داو، تۆش و تاریژی

^۱ معاوية بن أبي سفيان، لمخبر الغضبان، (۱۰۱).

^۲ جنة، وقاية.

ئەم تاقمە، بەلام ئەقەلت تیا بەدی ناکەم، من پەيامی ئیسلامت بۆ دەرخیڤم و ئیسلامت دەخەمەو یادت، کەچی تۆ باسی سەردەمی نەفامی دەکەیت، من نامۆزگاریت دەکەم، کەچی تۆ وایر دەکەیتەو ئەو قەلغانە ی لەبەرتایە کون کونین دەبیّت ئەوێ ئیمانی درزی تۆ بچیت بەرەو بەهەشت ناچیت، خەدای گەورە ئەو کەسانە سەرشۆرکات کاری ئیو بە چاک و پەسەند دەزانیت و دەچیتە لای پێشەواکەتان^(۱).

مەعایە بەو ناماژە سەریپیانە تیگەیشت کە ئەمانە قەناعەت ناھینن پێویستە رافەییەکی تێرو تەسەلی واقعی قورەیشیان بۆ بکات، یەکەنجار وتی: (تۆ بگەن ھەرچەند گومان نابەم تۆ بگەن، قورەیش سەربەند نەبوو نە لەسەردەمی نەفامی و نە لە سەردەمی ئیسلامدا، تەنیا بە رەحمی خوا نەبیّت، زۆرینە ی عەرەب نییە و لە عەرەبەکانیش بەھێزتر نییە، بەلام قورەیش رەچەلەکی لە عەرەبەکان بەرێزترەو رەگەزی پاکوخواوین ترە، وریا کردنەوێ لەوان گەورەترەو جوامیری لەوان تەواوترەو لەو کاتە ی کە خەلکی یەکتە دەخوارد لە سەردەمی نەفامی قورەیش بە ھۆی ئەو خەدایە کە غیریەتی دا بە ھەرکەسێ زەلیل نابیت و ھەرکەسیکی بەرزکردووە بە ئاسان ناخريت، بەرەقانی دەکرد لە خۆی، ئایا دەزانن ھەرچی عەرەب و عەجەم و رەش و سوور ھەییە زەمان پێوێ داو لە شاری خۆیداو بەبێ بەشکراو بە ھۆی ولاتەکیەو تەنیا قورەیش نەبیّت، ھەرکەسیک فیلیکی کردیت لییان داوی بۆ داخستوون خەدای گەورە سەرشۆری کردووەو پوچەلی کردووە، ھەتا ئەوکاتە ی خەدای گەورە ویستی کەسە بەرێزەکان و شۆینکەوتە ی دینەکە ی قوتار کات لە ھێچ و پوچی دنیاو گەرانەوێ قیامەت بۆ ئەم مەبەستەش بە چاکترین دروستکراوی خۆی رازی بوو کە قورەیشی بوو، پاشان ئەم دەسەلاتەو ئەم مەملەکەتە لەسەر ئەوان بنیات نراو و خەلافەت دراو دەستی ئەوان بۆ کەس شیاوی نییە بۆ ئەوان نەبیّت ھەر بۆ ئەوان گونجاو، خەدای گەورە پەرژینی کردوون، چونکە ئەوان لەسەر دینی ئەوان خەدای گەورە لەسەردەمی نەفامیشدا پاراستبوونی لەو مەلیکانە ی کە ئیوێ دەچەوساندەو و کردبوونی بە کۆیلە، قور بەسەر تۆو رەفیقەکانت، خۆزگە جگە لە تۆ کەسیکی تەرتان قەسە ی بکردایە، بەلام تۆ دەستت

^۱ تاریخ الطبری (۳۲۴/۵).

پێکرد خۆت ههله قورتیتیت، بهس تو ئهی سهعه سهعه گونده که ی تو خراپترین ناوایی
 عه ره بیه و بۆگه نترین گیای لی سهوز ده بیست، وا له قولترین دۆلداو خراپترین گونده له
 شه رانیدا زۆر عه زیه ته ده ری دراوسین و هیچ ماقول و ئاینیکی تیا نیشته جی نه بووه، ئیلا
 قسه ی پی و توه جینی پی دراوه و هه میسه جینی گه نیوی به سه ره وه بووه و قه بیحترین
 عه ره بن له ناو ناتۆردا گه لیکن پرن له نه زعه ی خیلگه ری^(۱) ئیوه دراوسیتی ده ستنوس و
 کرداره کانی فارسن، هه تا ئه و کاته ی بانگه وازی پیغه مبه رتان وَعَلَيْهِ پیگه یشت و نه م
 بانگه وازه ئاوه ژووی کردوه ئیوه خه لکیکی یاخی و کیوی بوون و غه رب بوون به م ژیا نه ن
 له عه مان^(۲)، به حره بن ئۆقه رته تان نه گرت هه تا خه لکه که ی کرده هاویه شی بانگه وازی
 پیغه مبه ر وَعَلَيْهِ ئیوه ش به شداریوون، تو خراپترین که سی هۆزه که تی هه تا ئه و کاته ی
 نیسلام ده ریخستی و تیکه لاوی ده ور به ری کردی و زالی کرد به سه ر ئه و گه لانه ی که
 کو یخات بوون، ئیستاش ملت ناوه و ده ته وی لاروخواری بجه یته دینی خوداوه و ئومه ت
 به ره و رسوایی و مالتویرانی به یته، قوره یش به تو ناکه ویته و زیانیان پی ناگات و هیچ
 شتی که ریکه ی کاره کانیان لی ناگریته وه له به شیان که م ناکاته وه، شه یته تان له ئیوه بیئاگا
 نییه و ده زانی ئیوه له ناو ئومه تدا شه رانی و نه گبه تن و به هۆی ئیوه وه خه لکی فریب
 ده کات، شه یته تان پاله وانه و گه رده نگه رته تان بووه و، ده زانیته که ناتوانی ئه و بریاره ره
 بکاته وه که خودای گه وره بریاری له سه ر داوه و هیچ کاریکی پی نادرته وه که خودا
 ویستی هه بیته له سه ری، ناگه ن به هیچ ئاواتیک به هۆی شه ر و ئاژاوه و ئیلا خودای
 گه وره له مه خراپترو رسواترته تان به سه ر دینیت، پاشان هه ستاو رۆشت و به جینی هیشتن،
 ده ستیان کرد به بیته و به رده و ناخی ئه وانی به م خالانه هه لپشت^(۳)، ئابه م چه شه نه
 مه عاویه هه رچی له توانیدا هه بوو له هزرو رۆشنیری سیاست بو قه ناعه ت پێکردنیان
 خه رچی کردو به خشی.

^۱ النزاع: جمع نزاع وهو الغریب.

^۲ الشطیر: الغریب.

^۳ تاریخ الطبری (۳۲۶/۵).

له سه ره تاوه وه زعی قوره یشی بۆ باسکردن له سه ره ده می نه فامی و سه ره ده می نیسلامیدا - ههروه ها له خیل و تیره ی ئەم که سانه کۆلیوه، که وه زعیان چۆنبوه له سه ره ده می نه فامیدا که چند گیرۆده بوون به دهس خراپی کهش و ههواو گژوگیای بۆگه ناوییه وه له رووی سروشته وه، پاشان رسواو نه لقه له گوئی فارس بوون، له رووی سیاسییه وه ههتا خودای گه وه به هۆی نیسلامه وه به ریزی کردن غیره تیک بوو دواي زه لیلی و به رزییه ک بوو دواي دهسته و خواری، ههروه ها تیشکی خسته سه ره صه عه سه ده ی و تاربیژی ئەم تاقمه، که چۆن چۆنی دیرخیزی کردوه، له وه لامدانه وه ی بانگه وازی نیسلامداو هۆزه که ی هاتوه ته ناو دین و ئەو یاخی بووه، پاشان گه راوه ته وه هاتوه ته نامیزی نیسلام بۆ جاری دووم نیسلام به رزی کردوه ته وه دواي ئەوه ی لاری کرد، ههروه ها مه عاویه پیلانه کانی صه عه سه ده ی که شف و به چ جوړی ده یانه ویت فیتنه بجه نه وه ده یانه ویت دینی خودا لاروخوار بکه ن.

به راستی شه یان داینه مۆی ئەم فیتنه یه بوو، بزۆینه ی ئەم گێچه له بوو، به م شیه یه میژووی ئەم ئوممه ته په یه سه تکرابو به خوداوه، پاشان به نیسلام و عه قیده وه، ئینجا پۆخلکاری ئەم که سانه ده رکه وت و له دوایدا رسواشی کردن، مه عاویه خسته کانی پیلانه کانیانی ده رخت، که په یه نه دی به سه ره ده می نه فامییه وه هیه ^(۱) و ره گی کۆنی هیه، له دواهه مین دانیشتنی مه عاویه ئەم تاقمه دا مه عاویه هاته به رده میان و به دورودریژی و توژی له گه ل کردن، پاشان وتی: (ئه ی براینه وه لامی باشم بده نه وه یان بیده نگ بن و بیر لئ بکه نه وه بزانی چی سوودی خۆتان و که سه کانتانی تیدایه و سوودی تیره که تانی تیدایه و سوودی گرو ی موسلمانانی تیدایه و به دواي ئەو سوودانه دا بگه رین، خۆتان به باشی ده ژین و ئەوانی تریش له پالتاندا ده ژین)، صه عه سه ده وتی: (تۆ شیاوی ئەم ده سه لاته نیت و هیچ ریزیکت نییه به سه ره مانه وه ههتا له سه ره ییچیدا به گویت بکه ن).

مه عاویه وتی: ئەوه نییه من له سه ره تاوه فه رمانتان پی ده که م که له خودا بترسن و گوێراپه لئ بکه ن و گوێراپه لئ پیغه مبه ره که ی ﷺ بکه ن و ده ست بگرن به گوریسی

^۱ معاوية بن ابي سفيان، للغضبان، ص (۱۱۱).

خوداوهو دووبه‌ره‌کی مه‌نینه‌وه. وتیان: نه‌خێر، تۆ فرمان به‌ ته‌فره‌قه‌و پێچه‌وانه‌ی نامه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌که‌یت! وتی: (من نیستا فرمانتان پێ ده‌که‌م له‌ خودا بترسن و گوێزایه‌لی خودا و پێغه‌مبه‌ر ﷺ بن، نه‌گه‌ر پێچه‌وانه‌ی نه‌مهم و توه‌و ته‌وبه‌ ده‌که‌م و په‌شیمانم، ده‌ست بگرن به‌ گرو‌ی موس‌لمانانه‌وه‌و ته‌فره‌قه‌ فرێدنه‌و رێزیگرن له‌ ئیمامه‌کانتان و به‌ پیتی تواناتان هاوکاریان بکه‌ن، له‌ کاری چاکه‌داو نامۆزگاریان بکه‌ن به‌ نه‌رمی له‌وکارانه‌ی نادروسته‌).

صه‌عه‌عه‌ وتی: (ئیمه‌ داوا له‌ تۆ ده‌که‌ین ده‌ست له‌ کاره‌که‌ت هه‌لبه‌گه‌ره‌ له‌ نیو موس‌لماناندا له‌ تۆ شیاوتر هه‌یه‌)، مه‌عاویه‌ وتی: کێ هه‌یه‌؟ وتیان: نه‌و که‌سه‌ هه‌یه‌ که‌ باوکی له‌ پیش باوکی توه‌یه‌ له‌ ئیسلامدا خو‌شی زۆر له‌ پیشته‌ره‌ له‌ ئیسلامه‌تیدا هه‌تا تۆ، مه‌عاویه‌ وتی: وه‌للا‌هی من له‌ ئیسلامدا پێشینه‌ییم هه‌یه‌ غه‌یری منیش که‌سانیک هه‌ن له‌ من له‌ پیشته‌رن، به‌لام له‌ سه‌رده‌می مندا که‌سیک نه‌بووه‌ ده‌ستی بشکیته‌ به‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ من کردوومه‌، له‌ من به‌هێزتر بیته‌ عورمه‌ی کورێ خه‌تتابیش ئهم سیفه‌ته‌ی تیا به‌دی کردووم، نه‌گه‌ر که‌سیکی تر هه‌بوایه‌ له‌ من به‌هێزو سه‌لیقه‌دارتر عومه‌ر نه‌یده‌کردمه‌ سه‌ره‌رشتیار هه‌واده‌ت، نه‌ک من هه‌یج که‌سیکی تری نه‌ده‌کرده‌ کاربه‌ده‌ست نه‌گه‌ر شیاو نه‌بوایه‌، هه‌روه‌ها هه‌یج رووداوێکم لێدا نه‌که‌وتوه‌و که‌ پێویسته‌ بکاته‌ ده‌ست له‌ کاره‌که‌م هه‌لگرم نه‌گه‌ر خودای گه‌وره‌ش بیه‌ویته‌ ده‌ست هه‌لگرم ده‌پاریتمه‌وه‌ له‌ خودا یه‌کێک بڅاته‌ جینگه‌م، له‌ من باشت‌ر بیته‌، نه‌گه‌ر موس‌لمانان و ئه‌میری ئیمانداران بیانیه‌ویته‌ من ده‌ست هه‌لگرم به‌ده‌ست خه‌لیفه‌ نووسراوێکم بۆ بیته‌ ده‌ست هه‌لگرم ده‌ست له‌ کار ده‌کێشمه‌وه‌، جوانه‌ زۆر جوانه‌ خۆکێشانه‌وه‌و هاوشیوه‌کانی ئاواتی شه‌یتانه‌و مه‌رامی ئه‌وه‌ لهم پێینه‌ بروات ده‌بینین نه‌گه‌ر کاروبار به‌ نه‌ندیشه‌و بۆچوونی ئیوه‌ بچیت به‌رپۆه‌ کاروباری ئه‌هلی ئیسلام شه‌وو رۆژیک ناخایه‌نیت، به‌لام ئه‌وه‌ی باشه‌ خودای گه‌وره‌ خو‌ی بریار ده‌دات و به‌رپۆه‌ی ده‌بات و کاره‌کانی جی جیبه‌جی ده‌بیته‌، شه‌یدای چاکه‌ بن و چاک بلین، وتیان تۆ شایسته‌ی فرمان ره‌وایی نیت، مه‌عاویه‌ وتی: بزانی خودای گه‌وره‌ بالاده‌ستی و ته‌نگه‌رچه‌مه‌ی زۆره‌، من ده‌ترسم له‌ سه‌ره‌نجامی ئیوه‌، که‌ بکه‌ونه‌ شوین هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان هه‌تا واتان لی دیت گوێزایه‌لی کردنی شه‌یتان و سه‌رپێچیکردنی ره‌حمان به‌ هه‌لال و چاک بزانی، لهم دونیا پرپوچه‌دا بکه‌ونه‌ به‌ر عه‌زایی

خودایی له سهره‌تای نه و کاره‌ی دهستان تێداوه و رسوایی هه‌تاهه‌تایی بی به‌سه‌رتاندا، له کۆتاییدا هه‌ستا په‌لاماریان داو ریش و قۆی سه‌ریان راکیشا، مه‌عاویه وتی: به‌سه وا مه‌که‌ن، نه‌مه خاکی کوفه نییه وه‌للاهی نه‌گهر نه‌هلی شام بتان بینن، ناوه‌ها ده‌که‌ن به من و منیش ئیمامی نه‌وام نه‌وکاته من ناتوانم قه‌ده‌غه‌یان بکه‌م ده‌تان کوژن قبول ناکه‌ن، خودا ده‌زانیت ده‌سو ده‌هه‌نه‌تان هه‌مووی له‌یه‌که ده‌چیت، پاشان هه‌ستا له ناویان و روشت، وتی: (وه‌للاهی ئیتر نایه‌مه ناوتان به هیچ جزئیک تا من مام).^(۱)

نه‌مه دواهه‌مین مه‌حاوه‌له‌بوو، که مه‌عاویه‌ی نه‌میری شام هه‌موو کۆششی خۆی تێدا سه‌رف کردو هیمنی و روشنه‌بیری میشکی خۆی تیا به‌کار هینا بۆ نه‌وه‌ی هه‌لایان وێریت له فیتنه‌گه‌ری و بانگی کردن بۆ له‌خواترسان و گوێراپه‌لێ کردن و ده‌ستگرتن به جه‌ماعه‌تی موسڵمانانه‌وه دووربکه‌ونه‌وه له ته‌فره‌قه.

نه‌وانیش دروشه‌که‌یان به ده‌نگی به‌رز ده‌وتوو ده‌یان وت مافی گوێراپه‌لێت نییه له‌سه‌ره‌پێچی خودای گه‌وره‌دا^(۲)، به هیمنیه گه‌وره‌که‌ی و سنگه فراوانه‌که‌ی چوه ناویان و نامۆزگاریی کردن و بیری خسته‌نه‌وه که فه‌رمانی سه‌ره‌پێچی خودای گه‌وره‌یان پێ ناکات و به گوێره‌ی گومانی خراپی نه‌وان ته‌وه‌بی کرد له‌و تاوانه‌ی که کردویه‌تی گهر واییت، پاشان دووباره بانگه‌یشتی کردن بۆ گوێراپه‌لێ خودا و هاتنه ناو گرو‌ی موسڵمانان و دوورکه‌وتنه‌وه له په‌رت و بلاوکردنی دروشم و به‌کیته‌ی ئومه‌ت، نه‌گهر نامۆزگارییه‌کان له‌گه‌لایان ده‌دۆزرینه‌وه، ده‌بوو دل‌گیری نه‌م هه‌لسوکه‌وته جوانه بن به‌و نه‌رم و نیانییه کار بکه‌ین و شه‌رمه‌زاریی هیمنی مه‌عاویه بن، به‌لام نه‌وان نه‌و جو‌ره مامه‌له‌یان به لاوازی و بی ده‌سه‌لاتی ده‌زانی به تایبه‌تی که به شیوه‌یه‌کی نه‌رم و نه‌سپایی مامه‌له‌ی له‌گه‌ل ده‌کردن و به‌سه‌کاماتی نامۆزگاریی ده‌کردن، ناله‌م سۆنگه‌وه بواریان ده‌ستکه‌وت و بۆ ره‌خسا نه‌یینه‌کانی دل‌ی خۆیان ده‌ر بخه‌ن نازادانه رای خۆیان بلێن، وتیان ئیمه فه‌رمان به‌تۆ ده‌که‌ین که ده‌ست له‌کاری فه‌رمانه‌روایی هه‌لگه‌رو له ناو موسڵماناندا له‌تۆ شیاوتر هه‌یه، مه‌عاویه کتوێر تێگه‌یشت له سه‌ری ناو دل‌یان پێی

^۱ تاریخ الطبری (۳۳۰/۵ - ۳۳۱).

^۲ المصدر نفسه (۳۳۰/۵).

خۆشبوو ئەو لایەنە تاریگە بزانیّت بۆ ئەوەی بزانیّت کۆ هەلیان دەسپێنێت و دار دەستی کێن و کۆ ئەم توانج و غەمزە داڕێژراوانە دەخاتە میشکیان، بەلام ئەوان ئەو شتانەیان دەشاردەو، کە حەشاریان داو بو تەنیا ئاماژەیان بۆ ئەوە دەکرد کە پێیان خۆشبوو، کە مەعاویە دەست لە کار بکێشیتەو، بۆ کە سێکی تر، کە لەو بەرپزتر و باوکی لە باوکی ئەفزەلتر، پاشان مەعاویە زیاتر و زیاتر خۆی دەگرت، هەرچەند ئەوان شیوازیکی دەم روتانەیان لە گەڵدا پیاده دەکرد و فەرمانیان دەکرد مەعاویە دەست لە کار هەلگری.

ئالێرەدا روالەتی دیدی مەعاویە بە جوانی دەخەینە روون بەرامبەر حوکم و ئەمیریەتی و رابەرایەتی و قیادەکردن، مەعاویە بە کورتی جوابی دانەو لە شەش خالدا، کە گرنگ و بنەرەتین:

۱- دەست پێشخەری و پێشینهیی هەبوو لە ئیسلامدا و پارێزەری کە لە بەره کانی شام بوو، دواى مردنى یەزیدی کۆری.

۲- لەناو موسلماناندا لەو بەرپزتر و ئەفزەلتر و چاکتر و ئەوبەرتر و ستمدیده تر هەبوو، بەلام من بە هیژتربووم بە برشتربووم بۆ پاراستنی کە لەبەرە گەورە کانی ئیسلام لە شام لەوێتی مەعاویە بوو تە سەرکاری شام توانیویەتی ریکبخت و سیاسەتمەداری کات و لەناخیان تیگەشتوو و چوو تە دلیان و خۆشیان و یستوو.

۳- ئەو ترازوو حەساسو ئەو پێوانە ورد کێشە کە والییەکانی پێ دەکێشرا عومەری کۆری خەتاب بوو، کە بۆ رەزامەندی خودای گەورە گوێی لە لۆمە لۆمە کاران نە دەگرت، ئەگەر لە مەعاویەدا هەلیت و پەلیت و سەرپێچی و لاوازی و لادانی شک بەردایە لای دەبرد و فەسلی دەکرد، بە درێژایی خەلافەتی عومەر والی بوو و تاقە روژیک لانە براو، هەروەها پێغەمبەر ﷺ کردویەتی بە سەرپەرشتیاری هەندی لە کارەکانی و کردویەتی بە نووسەری بەر دەستی خۆی و ئەبویە کۆری صدیقیش لە دواى ئەو کردویەتی بە سەرپەرشتیار و کەس رەخنەى نەبوو لە توانا و لیھاتوویی موعاویە.

۴- دەست لە کار کێشانەو پێویستە بە هۆی ئەو هۆکارانەو بێت کە پێویستی بە لابردن بکات، ئیتر ئەو فیتنە بازانە ئەو جارچیانە بەلگەیان چی بوو کە بێخەنە روو بۆ لابردن و دەستەلگرتنی مەعاویە.

5- ئەوەی که برپار دەدات ئەمیرەکان لەسەر کار لاچن، یان بێننەوێ ئەم دیعایە چیاانە نییە و حەقی ئەمانە نییە، بەلکو مافی ئەمیری ئیماندارانە و حەقی ئیمامی عوسمانە والی لابیات و دامەزرێنیت.

6- ئەمیری ئیمانداران عوسمان هەر رۆژی پریری لابردنی مەعاویە بدات، برپارەکی جینگە جێبەجێ کردنە، چونکە ئەمیریکی گۆی بۆگراو و خەلیفە موسلمانانە.

ئابەم شیوەیە کۆتایی بە کۆبونەوێکان هات، مەخابن زۆر بەداخووە بە ناسۆری و ئازار کۆتایی هات و ئاگاداری کردن که بەلاو غەزەبو و خەشی خودا نزیکو وریای کردنەو لە تەلەکهکانی شەیتان و خلیسکانەکانی و ترساندنی لە تەفرەقەنەوێ لە درووشمی موسلمانان و سەریبێچی کردنی ئیماندار و ترساندنی لە گۆپراپەتێ کردنی هەوێس و فریبەکان و ئەوان لە موقاییلدا چیاان کرد پەلاماریان داو ریش و سەریان راکیش و ئەویش دەستی فرێدان و تریزی لێکردن و دوورکەوتەوێ لێیان و قسەیهکی رەق و پڕ لە هەپەشە ئاراستە کردن و تیگەیشت که ئەمانە مۆستەحیلە مل بەدن بۆ حەق، زۆر پێویست بوو دەنگوباسیان بگەیهنیت بە ئەمیری ئیمانداران و ناسنامەیان کەشف بکات و مەترسییان رابگەیهنیت بۆ ئەوەی خەلیفە رایەکی تر دەرپریت و چارەسەرێک بدۆزیتەوێ.^(۱)

مەعاویە نوسراویکی نووسی بۆ عوسمان لە بارەى فیتنەبازەکانی کوفەو مەعاویە نوسراویکی نارد بۆ عوسمان و تەبووی: (بەناوی خودای گەورەو دڵۆقان، بۆ بەندەى خوا عوسمانی ئەمیری ئیمانداران لە مەعاویەى ئەبى سۇفیانەو، پاش سۇپاس و ستایشى خودای گەورە، ئەمى ئەمیری ئیمانداران تۆ تاقمیکت رەوانە کردووە بۆ لای من، ئەوانە بە زمانى شەیتانەکان قسە دەکەن و کۆل نادن لە شەیتانگەری و خەلکیش دێنە لایان و وا دەزانن ئەمانە لە روانگەى قورئانەو قسە دەکەن و سەر لە خەلکی تیکەدەدەن و هەموو کەسیک تێناگات ئەمانە چ مەرامیکیان هەیهو بە تەمای چین، ئەمانە مەبەستیانە تەفرەقە دەنێنەو گێچەل هەلدەخزێنن و ئیسلامەتى قورسە لەسەریان و هەناسەى چنیون و شەیتان هیلانەى کردووە لە دلیانداو کارە شەیتانەکانیانم

^۱ معاوية أبي سفيان، صحابي كبير وملك مجاهد، ص (۱۱۴ - ۱۱۷).

دەرك پێ کردوو، زۆر کەسیان سەر لێ شێواو گومرا کردوو، لە خەلکی کوفە، من ئۆقرە ناگرم ئەمانە بهێڵمەو لە ناو جەرگەیی شامدا، چونکە بە جادو خراپەکاری خەلک دەخەڵەتێنن سا بیان گێڕەو بۆ شارەکەیی خۆیان، چونکە ماله کانیان لەو شارەدایە، کە نیفاقی ئەمانەیی سەوز کردوو^(١).

پینجەم: گێڕانەوێ فیتنەبازەکان بۆ کوفە و پاشان دووخرانەو بۆ دوورگە (الجزيرة)

عوسمان نوسراوێکی نووسی بۆ سەعیدی کورێ عاص لە کوفە و ئەم تاقمەیی گەڕانەوێ بۆ لای هەر وازیان نەهێناو زمانە بلیسەیان بوو، کە گەڕانەوێ بۆ کوفە و سەعید هەراسان و وەرەس بوو بە دەستیانەو، نامەییەکی نارد بۆ عوسمان، عوسمانیش نوسراوێکی نووسی بۆ سەعید، کە بیاننیرێت بۆ لای عەبدولرەحمانی کورێ خالیدی وەلید، ئەوکاتە ئەمیری شاری (حمص)^(٢) بوو، کاتی گەشتنە لای عەبدورەحمان دەعوێ کردن و بە گوتهی زبرو تیژ گفتوگۆی لەگەڵ کردن، وتی: (ئەو نامیرەکانی شەیتان، بە خێرنەییەن و باش نەبن، شەیتان بە دامای و رەنجەرۆیی لیمان گەراوەتەو، کەچی ئێو هەر بەردەوامن و بە پلۆسن، کە لە باتلیدا بێننەو، عەبدورەحمان رەنجەرۆ بیت، ئەگەر تەمبێتان نەکات، ئەگەر سەرتان پێ دانەخات ئەو ئەو تاقمەیی کە کەس نازانی ئێو عەرەبن یان عەجەمن ئەو قسانە نەکەن کە لە لای سەعیدو مەعاویە کردوتانە، وەکو شێواژە کەبشی نەدوین، من کورێ خالیدی وەلیدم، من کورێ ئەو کەسەم کە هەموو سوپا سالارەکان سەرسام بوون پێی، من کورێ کە مەرشیکنی ئەهلی ریددەم، وەللاهی رسواتان دەکەم.

عەبدولرەحمان ماوێ مانگیکی تەواو لای خۆی هیشتنیەو بەو پەری توندوی زبری و توپەیی مامەلەیی لەگەڵ دەکردن و هیچ نەرمییەکی نەنواند لە گەلیان، بە پێچەوانەیی سەعیدو مەعاویە بە نەرمی هەلس و کەوتیان لەگەڵ کرد، ئەگەر برۆشتایە بۆ هەرکۆی دەروشتن لەگەلیا، ئەگەر سوار ببایە ئەوانیش سوار دەبوون، ئەگەر غەزای بکردایە

^١ معاوية أبي سفيان، ص (١١٧ - ١١٨).

^٢ تاريخ الطبري (٣٣١/٥).

غەزایان دەکرد لە گەلێ، لە هیچ بۆنەیه کدا نەیدەهێشت سەر لە گوێز بهیینه دەر، زەلیلی دەکرد، کاتێ دیمانهی بگرتایه لە گەل صەعصەعی سەرکردەیاندا پیتی دەوت: (ئە) کۆری هەلەچی ئایا دەزانیت هەرکەسێک نەرمو نیانی چاکی نەکات توندوتیژی چاکی دەکات)، هەرەها پیتی دەوتن: بۆچی وەلام نەدەنەوه وەکو چۆن وەلامی سەعدتان دەدایەوه لە کوفە، وەلامی مەعایەتەن دەدایەوه لە شام؟! بۆچی لە گەل من ناخافن وەکو چۆن لە گەل ئەوان دەناخوتن؟ ئوسلوبەکە ی عەبدوڕپەحمانی خالیدی کۆری وەلید سوودی هەبوو، تاوپی و تیژی و رەق و زەریبەکە، کەرولائی کردن و بە ناشکرا تەوبەو پەشیمانیاان راگەیاندا، وتیان: بە عەبدوڕپەحمان تەوبە دەکەین و پەشیمان دەبینەوه، قسە ی دۆستانەمان لە گەل بکە، خۆدای گەرە باش قسەت لە گەل بکات، بوارمان بدە خۆدای گەرە بوارتان پێ بدە، ئەم تاقمە لە لای عەبدوڕپەحمان مانەوه لە جەزیرە، عەبدوڕپەحمان یەکی لە گەرەکانیاان نارد، کە ئەشتەری نەخەعی بوو، بۆ لای عوسمان بۆ ئەوهی هەوالی تەوبەو چاکبوونی خۆیاان بدات و هەوالی پاشەکشەیان لە فیتنەبازی بدات بە خەلیفە، عوسمانیش وتی بە ئەشتەر، خۆت و برادرە کانت کویتان پێ خۆشە لێی دابنیشن، لەمەولا من لێتان دەبوورم، ئەشتەر وتی: ئێمە لە عەبدوڕپەحمان هەزەدە کەین بێنینهوه و باسی فەزڵ و حەزمی عەبدوڕپەحمانی کرد، ماوێهەک لە جەزیرە لە عەبدوڕپەحمان مانەوه، تەوبەو چاکبوون و دامەزراویان راگەیاندا^(١) و فیتنەبازەکانی کوفەش ماوێهەک بەبێدەنگی مات بوون، ئەمەش لە مانگەکانی سالی (٣٣) ی کۆچیدا بوو، دوا ی ئەوهی سەراخی فیتنەباز دوورخراوە بۆ شام، بۆ لای مەعایەو پاشان بۆ لای عەبدوڕپەحمانی خالیدی کۆری وەلید، تاقمی فیتنەبازان گێچەل گێپراخی کوفە وایان بە باشزانی کە بێدەنگ بن و بەرژەوێندی و دەخوایی تا ماوێهەک کر بن^(٢).

١- فیتنەبازەکان لە بەسەرە درۆیان هەلبەست بۆ ئەشجی عەبدول قەیس.

فیتنەبازەکان لە بەسەرە بە سەرۆکایەتی حەکیمی کۆری جەبلە بوون بە نیارو دژی خاوەن ریزو حورمەتەکان و موئامەرەیان دەکرد لێیان و درۆیان بە دەمەوه دەکرد،

^١ تاریخ الطبری (٣٢٧/٥).

^٢ الخلفاء الراشدون، للخالدی، ص (١٣٤).

تهنانت به ریزترین و به تعقوتارین کهسی بهسرهش، که نهشجعی عهبدول قهیس بوو ناوی عامری کوری قهیس بوو، دههراستی هۆزه کهی خۆی بوو، کاتی خۆی به نوینهری هاتبوو هزمهتی پیغه مبهدر ﷺ و نیسلامی فیّر کردبوو، بهم فرموده یهش وهسفی کردبوو فرمودبوو: (تۆ دوو رهوشتت تیدایه خودای گهوره و پیغه مبهدر ﷺ خۆشیان دهویت نهویش لهسهر خۆبی و تافهتداریه) ^(۱).

عامری کوری قهیس فرماندهی جیهاد بوو له شهري قادسيه داو شهړه کانی تردا، له بهسره نيشته چی بوو بوو پشکيکی گه وړه ی بهرکه وتبوو له چاکه خوازی و ته قواو نه یارو ناحزه کانی درو یان به ده مه وه هله ده به ستو به شتی پرو پوچ تو مه تباریان ده کرد.

عوسمانیش ناردی بۆ لای مەعایو بە شام کاتی مەعایو و تووژی لە گەڵ کردو مامەڵە ی لە گەڵدا کرد، تیگەشیست راستگۆیەو ئەستۆی پاکەو خەوار بچەکان درۆو دە لە سە ی بۆ دە تاشن، ئەو کە سەش سەردەستە ی ئەم درۆزانە بوو لە سەر عامری کۆری قەیس (حمران کوری آیان) حیمرا نی کۆری ئەبان بوو، کە کابرایەکی یاخی و بی دین بوو هەتا ئا فرە تیگی ماره کردبوو لە کاتی عید دەدا، کاتی عوسمان بەم کارە ی زانی بوو (بەو هاوسەرییە) هەردوکیانی لە یە ک جیا کردەو دە دا ری دا لە حیمرا ن و سزای تاوانە کە ی لی سە ندو دوو ری خستەو بە بۆ بە سەر و لە ویش هە لته قی بە سەر کردە ی سە بە ئییە کاندا عە بدو ل لای سە بە و و حە کیمی کوری جە بە لی جە تە دا^(۲).

۲- عبداللہی سہبہء سالی (۳۴) کی کچی دیاری کرد ہو جموجول کردن.

له سالتی (٣٤) ی کۆچی یازدهه می خه لافه تی ئیمامی عوسمان عه بدوللای سه به ئی جووله که بریاری جیه جی کردنی پیلانه کانی داو نه خشه ی موئامهره که ی کیشاو له گه له کۆمه له کهیدا که سه به ئیه کان بوون ده رچوون له فهرمانی خه لیفه و والیه کانیا ن ته رتیب کرد، عه بدوللای سه به ئی یه هودی له هیلانه ی موئامهره که ی له میسر دا به شه ی تانه کانی حزبه که یه وه له به سره و کوفه و مه دینه ریککه و تن له سه ر ورده کاریه کانی

^١ رواه مسلم في صحيحه، كتاب الايمان، رقم (٢٥)، وقال النووي من شرح، أما الحلم فهو العقل وأما الاناسة فهي التثبیت وترك العجلة.

^۲ تاریخ الطبری (۳۳۳/۵، ۳۳۴).

کوده تاکه یان و نامه ی بۆ نووسین و نامه یان بۆ نووسییه وه، کهین و بهینیان گۆریوه و نوینهریان گه یانده یه کتری، شه وه ی که له سه ره تاوه نامه ی نارد و جفه ی لیدا سه به ئییه کانی کوفه بوون و ده پانزه پیاوی نه ندامیان دوور خرابووه و بۆ شام، پاشان بۆ لای عه بدو پرهمان له حیمص و دوا ی دوور خستنه وه ی ثم سه ری پچی کارانه و ناحه زانه سه رکرده ی سه به ئییه کینه بازه کانی کوفه، که یه زیدی کوری قه یس بو^(۱)، شه پیوری لیدا شه ده مه کوفه چۆل بوو بو له پیاوی ناسراو و ماقول و به رتیز، سالتیش ۳۴ ی کۆچی بو، ثم که له پیاوانه روویان نابو له جیهاد کردن له پینا و ره زامه ندیی خودای گه وه داو هه رچی و په رچی و گاوان و ره شوکی مابوونه وه، سه به ئییه کان و موخه ریفه کان کاریان تیکرد بوون و به بۆ چوونه گلاوه کانی خۆیان ناخنبو هه لیان چاندبوون، دژی والیه که ی عوسمان له کوفه، که سه عیدی کوری عاصه^(۲).

۳- بارودۆخی خه لکی کوفه له کاتی هه جوو لئی فیتنه بازه کاند.

ته به ری له باره ی یارودۆخی شاری کوفه وه، له سالتی (۳۴) ی کۆچی ده ئی: سه عید به سه ردان و نوینهری چو بۆ لای ئیمامی عوسمان و سالتی یازده هه می فه رمان په وایه تی عوسمان بو سه عید به ره له وه ی خۆی بروت و له شار ده رچیت نه شه عسی کوری قه یسی نارد بۆ نازربيجان، سه عیدی کوری قه یسی نارد بۆ ره ی و نوسه یری عه جلی نارد بۆ هه مه دان و سانیبی کوری ته قه ره عی نارد بۆ ته سفه هان، مالیکی کوری حه بیبی نارد بۆ ما هو حه کیمی کوری سه لامه ی نارد بۆ موسل و جه ریری کوری عه بدوللای نارد بۆ قه رقیسیا و سه لمانی کوری ربیعه ی نارد بۆ باب و عوته یبه ی کوری نه هاسی ناره حه لوان، قه عقاعی کوری عه مری ته میمی کرده سه ره له شکری شه رو جیهاد، عه مری کوری حوره یسی کرده جیگره وه ی خۆی، به مشیویه کوفه خالی بو له سه رۆک و که له پیاو و ناسراو، سه رلیشه تاو و که لله ره ق^(۳) نه بیته که سی تیا نه مابووه وه، ئا له م بارودۆخه دا سه رکرده ی سه به ئییه کان له کوفه (یه زیدی کوری قه یس دوا ی ریککه وتن

^۱ الخلفاء الراشدون، للخالدي، ص (۱۳۵).

^۲ الخلفاء الراشدون، للخالدي، ص (۱۳۵).

^۳ تاریخ الطبری (۳۳۷/۵).

له گه‌ل شه‌یتانی گه‌وره‌یاندا عه‌بدوللای کورێ سه‌به‌ه له‌ میسر ده‌رچوو خۆپیشانسانی کردو فیتنه‌بازه‌کانیش نه‌وانه‌ی چو‌بوونه‌ باوه‌شی جه‌ماعه‌ته‌که‌ی ئه‌ین و سه‌به‌ه که به نه‌ینه‌ی دا‌مه‌زراندبوو، له‌گه‌لیان ته‌یه‌ل‌چوون و له‌ قه‌یاندا، هه‌روه‌ها هه‌رچی و په‌رچییه‌کانیش که‌وتنه‌ پێریان و چوونه‌ پالیان^(١).

٤- قه‌عقاعی کورێ عه‌مری ته‌میمی ده‌ستی گرت به‌سه‌ر جه‌جولێ یه‌که‌مه‌دا. یه‌زیدی کورێ قه‌یس له‌ کوفه‌ ده‌رچوو به‌ مه‌به‌ستی رووخانی ئیمامی عوسمان، چوو بۆ مزگه‌وت، له‌وێ دانیشته‌ و نه‌و سه‌به‌ئییانه‌ش لێی کۆبوونه‌وه له‌ مزگه‌وته‌که‌، که عه‌بدوللای سه‌به‌ه ئه‌ین و سه‌ودا نامه‌ی بۆ ناردبوون له‌ میسره‌وه کاتێ ته‌م یاخیبووانه کۆبوونه‌وه له‌ مزگه‌وت قه‌عقاعی ته‌میمی که‌ ته‌میری حه‌رب بوو پێی زانی و فه‌رمانی گرتنی ده‌کردن و یه‌زیدی کورێ قه‌یسی سه‌رکرده‌شیانی گرت، کاتی یه‌زید زانی قه‌عقاق زۆر توندو بێدارو شاره‌زایه به‌رامبه‌ریان ئامانج و نه‌خشه‌که‌ی خۆی ده‌رنه‌خست و ئه‌عترافی نه‌کرد، که به‌ته‌مای دامالێنی خه‌لیفه‌یه له‌ خه‌لافه‌ت، نه‌وه‌ی ده‌رخست که خۆی و جه‌ماعه‌ته‌که‌ی ده‌یانه‌وێت سه‌عیدی کورێ عاص و الییان لابه‌ن و داوای والیه‌کی تر بکه‌ن و به‌شکو بێت به‌ده‌م داواکه‌یان‌ه‌وه، قه‌عقاعیش له‌سه‌ر ته‌م ئه‌عترافه‌و له‌سه‌ر قسه‌کانی یه‌زید جه‌ماعه‌ته‌که‌ی به‌ردا، پاشان وتی به‌ یه‌زید بۆ ته‌م ئامانجانه له‌ مزگه‌وت کۆبوونه‌وه نه‌که‌یت، که‌س له‌ ده‌ورت کۆنه‌بێته‌وه‌و له‌ ماله‌که‌ی خۆت دانیشه‌و هه‌رچیت ده‌وێت له‌ خه‌لیفه‌ داوا بکه‌و دێت به‌ده‌م داواکانت‌ه‌وه^(٢).

٥- یه‌زیدی کورێ قه‌یس نامه‌ ده‌نووسی بۆ فیتنه‌بازه‌کانی لای عه‌بدوپه‌رجه‌مانی خالیدی کورێ وه‌لید

یه‌زیدی کورێ قه‌یس له‌ ماله‌که‌ی خۆیدا داده‌نیشت و ناچار ده‌بێت پیلانه‌کان ب‌خات به‌ بارێکی تردا، ته‌م کابرا سه‌به‌ئیه‌ (یه‌زیدی کورێ قه‌یس) پیاویک به‌کری ده‌گری و چهندێ پارو هێستریکی ده‌داتی و فه‌رمانی پێده‌کات به‌ گورجی و به‌ په‌نهانی ب‌چیت بۆ لای نه‌و سه‌به‌ئیه‌ کوفه‌ییانه‌ی، که ئیمامی عوسمان دووری خستوونه‌ته‌وه بۆ شام، پاشان

^١ الخلفاء الراشدون، للخالدي، ص(١٣٦).

^٢ تاريخ الطبري (٣٣٧/٥).

بۆ جهزیره و ئیستا لای عهبدوڕه همانی خالید ماونه تهوه و تهوبه و په شیمانیا
 راگه یاندوه، یهزید له نوسراوه کهیدا نووسیووی بۆ برا شهتانییه کانی: (تهگهر نهم
 نامهیهی من گهشته دهستان له دهستی دامه نین ههتا دهگه نه لای من و نامه شمان
 ناردوه بۆ برا کافان له میسر، واته سه به ئییه کانی میسر، ریککه وتووین له گه لیان که
 یاخی بین و کوده تاکه بکهین)، کاتی نهشتهر نوسراوه کهی یهزیدی خویندهوه کتوپر
 ده رچو به ره و کوفه و برا سه رپێچیکه ره کانیشی خوین پیگه یاند، له پریکدا ون بوون، له
 عهبدوڕه همان و نهیده زانی بۆ کوئ چون، کۆمه لێکی نارد به شویناندا، به لām
 سۆراغیان نه بوو، بۆ جاری دوهم یهزید گهشته وه به جماعه ته کهی و جماعه ته کهشی
 گهشته وه به ههرچی په رچی و نه فام و بیسه ره به ره کان له کوفه و له مزگوت
 کۆبوونه وه، نهشتهری نه خه عی له مزگوت ته که چوه ناویان و دهستی کرد به خیزه دان و
 ورژاندنیان و پالی نان بۆ کوده تاو شوڕشکردن، یه کئ لهو قسانه ی که بۆ ورژاندنیان
 کردی، وتی: (من لای عوسمانی خه لیفه وه هاتوومه ته وه، سه عیدی والیشتانم له وی
 بینیه، عوسمان و سه عید ریککه وتوون و بریارنداوه موچه و بژیویتان داشکین و
 سامانه کانتان که مکه نه وه بۆ نه ندازه ی دووسه دره هم)، نهم قسانه ی نهشتهر درۆی
 خۆی بوو، عوسمان و سه عید قسه ی وایان نه کردبوو، به لکو فیلی سه به ئییه کان بوو له
 بلاو کردنه وی درۆو نیفترا بۆ هه لچونی خه لکی، نهشتهر نهو قسانه ی ده کرد، که
 خه لکه که بترسینیت له زولم و ناحه قی و کاری کرده سه دل و دهروونی ههرچی و په رچی و
 نه فام و گاوانه کان و شیتی کردن و بوو به هه راو هوریا به کی گه وه له مزگوت داو پیاوه
 ماقول و ژیرو راساله له خوا ترسه کان و پیاو چاکه کان نامۆز گاریان کردن و گفتوگۆیان
 له گه ل کردن وه کو نه بو موسای نه شه عری و عهبدو لالی کورپ مه سعود و قه عقاعی
 ته میمی، به لām گوئیان نه گرت و به پیریانه وه نه چون^۱، یهزیدی کوری قه یس ده ی
 شیراند له ناو ههرچی په رچی و گاوانه کاند له ده ره وه و ناوه وه ی مزگوت ته کی ده یوت: من
 ده ره دهم بۆ رینگه کانی مه دینه بۆ نه وه ی رینگه بگرم له سه عید نه یه ته وه ناو کوفه، هه ر
 که سی حه زده کات بیت له گه لَم تا رینگه ی لی بپرین، با بیت بچین داوای والیه کی تر

^۱ تاریخ الطبری (۳۳۸/۵)، الخلفاء الراشدون للخالدي، ص (۱۳۸).

بهاتایه ته ریگهی من و ئەم هەوالەیی پێ بدامایه ؟ نایا هەزار پیاوی ئاقل دەردەچیت بۆ رووبەرپوونەوهی یەك پیاو؟^(۱) سەعیدی کوری عاص وای بەباشزانی دەستەویەخەیان نەبیتەوه و ناگری فیتنه تاو نەدات و نەوتی پیا نەکات، بەلکو هەولێ کوژانەوهی بدات، یان بەلای کەمەوه ناگرو بلیسە فیتنه کە داو بخت، ئەبو موسای ئەشعەریش پای وابوو عەمری حورەیس و قەعقاعی تەمیمی لە کوفە^(۲) رایان وابوو واتە هاو پای سەعید بوون، سەعید گەراپەوه بۆ لای عوسمان، هەوالێ تاقمە خەوارچەکانی پێدا، عوسمان وتی: چییان دەوێت؟ نایا دەست لە گوێراپەلێ دەکێشنەوه؟ نایا هەلەگەرپێنەوه لە خەلیفە و نا فەرمانی دەکەن؟ نایا بێگوتیی و لاساری گوێراپەلێ خەلیفە دەکەن؟ سەعید وتی: نەخێر ئەوهیان دەرخواست کە نایانەوێت من والییان بم و والییەکی تریان دەوێت لە شوێنی مندا، وتی: کێیان دەوێت بێتە والییان؟ سەعید وتی: ئەبو موسای ئەشعەرییان دەوێت. عوسمان وتی: ئەوا ئەبو موسامان کردە والی و جێگرمان کردو دیاریمان کرد، وەللاهی بیانوو بۆ کەس ناهێلمەوه نایەلم کەس بەلگهی بە دەستەوه بێنیت و نارام دەگرم لەبەریان هەرچۆن داوام لێ دەکەن، هەتا راستی مەرامەکانیان بزەم، عوسمان ئەبو موسای دیاری کر بۆ والی کوفە^(۳)، بەرلەوهی نوێسرای عوسمان بگاتە ئەبو موسا و بێکات بە والی هەندێ لە هاوێلانی پێغەمبەر ﷺ لە مزگەوتی کوفە دانیشتبوون، بۆ چارەسەرکردن و زەبەتی کاروبارەکان و هیۆرکردنەوهی هەمووان، بەلام دەستی نەدا بۆیان و سەری نەگرت، لەبەر ئەوه سەبەئیی و داخ لە دلەکان و کینەبازەکان زالبووون بەسەر ناخالی و هەرچی و پەرچییه و گاوانەکاندا و وروژاندنیان، ئاوڕێکیان نەدایەوه گۆی بگرن لە دەنگی ئەقل و مەنتیق، لە کاتی ئەم یاخیبوون و فیتنه نەوانەوهیدا دوو هاوێلانی پێغەمبەر ﷺ لە مزگەوتی کوفە بوون، ئەو دووانەش حوزەیفە یەمانی و ئەبو مەسعودی عەقەبەیی کۆپی عەمری ئەنصاری بەدەری بوو، ئەبو مەسعود تورەبوو لە یاخیبوون و شۆڕشی ئەفامەکان.

^۱ تاریخ الطبری (۳۳۸/۵).

^۲ الخلفاء الراشدون للخالدی، ص (۱۴۰).

^۳ تاریخ الطبری (۳۳۹/۵).

له شارده‌رچونیان به‌رهو ریگای جورعهو لابرڤنی سه‌عیدی والییان و سه‌ریپچی کردنی ئەم هەرچی په‌رچیان، ئەمه‌یه یه‌که‌م خۆپیشاندان بوو که‌چی حوزه‌یفه‌ی یه‌مانی دوور بینتر بوو له‌گه‌ڵ ئەم رووداوانه به مه‌زوعی ترو بیری ورده‌وه مامه‌له‌ی ده‌کرد^(۱)، ئەبو مه‌سعود وتی به حوزه‌یفه له ریگای (جورعه) به سه‌لامه‌تی ناگه‌رینه‌وه، بیگومان خه‌لیفه سوپایه‌ک ده‌نیرێته سه‌ریان ته‌مییان ده‌کات و خۆینی زۆر ده‌رژێت، حوزه‌یفه وه‌لامی دایه‌وه‌و وتی: وه‌للاهی ئیستا ده‌گه‌رینه‌وه بۆ کوفه، نه‌پێک هه‌لپژان و نه‌ شه‌ر روونادات و تاقه‌ خۆنیێک نا‌رژێت هیچ شتیێک له‌م فیتنه نه‌زانیه هه‌موویم له پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ بیستوه له کاتی ژيانی ئەودا، پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌والی ئەم فیتنه‌یه‌ی پێداین، که ئەم‌پ‌رۆ ده‌بیینین به‌ر له‌وه‌ی وه‌فات بکات، پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆی باسکردین، که پیاوی وا هه‌یه به موسلمانێ روژ ده‌کاته‌وه، پاشان که ئیواره‌ی به‌سه‌ردا هات، هیچ شتیێکی ئیسلامی پێوه نه‌ماوه، پاشان موسلمانان ده‌کوژن و هه‌رده‌گه‌رین له دین و دلایان ده‌چه‌رخێت خودای گه‌وره‌ش بۆ سه‌بی ئەوان ده‌کوژێت، ئەم به‌زمانه روو ده‌دات^(۲)، حوزه‌یفه‌ی یه‌مانی پسپۆر بوو له زانستی فیتنه‌داو مامه‌له‌ی کرد له‌گه‌ڵ فیتنه‌ی سه‌به‌ئیه‌کاندا له کوفه‌و شوینه‌کانی تر به پێی ئەو زانین و بیستنه‌ی که له پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ وه‌ری گرتبوو، ئەو فه‌رمودانه‌ی له‌به‌رکردبوو که فیتنه‌کانی ناوزه ده‌کرد به باشی له حه‌قیقه‌تی ئەو کارو کرده‌وانه تی ده‌گه‌یشت که به‌ریا ده‌بوو به دووری نه‌ده‌زانی و نامۆ نه‌بوو له لای و به‌پێی توانا هه‌ولێ چاکسازی ده‌دا^(۳).

۸- ئەبو موسای ئەشعهری هه‌وره‌ی هه‌ستا به هه‌وره‌کردنه‌وه‌ی بارودۆخه‌که‌و ریگری کرد له سه‌ریپچی کردن و لاساریی کردن

ئەبو موسای ئەشعهری هه‌ستا به هه‌وره‌کردنه‌وه‌ی بارودۆخه‌که‌و ریگری کرد له خه‌لکی سه‌ریپچی بکه‌ن، وتی پیاوان ئەو خه‌لکینه بۆ ئەم جوړه سه‌ریپچی و موخاله‌فانه ده‌رمه‌چن و هه‌رگیز مه‌گه‌رینه‌وه بۆ هه‌لگه‌رانه‌وه‌و خۆپیشاندانی ئەم جوړه، پابه‌ندی

^۱ الخلفاء الراشدون، ص (۱۴۱).

^۲ تاریخ الطبری (۳۴۲/۵).

^۳ حذیف بن الیمان، ابراهیم العلی، ص (۸۶)، الخلفاء الراشدون للخالدي، ص (۱۴۱).

جەماعەتی موسلمانان بن و گوێڕایەڵ بن، دەخیلتان بێم پەلەپروژە مەكەن خۆتان بگرن بە نارام بن ئیستایە ئێوە ئەمیرتان هەیدەو خاوەنی سەرگەورەن، وتیان نوێزمان بۆ بکە، وتی: نایکەم، هەتا گوێڕایەڵی و ملکهچی بۆ عوسمان دەرەخەن، وتیان ئەوا ملکهچی و گوێڕایەڵی ئیمامی عوسمانین^(۱)، بەلام لەم بەلێنەدا راستیان نەکردو مەرامەکانیان پەردەپۆشکرد، لە خەڵکانی تر، ئەبو موسا هەستاو نوێژی کرد بۆیان، لەو رۆژەوێی کە لەلایەن عوسمانەو هەلبێژدرا بۆ والیەتی بارودۆخە کە هێتور بوویەو، تا ماوەیە کە سالی (۳۴) ی کۆچی حوزەیفە یەمانی گەراپەو بۆ ئازربەجان و بابو سەرلەشکری سوپای جیهادی دەکرد لەوێ و کارگێری والیەکان گەرانەو بۆ سەر کارەکانیان لە دەفەری فارس^(۲).

۹- ئیمامی عوسمان نوسراویکی نووسی بۆ یاخیبووەکانی کوفە

عوسمان نوسراویکی نووسی بۆ سەرکەشەکانی ئەهلی کوفەو حیکمەتی لایەردنی سەعیدی بۆ روونکردنەو، کە لەسەر خواستی ئەوان کردی و ئەبو موسای کردە جێگرەوێ، ئەو نامەیە کۆمەڵی پەهەندو بەلگەی گرنگی تێدا بوو، پڕوبەرپووبوونەوێ فیتنەشی روونکردەو، کە عوسمان چۆن بەرهەڵستی فیتنە دەکات و هەولێ داوختنی گری ئازاوە دەدات هەتا بتوانی، وێرایی ئەوێ بە زانستیکی یەقینی دەزانیت کە دیتە پێش و بەرپا دەبیت و ئەم ناتوانی رێگە لە بەرپابوونی بگری، ئەمەشی لە پێغەمبەرەو و ﷺ وەرگرتووە، عوسمان لە نامەکیدات و تەبوی، پاش سوپاسی خدای کەرە مەن ئەو کەسەم کردە ئەمیرتان کە خۆتان هەڵتان بژاردو لێتان خۆش دەبێم کە چیتان کرد بە سەعید و ئەللاهی هەرچی سامانم هەیدەو رایدەخەم بۆتان و ئەیخەمە بەرپیتان، و ئەللاهی هەرچی سەبەرم هەیدەو سەرفی دەکەم بۆتان و بە کوشتنی خۆم چاکتان دەکەم، دەتان سازینم هەرچیتان پێ خۆشە داوام لێ بکەن، بە مەرجی گوناو سەپیتچی خدای گەرە نەبیت، هەر ئیستایە پیتان دەبەخشیم، هەر شتیکتان پێ تاخۆش بیت ئەگەر گوناو نەبیت دەستی لێ هەلدەگرم و لێتان دەبورم، هەرچیتان پێ خۆشە بیکەن و پێم بلێن بۆ ئەوێ بیانوو گلەبیتان بەسەر مەنەو نەبیت).

^۱ تاریخ الطبری (۳۳۵/۵).

^۲ الخلفاء الراشدون للخالدي، ص (۱۴۳).

بۆ شارەکانی تریش ئەم چەشنە نامەییە نووسی ^(١) رەزای خودای گەورە لە ئەمیری
 نیمانداران چەند چاکسازبوو، چەند سنگی فراوان بوو، لە بەرامبەردا سەبەئیی و داخ
 لەدلۆ و یاخیبوو، کان سنور شکینە کان چەندی زوڵمیان لێکردوو و درۆیان بۆ هەلبەستوو و
 دەستی هەلبەستیان بۆ تاشیو ^(٢).

^١ تاریخ الطبری (٣٤٣/٥).

^٢ الخلفاء الراشدون للخالدی، ص (١٤٣).

باسی دووهم: ئیمامی عوسمان بهم سیاسه ته مامه لهی دهکرد له گهڻ فیتنه بازه کاندای

له دوو توویتی دهقه میژوو ییه کاندای له ژماره یهك له سهرچاوه کاندای نهوه رۆشن
کراوه تهوه که عوسمان به چنن دین شیواز به رابه رهی و به رهن گاری فیتنه که ی کردوه وه کو:
یه که م: هه ندی له هاوه لانی پنیان باشبوو عوسمان لیژنه ی پشکنین و لیکنولینه وه
رهوانه بکات بۆشاره کان

موحه ممدی کورپی مه سلهمه و ته له ی کورپی عوبه یدوللا کاتی نهو هه موو
پروپاگهنده یانه ی بیست که عه بدوللای سه به له شاره کاندای بلاوی ده کرده وه، هه ژان و
هاتنه کول و چوونه خزمه تی نه میری ئیمانداران، ئیمامی عوسمان به په له وتیان: نه ی
نه میری ئیمانداران، ئایا نهو شتانه ت بیستوه له خه لکی، که ئیمه بیستومانه؟ وتی:
نه خیر، وه للاهی جگه له بیوه یی و خۆشی هیچی ترم پی نه گه شتوه، وتیان: ئیمه
هاتووین بۆ لای تو پیت بلیتین هه ردوکیان نهو هه والانه یان بۆ باسکرد که گوئی نهوانی
جهنجال کردبووه، ده رباره ی نهو ناژاوه و فیتنه یه ی که له شاره کاندای شه پۆل ده دات،
ده رباره ی نهو هیرشه نه گریسه ی که ده کریتته سهر والیه کانی له کوخیکدا، نهویش وتی:
ئیه رابه شی من و ناودارانی ئیمانداران، راویژیککی باشم بۆ بکه ن و ریگه چاره یه کم
نیشان بدن، وتیان ناماژهی نهوت بۆ ده که ی که کۆمه لپی پایوی متمانه دار بنیره بۆ
شاره کان و سو راغی ده نگویاس بکه ن و هه والمان بۆ به یتنه وه^(۱)، ئیمامی عوسمان هه ستا
به لیپی چینه وه یه کی قایم و مه زن و بری له هاوه لانی هه لبارد لهو هاوه لانه ی، که که س
گومانی نه بوو، له ته قواو راستگویی و خۆپاریزی و ناموژگارییان، نهو موحه ممدی کورپی
مه سلهمه یه ی هه لبارد که ئیمامی عومه ر کردبووی به نه مینداری لیپرسینه وه ی
والیه کانی و کردبووی به سه ره رشتیاری والیه کان له هه ری مه کاندای، هه روه ها
نهو ئوسامه ی کورپی زه یده ی هه لبارد که خۆشه ویستی پیغه مبه ره ﷺ و باوکیشی به
هه مان شیوه خۆشه ویستی بووه، نهو ئوسامه یه ی نه میری نهو سو پایه بوو، که
پیغه مبه ر ﷺ و هسیه تی کردبوو له دوا دوا یی ته مه نی دونیاییدا که بکریتته قایدی نهو

^۱ تاریخ الطبری (۳۴۸/۵).

سوپایه، فەرمووی (لەشکری ئوسامە بێخەنە پێ)، ھەروەھا ئەو عەماری یاسری ھەلبژارد، کە لە موسڵمانە پێشینەکانەو تێکۆشەرێکی گەورە، ھەروەھا عەبدوللای کۆری عومەری ھەلبژارد، کە شەرەزان و خۆپارێزو مۆتەقی بوو، موحەممەدی کۆری مەسلەمەدی نارد بۆ کوفە، ئوسامەمی نارد بۆ بەسەر، عەماری نارد بۆ میسر، عەبدوللای کۆری عومەری نارد بۆ شام، ھەریەک لەم کەلەپیاوانە سەرپەرشتیاری ئەو جەماعەتە بوو کە لەگەڵیان بوون و ناردنی بۆ ئەم شارە گەورانە، ھەرھەموویان روشتن بۆ ئەم کارە گرانبە پر مەترسییانە، پاشان ھەموویان گەرانەو جگە لە عەمار، کە دواکەوت لە گەرانەوێ لە میسر، پاشان گەراپەو ھەرچییان بیستبوو، بینیبوویان و پرسیاریان کردبوو، گشتیان خستە پێشچاوی ئەمیری ئیمانداران^(۱)، ئەو باسەمی کە ھەر یەک لەمانە ھێناپەو لە شارەکان، وتبوویان: (ئەمی خەلکینە ئێمە نکولی ھیچ شتیکتان لێ ناکەین، رەخنەمان لێتان نییە، بە ھەمان شێوە موسڵمانەکانیش ھیچ رەخنەو گلەبیان نەبوو، ئەمیرەکانیان دادگەر بوو لە نێوانیانداو خەمخۆر بوو بۆیان)^(۲)، بەلام ئەو ریوایەتەمی کە گواپە عەماری کۆری یاسر عوسمانی بە دڵناسک و عاتفی تۆمەتبار کردوو، سەندەدەکانی ئەم ریوایەتانەمی کە ھەلگری ئەم تۆمەتانەییە زەعیف و لە عیللەت خالی نین، ھەروەھا لە دەقەکانیشیدا بزری ھەیە^(۳)، سەرپەرشتیارەکان لە شارەکان گەرانەو و روونیان کردوو، کە ھیچ شتیکی وا لە ئارادا نییە، کە خەلیفە والییەکان لە والییەتی لابات و دەستی پێ ھەلگری لە کارو خەلکی بە گشتیی و ان لە دادپەرورەیی و رەحەمت و خێرو سەلامەتی و دڵنارامیداو ئەرخیان و ئەمیری ئیماندارانیش لە کێشەکاندا دادگەر و لە بەخشینەکاندا یەکسان و رێک و چاوداشتی مافەکانی خودای گەورەو مافەکانی گەلەکەمی دەکات و ئەو واتە واتەش بەرپا بوو ھەموو گومان و شەقاندن و درۆیەو کینەبازو داخ لەدەڵەکان بەلای دەکەنەو و ان لە تاریکییدا، بۆ

^۱ عثمان بن عفان الخليفة الشاكر الصابر، ص (۲۱۰).

^۲ تاريخ الطبري (۳۴۸/۵).

^۳ فتنة مقتل عثمان (۱/۱۷۱).

ئەوێ کەس سەرچاوە کەیان نەزانیت، بەلام ئەم خەلیفە کارزانە بارە چاکسازە مەزنە بەم لێکۆڵینەوەو سۆراغکردنە وازی نەهێنا بەلکو نووسراوی نووسی بۆ خەلکی شارەکان^(۱).

دووهم: عوسمان نووسراوی نووسی بۆ خەلکی شارەکان

لە باتی راگەیانندی گشتیی بۆ هەر هەموو موسلمانان پاش سوپاس و ستایشی خودای گەورە نووسیوی: (من کارگیرەکان بە بریکارو بەلێندەری خۆم دەگرم، لە هەموو وەرزێکی حەجدا، ئەم ئوممەتە زالاو سەرکەوتوووە لەوەتی بووئە سەرکاری فەرمان بە چاکەو رێگری لە خراپە، ئوممەت دەرکی بە هەر خراپەیهك کردیبت یان رەخنە لە هەر کارگیرێکم گرتیبت حەقم پێداوە وەلامم داوەتەو، نە خۆم نە خاویزانم هیچ حەقیکمان نەکەوتووئە سەر لە لایەن گەل و جەماوەر، هەرچیشمان هەیه بەسەریانەو بۆ خۆیان، خەلکی مەدینە هەوالیان پێداوم کەسانیک هەن داشۆراون، کەسانیک تر هەن لێیان دراو، ئەو ئەو کەسە لیت دراو، یان سوکایەتیت پێ کراوە بە نەهینی، ئەگەر شتی وات پێکراوە لە وەرزێ حەجدا خۆت بگەیهنە پێم و حەقی خۆت وەرگرەو بە کەیفی خۆت، لە من یان لە کارگیرێکم، یان بیکە بەسەدەقە بۆ خۆت خودای گەورە پاداشتی خێرۆمەندان دەداتەو)، کاتی خەلکی شارەکان خۆیندیانهووە دەستیان کرد بە گریان و دوای خێریان کرد بۆ عوسمان و تیان: ئەم ئوممەتە هەلئاو بەشەردا^(۲)، ئایا ئەم ئیمانە مەزنە ئیمامی عوسمان دونیای دەوێت؟ کە بە عەزم و جەزمەو گۆی بۆ خەلکی دەگریت، لەم عەزم و جەزمەو بەرزتر و ئەستور شک دەبەیت کە پیاویک وتوێتی تەمەنی لە هەشتاو دوو ساڵ زیاتر بوو، ئەو کەلە پیاو لە بەهیزی و خێراییهو ئەمە و توو، کە بە دوا داچوون و سۆراغی زولمێلێکراوەکانی کردووەو شۆین دۆزی بەشخوراوەکانی کردووە، یان خەلکی دەوێت و مەزۆفەکانی لا مەبەستە دادووەری و وێژدانیکم نیشان دەن بەرزو بەناوبانگتر بێت لە دادگەری ئیمامی عوسمان، لەم وێژدانکارییه هەتا مافی شەخسی ئەمیری ئیمانداران دراو بە جەماوەر تەنیا لەبەر خاتری ئەوێ ئەوێ مافەکانی خودای گەورە نەشکێت و سنوورەکانی پارێزگاری بکریت.

^۱ تاریخ الطبری (۳۴۹/۱).

^۲ المصدر نفسه، تاریخ الطبری (۳۴۹/۱).

بهائی ئەمە دادگەری ئیمامی عوسمان بوو، کە لەم بابەتەدا نە دەوێستە هەلۆستە نە دەکرد بە ناردنی ئەمەندارەکان بۆ پشکینی بارودۆخی خەڵک و نووسینی نوسراو بۆ خەڵکی شارەکان وازی نەهێنا، وتی: وەرزی حەجکردن وەرن سکاڵاکانتان بگەیهننە دەستم، گەر چی لەبەردەم کۆماری حاجیانیشدا بیت، عوسمان بەمانەش وازی نەهێنا، بەلکو کارگێڕەکانی ناگادارکردووە، کە خۆیان بچنە ناو خەڵک زوڵمەکانیان بۆ بگەڕێننەو گەر هەبوو، پاشان عوسمان پرسیاری کرد لە کارگێڕەکان دەربارەی ئەو واتە واتە کە خەڵکی دەماو دەم دەیلێنەو ئەوانیش بە بۆچوونیکی جوان و توندو قایم راویژیان بۆ دەکردو رینگەچارەیان نیشان دەدا^(۱).

سێهەم: ئیمامی عوسمان راویژی کرد بە والی شارەکان

ئیمامی عوسمان بەخێرای ناردی بە شوێن والیی شارەکانداو بە پەلە بانگی کردن، والییەکانیش عەبدوللای کورێ عامرو مەعاویە ئەبوسوفیان و عەبدوللای سەعد بوو، لەگەڵ ئەمانیشدا سەعیدی کورێ عاصو عەمری کورێ عاصی هێنایە ناو راویژکردنە کە، چونکە ئەم داوێ والی پیشوون، ئەم راویژکردنە دانشتنیکی پر مەترسی و داخراو بوو ئەو مەسەلەنە تێدا تاووتوێ کرا کە بریاریان دا پلانی کاری نوێ دابڕێژن و بە مساریکی تر بچوێنەو لە ژێر رۆشنایی ئەو هەوالە ناوۆلایەنە کە گەشتوونەتە شاری مەدینە پیتەختی ولاتی ئیسلامیی^(۲)، ئیمامی عوسمان وتی: (قورپەسەرتان ئەم سکاڵو گازندەیانە چییە؟ ئەم هات و هۆتە چییە؟ من زۆر دەترسم ئەم قسانە بە راستی دەربچیت لەسەرتان، هەمووشی ماله بەسەر منەو بەسەر مندا دەشکێتەو)، ئەوانیش وتیان: وەللاهی راست ناکەن و نایسەلمێنن و ئەم هاش و هوشانە هیچ بنەمایەکیان نییەو لێی بیناگاین، تاقە کەسێکت دەست ناکەوێت بچیتە ژێر باری ئەم تۆمەتانەو هیچیان تیا بەسەر نییە، هەر پروپاگەندەییەو دروست نییە حوکمی پێ بکریت، عوسمان وتی: ئەو چارەسەرمان چییە؟ سەعید کورێ عاصو وتی: ئەمە فێلو فریکەو لە تاریکی و پەنھاندا دروست کراو بە ناحەق هەلبەستراو و هەر لە خۆرا

^۱ عثمان بن عفان الخليفة الشاكر الصابر، ص (۲۱۲).

^۲ معاوية من أبي سفيان، ص (۱۲۶).

داویانه به گوئی خه لداو نه مانیش گپراویانه ته وه بۆ کهسانی ترو له ناو کۆرو دانیشتنه کانیاندا ریسواویانه، عوسمان وتی: باشه چۆن تیماری بکهین؟ وتی: نه م تاقمه بانگبکهو پاشان نه وانه بکوژه که یه که مجار نه م قسانه یان لی ده رچوه، عه بدوللای کورپی سه عد وتی: نه و سزایانه له خه لکی بسه نه ره وه که که وه توه ته نه ستویان، ماده م مافه کانی خویانت پیداون زۆر له وه باشتره وازیان لی بینیت و گوزه شته یان لی بکهیت. مه عاویه وتی: منت کردوه به والی و بوومه ته والی گه لیک، جگه له هه والی خێرو چاک خراپه ت لی نه بیستون، نه و دوو پیاوه ش شاره زای هه لویستی راستیان وتی: رات چۆنه واته (چی بکهین)؟ مه عاویه با به جوانی هه لسوکه وتیان له گه ل بکهین، وتی: نه ی عه مر تۆ رات چیه؟ وتی: من واده زانم تۆ نه رمی له گه لیان و رازیت لییان و به شیان زیاد ده کهیت و چاوپۆشییان لیده کهیت، به پیچه وانه ی رهفتاری عومه ر له گه لیان ده جولیته وه، پیموایه بهیته سه ر ریبازی خه لیفه که ی پیشووت له شوینی توندیدا توند بیت، له شوینی نه رمیدا نه رم بیت، به پپی پپیست، چونکه توندوتیژی پپیسته بۆ نه و که سانه ی که زیانی خه لک به گرنه گ نازانن، نه رمیش بۆ نه و که سانه ی، که به نامۆزگاریی ناکاریان جوان ده بیت، به لام تۆ بۆ هه ردوولایان نه رمیت راخته وه.

عوسمان هه ستاو سوپاس و ستایشی خودای گه وره ی کردو وتی: نه و ناماژانه ی کردتان هه مویم ژنه وت و هه موو کاریکیش ده رگای خۆی هه یه له ویته ده چینه ژوره وه نه و ناسۆرییه ی که مه ترسی هاتنی ده کرا نه و به رپا بووه، نه م ده رگایه به نه رم و نیانی و له خۆبردۆیی و به دوداچوون داده خرین ته نیا له و سنوورانه دا نه بیته که باسکراوه و که س بۆی نییه ره خنه ی لی بگریته، نه و شته ی به ربه ستی نه م هه رایه بکات نه رمی و هیواشییه، وه لاهی نه م ده رگایه تازه لادراوه و که سیکیش نییه له مان به لگه یه کی راستی پی بی خوداش باش ده زانیته نارامگریی یه که م بۆ پیخۆشحالی نییه و ده رفه تدان نییه، وه لاهی ناشی فیتنه و ناژاوه که وتوه ته گه ر، خۆشه ختی بۆ عوسمان نه گه ر به ریت و ده ستی تی رانه دات، ریگری بکات له خه لکی و مافه کانی خویانیان پی بی به خشن و چاوپۆشییان لی بکهین، نه گه ر مافه کانی خودایان پیتشیل کردو سونه تیان فه رامۆشکردوه شلگیریان بۆ مه که ن و ماستاویان له بهر مه که ن^(۱)، عوسمان پیچه وانه ی

^۱ تاریخ الطبری (۳۵۱/۵).

عومهری برای بۆ له ریبازی توندوتۆلیدا، به لām له شۆینکه وتنی سوننه تی ههردوو خهلیفه که ی پیش خۆیدا پیچهوانه نه بووه ناشی فیتنه کهوته گهرو به توندوتیژی چاره سهر ناکریت، چونکه توندوتیژی ده بیته ناوی نهم ناشهو باشر کرهی پۆ ده کات و نه میری نیمانداران رازی نه بوو بیته هاوده می نهم فهرته نهیه، وه کو ده لّین (خۆشحالی بۆ عوسمان بریت و دهستی تی وه رنه دات)، به رۆشنی و راشکاوی نیمامی عوسمان مهیلی له م گه ره لاوژیه نه بوو له سنورو مافه کانی خودای گه وردها هیچ شلگیری و چاوپۆشییه کی تیا نه بوو، به لām بۆشته کانی تر ناسانکاربوو، چونکه نهرم و نیانی نه به رتره، لیخۆشبوون به ریزتره، ده بیته مافه کانی پاریزراوین و وه کو پتیویست جیه جی بکرین^(۱)، چهن دین ریوایه ت هاتوو به سه نه دی لاواز و نبوو، که په یوه ندیی نیوان عه مری کوری عاص و عوسمان ده شیوینیت و ده شله قینیت، کۆمه لّی ریوایه تی تری دزیو ده ستیان هیه له چلکن کردنی وینه ی عه مری کوری عاصدا و په یوه ندیی نیوان عه مری عاص و عوسمان به په یوه ندیه کی رزیو ده گۆرن که گوایه عه مر نه خشه ی کی شاه و بۆ کوشتنی نه میری نیمانداران، پاشان دهستی داوه ته هه له رستی و به ته مای نه وه بوو خوینی عوسمان برژیت^(۲).

نهم ریوایه تانه لاوازو ره تکرارو لای نه هلی هه دیس و میژوونو سه کان^(۳)، وه ریوایه تیکی تر هاتوو به سه نه دیک، که خه لکی لاوازو نه ناسراوی تیدایه که گوایه عه مری کوری عاص و تویه تی، نه ی عوسمان له بهر خاتری به نی ئومه یه مافی خه لکت پیشیل کردوو، خزمایه تی ده کهیت تۆ لاتداوه و خه لکیش لای داوه یان دادپه روه به یا خۆت بهر که نارکه و واز بهینه گه رده مینیته وه یه کسان و گشتگیر به و به چاکی به ره و پیش برۆ^(۴).

ههر له هه مان ریوایه تدا هاتوو، که عه بدوللای کوری عامر و تویه تی: من وا ده زانم تۆ نه وه چاغه ت هه لگیر ساندوه نه وه نه ده پیاویک نه سپییه که وتبیته سه ری یان گه نه یه ک

^۱ عمر بن العاص الامیر المجاهد للغضبان، ص (۴۴۷).

^۲ المصدر نفسه (۴۴۸).

^۳ عمر بن العاص، الامیر المجاهد للغضبان.

^۴ تاریخ الطبری (۳۴۰/ه).

چو بیته مووی و لاخه کەوی، تۆ ئەوەندە بایەخ بە خەلکی دە دەیت و ئەوەندە سەر قالی گەییە کانیانی^(۱)، عوسمان والییە کانی قە دەغە کرد لەوەی ناژاوه هەلگیرسیته کان سزا بدەن یان زیندانیان بکەن، یان بیانکوژن، بریاریدا کە بە چاکی و نەرمی مامەلەیان لە گەڵ بکەن^(۲)، داوای کرد لە کارگیرە کانی کە بگەرێنەوه سەر کارە کانیان و ریککەوتن لە سەر ئەو رێنماییانە ی کە ئیمامی عوسمان پیتی راگەیاندن، کە بە چ شێوازی ئێوە رووبەر و فیتنە ببنەوه ئەو فیتنە یە ی کە هەموو چاوەروانی ئێوە هاتوو و دەبیته هەر بیته^(۳).

۱- مەعاویە دوو پێشنیاری کردو عوسمانیش پە فزی کردەوه.

پیش ئەوەی مەعاویە ی ئەبی سو فیان بچیتەوه بەرەو شام هات بۆ لای ئیمامی عوسمان و وتی: ئە ی ئەمیری ئیمانداران، لە گەڵ مندا وەرە بۆ شام، بەر لەوەی رووداوه کان و بە سەر هاتە کان هێرش بھێننە سەرت و تۆ لە ئۆگەیان نە یەیت، عوسمان وتی: من دراوسی یە تی پیغە مەبەر ﷺ بە هیچ شتی ئێ ناگۆر مەوه، ئە گەر دەزوی گەردنم بقرتیت، مەعاویە وتی: دە ی سو پایە کت لە شامەوه بۆ رەوانە بکەم لە مەدینە بمییتەوه و بەر هەلستی ئەو مە ترسی یە چاوەروان کراوانە بکەن و بەرقانی لە تۆو خەلکی شاری مەدینە بکەن، ئیمامی عوسمان وتی: نە خێر گرانی و نە خۆری ناخە مە سەر دراوسی یە کانی پیغە مەبەر ﷺ، کەم خۆراکیان نا کەم لە بەر خاتری سەربازانی ئێ کە بمیتنەوه لە ناویان، تەنگی و سە خەلە تی ناخە مە سەر کە سانی ئێ کە کۆچەری و ئە نسا رن و لە مەدینە نیشتە جیبوون مەعاویە پیتی و ت: ئە ی ئەمیری ئیمانداران و ئەللاهی تیرۆرت دە کەن، یان لە ناوت دە بەن، عوسمان وتی: خودام بە سەو باشتە ی پشتیوانە^(۴) وە کو بلیی مەعاویە دەزانی کە لە و دیو ئەم فیتە و پرو پا گە ندانەوه شتی کی پیس هە یە و نە خشە ی بۆ ئامانجی کی تر سنا ک کی شاوه تە نها ئەو شیان دە ویت بدەن بە سەر خە لی فە و حوکم رانی یە کە یدا.

^۱ المصدر نفس.

^۲ خلافة عثمان، د. السملی، ص (۷۷).

^۳ الخلفاء الراشدين للخالدی، ص (۱۵۱).

^۴ تاریخ الطبری (۳۵۳/۵).

به لّام عوسمانی خەلیفە ی کارزان رایەکی تری هەبوو و دەبیوست بە رینگایەکی تر لە گەلێان بچوێتەو هەتا بە لگەیان بە دەستەو نەمیێ لای خودای گەورە و هەلّامی خەلکیش لە دوو دنیا و دواژێدا سەر شوێریان بکات ئەم سەبرە گەورەیه تەنها لە و ئیمامە دادپەرورە گەورەیه دەوێتەو^(۱).

۲- عوسمان ریزی موئامەرە چییەکانی بری، دوا ی ئەوێ که هاتبوونە ناو شاری مەدینە:

ئەمیری ئیسمانداران وریاو بیدار بوو بە گۆزێری نووسینی هەوالگرەکانی که لە بارو دۆخ ئاگاداریان دە کردەو سەبارەت بە موئامەرە چییەکان، عوسمان دوو پیاوی لە موسلمانان که کاتی خۆی سزا درا بوون، لە لایەن خەلیفەو خستە ناو ریزی یان توێری موئامەرە چییەکان، چونکە ئەمانە لەم دوو پیاوێ ئەرخەیان بوون دوو پیاوێ که یەکیان مەخزمو و ئەوێتر زوهری بوو، پیتی و تن برۆن بزائن چییان دەوێت و بە تەمای چین، ئەم دوو پیاوێ لە لایەن عوسمانەو تەمی کرابوون، بە لّام خو گریبوون لە ژێر باری راستیدا هیچ کینەیهکیان لە دلدا نەبوو، بەرامبەر عوسمان، کاتی موئامەرە چییەکان ئەم دوو پیاوێان بینی مەرامەکانی خوێان و توو نەخشەکیان باس کرد، دوو پیاوێ که وتیان کیتان لە گەلدا یە لە خەلکی مەدینە، که هاو دەنگتان بیێت، وتیان سی کەس، وتیان جگە لەمانە، وتیان کەسی تر، وتیان ئێو دەتانەوێ چۆن بکەن ئەوانیش رەهەندی موئامەرە تیرو پرەکوو نەخشە دارپێژاوێکیان رافە کرد بۆ دوو پیاوێ که، وتیان دەمانەوێ هەندی قسە بکەن لە گەل خەلیفەدا دەربارە ی ئەو شتانە ی که لە دلی خەلکدا چاندومانە، پاشان بگەرێنەو بۆ لایان دلنیا یان بکەن که ئیمە بریارمان لە سەر داو و تاوتویمان کردووە.

ناگەرێنەو و پەشیمان نابینەو، پاشان ئەچین و وەکو گەلەکوێ چواردەوری دەگرین و لە خەلیفەیه تی لای دەبین، ئەگەر بە قسەمان نەکات واتە عوسمان، دەیکوژین، ئەم قسانەیان بیست و گەرانیو بۆ لای عوسمان، عوسمان پێکەنی و وتی: خودایە ئەمانە سەلامەت بکە ئەگەر سەلامەتیا نەکە ی بەدبەخت دەبن، ناردی بە

^۱ عثمان بن عفان الخليفة الشاكر الصابر ص(۲۱۴).

شوین ئەو کوفەیی و بەسەرەییانەیی کە هاتبوونە مەدینە، پاشان بانگەواز کرا، وتیان کۆبەنەو بە نوێژ، ئیمامی عوسمان چوو سەر مینبەر و هاوێڵانی پێغەمبەر ﷺ چوارەوریان گرت، عوسمان سوپاس و ستایشی خۆدای کرد و هەوێڵی ئەم تاقمەیی دا بە موسڵمانان، کە هاتوونە مەدینە، راستی مەرامەکانیانی باس کرد، کە تووشی درێژنی بوون، هەر لە ئێستای هەلگەراوێڵەو دەیانەو عوسمان لە خەلیفەییەتی لابەن، یان بیکۆژن، ئەو دوو پیاوێ کە گفتوگۆیان کرد لەگەڵ ئەم سەبەئییانەدا هەستان و بوون بە شاھیدی هەوێڵەو عوسمان، هەموو موسڵمانان وتیان: ئەم ئێمە میری ئیمانداران بیانکۆژە، چونکە ئەیانەوێ لە خۆمەتی تۆ دەرێچن هەلگەرینەو بە رووتاو دروشمی موسڵمانان لەت و پەت بکەن، عوسمان داواکەیی هاوێڵانی رەتکردەو کوشتنیانی پەسەند نەکرد، چونکە ئەمانە بەناو موسڵمان بوون، ئیمامی عوسمان رازی نەبوو دواوی پیتی بلێن ئیمامی عوسمان ئەو موسڵمانانەیی کوشت، کە پێچەوانەیی بوون، عوسمان بەم شیوێ ئەو بۆچوونەیی رەد کردەو وتی: نایان کۆژم، بەلکو لییان دەبورم و چاوپۆشییان لی دەکەم، هەتا بتوانم چاوپۆشییان دەکەم، هیچ تاقە موسڵمانێ ناکۆژم، مەگەر تاوانێکی وای کردبێ پێویست بە کوشتن بکات، یان لەدین وەرگەرابێ و کافر ببێت^(۱).

راستکردنەوێ بەلگە لەسەر یاخیبووەکان

عوسمان بانگی تاقمە سەبەئییەکانی کرد، بۆ ئەوێ هەرچی دوو دلی و گومانێکیان هەبە، بیخەنە روو، ئەو زیاده رویانەیی بەدییان کردووە بە ناشکرا بیلێن، هەر هەلگەییەکیان لە خەلیفە گرتووە ناشکرای بکەن، ئەمە دانیشتنێکی راشکاوانەو روژن بوو لە مزگەوتدا بە دیار چاوی هاوێڵان و موسڵمانانەو بەسترا، سەبەئییەکان قسەیان کردو ئەو هەلگەیی کە عوسمان کردبووی بە گومانی ئەوان خستیانە روو، عوسمانیش هەستا بە بیانکردن و روونکردنەویان و بەلگەو دەلیلەکانی خۆی بۆ باسکردن، موسڵمانە بە ویژدانەکان ئەم راشکاویی و لی پرسینەووە دەرختنەیان بیست و ئیمامی عوسمان وەلامی ئەو رەخنانەیی دایەو کە لییان دەگرت، پاشان راستی کارەکانی روون

^۱ تاریخ الطبری (۳۵۴/۵، ۳۵۵).

کرده‌وهو به‌رگری کرد له کاره‌کانی و پاکیتی کاره‌کانی ده‌رخست و هاوه‌له دانیشتووه‌کانی ناو مزگه‌وت شاهیدیان بۆدا^(۱).

۱- وتی من له سه‌فهردا نوێژم به چوار رکاتی ته‌واو کردووه، پیش من پیغه‌مبه‌رو نه‌بویه‌کرو عومه‌ر له سه‌فهردا چوار رکاتیان نه‌کردووه، من چوار رکات نوێژم کرد، کاتی له‌مه‌دینه‌وه سه‌فهرم کرد بۆ مه‌ککه، مه‌ککه شارێکه که‌سوکارمی تیا‌دایه، نه‌و کاته من نیشته‌جی بوم له‌ناو که‌سوکارمدا و خۆم به موسافیر نه‌نه‌زانی، نایا وانییه، هاوه‌لان وتیان به‌لێ به‌خودا وایه.

۲- وتی: من پاوه‌نیکم پاراستووه و ته‌نگم به موسلمانان هه‌لچنیوه زه‌ویه‌کی فراوانم تاییه‌ت کردووه بۆ له‌وه‌ری وشتره‌کانم له پیش منه‌وه پاوه‌ن هه‌بووه بۆ وشتری سه‌ده‌قه‌و جیهاد، پیغه‌مبه‌رو نه‌بویه‌کرو عومه‌ر پاوه‌نیان هه‌بووه، منیش وه‌کو نه‌وان به‌لام من فراوانترم کردووه له‌بهر زۆری وشتری سه‌ده‌قه‌و جیهاد، پاشان ناژه‌لی موسلمانانه‌کانشم مه‌نع نه‌کردووه، که له‌م پاوه‌نه بله‌وه‌پێن، بۆ ناژه‌لی خۆم پاوه‌نم نه‌کردووه، کاتی من خه‌لیفه نه‌بووم له هه‌موو موسلمانان زیاتر وشتر و مه‌رم هه‌بووه و هه‌مویشم کرد به خێر، ئیستاش ساغییه و راغییه نه‌بی و لاغم نییه، ته‌نیا دوو وشترم هه‌یه دام ناوان بۆ حه‌ج کردن، نایا وانییه؟ هاوه‌لان وتیان به‌ری به‌خودا وایه.

۳- ئیوه ده‌لێن من یه‌ک نوسخه قورئانم هه‌یشتووه‌ته‌و نه‌و نوسخه‌کانی ترم سوتاندووه، خه‌لکیم له‌سه‌ر یه‌ک په‌راوی قورئان کۆکردووه‌ته‌وه، نایا قورئان فه‌رموده‌ی خودا نییه لای خوداوه نه‌هاتووه، ده‌بی ماده‌م لای یه‌ک که‌سه‌وه هاتووه ده‌بی یه‌ک جو‌ز بی‌ت، هه‌یچم نه‌کردووه، نه‌وه نه‌بی موسلمانانم له‌سه‌ر یه‌ک شیوه قورئان کۆکردووه‌ته‌وه، ریگه‌م لی گرتوون که ناکۆکی و دوویه‌ره‌کی به‌کو‌یتته نیوانیان، له‌م کاره‌شدا چاوم له کاره‌که‌ی نه‌بویه‌کر کردووه، که هه‌ستا قورئانی کۆکرده‌وه، نایا وانییه، هه‌موو هاوه‌لان وتیان: به‌ری به‌خودا.

۴- ئیوه ده‌لێن من حه‌که‌می کو‌پی نه‌بی عاصم گه‌راندووه‌ته‌وه بۆ مه‌دینه کاتی خۆی پیغه‌مبه‌ر نه‌فی کردووه بۆ (تائیف) له راستیدا حه‌که‌می کو‌پی عاص خه‌لکی

^۱ الخلفاء الراشدون للخالدي، ص (۱۵۴، ۱۵۵).

مهككهيه و خهلكى مهدينه نيه، پيغه مبهەر ﷺ له مهككهوه دهري كرد بۆ تائيف، كاتى رازى بوو لى گهرايهوه بۆ مهككه، پاشان هم ديسان دهري كردوه بۆ تائيف، پيغه مبهەر ﷺ خۆى دهري دهكردو دهشى هينايهوه، نايا وانيه؟ هاوهلان وتيان: بهري بهخودا.

5- ئيه دهلئين من تازه پيگهيشتو دهكم بهكار بهدست گهغه تهمهن مندالهكان دهكم به والى، من هيچ پياويكم نهكردوه به والى بهريزو بارههنگرو شياو نهبيت، له ريگهيدا نهبي، ئهم كهسانه شايستهى كارهكانيان، كه پيم داو، خوشيان پرسياريان لى بكن، خهليفهكانى پيش من له واليهكانى من كم تهمهن ترو تازه لاويان دهكرد به والى، بۆ نمونه پيغه مبهەر ﷺ نوسامهى كورى زهيدى كرده نهمير، تهمهنى له رى نه ميريتيدا نهبوو، له گلهيبانه خراپريان وت به پيغه مبهەر ﷺ، نايا وانهبوو؟ وتيان: بهري بهخودا، ئهمانه توانج نهگره خهلك به بى نهوى شروقهى بكن و لى ورد ببهوه.

6- ئيه دهلئين من دهستكهوتم داوه به عهبدووللاى كورى سهعد، من له پينجى دهستكهوتم پيداوه، كه (100) هزاره له حقى ئهو جيهادهى كه نهفرىقاي رزگار كرد، بهلپيم پى داوو، نهگه خوداي گهوره لهسهر دهستى تۆ نهفرىقاي رزگار كرد پينج له سهدى دهستكهوتهكهى خهلات بى بۆ تۆ پيشم تهبريه كردوه سهركارى وايان كردوه، وپراى ئهمهش سهربازه موجاهيدهكان پيشان وتم: ئيمه پيمان نارهحهته پينج له پينجى بدهى به ئهبي سهرح، ههچهند ئهوان مافى قبولكردن و رهز گردنيان نهبوو، من پينج له پينجهكم له ئهبي سهرح وهگر و دام به سهربازهكانى، بهم شيوهيه ئهبي سهرح هيچى بهر نهكهوت نايا وانهبوو؟ هاوهلان وتيان بهري بهخودا.

7- ئيه دهلئين من كهسوكارهكم خۆشهوى و بهشيان ددهم، بزائن خۆشهويستى من بۆ خزمهكانم قه وام لى ناكا مهيلم بچى بۆ زولم و ناحقى كردن به خهلكى تر، بهلكو مافهكانى خويانيان ددهمى و تولهشيان بكهويته سهر لييان دهسيتم، ئهو بهشانهش پييداون له مالى تايبهتى خۆم پيمداو، سامانى هيچ موسلمانيك نيه، چونكه مالى موسلمانان بۆ كهس رهوا نيهوه به خهلاتى نازام بۆ هيچ كهسيك خهلات نيه، من خهلاتى گهوره و بهنرخم داوه به خزمهكانم له برپهرى پشتى مالى خۆم له زهمانى پيغه مبهرو

ئەبوبەكرو عومەردا، ئەمڕۆ لە چاودا چاچنۆك و مالا خۆشەويستم، هیشتا رەزىلى دەكەم، ئەو بەس نىيە ئەدەم بە لاى پىرەكانى خزمى خۆمداو تەمەنم لە تەواويدايەو ئەو مالاى كە هى خۆم خىزانە خزمەكانم هىچ يان بەر ناكەوى، كەچى مولخىدەكان ئاوا دەلێن، وەللاھى من هىچ سامان و بەخشىڤىكم وەرەگرتووە لە شارى لە شارەكانى موسلمانان ئىللا گەراندومەتەو بۆ خودى ئەو شارانە هىچ مالا و سامانىكم نەهێناوە بۆ مەدينە پىنجىيەكى دەسكەوت نەبى، موسلمانانىش هەستان بە دابەشكردنى و داويانە بە موستەحەقەكان، وەللاھى لەم پىنج يەكە من فلسىكم هەلنەگرتووە بۆ خۆم هەتاكو ئىستا جگە لە مالى خۆم هىچى كەسم نەخواردوووە هىچىشم نەداوە بە خزمەكانم لە مالى خۆم نەبى.

٨ ئىو دەلێن، من زەويە رزگاركرارەكانم بە خشىو بە چەند پىاويكى ديار، ئەم زەويە رزگاركرارەكان و كۆچەريەكان و ئەنسارەكان و مواهيدەكان بەشدارىيان كردوو لە رزگاركرديدا، كاتى ئەم زەويانەم دابەش كرد بەسەر مواهيدە رزگاركرەكاندا هەندىكيان مانەووە نىشتەجى بوون تىيدا، هەندىكيشيان گەراندەو ناو كەسوكاريان لە ناو مەدينەو شۆينەكانى تر، ئەو زەويە بوو بە مولكيان و هەندىكيان فرۆشتيان و نرخەكەى لەگىرفانى خۆياندايە.

بەم شىوئە عوسمان وەلامى ئەو هەموو گازندانەى دايدەو، كە كەردبووانە هەلاو هاتوووت بەسەريەو، روونى كەردەو رووى راستى گلەيەكانى دەرخت^(١)، ئەم بەرگريە مێژوويە عوسمان كەردى بەرەفانى بۆ خۆى، هاوەلان شاھيدىيان بۆ دەداو وێنەى دروستى كارەكانى دەرختە بىريان و ئەو رەخنە تال و تفتانەى كە سەبەئىيەكان پرشوبلاويان دەرەو لە قسەى ناقوللا و پروياگەندە خستى بە بارى راستيد، سەبە ئىيەكان كاريان دەرە بۆ رەواج پىدانى قسە پوچ و بىكەلكەكانيان، عوسمان باسى ئەو بەلگانەى كە كە كەردبووانە رەخنە بەسەريەو كەركى كارەكانى بۆ دەرختن، كە بە چارۆشنى كەردووتى و بەلگەى ئىسلامىيە بەدەستەويەو هىچى لە خۆرا نەكەردووە،

^١ العواصم من القواصم، ص (٦١ - ١١١)، تاريخ الطبري (٣٥٥/٥، ٣٥٦)، الخلفاء الراشدين للمخالد، ص (١٥٨)، الفتنة أحمد عمر موش، ص (١٠ - ١٤).

به لّام نه مانه مه راميان هه بوو كه ره گى تىگه يشتنيان نه بوو نه يان ده ويست نه م كارانه
 بنه ست بكهن، عوسمانيش وه كو پياوئىكى خاكه سارو نيازپاك مشتومرى له گه لّ كردن،
 چونكه ده يزاني نه گبه تى گرتويه تى قسه ي هيج و پوچيان له دهم ده كهوت بۆ نه وه ي
 مه رامه كانيان بهر بگرى و دهروونى خه لكى پر بكهن له بيانوو ههركه سيكيش پرى
 هه لّمالىيى به لّگه قه ناعه تى پى ناكاو ده ليل رىنمايى ناك، چونكه ههركه سى خودا
 سه رى لى بشىوتىنى كه س ناتوانى رىنمايى بكات^(١)، سه رانى فیتنه چيه كان كه له
 ته نىشت مينبه ره كه وه بوون قسه و روونكر د نه وه كانى عوسمانيان بىست، ههروه ها هاوه لّ
 به پزىه كان و موسلمانان راسته كانيش بىستيان و به قسه كانى عوسمان و روونكر د نه وه كانى
 باوه رپان كردو خۆشه ويستى عوسمان زيادى كرد له دليان، به لّام سه به ئيه كان، كه
 چارچى فیتنه و جياوازي بوون باوه رپان نه كردو نه شگه رانه وه، چونكه نه وان عه داللى
 حق نه بوون هه زيان له چاكه نه بوو، ئامانغيان ئازاوه نانه وه بوو چاوو راويان ده كرد له
 موسلمانان و ئيسلام، هاوه لّان و موسلمانان ئامازه يان كرد بۆ ئيمامى عوسمان كه
 سه رانى نه م سه به ئيه فیتنه چيه نه بكرىت، له تۆله ي نه م هه مووه درۆو ساخته كارى و
 فیتنه دا، كه ده رپريان كردوو، ئيمامى عوسمان زۆر پيدا گريوه بۆ نه كوشتنيان بۆ
 نه وه ي موسلمانان قوتاريان بى له شه رپان، ولّاتى موسلمانان نۆقره بگرى، و نه م
 فیتنه ده ي كه هه لّيان خزانده وه په ر بگرى، به لّام ئيمامى عوسمان رايه كى ترى هه بوو،
 شيكردنه وه يه كى گۆرانكارى هه بوو پى و ابو وازيان لى بىنى نه يان كوژى، چونكه
 هه ولى نه وه ي نه دا به رپابوونى نه م فیتنه گه ريه دوا بخريت و عوسمان له دژى نه م
 سه به ئيه نه كه له ميسرو كوفه و به صره وه هاتبوونه مه دينه، هيج لى پى چينه وه يه كى
 نه كرد، سه ره راي نه وه ي كه ده يزاني پيلانيان دارپشتوو و دژايه تيان بريارداه وازى لى
 هينان و رىگه ي بۆ چۆل كردن، مه دينه چۆل بكهن و برۆنه وه شه ره كانى خۆيان^(٢).

^١ تاريخ الجدل ل محمد أبو زهرة، ص (٩٨، ٩٩).

^٢ الخلفاء الراشدين للخالد، ص (١٥٨، ١٥٩).

پنجهم: وه لامي هه ندی له خواسته کانی دانه وه

نیمامی عوسمان وه لامي هه ندی له داواکارییه کانی دانه وه، هه ندی والی له سهر کار لابردو نهو والییانهی ده کرده والی که نهوان هه لیان ده بژارد، نهو شیوازه به سه بۆ چاره سهرکردن و پیاده کردنی راستی و دادپهروهی نه گهر کاروباره کان له شوینی سروشتی خۆیاندا به پرتوه بچوونایه بارودۆخه که وای لی ده هات، گلهیی و گازنده کان بنه بر ببوایه به لām نه گبه تی په نهان و کینهی نه فامی دامه نگیریان بوو بۆ به ریا کردنی فیتنه له نیوان موسلمانانداو برینی یه کیتیئی ئوممهت، هه واله کانی پیغه مبه ر ﷺ له بارهی شه هیدبوونی نیمامی عوسمان ده بو به اتایه ته ناراو^(۱).

شه شه م: بنه ماکانی مامه له کردن له گه ل فیتنه که دا لای عوسمان

نهو یه جیگه ی هیوا بوو له رینماییه کانی عوسمان بۆ مامه له کردن له گه ل نهو فیتنه یه دا، که که وته سهرده می نهو توانی نهو بنه مایانه هه له پینجی، که یارمه تی موسلمانان ده دات بۆ به ره له ستیکردنی فیتنه گهری نهو بنه مایانه ش:

۱- خۆگرتن و چه سپاوی:

عوسمان لیژنه ی پشکینینی نارد بۆ هه موو شاره کان و بۆ نهو یه گو بیستی خه لکه که بن، توانی کۆمه لئی سه به ئییه کان به ری و که یه و به یینیان وه رگری به چیتته ناویان، له سهر حه قیقه تی کاره کانیان هه لوه سته بکات و په له نه کات له ده رکردنی حوکم به سه ریاندا.

۲- پابه ندبوون به ویزادن و داد گهرییه وه:

نهو بنه مایه له و نامه دا که ناردی بۆ شاره کان به روونی دیاره داوای کرد له وانه ی که جنیویان پیدراوه یان لییان دراوه، له لایه ن والیییه کانه وه با وه رزی حه ج کردن بیه و خه لیفه بیینن و داوای حه قی خۆیان بکه ن، له خۆی یان له کارگیره کانی^(۲).

۳- له سهر خۆی و هیمنی:

نهو بنه مایه له و نامه دا، که ناردی بۆ خه لکی کوفه به روشنی دیاره که کاتی نهوان داوایان کرد سه عیدی کوری عاص له والیتیئی لابات و نه بو موسای نه شعهری بخاته شوینی، له م نامه دا هاتوه، عوسمان ده لئی: وه لاهی مال و سامانی خۆمتان بۆ را ده خه م

^۱ الخلافة عثمان للشملی، ص (۷۸).

^۲ تاریخ الطبری (۳۴۹/۵).

هەرچی سەبرم هەیه بۆتان سەرف دەکەم، بە کۆششی خۆم دەتانسازینم هەر شتی ئێوه پیتان ناخۆشیی ئەگەر سەرپیچی خودای تیا نەبێ من لیتان دەبورم، هەر شتی ئێوه پیتان خۆشیی سەرپیچی خودای تیا نەبێ داوام لێ بکەن ئەتاندهمی^(۱).

۴- پەرۆشی بۆ ئەو شتانەى که موسلمانان کۆدەکاتەوه فریدانی ئەو شتانەى که دوبره‌ه‌کی ده‌نیته‌وه:

بۆ ئەم مەبەستە عوسمان خەلکی کۆکردەوه لەسەر یەک جۆر قورئان، وەکو پێشتر باسمان کرد کاتێ ئەشتەری نەخەعی سێ پێشنیاری خستە بەردەم عوسمان لەمەولا بە دوورودریژی باسی دەکەین، عوسمان وتی: ئەگەر بکۆژن گوناھێکم نەکردووه پێویست بە کوشتن بکات، وەللاهی ئەگەر من بکۆژن لە دواى من خۆشه‌ویستی و ریز لە نیوانتاندا نامینن، دواى من نویژی بە جەماعەت ناکەن پێکەوه، پاشان دواى یەک دەنگ نابن بۆ کوشتنی دۆژمن^(۲).

۵- خوی گرتبوو بە بێدەنگی و سلی دەکردەوه لە زۆریژی:

لە دریژی ژیاى عوسماندا ئەو سیفەتە ناشکرایە که کەم دوو بووه، تەنها لەو شتانەدا نەبێ که بە کەلکەن، وەکو زانست و ئامۆژگاریی و تەوجیهات و پەتکردنەوه‌ی تۆمەتی پڕپووج، عوسمان کەم قەسەى کردووه و زۆر بێدەنگ بووه.

۶- راویژی دەکرد بەزنان و خوا پەرستەکان:

عوسمان راویژی دەکرد بە هاو‌ه‌ه‌ زاناکان، وەکو عەلی و تەلمەو زوبیرو موحەممەدی کورپی مەلسەم عەبدو‌ل‌لای عومەر عەبدو‌ل‌لای سەلام (رەزای خویان لێ ییت)، زانایان سەرقاپی سەلامەتین، لە نەهامەتی و فیتنەى پەش و تاریکدا ئەوان دال‌دەن، چونکە لە هەموو کەس باشتر لەو بارودۆخانه تێدەگەن و دەزانن سەر بە کۆیوه دەنیت، هەرکەسێ پەنا ببات بۆ زانایان، چەمکی دروست و دیدی راست و هەل‌ئۆیستی شەری رونی دەست دەکەوێت^(۳).

^۱ تاریخ الطبری (۳۴۳/۵).

^۲ البداية والنهاية (۱۸۴/۷).

^۳ احداث وأحاديث فتنة المهرج، ص (۷۲۸).

٧- فرموده کانی پیغه مبهري ﷺ ده کرده ریبەر له بابەتی فیتنه گهريدا:

ریبازی عوسمان له کاتی فیتنه و ریبچه کانی له گهڵ ئەو یاخیبووانە کە هاتبوونە سەری نە پێڕهوی رووداوه کانونە فشاری واقع هیجیان بە سەردا نەسه پاند، بە لکو ریبازیکی هەلقولای له پایە ی پیغه مبهرايه تیهوه دارپشت و بهو چهشنه ی کرد، که پیغه مبهري ﷺ فرمانی پینکردبوو ئارام بگريو به ته مای پاداشت بی و کوشتار نە نیتته وه ههتا ئەم قەدەرە ی خودای گهوره بریاری داوه جیبه جی ده بی، چونکه ریناگریی له بریاره کانی خودای گهوره، عوسمان ئەو گفتوگوو به ئینه ی دابووی به پیغه مبهري ﷺ به درێژیی رۆژانی خه لافەتی نەیشکاندو بی وه فای نە کرد، ههتا شه هید بوو، به ناحه قی و ناپه وایی درا بهو خوینه پاک و بیخه وشه ی خۆیه وه^(١)، موحیبه دینی خه تیب ده لئ: سەرجه م ئەو هه والانه ی که باسی هەلقویتی عوسمان ده کەن ده باره ی بهرگری کردن له خۆی یان ته سلیم بوون بۆ قەدەرە ی خودا ئە مهیه، که قه لسو بیتاقت بووه به فیتنه نانه وه ترساوه له خودا که خوینی موسلمانان برێژی، له کۆتایی کاره که دا پیتی خۆشبووه هێژکی پتهوی هه بی و سەرکه شه کانی پی بترسینی و بهر به ستیان بکا له ده سترێژی و تاوان، به لām چه ک به کار نه هی نی بۆ گه یشتن به ئامانج بهر له وه ی کار بگاته ئەم راده یه موعاویه پێشنیاری کرد بۆ عوسمان که هێژیک له سه ربازی شامی بۆ ره وانه بکات که بینه بارمه ته ی بۆچوونه کانی و چه کی ده سته ی به لām قبولی نه کرد که ته نگه ی و ناپه حته ی بخته سه ر شاری مه دینه به هۆی ئەو سه ربازانه ی که دینه ناویان، گومانی نه بوو کهوا هه موو ده سته یه له برا موسلمانانه کانی ئە وه نده بویریان تیدایه، که پارێزگاری بکه ن له خوینی یه که مه ی کۆچه ری که له پیناوی دیندا کۆچی کرد، بۆ لای خودای گهوره، کاتی سەرکه شو یاخیبووه کان ته نگییان پی هه لچنیه بوو لینی هاتنه پێشه وه باوه ریشی وابوو بهرگری کردن له خۆی ده بیته هۆی لافاوی خوینپرشتن و جه سووری زۆری کرد لهو که سانه ی که گوپی بۆ ده گرنو به قسه ی ده کەن، که ده سته چه کیان هه لگرن له توزگه کانی توندوتیژی، له م باره یه وه هه والی زۆرو بی شومار هه یه له سه رچاوه ی دۆسته کانی و دوژمنه کانی، نه گه ر لهو گۆرپه پانه دا هێژکی ریکخراوی به

^١ استشهاد عثمان ووقعه الجمل، ص (١١٦).

هه‌بیه‌ت ده‌ربکه‌وتایه‌و رووبه‌پرووی ئەم شو‌پ‌ش‌گێ‌پ‌رانه‌ بو‌ه‌ستایه‌و سنو‌وری‌کیان دابنایه‌ بو‌ ئەو نه‌فامی‌و مله‌و‌پ‌رانه‌یان ئەمانه‌ ئەو‌کاته‌ عوسمان ده‌ریاز ده‌بو‌و، خو‌ش‌حال ده‌بو‌و، سه‌ره‌پای ئەوه‌ی که‌ ئه‌رخه‌یان بو‌و که‌ نام‌ری‌ت به‌ شه‌هیدی نه‌بی، به‌لام ئەم هه‌یزه‌ی پێکه‌وه‌ نه‌نا، چونکه‌ شه‌پ‌خواز نه‌بو‌و^(۱).

^۱ العواصم من القواصم، ص (۱۳۸).

باسی سییه م: فیتنه بازه کان دهستیان گرت به سهر مه دینه دا یه که م: هاتنی فیتنه بازه کان له شاره کانه وه

هه موو فیتنه بازه کان ریکه کوتن له نێوان خۆیاندا که ههستن به ههنگاوێکی عه مه لی و کوده تایه که بۆ هێرش بردنه سهر عوسمان له مه دینه دا، وای لی بکه ن که ده ست هه لگرت له خه لافه ت یان بیکوژن، بریاریاندا له هه رسی مه کوژینه وه بێن واته له میسر و کوفه و به سره، له وه رزی هه جکردندا له گه ل حاجیه کاندا بێن و شاری خۆیان به جی به یلن به ناوی هه ج کردنه وه هه نگاو بنین و خه لکی واتینگه یه نن که بۆ هه ج هاتوون، که گه شته گه مارۆی مه دینه حاجیه کان به جی به یلن و نه و کاته مه دینه چۆل ده بیته و زۆربه ی ده چی بۆ هه ج و سه رقالی هه جکردن، نه و بۆشاییه بقۆزنه وه و گه مارۆی عوسمان به دن، ده ست پیکه که یان نه وه یه عوسمان واز به یینی یان بیکوژن^(۱)، له شه شه لانی سالی ۳۵ ی کوچی فیتنه بازه کان چونه سهر به رزاییه کانی مه دینه^(۲) و یاخیبووه کانی میسریش به چوار تیپ هاتن، هه ر تیپێکیان نه میرێکیان هه بوو نه م ته میرانه ش یه ک سه رگه ره ریان هه بوو که له هه موویان شه ییتان تر بوو، عه بدو لالی سه به ء بوو، نه میری نه م چوار تیپه ناژاوه چییه عه بدو پر هه مانی کوری عه دیی به لوسی، که نانه ی کوری بو شرا نه مینی، سه قودانی کوری هه رانی سه کوتی، قه تیره ی کوری فلانی سه کونی، نه میری گشتی ته مانه ش (خافق کوری هه ربی عه کی) بوو، نه م چوار تیپه هه زار پیاوو بوو، هه زار پیاو ی یاخی سه رکه شی کوفه ش هاتن به چوار تیپ نه میره کانیشیان ته مانه بوو: زه یدی کوری سومانی، عه یدی ته شته ری، نه خه عی زیادی کوری نه خری ماری، عه بدو لالی کوری نه هه م، نه میری گشتی یاخیبووه کانی کوفه عه مری شه له سه م بوو، هه زار پیاو ی یاخی و سه رکه ش له به سه ره وه هاتن به چوار تیپ، نه میری نه م تیپانه ش ته مانه بوو: هه کیمی کوری جه به لی عه بدی، وه ریعی کوری عه بادی عه بدی، بۆشری کوری شو ره یعی قه یسی نیینو موحه ره شی کوری عه بدو له نه نفین نه میری گشتی یاخیبووه کانی به سه ره مه رقوسی کوری زه هری سه عدی، عه بدو لالی کوری سه به ء له گه ل نه م تا قمانه دا

^۱ الخلفاء الراشدون للخالدي، ص (۱۵۹).

^۲ المصدر نفسه.

به دلشادی و کامهرانی ده هات و زۆر خوشحالبوو، که پ یلانه جووله که بی شهتانییه که ی سهری گرتوو، فیتنه بازه کانی خه لکی میسر ده یانیست عه لی بیته خه لیفه، فیتانه بازه کانی خه لکی کو هه ده یانیست زویتری کوری عه وام بیته خه لیفه، فیتنه بازه کانی خه لکی به سهره ده یانیست ته له ی کوری عوبه یدوللا بیته خه لیفه^(۱)، له م داوا نه گریسه یان ئامانجیان نه وه بوو نادر دی بجه نه نیتوان هاوه لانه وه وه ک ئیمامی ناجوری باسی ده کات ده ئیت: خوی گه وه (عه لی کوری نه بی تالبو ته له ی کوری زویتری) پاراست له و ته فره قه یه، نه م تا قمانه نه م کارانه یان بۆ نه وه ده کرد، که ئالۆزی و ناکۆکی بجه نه نیتوان هاوه لانه وه خودای گه وه ده هاوه لانی پاراست له م ئاشو به^(۲) به ر له وه ی بگه نه شاری (مدینه) هه والی هاتنیان گه یشته به ئیمامی عوسمان، نه و کاته له گونجیکی ده ره وه ی مه دینه بوو، که بیستی هاتوو، ورده ورده به ره وروی عوسمان، هاتنو نه ویش پیشوازی لیکردن، ریوا به ته کان ناوی نه م گونده یان باس نه کردوو، مدائینی به روازی هاتنه که یانیانی دیاری کردوو، که شه وی چواره می مانگی (ژی القعه) بو^(۳)، یه که مین تا قم میسرییه کان گه یشته، وتیان به عوسمان بانگ بکه با قورناتی بیتن نه ویش قورناتیکی هینا، وتیان: ئاده ی سوره تی هه وته م بکه ره وه واته (سوره تی یونس)، دهستی کرد به خویندنه وه ی هه تا گه شته ئایه تی ().

وتیان: به سه ئیتر ئایا ده زانی چه نه ده له وه رگات پاوه ند کردوو؟ ئایا خودای گه وه ریگه ی پینداوی یان درۆت به ده م خودای گه وه ره کردوو؟ عوسمان وتی: ئیوه هیه چه له م ئایه تانه نازانن، ده رباره ی شتیکی تر دابه زیوه، نه م پاوه نانه پیش من، عومهر پاوه نی کردوو بۆ وشتره صه ده قه کانی، کاتیک من بوومه خه لیفه وشتری صه ده قه زیادی کرد، منیش ناچار بووم له وه رگا کانی زیاد بکه م، جا ئیوه واز له م ئایه ته بیتن، وتی: نه وان به م ئایه ته ره خنه یان لێ ده گرن نه ویش وتی: ئیوه واز له م ئایه ته بیتن بۆ مه به ستیکی تر دابه زیوه، هیه چی تر تان پی نییه .

^۱ تاریخ الطبری (۳۵۷/۵).

^۲ استشهاد عثمان ووقعه الجمیل، خالد الغیث، ص (۱۴۸).

^۳ فتنة مقتل عثمان، د. محمد الغبان (۱۲۷/۱).

ئەم جەماعەتە ھاتنەو ھەتە سەر پەیمانی خۆیان و مەرجیکیان لەسەر دانا، واتە لەسەر عوسمان، ئەویش بەلێنی لێوەرگرتن کە گۆچانی موسلمانان نەشکێن و لە جەماعەت جیا نەبنەو ھەتا ئیمامی عوسمان مەرجەکیان جێبەجێ بکات، پاشان بەرەزامەندی گەرانەو^(۱).

عەلی کۆری ئەبی تالب لە لایەن ئیمامی عوسمانەو نێردرا بۆ دانوستان لەگەڵ فیتنە بازەکاندا لە شارەکان.

ئەم تاقمانە لە (زێلمەرە) لایاندا نزیکەی مانگ و نیوێک پێش کوشتنی ئیمامی عوسمان، عوسمان عەلی و پیاویکی تر کە رێوایەتەکان ناویان نەبردوو ناردنی بۆ ناویان، عەلی توشیان ھات و پێی و تن گۆپێپێھێی پەرەبەرەکی خودا دەکەن و ھەرچییان لەلا قورس بێت گلەیی دەکەن^(۲)، لە رێوایەتیکی تردا نوسراوە، ئەوانە (عەلی)یان بەزاند، (عەلی)یش دووجار یان سیجار ئەوانی بەزاند، پاشان وتیان کۆرە مامەکی پێغەمبەر ﷺ نوێنەری ئەمیری ئیمانداران داوا دەکات قورئان بکەوێتە نێوانمان، ئەوانیش قبوڵیان کرد^(۳)، لە سەر پێنج شت سۆلحیان کرد، کە ھەرچی دوورخاوەتەو بەگەرێتەو ھەڵبەستەو، ھەرچی بەشخوێتەو بەشی بدێت، بەخشیش و موچە زیاد بکەرێ لە دابەشکردندا دادگەر بن، ئەو کەسانە بکەن بە کاربەدەست کە بەھێزو ئەمانەت پارێزن، ئەم بارەبەرەو نوسراویکیان نووسی و بریاریاندا عەبدوللای کۆری عامر بەگەرێتەو بۆ بەسەر، ئەبو موساش بە والی کوفە بێنێتەو^(۴) بەم چەشنە عوسمان سۆلحی کرد لەگەڵ ھەموو نوێنەرەکاندا، بە توندوتۆڵی، پاشان نوێنەرەکان گەرانەو بۆ شاری خۆیان^(۵).

دوای ئەم سۆلحەو گەرانەو ھەڵکێی شارەکان بە رەزامەندی دەرکەوت، کێ ئەم فیتنەبەدە ھەڵگیرساندوو ھەڵبەستەو، کە پیلانەکی ھەڵبەستەو ھەڵبەستەو مەرامە گلارەکانی بەدی نایەت، بۆیە ھەستان نەخشەبەدەکی تریان کێشا کە ئەم فیتنەبەدە گورج و

^۱ فتنة مقتل عثمان، د. محمد الغبان (۱/۲۸).

^۲ تاریخ دمشق ترجمة عثمان، ص (۳۲۸)، تاریخ خليفة، ص (۱۶۹، ۱۷۰).

^۳ فتنة مقتل عثمان (۱/۱۲۹).

^۴ فتنة مقتل عثمان (۱/۱۲۹).

^۵ فتنة مقتل عثمان (۱/۱۲۹).

گۆل بکات و بیژنیتهوه، بریارندا ئەو صولحهی له نیوان خەلکی شارەکاندا کرا بیههپێنن و تیکێ بدهن، له مه‌ودوا به‌ رۆشنی ئەم راستیه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وێت.

له‌ کاتی گه‌رانه‌وه‌ی خەلکی میسر، کابرایه‌کیان بینی سواری و شترێک بوو، لێیان نزیک ده‌بوویه‌وه‌ و دوورده‌که‌وته‌وه‌ و ده‌رده‌که‌وت که‌ ئەو سواره‌ له‌م خەلکانه‌ ده‌ترسێت کاره‌که‌ی ئەوه‌ی ده‌گه‌یاند که‌ وهرن ب‌م‌ گرن، ئەوانیش گرتیان و پێیان وت چیت ده‌وێت؟ وتی: من نوێنه‌ری ئەمیری ئیماندارام ئەچم بۆ مسر بۆ لای کارگیره‌که‌ی واته‌ (ئه‌مه‌یر)، ئەوان پشکنییان سه‌یر ده‌که‌ن که‌ نوسراویکی پێیه‌ به‌ ناوی عوسمانه‌وه‌ نوسراوه‌ و مۆری ئەویشی لێ دراوه‌، کاتی‌ک نوسراوه‌که‌یان خوێنده‌وه‌ فەرمان کرابوو بۆ کارگیره‌که‌ی میسر که‌ ئەم خەلکانه‌ هه‌ل‌واسی‌ یان بیانکوژی، یان ده‌ست و قاچیان به‌ه‌رپێنێت.

خەلکه‌که‌ش گه‌رانه‌وه‌ بۆ مه‌دینه‌ و چوون بۆ لای عوسمان^(١)، عوسمانیش حاشای کرد له‌م نوسراوه‌ و نوسراوی من نییه‌! پێی و تن دوو شت هه‌یه‌ بۆ ساغ کردنه‌وه‌ی ئەم نووسینه‌، یان دوو پیاوی موسلمان بکه‌ن به‌ شاهید به‌سه‌رمه‌وه‌، یان سوێند ده‌خۆم به‌و خودایه‌ی که‌ هه‌یج خوایه‌کی تر نییه‌ ئەو نه‌بی‌ت ئەم نوسراوه‌ من نه‌منووسیوه‌، هه‌زم پێ نه‌کردوه‌ پێشم نه‌زانیه‌وه‌، ئەم نووسراوه‌ له‌سه‌ر زمانی پیاوی‌ک نوسراوه‌ نه‌قشی مسیله‌که‌ی منیشی هه‌ل‌کوژیوه‌، به‌لام باوه‌ریان پێ نه‌کرد^(٢)، ئەم نوسراوه‌ی که‌ یاخییه‌ سه‌رکه‌شه‌کان گومانیان ده‌برد، که‌ عوسمان نوسیبه‌تی، مۆری ئەمیری لێ دراوه‌ و داویه‌تی به‌ خه‌مه‌تکارێکی خۆی که‌ بیبات بۆ عه‌بدوللای کوری مه‌سعود، که‌ والیه‌ له‌ میسر، فەرمانی کردوه‌ تیایدا که‌ ئەم لاریانه‌ ئەم سنورشکێتانه‌ بکوژی‌ت، ئەو نوسراوه‌ ته‌زویر بوو درۆ بوو به‌ده‌م ئیمامی عوسمانه‌وه‌ نوسرابوو، به‌م خالانه‌ رۆشنی ده‌که‌ینه‌وه‌:

١- ئەو که‌سه‌ی ئەم نوسراوه‌ ته‌زویره‌ی پێبوو خۆی پیشانی خەلکی میسریه‌کان ده‌دا، پاشان دوورده‌که‌وته‌وه‌ چه‌ند جارێک ئەم کاره‌ی کرد بۆیه‌ وای ده‌کرد سه‌ره‌نجی خەلکه‌که‌ رابکێشی به‌ره‌ولای خۆی و بیاخاته‌ گومانه‌وه‌، وه‌کو چۆن بلیتی شتیکی خه‌ته‌رناکم پێیه‌ له‌ باره‌ی ئیوه‌وه‌، چونکه‌ نه‌گه‌ر له‌ عوسمانه‌وه‌ بیهێنایه‌، ئەم نامه‌به‌ره‌

^١ تاریخ الطبري (٣٧٩/٥).

^٢ فتنة مقتل عثمان (١٣٢/٥)، البداية والنهاية (١٩١/٧).

دەترساو خۆی نیشانی ئەوان نەنداد و دوردە کەوتەو و بە خێرایێ دەچوو بۆ لای والی میسر بۆ ئەوێ فەرمانە کە پێ بگەیهنیت، ئەویش جێبەجێی بکات.

۲- باشە چۆن عێراقییەکان بەم کارەیان زانی کە بەرەو شاری خۆیان دەچون، روویان کردبوو و لاوتی خۆیان و جیاپوونەو لەو میسرینانە کە ئەم نوسراوە دەست هەلبەستەیان دەسکەوت ماوەیەکی زۆر دوور لە یەک جیاپوونەو عێراقییەکان وان لە خۆرەلات و میسرینەکان وان لە خۆرناوا کە چی هەردوکیان لەیەک کاتدا گەرانەو بۆ مەدینە، وەکو بلیتی مەوعیدیان هەبوو، ئەمە عەقڵ ناپێڕێ ئەوانە کە ئەم نوسراوە تەزویریان ناردو کەسیکیان بۆ کرێ گرت بە سواری بیباو بەو شیوەیە دەور ببینی لە بەرچاوی میسرینەکان هەر ئەوانە سواریکی تریان بەکرێ گرت و ناردیوانە بۆ عێراقییەکان بۆ ئەوێ هەوالیان بداتێ کە میسرینەکان نوسراویکی ئیمامی عوسمانیان کەشف کردوو، کە تییدا داوا دەکات لە رێی دەرچوووەکانی میسر بکوژن، عەلی کوری ئەبێ تالب ئەم بۆچوونە کە بەلگە و وتی: ئەمێ خەلکی کوفە بەسەر، چۆنتان زانی کە خەلکی میسر نوسراویکی وایان پێ گەشتوو خۆ ئێوە چەند ملەتان بری چۆن گەرانەو بەرەو رووی ئیمە^(۱)، بەلکو ئیمامی عەلی جەختی کردوو ئەم گەرانەوێ تەلە کەبەو لە مەدینە بەسراو^(۲).

۳- چۆن عوسمان نوسراو ئەنووسی بۆ عەبدوڵلای کوری سەعد کە خەلکی میسر بکوژیت، عەبدوڵلای کورێ سەعد داوی دەرچوونی یاخیبووەکان لە میسر، کە هاتن بەرەو مەدینە نوسراویکی نووسی بۆ خەلیفە داواي مۆلەتی گەرانەوێ کرد بۆ لای خەلیفە ئەو کاتە موحەممەدی کورێ ئەبێ حوزەیفە هەیمەنە هەبوو بەسەر میسر داو بە دلتیایی عەبدوڵلای کوری سەعد لە میسر دەرچوو بەرەو عەریش و فەلەستین، ئیتەر چۆن عوسمان نوسراوی بۆ دەنیریت کە ئەم خەلکانە بکوژیت، کە عەبدوڵلای لەوێ نەماوە؟ ئەو نامەشی لەلایە، کە عەبدوڵلای داواي گەرانەو دەکات لە میسر.

۴- عوسمان نەیهیشت کەسێ یاخیبووەکان بکوژیت، کاتی کە گەمارۆیان داوو، رێگەێ نەدا بە هاوێلان بەرگری لێ بکەن، فەرمانی نەدا ئەم لە هەق دەرچووانە

^۱ تاریخ الطبري (۳۵۹/۵).

^۲ المصدر نفسه.

۵- حکیمی کوری جہلہو نہشتہری نہ خعی دوی تہوہ یاختیوہ کان دہرچون لہ مہدینہ تہم دوانہ مانہوہ تہمہ ناماڑیہ کی روشنہ کہ تہم دوانہ بوون تہم نوسراوہ تہزیرہیان ہلہبہست، چونکہ کاریکی وایان نہبوو تا لہ مہدینہ بمیننہوہ دوا بکہون تہنہا بۆ تہم مہرامہ مانہوہ، چونکہ تہم دوانہ بہرژہوہندیان لہو کارہدا بوو^(۱)، تیر بہ فہرمانی عہدوللای کوری سہبہء بیت، یان خواستی دہروونی پیسی خویان بیت.

عوسمان لہم کارہدا ہیچ بەرزہ وەندییەکی نەبوو تا بییكات، ھەروەھا مەروانی کۆری
 ھەكەم ھیچ بەرزە وەندییە نەبوو ھەتا وا بكات، ئەوانەى مەروان تۆمەتبار دەكەن لہم
 نوسراوہدا ئەو بێئاگایی و غەفلەت دەدەنە پاڵ خەلیفە لە ئەركەكانیدا، ئەو دەدەنە پاڵ
 دیوانی خەلافەت كە كەسانێك كاروباریان بەرپۆوەبردووە، لە خۆیانە وە بریاریان داوہ بە
 بى ئەو خەلیفە بزانیئت، بەمشێوەیە میدانی ئەم تاوانبارە نەگبەتە سەر ھەلگرتووانە
 پاساو دەدری و پاشان ئەگەر مەروان ئەم نوسراوہ تەزویرەى ناردبى ئەوكاتە بە
 نامەبەرەكەشى دەوت، كە دور بكەوێتەوہ لەم موعەریفانەو لە رێگە خۆی نیشانیان
 نەدات، بۆ ئەوێ نەیگرن ئەگەر وابى ئەوكاتە مەروان دەبیئتە موئامەرەچیپەك دژی
 ئیمامى عوسمان، كە ئەمەش باوہری پى ناکرێت.

۶- نهم نوسراوه شومه، یه کهم کتاب نییه که نهم تاوانبارانه ساخته کاری بکنه، به لگو چند کیتابیکیان ته زویر کردوه به دهم دایکی نیماند ارانه وه، هدره ها به دهم نیمامی عدلی ته لحو زوبیر وه، بو نمونه، عائیشه توّمه تبار ده کن که گویاه نوسراوی نویسه بو خه لکی فرمانی پیکردون هه لگه پینه وه له عوسمان و دووری بجه نده وه، عائیشه ده لئی نه خیر شتی وام نه وتوه، قه سمم بهو خواهی که نیماندار باوه ری پیتی هه دیه و کافر پروای پیتی نییه، قه له مم نه خستوته سدر کاغه زو کاغه زی سپیم رهش نه کردوه ته وه هتا نهم دانیشتنه ی که دانیشتووم لیّره ^(۲).

^١ عثمان بن عفان الخليفة الشاكر الصابر، ص (٢٧٧).

^٢ تحقيق مواقف الصحابة (١/٣٣٤).

ئەمەش ئەم نوسراوە روژن دەکاتەوێ دەتێ: خەلکی میسر پێیان وابوو، کە ئەم نوسراوە لەسەر زمانی عوسمان نوسراوە^(١) نوێنەرەکان عەلییان تۆمەتبار کرد، کە نوسراوی ناردبوو بە شوێنیاندا کە پێن بۆ مەدینە بۆ لای ئیمامی عوسمان، عەلیش حاشای کردو سۆتیدی خوارد، وتی: وەللاهی هیچ نوسراوێکم بۆ نەنوسو^(٢)، هەرۆهە هەندێ نامە تریان دایە پال ھاوێلان، کە ئەوان فەرمانیان پێکردوین پێن بۆ مەدینە لەبەر ئەوەی دینی پێغەمبەر ﷺ شیواوە فەرامۆش کراوە، وای پێتاتوو جیهاد کردن لە مەدینە لە پاسەوانی کردن کە لەبەرەکانی دوژمن چاکترە، لە مەدینە جیهاد بکەین باشتەر تا ئەوەی بچین لە شوێنە دوورەکان غەزا بکەین^(٣)، ئین کەسیر توانجێ دەگریته ئەم ھاوێلەو دەتێ: ئەم قسانە دۆریە بە دەم ھاوێلانەو کراوە، نوسراوی تەزویر بە ناوی ئەوانەو کراوە، کە گواپە عەلی و تەلحەو زوییر نوسراویان نویسوێ بۆ خەواربەکان، کە عوسمان بکوژن، ئەم نوسراوانە هەمووی تەزویرەو خاوەنەکانیان حەشایان لێکردوو، هەرۆهە لەم نوسراوانیشە بە ناوی عوسمانەو تەزویر کراوە، نە عوسمان کاری وای کردوو نە ناگایشی لێ بوو، واتە چەندین نامە ساختەکاری نێردراوە بە ناوی ئەم کەلەپیاوانەو بۆ جیهادکردن لە مەدینەو کوشتنی ئیمامی عوسمان، کە هیچیان راست نین^(٤)، ئین کەسیر جەخت دەکات لەسەر ئەم قسە، وەکو تەبەری ریاپەتی کردوو، کە ھاوێلە گەورەکان حاشایان کردوو لەم نوسراوە ساختانە، وەکو عەلی و عائیشەو زوییر^(٥)، ئەو دەستە نەگریسانە کە ئەم نامە ساختەکارییانەیان تەزویر دەکرد بە دەمی ئەم ھاوێلانەو بوو بە مایە هەلگیرسانی ناگری ناشووب و ناژاوە لەسەرەتاوە بۆ کۆتایی، ئەم هەموو گەندەلییە کەلەکە بوو لێ کەوتەو، هەر ئەم نامانە رەواجیان دا بەو قسە پرۆپوچانە کە دەخرانە پال ئیمامی عوسمان، وای کردوو وای وتوو،

^١ تاریخ خليفة بن خياط، ص (١٦٩).

^٢ تحقيق مواقف الصحابة (١/٣٣٥).

^٣ المصدر نفسه.

^٤ البداية والنهاية (٧/١٧٥).

^٥ تحقيق مواقف الصحابة (١/٣٣٥).

دهياندا به گوتی خەڵکداو گەمژەو ناحالێهه کانیشت باوەڕیان دەکرد، پاشان ئەم نامە ساختانە که بە دەمی عوسمانەوه دەکرا وای کرد عوسمان بێتە قوربانیو بە شەهیدیو بە کامەرانی بگەڕیتەوه بۆ لای پەرەردگار.

تەنیا عوسمان شەهید نەبوو، بە موئامەرە ی سەبەئییە جولە که کان تەنها ئەو ناحەقی پێ نەکرا، بە لکو خودی ئیسلام ناحەقی پێ کرا، پاشان ناحەقی کرا بە میژوویش که میژووێکی شێواو لە حەق دەرچووێان تۆمار کرد، رۆڵەکانی ئیسلام میژووێ ناشیرینکراوە که یان دەخوێننەوه که پڕپەتی لە پەلەو لە که ئەوەش بە هەمان شێوە ناھەقییەکی ترە لە لایەن جوولە کهو هەڵقە لە گوێکانی، که هەوێ سبازو تەماعکار دل بوغزین بوون، پەنگخواردوو بوون.

ئێستا کاتی ئەوە هاتوو رۆڵەکانی ئیسلام میژووێ راستەقینە ی خۆیان بزانیو ژیانی پیاوێ مەزنە کانیان تێ بگەن، ئایا کاتی ئەوە نەهاتووێ نووسەرەکانی ئەم سەردەمە لە خودا بترسنو بگەڕێنەوه لە بریندارکردنی کەسە بەرێشەکان، پێش هەمووشتی وردبێنەوهو بکۆڵنەوه لە راستیی بۆ ئەوێ نەکەونە ئەو هەڵانە ی که خەڵکانی تر تێیکەوتوون^(١).

دووهم: دەستپێکردنی گەمارۆو رای عوسمان لە سەر نوێژکردن لە پشتسەری ئیمامە فیتنەبازەکانەوه

ریواوەتە دروستەکان روونیان نەکردووێتەوه، چۆن چۆنی گەمارۆکە دەستی پێکردو هاتە کایەوه، لەوانە ی ئەو رووداوانە ی که پێشتر وتمان، بتوانی تیشکی بختە سەر چۆنیەتی دەستپێکردنی گەمارۆکە، رۆژێکیان عوسمان وتاری دەدا بۆ خەڵکی کابرایە کە ناوی (ئەعیونی کوری قُبمییە کوری ناجییە تەمییە) بوو^(٢)، قسەکانی پێ بریو وتی بە عوسمان (بالمثل)، ئەو وشە یە لە قەبیلە کەو یاخیبووێکان لکاندبوویان بە عوسمانەوه، بۆ سوکایەتی پێکردنی، تۆ گۆراوی واتە (خراپ بوویت)، عوسمان وتی: ئەمە کییە وتیان: ئەعیونە، عوسمان وتی: نەخیر کابرا تۆ گۆراوی، خەڵکە که پەلاماری

^١ عثمان بن عفان، الخليفة الشاکر الصابر، ص(٢٢٨، ٢٢٩).

^٢ أعین بن ضبعیة بن ناجیة بن غفال التیمی الحنظلی الذرمی.

نەعیونیاندا پیاویکی خێلی لەیس، خەلکەکی گەراندهوه دواوه، بردیهوه بۆ مائی خۆیان^(۱)، گەراندهوهی دووهم جاری یاخیبووهکان و پێش دابهستنی گەمارۆ، نیمامی عوسمان دەیتوانی بچیت بۆ نوێژو هەرکەشیش بیویستایه دهچووه لای، پاشان رینگهیان گرت له نیمامی عوسمان نهیان هیشت له ماله‌که‌ی ده‌ربچیت بۆ نوێژه‌ فەرزه‌کان^(۲)، نه‌و کاته‌ یه‌ کێک له‌و پیاوانه‌ی که‌ عوسمانی گەمارۆ دا‌بوو، نیمامی‌کی فیتنه‌باز بوو خۆی کرده‌ پیشنوێژی خه‌لک ته‌نانه‌ت عوبه‌یدوللای کورپی عه‌دی کورپی خه‌یار په‌ست بوو، که‌ نوێژ له‌ پشتی سه‌ریه‌وه‌ بکات، چو‌و پرسپاری کرد له‌ عوسمان که‌ ئایا نوێژ بکه‌م یان نا؟ نیمامی عوسمانیش وتی: (نوێژ بکه‌ له‌ پشتیه‌وه‌)، پاشان پیتی وت: (نوێژ چاکترین ئیشه‌ که‌ خه‌لکی بیکات که‌ خه‌لکی چاکه‌ ده‌که‌ن تۆش چاکبه‌ له‌ گه‌لیان، نه‌گه‌ر خه‌لکی خراپه‌یان کرد دوورکه‌وه‌ره‌وه‌ له‌ خراپه‌یان)^(۳).

له‌ هه‌ندێ ریوايه‌تی لاوازا هاتوه‌، که‌ نه‌و که‌سه‌ی پیشنوێژی ده‌کرد غافقی بوو^(۴)، که‌ سه‌رگه‌وره‌ی یاخیبووه‌کان بوو، نه‌و ریوايه‌ته‌ی واقدی ریوايه‌تی کردوه‌، گوایه‌ عه‌لی فه‌رمانی کردوه‌ به‌ نه‌بو نه‌یویی نه‌نساری، که‌ نوێژی خه‌لکی بکات، نه‌ویش له‌ سه‌ره‌تای گەمارۆکه‌دا به‌رنوێژی بۆ کردوون، پاشان عه‌لی خۆی به‌رنوێژی بۆ ده‌کردن، نه‌م ریوايه‌ته‌ سه‌نده‌که‌ی زۆر لاوازه‌، چونکه‌ نه‌گه‌ر نه‌بوئه‌یوبو عه‌لی به‌رنوێژیان بکرايه‌ عوبه‌یدوللای کورپی عه‌دی بێزارو په‌ست نه‌ده‌بوو که‌ له‌ پشت سه‌ریان نوێژ بکات^(۵). سییه‌م: دانوستان له‌ نیوان عوسمان و گەمارۆیه‌یه‌کاندا.

دوای نه‌وه‌ی به‌ ته‌واوی گەمارۆیان داو چواره‌وری مائی عوسمانیان گرت، داوایان لی کرد یان ده‌ست له‌ خه‌لافه‌ت هه‌لگرێ، یان کوشتنی خۆی^(۶)، نیمامی عوسمان ده‌سته‌هه‌لگرتنی ره‌تکرده‌وه‌و وتی: نه‌و کراسه‌ داناکه‌م که‌ خودای گه‌وره‌ کردویه‌تییه‌

^۱ تاریخ دمشق، ترجمه عثمان، ص(۳۴۱، ۳۴۲) اسناد حسن.

^۲ البخاري، كتاب الصلاة، رقم (۱۹۲).

^۳ فتنة مقتل عثمان (۱/۱۴۵).

^۴ تاريخ الطبري (۵/۴۴۴).

^۵ فتنة مقتل عثمان (۱/۱۴۵).

^۶ الطبقات لابن سعيد (۳/۶۶)، وتاريخ خليفة بن خياط، ص(۱۷۱).

بەرمن^(١) ئاماژەى کرد بۆ ئەو وەسیەتەى که پىغەمبەر ﷺ پىشکردبوو، هەرچەند هەندى له هاوەلان وایان بەباشدەزانى ئەو پىشنىازە قبول بکات و دەست له خەلافەت هەلگرى، بۆ ئەوەى خۆین نەرژى، بۆ نموونە موغیرەى کورى ئەخنەس، بەلام عوسمان رەتیکردووە^(٢).

١- عەبدوللای کورى عومەر هانى ئىمامى عوسمانى دەدا، که تەنازول نەکات له پەلەى خەلافەتى، عەبدوللای عومەر له کاتى گەمارۆکەدا چوو خزمەت عوسمان و پىى وت: (بزانه ئەم سەرکەشانه چىيان دەوێت؟)، وتى: دەلێن دەست له حوکم بکیشەرەو، با نەتکوژین، یان خۆت مەدە بە کوشتن! عەبدوللای کورى عومەر وتى: ئەگەر دەستەهەلگرى له خەلیفەتەى ئایا هەتا هەتایە له دنیا دەمىتەتەو؟ ئىمامى عوسمان وتى: نەخێر، عەبدوللای وتى: ئەگەر دەست هەلنەگرى له کوشتن زیاتر هیچى تر هەیه، وتى: نەخێر، عەبدوللای وتى: ئایا دەتوانن بتهخنە ناو دۆزەخ، یان بەهەشت؟ وتى: نەخێر، عەبدوللای وتى: من بە باشى نازانم کراسى لەبەر خۆت داکنى که خودا کردوویەتە بەرت، ئەمە بىیتە دابو دەستور، هەر تاقمى نارازى بىت له خەلیفەکەى یان له ئىمامەکەى بىگومان دەیکوژن^(٣)، رەزای خودا له عەبدوللای کورى عومەر، چەند دوورین بوو، نەویستوو، نەهیشتووو عوسمان سونەتیکى نابەجى دابەینىت بۆ خەلیفەکانى پاش خۆى، ئىمامى عوسمان قەت کارى واناكات، ئەگەر عوسمان تەنازولى بکردایە بۆ ئەم خەوارىچە سەبەئىیانەو وازى له خەلیفایەتى بەیننا، بۆ لەمەولا خەلیفەکان دەبوونە تۆپو نامىز بە دەستى چاوچنۆک و مەرامدارەکانەو، بەم چەشنە تابلۆى خەلیفەتەى لەق دەبوو، لای خەلکى هەبىبەتى نەدەما، بەلام عوسمان سونەتیکى چاکى داھینا بۆ خەلیفەکانى پاش خۆى بە راوێژى عەبدوللای عومەرو هاوەلانى تر، خۆى گرتو چاوەروانى پاداشتى کرد له خەلافەت وازى نەهینا و خۆینى موسلمانانى نەرشت^(٤)، وەلامى داواى یاخیبوو سەرکەشەکان، که تاقمىکى کەمى ئومەت بوون، ئەنجومەنى

^١ التمهید، ص (٤٦، ٤٧).

^٢ فتنة مقتل عثمان (١٤٧/١).

^٣ فضائل الصحابة (٤٧٣/١)، اسنادە صحیح.

^٤ الخلفاء الراشدون للخالدی، ص (١٧٩).

حەل و عەقد نەبوون و شەرەزان و پیاوێ دياره کانی ئیسلام نەبوون، کۆمەڵی شۆینەواری مەترسیداری دەخستە سەر ڕەوتی ئومەت و ھەبیبەتی خەلافەتی ئیسلام و پەيوەندیی نێوان خەلیفە و میللەتە کە ی لە پێناو لادانی ئەم شۆینەوارە خراپانە خەلیفە ژیاڵی خۆی دەست لێھەلگرت و کردی بە باجی گەلە کە ی، عوسمان چارەنووسی خۆی دەزانی کە دەیکوژن، خۆیدا بە دەستەووە ئەمەش بریارێکی قورسە لە سەر دڵ و دەروون، بەلام بەرژووەندییە کانی ئومەتی خستە پێش بەرژووەندییە کانی خۆی، وەکو دەرکەوتوو، کە ھێزو لێبڕان و پالەوانییتی و دنیا دیدەیی ھەبوو، بۆ وەلامدانەوی ئەو تۆمەتانە ی کە گوایە عوسمان لە لاوازی خۆیدا نەیتوانیوە بەرگری بکات و بیان شکێنی، بە پێچەوانەو بە نیزی خۆدا دەیتوانی ئەو فیتنە یە رابمالێت، بەلام پێی وابوو ناھێکی وای لێ دەکەوتتەو کە لە بەرژووەندییە کە ی زیاتر بێت، بۆیە پشتی کرد، بەرھەڵسیتی بۆ ئەو ی خراپە یە کە گەورە ی لێ بەرپا نەبێت، بەم شێو یە بۆمان دەر دەکەوت، کە قەعقاع بە ھەلەدا چوو، کە دەلێ کوشتنی عوسمان بە ئاژاو و ڕەشە کوژی وەسف ناکرێت، چونکە کەسێ نەبوو رێی لێبگری و بەر بەستی بکات^(۱)، ئەمەش تانە ی کە لە کەسایەتی و دلیری ئیمامی عوسمان، چونکە لە راستیدا خۆی کردە قوربانی لە پێناوی خۆدا بە ھیوای ئەو ی بەرژووەندیی ئومەت بەرھەم بێنیت و کاری بە وەسیەتە کە ی پیغەمبەر ﷺ کرد^(۲).

۲- گەمارۆچیە کان ھەرەشە ی کوشتنیان لە عوسمان کرد

لەو کاتە ی کە عوسمان لە مائە کە ی خۆیدا بو، یاخیبووێ کان چوار دەوریان گرتبوو، رۆژێکیان ھاتە بەر دەرگای خانووە کە ی گۆیی لێبوو گەمارۆچیە کان ھەرەشە ی کوشتنی لێدە کەن، لە دەرگاکە ھاتە دەر وەو چوو ناو ئەو کەسانە ی کە ھاتبوونە ژووری خانووە کە لە گەلیدا بوون ڕەنگی عوسمان دەر دەوشایەو، وتی: ئەوانە ھەرەشەم لێدە کەن کە ئێستا دەمکوژن، پێیان وت: خۆدای گەورە بەسە یارمەتیت بدات ئە ی ئەمیری ئیمانداران.

^۱ ذو النورین، عثمان بن عفان، ص (۱۲۲).

^۲ فتنة مقتل عثمان (۱/۱۴۹).

عوسمان وتی: بۆچی ده مکوژن؟ بیستومه له پیغه مبه ره وه ﷺ فرمویه تی: (خوینی هیچ موسلمانیک هه لال نییه برۆیت له سی تاواندا نه بیته، پیاویک داوی نیمان کافر بو بیته یان که سیک داوی هاوسه رگری زینا بکات، یان که سیک مرۆفیک به بیته یان بکوژیت)، وه لاهی هه رگیز داوین پیسیم نه کردوه نه له سه رده می نه فامی و نه له سه رده می نیسلا میشدا، ئاواته خوازیش نه بووم نه م دینه بگۆرمه وه له ورۆزه وهی خودا هیدایه تی داوم، هیچ که سیشم به ناهه ق نه کوشتوه، ئیتر بۆچی ده مکوژن؟! ^(۱)، پاشان چوه لای گه مارۆچییه کان و هه لیدا هه لچونیان دامرکینیته وه هتوریان بکاته وه، له نافه رمانی نیمام، ناوه رۆکی نه م قسانه به رپه رچ دانه وه یه ک بوو بۆ نه ره خنانه ی که لییان ده گرت، ده رخستنی نه و راستیا نه بوو، که نه م یاخیبووانه لییان ئالسکابو به شکو خه له تاندنه که یان چاره سه ر بکریته و بگه رپینه وه سه ر ریتماییه کانی نیسلا مه تی داوی لیکردن که پیاویکیان بیته ژووره وه و تووێزی له گه لدا بکات، نه وانیش گه نجیکیان نارد، که ناوی صه عسه عه ی کوری سوخان بوو، نیمامی عوسمان داوی لیکرد نه و گازندانه روون بکاته وه، که هه یانه لی ^(۲).

۳- عوسمان به لگه راسته کانی دا به پرووی ده لیله و یله کانی صه عسه عه دا.

صه عسه عه وتی: ئیمه له شاری خۆمانه وه به ناحه قی ده رکرابین له بهر نه وهی و تومانه خودا په ره و ده رگه رمانه، عوسمان وتی: به لگه ی قورئانم بۆ بهیینه وه، نه ویش نایه تی (أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ) (الحج: ۳۹)، عوسمان وتی: نه و کاره نه دراوه ته ده ست تۆو یاره کانت، به لکو بۆ من و هاوه له کانی منه، نه عا عوسمان نه و نایه ته ی خوینده وه، که صه عسه عه خویندیه وه و شروقه ی کردو روونی کرده وه، که نه م ده لیلی صه عسه عه یه نابه جیبه و نایه ته که ش نه وه یه (أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ* الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِن دِيَارِهِم بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّهُدَمَتِ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ) (الحج: ۳۹ - ۴۰).

^۱ المسند (۶۳/۱)، وقال أحمد شاكر (۴۵۲) اسناده صحيح.

^۲ فتنة مقتل عثمان (۱۵۰/۱).

عوسمان له هه موو خه لکی باشر له نایه ته کان تیده گه یشت و به چه مکیکی دروست تهفسیری ده کرد، که چۆن دابه زیوه به هۆی چیه وه دابه زیوه، له باره ی کتیه دابه زیوه، به چ به لگه یه کیش لی ده ناخریته وه، بۆ نه وه ی به هه له له مانای قورنان نه گه ن بۆی روون کرده وه^(۱)، صه عه سه ماناکه ی نه ده زانی، به لام ده بوو به لگه بۆ دژایه تی مه به سه کانی واته نایه ته که ده شکایه وه به سه ر خویدا، چونکه عوسمان هه رکه سی ک نه فی کردیته کاری به م نایه ته کردوه، که له دوا ی نه و نایه ته وه دیت که صه عه سه هینه یه وه، چونکه نه و نایه ته فه رمان ده کات به و که سانه ی که خودای گه وه ده یانکاته هوکمران له سه ر زه ویدا که فه رمان بکه ن به چاکه و ریگری بکه ن له خراپه، عوسمانیش خه لیفه یه نه م که سانه ی بۆیه نه فی کرد، چونکه به شی که له فه رمان به چاکه و ریگری به خراپه، وه بوو بونه ده ستر یۆیکار له سه ر هه ندی له موسلمانان وه هه ولی فیتنه نانه وه یان ده دا^(۲).

۴- عوسمان چاکه کانی خۆی ده خسته وه یادی خه لکه که.

دوا ی نه وه ی عوسمان به ره ره چی نه مانه ی دایه وه هه ندی له فه زله دیار و پله و پایه پرۆزه کانی خۆی خسته وه یادی خه لکه که کاتی خۆی خوشیان بیستبوویان له پیغه مبه ر ﷺ ده یویست زیاتر روونی بکاته وه، وتی: سویتدتان ده ده م به خودا کئ شایه تی ده دات که نه و رۆژی چوینه (هه راو) له گه ل پیغه مبه ردا ﷺ کتوی هه رپرا هاته له رزین و پیغه مبه ر پتی کیشا به شاخه که دا، پاشان فه رموی: (نه ی هه رپرا هیوره که س له سه ر تۆ نه وه ستاوه پیغه مبه ر و راستگۆو شه هیدیک نه بی).

واته نه وانه ی له سه ر تۆن یان پیغه مبه ره ﷺ، یان راستگۆیه، یان شه هیدن نه وکاته منیش له گه لئ بووم، کۆمه لئ پیاو شایه تی یان بۆ داو قسه که یان سه لماند، پاشان وتی: سویتدتان ده ده م به خودا کئ له رۆژی په یمانی ریزواندا له گه ل پیغه مبه ردا ﷺ بوو، که منی نارد بۆ لای موشریکینی خه لکی مه که که، پیغه مبه ر ﷺ فه رموی به ده سته ی خۆی (نه مه ده سته ی عوسمانه نه مه دش ده سته ی منه)، هه ردوو ده سته که ی خسته ناو یه که و به یعه تی بۆ دام، کۆمه لئ پیاو شایه تی یان بۆ داو قسه که یان سه لماند.

^۱ فتنه مقتل عثمان (۱/۱۵۱).

^۲ المصدر نفسه (۱/۱۵۲).

پاشان وتی: سویندتان ددهم به خودای گهوره، کی تاگای لیبوو، که پیغه ممبر عليه السلام فرموی: (کی ئەم مزگه‌وته‌مان به خانوویهك بۆ فراوان ده‌کات، خوای گه‌وره له به‌هشتدا خانوویه‌کی ده‌دات)، منیش به مالی خۆم خانوویه‌کم کړی و مزگه‌وته‌کم پێ فراوان کرد، چەند پیاوێك شایه‌تییان داو قسه‌که‌یان سه‌ماند.

پاشان وتی: سویندتان ددهم به خودا کی له رژی لهشکری تنگانه دا له گه
پینگه مبهردا ﷺ بوو، که فرمووی: (هه رکه سی نه مړو دهست بدریته وه له م لهشکره
خیری قبوله)، منیش نیوهی هم لهشکره به سامانی خوم خسته ری، کو مه لیک پیاو
قسه که یان سه لماند.

پاشان وتی: سویندتان ددهدم به خودان کی ناگای لیبوو که بیری رۆمیییه که ناوه که ی دهفرۆشرا، من به سامانی خۆم کریم و کردم به خێر بۆ رییواران و موسلمانان؟ چه ند بیاوی شایه تییان بۆ داو قسه که بان سه لماند^(۱).

له نهی سهوری فه هییه وه هاتوه، ده لیت: چومه لای عوسمان و مامه وه لای، له پاشدا رۆشتم نوینره کانی نه هلی میسریش گهرانه وه، پاشان چومه لای عوسمان، پیم وت میسیرییه کان گهرانه وه، عوسمان وتی: چیت به دی ده کرد له نیوچاویاندا؟ منیش وتم: شهرم به دیکرد له نیوچاویاندا، ئین عه دیس به لوی سرگه وه یان بوو، ئین عه دی چوه سر مینبه ره که ی پیغه مبه ر ﷺ وتاری هینی خویندو ره خنه ی له عوسمان ده گرت، پاشان نویژی هینی کرد بزیان، ئهم هه والانه م گیرایه وه بۆ عوسمان، نه ویش وتی: وه لاهی ئین عه دیس درۆ ده کات، نه گهر باسی منی نه کردایه باسم نه ده کرد، من چواره مین که سم که موسلمان بووم پیغه مبه ر ﷺ کچه که ی خۆی لیّ ماره کردووم، پاش مردنی ئهو کچه کی تری لیّ ماره کردووم، هه رگیز زیناو دزیم نه کردووه نه له نه فامیداو نه له ئیسلامی، گۆرانیم نه وتووه، عیشقبا زیم نه کردووه له وه ته ی موسلمان بووم، به و دهسته ی که به یعه تم دا به پیغه مبه ر ﷺ له دوا ی ئهو به یعه ته ئهو ده ستم نه داوه له زه که رم، قورئان له سه رده می پیغه مبه ردا ﷺ کۆکرایه وه من کۆم کرده وه، هه مو هه یینییه ک کۆیله یه کم کریه وه ئازادم کردووه له وه ته ی موسلمان بووم، ته نها ئهم هه یینییه

^١ المسند (٥٩/١)، وقال أحمد شاكر (٤٢٠)، أسناده صحيح.

نەبێ کە دەستم نەکەوتوو، بەلام هەینی داهاوو دوان نازاد دەکەم^(١)، کاتی عوسمان بۆی دەرکەوت کە یاخیبووەکان سوورن لەسەر کوشتن و ترساندن لەم کارەوه لە زیانەکانی عوسمان چوو ناویان و پیتی و تن، ئەو خەڵکینە مەم کوژن، وەللاهی ئەگەر من بکوژن، قەت پێکەوه کۆنابنەوه بۆ کوشتنی دوژمن، قەد پێکناگرن بۆ جیهاد کردن، وایە یەک دوورو دەکەونەوهو جیا دەبنەوه هەریەک بۆ لایەک دەچی لەم کاتەدا پەنجەکانی دەستی بلۆ کردووە^(٢)، لە رێوایەتییکی تردا عوسمان وتوویەتی ئەو خەڵکینە مەم کوژن من والی و برای موسلمانانی ئێوەم وەللاهی هەتا توانام هەبێ چاکسازی نەبێ هیچی ترم ناوی، هەلە دەکەم و هەقیش جێبەجێ دەکەم، ئەگەر ئێوە من بکوژن، قەت کۆنابنەوه نوێژ بە جەماعەت بکەن وە کۆ نابنە غەزا بکەن، دەستکەوتی غەزایش بەشناکری لە نێوانتاندا^(٣)، دووبارە وتی: (وەللاهی ئەگەر من بکوژن خۆشەویستی لە نێوانتاندا نامینێ، کۆ نابنەوه بۆ لێدانی دوژمن)^(٤)، ئەم ئاگاداری و ترسە ی کە عوسمان وتی پێیان دواي گوشتنەکە ی هەمووی بەدی هات، قسەکانی بەراست دەرچوون لەم بارەیهوه حەسەنی بەصری دەلی: وەللاهی ئەم ئاقمانە ئەگەر نوێژیش بکەن پێکەوه، دلیان هەر دووره لەیه کەوه^(٥).

چوارەم: هاوێلان بەرگرییان لە عوسمان دەکردو ئەویش قایل نەدەبوو بەرگری ئی بکەن

عوسمان ناردی بەشوێن هاوێلاندا بۆ راویژکردن لە بارە ی گەمارۆچییەکان و هەڕەشەکانیانەوه، کە دەیانەوێت عوسمان بکوژن، ئەوانیش هەلۆیستیان بەمشێوە یه بوو:

^١ المعرفة والتاريخ (٤٨٨/٢)، خلافة عثمان بن عفان للشلمي، ص (٩١).

^٢ الطبقات (٧١/٣)، تاريخ ابن خياط، ص (١٧١) اسناد صحيح.

^٣ الطبقات (٦٧/٣، ٦٨)، فتنة مقتل عثمان (١٥٦/١).

^٤ تاريخ ابن خياط، ص (١٧١)، فتنة مقتل عثمان (١٥٧/١) اسناد صحيح.

^٥ فتنة مقتل عثمان (١٥٧/١).

١- عدلی کوری ئەبی تالیب

ئێبن عدساکیڕ لە جابری کوری عەبدوللاووە ئەم قسەییە تەخریج کردووە کە عدلی جوابی بۆ ئیمامی عوسمان ناردوووە وتویەتی: پێنج سەد قەلغان لە پشتەم لە گەلداوە مۆلەتم بەدە با بەرگری لێ بگەم، ئەم تاقمانە بشکێنم، چونکە تۆ خراپە یەکت نە کردوو، کە خوێن ڕشتن لە لای بێت. ئیمامی عوسمان وتی: خۆی گەورە پاداشتی خێرت بداتەو، من پێم خۆش نییە تاقە خوێنی برۆی بە هۆی منەو^(١).

٢- زوییری کوری عەوام.

لە (ئەبی حەبیب) هەو هاتوووە دەلی: زوییر ناردمی بۆ لای عوسمان، ئەوکاتە گەمارۆ درابوو چوووە لای رۆژیکی سایە قە بوو لە سەر کورسییەک دانیشتبوو، حەسەنی کوری عدلی و ئەبوهورەیرە عەبدوللای کوری عومەر و عەبدوللای کوری زوییری لابوو، وتم: زوییری کوری عەوام ناردوومی بۆ لای تۆ سەلامت لێ دەکات، دەلیت: من لە سەر گوێرایە لێ خۆم هیچ نە گۆراوم و پەیام نە شکاندوو، ئەگەر پێت خۆشە با منیش بێم ناو خانوووە کەو لە لای تۆدا بێ، منیش بێم بە یەکیک لەوانە ی لە گەل تۆدا ی، خۆ ئەگەر حەزیش دەکە ی دەمێنمەو، خێلی عەمری کوری عەوف بە ئێنیان پێداوم کە لە بەردەرگای من رۆژ بکەنەو، پاشان رۆشتوون و رینگەم پێ نەداون، کاتی عوسمان ئەم نامەییە بیست، وتی: (الله اکبر، الحمد لله)، کە خۆی گەورە زوییری برامی پاراستوووە سەلامی لێ بکەو پێی بلێ: من پێم خۆشە لەوانە بێت، کە خودای گەورە بە بۆنە ی منەو دەپیارێت کاتی ئەبوهورەیرە ئەم قسەییە گوێ لێبوو هەستا و وتی: بۆچی هەوالتان نە دەمێت کە بە گوێی خۆم لە پیڤە مەبەر عَلَيْهِ السَّلَام بیستوو، وتیان: پێمان بلێ، وتی: من شاھیدم بیستوووە لە پیڤە مەبەر عَلَيْهِ السَّلَام فرمویەتی: (دوایی نازاوە و فیتنە دەکەوێتەو)، ئێمەش وتان ئە ی چارمان چییە ئە ی پیڤە مەبەر عَلَيْهِ السَّلَام، ئەویش فرموی: (خۆتان بچنە پال خەلیفو حزبە کە ی)، ئالەو کاتەدا نازاوە ی بۆ عوسمانی کوری عەفان کرد، دوا ی ئەم فرمودە یە خەلکە کە هەستان لە دەوری عوسمان و وتیان: ئێمە لە

^١ تاریخ دمشق، ص (٤٠٣).

بارودۆخه که تیگه‌یشتین ئەو عوسمان، مۆلّه‌مان بده با جیهاد بکه‌ین، ئەویش وتی: ئێوه پەیمانتان داوه گوێپارێه‌لی من بن، ئەگەر گوێپارێه‌لی منن شەر مە‌که‌ن^(١).

٣- موغەیرە‌ی کوری شوعبە

ریوایەت کراوه، که موغەیرە‌ی کوری شوعبە کاتی گە‌مارۆ‌که چووه‌ته‌ لای عوسمان و وتویه‌تی: تۆ ئیمامی گشتمانی ئەم بە‌لایەش که ده‌یی‌نین هاتوه‌ به‌سەر‌تا من سێ پێش‌نیارم هه‌یه‌ بۆ تۆ، یه‌کیکیان هه‌لبژێره‌، با ده‌رچین و شه‌ریان له‌گه‌ڵدا بکه‌ین، تۆ هێزو ژماره‌یه‌کی باش سه‌ربازت له‌گه‌ڵدا‌یه‌و تۆ له‌سه‌ر حه‌قی، ئەوان له‌سه‌ر باتل یان ده‌رگایه‌کی تر بکه‌ ئەم خانووه‌ و ده‌رچووه‌ له‌خانووه‌که‌و سواری و لاخێک ببه‌و خۆت بگه‌یه‌نه‌ مه‌که‌که، ئەو‌کاته به‌ سه‌لامه‌تی ده‌رده‌چیت، یان خۆت بگه‌یه‌نه‌ شام، چونکه ئەمانه‌ شامییان تیا نییه‌و مو‌عاویه‌ش له‌وێهه، ئیمامی عوسمان وتی: من ده‌رناچم بۆ شه‌رو کوشتار، با نه‌به‌ یه‌که‌مین خه‌لیفه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ خوێن‌پشتن له‌ناو ئومه‌دا، وه‌ ده‌رچووم بۆ مه‌که‌که، ئەوان ده‌ستی‌ان پێم ناگات بمکوژن، به‌لام بیستوومه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ، که فەرمویه‌تی: (پیاویکی قوره‌یشی له‌ مه‌که‌که ده‌نێژیت نیوه‌ی عه‌زایی عاله‌می به‌سه‌ره‌وه‌یه‌)، نه‌وه‌ک ئەوه‌ من بم، چوم بۆ شام، که مو‌عاویه‌ له‌وێهه‌ مه‌دینه‌ به‌جێ ناهێلم کاتی خۆی کۆچم بۆ کردووه‌ ئیستاش دراوسی پێغه‌مبه‌رم ﷺ^(٢).

٤- عه‌بدوللای کوری زویتر

هاوه‌لان زۆر سووری‌بون له‌سه‌ر به‌رگریی کردن له‌ عوسمان و هه‌ندێکیان چوونه‌ ناو ماڵه‌که‌ی، به‌لام عوسمان زۆر به‌ توندی پێی داگرت، له‌سه‌ر ئەوه‌ی که ده‌ست بگرنه‌وه‌ له‌ کوشتن و به‌رگریی کردن له‌ میانه‌ی ئەو ئاره‌زووه‌ راسته‌قینه‌ی که هاوه‌لان هه‌یانبوو بۆ به‌رگریی کردن له‌ عوسمان به‌ کرده‌وه‌یش بیسه‌لمێتن یه‌کێ له‌وانه‌ عه‌بدوللای کوری زویتری‌بوو، که وتی به‌ ئیمامی عوسمان با بیانکوژین، وه‌للایه‌ی کوشتنی ئەمانه‌ هه‌للایه‌، عوسمان وتی، ناوه‌للای هه‌رگیز نایانکوژم، شه‌ریان له‌گه‌ڵ ناکه‌م^(٣)، له‌ ریوایه‌تیکی تردا

^١ فضائل الصحابة (٥١١/١، ٥١٢)، اسناده صحیح.

^٢ البداية والنهاية (٢١١/٧).

^٣ طبقات ابن سعد (٧٠/٣)، اسناده صحیح.

عه‌بدوللای کوری زوبیر وتی: ئەمی ئەمیری ئیمانداران ئیتمە کۆمەڵێکی بەرچاوپوین، واین لەم خانووەدا، لەگەڵتاین خودای گەورە لە ئیتمە ژمارەیی کەمتریشی سەرخستووە، مۆلەتمان بەدە، عوسمان وتی: بیکەن بە خاتری خوا با پیاویک لەسەر من خۆینی نەپژئی^(۱)، پاشان فەرمانی پێکردن کە لە خانووەکەدا بمیێتتەو، عوسمان وتی: هەرکەسی گۆپرایەلی منی لە ئەستۆدایە با گۆپرایەلی عه‌بدوللای کوری زوبیر بکات^(۲).

۵- کەعبی کۆری مالیک و زەیدی کۆری سابیتی ئەنساری

کەعبی کۆری مالیک و زەیدی کۆری سابیت پەرۆشبوون، بۆ سەرخستنی عوسمان، وتیان ئەوێ گۆی ئەنصارەکان، جاریکی تر خۆتان بکەن بە ئەنساری خوداو وەکو پییغەمبەرتان سەرخست عوسمانیش سەر بڤەن، بە جاری ئەنصارەکان هاتن و لە بەردەگای عوسماندا وەستان، زەیدی کۆری سابیت چوو و ژوورەو بە عوسمانی وت: ئەنصارەکان لەبەردەگا وەستان ئەگەر حەزەدەکەیت بۆ جاری دوویم دەبینە ئەنساری خودا^(۳)، عوسمان شەری رەتکردووە وتی: پێویستم بە هیچ دالەیهێکی نییە^(۴).

۶- حەسەنی کۆری عەلی کوری ئەبی تالیب

حەسەنی کۆری عەلی هات و وتی: بە عوسمان شمشیرەکەم هەڵکێشاوه، عوسمان وتی: نەخێر پەنا دەگرم بە خودا، کە خۆینی تۆ لەسەر من پڕژیت شمشیرەکەت بکە بە کێلانەکەداو بگەرێتو بە لای باوکت^(۵).

۷- عه‌بدوللای کۆری عومەری خەتتاب

کاتی هاوێلان بینیان بارودۆخەکە گەیهووە لافاوێکە گەیشتووەتە لوتکە، هەندێکیان بریاراندا بەبی راویژ پێکردن بەرگری لی بکەن و چوونە ناو خانووەکەو خۆیان نامادە کرد بۆ شەپ، عه‌بدوللای کۆری عومەر لە خانووەکەدا بوو، قەلغانی شەپ لەبەر کردبوو، شمشیرەکە هەڵدەجەراند بۆ بەرگری کردن لە عوسمان، بەلام عوسمان زۆری لێکرد کە لە

^۱ المصدر نفسه (۷۰/۳)، تاریخ ابن خياط، ص (۱۷۳).

^۲ المصدر نفسه (۷۰/۳)، اسناد صحیح ابی عبدالله بن الریو...

^۳ طبقات ابن سعد (۷۰/۳)، فتنة مقتل عثمان (۱۶۲/۱).

^۴ فتنة مقتل عثمان (۱۶۲/۱).

^۵ فتنة مقتل عثمان (۱۶۲/۱)، المصنف لأبن أبي شيبة (۲۲۴/۱۵).

خانووێه که بێته دهروهه نهوهك دهست بكات به شهركردن كاتيك يا خيبووێه كان دین عوسمان دهكوژن، جارێكی تر عهبدوڵڵا خۆی پێچایهوه بۆ شهرو ههر رێگهی نهدا^(١).

٨- نهبو هورهیره

نهبو هورهیره چووێه خانووێه که بۆ لای عوسمان و وتی: نهی نه میری ئیمانداران زۆر باشه با لێیاندهین، عوسمان وتی: نهی نهبی هورهیره بێت خۆشه هه موو خه لکی له گه ل مندا بکوژرین؟ وتی: نه خیر، وتی: وه لآهی نه گهر یدک کهس بکوژریت یان کهسی بدهین به کوشتن وه کو نهوه وایه هه موو مرۆفه کانت کوشتبیت نه بو هورهیره گه پرایه وه شه پری نه کرد، له ریاوایه تیکی تر دا هاتووێه که نهبو هورهیره شمشیره کهی له خۆی داوه و عوسمان نه بهیشتووێه به کار بهیستی^(٢).

٩- سه لیتی کوری سه لیت ده لئ: عوسمان رێگهی نه داین شه پ بکهین، نه گهر رێگهی بداباین، نه وه نه ده مان لێده دان هه تا ده مان کردن به شاره کانی خۆیاندا^(٣).

ئین و سیرین ده لئ: (٧٠٠) پیاو له خانووێه که دا له گه ل عوسمان بوون، نه گهر رێگهی بدایه، لێیان ده دان، له سنووری مه دینه ده یان تاران دن، پیاوه کانی ش نه مانه بوون: (عهبدوڵڵای کوری عومه ر، حه سه نی کوری عه لی، عهبدوڵڵای کوری زوییر)، ههروه ها ئین و سیرین ده لئ: نهو رۆژهی، که ئیمامی عوسمان کوژرا، خانووێه کهی جمه دی ده هات له پیاوی باش، وه کو عهبدوڵڵای کوری عومه رو حه سه نی کوری عه لی، که شمشیره کهی له ملدا بوو، به لآم عوسمان زۆر پێداگری کرد که شه پ نه کن^(٤).

به م شیوهیه هه یچ و پوچی نهو تۆمه ته مان بۆ ده رده کهوت که هاوه له کوچه ری و نه نصاره کانی پتی تاوانبار ده کریت، که گوایه نه یان توانیوه ئیمامی عوسمان سه ر بخن و زه بوون بوون، هه رچی ریاوایه ت هیه له م باره یه وه عیله ته تی تێدا یه و سه لامه ت نییه نه له رووی سه نه ده وه نه له رووی ده قه وه^(٥).

^١ فتنة مقتل عثمان (١٦٣/١).

^٢ تاریخ خلیفة ابن خیاط، ص (١٦٤).

^٣ فتنة مقتل عثمان (١٦٥/١)

^٤ تاریخ دمشق لابن عساکر، ترجمة عثمان، ص (٣٩٥).

^٥ فتنة مقتل عثمان (١٦٦/١).

١٠- هەندێ له هاوێلان پێشنیاریان کرد، بۆ نموونه وتیان هاوکاریت دهکهین بپۆ بۆ مهککه کاتێ هاوێلان زانییان عوسمان زۆر پێدا دهگرێ لهسەر پهزکردنی شهڕ لهگهڵ گهمارۆچییهکاندا دهکات، گهمارۆچییهکانیش سوورن لهسەر کوشتنی، هیچ چارهسهری نهما بۆ پاراستنی عوسمان جگه لهوهی هاوکاریی بکهن را بکات له دهستیان و بهجیت بۆ مهککه، ريوایت کراوه عهبدوڵلای کورپی زویپرو موغهيره کورپی شوعبه و ئوسامه کورپی زهیدی نهم پێشنیاریان بۆ کردووه به جیا جیا، ههر يه کهشیان به گهرمی و به شێوازێک پێشنیاریان کرد، بهلام عوسمان پهزێ ههموو پێشنیارهکانی کرد^(١).

نهم هۆکارانه چين که وایان کرد له عوسمان رینگه نه دات هاوێلان شهڕ بکهن؟ له میانهی ريوایت تهکانی فیتنه گهریی ده رکه وتوووه بۆ توێژه ده وه کان که پینچ هۆکار هه بووه بۆ رینگه نه دان بۆ شهڕ کردن:

١- کاری به وهسیه ته که ی پێغه مبه ر کردووه، که کاتی خۆی په یانی دابوو به ئیمامی عوسمان پیتی خۆشبوو جیبه جیی بکات، له رۆژی گهمارۆی ماله کهیدا رۆشنی کردهوه، که به لێنیکه و په یانیدا وه نه یشکینتی و نارام بگرێ لهسهری^(٢).

٢- وه کو له قسه یه کیدا هاتوو وتویه تی خۆم ناکهم به يه که مین خه لیفه ی پێغه مبه ر ﷺ بۆ خوینپێژی له ناو ئومه دتا، واته: پیتی ناخۆشبووه يه که مین خه لیفه ی ئومه ت بێ بۆ خوینپرشتنی موسلمانان^(٣).

٣- چاک ده یزانی نهم سه رکه شانه هیچیان ناوی کوشتنی عوسمان نه بی، بۆیه پیتی ناره حه ت بوو، موسلمانان بکاته په رزینی خۆی، به لکو خۆی کرده په رزینی موسلمانان^(٤).

٤- چاک ده یزانی نهم فیتنه گهریبه کوشتنی ئه وی پێویه، چونکه پێشتر پێغه مبه ر ﷺ هه والی پێدا بوو کاتێ مژده ی به هه شتی پێدا لهسهر نهم به لایه ی، که دیته پتی به م

^١ المصدر نفسه.

^٢ فضائل الصحابة (٦٠٥/١)، اسناد الصحيح.

^٣ فتنه مقتل عثمان (١٦٧/١)، المسند (٣٦٩/١) أحمد الشاكر.

^٤ فتنه مقتل عثمان (٧١/١)، اسناد الرواية فيه ضعيف.

زوانه، که به نارامگری و ناحقی ده کوژری لَم ناژاوه یه دا هه موو نیشانه کان ئه و ه یان ده گه یاند کاتی شه هید کردنی هاتوو، به تایبه تی ئه و خه وه ی، که بینی و پیغه مبه ر ﷺ پی ئه فرموو: "به یانی لای ئیمه به ربانگ ده که یته وه"، عوسمان تیگه یشت، که کاتی شه هید کردنی نزیک که وتوو ته وه.

۵- کاری به راویژه که ی عه بدوللای کوری سه لام ده کرد، که پی ئه وتبوو واز له شه پر کردن به یینه، واز له شه پر کردن به یینه، شه پر نه کردنت به لگه یه کی به هیژه تا شه پر کردن^(۱)، هه واله کانی پیغه مبه ر ﷺ به دی هاتن، که نیمامی عوسمان به م زوانه ده کوژریت، چونکه وه کو عه بدوللای کوری حه واله^(۲) ربوایه تی کردوو پیغه مبه ر ﷺ فرمویه تی: (هه رکه سی له سی شت رزگاری بی ئه و له ناگری دۆزه خ رزگاری بووه، مردنی من، هاتنی ده جال، کوشتنی ئه و خه لیفه به نارامه ی، که له سه ر حق رۆشتووو حه قانییه)^(۳)، له وه ی پیشوو که وتان ده رده که وی عوسمان له بیر کردنه وه دا هیور بووه، نارپه حه تی به لاکه بیرو بۆچوو نه دروسته کانی هه لئه وه شانده وه، بۆچوو نه ساغه کانی نه شیواندووو ده رک ی کردوو به و هۆکارانه ی که هه لۆیستیکی هیمانه هه لۆیتر ئه له کوشتنی یاخیبووه کاندا بیگومان عوسمان له و هه لۆیسته یدا له سه ر حق بووه، چونکه به فرمووده ی سه حیح هاتوو، پیغه مبه ر ﷺ ئامازه ی کردوو بۆ به ربابوونی ئه و فیتنه یه و شه هیدبوونی عوسمان، ئه و فیتنه یه پیویسته و شاهیده، که عوسمان و هاوه لانی له سه ر حه قن^(۴)، ئیبن ته مییه ده لئ: به فرمووده ی موته واته ر ده رکه وتوو که عوسمان زۆر خۆی پاراستوو له خوینپرشتن، به نارامترین که س بووه له سه ر ئه و شتانه ی که عه زیتیی ده دات، زۆر خۆگربوو به رامبه ر ئه و که سانه ی که گه مارۆیان داوه و په لاماری کوشتنیان داوه، چاکیش ده یزانی که برپاریان داوه بیکوژن، موسلمانانیش هاتبوون بۆ سه رخستنی و راویژیان پیکرد، که شه پر یان له گه ل بکه ن، ئه ویش فرمانی کرد به خه لکه که ده ست هه لگرن له کوشتن و فرمانی کرد به وانه ی که گویرایه لئ ده که ن که س

^۱ الطبقات (۷۱/۳)، اسناده حسن.

^۲ فتنة مقتل عثمان (۷۱/۱)، اسناده حسن أو صحيح

^۳ مسند أحمد (۱۰۶/۴).

^۴ فتنة مقتل عثمان (۱۶۸/۱).

نه کوژن پیتیان وت برۆ بۆ مه ککه، وتی: ناچم له مه ککه بمنیزن، با له وی نه نیتزیم، وتیان برۆ بۆ شام، وتی: نهو شوینەش کۆچم بۆ کردوو له وی جیا نایهوه، وتیان دهی شهڕ بکهین له گهلان؟ وتی: خۆم ناکهه به یه کهمین خهلیفه ی پیغه مبهه ﷺ که شمشیر هه لکیشم له نومه ته که ی، عوسمان سه بری گرت هه تا کوژرا، نه مه گه وره ترین ریزه بۆ ئیمامی له لای موسلمانان که خوینی خۆی رشت و خوینی موسلمانانی نه رشت ^(۱).

پینچهه: هه لویستی دایکانی ئیمانداران و هه ندیک له هاوه لان

۱- حه بیبه ی کچی نه بوسوفیان

هه لویستی دایکی ئیمانداران نوم حه بیبه یه کیك له هه لویسته زۆر تر سناکه کان لهه رووداوه دا، مه ترسی نهه هه لویسته له وه دا بوو خه ریکبوو ده ست بکات به شه رکردن، کاتیك بینی عوسمان گه مارۆ دراوه نایه لن ئاو بخواته وه، عوسمان بانگی دوو کوپه که ی عه مری کوپي حه زمی نه نساری کرد، که هاوسی بوون، بچن به عه لی بلین که نهه یاخیبووانه ئاویان لی گرتوه ته وه، نه گه ر بۆتان ده کری هه ندی ئاوم بۆ به یینن، چوونه لای ته له وه زویرو عانیشه وه خیزانه کانی پیغه مبهه ﷺ، یه کهمین که سی که چوو به دهه عوسمانه وه عه لی و نوم حه بیبه بوو ^(۲).

نوم حه بیبه زۆر گرنگی ده دا به عوسمان، وه کو ئین عه ساکیر ده ئیت: نهه گرنگی پیدانه ش شتیکی سروشتیه، چونکه هه ردووکیان له پینشا نه مه وین، نوم حه بیبه هات و کیشای به ناو چاری هیژه کهیدا، نوم حه بیبه وتی: وه صیه تی بنه ماله ی نه مه وی وا له لای نهه پیاوه، واته عوسمان، حه زده کهه بییینم و پرسیاری لی بکهه، بۆ نه وه ی مائی هه تیوو بیوه ژنه کان تیا نه چی، وتیان درۆ ده کهیت، په تی هیستره کهیان به شمشیر بری و په لاماریان دا، هیستره که یاخی بوو به نوم حه بیبه وه، خه لکی بیننان و ولاغه کهیان هیور کرده وه، هاته وه وه خه ریک بوو بیکات به شه ر له گه ل یاخیبووه کاندای له وی خه لکه که نوم حه بیبه یان برده وه بۆ مائی خۆی ^(۳).

^۱ منهاج السنة (۲۰۲، ۲۰۳).

^۲ دور المرأة السياسي، أسماء محمد، ص (۴۰).

^۳ تاريخ الطبري (۴۰۱/۵)، نقلا عن دور المرأة السياسي، ص (۴۳۰).

دەرکهوتوو، که ئوم حەبیبەفرمانی کردوو بە ئیبن جەراحێ خۆمەتکاری که له عوسمان دورو نه کهوتیتهوه، ئەو کاتە ی عوسمان کوژرا، ئیبن جەراح لەوی بوو^(۱).

۲- صفیهی خێزانی پێغه مەبر ﷺ

صفیهی خێزانی پێغه مەبر هەمان کاری ئوم حەبیبە ی بەرپرسی کرد، له که نانهوه ریوایت کراوه، دەلی: من جەلەوگیری و لاغەکی صفیه بووم، دەچوو بەرگری له عوسمان بکات، ئەشتەری نهخەعی پێیگەشت^(۲) کیشای به چاوی هێستە کەیدا، هەتا سەلمییەوه، صفیه وتی: وازم لی بهیینه با ئەمە بیزارم نه کات، واتە: سەر شوێم نه کات، پاشان داریکی دانا له مائی خۆیانەوه بۆ مائی عوسمان بۆ ئەوی بەسەر ئەو دەرەوه ئاوو خواردن بگەیهێتە عوسمان^(۳).

۳- عائیشە ی دایکی ئیمانداران ئەو بەسەر هاتە ی که بەسەر ئومو حەبیبە دا هات خەلکی بەرووداویکی ناهەمواریان زانی بۆیه عائیشە له مەدینه دەرچوو به دلی پر له قینهوه دژ به یاخیبوه کان هات بۆ لای مەروانی کۆری حەکەم و مەروان وتی: ئە ی دایکی ئیمانداران ئەگەر له مەدینه بێنیتەوه و چاودێری عوسمان بکە ی له دەرچوونت باشتره له مەدینه، عائیشە وتی: ئەتەوی ئەو کارەم بەسەربێ که بەسەر ئومو حەبیبە هات، کەسیش نییه بەرگریم لی بکا و بم پارێزی نه خێر نامیتەوه، وە لااهی خۆیشم عەبیدار ناکەم، ناشانم کارو راهاتی ئەم یاخیبوانە بۆ کوێ دەچی^(۴)، عائیشە پێی وابوو دەرچوونی له مەدینه دەبێتە قەلغانی له دەم شری ئەم تاقمانە وەکو لەو ریوایتە ی دوایدا بۆمان دەر دە کهوت دایکی ئیمانداران خۆی پێچایەوه بۆ حەجکردن و هەلەت له دەست ئەم فیتنە یه دەرچوونی دایکی ئیمانداران تەنیا بۆ خۆپارێزی نه بوو، لە پرشی فیتنە و ناشفتەکانی وە راکردن و سەر هەلگرتن نه بوو، بەلکو هەللی بوو له لایەن دایکی ئیماندارانەوه بۆ قوتاربوونی عوسمان له دەستی ئەم خەلکە سەرلێشواوانە، چونکە ئەوانە ی که موحەممەدی کۆری ئەبویه کریان تێدا بوو که برای عائیشە خاتوونە، عائیشە

^۱ تاریخ المدینة (۲/۲۹۸).

^۲ دور المرأة السياسي، ص (۴۳۰).

^۳ سیر اعلام النبلاء (۲/۲۳۷).

^۴ تاریخ الطبری (۵/۴۰۱).

ههولیدا که موحه مەدی برای له گەڵ خۆیدا ببا بۆ حج بە لām به قسەى نە کرد ئەم ههولە که عائیشە دای که براکەى له گەڵیدا بچى نەویش رازى نەبوو بچیت جیگای وردبوونەو و تێپارمانە هەتا هەزەلەى نووسەر ڕەز کردنە کەى (موحه مەد) دایچە کاندو کەس شۆینی دایکى ئیمانداران نە کەوت بەر اور دیکى کرد له نیتوان رەفرکردن و شۆینکەوتندا، وتى: ئەى موحه مەد دایکى ئیمانداران بانگت دەکات کە چى ناچى له گەڵیدا، بە لām گورگەکانى عەرەب^(۱) بانگت ئەکەن بۆ شتیک که حەلāl نییه دویان دەکەویت، موحه مەد گوێى نەدا، پاشان خاتوو عائیشە وتى: وه للاهی ئەگەر بمتوانیایه هەلسوکه و تیان قەدەغە کەم به دلنیا بیهوه دەمکرد^(۲)، ئەم قسەى دای ئەو ههولەبوو، که له گەڵ براکەیدا ئەنجامیدا ئەمە به لگەیه له سەر ئەوهى که عائیشە ههولیداوه بۆ تارنانى سەرکەشەکان له عوسمان، کاتى بیری کردەوه که بچى بۆ حج کردن بۆ مەککه بۆ وروژاندنى راي جه ماوه ريوو، وه کو ئیمامى ئیبنو لعه رەبى جهخت دەکات و دەلێ: دیارنەمانى دایکى ئیمانداران و کۆمەلێ له هاوهلāن که شاریان به جییهشت بۆ کەرتکردنى ئەو ئازاوه بیهوو که کەوتبووه ناو خەلک بەو هیوايهى خەلکى به شکو بگه پینهوه بۆ لای دایکانى ئیمانداران و ریزی پیغه مبه ر ﷺ بپارێژن^(۳)، به شکو گوێبەنە قسەکانیان و که به درێژایى ژيانیان له هه موو ئاسۆکاندا بلاویان دەکردهوه^(۴)، واته دەرچوونى ئەم جه ماعه ته جۆرێکبوو له بلاوه پیکردنى ئەو حەشاماته، ئەم جه ماعه ته لای خەلک به پێزیبون و پابه ندی فتواو بۆچوونه کانیا بون، ره زای خوا له دایکانى ئیمانداران پشینیان نەده کرد، که کار بگاته ئەوهى ئەم تاقمانه ده ستیان بچیتە خوێنى خەلیفه^(۵).

۴- هه لۆیستی ئافره ته سه حابیه کانی تر

۱- ئەسمای کچی عومه یس هه مان ئەو ههولەیدا که عائیشەى دایکى ئیمانداران ههولێ بۆ دا، ناردی به شۆین هه ردوو کۆره کەیدا، موحه مەدی کۆری ئەبو موحه مەدی

^۱ تاریخ الطبري (۴۰۱/۵).

^۲ تاریخ الطبري (۴۰۱/۵).

^۳ العواصم من القواصم، ص (۱۵۶).

^۴ دور المرأة السياسي، ص (۳۴۲).

^۵ المصدر نفسه ص (۳۴۳).

کۆری جەعفەر، وتی: مۆم خۆی ئەسوتینی و رۆشنایی دەدات بە خەلکی، خۆتان گوناحبار مەکن بۆ کارێک کە ئێوەی بۆ کل کراوە، لە دژی کەسی کە هیچ خراپەیهکی بۆتان نییه، ئەو ئێشەکی ئەمڕۆ هەولێ بۆ دەدەن سبەینێ کەسی تێر دەبی، لە خودا بترسن با ئێشەکی ئەمڕۆتان نەبێتە داخ و حەسرەت بەسەر تانەوه هەر دووکیان بە تین و تاو رۆشتن و بە توورەبیەوه وتیان ئێمە لە بیرمان ناچێت کە عوسمان چی پێکردین، ئەویش وتی: چی پێکردوون؟ ئێوەی لە گوناح گەرانندوو تەوهی بۆ لای خودا^(۱)، دەلێن ئەم گفتوگۆیه لە نێوان لەیلای کچی ئەسمار دووبراکەیدا روویدا^(۲)، لێره دا ئاماژە بۆ ئەوه دەکرێت کاتێک خەلکی شارەکان هات دووبارە گەرانەوه بۆ مەدینه، پاشان عوسمان گفتوگۆی لەگەڵدا کرد و دیمانەیان بەست و بەلگەیی دا بە روویاندا ئەو تاقمانە بە ناشکرا گەرانەوه بۆ شاری خۆیان، پاشان زۆری پێنەچوو گەرانەوه بە دەعوایەک کە عوسمان نامەی ناردوووە بۆ کوشتنی خەلکانێک یەکی لەو خەلکانە بە پێی دەعوایەکە ئەوان موحەممەدی کۆری ئەبوبەکرە^(۳)، لەوانەیه ئەو قسەیهی کە موحەممەدی کۆری ئەبوبەکر کردی ئاماژەیی پێکرد لە قسەکانیدا وتی: لەبیرمان ناچێت عوسمان چی پێکردین، بەلام عوسمان حاشای کرد لەو نامەیه و نەیدایە پال خۆی، وتی: یان دوو شاهید بهێنن کە هێ منە یان سوێندیان بۆ دەخۆم کە من ئەم نووسیوه و فەرمانیشم پێنەکردوو، کابرایەک نووسیویهتی و لاسایی خەتی عوسمانی کردوو تەوه و لەسەر مستیلهکە نهقشی منی لێ هەلکۆلیوه^(۴)، ئەسما هاتوو ئاگاداربوو، کە تۆزێکی پەنهنانی داخراوه بۆ شلەژاندنی بارودۆخی موسلمانان و دیانەویت عوسمان لە خەلافەت داپرن، بەم چەشنە هەلۆیستی ئەسما بەرامبەر هەردوو کۆرەکی رۆشنبوو، ئەم موئامەرهیه، کە بەم شێوهیه داپۆژاوه کاریان نەکرده سەر پایەیی دایکایهتییهکەیی سۆزی بۆ کۆرەکانی دەرپێڕی ئەوهی لێدەردەکەوت لەم هەلۆیستە رۆشنەدا دەیویست

^۱ تاریخ الطبری (۲۰۲/۵).

^۲ المصدر نفسه

^۳ دور المرأة السياسي، ص (۳۴۳).

^۴ العواصم من القواصم، (ص ۱۲۰).

حق به جی بگات و ناحق لابریت ئەم هەلۆیستە گالتە پیناکرێ و گومانیشی لیناکرێ ئەمە بە بناغە یەکی پرشنگذار دەژمێردرێ بۆ دادووستی ئەم هاوێڵە بەرێزانە^(۱).

۲- صەعبە ی کچی خەزەمی

کاتێک گەمارۆکە ی سەر عوسمان قایم کرا صەعبە ی کچی خەزەمی داوای کرد لە تەلخە ی کورێ خۆی کە قسە بکات لە گەڵ عوسماندا کە وازبەهێنێت لە پێداگری نەفسی سەلامەت دەبێت ئەگەر هاوێڵان بەرگری لێبکەن، سەر دەکەون بە سەر یاخیبووەکانی شارەکاندا.

صەعبە ی کچی خەزەمی روشت و وتی: بە تەلخە ی کورێ کە مار کە لە سەر عوسمان توندکراوە، ئەگەر بچوێتایە قسەت لە گەڵدا بکرایە بۆ ئەوێ لە رایە کە ی وازبەهێنێت^(۲) لەم رێوایەتەو دەردەکەوێت صەعبە دڵسۆزو دڵهاوێری عوسمان بوو، هەروەها دەرکەوتوو ئەم عەبدوللای کچی رافیع گەری بێم رووداوێ داوێ موتایە عە ی رووداوێ کانی ئەم فیتنە یەکی کردوو^(۳)، ئەم ئوم عەبدوللایە بوو کە ئەم رووداوانە ی لە صەعبە ی کچی خەزەمی یەو رێوایەت کردوو^(۴).

ئەمانە بە گشتیی هەلۆیستی ئافەرەتە موسلمانەکان بوو کە هەلۆیستییکی راست و دروست بو، سەرەرای ئەو هەموو لێلێییە کە پێوێ نووسرابوو بە توانابوون کە بە دیدیکی ساغ پێوانە مەسەلەکو، بە هەر حال ئەمە هەلۆیستی هاوێڵان بوو (خوایان لێ رازی بێت)^(۵).

شەشەم: ئەم سالی کێ حەج دەکات بۆ خەلکیی؟

ئایا عوسمان داوای کرد لە والییەکان سەری بخەن؟

۱- ئەم سالی کێ حەج دەکات بۆ موسلمانان؟ (۳۵) ی کۆچی.

^۱ دور المرأة السياسي، ص (۳۴۴).

^۲ المصدر نفسه (۳۴۵).

^۳ المصدر نفسه.

^۴ المصدر نفسه.

^۵ المصدر نفسه (۳۴۵، ۳۴۶).

عوسمان بانگی عەبدوللای کۆپی عەباسی کردو حج کردنی ئەم سالی پێ سپارد، عەبدوللای کۆپی عەباسیش وتی: وازم لێ بهێنە، با لە گەڵ تۆ بمێنەو و لە شانی تۆدا بم، ئەم ئەمیری ئێمانداران، بۆ ڕووبەر و بوونەوی ئەمانە، وەللاهی جیهاد کردنی ئەم خەوارجانە لە حج کردن باشتەر لە لای من، عوسمان پێی وت: من داوات لێدەکەم حج بکەیت بۆ موسلمانان، عەبدوللای هیچی بە دەستەووە نەما گوێڕایەڵی کردنی خەلیفە نەبێت، عوسمان نوسراویکی نووسی دای بە عەبدوللای بۆ ئەوەی لە کاتی حجدا بێخوێنیتەووە بۆ موسلمانان، لەو نوسراوەدا چیرۆکی خۆی لە گەڵ خەوارجەکاندا ڕۆشن کردبوو، هەلۆیستی خۆی و داواکانی ئەوانی تێدا نووسیبوو^(۱)، ئەمە دەقی وتارەکی عوسمانە، کە لە وەرزی حج کردندا سالی (۳۵)ی کۆچی خوێندرایەووە بۆ موسلمانان: (بە ناوی خۆی بەخشنەو میهرەبان، لە بەندەي خوداوە، عوسمانی ئەمیری ئێمانداران بۆ موسلمانان و ئێمانداران، السلام علیکم، من سوپاسی ئەو خودایە دەکەم کە هیچ پەرستراویکی دی نییە ئەو نەبێت، پاشان من ئەو خودایە دەخەمەو یادتان کە نیعەتی بەسەردا رشتوون و فێری ئیسلامیی کردوون، پێنمایی کردوون لە گومپایی و لە کافرێتی دەریهێتان، ئەو هەموو بەلگانی داوەتە دەستتان و رۆزی بۆ فراوان کردوون، سەری خستوون بە سەر دوژمندا و نیعمەتەکانی خۆی رشتوو بە سەرتاندا، خودای گەورە فەرمايشتەکانیشی حەقە کۆمەڵی ئایەتی زۆری تێدا نووسیوو، پاشان نووسیوی خودای گەورە بە ملکهچی و گوێرایەڵی و کۆمەلپاریزی لێتان رازی دەبێت، دەتانپاریزم لە گوناح و دووبەرەکی و ناکۆکی و ناگاداری کردوون کە میللەتانی پێش ئێوە چیان کردووە بۆی باس کردوون بۆ ئەوەی ببێتە بەلگە بەسەرتانەو، ئەگەر سەرپێچی خودا بکەن، پێتان دەلێم نامۆزگارییەکانی خودا وەرگیرن و خۆتان بپاریزن لە سزاکانی هیچ ئومەتێک نییە تیاچوێت هەتا جایی و ناکۆکی تی ئەکەوتی، واتە هەتا سەرۆکیان هەبێ و کۆیان بکاتەو ناکۆکییان تی ناکەوێت هەركاتی سەرۆکی خۆیان لەناویدا ئێتر کۆنابنەو بە کۆمەل نوێ بکەن و دوژمنەکانیان زāl دەبێت بەسەریاندا و مāl و ناموسی یەکتەری بە

^۱ الخلفاء الراشدين للخالدي، (ص ۱۶۷، ۱۶۸).

له بری هه موو پیاویک که بهه له یان له سه رهق سزام داییت، هیچی لی کهم ناکهن، یان دهست هه لگرم و یه کیکی تر بکه نه فرمانه و یان ده نیرن به شوین تهوانه ی که نه لقه له گوپی تهوانه ن، له سه ربازه کان و له خه لکی مه دینه بو تهوه ی خویان بیبهری بکه ن له گوپرایه لی تهو فرمانداره ی که پابه ندبوونی فرهزه، پیتم وتن بو خۆ به سته وه، له پیش من خه لیفه ی تر بووه بهه له یان به راست سزای تاوانباری داوه، هیچیان لی نه سه نه راه تهوه. زانیم که خۆمیان دهویت که دهست هه لگرم له حوکمرانی، نه گهر کوژتو پیون بکه نه دهست و پیتم پیتم خۆشته لهوه ی که دهست هه لگرم له خه لافهت و ده رچم له فرمانی خودا. تهوه ی که ده لێن ده نیرین به دوای سه ربازو خه لکی مه دینه دا بیبهری ده بن له گوپرایه لی لهو کاته دا من بهر پرسیار نیم، له مه و پیش زۆرم لینه کردوون بو گوپرایه لی و فرمان بهرداری به لام خویان به ویستی خویان هاتوون، ره زامه ندی خودا و چاکه یان مه به ست بووه، هه رکه س له ئیوه دونیای مه به سته هیچی لی دهست ناکه ویت، تهو بره نه بیت که خودا بو نووسیوه، هه رکه سی که ته نه مه به سته خودا و روژی دواپی بیت و عه دوالی چاکبوونی نومهت و شوینکه وتنی سونه تی پیغه مبه ر ﷺ و شوینکه وته ی دوو خه لیفه که ی دوا ی تهو بیت تهوا خودا پاداشتی ده داده وه، پاداشتی ئیوه به دهست من نییه، نه گهر هه موو دونیاتان بده می ناگاته به های دینه که تان و به که لکتان نایهت له خودا به ترسن و حساب بو سزاکه ی بکه ن، هه رکه س له ئیوه په یان شکینی ده کات، من رازی نیم خوداش رازی نییه به په یان شکینی، بو تهوه ی که هه لباردنیان دایه وه دهست خۆم، هه مووی ناژاوه و پیلانه، من خاوه نی خۆم و شوینکه وته کامم، سهیری کاری خودا گوپانی نیعه ته کانی تهوم کرد، رقم له کاری خراپ و ناکوکی و خوینپرشتن بووه، من سویندتان نه ده م به خودا له ریگای ئیسلامه وه حه قم لی وه رگرن و حه قه کانی خۆشم بده نه وه، واز له سته م بیتن بو سته مکاران، داد په ره ره بن له نیوانماندا بهو شیوه یه ی که خودا فرمانی پیکردووه، سویندتان نه ده م بهو خودایه ی که په یان و سه رخستنی یه کتری له سه رتان فره زکردووه، خودای گه وه فره موویه تی "ولاتقربوا مال الیتیم الا بالتي هي احسن حتی یبلغ اشد ه وأوفوا بالعهد أن العهد کان مسؤولا"، ته مه به هانه یه با له یرتان بیت، من پا کانه بو خۆم ناکه م

ئەگەر سزای خەڵکانی ئێکەم دا بێت، تەنھا چاکەم مەبەست بوو، من هەمیشە پەشیمانم و دەگەرێمەو و بۆلای خودا لە کارێک کە نافرمانی بێت، داوای لێخۆشبوون دەکەم، خودا لێخۆشبوو و بەزەییە و بەزەیی خودا هەموو شتێک دەگرێتەو.

ناوێک مەبەن لەرەحمەتی خودا، ئەوەندە نائوێک بێت ئەندامێک لە گروپی سەمەکاران، خودا پەشیمانی لەبەندەکانی قبوڵ دەکات و لەخراپەکانیان دەبووریت و دەشزانیت ئێوە چی دەکەن "من لەخودا دەپارێمەو لەمنیش و لەئێوەش خۆش بێت و دڵی ئەم ئومەتە یەکبخت لەسەر خێرو چاکە و خراپی و نالەباریمان لا قێزەون بکات، ئێر بەخوداتان دەسپێرم و رەحمەت و بەرەکەتی خودا بپێژێت بەسەرتاندا ئەو موسولمانان و ئیمانداران، ئێین و عەباس دەلێت "روژێک بەر لە تەروییەکردن بۆم خۆیندەو"^(١).

٢- نایا عوسمان داوای کرد لەوالییەکان سەری بخەن و پشتیوانی لێ بکەن؟
عومەری کۆری سەیف لە رێوایەتێکدا کە تەبەری هیناویەتی گومانی وایە، کە عوسمان لە کاتی گەمارۆکەدا نامەی ناردوو و بۆ والییەکانی لە شارەکانەو بێنە هاوکاری، مەعاویەش حەیبی کۆری مەسلەمە نەهێر بە سوپایەکەو نارد بۆ سەرخستنی عوسمان، هەروەها عەبدوڵلای کۆری سەعیدیش لە میصرەو هەمان کاری کرد، مەعاویە کۆری حودەیج بە سەرلەشکری قەعقاعی کۆری عەمری تەمیمی کۆمەڵێ خەڵکی نەهلی کوفە نارد^(٢)، ئەم گومانە لەگەڵ رێبازی عوسماندا یەکنەگرتەو، لە بەرەنگاری فیتنەدا لە لایەک عوسمان عەوداڵی سەلامەتی و خۆین نەپشتن بێت، لە لایەکی تر بنێڕی بە داوای لەشکردا، هەروەها ئەم گومانە لەگەڵ ئەو یەقینەدا رێک ناکەوێ، کە عوسمان دڵنیاوو کە دەیکوژن، یەکنەگرتەو، لەگەڵ ئەو کارە کە عوسمان هەموو داکوکی کارەکانی گەپاندەو و نەیهێشت سەحابە گەورەکان و کۆرەکانیان بەرەفانی لێ بکەن، تەنانهت رینگە نەدا بە کۆیلە و خەزەتکارەکانیش زۆر بە توندی نەهێ شەپو کوشتاری لێ کردن، بەلکو ئەو کۆیلانە ئازاد کرد، کە دەستی خۆی پاراست لە شەپو کوشتاری نەکردن، بە هیچ شێوەیەک شەپو نەخواست وەکو باسما

^١ تاریخ الطبری (٤٢٥/٥).

^٢ تاریخ الطبری (٣٧٩/٥ - ٣٨٠).

کرد، ئەوەی که تیبینی دەکری ئەوەیە وەکو چۆن کۆمەڵی له هاوێلان دەست
 پێشخهرييان کرد بۆ بهرگري کردن له عوسمان به بى ئەوەی عوسمان داوايان لى بکات،
 ههولێ زۆرىشى دا که بيان نيرىتهوهو دهستيان کۆتا بکا لى به ههمان شيوه کۆمهلىكى
 چرو پر له سهريازانى موسلمانان له شارهكانهوه دهست پێشخهرييان کرد بۆ بهرگري
 کردن لهم خهليفه مهزلهوه، به راو بۆچوونى نوێيان و تهوجيهاتى شهيرهكانيان ئەوه
 راست نيبه كهوا گومان بهين پياويكى وهكو مهعاويه له بهر خزمایهتیهكهى له گهڵ
 عوسماندا هاتوووه پهلامارى داوه خۆ نهگهري بيويستايه سهرياز بنيرىته سهریان تهفرو
 تونای دهکردن، ناگوچى ئەو گرمانه دابنێن كه خهلكانىك له ميسرهوه به سهروكايهتى
 مهعاويهى كورپى حودهيج و مهسلمهه كورپى مهنامه هاتوون بۆ سهرخستنى عوسمان
 يان قارهمانهكانى تر هاتبێت، دهسه تهوسان وهستانبو و خويان مات دايت ههتا خهليفه
 دهكوژيێت و پاشان خويان تاوداوه بۆ تۆله سهندنهوهو گهردى خويان داوته بهر شمشير له
 پیناوى عوسماندا، بهلكو دهبى وا دابنێن، كه كۆمهلى سهرياز له شارهكانهوه به كردهوه
 ههنگاويان ناوه بهرو مهدينه بۆ فرياكهوتنى خهليفه بهبى ئەوەی خهليفه داوايان
 لىبكات شتى وا دهيت؟^(۱).

۳- دواهمين وتارى كه عوسمان فهرموى

دواهمين دیدارى گشتی عوسمان له گهڵ موسلماناندا دواى چهند رۆژى له گهمارۆ
 بانگى خهلكى كردو ههروه موويان كۆبوونهوه شهپهنگيزهكان و سهبهنيهكان و موسلمانه
 نيشتهجيكانى خهلكى مهدينه له پشتى ههموو خهلكهوهو عهلى و تهلهو زويير
 دانىشتبوون له بهردهمى عوسماندا بوون عوسمان پى وتن: خوداى گهوره بۆيه دونياى داوه
 به ئيوه تا قيامهتى پى به دهست بهيئن دونياى بۆ ئەوه نه داوه پيتان باوهشى پيا بکهن
 دنيا دهرواو پيچ دهكاتهوه قيامت ده ميئيتهوهو دنيا ون بووه با توشى به لاتان نهكات
 له قيامهتى هه ميشه بى سهر قالتان نهكات، گرنگى بدن بهو دونيايهى كه سهرتاسهرييه
 له چاو ئەو دونيايهى كه سهرسهرىيه، دنيا ده پيترهوه چاره نووسمان گهرا نهويه بۆ لای
 خودا، له خوا بترسن له خودا ترسان قهلغان و پهريشه بۆ سزاو مۆتهكهكانى، پابهندى

^۱ الدولة الاسلامية في عصر الخلفاء الراشدين، ص (۲۷۸ - ۲۷۹).

کۆمەڵی موسلمانان بدن خۆتان بەش بەش و حزب حزب مەکەن خودای گەوره
 دەفەرموی: (وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ
 أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ
 مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ) (آل عمران: ۱۰۳).

پاشان وتی بە موسلمانان ئەو خەڵکی مەدینه من دەتانسپێرم بە خودا وەڵێی
 دەپاریتمەوه دواى من کەسێکی چاک بکاتە خەلیفەتان، وەڵلاهی من لەمڕۆ بە دواوه هیچ
 کەسێک نایەتە لای من هەتا ئەو بریارەى خودای گەوره جێبەجێ ئەبێ لەسەرم کە
 بریاریداوه، واتە نێتر من لە دنیا دەردەچم، ئەم خەواریمانە لەودیو دەرگاکەى خۆمەوه
 بەجێ دەهێلم هێچیان پێناوەخشم، کە دواى بێنە ملهوپر بەسەرتانەوه نە کاروباری
 دنیاو نە دینتان نادەمە دەسیان هەتا خودای گەوره رازی نەبێو پێی خۆش نەبێ، خۆی
 ئەم بەرنامەى دەرشتوو، فەرمانی کرد بە بە خەڵکی مەدینه بگەرێنەوه و سوێندی لێ
 خواردن کە بچنەوه، هەموویان گەرانەوه و موخەمەدو نێبن و زوبێر هاوێنەکانیان پێش
 بە فەرمانی باوکیان لەبەردەگاکەى عوسمان دانێشتن خەڵکانێکی زۆر هاتەوه بۆ لای ئەم
 سیانەو لەگەڵ عوسماندا مانەوه لە خانوو کەدا هەتا ناکامی عوسمان هات^(۱).

هەوتەم: شەهیدبوونی ئیمامی عوسمان

سەرەرای جموجۆلی سەربازیی شارەکان بۆ فریادپەسی عوسمان، رۆژانی حەج کردن بە
 خێرای تەواو بوو، کۆمەڵی لە حاجییەکان وایان بەباشزانی بە پەلە پروزی بگەرێنەوه بۆ
 مەدینه فریای عوسمان بکەون، بە تاییبەت عەبدوللای کۆری عەباس و عائیشەیان
 لەگەڵدا بوو، کە بەرگری کاریبون لە عوسمان هەواڵ گەشت بە یاخیبووەکان کە
 حاجییەکان گەرانەتەوه دەیانەوێت عوسمان سەر بخەن، کاتێ ئەم هەوالەیان پێ گەشت
 وێرای ئەوهی کە بیستبوویان خەڵکی شارەکان هەڵمەتیان هێناوه بۆ پشتیوانی عوسمان
 شەیتان کاری یاخیبووەکانی جوان کردو وتیان لەم واقعیه دەرنانچن بە کوشتنی ئەم پیاوه
 نەبێت، ئەم پیاوه بکوژین ئێمەیان لەبیر دەچێت سەرقالی ئەوه دەبن^(۲).

^۱ تاریخ الطبری (۳۹۹/۵).

^۲ تاریخ الطبری (۴۰۲/۵).

١- له دواهمین رۆژی گه مارۆکه دا خه نوێکی بینی

له رۆژانی کۆتایی گه مارۆکه دا لهو رۆژهی کهوا تێیدا بکوژریت عوسمان خهوتبوو به خه بهر هات گوێی لیبوو خه لکی باسی کوشتنی ده کهن له لایه ن ئهم تا قمانه وه^(١)، پاشان وتی: له خه ودا پیغه مبه رم ﷺ بینی له گه ل نه بو به کرو عومه ردا، پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: "ئه ی عوسمان له لای ئیمه به ربانگ بکه ره وه"، ئه و به یانییه ی له خه و هه ستا به رۆزوو بووه لهو رۆژه دا کوژراو ئیواره لای پیغه مبه ر ﷺ به ربانگی کرده وه^(٢).

٢- شیوازی کوشتنه که ی

یاخیبووه سه رکه شه کان هێرشیان برده ناو خانوه که و هه سه نی کوپی عه لی و عه بدو لای کوری زوپیرو موچه مبه دی کوری ته له و مه روانی کوپی هه که م و سه عیدی کوری عاصو هه ندی له کوپانی هاوه لان ده سه ته ویه خه یان بوونه وه شه ر دا که وت له نیوانیاندا، عوسمان هاواری کرد ده ستی کرد به (الله الله)، وتی ئیوه ده ست کۆتا بکه ن له سه رخه ستنی من، به لām ئه وان ده ستیان کۆتا نه کردو خزه ته کاره کانی عوسمان چوونه ژووره وه بۆ سه رخه ستنی، عوسمان فهرمانی پیکردن که هیه چ نه که ن به لکو وتی: هه رکه سی ده ست کۆتا بکات له شه ر با ئازاد بی^(٣) و له کۆیله یه تی ده ریچی، عوسمان به ئاشکراو پینگری وه بنه بری سوربوو له سه ر ئه و رایه ی که ده ست و چه کی خۆی کۆتا بکا و ئه و که سانه ش که ملکه چی گوێپرایه لی خه لیفه یان له نه سه تۆدایه با شه ر نه که ن و واز به یێنن بیگومان گوێپرایه لی خه لیفه ش واجه^(٤)، ئهم رایه ی عوسمان به هیه چ شتی پیناگریت به ئه وه نه بی که عوسمان دنیابوو که شه هید ده کریت، وه کو پیغه مبه ر ﷺ شاهیدی بۆ دابوو، ده یویست له م و ئه و خوێن نه پژی نه بیته مایه ی فیتنه و ئازاوه له نیوان موسلماناندا^(٥) موغه یه ی کوپی نه خه نس یه کی بوو له وانیه ی که هه جی کردو به

^١ الطبقات لابن سعد (٧٥/٣)، فتنة مقتل عثمان (١٧٢/١).

^٢ الطبقات (٧٥/٣)، فتنة مقتل عثمان (١٧٥/١).

^٣ الدولة الاممية في عصر الخلفاء الراشدين، ص (٢٨٢)، البداية والنهاية (١٩٠/٧).

^٤ العواصم من القواصم، ص (١٣٣).

^٥ الدولة الاممية في عصر الخلفاء الراشدين، ص (٢٨٣).

چەند کەسێکەو ه گەراپهوه بۆ فریاکەوتنی عوسمان، بەر لەوێ عوسمان بکوژێ چوو لای بۆ ئەوێ حیمایهتی بکات، وتی ئەو عوسمان ئێمە بیانوویمان چیه بەلای خودای گەورهوه سەرەپای ئەوێ توانامان هیه تۆ به جی بهیلتین بۆ دوریان نەخینهوه هەتا دەمرین یاخیبووهکان ئاگریان نا به دەرگاو سهقفی خانووهکهوه، ئەوانێ که له خانووهکهدا بوون ههڵچوون، عوسمانیش دهستیکرد به نوێژکردن بۆ ئەوێ رینگهێ شەپریان لێ بگریت، موغەیرە کۆری ئەخنەس و حەسەنی کۆری عەلی و موحەممەدی کۆری تەلحە و سەعیدی کۆری عاس و مەروانی کۆری حەکەم و ئەبوهورەیره به باشتەین بەلا تاقیکرانهوه و دەستیان کرد به شەپکردن، عوسمان تکای لێکردن بگەرێنهوه و شەپ نەکن، پاشان عوسمان چوووه بۆ نوێژکردن دەستی کرد به خوێندنی سورەتی (کەف) به باشی قورئانهکە ده خویند دەنگه دەنگ بێزاری نەکرد، هەر بەردەوام بوو، نە هەلێ دەکرد نە پچر پچری دەکرد، هەتا گەشته کۆتایی سورەتەکه بەر لەوێ دەستیان پێیگات، پاشان دانیشت و دەستی کرد به خوێندنی سورەتی (ال عمران) ئەو رۆژه چوار گەنجی قورەیشی پێکران که موحەممەدی کۆری عەلی و عەبدوللای زویێرو موحەممەدی کۆری تەلحە و مەروانی کۆری حەکەم بوون^(۱)، موغەیرە کۆری ئەخنەس و نەیار کۆری عەبدوللای ئەسلەمی و زیادی فەهری کوژران^(۲)، عوسمان توانی قەناعەت بکا به بەرگریکارەکان، ناچاریان بکا له مالهکە دەرجن، تەنیا عوسمان و گەمارۆچیهکان مانەوه جگه له عوسمان و خێزانەکە له خانووهکه ئەمانەوه و هیچ بەرگریکاری نەماو خەلکه جەنجالهکه بلایان کرد، عوسمان دەرگای مالهکە خۆی لادا^(۳)، دواي ئەوێ بەرگری کارەکانی دەرکرد، قورئانهکە کردەوه له باوہشیا دەستی کرد به قورئان خویندن و ئەو رۆژه بەرۆژوو بوو پیاوی له گەمارۆچیهکان که ریاوایەتەکان ناویان نەهێناوه چووہ ژورەوه بۆ لای کاتی عوسمان کابرای بینی پێی وت با ئەم قورئانە له نێوان من و تۆدابی^(۴)، پیاوہکه هاتە دەرەوه وازی لێ هینا، زۆری پێ نەچوو یەکیکیان چووہ

^۱ فتنة مقتل عثمان (۱/۱۶۹)، تاریخ الطبری (۵/۴۰۴)، رواه صحيحه.

^۲ الخلفاء الراشدين للخالدي، ص (۱۸۴، ۱۸۵)، البداية والنهاية (۷/۱۹۶).

^۳ فتنة مقتل عثمان (۱/۱۸۸)

^۴ تاریخ الطبری (۵/۴۰۵، ۴۰۶).

ژوورهه پیاوی بوو له خیلی سدوس پێیان دهوت مهرگی رهش، بهرلهوهی به شمشیر بدات له عوسمان دهستی نایه بینی و دهی خنکاند، مهرگی رهش دهلی، وهللاهی هیچ شتیکم نه دیوه له خنکاندن عوسمان ئاسانت بێ کاتی دهم خنکاند ده مبینی گیانی وهک چۆیهک شین بیت، دهرده چوو گیانهکه له جهستهدا ههر مابوو نهم سهرهوسهری دهکرد^(۱).

پاشان به شمشیر کهوته سهر عوسمان عوسمانیش به دهست خۆی دهپاراست، دهستی قرتاند لهو کاتهدا عوسمان وتی: وهللاهی نهو دهستم که قرتاندت یهکه مین دهسته که قورتانی پی نوسرا^(۲)، چونکه عوسمان یهکێ بوو لهواندی که وا وهچی دنووسییهوه، یهکه مین کهسه که قورتانی نووسیوه تهوه به نیملاکردن، پێغه مبههر ^ص نهو کاتهی عوسمان کورزا قورتانهکهی له بهرده سندا بوو خۆینی دهسته پراوهکهی کهوته سهر نهو قورتانهی که له بهرده میدا بوو ده پخۆتند، وه خۆینه که کهوته سهر نهو فهرموده یهی که خودای گهوره دهفرمویت: (فَسَيَكْفِيكُمْ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ)^(۳)، له ریوایه تیگدا هاتوه یهکه مین پیاوی که دای له عوسمان پیاویکه پیتی دهلێن، رۆمانی یهمانی به گۆژان لییداوه، کاتی چوونه ژوورهه بۆ کوشتنی نهم سرودهی دهوت:

اری الموت لایبقی عزیزا ولم يدع لعاد ملاذا في البلاد ومرتقی

بیبت اهل الحضر والحصن فعلق ویاتی الجبال فی شمارینحها العلی^(۴)

کاتی حاتهیان دابوو نائیهی کچی فهرافیهی خیزانی وتی: یان بیکوژن یان وازی

لی بهینن، وهللاهی جاری وا هه بووه یهک رکات شهونویژی کردوه هه موو قورتانی تیا خۆیندوه^(۵)، بهم چه شنه نائیه بهرگری دهکرد له نیمامی عوسمانی میردی و خۆی دهدا به سه ریداو شمشیریکی گرتبوو به دهسته وه سهودانی کوری حمران په لاماری نائیهی داو په نجه کانی قرتاندو رایکردو دهستی کرد به جنیودان و ته شهردان له نائیه^(۶)، یه کیتک له

^۱ تاریخ ابن حیاط، ص(۱۷۴، ۱۷۵)، اسناده صحیح و حسن.

^۲ تاریخ الطبری (۳۹۸/۵).

^۳ تاریخ الطبری (۳۹۸/۵)، الخبر له طرق عدد بمجموعها برتقی الی درجه حن لغیره..

^۴ فتنه مقتل عثمان (۱۹۱/۱)، البداية والنهاية (۱۹۲/۷).

^۵ الطبقات (۷۶/۳)، فتنه مقتل عثمان (۱۹۱/۱).

^۶ تاریخ الطبری (۴۰۶/۵، ۴۰۷).

خزمه تکاره کانی عوسمان ئەم حالەتە ی بێنی وه کوشتنی عوسمان ههژاندی که پێیان دهوت (نه جیح) ئەم نه جیحه هێرشی برده سەر سهودانی کوری حیمران و کوشتی، کاتی قه تیره ی کوری فه لانی سکونی بێنی نه جیح سهودانی گوشت هێرشی برده سەر نه جیح و گوشتی خزمه تکاریکی تری عوسمان که ناوی سه بیح بوو قه تیره ی گوشت له و خانووه دا چوار کهس کوژران، دوانیان شه هیدو دوانه که ی تریان تاوانبار بوون، دوو شه هیده که ئیمامی عوسمان و نه جیحی خزمه تکاری بوو، دوو تاوانبار کهش سهودانو قه تیره ی سکونی بوون، کاتیک کوشتنی ئیمامی عوسمان تهواو بوو جارچییه کی تاقمه سه به ئییه کان هاواری کردو وتی: ناکرێ خوی نه پشته ی پیاوی حه لال بیت و سامانو ماله که ی حه رام بیت، ئایا نازانن ماله که شی حه لاله ده ستیان کرد به فره ود کردنی ماله که شی، گه مژه و ناحالیه سه به ئییه کان له و خانووه دا ده ستیان کرد به کاولکاری و تالان و برۆ هه رچی تیدا بوو ماشیانه وه هه تا پۆشاک ی به ری خیزانه کانیشیان تالان ده کرد، یه کیک له سه به ئییه کان که پتی ده وتریت که لسومی تجیبی په لاماری نائیه ی خیزانی عوسمانی داو که واکه ی به ری برد، پاشان سیخو رمه ی لیده داو جوینی پی ده دا، پی دهوت دایکت له عه جیزیه تۆی به پاک ی نه هیناوه، که سه بیحی خزمه تکاری ئیمامی عوسمان ئەم حالەتە ی بێنی و بیستی که ئەم قسه ناشیرین و ناقولانه یه ده وتریت به نائیه به شمشیر هه لێ کوتایه سەر که لسوم و گوشتی^(۱)، یه کیک له سه به ئییه کان سه بیحی گوشت، دوا ی نه وه ی سه به ئییه کان ماله ی عوسمانیان چه پاو کرد جاریاندا و تیان خیرا برۆن به یتمال تالان بکه ن، ده خیلتان بم نه وه ل پیش ئیوه ی که سیکی تر بچی هه ر چی تیدایه بیه یتنن پاسه وانه کانی به یتمال ئەم جاره یان بیستن به یتمال هیچی تیدا نه بوو دوو هۆر خواردن نه بیت، وتیان: خۆتان بده نه لا ئەم تاقمانه دنیاویست، واته (سه به ئییه کان) به یتمالیان شکاندو ده ستیان کرد به تالان کردنی^(۲) خهوی سه به ئییه خهوار یچه کان به دیهات و نه میری ئیماندارانیان گوشت و زۆریک له نه لقه له گو یکانیان که هه رچی په رچی و ناحالیه کان پیکهاتبوون، دوا ی کوشتنی عوسمان هه لوه ستیان

^۱ تاریخ الطبری (۴۰۷/۵).

^۲ المصدر نفسه (۴۰۷/۵).

کردو بیریان کرده وه که هیچ گومانی تیدا نییه کاری نه مانه ته و او بووه و هر بۆ کوشتنی عوسمان بووه، شهیتانه سه به نییه کان بیتاگیان کردو و به هه له داچوون، به کاریان هیتا و بۆ ئاژاوه نانه وه له دژی عوسمان بۆ نه وهی بیکوژن یان ده مدیریژی بکه نه سه ری و ره وتی بشیوینن، که وته به رده ستی نه م هه رچی و په رچیانه و که وتنه نه و په شیمانیهی که به سه ر به نی نیسرائیلدا هات کاتیک که ده ستیان کرد به گویره که په رستی له دوایدا هه ندیکیان په شیمان بوونه وه^(۱)، هه موو پیاوه راساله کانی مه دینه بۆ کوشتنی خه لیفه که یان دلته نگ بوون، ده ستیان کرد به خویندنی زیکری مو حیه ت و گریان به لام تازه چی بکه ن! سوپای خه واریچه سه به نییه کانی مه دینه یان داگیر کرد، به هه ر چوارلادا ویرانیان کرد خه لکه که یان قه تیس کردو نه یان هیشته هیه شتیک بکه ن، حاکمی فیعلی مه دینه نه میری خه واریچه کان بوو، که خه لکی میصره و ناوی غافقی کوری هه رچی عه کیه، شهیتانه پیلان گیره که شیان له گه لدا بوو، که عه بدوللای کوری سه به نه، زۆر شاد و مان و کامه ران بوو، که گه شتو وه ته ئامانج و مه رامه جوله که ییه شهیتانییه کانی. ها وه له گه وه ره کان به م شیوه مه هه لویستیان نواند بۆ شه هید بوونی نیامی عوسمان^(۲)

۱- زویری کوری عه وام کاتئ بیستی نیامی عوسمان شه هید کراوه وتی: ره هه تی خودا له عوسمان و ده ستی کرد به ویردی موسیه ت خویندن، پییان وت: تا قمه کان په شیمان، وتی: نیشی خو یان بوو پشتیان کرده یه کیش وه کو نه وانه یان لی هاتو وه که خودای گه وه ده فهر مویت: (وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّبِينٍ) (سبا: ۵۴).

۲- ته له می کوری عوبه ی دوللا کاتئ بیستی نیامی عوسمان شه هید کراوه، وتی: ره هه تی خودا له عوسمان ده ستی کرد به خویندنی زیکری موسیه ت، پییان وت نه و تا قمانه په شیمان وتی: ره وره ش بن له نا و بچن نه م نایه ته ی خوینده وه: (مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ* فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ) (یس: ۴۹ - ۵۰).

^۱ البداية والنهاية (۱۹۷/۷، ۱۹۸).

^۲ الخلفاء الراشدون للخالدي، (۱۹۰)، البداية والنهاية (۱۹۷/۷).

۳- عه‌لی کورێ نه‌بی تالیب کاتی بیستی ئیمامی عوسمان شه‌هید کراوه، وتی: ره‌حه‌تی خوا له‌ عوسمان و ده‌ستی کرد به‌ خویندنی زیکری موسیبه‌ت، ئهم‌ ئایه‌ته‌ی خویند: (كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ* فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ) (الحشر: ۱۶ - ۱۷).

۴- سه‌عدی کورێ نه‌بی وه‌قاص کاتی ئهم‌ هه‌واله‌ی بیست وتی: ره‌حه‌تی خودا له‌ عوسمان، ده‌ستی کرد به‌ خویندنی ئهم‌ ئایه‌ته‌: (قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا* الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا* أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا* ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا) (الكهف: ۱۰۳ - ۱۰۶).

پاشان سه‌عد وتی: ئه‌ی خودایه‌ بیانگریت سه‌رشو‌ریان که‌یت، په‌نجه‌ی په‌شیمانیا‌ن پێ‌ بگه‌زی^(۱)، خودای گه‌وره‌ پارانه‌وه‌که‌ی سه‌عدی قبول کرد، چونکه‌ دوعا گۆبوو، ئه‌و که‌سانه‌ی به‌شداری کوشتنی عوسمانیا‌ن کرد وه‌کو عه‌بدو‌للای سه‌به‌ئی و غافقی و نه‌شته‌رو که‌کیمی جه‌بله‌و که‌نانه‌ی تجیبی له‌وه‌و دوا کو‌ژران^(۲).

هه‌شته‌م: می‌ژووی کوشتنه‌که‌ی ته‌مه‌نی شه‌هیدبوونی و ته‌ره‌که‌یی و نو‌یژ له‌سه‌رکردن و ناشتنی

۱- می‌ژووی کوشتنه‌که‌ی

دیاری کردنی ئه‌و ساله‌ی که‌ تینیدا کو‌ژرا، کو‌ ده‌نگیه‌که‌ی له‌سه‌ر هه‌یه‌ له‌ لایه‌ن می‌ژوونووسانه‌وه‌ جیاوازیان نییه‌، که‌ سالێ (۳۵)ی کو‌چی شه‌هید کراوه، ته‌نیا له‌ ریوایه‌تیکی مو‌صعه‌بی کوری عه‌بدو‌للادا هاتوه‌ که‌ له‌ سالێ (۳۶) شه‌هید کراوه^(۳)، ئه‌مه‌ش قسه‌یه‌که‌ی ناوازه‌یه‌و پێچه‌وانه‌ی ئیجماعه‌، پای یه‌که‌م که‌ سالێ (۳۵)یا‌ن دیاری کردوه‌ رای کو‌مه‌لیک زانایه‌، وه‌کو عه‌بدو‌للای کوری عه‌مری کورێ عوسمان و عامری

^۱ تاریخ الطبری (۴۰۷/۵، ۴۰۸)، البداية والنهاية (۱۸۹/۷).

^۲ الخلفاء الراشدون للخالدي، ص (۱۹۲).

^۳ تاریخ الطبری (۴۳۵/۵، ۴۳۶).

کۆری شه رحبیل و شه عبی و نافعی مهولای ئیبنو عومرو مهخره مهی کۆری سوله یان و زۆریکی تریش^(۱)، میژوونووسه کان جیاوازیان نییه له و مانگهی که تیایدا کوژراوه، که مانگی (قوالحه)یه، به لām جیاوازیان ههیه له رۆژو سهعاته کهیدا، به پای زۆریک له زانایان نهم شه هیدبوونهیان به رۆژی ۳۵/۱۲/۱۸ ی کۆچی پارسهنگ داوه تهوه و جهختیان کردوه^(۲)، به لām دیاری کردنی نهو رۆژی که تییدا کوژراوه، واته چهند شه مه بوو له رۆژانی ههفته سی بۆچوون هاتوه، جهوریش له هه موو قسه کاندای نهم قسه یه یان پارسهنگ داوه تهوه، که رۆژی ههینی بووه، به قسه ی جهور^(۳)، قسه یه کی به هیزیش نییه به رپه رچی بداته وه کاتی کوشتنه کهشی به به یانی رۆژی ههینی بوو، که جهور ده لێن تاقی به یانی بووه و قسه یه کی به هیزیش نییه به رپه رچی بداته وه^(۴).

۲- ته مه نی شه هیدبوونی

ریوایه ته کان جیاوازیان ههیه له سالی شه هیدبوونی نیمامی عوسماندا، هه ر له کۆنه وه نهم راو جیاوازییه ههیه له سه ری ته نانه ت ته به ری ده لیت: پێشینان جیاوازیان ههیه له نه ندازه ی ته مه نی عوسماندا^(۵)، به لām وای بۆ ده چیت که عوسمان له ته مه نی (۸۲) سالییدا شه هید کرابیت، نهم قسه یه پای جهوره، نهم قسه یه ده سه لیت له سه ر چهند هۆکاریک.

أ - له نه نجامی به راوردی نیوان سالی له دایکبوون و سالی شه هیدبوونی، راستی نهم قسه یه مان بۆ ده رده که ویت، که ته مه نی (۸۲) سال بووه، شه هید کراوه، چونکه له سالی شه شه می دوا ی سالی (فیل) له دایک بووه، له سالی (۳۵) ی کۆچی شه هید کراوه، نه گه ر سالی له دایکبوونی ده ریکه ین له سالی شه هیدبوونی بۆمان روون ده بیته وه، که له ته مه نی چهند سالییدا شه هید کراوه.

^۱ فتنه مقتل عثمان (۱/ ۱۹۳، ۱۹۴).

^۲ تاریخ الطبری (۵/ ۴۳۵).

^۳ المصدر نفسه (۵/ ۴۳۶).

^۴ تاریخ الطبری (۵/ ۴۳۷).

^۵ تاریخ الطبری (۵/ ۴۳۷).

۳- تهرمه‌ک‌ه‌ی و نویژکردن له‌سه‌ری و ناشت‌نی

کۆمەلئیک له هاوۀلآن هەر لهو رۆژۀى که شههید کرا ههستان به شۆردنو کفنکردنى، وه خهستيانه سهر دارمهتو برديان بۆ گۆرپستان، نهو هاوۀلآنهش نهمانه بوون: (حهکیمی کورپی حیزام، حوهيتهبى کورپی عهبدولعهزا، نهبو جهمعى کورپی حوزهيفه، نهيارى کورپی مهکرهمنى نهسلهمنى، جوبهیرى کورپی مهتهعيم، زوبهیرى کورپی عهوام، عهلى کورپی نهبى تالیب)، کۆمهلئى له هاوۀلآنى تر، خیزانهکانى وهك (ناثيلهو نومو بنين کچى عوتبه) که خیزانى بوون، دهلئین جوبهیرى کورپی مهتهعيم نوئىژى لهسهر کرد دهلئیت: (زوبیڤرى کورپی عهوام) نوئىژى لهسهر کرد دهلئین (حهکیمی کورپی حیزام) بوو، دهلئین: (مهروانى کورپی حهکهم) بوو، دهلئین: میسورى کورپی مهخزومى بوو^(٧)، بهلام نهوۀى که لای من بههیزه نهوۀیه که (زوبیڤرى کورپی عهوام) نوئىژى لهسهر کردووه، چونکه ئیمامى نهحمده له (مسند)هکهیدا رىوايهتى کردووه، نهم رىوايهته روونى دهکاتهوه، که زوبیڤرى کورپی عهوام، نوئىژى لهسهر کردووه دایشى هتلاوه بۆ ناو گۆڤرهکۀى، چونکه وهسیتی پى کرابوو^(٨)، بهشهو ناشتيان وهکو (ئین سهعدو زههههه) رىوايهتيان کردووه جهخت دهکهنهوه که عوسمان له نیتوان مهغریب و عیشادا نیتراوه (رهزای خواى لیبيت)^(٩)، بهلام نهو قسانهى که تهبهرانى له رینگهى (عهبدولمهلیکی کورپی ماجشون)هوه رىوايهتى کردووه دهلئى: بیستومه له ئیمامى مالیک وتویهتى عوسمان کوژراو فريدرايه سهر سهپرکهوانى خيلى فلان ههتا سى رۆژ^(١٠)، نهم رىوايهته زهعيفهوه دهقهکهشى بوچهلله سهنهدهکۀى دوو عيللهتى تتدابه.

١ فتنة مقتل عثمان (٢٠٤/١).

^٢ البداية والنهاية (١٩٩/٧).

^٣ الموسوعة الحديثية مسند الامام أحمد (١/٥٥٥)، رجال الاسناد ثقات الا انه منقطع.

^٤ الطبقات (٧٨/٣)، تاريخ الامم (عهد الخلفاء)، ص (٤٨١).

^٥ المعجم الكبير (٧٨/١)، استشهاد عثمان، ص (١٩٤).

أ - عەبدولمەلیکی کورپی ماجشون کابرایەکی زەعیفە لە رێوایەتداو هەرچی شتی خراپە داویەتی پال ئیمامی (مالیک).

ب - ئەم رێوایەتە (مرسلە)، چونکە ئیمامی (مالیک) لە کاتی کوشتنی عوسماندا لەوێ نەبوو، وە لە ساڵی (٩٣)ی کۆچی لەدایکبوو^(١)، هەروەها دەقی ئەم رێوایەتە پوچەلە (ابن حزم) دەلێت: هەرکەسێ بێ ئیمامی عوسمان فرێدراوەتە سەر زێلدان ماوەی سێ رۆژ ئەمە، درۆیەکی شاخدارو دەست هەلبەستێکی داتاشراوەو لەو کەسانە دەوێشتەو کە شەرم نییە لەناو چاوانیاندا.

پێغەمبەر ﷺ فەرمانی کردوو، کە لاشەی کوژراوەکانی قورەیشییە کافرەکان لە رۆژی بەدردا فری بدەنە ناو چالۆوەکانی بەدرو خۆلی دا بەسەریندا کە ئەمانە (کوژراوەکان) خراپترین دروستکراوی خودابوون، هەروەها پێغەمبەر ﷺ فەرمانی کرد کە چال هەلبەکنن بۆ کوژراوەکانی جولەکەکانی (قورەیزە) کە خراپترین میراتگری سەرزهوین، ناشتنی، کەواتە شاردنەوێ کافرو ئیماندار فەرزه لەسەر موسلمانان، ئیتر چۆن رەوایە بۆ کەسێ، کە شەرمی لەناو چاودا بێ بلیت: (عەلی و هاوێلانی شاری مەدینە) پیاویکی مردویان فرێدایبێتە سەر زێلدانیک ماوەی (٣) رۆژ، نەیان شاردۆتەو ئەگەر کەسێ شەرمی لەناوچاودا بێ تۆمەتی و ناخاتە پال موسلمانان، کە عوسمان فرێدرا بێ و سوکایەتی بە لاشەکە کرابی^(٢)، ناچیتە عەقڵی هیچ مەروئیکێ چاکەو ئەگەر نەفام نەبیت، کە هاوێلان ئیمامەکە خۆیان فرێدابی، هەرچەند یاخیبوو سەرکەشەکان هاتبوون بۆ گەمارۆو کوشتنی، هاوێلان وەکو خۆی گەورە باسیان دەکات بۆ رەزای خودا نەترسان لە لۆمە لۆمە کەران، ئەم رێوایەتە شتیاوو ناشیرینانە کە میژوویان پیس کردوو چلک و چەپەلی (رافزییەکان)^(٣).

٤- موحەممەد کورپی ئەبویە کری صدیق ئەستۆی پاکە لە خۆینی عوسمان بکوژی ئیمامی عوسمان پیاویکی میسری بوو، بەلام رێوایەتەکان بە رۆشنی ناویان نەهیناوە، بەلام ئەو ناشکرایە کە تیرە (سروسی)یەو پێیان وتوو (جبلە) واتە (زۆر

^١ التهذيب، ابن حجر (٤٠٨/٦).

^٢ الفصل (٤/٢٣٩ - ٢٤٠).

^٣ عقيدة أهل السنة (١٠٩١/٣).

موحیبه دینی خه تییب پئی وایه که بکوژی عوسمان عهبدوللای کورپی سه به نه، بهم
چه شنه ده لئ: نه وه سه لماوه که (عهبدوللای کورپی سبأ) له هه موویان هه سوود تر بووه
که لهو دیوه په رده وه نیشی کردووه، واته: له هه موویان سه سه ختر بووه، به ژئیر
که پنه کی، له وانه یه مهرگی رهش ناویکی خوازاو بیته هیما بیته بو (عبدالله کورپی
سبأ) بو نه وهی بتوانی بگاته ده ست کیسه کانی بو روخانی خه لافه تی نیسلام^(۱) و
شایه تی ده دات که (عبدالله سبأ) رهش پیست بووه به ریوایه تی سه حیج هاتووه، که
نیمامی عه لی (عبدالله سبأ) ی به پیسو نه گریسو رهش پیست وه سف کردووه، له
قه سه یه کیدا ده لئ: (رهش پیسته که)^(۲)، به لام نه وه که په یوه ندیی به و تۆمه تانه وه هیه،
که ده کریت بو (موحه مده دی کورپی نه بو به کر) که عوسمانی کوشتووه، به مه شاقیص واته
گوچانه که، نه وه باتله، چندین ریوایه تی لاواز له م باره یه وه هاتووه ده قه کانیشی شاهه،
چونکه پیچه وانه ی نه و ریوایه ته سه حیجانه یه که رویشیان کردو ته وه، که بکوژی
عوسمان پیانوکی میسری بوو^(۳).

دکتور يه حيا ته ليه حيا، چنه د هوکاريکي باس کردووه، که هه مووی نه ستو پاکي موحه ممدی کوری نه بوبه کرو ده سه لميټيت، له خویننی عوسمان.

۱- عائیشه رۆشت بۆ بهسره، بۆ سەندنی خۆینی عوسمان، ئەگەر براکەى خۆى کوشتبىتی ئەوەندە دلگران ئەدەبوو بۆ کوشتنى عوسمان و خوشحالدەبوو، دريژهى ئەم باسە لە ژيانى ئىمامى عەلیدا باس دەکەين.

۲- نیمامی عدلی نه‌فره‌تی کردوو له بکوژانی عوسمان، ته‌به‌رای کردوو لییان و بریاری داوه‌ نزیکیان نه‌بیته‌وه و هیچ کاریکیان پی نه‌سپیژی، به‌لام موحه‌مه‌ده‌کوری نه‌بویه‌کری کرده‌ والی میسرو نه‌گهر له بکوژان بوايه نه‌یده‌کرده‌ والی.

^١ العواصم من القواصم، نقلا من فتنة عثمان (٢٠٧/١).

^٢ لسان الميزان (٢٩٠/٣).

٣ فتنه مقتل عثمان (٢٩٠/٣).

٣- ئیبنو عەصاکیر بە سەندەدەکانی خۆی لە موحمەدی کورپی تەلخەیی کورپی مەسەرەفەو هیناویەتی دەلێت: بیستم لە کێنەیی خۆمەتکاری سەفییە کچی حویەیی وتی: کاتی ئیمامی عوسمان کوژرا من کوپێکی چواردەسالی بووم، وتم ئایا موحمەدی کورپی ئەبوبەکر هیچ جوۆی دەستی هەبوو لە خۆینی ئیمامی عوسماندا؟ وتی: پەنا دەگرم بە خودا شتی وا نەبوو، موحمەد چوو لە عوسمان، عوسمان وتی: ئەی برازا کەم تۆ سەحابە نیت موحمەدیش هاتە دەرەو بە هیچ شیوەیەک دەستی لە خۆینی عوسماندا نەبوو^(١) ئەو کەسانەیی کە شاھیدیان داووە بۆ ئەم باسەیی موحمەد بەشداریی کردوو ئەوێ، کە خەلیفەیی کورپی خەیات، تەبەری بە سەندەیی پیاو سێقەدارە کمانی لە حەسەنی بەصرییەو ئەم ریاویەتیان هیناوە، کە موحمەدی کورپی ئەبوبەکر یەکی بوو لەوانەیی لە رۆژی گەمارۆی خانوو کەدا لەوی بوو^(٢)، ریشی عوسمانی گرتوو، عوسمانیش وتی: شتیکت گرتوو یاخود بە شیوەیەک دەجولێتەو باوکت قەد وا نەدەجولێتەو، موحمەدیش هاتە دەر وازی لێ هینا^(٣)، بەم شیوەیە بۆمان روون دەبێتەو کە موحمەدی کورپی ئەبوبەکر سیدی ئەستۆی پاکە لە خۆینی عوسمان، وەکو چۆن گورگە کە ئەستۆی پاکە لە خۆینی یوسف، دەرکەوتوو هۆکاری ئەم تۆمەتەیی کە خراوەتە ئەستۆی موحمەد ئەوێ بەر لە کوشتنی عوسمان چوو تە سەری^(٤)، ئیبن کەسیر باسی کردوو، کە کاتی عوسمان قسەیی لەگەڵدا کرد، موحمەد شەرمی کردو گەپایەو پەشیمان بوویەو دەموچاوی خۆی داپۆشی و لە مالهو خۆی قەتیس کردو خۆی نەخستە ریزی گەمارۆچیەکان^(٥).

^١ مرویات أبي مخنف في تاريخ الطبري (ص ٢٤٣).

^٢ مرویات أبي مخنف في تاريخ الطبري (ص ٢٤٤)، تهذيب الكمال (٩٦/٦) ..

^٣ المصدر نفسه (ص ٢٤٤).

^٤ فتنة مقتل عثمان (٢٠٩/١).

^٥ البداية والنهاية (١٩٣/٧).

باسی چوارەم: ھەلۆیستی ھاوەلانی دەربارەی کوشتنی عوسمان

لە ھەندێ پەرپراوە میژوویەکان ھەلۆیستی ھاوەلانیان شیواندوووە و ناشیرین کردوووە، لەمەپ فیتنەی کوشتنی عوسمان، ئەمەش بە ھۆی ئەو رێوایەتە رافزیانەووە بوو، کە زۆربەی میژوونووسان پشتیان پێ بەستوو، کەوتوووە شوێن رووداوەکانی فیتنەگەرییەو کە لە پەرپراوی میژووی ئیمامی تەبەری و پەرپراوە میژوویەکانی تر، کە لە میانەی رێوایەتەکانی ئەبی میخەنەق و واقیدی و ئیبن و ئەعصەم و ھەوالگێرەکانی تر ھەو و گیراوان کاتی دەیان خوێنییەو و ھاوەلانی بوون ئەم موئامەرییان جولاندوووە فیتنەیان ھەلگێرساندوو، ئەبو میخەنەق مەیلی بەلای شیعەگەرییەو بوو و خۆی نەپاراستوو لە ئەکەدار کردنی عوسمان، چونکە بەلای ئەو ھەو خەلیفەیک بوو ھەلەو پەلە زۆربوو و شایەنی ئەو ھوو وای بەسەر بێت، تەلخە لە رێوایەتەکانیدا و ھەکو یەکی لە شەپرووشەکان بە ئیمامی عوسمان و لایەنگری دژەکانی دەرەخات، تەلخە بە دوژمنی عوسمان دادەنێت رێوایەتەکانی واقیدی جیاوازی نییە.

لە رێوایەتەکانی ئەبی میخەنەق، عەمری کوپی عاص ھاتوووە تە مەدینە و دەستی کردوو بە توانج گرتە ئیمامی عوسمان لە رێوایەتی واقیدی ئەبی میخەنەقدا، رێوایەتی رافزییەکان زۆر کە ھاوەلانی تۆمەتبار دەکەن بەوێ گواپە موئامەرییان کردوو دژی ئیمامی عوسمان، ھاوەلانی فیتنەکەیان دەجولاندوو و خەلکییان دنا دەدا، ئەم قسانە ھەمووی درۆیە و دەست ھەلەستە^(۱)، بەلکو پێچەوانە ئەم رێوایەتە رافزی و زەعیف و داتاشراوانە راوییەکانی فەرموووە رێوایەتە صەحیحەکانیان بۆ پاراستوین لە رێوایەتە صەحیحەکاندا ھاتوو، کە ھاوەلانی پشتیوانی موسلمانان بوون، عوسمانیان سەریان خستوو و پاسیان کردوو ئەستۆیان پاکە لە کوشتنی، لە دوا کوشتنی خوێنەکەیان وویستوو بەم چەشنە ھاوەلانی بچووکترین ھاوہشییان نەبوو لە ھەلگێرساندن فیتنەو جولاندنیدا^(۲)، ھاوەلانی ھەر ھەموویان ئەستۆیان پاکە لە خوێنی عوسمان ھەرکەسی پێچەوانە ئەم بۆچوونە بیر بکاتەو قسەکانی پرپوچەو ناتوانی بچووکترین بەلگە بەینتی، کە بگاتە پلە راستی بۆ پشتگیری قسەکانی.

^۱ تحقیق مواقف الصحابة (۱۴/۲ - ۱۸).

^۲ تحقیق مواقف الصحابة (۱۸/۲).

بەم شێوەیە خەلیفە لە کتێبە میژووییە کەیدا لە (عەبدول ئەعلاى کورێ هەیسەم) هەو ئەویش لە باوکیەو دەڵێ: و تەم بە عوسمان نایا بکوژانی عوسمان یە کێ لە کۆچەریان یان ئەنسارەکانی تێدا بوو؟ وتی: نەخێر هیچ کامیانی تێدا نەبوو، بکوژەکان هەموویان کەللە رەق بوون، لە خەلکی شارەکان.

ئیمامی ئەو هەوی دەڵێ: هیچ سەحابە یەک بەشداریی کوشتنی ئیمامی عوسمانی نەکرد، بەلکو خەلکی ناحالێ و هەرچی پەرچی و سەر سەرییەکان کوشتیان، کە ناخ و بێ سەر و بەری ئەملاو ئەولا بوون، بەرنامەیان دارپشت لە شارەکانەو لە میرەو هاتن و سەحابەکانی خەلکی مەدینەش بۆیان نەپەخسا راویان بنێن گەمارۆی عوسمانیاندا و کوشتیان^(۱)، زوپیتری کورێ عەوام بکوژەکان بە هەرچی پەرچی شارەکان وەسف دەکات، عانیشە خاتوون بە کەللە پوتی تایفەکان وەسفیان دەکات^(۲) و ئیبن و تەیمیە بە خەوارێج و گومراو کاولکارو دەستدریژی کەرو سەرکەش وەسفیان دەکات^(۳)، ئیمامی زەهەبی بە سەرانی شەرەنگیزو کەللە رەق وەسفیان دەکات^(۴).

ئیبن و عیماد کە لە کتێبی شەرەنگیزەکاندا دەڵێت: ئەمانە خوێری و ناو بەرمەزەکانی خێلەکان بوون^(۵) هەلسوکهتی ئەم تاقمە تا ناحالێ هەرچی و و پەرچییانە شاھیدی یان سەلینەری ئەم وەسفە کە لە کاتی گەمارۆکەدا دەیانکردو عوسمانی خەلیفەیان بە دوژمنکاری کوشت و ناوو خواردنیان لێ مەنع کرد، ئەو عوسمانە کەوا هەرچی مالتی خۆی هەبوو سەرفی دەکرد بۆ ئەوێ تینوکان تیرناو بن، بەخۆرای^(۶)، ئەو عوسمانە کەوا سامانیکی زۆری بەخشی کاتی کە خەلکی نازاری برسیستی زۆری بۆ هیناوی ئەو عوسمانە هەمیشە بەخشنە بوو تاییبەت کاتی خەلکی بکەوتنایە تەنگی و ناپەرەحتی^(۷) هەتا ئیمامی عەلی وەسفی ئەم حالە دەکات و سەر زەنشتی

^۱ الشہید الدار عثمان بن عفان، أحمد الحروف، (ص ۱۴۸).

^۲ شرح النووي علی صحیح مسلم (۱۴۸/۵)، کتاب فضائل الصحابة.

^۳ منهاج السنة (۱۸۹/۳ - ۲۰۶).

^۴ دول الاسلام الذہبی (۱/۱۲).

^۵ تحقیق مواقف الصحابة (۴۸۱/۱)، سذارت (۴۰/۱).

^۶ المصدر نفسه (۴۸۲/۱)، بخاری، کتاب مناقب عثمان (۲۰۲/۴).

^۷ التمهید والبيان، (ص ۲۴۲).

گه مارۆچیه کان ده کات، بهم قسه یه، ده ئیت: (ئه ی خه لکینه ئه و کاره ی ئیوه ده یکه نه له کار ی کافر ده چی نه له کار ی موسلمان، رینگای ئاوو ناغواردنی لی مه گرن، رۆم و فارسه کان نه سیر ده گرن و نان و ئاویشی ده ده نی)^(۱)، هه واته راسته کان و را په سه نده کان و رۆداوه کانی میژوو جه خت له نه ستۆ پاکی هاوه لآن ده که نه وه که نه هانده ربوو نه به شداریشیان هه بووه له فیتنه ی کوشتنی ئیمامی عوسماندا^(۲)، ئیستا کۆمه لی قسه ی هاوه لآن ده هیننه وه که نه ستۆیان پاکی له خوینی عوسمان.

یه کهم: ئاوبه یت ستایشی عوسمان ده که نه و نه ستۆ پاکی خویمان ده رده خه نه له خوینه که ی

۱- هه لۆیستی خاتو عایشه ی دایکی ئیمانداران

أ - له فاته ی کچی عه بدور په همانه وه ئه ویش له دایکیه وه، که پرساری کردوه له عایشه و ناردوه بۆ لای وتیه ی یه کی له کور په کانت سه لامت لیده کاو ده رباره ی عوسمان پرسارت لیده کات که خه لکی زۆر شت ده لێن له باره یه وه عایشه وتی: نه فره تی خدا له وه ی نه فره ت ده کا له ئیمامی عوسمان، وه لاهی عوسمان له لای پیغه مبه ر ﷺ دانیشوه، جار یك پیغه مبه ریش ﷺ پیی نابوو به منه وه جبه ئیل قورنانی بۆ هیئا ئه ویش فره مووی ئاده ی ئیمامی عوسمان بینوسه، هیچ که سی ناگاته ئه و پایه یه ی وه ی بنوسیته وه، نه گهر له لای خدا و پیغه مبه ره که ی به ریز نه بیته^(۳).

ب - له (مسروق) وه هاتوه که عایشه وتیه تی ئه و کاته ی، که عوسمان کوژرا، یاخیبووه کان عوسمانیان به کوژرای جی هیشت، ئیمامی عوسمان وه کو قوماشیکی خاوینی بیله که وابوو، پاشان لیی نزی بوونه وه وه کو به رخ سه رتان بری، مه سروقیش وتی: نه مه کار ی تۆبوو، تۆ نامه ت نووسی بۆ خه لکی فره مانته پی کردن هه لگه پرینه وه له عوسمان، عایشه وتی: نه خیر، سویند به و خودایه ی، که ئیماندار باوه ری پیی هیه و کافریش باوه ری پیی نییه، من هیچ نامه یه کم بۆ نه نووسیوه، په شم نه خستۆته سه ر سپی هه تا ئه م دانیشته ی که دانیشتوم لییه^(۴).

^۱ تاریخ الطبری (۴۰۰/۵).

^۲ تحقیق موافق الصحابة (۱۸/۲).

^۳ تحقیق موافق الصحابة (۳۷۸/۱)، المسند (۲۵۰/۶ - ۲۶۱)، البداية والنهاية (۲۱۹/۷).

^۴ فتنة مقتل عثمان (۳۹۱/۱)، تاریخ الخلیفه، (ص ۱۷۶)، اسنادہ الصحيح الی عایشه.

پیشتر باسمان کرد که سەبەئییەکان نامەیان دەنوسی بۆ خەلکی شارەکان بە درۆ
هەلبەست و بە ناوی خاتوو عایشەو.

ج - کاتی عایشە لە مەککەو دەگەڕایەو بۆ مەدینەو مەرگی ئیمامی عوسمانی
بیست گەڕایەو بۆ مەککەو چوو و ناو مزگەوتی حەرام و ویستی لەوی بێنیتەو و خۆی
حەشار بەدات لەو فیتنەیە خەلکی کۆیونەو لە لای، عایشە وتی: خەلکینە هەرچی و
پەرچی شارەکان و خەلکی دیجلە و فورات و کۆیلەکانی مەدینە دەستیان کردوو بە یەکدا
(ان عاب الغوغاء علی هذا المقتول بالامس الارب و استعمال من حدثت سنه وقد
استعمل اسنانهم قبله و مواضع من الحمى حما هالهم وهي امور قد سبق بها لا
يصلح غيرها فتابعهم ونزع لهم عنها استصلاحا لهم فلما لم يجدوا حجة ولا غدرا
اخرجوا وبادروا بالعدوان وبنوا فعلهم عن قولهم) خۆنیتکی حەرامیان رشتوو و شارێکی
حەرامکراویان حەڵال کردوو و سامان و مالهەکیان بە حەرامی بردوو و مانگیکی
حەرامیان حەڵال کردوو، وەللاهی پەنجەیهکی ئیمامی عوسمان لە پراوپری ئەم جۆرە
کەسانە باشتره رزگار یونی ئیوه لەو دەایە بچن لە دەوری عوسمان کۆبێنەو هەتا ئەو
بکوژانە راوێنن، کە لە کۆمەیان پەرتەوازه بکەن، ئەو گلەییانە کردوو یانەتە دەستی
پێنج بۆ ئیمامی عوسمان ئەگەر گوناھبێت ئەو عوسمان پاک بوو تەو، وەکو ئاسنیک لە
ژەنگ پاک بێتەو یاخود وەکو پۆشاکێک لە چلک پاک بێتەو وەکو جلویەرگی بشۆرێت
بە پاک، عوسمان ئاوەها شۆراوە بە زوڵمی ئەوانە خاوین تر بوو تەو^(١).

بە پێچەوانەی ئەو قسە بێگەردەو کە ئیمە تێی گەشتووین لە رێوایەتە
متمانەدارەکانی پیشوو لە بارەی پەیوەندیی نێوان عایشە دایکی ئیمانداران و
عوسمانەو لای تەبەری و غەیری ئەویش هەندێ رێوایەتی تر ماوێ کە پەیوەندیی نێوان
عایشە و عوسمانە و ینەیهکی ناتەواوو شێوا و ینا دەکات بە تەواوی پێچەوانەی ئەو
وینەیه کە ئیمە پێی گەشتووین، چونکە ئەو رۆڵە جوانە پرشنگذارە هەستیاری
دەشیوینێت کە عایشە پێی هەستاو و بەرەنگاری لە حەرامکراوەکان کردو و بەرگری
لە عوسمان کردوو و لە گەمەو تەلەکی سەبەئییەکان تی گەشتبوو^(٢)، ئەو رێوایەتە

^١ تاریخ الطبری (٤٧٣/٥، ٤٧٤).

^٢ دور المرأة السياسي في عهد النبي والخلفاء الراشدين (ص ٣٥٢).

که له کتیبی (العقد الفريد) (الأغاني) میژوو یه عقوبی و میژوو مه سعودی و نه نصابی نه شرافه کاندایا هاتوو له چاوو نهو به لگانهی که من سۆراغم کردوو له بارهی رۆلی سیاسی خاتوو عایشه وه ده بارهی ژبانی عوسمان هه موو نهو ریوایه تانه سهر بۆ نهو ده کیشن که هه لۆیستی سیاسی خاتوو عایشه له که دار ده که نو ئیدانهی ده که ن، نه م ریوایه تانه هه ژمار ناکریت، چونکه پیچه وانهی ریوایه ته راسته کانن، له سهر ریوایه تی بو ده له به ده ست هینراون، زۆربه یان ریوایه تی بۆ خاوه نن، سه نه دیان نییه، یان سه نه ده کانیا ن له که دارو برینداره ناکرینه به لگه و ده لیل که سه کانی به پراوی هه ژمار ناکرین و پرای نه وهی ده که کانیا ن و یرانه نه گهر نه خرینه پال ریوایه ته کانی ترو نه مانه ناخریته جومله ی ریوایه ته زۆر راسته کان و له نزیک ریوایه ته حقه کانه وه دانانریت^(۱).

نه سما موحه ممد نه حمده هه ستاوه به لی کۆلینه وه یه کی زیاتر بۆ نهو سه نه دو ده قانه ی که ریوایه تی رۆلی سیاسی خاتوو عایشه ده که ن له مهر رووداوه کانی فیتنه که وه ره خنه ی گرتوو له و ریوایه تانه ی که ده لێن ناکۆکی سیاسی له نیوان عایشه و عوسماندا هه بووه، وه ک لای ته به ری و خه لکی تر هاتوو درۆ و یتلی نه م ریوایه تانه ی رۆشن کردۆته وه، پاشان ده لێ: باشترین ئیش نه وه یه که واز بێنین و پشت بکهینه باسکردنی هه موو نهو ریوایه تانه که ناکۆکی و دو به ره کی ده گه یه نن له نیوان عایشه و عوسماندا، چونکه له ریگه یه کی باوه پیکرا وه نه هاتوون، به لکو له ریگه ی نهو که سانه وه پیمان گه شتوو که راوییه کانیا ن به شیعه و درۆزن و رافزی وه سف ده کرین به لām ئیمه خستمانه روو له بهر نه وه ی زۆر بلا وه ی کردوو له زۆربه ی لی کۆلینه وه کانی نه م سه رده مه داو به لگه شمان بۆ له کار خستنی نه م ریوایه تانه وه کو بۆمان روون بۆته وه هه یه، نه م هه و الا نه دا تا شراو هه لبه ستراون، که نه صلّه بوونی نییه له نیوان عوسمان و عایشه و سه رجه م ها وه لاند^(۲) هیچ نه یاری و ناکۆکییه ک بوونی هه بو بۆ، نه گهر به دروستی میژوو بخوینینه وه نه گهر راست بۆ عایشه له گه ل یاخیبو وه کان ری که که وتبیت و خه لکی هاندابی له عوسمان، نه وه ش فام ده کریت، که عایشه جوړی په یوه ندی ژیره ژیری هه بو بۆ له گه ل یاخیبو وه کان، به لām شتی وا راست نییه، نه گهر شتی له م ریوایه تانه

^۱ دور المرأة السياسي (ص ۳۷۰).

^۲ المصدر نفسه.

راست بێ که وه صفی هه‌لۆیستی خاتوو عایشه ده‌کن، له کوشتنی عوسماندا به پێی نهم ریوایه‌تانه عایشه دادگری پێوه نه‌ماوه و نه‌هاوه‌لانه‌ش که به‌شدارییان کردوه له گه‌لیا بیویژدان و دور له عه‌داله‌تن، نه‌و ریوایه‌تانه‌ش قبول ناکریت، چونکه پێچه‌وانه‌ی نه‌و هه‌واله راست و دروستیه که خودای گه‌وره پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموینه له باره‌ی عه‌داله‌تی هاوه‌لانه‌وه نهم شاهیدیه به‌سه بۆ توانه‌وه‌ی نهم ریوایه‌تانه، به‌لام ئیمه رووبه‌رووی نهم ریوایه‌تانه ده‌وستین، چونکه دنیایین له کارکه‌وتوون سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی به‌لگه‌شمان زۆره، که پشتگیریان لی ده‌کن، به تایبه‌ت له عایشه نه‌گه‌ر به‌لگه‌ دینی و زانستی و میژووویه‌کان له‌یه‌ک سه‌کۆدا کۆیکه‌ینه‌وه هه‌ندیکیان ده‌بنه پشتیوانی نه‌وانی تریان بۆ نه‌ستۆ پاکی عایشه‌وه هاوه‌لان^(۱).

۲- عدلی کوری نه‌بی‌تالیب

عدلی و نالوبه‌یت ریزیان گرتوه له (ئیمامی عوسمان) و دانیان ناوه به مافه‌کانیدا به‌حه‌قیان زانیوه، عدلی نهم کارانه‌ی کردوه:

أ - یه‌که‌مین که‌سی، که به‌یعه‌تی دا به عوسمان دوا‌ی عه‌بدوپه‌رچه‌مانی کوری عه‌وف، عدلی کوری نه‌بوتالیب بوو^(۲)، له قه‌یسی کوری عوباده، هاتوه ده‌لێن: بیستم له عدلی باسی ئیمامی عوسمانی ده‌کرد، وتی: عوسمان نه‌و پیاویه که پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموی: (چۆن شهرم نه‌که‌م له که‌سی‌ک که فریشته‌کان شهرمی لێده‌که‌ن)^(۳).

ب - عدلی شایه‌تی به هه‌شتیداوه به عوسمان له (نیزاله‌ی کوری سه‌بره‌وه) هاتوه ده‌لێت: په‌رسیارم کرد له عدلی ده‌باره‌ی عوسمان، وتی: پیاویکه له ناو فریشته به‌رزه‌کان به (النورین) ناوی ده‌بن و پێغه‌مبه‌ر ﷺ کردوویه‌تی به می‌ردی دوو کچی خۆی، زه‌مانه‌تی پێداوه که خانویه‌کی هه‌یه له به‌هه‌شتدا^(۴).

^۱ دور المسداة السياسي، (ص ۳۱۷).

^۲ البخاري، كتاب فضائل الصحابة، رقم (۳۷۰۰).

^۳ مسلم، كتاب فضائل الصحابة، رقم (۲۴۰۱).

^۴ العقيدة في أهل البيت بين ادفر أهل والتفريط، (ص ۲۲۷)، المختصر من كتاب الموافقه بين أهل البيت والصحابة للزمشرى مخطوط بمكتبة المخطوطات بالجامع الاسلاميه وقد طبع هذا الكتاب عن صديق دار الحديث.

ج - عوسمان گوی بۆ گيراو بووهو نيعتراف به نيمامهت و خهلافهتي كراوه، له هيج كارى كداسه رى پى نه كراوه نيين نه بى شهيه به موسنه ده كهى له نه بى هه نه فييه وه نه وىش له (عهلى) وه رى وايه تى كردوه، عهلى وتوويه تى نه گهر عوسمان بى نيرى بۆ (صرار) كردن گوى بۆ ده گرم و به قسهى ده كه م^(١)، (صرار) برى تيه له و په تهى كه ده مى به چكه و شترى پى ده به سترى تى، بۆ نه وهى دا بى كه كهى نه مژى تى، واته: (له غا و كردن) يا خود بۆ هه لبه ستنى گوانى و شتره كان له بى چو وه كانيان^(٢)، نه مهش به لگه يه له سهر مه وداى گوى رايه لى و شوينكه وته بى عهلى بۆ عوسمان^(٣).

د - كاتى ك عوسمان خه لكى كۆ كرده وه له سهر خو يندنه وهى يه كجۆر قورنان، دواى روى به ها وه لآن و نى جماع به ستنيان، عهلى وتى: نه گهر منىش نه و حو كه م به ده ست بوايه كه عوسمان هه يه تى ههر نه و كارم ده كرد، كه نه و كردويه تى^(٤).

ه - عهلى نى نكارى كوشتنى عوسمانى كردوه و دوورى گرتوه له خو ينه كهى، له وتاره كان و شوينه كانى تر دا سو يندى خواردوه، كه من نه م كوشتو وه فه رمانم به كوشتنى نه كردوه، هه زم پى نه كردوه رازى نه بووم، نه م وتانهى نى مامى عهلى به چه ند رى گه يه كى گومان بر سه لماون^(٥) به پى چه وانهى نه و گومان و گۆ تره كار ييهى كه (رافزى به كان) ده برى سن، گوايه عهلى رازى بووه به كوشتنى عوسمان^(٦)، حا كم دواى با سكر دنى نه و هه و لآ نهى كه ها توون له مه ر كوشتنى عوسمان، ده لى تى: نه و قسه يهى كه بى ده چى به كان گا لى بۆ ده كه ن، كه عهلى كورى نه بى تالى ب يار مه تى بكو ژانى عوسمانى دا وه، دۆ رى وه ده ست هه لبه سته، چو نكه چه ندى ن هه والى يه ك له دوا يه ك ها توون پى چه وانهى نه م قه سه يه ن^(٧).

^١ السنة للخلال (٣٥٢/١)، رقم (٤١٦)، اسناد صحیح.

^٢ لسان العرب (٤٥١/٤).

^٣ العقيدة في أهل البيت بين الافراط والتفريط (ص ٢٢٧).

^٤ السنن للبيهقي (٤٢/٢).

^٥ البداية والنهاية (٢٠٢/٧).

^٦ العقيدة في أهل البيت الافراط والتفريط (ص ٢٢٩)، حق اليقين العبد الله (ص ١٨٩).

^٧ المستدرک (١٠٣/٣).

ئین تەمییە دەلیت: (ئەم شتانه هەمووی درۆیە بۆ عەلی، هەلبەستراوە، عەلی بەشداریی نەکردوو لە خۆینی عوسماندا، دەستی نەبوو تیایداو فەرمانی نەکردوو و رازی نەبوو)، رییایەت کراوە کە عەلی راستگۆو ئەستۆ پاکە لەم کارە، بە پاکی ماوەتەو^(١)، عەلی خۆی دەلیت: ئەی خۆدایە من دوورە پەریزەم لە خۆینی ئیمامی عوسمان^(٢) حاکم بە سەندەکانی خۆی لە قەیسێ کوری عیبادهوە رییایەتی کردوو دەلیت: لە رۆژی جەمەل بیستم لە عەلی دەیوت: خواوە من پەنا دەگرم لە خۆینی عوسمان و لیتی دوورم)، ئەقلەم لە رۆژی کوشتنی عوسماندا جام بوو بوو، خەلکی هاتبوون بەیعدەت بە من بدەن دواي عوسمان، منیش سەرزنەشتی نەفسی خۆم کردو وتم: وەللاهی من شەرم دەکەم لەخودا بەیعدەت وەربرگرم لە خەلکانی پیاویکیان کوشتوو پێغەمبەر ﷺ لە بارەیهووە فەرمویەتی: (من چۆن شەرم نەکەم لە کەسێ کە فریشتەکان شەرمی لێ دەکەن).

من شەرم دەکەم لە خۆدای گەورە بەیعدەت وەرگرم و عوسمانیش کەوتوو و کوژراوە و نەنیزراوە پاش ئەوەی کە عوسمان نیترا خەلکی داوای بەیعدەتیان لێ کردم، وتم ئەی خۆدایە من زۆر گیانم دادەگیری بۆ ئەوکارە دەیخەنە ئەستۆم، پاشان ئاسودەیم بۆ هاتوو بەیعدەتم وەرگرت کاتی وتیان: ئەی ئەمیری ئیمانداران دڵم تەوسمی دەکرد مۆچورکە بە گیاندا دەهات وتم ئەی خۆدایە سەلام و وەفایی من بگەیهنە بە عوسمان هەتا رازی دەبی^(٣)، (ئیمامی ئەحمەد) بە سەندەکانی خۆی لە (موحەممەدی ئەبی حەنەفی)یەو رییایەتی کردوو و تەویەتی: (هەواڵ گەیشت بە عەلی کە عانیشتە لەمەر بەد (شوینکە لە بەصرە) نەفرەت لە بکوژانی عوسمان دەکات)، دەلیت: (عەلی هەردوو دەستی بەرز کردوو بۆ سەر ووی دەمۆچاوی و وتی: منیش نەفرەت لە بکوژانی عوسمان دەکەم خۆدای گەورە لە دەشت و چیا نەعلەتیان لێ بکات دووجار یان سێ جار^(٤) ئەمەدی وتوو (ابن

^١ منهاج السنة (٤/٤٠٦).

^٢ العقيدة في أهل البيت، (ص ٢٣٠)، اسنادە حسن.

^٣ المستدرک (٩٥/٣)، حدیث صحیح علی شرط الشغین ولم یخرجاه ووافقه الذهبي.

^٤ فضائل الصحابة (٥٥٥/١)، رقم (٧٣٣)، اناده صحیح.

سعید) به سه‌نەدی خۆی له (ابن عباس) هه‌و رێوایه‌تی کردووه، که عه‌لی وتووێه‌تی وه‌للاهی من عوسمان نه‌کوشتوووه‌ و فەرمانم به‌ کوشتنی نه‌کردووه، به‌لام رێگری و قه‌ده‌غه‌م کردووه، وه‌للاهی عوسمان نه‌کوشتوووه‌ و فەرمانم به‌ کوشتنی نه‌کردووه‌ به‌لکو من هۆشم له‌ده‌ستدا سێ جار نه‌مه‌ی وت^(۱)، دیسان ئێین سه‌عید هێناویه‌تی، که عه‌لی ده‌لیت: (هه‌رکه‌سێ دووربگری له‌ دینی عوسمان نه‌وه‌ له‌ نیمان خۆی دوور گرتوووه‌ و لا‌له‌ی هاوکاری که‌سم نه‌کردووه‌ بۆ کوشتنی فەرمانیشم نه‌کردووه‌ و رازیش نه‌بووم)^(۲). و - عه‌لی له‌ باره‌ی عوسمانه‌وه‌ ده‌لیت: له‌ هه‌موومان زیاتر شیرازه‌ی خزمایه‌تی گه‌یاندوووه‌ له‌ هه‌موومان زیاتر له‌ په‌روه‌ردگاری جیهان ترساوه^(۳).

ز - له‌ (ئه‌بی عون) هه‌و هاتوووه‌ ده‌لیت: بیستومه‌ له‌ موحه‌مه‌دی کوری حانه‌به‌وه‌ ده‌لیت: پرسیارم کرد له‌ عه‌لی ده‌ریاره‌ی عوسمان، وتی: (عوسمان یه‌کیکه‌ له‌وانه‌ی که‌ نیمانی هێناو له‌ خوا ده‌ترسا، پاشان نیمانی هێنایه‌وه‌ له‌ خوا ده‌ترسا، واته‌ به‌ر نه‌و نایه‌ته‌ ده‌که‌وێت، که‌ دووجار نیمان و ته‌قوای تیا هاتوووه‌)^(۴).

ه - له‌ (عمیری کوری سه‌عد) هه‌و هاتوووه‌، ده‌لی: ئیمه‌ له‌گه‌ڵ عه‌لی دا بووین، له‌ که‌ناری فورات که‌ شتییه‌ک دای به‌لاماندا لیواکه‌نی به‌رز بوو، عه‌لی وتی: سوێند به‌و خوایه‌ی که‌شتی خستوووه‌ ته‌ ناو ده‌ریاکان من عوسمانم نه‌کوشتوووه‌ ده‌ستم له‌ کوشتنیدا نه‌بووه‌)^(۵).

گ - (نیمامی ئه‌حمه‌د) له‌ موسنده‌که‌یدا له‌ (موحه‌مه‌دی کوری حاته‌ب) هه‌و رێوایه‌تی کردووه‌ ده‌لی: بیستم له‌ عه‌لی ده‌یوت: (إِنَّ الَّذِيْنَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِّنَّا الْحُسْنَى أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ) (الأنبياء: ۱۰۱)، یه‌کێ له‌و که‌سانه‌ عوسمانه‌، عه‌لی وتی: له‌ رۆژی کوشتنی عوسماندا ته‌واو دل‌گران بووم (حافظی ابن کثیر)^(۶).

^۱ الطبقات (۸۲/۳)، البداية والنهاية (۲۰۲/۷).

^۲ رياض النضرة، (ص ۵۴۳).

^۳ صفة الصفوة، (ص ۳۰۶).

^۴ فضائل الصحابة (۵۸۰/۱)، اسناده صحيح.

^۵ فضائل الصحابة (۵۵۹/۱ - ۵۶۰)، اسناده لغيره، رقم (۳۷۹).

^۶ المنظم في التاريخ الملوك والامم (۶۱/۵).

هه‌موو نه‌و رینگایانه‌ی کۆکردوو هه‌وه که له باره‌ی هه‌لۆیستی عه‌لی-یه‌وه هاتوون که عه‌لی نه‌ستۆی پاکه له خۆینی عوسمان، عه‌لی له وتاره‌کانیدا سویندی خواردوو که نه‌و عوسمانی نه‌کوشتوو و رازیش نه‌بوو به کوشتنی له چه‌ند رینگه‌یه‌که‌وه، که گومان برن لای زۆربه‌ی نیمامه‌کانی فرمووده، ئهم قسه‌یه‌ی نیمامی عه‌لی سه‌لماوه^(١).

٣- عه‌بدوڵلای کوری عه‌باس

نیمامی ئه‌حمه‌د به سه‌نه‌ده‌کانی له ئیبو عه‌باسه‌وه ریه‌یه‌تی کردوو، که وتیه‌تی نه‌گه‌ر هه‌موو خه‌لکی کۆبینه‌وه له‌سه‌ر کوشتنی عوسمان هه‌موویان به‌رده‌باران ده‌کرین، وه‌کو به‌رده‌بارانه‌که‌ی قه‌ومی (لوط)^(٢)، واته نه‌وه‌نده به‌ریزه، دیسانه‌وه له وه‌سفی عوسمان و زه‌می ره‌خه‌گره‌کانیدا ده‌لیت: (ره‌حه‌تی خودا له باوکی عه‌مه‌رو واته عوسمان به‌ریزترین نه‌وه‌یه‌وه نه‌فه‌زله‌ترین قورئان خۆینه پارشیوان له عیبادت ده‌کۆشاو فرمیسی زۆری ده‌رشت له باسی ئاگرده‌، له کاتی به‌خشیندا مه‌ردانه ده‌رده‌په‌ری و له پیش پێشاندا بوو بۆیه‌خشنده‌یی، خۆشه‌ویست و پاک و به‌ئه‌مه‌ک بوو، خاوه‌نی له‌شکری ته‌نگانه بوو زاوای پیغه‌مه‌به‌ر ﷺ بوو خودای گه‌وره هه‌تا رۆژی قیامت نه‌فه‌ته‌تی کردوو له‌و که‌سانه‌ی که نه‌فه‌ته‌تی لێده‌که‌ن، به‌و نه‌فه‌ته‌تی نه‌فه‌ته‌کاران تۆله‌ی داوه^(٣).

٤- زه‌یدی کوری عه‌لی

ئیبو عه‌ساکی به سه‌نه‌ده‌کانی له (السیدی)یه‌وه ریه‌یه‌تی کردوو ده‌لیت: چوومه لای زه‌ید له کۆلانیکی قه‌ره‌بالغه‌دا بوو له‌گه‌ره‌که‌کانی کوفه پیم وت ئیه‌وی گه‌وره‌ی ئیمه ئیه‌وی فه‌رمانداری ئیمه، ده‌ریاره‌ی نه‌بویه‌که‌وه عومه‌ر چی ده‌لیت؟ وتی: هه‌ردووکیانمان خۆش ده‌وێت و خه‌لیفه‌مانن، هه‌روه‌ها ده‌یوت دهره‌په‌ریزی له نه‌بویه‌که‌وه عومه‌رو عوسمان نه‌وه دووره‌په‌ریزه له عه‌لی دووره‌په‌ریزی له عه‌لی دووره‌په‌ریزی له نه‌بویه‌که‌وه عومه‌رو عوسمان^(٤).

^١ البداية والنهاية (١٩٣/٧).

^٢ فضائل الصحابة (٥٦٣/١)، رقم ٧٤٦.

^٣ العقيدة في أهل البيت، (ص ٢٣٤)، مروج.

^٤ العقيدة في أهل البيت، (ص ٣٣٥)، تهذيب تاريخ دمشق (١٢/٦).

5- عه‌لی کورێ حوسه‌ین

ئه‌وه‌ سابه‌ که‌ عه‌لی کورێ حوسه‌ین به‌راهه‌تی ده‌رپریوه‌، له‌ قسه‌ی رافزیه‌کان ده‌رباره‌ی ئه‌بویه‌کرو عومه‌رو عوسمان، ئه‌بو نوعه‌یم به‌ سه‌نده‌کانی له‌ موحه‌مه‌دی کورێ عه‌لی ئه‌ویش له‌ باوکیه‌وه‌ له‌ عه‌لی حوسه‌ینه‌وه‌ ریه‌وایه‌تی کردووه‌، که‌ موحه‌مه‌د وتویه‌تی گۆزیه‌کی خه‌لکی عێراقی دانیشتبوون باسی ئه‌بویه‌کرو عومه‌ریان ده‌کردو لێیان ده‌خویندن، پاشان هاته‌نه‌ سه‌ر عوسمان لێیان ده‌خویند، ئه‌ویش وتی: راستم پێی بلێن ئێوه‌ له‌ کوچه‌ریه‌ یه‌که‌مینه‌کانن (الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ)، وتیان نه‌خێر، وتی: ئێوه‌ له‌و ئه‌نسه‌رانه‌ن که‌ (تَبَوُّوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ)، وتیان نه‌خێر، وتی: ئێوه‌ خۆتان شایه‌تیتان داو دانتان پیا نا، که‌ ئێوه‌ نه‌ له‌ مانه‌ن، نه‌ له‌ هوانه‌ن منیش شایه‌تم ئێوه‌ له‌ ده‌سته‌ی سییه‌میش نین، که‌ خودای گه‌وره‌ له‌ باره‌یه‌نه‌وه‌ ده‌فرمویت: (وَالَّذِينَ جَاؤُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ) (الحشر: ۱۰)، هه‌ستن له‌ لای من خودای گه‌وره‌ دوا بپراوتان کات و ده‌ورتان قه‌ره‌باڵغ نه‌کات، ئێوه‌ گالته‌ به‌ نیه‌سلام ده‌که‌نو ئه‌هلی نیه‌سلام نین^(۱).

دووهم: هه‌لویه‌ستی عه‌مه‌اری کورێ یاسر

له‌ ریه‌وایه‌ته‌ می‌ژویه‌کاندا هاته‌وه‌، له‌ ناواخنیدا لاوازو به‌هێزی هه‌لگرتووه‌ باسی ناکۆکی نیوان عه‌مه‌ارو عوسمان ده‌کات، هه‌ندی له‌و ریه‌وایه‌تانه‌ به‌ سه‌نده‌کانو رێشمه‌کراون هه‌ندیکی تریان نه‌ریشمه‌و نه‌ جله‌ویان نییه‌، هیه‌چ که‌سیکیان به‌تێرو ته‌سه‌لی شیکارو توێژینه‌وه‌یان نه‌کردووه‌ له‌سه‌ری هه‌ر چینیانه‌ته‌وه‌، نمایشکردنی ئه‌و جوژه‌ بابه‌تانه‌ی که‌ پێزو حومه‌تی پاکترین دروستکراوی خوداو خۆشه‌ویسته‌ترین که‌س به‌ لای پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ ﷺ له‌که‌دارو ناشیرین ده‌کات، نابێت بایه‌خ بجه‌ینه‌ سه‌ری و گوی به‌ ریه‌وایه‌تی و وه‌ها بده‌ین، که‌ ده‌که‌وێته‌ وێژه‌و شان و شکۆی هاوه‌لان به‌ که‌یفی خۆی و به‌بێ

^۱ العقيدة في أهل البيت (ص ۲۳۶)، البداية والنهاية (۱۲/۹).

ریشمه و جلّه و ملده نیت^(۱)، نه و تۆمه ته ناله بارانه ی که ریوایه ته زه عیفه کان رهوانه ی کردووه.

۱- لیدانی عه ماری کورپی یاسر

نه و ریوایه تانه ی که گوزارشت له و دهنگوباسه ده کهن که گوايه عوسمان داویه تی له عه مار باسی ئهم لیدانه له م ریوایه تانه دا زۆر به دورودریژی باس کراوه به بابیه تیکی ناوزده لیتی دواون نهوانه ی که هۆندویانه ته وه هونه رمه ندانه باسی نه و شیوازانیه یان کردووه یان باسی نه و ئامرازانه یان کردووه که عوسمان به کاری هیناوه بۆ لیدانی عه مار ده رنه نجامی ئهم باسه وێپای نه وه ی سه نه ده کانی وێرانه نکولیه کی توندو تۆلێش ئاراسته ی ده که کانی ده کریت^(۲)، نه بویه کری کورپی نه له ره به ی، له کتیبی (عه واصم) دا سه ره پرای نه وه ی ده ست ده نیت به و تۆمه ته ی که دراوه ته پال عوسمان پاسای ده دات له و ناهه قیانه ی دراوه ته پالی ده لیت، لیدانی عوسمان بۆ ئین مه سعود دوو به ش بریتی قسه یه کی درۆیه، لیدانی شی بۆ عه مار هه لبه شترایکی درۆیه نه گهر عوسمان ریخۆله ی عه ماری بپچاپیه هه رگیز نه ده ژیا، زانایان به چهند روویه ک په لپیان هیناوه ته وه که نابێ مه شغول بین، به م جۆره ریوایه تانه، چونکه له سه ر باتل بنیاد نراوه، حه قیش له سه ر باتل بنیات نانری و ئیمه ش نابێ سه ر ده مه کان به ره وتی نه فامه کان به ری بکه ین، جگه له درۆ هه لبه شترای ئهم ریوایه تانه هیچی تر نین^(۳)، ره وشتی عوسمان له نه ریت و ئیمان و شه رم و دل ناسکی و سه روشتی ته نگه ی په له به رزی پیشینه ی له ئیسلامدا زۆر له وه به رزتره خۆیدا به زینتی بۆ ناستی که به و شیویه هه لسه وکه وت بکا له گه ل پیاویکی به رزی شکۆداری هاوه لێ پیغه مبه ر ﷺ، عوسمان ریزو پیشینه ی عه ماری زانیوه هه رچه ند رای جیاواز هه بووبی له نیوانیاندا، ئایا عوسمان که رازی بی خه لکی بیکوژن و نه هیلێ که س شه ری له سه ر بکات، به خۆگری و به چاوه پوانی پا داشت، به مردن رازی بیت بۆ نه وه ی خوینی موسلمانان نه رپیت و له فیتنه ی ناگه هان بپاریزیت، ئایا چۆن ریگه به خۆی

^۱ الجامع الاحکام القرآن (۳۱/۱۸، ۳۲).

^۲ المصدر نفسه.

^۳ العواصم من القواصم، (ص ۸۲ - ۸۴).

دهدات کاری وا بکات له گهڵ عه‌مار، ئه‌و ر‌یوایه‌ته‌ ساخته‌کاریانه‌ی گوایه‌ عوسمان فه‌رمانی کردووه‌ به‌ به‌رده‌سته‌کانی ئه‌وه‌نده‌ بدن له‌ عه‌مار هه‌تا ده‌بور‌یت‌ه‌وه‌، پاشان عوسمان هه‌ستاوه‌ له‌و حاله‌ته‌دا داویه‌تی له‌ناو سکی و ر‌یخ‌ۆله‌ی ب‌ریوه‌، ئایا ئاکاری عوسمان و شه‌رمه‌که‌ی ر‌ینگه‌ی دهدات که به‌ناوی سه‌رده‌می نه‌فامی بانگی عه‌مار بکات و عه‌مار عه‌یبدار بکا به‌ سومه‌یه‌ی دایکی و تانه‌ی ل‌یبدات، که سومه‌یه‌ یه‌کیکه‌ له‌ پ‌یشینه‌ به‌ر‌ت‌زه‌کان، عوسمان چاک ده‌زان‌یت شه‌ره‌فه‌ بۆ عه‌مار که به‌در‌یت‌ه‌ پال دایکی و به‌دایکیه‌وه‌ ناو به‌رن‌یت، چونکه‌ دایکی یه‌که‌مین ژنه‌ شه‌ه‌ید بووبی له‌ ئ‌یسلامدا، نه‌خ‌یر هه‌رگ‌یز وانیه‌ هه‌واله‌ راست و باوه‌ر پ‌یکراوه‌کان شتی وای تیا نییه‌، که عوسمان دابه‌ز‌یب‌ی بۆ ش‌یوازیکی ئه‌وه‌نده‌ نزم و خوار له‌ ته‌می کردن و سه‌ر‌زه‌نش‌ت‌کردن دا له‌سه‌روی ئه‌مانه‌وه‌ ره‌وشت و سه‌روشت و ره‌وتی عوسمان زۆر دووره‌ له‌م ش‌یوه‌ مامه‌له‌یه‌، گومانی تیا نییه‌ خ‌ستنه‌ رووی نم‌ونه‌ی ئه‌م ر‌یوایه‌ته‌ ده‌ست هه‌لبه‌ستانه‌ی که باس‌مان کرد له‌ هه‌ل‌ۆ‌یست و ره‌وشی ئه‌و ئ‌یمامه‌ هه‌ل‌که‌وت‌وانه‌، ده‌ب‌یت ده‌ست به‌و ر‌یوایه‌ته‌وه‌ بگ‌ر‌ین، که شایسته‌و بایه‌خ‌داره‌ به‌ پ‌ی‌ودانگی ئه‌و سه‌رده‌مه‌و پ‌ی‌وه‌ریکی ش‌یاو که ئ‌یمامه‌کانی تیا ژیاوه‌، چونکه‌ ترازووی ر‌یکو راست له‌ ره‌خنه‌گ‌رتن بۆ ده‌رخ‌ستنی پ‌ۆخ‌له‌واتی در‌ۆزنه‌کان و بوخت‌انچ‌یه‌کان و له‌خ‌ۆرا دانه‌ره‌کان باشت‌رین ته‌رازووه‌.^(۱)

۲- تۆمه‌ت‌بار‌کردنی عه‌مار که ده‌ستی هه‌بووه‌ له‌ ف‌یتنه‌که‌داو ئاژاو‌ه‌ی به‌ر‌پا کردووه‌ دژی عوسمان

می‌ژوون‌وسه‌کان هه‌ندێ در‌ۆ ده‌له‌سه‌یان داوه‌ته‌ پال عه‌مارو به‌ گو‌یر‌ه‌ی هه‌ندێ ر‌یوایه‌ت که ه‌یچ کامیان راستی سه‌نه‌ده‌کانیان سه‌لامه‌ت نییه‌ له‌ توان‌ج و ره‌خنه‌و ده‌قه‌کان‌یش‌یان به‌ در‌وستی راست ناب‌یت‌ه‌وه‌، ئه‌م تۆمه‌ته‌ی که ده‌در‌یت‌ه‌ پال عه‌مار به‌ چه‌ند ش‌یوه‌یه‌که‌ باس‌کراوه‌، که ده‌ستی هه‌بوو له‌ جو‌لان‌دنی کاری ف‌یتنه‌که‌دا خه‌لکی هاند‌اوه‌ له‌ عوسمان له‌ ن‌ی‌وان یاخ‌یب‌وه‌کاندا، ئه‌م سه‌رو سه‌ری کردووه‌، ئه‌م کارانه‌شی که ده‌خر‌یت‌ه‌ سه‌ر له‌و‌یوه‌ سه‌ر‌چاوه‌ی گ‌رت‌وه‌، کاتی ئ‌یمامی عوسمان عه‌ماری نارد بۆ میسر بۆ ئه‌وه‌ی له‌ نزیکه‌وه‌ حال‌ی ب‌بی له‌و گ‌له‌ی و گازندان‌ه‌ی که به‌ر‌گو‌یی که‌وت‌وه‌ له‌ لایه‌ن یاخ‌یب‌وه‌

^۱ الخلیفة المفتری عثمان بن عفان، (ص ۱۴ - ۴۱)، عمار بن یاسر (ص ۱۳۷).

سەرکەشەکانەوه لەو کاتەدا سەبەئییەکان توانیویانە عەمار رێک بکەن و بیخەنە ژێر کاریگەرییەوه، ئەم هەواڵە کە تەبەری رێوایەتی دەکات^(١)، شووعەیی کوری ئیبراھیمی تەمیمی کوفی تییدایە، کە لە کتییی عەمری کورپی سەیفەوه رێوایەتی کردووه، ئەم کەسە جەھالەتی هەیه راوی لە بارەیهوه دەلێت: شووعەیب کابرایەکی نەناسراوه، قسەو هەوائی زۆرهو هەندێ لارو وێری هەیه.

کۆمەڵی ناحەقی و گلهیی هەیه لەسەر پێشینانی ئیسلام^(٢)، ئەم رێوایەتە عومەری کورپی شوعبە لە کتییی میژووی مەدینەدا رێوایەتی کردووه، بەلام لە سەنەدەکانیدا عەلی کوری عاصم هەیه کە ئبوحەدیس لە بارەیهوه دەلێت: عەلی کورپی عاصم هەلە ی زۆره ئەگەر قسەت پێ دووبارە بکردایەتەوه نەیدەتوانی بیگێڕیتەوه لە بارە ی زانستی موحدەیسیشەوه عەلی کورپی عاصم ناسراوه، کە گێڕەرەوهکان مونکەرن^(٣)، یەحیای کورپی مەعیش دەلێت: عەلی کورپی عاصم هیچ نییە یان هیچی پێ نییە^(٤)، (مودە) دەلێت: درۆزنەو هیچی تیا بەسەر نییە^(٥)، (نەسائی) دەلێت: حەدیسێ لێ وەرناگیریت^(٦)، (بوخاری) دەلێت: پیاویکی بەقوت نییە قسە ی زۆری لەسەرە^(٧)، هەرچەندە بە قسە ی نەرمونیان هەلسەنگینراوه، (ئێبن حەجەر) لە بارەیهوه دەلێت راستگۆیە هەلە دەکات و دەشپێکێت، بە شیعە ناودەبریت^(٨)، ئەمە وەزعی سەنەدی ئەم رێوایەتەیه، کەواتە با لێی دلتیابین و چاک بزاین کە عەمار دەستی نەبووه لەم فیتنەیهدا، تەنانەت کە عەمار بە هاوەلێکی خۆ پارێز ناسراوه و زۆر چاوەروان نەکراوه، کە خۆی بەهاوێتە بارودۆخی لەو جۆره، چونکە هیچ کەس نەچوو ناو ئەو تاقمانەوه مەگەر

^١ تاریخ الطبری (٣٤٨/٥).

^٢ استشهاد عثمان ووقعه الجمل (ص ٣٠).

^٣ سیر اعلام النبلاء (٢٥٣/٩).

^٤ سیر اعلام النبلاء (٢٥٥/٩).

^٥ سیر اعلام النبلاء (٢٥٧/٩).

^٦ المصدر نفسه.

^٧ المصدر نفسه (٠).

^٨ تقرب التهذيب (ص ٤٠٣).

سه‌به‌ئى و جووله‌كه‌و داخ له‌دل بوايه، په‌نا ده‌گرم به‌خوا كه هاوه‌لانى له هاوه‌لانى پيغه‌مبه‌ر ﷺ خۆى كه يانديبته ئاستيك كه فیتنه‌گه‌رى و ته‌مو مژى تیدا بیت.

(خاليد العيش) ده‌لئت: ئەم هه‌واله پيچه‌وانه‌ى دادگه‌رى هاوه‌لانه، چونكه به‌ دلنبايى هاوه‌لان نه‌وه‌نده دادخوازن هه‌والانى و نايانگريته‌وه سه‌ره‌پاى نه‌وه‌ى ئەم هه‌واله له ريگه‌يه‌كى راسته‌وه نه‌هاتوه^(١)، ئەو ريوايه‌ته بووده‌لانه‌ى كه له‌م باره‌يه‌وه هاتوون و ئەو كارانه‌ى دراوه‌ته پال سه‌عیدی كۆرى موسه‌يه‌ب له‌و ريوايه‌تانه‌دا سه‌رجه‌م هاوه‌لان تۆله‌و گله‌يبان هه‌بووه له عوسمان، چووه‌نه‌ته پال نه‌وانه‌ى كه گازنده‌يان هه‌بووه هوته‌ره‌يان كرۆدته سه‌رى به‌تاييه‌تى نه‌بوزه‌رو ئيبن و مه‌سعود و عه‌ماری كۆرى ياسر^(٢)، نه‌گه‌به‌تى ئەم ريوايه‌ته له‌وه‌دايه كه ته‌دليسى تيدايه، كه ته‌دليسه‌كه‌ش له‌و جوړه نيبه كه چارى لى بپوشى و قه‌ناعه‌تى پى بكریت، چونكه راوييه‌كى تيكه‌وتوه، كه به‌درۆزن و ده‌ست هه‌لبه‌ست ناسراوه، نه‌ويش ئيسماعيلى كۆرى يه‌حيای كۆرى عوبه‌يدوللايه، له‌به‌ر نه‌وه هه‌موو زانايانى موحه‌ديسيش ئەم ريوايه‌ته‌يان زه‌عيف كردووه و بووه‌له‌يى ئەم ريوايه‌ته‌يان ده‌رخته‌وه، كاتى باسى كه‌سييتى موحه‌مه‌دى كۆرى عيساى كۆرى سه‌ميع ده‌كه‌ن كه ئەم هه‌واله‌ى (ابن ابى ذئب) هه‌هه‌ناوه ئيمامى بوخارى له‌ باره‌ى ئيبن سه‌ميعه‌وه ده‌لئت: ئيبن سه‌ميع ئەم قسه‌يه‌ى له‌ ئيبن و نه‌بى (ذئب) نه‌بيستوه، واته ئەو قسه‌يه‌ى كه زوه‌رى ده‌يكات له‌ باره‌ى كوشتنى عوسمانه‌وه، ئيبن و حيبان ده‌لئت: ئيبن سه‌ميع ريوايه‌ته‌كانى له‌ ئبن و نه‌بى (ذئب) هه‌هه‌ نه‌بيستوه، به‌لكو ئيسماعيلى كۆرى يه‌حياهه‌ بيستويه‌تى لى تيكچووه، كه ده‌لئت: له‌ (ابن ذئب) هه‌هه‌ بيستوومه، حاكم ده‌لئت: ئيبته سه‌ميع له‌ ئيبن و نه‌بى (ذئب) هه‌هه‌ قسه‌يه‌كى لارو وىرى (منكر) ريوايه‌ت كردووه ته‌ميش قسه‌و باسى كوشتنى عوسمانه‌ حاكم له‌ كتیبه‌كه‌يدا ده‌لئت: ئيسماعيلى كۆرى يه‌حيای له‌ كتیبه‌كه‌ى ئيبن و نه‌بى (ذئب) دا راوييه‌كى له‌ كاركه‌وتوه، چونكه ئيسماعيل قسه‌كانى ده‌مين^(٣)، دكتور يوسف نه‌لعش ده‌لئت: ئەو ريوايه‌ته‌ى دراوه‌ته پال

^١ استشهاد عثمان روعة الجمل، (ص ٨٦).

^٢ تاريخ دمشق (٤١٥/٣٩)، عمار بن ياسر، (ص ١٤٤).

^٣ تحقيق مواقف الصحابة (١٦/٢ - ١٨)، التاريخ الكبير للبخاري (٢٠٣/١)، التهذيب (٣٩١/٩)، تهذيب التهذيب (٣٩٢/٩).

سه‌عیدی کوپی موسه‌یه‌ب واجبه دوور که‌وینه‌وه لی، چونکه دوای گهران و پشکنین ده‌رکه‌وت که هه‌لبه‌ستراوه، حاکمی نه‌یسا‌بووری به ده‌ق هیناویه‌تی که یه‌کی له پیاوانی سه‌به‌نی نهم ریوایه‌ته‌ی هیناوه، که متمانه‌ی پی ناکری و له کارکه‌وتوه، چونکه پیاویکی خه‌یالاویه ده‌قه‌که‌یش لارو ویره (منکه‌ه)، چونکه له راستیدا نه‌و ریزو حورمه‌ته ده‌رناکه‌وی که سه‌عیدی کوپی موسه‌یه‌ب هه‌یبوه، بۆ هاوه‌لان، له ریوایه‌تی لهم شیوه‌دا له قسه هه‌یچه‌کانی تر‌دا نه‌ییت^(۱).

۳- نه‌ستۆپاکی عه‌مار له خوینی عوسمان

نه‌وه‌ی که ریوایه‌ت کراوه لهم باره‌یه‌وه تۆمه‌تبارکردنی مه‌سروقی نه‌بی موسایه ده‌رباره‌ی عه‌مار به‌م پێیه عه‌مار له‌گه‌ڵ هه‌سه‌ندا هاتوه بۆ راپه‌راندنی خه‌لکی کوفه، نهم ریوایه‌ته سه‌نده‌کانی لاوازه، چونکه شیعیه‌کی نه‌ناسراو سه‌یفی عیلله‌تباری تێدا‌یه، هه‌روه‌ها نه‌و ریوایه‌ته‌ی له سه‌حیحی بوخاریدا هاتوه شتی وه‌های باس نه‌کردوه، نه‌و زیاده‌ی پێوه نراوه بۆ وه‌رگرتن ناشیت به تایبه‌تی نه‌گه‌ر توانج بگه‌یه‌ته هاوه‌لێکی وه‌کو عه‌ماری کوپی یاسر که پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: (عه‌مار په‌نادراوه له شه‌یتان^(۲) و نیمان لیپان لیپی دلی بووه)^(۳)، زانایان هه‌یچ‌و‌پوچی نه‌و تۆمه‌تانه‌یان روون کردۆته‌وه که لکاوه به‌ کۆمه‌لی له هاوه‌له به‌‌په‌ژه‌کانو به تایبه‌ت عه‌مارو هاوشیوه‌کانی نیین و که‌سیر ده‌لێت نه‌و قسانه‌ی که خه‌لکی باسی ده‌که‌ن وانیه، گوايه هه‌ندێ له هاوه‌لان عوسمانیان ته‌سلیم کردوه و رازی بوون به‌ کوشتنی نهم قسانه راست نییه و تا‌قه هاوه‌لێک وای نه‌کردوه، به‌‌لکو هه‌ر هه‌موویان نا‌په‌حه‌ت و بی‌تاقه‌ت بوون، به‌ کوشتنی و له‌عه‌نتیان کردوه له‌ بکوژانی^(۴)، هه‌روه‌ها (.. أبوبکری کوپی العربی) ده‌لێت: نه‌مه گومان‌او‌یت‌رین ریوایه‌ته لهم باسه‌دا، که هاوه‌لان ده‌ستیان هه‌بووی یان رازی بوون به‌ کوشتنی، هه‌یچ هاوه‌لی کفه‌ی لی نه‌کردو و خۆی تاو نه‌داوه بۆ شوینه‌که‌ی

^۱ الدولة الاموية (۳۹).

^۲ البخاري، رقم (۳۷۴۳).

^۳ عمار بن ياسر، (ص ۱۴۷).

^۴ البداية والنهاية (۲۰۷/۷).

ئەگەر بیانویستایە سەری بێخەن چوار ھزار کەسی نامۆ ناھالی دەستیان نەدەگرت بەسەر بیست ھزار خەلکی شاری مەدینەدا، بەلام بە دەستی خۆی خۆی خستە ئەو تەنگوچەلە مەییەو بۆ سەلامەتی خۆینی موسلمانان^(۱)، ھەروەھا دەلیت: ھەرچی نەفام ئاژاوەگیرە دەستەمۆ کران، کە بلێن کە ھەرچی ھاوەلی بەرپزە نەیارو گیرەشیۆینی ئیمامی عوسمان بوو و رازی بوون بەو ناپەھەتییە ھاتوو بەسەریداو کتییە زمان تەپرو پر لە نمونەیان ھۆنیو تەو، کە گرایە بە ئاشکراو بانگەوەرپۆ نووسیویانە لەسەر ئیمامی عوسمان، ھەموو ئەم کتیب و قسانە چنراو تاشراون بۆ ئەوێ دلی موسلمانان گەردین بیت، لەسەرپیشینانی رابردو خولەفای راشیدین، ئەوێ، کە راست و دروست بیت لەم بارەییەو، ئیمامی عوسمان مەزلۆم بوو بە بێ بیانو زولمی لی کرادو ھەموو ھاوەلان بە گشتیی ئەستۆیان پاکە لە خۆینی ئیمامی عوسمان، چونکە ئەوان لە ژێر ویستی عوسماندا بوون و تەسلیمی ئەو رایە نەبوون کە ئیمامی عوسمان وتی: نەفسی خۆم تەسلیم دەکەم^(۲).

سینیەم: ئەستۆپاکی عەمری کۆری عاص لە خۆینی عوسماندا

کاتێ گەمارۆی عوسمان درا، عەمری کۆری عاص لە مەدینە دەرچوو بەرەو ولاتی شام، وتی: وەللاھی ئەی خەلکی مەدینە ھەرکەسێ لیترە بێنیتەو کوشتنی ئەم پیاوہ بێیستێ خۆی گەورە سەرشۆپی دەکات، ھەرکەسێ ناتوانی سەری بجا با را بکات بپروا، عەمر خۆی رۆشتوو عەبدووللای و موحمەدی کۆری لەگەلیا چون^(۳)، دواي ئەوان ھەسانی کۆری سابتیش چوو، خەلکانی تریش چون، کاتێ ھەوالی کوشتنی عومانی بیست، خەلکیش بەیعتیان داوہ بە عەلی، عەمر وتی: من باوکی عەبدووللام و ھەرکەسێ نوکە برینیکێ خستبیت لە عوسمان ئەو دلی منی ھەلکەندوو، رەھمەتی خودا لە عوسمان و لیتی رازی بیت، لیتی خۆش بیت، سەلامەتی کۆری زبناغی جوزامی دەلیت: ئەی گرۆی عەرەب، عوسمان لە نیوان ئیوہ و عەرەبەکاندا دەرگایەک بوون ئەو

^۱ الفواصم من القواصم، (۱۲۹).

^۲ العواصم من القولصم (ص ۱۳۲).

^۳ تاریخ الطبری، نقلا عن عمر بن العاص للفضبان (ص ۴۶۴).

دەرگایه شکاوه، دەرگایه کی تر بهیښنه شوینی، عه مریش وتی: ئیمه نهو مه بهسته مان دهوئ نهو دەرگایه ساز نابیت ههتا راستی له درزی ساجه کهیدا دهرنه کهویتو هه موو خه لکی له داد گهریدا یه کسان نه بن، پاشان ئهم شیعره ی وت:

فیا لهف نفسي علی مالک
وهل یصرف مالک حفظ للقدر
انزع من الحر اودي بهم
فاعذرک ام بقومي سکر

پاشان به سوار روشتی به دهم گریانوه دهیوت: نهی هاوار سه رخوشتی له شهرم و دینداریی ده کهم خاوه نیان چۆن به مش یوهیه بوو ههتا چوو هاری دیمه شق^(۱).
ئهم وینه راسته قینه یه ی که له عه مری کوری عاصه وه وه رگراوه له گه ل که سایه تی و ریبازی ژیان و نزیکه که ی له گه ل عوسماندا هاوشانه، به لام نهو وینه یه ی، که شیواو نالۆزکاوه له باره ی عه مره وه وینه ی پیاوکی هه لپه رست و قاعکارو دنیا ویسته، ریوایه تیکی زه عیف و تهرک کراوه ریوایه تی واقیدییه له موسای کوری یه عقیوه وه^(۲)، بری له نووسه رو میژوو زانه کان که وتوونه ژیر کاریگه ری ریوایه ته زه عیف و نه خو شه کان، قه ناعه تیان کردوو به وه ی که عه مر نه یارو به شخۆر بووه، وه کو نهو ریوایه تانه ی که مه حمودی شیت خه تاب^(۳) و عه بدو خالق سید نه بو رابییه^(۴) و عه باس مه حمود نه لعه قاد نووسیویانه، نهو عه قاده ی که فیزی کردوو به روانیته سه نه ده کان و گالته ی به خوینه ره کانی کردوو، موعاویه و عه مری وا نیشانداوه که دوو پیاوی هه لپه رست و به رژه وه ندچی بوون، نه گهر هه موو ره خه نگره میژوو یه کان کۆبینه وه له سه ر پوچه لی ئهم ریوایه تانه ی که لییه وه وه ریگرتوو وه باسی تیا کردوو نهو کاته دهرده که ویت که (العقاد) هیچی به دهسته وه نامینی، چونکه ته نه باسی ریوایه ته زه عیف و بی سه روبه ره کان ده کات، که نا کرینه به لگه، ره خه نگره میژوو یه کان نه گهر بکۆلنه وه له راستی نهو گفتوگۆ یانه و راستی وشه کانی به ده ک دهنگ کۆبینه وه له سه ر

^۱ تاریخ الطبری، نقلا عن عمر بن العاص للغضبان (ص ۴۸۱).

^۲ عمر بن العاص للغضبان (ص ۴۸۱).

^۳ سفراء النبی، عمود شیت خطیبی، (۵۰۸).

^۴ عمرو بن العاص، عبدالخالق سید أبو رایة، (ص ۳۱۶).

هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی بۆیان ده‌رئه‌که‌وێت په‌یوه‌ندیی نێوان ئه‌و دووبیاوه‌ واته‌ عه‌مرو موعاویه‌ په‌یوه‌ندییه‌کی هاوکاری و له‌خۆ بردوویی بووه‌ بۆ والیه‌تی و فەرمانرداریی، وه‌ گرتیی نێوانیان له‌سه‌ر ئه‌وپه‌شکه‌ بووه‌ که‌ به‌ر هه‌ردووکیان که‌وتوه‌، ئه‌گه‌ر ته‌باو هاوکاری یه‌ک نه‌بونه‌یه‌ هه‌رگیز رێکنه‌ده‌که‌وتن^(١)، که‌سایه‌تی عه‌مري کورپی عاص به‌ راستی ئه‌وه‌یه‌، که‌ پیاویکی مه‌ده‌نی بووه‌، کاتێ ده‌رفه‌تی نه‌بووه‌ عوسمان سه‌رخات مه‌دینه‌ی به‌جێ هێشتوه‌وه‌ به‌ گریانیکێ کۆته‌لی بۆی گریاوه‌، کاتێ عوسمان کورژرا، عه‌مر نزیکه‌ترین هاوڕێ و هاوده‌م و راوێژکاری عوسمان بوو، له‌ سه‌رده‌می عوسمان ده‌هاته‌ ناو راوێژکردنه‌وه‌ به‌بێ ئه‌وه‌ی والی بیت، پاشان چوو بۆ لای موعاویه‌ بۆ ئه‌وه‌ی هه‌روه‌زی یه‌که‌تر بن، بۆ شه‌پرکردن له‌گه‌ڵ بکوژانی عوسماندا، تۆله‌ی ئه‌م خه‌لیفه‌ شه‌هیده‌ بسینن^(٢) بۆ کوشتنی ئیمامی عوسمان هه‌رچی توهرپی و قینی هه‌بوو پژاندی له‌ دژی ئه‌و تاوانباره‌ خویپنێژانه‌، ناچار بوو جگه‌ له‌ مه‌دینه‌ شوینیکێ تر هه‌لبژێری بۆ تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ له‌و یاخیانه‌ی که‌ وێریان بینه‌ شاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌دیار چاوی خه‌لکه‌وه‌ خه‌لیفه‌که‌ی شه‌هید که‌ن، که‌ی کاریکی نامۆیه‌ ئه‌گه‌ر عه‌مر رقی هه‌لسی بۆ خاتری عوسمان لی‌ره‌دا که‌سانیک له‌م بابته‌ وا گومان ده‌به‌ن که‌ عه‌مر دڵ گران نابێ بۆ ئیمامی عوسمان ئه‌م جو‌ره‌ که‌سانه‌ له‌ سه‌ر ئه‌و ریاویه‌ته‌ درۆزانه‌ گۆش کراون، که‌ بۆچوونیان وایه‌ که‌ عه‌مر له‌ غه‌م و په‌ژاره‌ی ده‌سه‌لات و حکومه‌دا بووه‌^(٣).

٤- هه‌ندی له‌ قسه‌ی هاوه‌لان ده‌رباره‌ی فیتنه‌که‌:

١- ئه‌نه‌سی کورپی مالیک

وترا به‌ ئه‌نه‌سی کورپی مالیک خۆشه‌ویستی عه‌لی و عوسمان له‌ دلیکا کۆنابیتته‌و، ئه‌نه‌س وتی: درۆ ئه‌که‌ن، ئیمه‌ خۆشه‌ویستی هه‌ردوکیانمان کۆکردۆته‌وه‌ له‌ دلاماندا^(٤).

٢- حوزه‌یفه‌ی کورپی یه‌مانی

^١ عمرو بن العاص للعقاد، (ص ٣٣١، ٣٣٢).

^٢ عمرو بن العاص للفضیان، (ص ٤٨٩ - ، ٤٩٠).

^٣ المصدر نفسه (ص ٤٩٢).

^٤ تحقیق مواقف الصحابة (٢/٢٥)، التهذيب ابن حجر (١٤١/٧).

له خالیدی کوری ره بیعه وه هاتوه، ده لئی بیستمان حوزهیفه تووشی نازار بووه، نه بو مه سعودی نه نصاری له گه ل چه ند که سیکدا چون بۆ مه دائین بۆ سهر دانی، ده لئی له وی باسی کوشتنی عوسمان کرا، حوزهیفه وتی: نهی خودایه من له وی نه بووم، منیش نه مکوشتوه، وه رازیش نیم به کوشتنی^(۱)، نه همدی کورپی حه ن به له ئین و سیرینه وه نه ویش له حوزهیفه وه هی ناویه تی وتویه تی کاتئ هه والئ کوشتنی عوسمانی پیگه یشت، وتی: نهی خودایه تۆ نه زانی من دهستم نییه له خوینی عوسماندا گهر دم پاکه لی، نه گهر نه واندهی کوشتوویه نه خویان به حق ده زانن من ههر لییان به ریم، نه گهر به هه له یشت کوشتوویه نه خۆت باشده زانی من نه ستۆم پاکه له خوینه که ی، له مه ولا عهره ب ده زانن بۆیان ده رده که ویت نه گهر کوشتنی حق بی له کوشتنه که ی شیر ده دۆشین نه گهر به ناحقه ی وه هه له کوشتی تیان نه وه له کوشتنه که ی خوین ده دۆشین، دوا ی کوشتنی عوسمان عهره به کان خوینیان ده دۆشی، شمشیر و کوشتن و برین دا برا به سه ریاندا^(۲)، (بین عه ساکیر) له چۆندوبی کورپی عه بدوللا وه ریوایه تی کردوه که سه حابه یه ک گه شت به حوزهیفه و باسی کوشتنی نیمامی عوسمانی کرد، حوزهیفه وتی: نه وانه به زو لم کوشتیان، منیش وتم: عوسمان ئیستا له کوئییه ؟ وتی: له به هه شته، وتم: نهی بکوژه کانی له کوین؟ وتی: له ناو ناگری دۆزه خدا^(۳).

۳- نوم سوله یی نه نصاری

نوم سوله یی نه نصاری ده لئین: کاتئ بیستی عوسمان کوژراوه، وتی: ئیمه دوا ی نه وه ده بی خوین بنۆشین.

۴- نه بو هورهیره^(۴)

نه بی قریتم ده لئیت: له رۆژی کوشتنی عوسماندا نه بو هورهیره م بینی دهستی به په لکه کانییه وه بوو، ده ی وت: وه للاهی عوسمان به ناحقه ی کوژرا^(۵).

^۱ المصدر نفسه (۲۷/۲).

^۲ تحقیق موافق الصحابة (۲۸/۲)، تأریخ دمشق (۳۸۸).

^۳ تحقیق موافق الصحابة (۲۸/۲)، تأریخ دمشق (۳۸۸).

^۴ البداية والنهاية (۱۹۵/۷).

٥- ئەبی بەکر

ئین و کەسیر لە (البداية والنهاية) لە ئەبی بەکرەو ریاوایەتی کردوو و تویەتی، ئەگەر لە ئاسمان بمخەنە خوارووە بۆسەر زەوی لەو پێم باشترە بەشاریی بەکم لە کوشتنی عوسماندا^(٣).

٦- ئەبو موسای ئەشعەری

لە ئەبی عوسمانی ئەهەدیووە هاتوو، ئەبو موسای ئەشعەری و تویەتی ئەگەر کوشتنی عوسمان لەسەر حەق و هیدایەت بیّت ئەو لەمەولا شیر دەدۆشین، خۆ ئەگەر لەسەر ناحەقی و گومرایی بیّت لەمەولا خوین دەدۆشین^(٤).

٧- سومورەت بن جەندب

ئین و عەساکیر بە سەندەکانی لە سومورە کۆری جوندوبەو ریاوایەتی کردوو، و تویەتی ئیسلام لەناو قەلایەکی پۆلاییندا بوو، ئەوانە بە کوشتنی عوسمان کونیان کردە ئیسلام، ئەوانە درزیککی وایان تێکرد ئێتر ناتوانن هەتا رۆژی قیامەت ئەو کونە بگرن، یان پریکەنەو خەلکی مەدینە خەلافەتیان تێدا بوو، بەلام ئەوانە دەریان کردوو ئێتر ناگەرێتەو ناویان^(٥).

٨- عەبدوللای کۆری عەمری کۆری عاص

ئەبو نەعیم لە کتیی ناسینی هاوەڵاندا بەسەند لە عەبدوللای کۆری عەمری کۆری عاصەو هیناویەتی کە و تویەتی عوسمانی کۆری عەفان بە مەزلومی کۆزرا، دوو ئەوەندە ئیمە پاداشتی هەیە^(٥).

٩- عەبدوللای کۆری سەلام

^١ تحقیق موافق الصحابة (٣١/٢)، تأریخ دمشق (٤٩٣).

^٢ المصدر نفسه.

^٣ تأریخ المدينة (١٢٤/٤).

^٤ تحقیق موافق الصحابة (٣١/٢)، تأریخ دمشق (٤٩٣).

^٥ معرفة الصحابة (٢٤٥/١)، المعجم الكبير (٤٦/١).

عەبدوللّا وتوێهتی عوسمان مەکوژن، ئەگەر بیکوژن نێتر هەرگیز پێکەوه جەنگ ناکەن^(۱)، لە رێواوەتیکی تردا وتوێهتی وەللّاھی ئەگەر کەلەشاخی خۆین لە عوسمان بڕێژن زیاتر زیاتر لەخودا دوور ئەکەونەوه^(۲).

۱۰- حەسەنی کۆری عەلی

لە تەلقی کۆری خەشافەوه هاتوو دەلێت: چوین بۆ مەدینەو قورتی کۆری خەشەمان لەگەڵدا بوو، گەشتینە حەسەنی کۆری عەلی، قورت وتی بە حەسەن، نێمامی عوسمان چۆن کوژرا، حەسەن وتی: بە زوڵم کوژرا^(۳).

۱۱- سەلمەمی کۆری ئەکوەع

لە یەزیدی کۆری ئەبی عوبەیدەوه هاتوو، دەلێ: کاتێ عوسمان کوژرا سەلمەمی کۆری ئەکوەع کە بەدرییه لە مەدینە دەرچوو بەرەو رەبزه، هەر لەوێ مایەوه هەتا ماوێهکی کەم پێش مردنی^(۴).

۱۲- عەبدوللای کۆری عومەر

لە ئەبی حازمەوه هاتوو دەلێ: من لای عەبدوللای کۆری عومەر بووم، باسی عوسمان کرا، باسی رێزو پلەو پایەو نزیککی عوسمانی کرد، ئەوەندە باسی کردو روشت لە سەری هەتا لە شووشە پاکتر بوویەوه، پاشان باسی عەلی کرد، باسی رێزو نزیککی و پێشینەیی ئەوەندە کرد هەتا لە شووشە پاکتر بوویەوه، پاشان وتی: هەرکەسێ وێستی باسی ئەم دوانە بکات، با بەم شیوێهە باسیان بکات، یان وازیان لێ بێنیت^(۵)، عەبدوللای کۆری عومەر دەلێ: کەس قسە نەلێ بە عوسمان، چونکە پێشەواو پیاوماقوڵی نێمە بووه^(۶).

^۱ تحقیق موافق الصحابة (۳/۴)، فضائل الصحابة اسنادہ صحیح.

^۲ الطبقات (۸۱/۳).

^۳ تاریخ المدینة (۱۴۵/۴).

^۴ تاریخ المدینة (۱۴۲/۴).

^۵ تحقیق موافق الصحابة (۳۷۹/۱).

^۶ تحقیق موافق الصحابة (۳۷۹/۱)، فضائل الصحابة اناده صحیح.

پینجهم: شوینه‌واری کوشتنی عوسمان له روودانی ئازاوه‌کانی تردا

فیتنه‌ی کوشتنی عوسمان بوو به هۆکاری بۆ داکهوتنی کۆمه‌لێ ئازاوه‌ی تر بوو به سه‌ره‌تایه‌ک بۆ روودانی فیتنه‌کانی دوا‌ی خۆی، چونکه دلی خه‌لک گۆراو درۆ بلاوه‌ی کردوو هیلێکی ئاسۆیی به‌دیار که‌وت، بۆ لادان و خۆ دزینه‌وه له عه‌قیده‌و شه‌ریعه‌تی ئیسلام^(١)، کوشتنی عوسمان گه‌وره‌ترین هۆکاری بۆ بۆ به‌ریابوونی فیتنه له نیوان خه‌لکیدا هه‌ر به‌و بۆنه‌یه‌وه ئوممه‌ت هه‌تاکو نه‌مپۆ ته‌فره‌قه‌ی تێکه‌وتوو^(٢)، دله‌کان لێک ترازان و نا‌په‌حه‌تییه‌کان گه‌وره‌تر بوون و خه‌لکی خراپه‌کار و خۆپێری ده‌رکه‌وتن و به‌رپێزو قوربداره‌کان زه‌لیل بوون، نه‌و که‌سانه‌ی که به‌ریه کرابوون شانیان کرد به ئازاوه‌دا و نه‌وانه‌ی که فه‌رمانه‌به‌ری چاکه‌و ناشتی بوون په‌کیان خرا، پاشان به‌یعه‌ت درا به‌ عه‌لی کوپی نه‌بی تالیب که له هه‌موو خه‌لکی شایه‌نتر بوو بۆ خه‌لیفه‌یه‌تی و له زیندوووه‌کان به‌ریزتر بوو، به‌لام دله‌کان ترازابوون، ناگری فیتنه خۆش کرابوو، نه‌دروشیان یه‌کی ده‌گرت نه‌ جه‌ماعه‌تیشیان رێک ده‌که‌وت نه‌ بۆ خه‌لیفه‌و نه‌ بۆ پیاوه‌ باشه‌کان، نه‌و خێرو خۆشییه‌ به‌ده‌ست نه‌نه‌هات که چه‌ند گرتوویه‌ک ده‌یانویست، چونکه ناو ئازوه‌گێڕی و فیتنه داکه‌وت^(٣)، ورده ورده فتوحات لاواز بوو له میانه‌ی ساڵه‌ کۆتاییه‌کانی خه‌لافه‌تی عوسمانه‌وه ده‌ستی پێکرد، کاتی فیتنه‌و ئازاوه ده‌ستی پێکرد دای له شاره‌کانی ئیسلام و چه‌قی خه‌لافه‌ت، پاشان له کاتی کوشتنی عوسمان فتوحات راگیرا و قه‌تیس کرا، به‌لکو له هه‌ندێ شوینه‌وه پاشه‌کشه ده‌کران هه‌تا سه‌ره‌تای سه‌رده‌می مه‌عاویه‌ی به‌م چه‌شنه بارودۆخی موس‌لمانان سه‌قامگیر نه‌بوو، پاشان فتوحات به‌خۆره‌لات و خۆرئاوا و باکووردا ده‌ستی پێکردو ره‌ها بوو^(٤).

^١ المصدر نفسه (ص ٥٩٠).

^٢ مجموع فتاوی (١٦٢/٢٥).

^٣ مجموع فتاوی (١٦٣/٢٥).

^٤ احداث وأحاديث فتنة اخرج (ص ٥١٩).

قیامتدا

زولم و دهستدریژی کردنه سهر خه لکان به ناحهقی و تاوان هۆکاریکه بۆ بهیلاکچوونی دونیاو قیامت ههروهك خودای گهوره دهفه رموی: (وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَفْلَكُنَا هُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِم مَّوْعِدًا) (الكهف: ۵۹). نه گهر به دوا داجوونیك بکهین بۆ حال و بارودۆخی نه و کهسانه ی هه لگه رانه وه له عوسمان و دهستدریژیان کرده سهری و زولمیان کرد بۆمان ده رده که ویت خودای گهوره مۆله تی نه داون، به لکو زه بون و سهر شوژی کردن و تۆله ی لی کردنه وه، تاقه که سیکیان قوتار نه بوو^(۱)، خه لیفه ی کوری خدیات له میژوه کهیدا به سه نه دی سه حیح ریوایه تی کردوه، هه تا گه شتوه ته عیمیرانی کوری نه لحد هیر، وتی: عه بدلولای کوری شه فیق بۆی باس کردم که یه کهمین دلژی خوینی عوسمان نه بینیه، چون قورثانه کهیان بۆ هیئام سهیره کهم دلۆبه خوینه که تکاوه ته سهر (فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ) له سهر قورثانه که بوو لیم نه کرده وه هه لم نه که نه د.

له میژووی ئیبنو عەساکیردا هاتووە لە موحمەدی کورپی سیرینەوێ و تویەتی، من تهوافی که عەبەم دەکرد پیاوی یکم بینی دەیوت ئەی خودا لێم خۆش ببە بەلام گومان نابەم لێم خۆش ببی، منیش وتم: ئەی بەندەیی خودا ئەم بپارێنەوی تۆ دەکەیت لە کەسم نەبێستوو! وتی: من بەلێنم دا بە خودای گەورە ئەگەر بتوانم زللەیکە بکێشم بە روخساری عوسماندا، کاتی کوژراو لەسەر بەرەیی مالهەکی کەوتبوو، خەلکی هاتن پۆل پۆل نوێژی لەسەر بکەن، منیش وەک ئەوێ نوێژی لەسەر بکەم چومە ژوووە و سەدیرە کەم بە تەنیا یە پەردە کەم لەسەر روخساری بەرز کردەو و کێشام بە دەم و چاویدا کتوپر دەستی راستم و شک بوو، موحمەدی کورپی سییش دەلی دەستی ئەو کابرایەم بینی وەک دار رەق و شک بوو^(٧)، ئەگەر بۆ نیشانی زولمی ئەم کینەبازانە ئەوەندە بەسە موسلمانان شەشتریان لێ هەلکشاون، هەتا رۆژی قیامەت قەل و پاچیان دەکەن، ئەو

^١ تحقيق موافق الصحابة في الفتنة (١/٤٨٣).

^٢ سحر شهناز دروس وعبر للمسيحيارني، (ص ٦٧)، تاريخ دمشق ص (٤٥٨)، تحقيق موافق الصحابة

كهسانهش كهوا له بازنهى نهوا دهخولینهوه قاسمى كورپى موحه مهده دهلتى: عدلى داى بهلاى دوو پياودا له مهدينه، دواى كوشتنى عوسمان و پيش بهيعه تدان به خۆى، ههردوو كيان دهيان وت: پياوه سپى و ساده كه كوژرا، وه لّاهى له ناو ئيسلام و عهه بهدا جىگهى چۆله، وه لّاهى كهسى به پىژ شالاوى بۆ نه بر دوه، عدلى وتى: چىستان وت؟ بۆيان دووباره كردهوه، نهو يش وتى: وه لّاهى پياو دواى پياو پۆل دواى پۆل ئيمهش ئاوا ده چين ههتا عه بىاسى كورپى مهريه مه درده كهوئى^(١).

حهو ته مه: دلگرانى موسلمانان بۆ كوشتنى عوسمان و نهو شيعه رانهى كه ده يلاوئينهوه. نه مه نا په حه تى و موسيبه ته زۆر به سه ختى كهو ته سه ر ده روونى موسلمانان، فرمى سكيان هه لپشت و روو مه تيان به نه شك ئاودا، وه زمانيان هه ساندان بۆ لاوانه وهى ئيمامى عوسمان و به زه ي پيا هاتنه وهى حه سانى كورپى سابت، ئيمامى عوسمان ده لاوئينه وه دلگران ده بۆ بۆ كوشتنى و بكوژه كانى داده شو ئى و سه ركۆنه يان ده كات، بۆ نه و تاوانه ي له ده ستيان كهو ته وه^(٢).

حه سان

اتركام غز والدورب و راء كم	وغز وتمونا عند قبر محمد
فلبنس هدى المسلمين هيتم	ولبنس امر الفاجر المتعمد
ان تقدموا بجعل قرى اسرواتهم	حول المدينة كل لبن مذوذ
او قد بروا فلبنس قاسا فرتم	ولمثل امر اميركم لم يرشد
وكأن اصحاب النبي عشبة	بدن تذيب عند باب المسجد
ابكى ابا عمر لنحسن بلائه	امسى مقبما في بقيع الغرقد

حه سان

ماذا اردتم من اخي الدين باركت	يدالله في ذلك الا ديم المقدد
قتلتم ولى الله في جوف داره	وجنتم بأمر جائر غير مهتد
مهلا رعيتم ذمة الله بينكم	واوفيتم بالعهد عند محمد
الم يك منكم ذا بلاء ومصدق	وأوفاكم عهدا لدى كل مشهد

^١ تحقيق مرافق الصحابة (١/٤٥٨)، التمهيد والبيان (ص ٢٣٣).

^٢ سير شهداء دروس وعبر للسحبيارنى، (ص ٦٢)

فلا ظفرت ايمان قوم تبايعوا

حهسان

من سره الموت صرفا لافراج فيه
مستشعري حلق الماذى قد شفعت
صبرا فدى لكم امي وما ولدت
اني لمنهم وان غابو وان شهدوا
لتمعن وشيكا في ديارهم

حهسان

ان تمس دالر ابن اروى منه خاوية
فقد يصادق باغني الخبر حاجته
يا ايها الناس ابدوا اذات انفسكم
قوموا بحق مليك الناس تعترفوا
فيهم حبيب شها بالموت يقدمهم
كعبي كورى ماليك

ويح لامر قد اتاني رائع

قتل الامام له النجوم خواضع
يالهل نفسي اذ تولوا عدوة
ولوا ودلوا في الضريح اخاهم
من نائل او سودو وحمالة

كم من يتيم كان يجبر عظمه
فرجتها عنه يرحمك بعدما

فازال يقبلهم ويرأب خلمهم
امسى مقاما بالنقنح واصبحوا
النار موعدم بقتل امامهم

جمع الجمالة بعد حلم راجع
يا كعب لا تنفك تبكى هالكا

كهعبي كورى ماليك

على قتل عثمان الرشيد المدد

فليأت فادة في دار عثمان

قبل المغاطم بيض زان ابدانا

وبالامير ويا لاخوان اخوانا

ما دمت حيا وما سميت حسانا

الله اكبر يا ثارات عثمانا

باب صريع وباب محرق خرب

فيها ويهوى اليها الذكر والحسبي

لا يستوى الصدق عندالله والكذب

بعزة غضب من خلفها عصب

مستلثما قد بدا في وجهة الغضب

هد الجبال فانغضت برجوف

والشمس بازعة له نكسوف

بالنعش فوق عواتف وكتوف

ماذا اجن ضريحة المسقوف

سبقت له في الناس او معروف

امسى بمنزلة الضياع يطوف

كادت وايقن بعدها يمثوف يحتوف

حتى سمعت برنة التلهيف

متفرقين قد اجمعوا بحفوف

عثمان صهر في البلاد عفيف

والخير فيه مبين معروف

مادمت حيا في البلاد تطوف

فکیف یدیە ئم اغلب بغافل
 وقال لاهل الدار تقتلوهم
 فکیف رایت الله حب علیهم
 وکیف رأیت الخیر دبر بعده
 راعي الابل النمری فی ذلك
 عشية یدخلون بغیر اذن
 خليل محمد وزیر خدق
 به کورتی و به پوختی

وایقن ان الله لیس بغافل
 عفا الله کل امرء لم یقاتل
 العداوة والبغضاء بعد التواصل
 عن الناس ادبار النعام الجوافل
 علی متوکل او فی وطابا
 ورابع خیر من وطئ الترابا

۱- ئیمامی عوسمان له سەردەمی نەفامیییدا له ناو تیرەکەیی خۆیدا بەرپزترین کەس بوو و ناوبانگێکی مەزن و دەولەمەندی هەبوو، زۆر شەرمەن و قسە شیرین بوو، هۆزەکەیی زۆر خۆشیان ویستوو و بە نتمی سەیریان کردوو، له سەردەمی نەفامیەتییدا کپنووشی بۆ بت نەبردوو و له داوێن پیسی نزیک نەبوو و تەو، به هیچ شیوێه نارهقی نەخواردوو.

۲- ئیمامی عوسمان تەمەنی گەشتە (۳۴) سالان نەبوو بە کەری صدیق بانگهێشتی کرد بۆ ئیسلام رکی و سالاریی تیا نەکرد، بەلکو بە کتوپری چوو بە پیرییه و کتێرکێی دەکرد بوو بە پیشینه یە کە مینه کان.

۳- موسلمانان زۆر شادومان بوون بە موسولمان بوونی عوسمان وە گرتی خۆشەویستی و براهەتییان له گەلدا بەست و خودای گەورە بە کچی پیغەمبەر ﷺ کە بوو بە هاوسەری پێزی لی گرت.

۴- سوننەتی نارهەتی تاقیکردنەو بە ناو هەموو گەل و جەماعەت و میللەت و ولایتێکدا تەنانەت بە ژیانی تاکە کە سیشدا گوزەری کردوو، ئەم سوننەتە بە ژیانی هاوێڵە بەرپزەکانیشدا تێپەرپو، تووشی نارهەتی وەها بوون چیا سەرکەشەکان پێیان هەلناگیری.

مال و خوێنی خۆیان بە خشی له رێگای خودادا، ماندوو بوون و زەحمەتی زۆریان چەشت، موسلمانە بەرزو ناودارەکانیش لەم نارهەتیانە بێبەش نەبوون، بۆ نمونە عوسمان نازاری چەشت و لەسەر ئیسلامەتی ئەشکەنجە درا بە دەستی مامەکەیی کە ناوی حەکەمی کوری ئەبی عاصە.

۵- لەو رۆژەوی عوسمان موسلمان بوو، پەيوەست بوو بە پێغه مبه‌ره‌وه ﷺ، لێی جیا نه‌بوويه‌وه بۆ کۆچکردن و ئەو کاره‌ گ‌رنگانه‌ نه‌بوایه‌، که‌ پێغه مبه‌ره‌وه ﷺ ده‌ینارد. که‌سێ نه‌بوو ئاتاجی ده‌وله‌مه‌ندیه‌که‌ی نه‌ییت، ژیا‌نی له‌ ه‌ۆگری پێغه مبه‌ره‌دا ﷺ وه‌کو ژیا‌نی خه‌لیفه‌ راشیدی نه‌کان وابوو، وه‌کو ب‌لێی که‌سیکی تایبه‌تی پێغه مبه‌ره‌وه ﷺ هاوشانی خه‌لیفه‌کانه‌و پ‌الێوراویکه‌ بۆ دوو خه‌لیفه‌که‌ی پێش خ‌وی.

۶- عوسمان شیرازه‌یه‌کی ق‌ایمی به‌ستبوو، له‌گ‌ه‌ڵ بانگه‌وازی گ‌ه‌ره‌ی ئیسلامداو ه‌یچ ه‌ه‌واڵێکی پێغه مبه‌رايه‌تی تایبه‌تی و گ‌شتیی له‌ کیس نه‌داوه‌، له‌ ژیا‌نی پێغه مبه‌ره‌دا ﷺ ه‌یچ ق‌سه‌و ه‌ه‌واڵێکی خه‌لیفه‌کانی له‌ کیس نه‌داوه‌، له‌ ژیا‌نی دوو خه‌لیفه‌ گ‌ه‌ره‌که‌دا به‌ زمانێ نه‌م‌پ‌ۆ ه‌یچ شتێک له‌ کاره‌کانی بنیاتنانی ده‌وله‌تی ئیسلامی له‌ ده‌ست نه‌داوه‌.

۷- ئەو ر‌ی‌بازه‌ په‌روه‌رده‌یه‌یی که‌ عوسمان و هاوه‌له‌ به‌ر‌پ‌ێزه‌کانی له‌سه‌ر په‌روه‌رده‌ ک‌را، ق‌ورن‌انی پ‌ی‌ر‌ۆز بوو، که‌ له‌ ل‌ایه‌ن په‌روه‌ردگ‌اری جیهانه‌وه‌ دابه‌زیوه‌.

۸- ئەو فاکته‌ره‌ به‌ه‌یزه‌ی که‌ کاریگ‌ه‌ری ه‌ه‌بوو له‌سه‌ر که‌سایه‌تی عوسمان و ده‌رگا کردنه‌وه‌ی به‌ه‌ره‌کانی و ته‌ق‌اندنه‌وه‌ی وزه‌کانی خ‌اوی‌ن‌کردنی ده‌روونی هاو‌پ‌ێه‌تی پێغه مبه‌ره‌وه ﷺ شاگردی ق‌وتابجانه‌ی پێغه مبه‌رايه‌تی بوو، چونکه‌ عوسمان د‌و‌ای موس‌لمان‌بوونی له‌ مه‌که‌که‌ ه‌ۆگری پێغه مبه‌ره‌وه ﷺ بوو، ه‌ه‌ر وه‌کو له‌ مه‌دینه‌ د‌و‌ای کۆچکردن ه‌ۆگری بوو، عوسمان ده‌روونی خ‌وی ر‌یک‌خ‌ستبوو، ز‌ۆر سووربوو له‌سه‌ر شاگرد‌یت‌یی له‌ بازنه‌ی ق‌وتابجانه‌ی پێغه مبه‌رايه‌تیدا له‌ گ‌شت ل‌قه‌کانی زانست و زانیاریدا له‌سه‌ر ده‌ستی مام‌ۆست‌ای م‌ر‌ۆ‌ق‌ایه‌تی و ر‌ینماییه‌کانی ئەو مام‌ۆست‌ایه‌ی که‌ په‌روه‌ردگ‌ار به‌ باشت‌رین ته‌ده‌ب ناوی ه‌ینابوو.

۹- عوسمان له‌و که‌سانه‌ نه‌بوو، که‌ له‌ شه‌ری به‌در د‌واب‌که‌و‌یت، له‌به‌ر ته‌مه‌ل‌ی سستی یان له‌به‌ر ترسو و بیم وه‌کو ه‌ه‌وه‌سبازه‌کان تانه‌ی ل‌ی ده‌ده‌ن و ده‌ل‌ێن له‌به‌در د‌واکه‌وتوه‌، ئیمامی عوسمان نه‌یویستوه‌ سه‌ر‌پ‌ێچی ب‌کات، ئەوه‌ ر‌ێزو شک‌ۆیه‌ی که‌ نه‌ه‌لی به‌در ده‌ستیان که‌وت له‌ شه‌ری به‌دردا، له‌به‌ر گو‌ی‌رایه‌ل‌ی شو‌ین که‌وتنی پێغه مبه‌ره‌وه ﷺ بوو، عوسمان‌یش یه‌ک‌ی بوو له‌وانه‌ی که‌ له‌گ‌ه‌ڵ پێغه مبه‌ره‌وه ﷺ ده‌رچوو، به‌لام پێغه مبه‌ره‌وه ﷺ گ‌ه‌راندیه‌وه‌ بۆ ئەوه‌ی به‌دی‌ار که‌چه‌که‌یه‌وه‌ ی‌یت، له‌به‌ر ئەوه‌ی بۆ گو‌ی‌رایه‌ل‌ی پێغه مبه‌ره‌وه ﷺ

ﷺ گه پرایه و به جیمان پیڤه مبهەر ﷺ له دهستکه وتی غه نیمه و پاداشتی شهڕ به شی عوسمانی جیا کرده وه، واته عوسمان شهڕیکی دهسکه وتوو پاداشت و ریزی نه هلی به در بوو، چونکه گوپرایه لی پیڤه مبهیری ﷺ کردو ملی بۆ که چ کرد.

۱۰- له حوده بییه دا وه کو ته بهری باسی کردوه، به چهند کاریکی تایبته عوسمان ریزی لیترا، یه کۆ له تایبه ته ندیه کانی نه وه بوو پیڤه مبهەر ﷺ دهستی خۆی دانا له جینگه دهستی عوسمان، کاتی هاوه لآن به یعه تیان پیداو عوسمان له وی نه بوو. تایبه ته ندیه کی تر نه وه بوو نامه ی پیڤه مبهیری ﷺ گه یانده موسلمانه دهستبه سه ره کانی مه ککه، هه ره ها پیڤه مبهیر شایه تی دا که عوسمان له خۆیه وه ته وافی که عبه ناکا، هه رواش بوو به بی پیڤه مبهیر ﷺ ته وافی نه کرد.

۱۱- پیڤه مبهیر ﷺ تکای عوسمانی وه رگرت، که کردی بۆ عه بدوللای کورپی نه بی شرح له فه تی مه ککه دا.

۱۲- ژبانی کۆمه لایه تی عوسمان له مه دینه دا نه وه بوو دوا ی مردنی روقیه ی کچی پیڤه مبهیر ﷺ، نوم که لسو می کچی پیڤه مبهیری ﷺ لی ماره کرا، عه بدوللای کورپی عوسمان مردو پاشان نوم که لسو میش مرد.

۱۳- به شداریه ئابوریه کانی له بنیاتنانی ده ولّه تدا نه وه بوو، بیری رۆمییه ی به بیست هه زار دره هم کپی و کردی به و خیر بۆ هه ژارو ده ولّه مه ندو ریبار، مزگه وتی پیڤه مبهیری ﷺ فراوان کردو سامانیکی زۆری به خشی به له شکری ته نگانه.

۱۴- ژماره یه ک فهرمووده ی زۆر هاتوه له مهر ریزی نیمامی عوسمان، هه ندیکیان له باره ی ریزی نیمامی عوسمانه وه به ته نیا هاتوه، هه ندیکیشیان له باره ی نیمامی عوسمان و هاوه لانی تره وه هاتوه، پیڤه مبهیر ﷺ هه وائی نه و ناژاوه یه ی پیدابوو که تییدا ده کوژریت به مه زلومی.

۱۵- عوسمان یه کیک بوو له و هاوه لانه ی که نه هلی شورا بووه یه کیک له وانه ی که له بابته هه ره گرنه گه کاند له سه رده می نه بو به کردا رایه کانی وه رگیراوه، دووه مه ی که سه بووه له به ها داریدا لای نه بو به کړو عومه ری کورپی خه تاب رۆلی گه رم و گورو توندو تۆلی دیوه، له هه مان کاتدا عوسمانیش نه رمونیانی و سوکو سۆلی بووه، عوسمان نه مه ینداری گشتیی و برپه ی نه ستورو نو سه ری مه زنی بووه.

١٦- عوسمان مه‌كانه‌تی هه‌بووه له لای عومهر، نه‌گهر پرسیار بکرایه له عومهر له‌مه‌ر شتی‌ک ده‌یناردن بۆ لای عوسمان و عه‌بدوهره‌حمانی کورپی عه‌وف، نه‌وکاته به عوسمانیان وتوو هه‌پاشکۆ، پاکشۆ له زمانی عه‌ره‌بی نه‌و که‌سه‌یه که له دوا‌ی پیاوی‌که‌وه دانیش‌توو، عه‌ره‌به‌کان به‌وکه‌سانه ده‌لێن پاشکۆ، که ده‌یانه‌وێت بیه‌تته سه‌رۆک، نه‌گهر عومهر و عوسمان نه‌یان‌توانی‌بایه کاری‌ک بکه‌ن، به عه‌باسی مامی پی‌غه‌مه‌ره‌وه خۆیان ده‌کرده سیان.

١٧- چاک‌ترین نی‌شه‌کانی عه‌بدوهره‌حمانی کورپی عه‌وف نه‌وه بوو خۆی دارپی له کاری خه‌لیفه دیاتری کردن له کاتی راویژ به‌سته‌نه‌که‌داو هه‌لبژاردنی دایه ده‌ستی ئوممه‌ت و ناما‌ژه‌ی نه‌هلی حه‌لو و عه‌قد له‌م پیناوه‌دا مه‌ردانه را‌به‌ری و ده‌نگی ئوممه‌تی له‌سه‌ر عوسمان کۆکرده‌وه.

١٨- له‌مه‌باره‌یه‌وه پۆخ‌له‌واتی شیعه‌و درۆده‌له‌سه‌ی را‌فریبه‌کان می‌ژوو‌ی نی‌سلامیان له چه‌ڕۆکی راویژ‌کردن و هوکمران کردنی عوسمانیان چلکن کردوو و رۆژه‌له‌تناسه‌کان قۆست‌بوو‌یان‌ه‌وه و پرشو بلاویان کردوو و زۆریه‌ی می‌ژوونووس و بیرمه‌نده هاوچه‌رخه‌کان پیی کاری‌گهر بوون، لی‌کۆلێنه‌وه و هه‌لسه‌نگاندنیان نه‌کردوو بۆ سه‌نده‌و ده‌قی نه‌م ریوايه‌تانه له نی‌و موسلماناندا بلاویان کردوو‌ه‌ته‌وه.

١٩- چه‌ندین به‌لگه‌ی زۆرو زه‌ه‌وند هاتوو ناما‌ژه ده‌کات بۆ شایسته‌یی نی‌مامی عوسمان بۆ خه‌لیفه‌یه‌تی هیچ مش‌تومرێک نییه له لای نه‌وانه‌ی ده‌ستیان گرتوو به‌ قورئان و سونه‌ته‌وه له‌م ره‌وشه‌دان هه‌موو هاوه‌لان نه‌وانه‌ش که شوێنکه‌وته‌ی هاوه‌لان له نه‌هلی سونه‌ت و جه‌ماعه‌ت نی‌جماعیان هه‌یه له‌سه‌ر عوسمان که شی‌او‌ترین که‌سه‌بووه بۆ خه‌لافه‌تی پی‌غه‌مه‌هر ﷺ دوا‌ی عومهری کورپی خه‌تاب.

٢٠- کاتی په‌یمانی خه‌لافه‌ت درا به عوسمان هه‌ستا له ناو خه‌لکدا وتاریکی داو رێبازه سیاسیه‌که‌ی خۆی را‌گه‌یانده به‌ رۆشنی که پابه‌ند ده‌بی‌ت به قورئان و سونه‌تی پی‌غه‌مه‌هر ﷺ و ئاکاری دوو خه‌لیفه‌که‌ی پێش‌خۆی، هه‌روه‌ها له وتاره‌که‌یدا ناما‌ژه‌ی کرد که را‌به‌رایه‌تی خه‌لکی ده‌کات به دانایی و هیمنی له‌و شتانه‌دا نه‌بی‌ که‌وا (داری حه‌ددی) تیدا‌یه، پاشان به ئا‌گای هی‌نانه‌وه که باوه‌ش نه‌که‌ن به دونیا‌داو به پوش و

په لاشه کەمی گیرۆده نەبن، بۆ ئەوەی پارێزراویبون لە ئێرەیی بردن و رقەبەراییەتی و موناڤەسەکردن، چونکە نۆمەت دەبات بەرەو دۆبەرەیکێ و ناکۆکی.

٢١- کەسایەتی عوسمان کەسایەتییهکی قیادیی بوو هەموو سیفەتەکانی رابەرێکی خواناسی تێدایبوو، لە رووی زانست و فێرکردن و بەتوانایی و لەسەرخۆیی و دلفراوانی و چاوسیێرنی و نەرمی و لیبوردەیی و خاکەساری و شەرمی و داوێت پاکێ و بەخشنەیی و بوێری و ئارامگری و دادوەری و خوداپەرستی و لەخودا ترسان و گریان و لێپێچینەوێ و دەرون و قنیات و سوپاسگوزاری و لێپراوی و سۆراخ کردنی رەوشتی خەلک و دیاریکردنی پەسپۆڕی و سوودوەرگرتن لە خەلکی شایستە و لێهاتوو.

٢٢- شارەزایی ناکاری خەلیفە راشیدیەکان بوو و هەولیداو لەسایبان بکاتەو هەنگاویکی دروستی هەلگرتبوو بۆ جێبەجێکردنی ئاکار و رابەرە خوداناسەکان ئەو رابەرانی کە دەتوانن گەل بێن بەرەو ئامانج و یتەکراوەکانیان بە هەنگاوی چەسپاو.

٢٣- عوسمان لە رووی سیاسەتی داراییەو لەسەر ئەم بەرپەرەتانه دەچوو، ساسەتی گشتیی دارایی ئیسلامیی جێبەجێ دەکرد، کاری باجگرو کاربەدەستی تێکەڵاوەندەکرد هەر ئابوونەیه بکەوتایە سەر موسلمانان وەری دەگرت بۆ بەیتولمال، هەر چیه کیش پێیان بشایە پێی دەداو ستمی لەکەس نەدەکرد پۆلیسەکانی زەکات و سەرانی رایشناو و لەسەر ئەمانەتپارێزی و وەفا.

٢٤- لەسەر دەمی عوسماندا خەرجکردنەکان بەم پێودانگەبوو:

خەرجکردنی موچە و والییەکان وە موچە سەربازەکان پاشان گەلەکەشی بە دەریارییهکان گۆڕینی کەناریک لە (شوعیبەو) بۆ (جددە) هەلکەندنی بیرەکان خەرج کردن، بۆ بانگۆیژەکان، هەروەها کاروبارەکانی تریش.

٢٥- لە لایەن هەرچی و پەرچی و خەوارێجەکانەو عوسمان بەو تۆمەتبار کرا کە بەیتولمال سەرف دەکات و دەبیەخشیت بە خزمەکانی خۆی، سەندەدی ئەم تۆمەتە هەلەمەتێکی پرۆپانگەندەو پالاوئەتبوو، کە (سەبەتییهکان) گازەرەیان دەکێشا بۆی و شیعە رافزییهکان هەتا ئەمڕۆ دەبیەجۆنەو، دزی کە دەناو کتیبە میژوییهکان و میژوو نووس و بیرمەندەکان وەکو هەوائێکی راست مامەلەیان لەگەڵ کرد، بەلام ئەم هەوالانە نەسەلماو و باتلە.

٢٦- سەردهمی عوسمان به درێژه پێدهری سەردهمی راشیدین گوزارشت ده کریت، چونکه زۆر بایه خێ داوه به سەردهمی پێغه مبه رایه تی و زنجیره یه که بووه لهو سەرده مهو هاوده می سەرده می راشیدین بووه، به تایبعت له روی دادو قه زاوه، چونکه درێژه پێدهری دادوهی سەرده می پێغه مبه رایه تی بووه، وێرای نه وهی پارێزکاریه کی تیرو ته سه لی کردوه له گشت نه و به ندانه ی که سابه ته به هه موو ره هه ندو چه مکێکه وه ده قاوده ق جێبه جێ کردوه.

٢٧- نه خشه ی عوسمان له فتوحاتدا به عه زم و جه زم ناوزه ند ده رکیت، واته لی پزان ده ره پینی پێوه دیاره، له م کارانه دا به رجه سته ده بی سهری دانه واند به یاخیبووه کانی فارس و رۆم ده سه لاتێ ئیسلامیی برده نه و ولاتانه درێژهیدا به جیهاد و فتوحات له و دیو ئه م ولاتانه وه بۆ نه وهی کۆمه کیان لی بپریت، بنکه ی چه سپاوی تیا دامه زراند بۆ نه وهی موسلمانان به رگری له شاره کانی ئیسلام بکه ن و هیژیکێ سهربازی ده ریایی پێکه وه نا، چونکه سوپای ئیسلام پێویستی بوو.

٢٨- بنکه سهربازییه کانی ئیسلام، که له به ره کاتی له سەرده می عوسماندا که و تبه و پێته ختی شاره مه زنه کان مه عه سه که ری عیراق له کوفه و به صره بوو، مه عه سه که ری شام له دیمه شق بوو دوای نه وهی که شام هه مو ی یه که لابه ویه وه بۆ مه عاویه و به س نه بو سو فیان، مه عه سه که ری میسر له (فسطاط) بوو، ئه م مه عه سه که رانه هه لده ستان به پارێزگاریی ولاتی ئیسلام و درێژه دان به فتوحات و بلاو کردنه وهی ئیسلام.

٢٩- به ناوبانگترین رابه ره کانی فتوحات له سەرده می عوسماندا ئه حنه فی کوری قه یس و سوله یمانی کوری ره بیعه و عه بدورپه حمانی کوری ره بیعه، حه بیبی کوری مه سه له مه بوون.

٣٠- شه ری (ذات صواری) وینه یه که بوو له سه ره که و تنی بیروباو ره ی راست و قایم به سه ر فیه ری سهربازی و ژماره ی چه ک و سهربازدا، چوئکه رۆمه کان هه ر له کۆنه وه شاره زایی ده ریار بوو، به چه ندین ته زموونی دژواردا له شه ری ده ریادا تێپه رپییوون، که چی موسلمانان تازه به تازه چو بوونه ده ریا و شه ری ده ریایان ده کرد.

٣١- گرنگترین په ندو وانه و سوود له فتوحاتی عوسماندا نه وه بوو به لینه کانی خودای گه وه له سه ره که و تن و جێگه خۆشکردن بۆ ئیمانداران به دی هات، له هونه ری جه نگ و

سیاسەتدا پەرەیان سەندو چوونە ناو دەریاو زانیارییان لەسەر دوژمن کۆکردەو، پەرۆشبوون بۆ یەكدهنگی بۆ رووبەرپوونەوێ دوژمن.

۳۲- لە ژیرۆکی کۆکردنەوێ قورشان لە سەردەمی عوسمان پانتایی چەمکی هاوێلان بۆ ئەو ئایەتانی کە رێگری لە ناکۆکی دەکات دەرکەوت چۆن خودای گەورە رێگری دەکات لە ناکۆکی بەو شیوەیە خۆیان پاراست قولاویی تیگەیشتیان بۆ ئەم ئایەتانی وای کرد لە حوزەیفە کاتێ بیستی سەرووبەندی ناکۆکی لە خۆیندەوێ قورشاندا دەرکەوتوو کۆتەر چو بۆ (مەدینە) و هەوالتی دا بە عوسمان کە شتیکی وای بینوو و بیستووێتی لە ماوێهەکی کەمدا عوسمان کارەکی یەك لایی کردەو و دەرگای ناکۆکی داخست.

۳۳- دەستگرتن بەو هۆکارانە کە موسلمانان یەك وەفات و ریزیان پێکەو دەبەستیت گەورەترین جیهاده ئەم هەنگاوه گرنگه بۆ روسورکردنی موسلمانان و بەپێوەبردنی ولاتیان و دامەزراندنی دینی پەرورەدگاریان ئەمە تیگەیشتنی خەلیفە راشیدینەکان بوو لە زەریفترین وێندەدا رەنگی دایەو کاتێ عوسمان ئومەتی لەسەر یەك جۆر قورشان کۆکردەو.

۳۴- هەریمەکانی ولاتی ئیسلامی لە سەردەمی عوسماندا، ئەمانە بوون: (مەککە، مەدینە، بەحرەین، یەمامە، یەمەن، حەزەرەمەوت، شام، ئەمینیه، میسر، بەصرە، کوفە).

۳۵- عوسمان چەندین ئامرازێ جۆرەجۆری گرتبوو بەر چاودێری کارگێڕو کرێکارەکانی و بە ئاگابوو بەسەر هەوالەوکانیاندا بەمشێوێه لە وەرزی حەجکردندا ئاماده دەبوو، پرسیاری دەکرد لەوانە کە لە شارو ویلايەتەکانو دەهاتنن لیژنە ی پشکیننی دەنارد بۆ ویلايەتەکانو والییەکانی بانگ دەکردو پرسیاری لیّ دەکردو شیوازی تری بەکار دەهێنا.

۳۶- مافەکانی والییەکان لە سەردەمی راشیدینەکاندا ئەمانەبوو، گوێ بۆ گێراوین لەسەر پێچی خودادا نەبیت و ئامۆژگاریی بکړین بە باشی و هەوالتی راست و دروستیان پێ بگەنریت، پاش لەکارلابردنیان ریزیان لیّ بگړیت، موچه و دەرمانەیان پێ بدریت.

۳۷- ئەرکی والییەکانی سەردەمی راشیدین ئەمانەبوو کارو باری دینداریی پیاده بکەن و ئاسایشی خەلکی دەستەبەر بکەن و لە رێگای خودادا غەزا بکەن و ئەوێهەری

ههول بدهن بۆ دابینکردنی بژیوی خه‌لگ و فه‌رمانبه‌ره‌و کارزانه‌کان دا مه‌زرتن و چاوداشتی نه‌هلی زیمه‌ بکه‌ن و راویژ به‌ که‌سایه‌تی خاوه‌ن بۆچون بکه‌ن و ئاوێ بده‌نه‌وه‌ له‌ ئاوه‌دانی ویلایه‌ته‌کان له‌ رووی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌ چاودیاری بارودۆخی دانیشتوانی ویلایه‌تیان بکه‌ن.

۳۸- عوسمان خه‌لیفه‌یه‌کی راشیدی و چاوی لی ده‌کریت، کرده‌وه‌کانی ده‌ستوریکی میژوویی به‌رجه‌سته‌ ده‌کات، بۆ ئوممه‌ت هه‌روه‌ک چۆن عومه‌ر پێشه‌نگ بوو دوا‌ی خۆی، چونکه‌ نزیکه‌ له‌ پێشینه‌کانی به‌ هه‌مان شیوه‌ عوسمانیش پێشه‌نگ بوو دوا‌ی خۆی، چونکه‌ نه‌میش نزیکه‌ له‌ نزیکه‌کان وێرای نه‌وه‌ی لیته‌اتوو شایسته‌بووه‌ له‌ به‌رپوه‌بردندا نه‌و شتانه‌ی که‌ کرابوو گله‌یی له‌سه‌ر عوسمان هه‌موویان له‌ بازنه‌ی (موباح) ده‌رناچن، ۳۹- نه‌و والییانه‌ی که‌ عوسمان کردنی به‌ والی و خزمی خۆی بوون، توانا لیته‌اتوویی و شایسته‌ییان به‌ به‌رچاوه‌وه‌ بوو، له‌ به‌رپوه‌بردنی کاروباری ویلایه‌ته‌کانیاندا و خودای گه‌وره‌ زۆربه‌ی شاره‌کانی له‌سه‌ر ده‌می نه‌وان رزگارککردو ره‌وتیکی دادپه‌روه‌رانه‌یان هه‌بوو له‌ ناو جه‌ماوه‌ره‌کاندا، هه‌یانبوو له‌ سه‌رده‌می نه‌بوه‌کرو عومه‌ریشدا کاری والییه‌تی پێ سپێردرابوو.

۴۰- هه‌ر که‌سێ بگه‌رپێته‌وه‌ بۆ نه‌و رووداوو میژووییانه‌ی که‌ له‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی راست و راسته‌قینه‌وه‌ هاتوو، به‌ دوا‌دا‌چوون بکات بۆ ژياننامه‌ی نه‌و پیاوانه‌ی که‌ عوسمان پشتی پێ ده‌ستتون ته‌نیا له‌ جیه‌ادا‌ شوینه‌واری جوانیان تۆمار کردوو له‌ میژووی نیسه‌لامدا، به‌لکو له‌به‌ر جوانی به‌رپوه‌بردنیان که‌ گه‌وره‌ترین ده‌ره‌نجامی هه‌بووه‌ له‌ ناوجه‌رگه‌ی ئومه‌تدا و به‌خته‌وه‌ری کردوون نه‌و کاته‌ ناتوانیت خۆی بگرت له‌ سه‌رسامی و شانازی ده‌ربهرین له‌ هه‌رکوێی میژووی نیسه‌لامه‌وه‌ نه‌م رۆلانه‌ بخویننه‌وه‌.

۴۱- عوسمان سه‌لامه‌ت نه‌بووه‌ له‌ زۆربه‌ی توێژه‌ره‌وان له‌ په‌راوه‌ بێ وێژدان و بێ سۆراغه‌کانیاندا و سه‌رده‌مه‌که‌شیان له‌که‌دار کردوو، زۆربه‌ی زۆریان هه‌لخاونه‌ته‌ ناو ریاویه‌ته‌ زه‌عیفه‌کان و رافزییه‌کان حوکمی باتلیان له‌سه‌ر بنیات ناوه‌و زوڵمیان کردوو له‌ حه‌قی عوسمان، وه‌کو ته‌ها حسین له‌ کتیی (الفتنة الكبرى) رازی عه‌بدولپه‌حیم له‌ کتیی (النظم الاسلامي) موحه‌مه‌د ته‌له‌ریس له‌ کتیی (النظريات الكبرى) عه‌لی حسین

(الخربوطلى) له كتيبى (الاسلام والخلافة)، نەبى ئەلەي مەودودى لە كتيبى (المملك والخلافة)، سەيد قوتب لە كتيبى (العدالة الاجتماعية) غەيرى ئەمانەش.

عوسمان بە حەقىقەت ئەو خەلىفە مەزھەبىيە كە دۆژمەنە ئەو ئەلەكانى درۆ دەلەسەيان بۆ ئەلەسەي و ناخەركانىشى بۆ و يۆژدانىيان كرد بەرامبەرى.

٤٢- مێژوو راستەقینە دەلێن عوسمان ئەو زەپى ئەفە ئەكردوو، بەلكو ئەو زەپ داواى مۆلەتى كرد، بەلام دۆژمەنانى عوسمان كەردويانە بە گالەو گازنە، كە عوسمان ئەفە كەردوو.

٤٣- ئەو زەپ ئە لە دوور ئە لە نزيك كاريگەر ئەبوو بە پايەكانى عەبدوللای سەبەئى جوولەكەو لە (الريضة) مايەو هەتا مرد. وە بە هېچ شێوەيەك بەشداری ئەو فیتنەيەى ئەكرد كەوتەو.

٤٤- هۆكاری فیتنەى كوشتنى عوسمان ئەم فاكتهرانە بوون، خۆشگۆزەرانى و شۆپنەوارەكانى لەناو كۆمەلگەدان گۆرانی روشتى كۆمەلگا لە سەردەمى عوسماندا، هاتنى عوسمان لەداواى عومەر، دەرچوونى هاو ئە مەزنەكان لە مەدينە، دەمارگى ئەفامى، وەستانى فتوحات، خۆپاريزى عەوامانەو ئەفامانە، تەماعى چاوپنژوكان، مونا مەرهى داخەل ئەكان، پێلانى پتەو بۆ وروژاندنى گەلەيەكانى دژى عوسمان، بەكارهێنانى ئەو نامرازو هۆكارانەى كە خزمەت بە ئەلچوونى خەلك دەكات و رۆلى عەبدوللای سەبەئى لە فیتنەكەدا.

٤٥- سەرهەتای ئەلگىرسانى فیتنەكە لە كوفەو بوو، بە تەواوى فیتنەبازەكان دوورخاوەو بۆ شام، پاشان خراوە لای عەبدولرەحمانى كورپى خالیدی وەلید لە جەزیرە، پاشان بە بەرنامەى يەزیدی كورى قەيس گەرانەو بۆ كوفە كە تووشى بووى وەرەو بۆ كوفە.

٤٦- سیاسەتى عوسمان بۆ مامەلە كردن لە گەل فیتنەكەدا لەسەر هێمنى و دادگەرى و نەرم و نیاينى و لەسەر خۆبى دەچوو كۆمەلە نامرازى گرتە بەر بۆ رووبەرپووبوونەوى وەكو ناردنى لیژنەى پشكین و سۆراغ كردن و نوسراویكى گشتگى نارد بۆ خەلكى شارهكان لە باتى راگەياندى گشتى بۆ هەموو مۆسلمانان و عوسمان راویژى كرد بە والى شارهكان و بیانوى ياخیبوو ئەكانى برى و وەلامى داواكارى ئەكانى داناو.

٤٧- نه گهر وردینه وه له رینماییه کانی عوسمان له کاتی مامه له کردن له گه له نهو فیتنه یه ی که داکهوت له سهرده میدا ده کریت هندی بنه ما هه لهینجین بۆ نه وه ی موسلمانان به رهنگاری فیتنه ی پئی بکه ن نهو بنه مایانه ش وه کو جیگه به خۆگرتن و پابه ندبوون به دادو ویزدانه وه، له سه رخۆیی و هیووری، سوربوون له سه ر نهو شتانه ی که سوودی جه ماوه ری تیدایه و فریدانی زیانه کانیان خۆگرتن به بی دهنگی و سه له مینه وه له زۆر بیژی و راویژ کردن به زانا خوداناسه کانن رینماییه وه رگرتن له فرموده کانی پیغه مبه ر ﷺ له فیتنه دا.

٤٨- ده که وه توه بۆ لیکۆ له ره وان که کۆمه لئ هۆکار هه بوو وای کردوه له عوسمان نه هیلیت هاوه لآن شه ر بکه ن وه کو نه وه ی کاری به وه سیه ته که ی پیغه مبه ر ﷺ کردوه، که رۆژی گه مارۆی ماله که ی شادومان بوو، چونکه به لئینیک بوو په یانی دابوو خۆی رابگریت له سه ری و نارامگریت، وه پئی ناخۆشبوو بیته یه که مین خه لیفه ی خۆینرپیژی ئومه ت له خه لیفه کانی پیغه مبه ر ﷺ، چاک ده یزانی سه رکه شه کان هیچیان ناویت کوشتنی نهو نه بیت، بۆیه پئی ناخۆشبوو موسلمانان بکاته په رژی نی خۆی.

پئی خۆشبوو خۆی بکاته په رژی نی نه وان، چاک ده یزانی ئه م فیتنه کوشتنی خۆی پیوه یه، چونکه پیغه مبه ر ﷺ هه والی پیدابوو له و کاته ی مژده ی به هه شتی پیدا، که تووشی به لایه ک ده بیت و به نارامگری و له سه رحه ق به خشی به م زوانه له فیتنه دا ده کوژریت، کاری به راویژه که ی عه بدوللای سه لام ده کرد، که پئی وت ده ست مه وه شینه ده ست مه وه شینه ئه م به لگه یه به هیژتره تا شه رکردن.

٤٩- بکوژی عوسمان پیاویکی میسری بوو، ریوایه ته کان به راشکاوی ناویان نه هیناوه، به لام نه وه ی په یوه ندیی به و تۆمه ته وه هه یه که ده کریت بۆ موحه ممه دی کوپی نه بویه کر گوایه به گۆچان کوشتویه تی قسه یه کی پرپوچه و ریوایه ته کانی زه عیفن، هه وه ها ده قه کانیشی شه ره زاو پیچه وانیه ی نهو ریوایه تانه یه که ده لئین بکوژی عوسمان پیاویکی میسری بووه.

٥٠- هاوه لآن هه ره مه موویان نه ستۆیان پا که له خۆینی عوسمان هه وال به راسته کان و رووداوه کانی میژوو جه خت ده که نه وه که هاوه لآن نه ستۆیان پا که له خۆینی عوسمان و

هاندانی خەڵك لیتی، یان بەشدارییی كردن لەو فیتنەیدا دژی عوسمان چەندین رێوایەتی
صەحیحمان لەلایە.

۵۱- عوسمان بیداربوو مۆئامەرەو ئامانجەکانی غافلگیریان نەکرد، بەڵکو توانی
ریزی یاخیبووەکان بپریت و پیلانەکانیان بە تەواوی دەربخات بە دلیریەکی سەرکەوتوو
رووبەرپووی روداوێکی بووبووە، بەلام پیتی ناپەرەحت بوو بپیتە یەكەمین کەسێك کە
شمشیر لە موسلمانان هەڵکێشیت، واتە براکوژی بکات، بۆیە گیانی خۆی کردە قوربانی
خوێنی ئومەت ئەمە سەرلوتکە ی قوربانیدان و لەخۆبردنە.

۵۲- فیتنە ی کوشتنی عوسمان بوو بە هۆکاری فیتنەگەلی بوو بە سەرەتای
فیتنەکانی ترو دلی خەڵکی گۆراو ترازو درۆکردن ئاشکرا بوو، هێڵیکی لاریی دروست
بوو بۆ لادان لە عەقیدەو شەریعەتی ئیسلام.

۵۳- زولم و دەستدریژی کردن بە ناھەقی بۆ سەر خەڵکان دەپیتە هۆکاری لەناوچوون و
ھیلاکبوون لە دنیاو قیامەتدا، وەکو خۆی گەرە دەفەرمویت: (وَتِلْكَ الْقُرَىٰ اَمْلَكْتَاھُمْ
لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِم مَّوْعِدًا) (الکھف: ۵۹).

ئەگەر سۆراغی دەستدریژیکەرانی سەر عوسمان بکەین، بۆمان دەردەکەوێت کە
خودای گەرە مۆلەتی نەداوە، بەڵکو سەرشۆڕو زەبوونی کردوون و تۆلە ی لێ کر
دوونەتەووە کەسیان قوتار نەبووە.

۵۴- ئەو موسیبەتە ی کەوتە سەر موسلمانان هۆش و بیرى جام کردن و غەمی گەرە
کردن و فرمیتسکیان باراندو زمانیان ساودا بۆ لاواندەوێ عوسمان و بەزەیی نواندن،
حەسانی کۆری سابت ئەمیری ئیماندارانی لاواندەوێ ناسازیی دەرپری بۆ بکوژانی و
بکوژانی داشۆری بە سروودە غەمناکە گریاناوپیەکانی میژووی بۆ پاراستوین و نە
شەوان و نە درێژایی رۆژگارو نە شورە ی سەدەکان نەیانئوانیوە لەناویان دەن.

۵۵- لە پاش ئەمانە خودای گەرە بۆمی ئاسان کرد، کە بتوانم ئەم کتیبە
کۆبکەمەووە رێکی بچەم و شیکاری بکەم و لەم بەشاندەدا پۆلینی بکەم.

ئەم کتیبە کە ناوی (عوسمانی کۆری عەفان و کەسایەتی و سەردەمە کە یەتی) هەرچی
پاداشتی تێدا یە فەزلیکی رۆشنی خودای گەرە یە بەسەر منەو، سوپاس منەت هەر بۆ
ئەو، هەر هەلە یە کیشی تێدا یە داوای لیبوردن و لیخۆشبوون لە خودا دەکەم و خودا و

پێغه مبه ره كه ی ﷺ لیتی به رین، هه له ی منه، نه وه نده به سه بۆ من كه په رۆشیم
 ده ربرپوه بۆ رۆشکردنه وه به لگه هینانه وه بۆ به یانکردنی حه قیقه ته كانی نه وه خه لیفه
 راشیده ی كه عوسمانی كورپی عه فانه، له خودا ده پارێمه وه نه م كتیبه سوود بگه یه نیت به
 موسلمانان و خوینه رانی له كاتی خویندنه وه ی بیبه شم نه كه ن له دوای خیر، چونكه
 پارانه وه ی برا بۆ برا به بی ناگاداری نه وه قبوله، نه م كتیبه به م فەرماشته ی خودای گه و ره
 ته واو ده كه م (وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا
 بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ) (الحشر: ۱۰).
 شاعیر ده لیت:

ان تجد عيبا فسد الخلاجل من لاييب فيه وعلا

شاعیر یکی تر ده لیت:

اطلب العلم ولا تكسل فما	ابعد الخير على أهل الكسل
احتفل للفقه في الدين ولا	تشغل عنه بمال وحول
واهجر النوم وحصله فمن	يعرف المطلوب يحقر ما بذل
لا تقل قد ذهبت اربابه	كل من سار على الدرب وصل

پیناسە ی هەندی ئەو ناوچانە ی کە لەم توێژینە وە یە دا هاتووە :

۱- طبرستان: ناوچە یە کە دەکەوێتە باشووری دەریای قەزوین و پایتەختە کە ی شاری هەمەدانە، ناوەکەشی لە وشە ی (طبر) کە مانای تەور دەدات بە فارسی، لەگەڵ (زان) کە مالانای ژنان دەدات واتە (تەور ژنان).

۲- نازربيجان: بنەرەتی وشە کە (اتروپاتن) بوو، واتە: زەوی ناگرین، دەکەوێتە ناوچە ی خۆرئاوای دەریای قەزوین، پایتەختە کە ی شاری ئەردەبیلە.

۳- ئەرمینیا: دەقەرێکی فراوانە دەکەوێتە خۆرەلاتی ئاسیای بچوک لە باشووری دەریای رەش، ناوەکەشی لە ناوی ئەمنەکانووە هاتوو، کە ھۆزە ھیندۆ ئەوروپییەکان لە سەرەتای سەدە ی چواری زاینییەو، ملیان چو بە گاوریەتیدا دوا ی ئەو گۆران بەرەو رێبازی مەنوفیسنی، واتە: یاران یە ک سروشتی، بۆ مە سیح، دانیشتوانە کە ی بەرەبەستی فتوحاتی ئیسلامیان کرد لە شارەکیان و لە سەردیانەتی گاوری مانووە.

۴- گەخارستان: ھەریمە دەکەوێتە باشووری رۆژئاوای ولاتی ئەودیو روبار، پایتەختە کە ی بەلخە زۆربە ی زەویەکانی ئیستا دەکەوێتە ئەفغانستان، گەورەترین مەرکەزی ئیستای لە قەزرو خوستە.

۵- خۆراسان: واتە رۆژەلاتی خۆر، دەکەوێت رۆژەلاتی بەرزاییەکانی ئێران، پایتەختە کە ی مروە.

۶- سەجستان: ناوچە یە کە دەکەوێتە باشووری ھەریمی خۆراسان، پایتەختە کە ی بستە ناوەکەشی لەووە هاتوو، کە گەلیک تییدا نیشتەجێ بوون ناویان (الاکیتین) بوو، بەلام مانای وشە کە واتە: زەوی سەگەل، چونکە سک سبج لە زمانی فارسیدا واتە (سەگ)، ستان، واتە: ناوچە ئیستای پێی دەورتي (سیستان).

۷- بلاد ما وراء النهر: ئەو زەویانە دەگرتتەو کە دەکەوێتە نیوان روبای سەیحون و حەیحون، شارەکانی ئەمانەن، بوخارا، سەمەرد قەند، تەشقەند، ئیستا دەکەوێتە کۆماری تورکمانستان و ئۆزبەکستان و تاجیکستان.

۸- جرجان: ھەریمێکە دەکەوێتە رۆژەلاتی دەریای قەزوین، ناوەکە ی پیشتر پێی دەوترە ھەریمی باکتریای، زەردەشت بانگەوازی تیا بلاوکردووەتەو.

٩- خۆزستان: هەرمیکە دەکەوێتە باشووری رۆژهەلاتی بەرزاییەکانی ئێران و کەناری عێراقی عەرەبی، یەکێ لە بەرزاییەکانی ئەهواز، پیشی دەورتی عەرەبستان، موحەممەد رەزای شای پەهلەوی لە ساڵی ١٩٢٥ دەستی گرت بەسەریدا دواى ئەوەی شیخ (خزعل الکعبی) عەرەبی حاکمی بوو، دەستگیر کرا، بەناویانگە بۆ ئەوت.

ناوەڕۆك

- بەشی یەكەم: عوسمانی كۆپی عەففان (ذي النورین) لە ژيانى مەككەو تە مەدینەى
 مەوەرە ۳
- باسى یەكەم: ناوو شۆرەت و نەژاد و نازناوو ئاكارو خێزان و پلە و پایەى عوسمان لە
 سەردەمى نەفامیدا ۵
- باسى دووهم: ژيانى عوسمان - پەزای خواى لایبىت - لە گەڵ قورئاندا ۲۰
- باسى سێیەم: ئالودەى ئىمامى عوسمان بە پێغەمبەرەو ﷺ لە مەدینەدا ۲۵
- باسى چوارەم: فەرمودەكانى پێغەمبەر ﷺ دەربارەى عوسمانى كۆپی عەففان ۴۵
- باسى پێنجەم: عوسمان، لە سەردەمى ئەبوبەكرى صدیق و عومەرى فاروقدا ۵۳
- بەشی دووهم: جێنشینیکردنى عوسمان و رێبازى حوكمکردنى و گەرنگترین ئاكارە
 كەسییەكانى ۵۹
- باسى یەكەم: جێنشینیکردنى عوسمان ۶۱
- باسى دووهم: دەستورى عوسمانى كۆپی عەففان لە حوكمپرانیدا ۹۶
- باسى سێیەم: گەرنگترین ئاكارەكانى (سیفاتى) ۱۱۴
- بەشی سێیەم: دامودەزگای دارایی و قەزایی لە سەردەمى ئىمامى عوسماندا .. ۱۳۷
- باسى یەكەم: دەزگای دارایی ۱۳۹
- باسى دووهم: دەزگای داوهرى و هەندى هەلپنجانى فیهى ۱۷۷
- بەشی چوارەم: فتوحاتەكانى سەردەمى ئىمامى عوسمان ۲۰۵
- باسى یەكەم: فتوحاتەكانى ئىمامى عوسمان لە روى خۆرەلاتەو ۲۰۹
- باسى دووهم: فتوحاتەكانى شام ۲۳۵
- باسى سێیەم: فتوحاتى لەشكرەكان لە پرووى میسرەو ۲۴۵
- باسى چوارەم: گەوهرترین شانازى بۆ ئىمامى عوسمان ئەو یە ئوممەتى
 كۆكردەو لە سەر یەك پەرتووك (قورئان) ۲۷۴
- بەشی پێنجەم: دامودەزگای ویلايەتەكان لە سەردەمى عوسماندا ۲۹۵
- باسى یەكەم: هەریمەكانى ولات لە سەردەمى عوسماندا و سیاسەتى لە گەڵ
 والییەكاندا ۲۹۷

- باسی دووهم: سیاسه‌تی عوسمان له گه‌ڵ والیه‌کاندا بۆ دیاریکردنی مافه‌کانیان و
 ٣١٧ ئه‌رکه‌کانیان
- باسی سییه‌م: حه‌قیقه‌تی والیه‌کانی عوسمان ٣٣٥
- باسی چواره‌م: حه‌قیقه‌تی په‌یوه‌ندیی نێوان ئه‌بو زه‌پی غیفاری و عوسمان ٣٧١
- به‌شی شه‌شه‌م: هه‌ژگاری فیتنه‌ی کوشتنی عوسمان ٣٨٥
- باسی یه‌که‌م: گرنگیدان به‌تاوتوێکردنی رووداوه‌کانی فیتنه‌ی کوشتنی عوسمان و
 ئه‌و کاره‌ساتانه‌ی که به‌ دوایداهاات و حیکمه‌ت له‌ هه‌والدانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ
 به‌دواداچوونی ٣٨٧
- باسی دووهم: هه‌ژگاره‌کانی فیتنه‌ی کوشتنی ئیمامی عوسمان ٤٠١
- به‌شی هه‌وته‌م: کوشتنی عوسمانی کوپێ عه‌فان ٤٤٥
- باسی یه‌که‌م: هه‌لگیرسانی فیتنه ٤٤٧
- باسی دووهم: ئیمامی عوسمان به‌م سیاسه‌ته‌ مامه‌له‌ی ده‌کرد له‌گه‌ڵ فیتنه‌بازه‌کاندا. ٤٧٤
- باسی سییه‌م: فیتنه‌بازه‌کان ده‌ستیان گرت به‌سه‌ر مه‌دینه‌دا ٤٩١
- باسی چواره‌م: هه‌لویستی هاوه‌لان ده‌رباره‌ی کوشتنی عوسمان ٥٣٤
- پێناسه‌ی هه‌ندی له‌ و ناوچانه‌ی که له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا هاتووه ٥٧٢
- ناوه‌ڕۆک ٥٧٤

بلاوکراوهکانی پرۆژە (تیشک)

زنجیره	ناوی کتێب	نوسەر
١	بەئێسلامکردنی کورد، ماستەرنامه یان هەلە نامە؟	ن: فازل قەرەداغی
٢	نەزانیی و بێشەرمیی، بەشیک لە چەواشەکارییهکانی مەریوان هەلەبجەیی لە کتێبی (سیکس و شرع و ژن) دا	ن: عومەر کەمال دەرۆیش
٣	ناشتینامە، وەلامیک بۆ (خویننامە)ی زەرەدەشتی	ن: ئامینە صدیق
٤	فەتواکە ی مەلای خەتێ، ئەفسانە ی میژوو نووسیک	ن: حەسەن مەحمود حەمە کەریم
٥	سەلاحەددینی ئەیبویی، گەرەتر لە رەخنەگرانی، گفتوگۆ لەگەڵ پروفیسۆر دکتۆر موحسین موحەممەد حسێن	ئا: ئارام عەلی سەعید
٦	بەرەو بەختیاری ئافرەت "بەرگی یەکەم"	جەمال حەبیبوڵلا "بێدار"
٧	ئازادی رادەرپرین لە رۆژئاوا، لە سەلمان روشدییەو وە بۆ رۆجیە گارودی	ن: د. شەریف عەبدولعەزیم و: وەرزێر حەمەسەلیم
٨	بەجیهانیکردن، دیدیکی ئێسلامیی	ن: د. موحسین عەبدولعەمید و: حەمە کەریم عەبدوللا
٩	کوردستان لە بەردەم فتوحاتی ئێسلامیدا	ن: حەسەن مەحمود حەمە کەریم

١٠	بەرەو بەختیاری ئافەرەت "بەرگی دووهم"	ن: جەمال حەبیبوللا "بێدار"
١١	میژووی دێرینی کوردستان "بەرگی دووهم"	ن: فازل قەرەداغی
١٢	سەدەیه ک تەمەنی نوورین، مامۆستا عەبدولکەریمی مودەرپس بە پێنۆوسی خۆی بناسە	ئا: عەبدولداثیم مەعروف هەورامانی
١٣	دەولەتی خیاڵەت، بوژاندنەوی کۆمەلگەو گەشەسەندنی شارستانییهت	ن: ئیکرام کەریم
١٤	لە سەرگۆزشتەکانی ژیان، ئەدەبی گالته وگەپ، روداوی میژووی، بیرەوهری	ن: شیخ موحمەد خال
١٥	پروژەیی دەستووری هەریکی کوردستان رامان و سەرنج و پێشنیار	ئا: پروژەیی تیشک
١٦	بیست و سی سال سەرۆهری	ن: ئەحمەد حاجی پەشید دکتۆر صەباح بەرزنجی پێشەکی بۆ نووسییو
١٧	قورئان وەحی ئاسمانە، ئەک پەنگدانەوی سەرەدەمی خۆی	ن: بەکر حەمەد صەدیق
١٨	ئیسلاام و سیاسەت، لیکۆلینەوێهە ک لەمەپ پەییوهندی نێوان ئیسلاام و سیاسەت	ن: ئارام قادر
١٩	سوپای ئەییوبیان لە سەرۆدەمی سەلاحەددیندا پیکهاتنی، پیکهستن، چەکەکانی، هیژی دەریایی و شەپو جەنگە گرنگەکانی	ن: پروفیسۆر دکتۆر موحسین موحمەد حسین و: عوسمان عەلی قادر

٢٠	پوخته یه ك ده رباره ی پۆژوو	ن: عه بـ د و پ پ ه ح مان نه جمه دین
٢١	رۆلی پرشنگذاری زانا موسولمانه كان له پیشكه وتنه زانستییه كاندا	ن: د. كاوه فره ج سه عدون
٢٢	یه كه مین ده ستوری نووسراو له جیهاندا، به لگه نامه یه کی گرنکی سه رده می پیغه مبه ر 	ن: موحه ممه د حه میدوللا و: شوان هه ورامی
٢٣	ئیسلامناسی یان ئیسلامنه ناسیی، وه لāmīk بۆ کتیبی (ئیسلامناسی) عه لی میرفطروس	ن: ئیکرام که ریم
٢٤	به ره و به ختیاریی ئافره ت "به رگی سییه م"	ن: جه مال حه بیبوللا "بیدار"
٢٥	ئیشکردن نه ك ته مه لی	عه بدولعه زیز پا په زانی
٢٦	دوورگی بیناسازان، چیرۆکیکی په روه رده ییه بۆ گه وره و بچوکی نه م نه وه نوییه	نووسینی: د. عه بدولعه مید ئه حمه د ئه بو سلیمان وه رگێرانی: ئامینه صدیق عه بدولعه زیز
٢٧	زمانی گه رده لولول، خه ونی شنه با کۆمه له دیداریکه له سه ر شیعر، فره نگ، زمان، ته سه ووف، پۆژه لاتناسی، ژن، په خنه ی ئه ده بی، پووناکییر و ده سه لات	فرهاد شاکه لی
٢٨	هه له بجه ١٨٨٩ - ١٩٣٠، لیکۆلینه وه یه کی میژوویی سیاسیه	ن: عادل صدیق

٢٩	به‌رگری له قورئان دژی په‌خه‌کرانی	ن: عه‌بدوپه‌حمان به‌ده‌وی و: وه‌رزێر هه‌مه‌سه‌لیم
٣٠	فه‌رمووده‌هاو به‌شه‌کانی بوخاری و موسلیم	ئاماده‌کردن و وه‌رگێرانی: هه‌مه‌که‌ریم عه‌بدوڵلا
٣١	مه‌لا نیدریسی به‌دلیسی، رۆلی له یه‌کخستنی میرنشینه کوردیه‌کاندا	ن: هه‌سه‌ن مه‌حمود هه‌مه‌که‌ریم
٣٢	شیخ مه‌حمودی هه‌فید (١٩٢٢ - ١٩٢٥)	ن: ئومێد هه‌مه‌ئه‌مین
٣٣	ئیسلام له‌به‌رده‌م دوپێاندا	ن: لیو بو لدقایس و: عه‌بدول حسین
٣٤	پامیاری له ئیسلامدا	ن: ئه‌حمه‌د کاکه‌ مه‌حمود
٣٥	وه‌لامی پرسیاره‌کان، په‌واندنه‌وه‌ی کۆمه‌ڵێک گومان سه‌باره‌ت به‌ پاستیه‌کانی ئیسلام	ن: دکتۆر که‌ریم ئه‌حمه‌د
٣٦	مرووف و په‌یامداری	ن: قانع خورشید

